

Johannis

Johannes. *a* In principio erat verbum. i. in ipso deo hab oibus supponit primum principium necessarium est verbum, prie dictum: ut p̄z p̄dicta. *b* Et verbum. Hic p̄n probat p̄is et filii plonale distinctionem. Ad cuius intellectum scientium q̄ persona est intellectualis natura incomunicabilis existentia: vel potius subsistentia. Verbum autem diuinum nō potest esse accidentes: ut p̄z ex predictis: et id est q̄ sit q̄d subsistens i diuina natura. Est et ideo incomunicabile: q̄ nec intellectus

nec natura caput p̄ procedens sit idem p̄ oīem modū cū eo a quo procedit: et ideo q̄r verbum in diuinis procedit per actū realē oīos q̄ inter ipsum et principium a quo procedit sit distinctio realis p̄ proprietates suas alteri incomunicabiles: t̄ ideo cum vtrūq; sit subsistens incomunicabile in natura diuinā: que est in supremo intellectualis sequitur q̄ inter verbum et principium a quo est verbum sit distinctio plonalis. Et hoc est quod breuiter tangit Johannes dicens. Et verbum erat apud deū. Nulla n. res dicitur p̄ p̄pue esse apud semetipam: sicut nec aliquis est in seipso ut dicitur physi. et id est inter verbum et principium apud quod est verbum. s. p̄m est plonalis distinctio. *Mō. n.* Verbum procedit a p̄ p̄ actione trāscendit extra: s. manet intra: et id est verbum manet intra illud. *c* est verbum tū ab eo distinctus q̄ distinctio plonalis est: ut p̄z p̄dicta: *c* Et deus hic p̄n probat patris et filii subsistentialitatem: verbum enim diuinum est quid subsistens in natura diuinarum preventum est: natura autē diuinā nō est multiplicabilis: q̄ nullo modo potest esse nisi una et simplicissima: et id est q̄ verbum et principium a quo est verbum sine idem genere: in nā q̄ quis distinguat. Et predictum est in plonia: et hoc est quod dicit Johannes. Et deus erat verbum: ita q̄li deus p̄ ponat a p̄ predicto dico: si verbum est deus. *Mō. n.* et ubi trāposita idem significat. q. d. Johanes: q̄uis verbum sit apud deū: nō tū est aliquid extraneum nature: sicut est verbum nostrum: sed est natura diuinā que indiūibilis est: id est ea dem oīo in ipso et in patre. *d* Hoc erat in principio. Hic p̄n declarat quartū. s. coeteritas patris et filii. *Mō. n.* procedens sit posterius duratio: eo a quo procedit hoc p̄tingit multipliciter. Uno modo q̄ producens nō habet a principio sui durationis potētiam: productus p̄fectus habet a principio puericienō h̄z potētia generati p̄fecta: id est filius necessario posterior: est duratio. Alio modo p̄tingit ex modū producendi: q̄ q̄n aliquid producit p̄ motū q̄ motus est in ipso: oīos q̄ productus sit posterius: producēt duratio: q̄ productus primo h̄z est in illo instaurāt in quo terminat iste motus. Tercio modo p̄tingit hoc q̄n aliquid producēt libere et non de necessitate nature: q̄ tale ager potest expectare ad producēndū suū effectū: sicut creature p̄o auctūtate a deo: et potētia est p̄fectissima: et sine trāmutatione et motu: nō sunt ei coeteri: q̄ et si ab eterno totūt producēt creaturā: ut dicere aliqui tū noluit. Nullo autem modo potest ponī i diuinis: q̄ filius sine verbum q̄d est idem: et p̄z p̄dicta sit posterior patre: q̄ in diuinis nulla p̄tētia est potentia productiva imperfecta: ut se patet: nec verbum in diuinis procedit permutationem et motū: q̄ in diuinis nō habet locū: fīm q̄ dicit beatus Jacobus. Apud quem nō est trāmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Item filius p̄cedit a patre de necessitate nature: q̄ de necessario: intelligit se: et sic relinquit q̄ filius sit equalis patre in duratione: et hoc est quod breuiter dicit beatus Johanes. *d* Hoc erat in principio apud deū. hoc. s. verbum de quo locutus fuerat: erat apud deū a principio eternitatis: et sic p̄z quartū q̄d te abo dei fuerat suprapositū. *e* Dia p̄ ipm. Postq̄ euangelista declarauit ip̄i: ver-

bi esse seu generari: hic p̄n declarat suū agere seu operari: et dividit i duo: q̄r primo declarat q̄tū ad oīes creaturas in generali: scđo q̄tū ad locis i specialib; Et vi. erat lux bonitatis. Prima in duo: q̄r primo declarat: positiū q̄tū ad producēndū actū: scđo q̄tū ad producēndū modū: ibi.

Quod factū ē. In prima parte ostendit q̄ actus producēndū ip̄us verbi se extendit ad omnē creaturā in generali: q̄r creature p̄ducuntē a deo sicut artificiata per artificem: Sapie. vii. Omnis est em̄ artifex tū. cū deus sit

agens p̄ intellectū: qd autē producēt p̄ arte seu intellectū producētur p̄ conceptū artis seu intellectus: sicut dominus in re extra producēt a domo que est in anima. vii. meta. Verbum autem in diuinis idem est q̄r acceptus intellectus diuinū: ut. s. dñs est ergo oīa p̄ ipm producta sunt: et hoc est quod dicit Johā. Oīa p̄ ipm producta sunt: et q̄ possit aliquis credere q̄ hoc signū oīa distribueret solū pro creaturis corporalibus: eo q̄ in principio. Gen. vbi agit te p̄ma rerū producētiōē nō fit mentio nisi de corporalibus creaturis ad excludendū addatur. Et sine ipso factū est nihil. q̄r etiam spirituales creature sunt a deo sicut ab efficiēte. Considerāndū tū q̄ manicheus dixit nihil hic teneri affirmauerit p̄ hoc fīm intelligiū creature corporales: q̄ parū bñt de entitate: et p̄ter hoc significantē hoc nō inimicū nihil: eo modo loquendū quo dicit p̄bs. u. physico. Q̄ illud quod est modū nihil reputat. Sic igit expōnit manicheus. di. Et sine ipso factū nihil: i. sine abo facta est corporalīs creatura: q̄r dicit ipam cēfātā a principio mālo. Posuit em̄ duo principia: vnu simpliciter bonū: aliud simpliciter malū: et ab isto dicit corpalem creaturam procedere: sed istud patet eē falsum: q̄r ens et bonū cōuertūt: et q̄r quātū habet corporalīs creatura de entitate tātuū de bonitate: et p̄ consequētā a principio bono procedit. H̄t etiam patet ex ordine rex et connexione eāp: q̄r vniuersi corruptib; creaturas et incorruptib; vidēt ad inūicem connecti et in vnu ordinari: et ideo procedendū est eas ab uno principio producēt vnu in finem reducēt: p̄ter quod p̄bs. vii. meta. ex concepcione vniuersi probat vnitatem primi principij dicens: Entia nolunt male disponi: nectionē pluralitas principiatū: vnu ergo princeps. pluribus etiam alijs modis erroz manichei possit impugnari: sed omittit p̄ter prolixitatē vitandā: diffusū h̄z tractari. ii. sententia. Alio autē dicerūt q̄ p̄ nihil intelligiūt dyabolus quē dicit esse sine verbo factū. Sed hoc p̄z esse falsum: q̄r dyabolus nō est natura malus. si enī malū esset integrū scipin destrueret: et id est natura ipsius bona q̄r: et ideo factū est a verbo a quo oīa bona procedunt: Et id exponendum est li nihil sicut expositū est. s. f. Qd factū est. Q̄stensio q̄ verbum sit causa productiua rerū. Hic p̄nter ostendit q̄ quē modū sit cā earum. Ad cuius intellectum scientium q̄ fīm p̄bī. n. te aīa quatuor: sunt gradus vite seu vniuentū vegetatiū: sensitū: motiuū: fīm locū: et intellectū. Et inter istos gradū intellectuū tenet summū locū: et ideo ea que sunt in aliis fīm modū intelligibile sunt in eo fīm modū vitalē. Creature autē persistunt in verbo sicut in conceptu artis vel intellectus: et patet ex predictis: et p̄ consequētā sunt in eo q̄ modū vite intellective: quia intelligere verbi est suū esse: et si unū vivere: et hoc est q̄d dicit.

f. Quod factū est i ipsō vita erat: quia quod factū est in re extra p̄z erat in verbo p̄ ideā: q̄ idē est quod essentia diuinā et vita. Et sic patet modū q̄r creature procedunt a verbo: videlicet sicut artificiata ab artifice vñ ab arte: q̄d dicit boetius. in de p̄solatiōe. Tu cūcta signo ducl ab exemplo pulcherrimū p̄solatiōe: mūndū mente gerens: similiq; imagine formās. Alio modo exponit locū in q̄tū creature p̄existunt

Evangeliū

in voluntate verbi. Ad cuius intellectum sciendū: q̄ fin philosophum. i. de anima. illa dicuntur viuentia que mouent se ipsa hoc autem maxime competit voluntati que mouet alias potentias ad agendum: et ideo ea que sunt in voluntate verbi dicuntur vita in ipso. Sic autem est de creaturis inq̄stū dependēt a voluntate dei: et sic exprimitur illud.

erat: s̄ vita b̄ erat lux hōm: s̄ lux in tenebris lucet: b̄ te

lustratione supernaturali: et in fine ultimū virigat. Deus autē paratus est banc illustrationē hōib̄ dare: q̄ natura nō deficit in necessariis ut dī. iij. de aia: t̄ si hoc verum est de natura naturata: multo fortius verū de auctore ipsius nature qui est natura naturans: t̄ iō si hō

faciat quod i se est: conuertēdo se ad dēū per cognitionē et amo rem: put potest ex naturalibus baberi: dē suppler residuum ad

nebre eā nō apprehenderūt. Fuit hō missus a deo: cui tendo nature pfectiōne gratie illustrans ēi supernaturali illustratione: t̄ hoc est quod dī. Et vita erat lux hōminū. i. ipm̄ verbū non deficit illustrādo hōies q̄ gram in cognitione supernaturalium. Et lux in tenebris lucet. i. in peccatoribus: q̄ verbū q̄tū est ī se illustrat eos lucē gre. Sed q̄ sunt tenebrosi: hoc est q̄ se subtrahunt ab influentiā diuinā lucis sine verbī et ideo sequit. Et tenebre eā nō cōprehenderūt. q̄ peccatores hanc lucē nō consequuntur nō ppter perfectū lucis ut dictū ē. sed ppter p̄fū defectū. l. Fuit homo. Postq̄ euā. descriptis seu declarauit eternā verbi emanationē: t̄ ipi opationem. Hic ppter declarat eius tpalementē incarnatioē. Et dividit in duas ptes: q̄ primo agit de missione p̄cursoris: secundo de aduentu redemptoris: ibi. Erat lux vera. Prima in duas: quia primo ponitur commendatio p̄cursoris: scd tollit occasio erroris: ibi. Monerat ille lux. Circa primum commendatio p̄cursoris ex quatuor describit. Primo ex conditiōne naturali: cū dī. l. Fuit homo. i. viuens vita hominis fin̄ dictamen recte rationis: et ratonabiliter p̄cursor salutatis fuit homo et non angelus: quia sapia diuina disponit omnia suauiter: ut dicit sapie. vñ. q̄ facit oia fin̄ modū conuenientem: t̄ decentē mouendo qualibet rē fin̄ q̄ nata est moueri. Hocis autē cōter loquēdo magis sunt apti recipere doctrinā hōis q̄s angelitū. p̄fū s̄li tudinē natu re: tum ppter consuetudinem locutiōnē et vīte: que requirunt inter discipulū t̄ docēre. Si at ali qui doceant cōuenientius ab angelis: hoc est verū dē excellentibus viris: t̄ a cōi vita hōm segregat. Adiutus autē redemptoris annuncianus erat oīb̄ cōter nō solū excellētib̄: t̄ iō p̄cursor aduentū xpi p̄nuncians: magis idoneus fuit hō q̄s angelus. Verū iōb̄ iohannes fuerit homo ex conditiōne naturali: fuit tñ angelus ab officio: et puritate virginali: fin̄ q̄ dicit salvator Mathei. iij. Hic est te quo scriptū est. s̄. malachie. iij. Ecce ego mittō angelum meū t̄c. Scd describit iohannes commendatio ex diuina auctoritate: cum subditur.

m. Missus a deo. q̄ nō vīt p̄prio capite. De hac missione iohannes dicunt aliqui q̄ fuit tñ p̄ intērā inspirationem: sed melius videtur: q̄ cū hoc fuerit p̄ expressam missionem: et extēriorem apparitionē: q̄ ad ea que sunt multū ardua solent p̄petere sic mitti: ut pater ex decursu veteris testamēti. Mysteriū autē xpi inter omnia fuit maximū: q̄ ad ipm̄ fuit ordinatū totū vīt testm̄: ut declarauit diffusē ep̄lam ad hebreos: et iō nō ē verisib̄ q̄ iohannes fuerit ad hoc missus p̄ expressam missionem dei t̄ apparitionē extēriorem: s̄li cet modus huius apparitionis non s̄li scriptus: multa em̄ facta sunt circa mysteriū christi que non s̄li scripta: ut habetur in fine huius euangeliū. Hoc idem videt innumeris quod ipse iohannes dicit ut babef̄. j. eo. ca. Qui h̄misit me baptizare in aqua ille mibi dicit super quē vīdēris spiritū descendētē. t̄c. Lercio describit commendatio iohannis ex nomine: cum dicitur.

n. Qui nomen erat iohannes. Istud nomen fuit sibi impositum: nō ex humana dispositione sed diuina p̄ ordinatione: ut habetur Luce. j. t̄ ideo respōdebat p̄ p̄petrati interne. s̄ plenitudini gratie. iohannes enim interpretatur: in quo gratia. Et ideo fuit idoneus ad

F. Quod factū est in ipso vita erat. q̄ istē creature ante q̄s fierent: erat in voluntate verbi ad p̄ducendū eas q̄l nō producendum: et sic p̄ modū p̄ quē est causa productiua creaturarum: q̄z p̄ducit eas omnino libere: p̄ q̄ ercluditur error aliquorū phoz dicitū ip̄z dēū eas d̄ necesse producere: q̄z p̄ falsū: q̄ voluntas nō vult aliquid de necessitate: nisi illud bonū ad q̄d hō necessaria habitudine. Voluntas autē diuina cū sit infinita nō hō necessaria habitudinē nisi ad bonū infinitū: t̄ nihil vult de necessitate nisi bonū p̄prio: t̄ iō nullā creaturaz vult de necessitate sed tñm̄ contingēt liberē: et sic ea p̄ducit filiū autē siue verbi inib⁹ autē procedit a p̄z. s̄. nali necessitate. g. Et vita erat lux hōm. Q̄s q̄lis hōbū se b̄z ad oēs creaturas in generali: hic dñr ostendit q̄liter se hō ad hōies in spāl. Ad cuius intellectū sciendū: q̄ aialia q̄ se infra hōies b̄nt aliquales rez sensibili cognitionē: sicut asin⁹ cognoscit stabiliū sūm̄ t̄pabulū: t̄ dñm. p̄prio: t̄ sile in dīcātū sed sola creatura intellectualis p̄t attigere ad cognoscē dñm dēū. A. n. ipso q̄ facta est ad imaginē dei: capat ipsius q̄ cognitionē t̄ amōre: ut dicit Aug. vñ. de tri. verū t̄n cognitionē t̄ amōre q̄ p̄nt bri et naturalib⁹. Alio mō de cognitionē t̄ amōre supernaturali: t̄ fin̄ hōc ista p̄t oupliciter exp̄nī. s̄. de cognitionē naturali t̄ supernaturali. Primo iōtū exponit de cognitionē naturali: sicut cīm patet ex p̄dictis: oēs creature sunt p̄ verbū producte: vereūtū humana natura excellētior est in cognitionē inq̄stū virtute intellectū p̄t ad dei cognitionē attigere: effectus s̄pm̄ in reducēdo: q̄ quem modū p̄bi babuēt cognitio nētē deo. Dis autē cognitio fit in aliquo lumine: t̄ iō natura humana sup̄ alias creaturas inferiorēs est a verbo spāl̄ illustrata: et hoc est quod dī. g. Et vita. i. ipm̄ verbū quod est vita: ut patet ex p̄dictis. b. Erat lux dīcātū attingit q̄ natura sibi data ā verbo ad altiorem cognitionis gradū. subdit autē modū dicens.

i. Et lux in tenebris lucet. Licet cīm ipm̄ verbū q̄d elux p̄ centia non possit ēē forma intellectus mītū intellectus agens q̄ est potestia aīe: est quedā lux teriuata a diuina luce: t̄ iō p̄t hō ad diuina cognoscēda quodāmō attingeret. vñ. q̄ dī p̄p. iij. Multi dicunt q̄s ondī nob̄ bona. r̄ndet. Signatū ē sup̄ nos lumē vultus tui oīe. q̄. dī. in lumine intellectus agentis imp̄sto a te aīabus būanis: p̄t bri cognitio tue bonitatis. Et hoc mō lux diuina ī tenebris lucet inq̄stū nā humana q̄ d̄ se est quedā tenebra: q̄ ex se lumē nō hō: sed a verbo illustrat: eo q̄ luce ab ipo de riuita mō p̄dicto informat: verūtū q̄ talis cognitio dei que hō et naturalib⁹ est respectiva: ideo sequitur.

k. Et tenebre eam non comprehendērunt: quia lux diuina siue verbum quod idēz est cognitionē naturali per essentiam non videatur: q̄ talis cognitio est tñm̄modo per effectus qui nō adequant virtutē prime cause: sed in infinitū distante ab ea: iō p̄talem cognitionē nō p̄t videri diuina essentia. Alio mō expōnit lra de cognitionē supernaturali: hō cīm ad quandā finē supernaturales ordinat: qui eredit lumē naturalis ratiois: fin̄ q̄ dicit apls. j. corinth. iij. Oculus nō vidit: t̄ auris nō audiuit: nec in cor hōis ascendit: q̄ p̄parasti diligētib⁹ te. Ad finē cīm incognitum nō p̄t hō moueri: q̄ incognita nō possum⁹ diligēre: fin̄ Aug. t̄ iō hō ad finē sūm̄ cōsequēdū indiget necessario il-

Johannis

Ecce redi an illi q̄ est auctor gr̄. e. f. m̄ q̄ d̄. j. e. c. H̄ra t̄ veritas p̄ iclum xp̄m facta est. Sile inuenit in veteri te stamēto qz abras ysaac t̄ isrl sic noiai sunt ex dina or dinatione ad designādū eoz p̄ ieratē. Quarto descripti tur eius commendatio ex offici nobilitate: cū subdit. o. H̄ic re. vt te s̄t. p̄ h̄ibe. de lu mīc. i. de filio dei in mūdū venie re: bocaū testi monū p̄ h̄ibuit p̄ dicando eius excellentiaz: vt babetur. j. e. ca. H̄pe est qui post me venturū est: cuius nō suz dī.

gnus: vt solū corrigā calciamēti ei. Sūt testimonium p̄ h̄ibuit baptizādo in aqua: vt p̄ hoc designaret il lum qui erat venturus baptizare in spiritu sancto: p̄ p̄ qd̄ forma baptis̄m̄ iohannes erat in nomine venturi: vt b̄ actū. xix. Sicut em̄ p̄ h̄ibe antiquitū tenūcia bant aliqñ futura nō solū verbis sed etiā factis. Quod patet de bieremīa q̄ posuit cathēnā in collo suo vt verbo et facto p̄ inīciaret captiuitatē futurā regis et ciuitatis: vt b̄. xvii. Si iohannes baptista p̄ dicando et b̄a ptizando annūciavit aduentū redemptoris. Fūns at sui offici tangitur: cū subdit. p̄. C̄t oēs crederent p̄ illi. nō dicit in illū: qz hoc finalit p̄ dicabat: vt ips̄ crederet in ipm̄ venturū. Notādū q̄ illud qd̄ dī bic. Oēs crederetē: refertur ad illud qd̄. dcm̄ est. Fuit homi missus: qz b̄ loquebat generalē oīb̄: nō sic aut loq̄ angelus sed solū excellentibus: vt. s̄. dcm̄ ē. q. Nō erat ille lux. M̄ctollis occasio erroris. Ex h̄ em̄ q̄ euā ḡelista dī erat de iohanne tot magnifica: posset alius credere q̄ eius aduentus sufficeret ad salutē generis humani: sicut et de ipso multi se opinati ipm̄ esse xp̄m p̄ter excellētia sue sanctitatis: p̄ter qd̄ sacerdotes iudeoꝝ miserunt ab hierosolymis interrogantes si ip se esset christus: vt b̄ eo. c. et ideo euāgelistā ostēdē q̄ eius aduentus nō erat sufficiens ad saluādū huma nū genus dicens. Non erat ille lux qui possēt mentes boīm luce gratie illustrare: sed tñ crat precursor b̄ lu cis: iō subditur. r. Sed vt testi. p̄ h̄ibe. de lu. Modus aut testificandi iam p̄dictus est in parte immediate p̄cedenti. Sed h̄ hoc v̄t̄ esē illud qd̄ dī eph̄. v. Eratis aliqñ tenebremīc aut lux in dño: et sic rō lucis suēt cuiusbet iusto: t̄ p̄ ſ̄ns Jobāni. Dicendū q̄ lux gr̄ du pliciter accipit in scriptura. Uno mō p̄ centiā: et sic fo li do auenit: t̄ appropiat filio in diuinis sicut et alia q̄ p̄tinēt ad noticiā: t̄ iō p̄rietas b̄ luxis de iohanne ne gatur sed d̄ christo affirmat̄: vt statū p̄tebit. Alio mō accipit lux p̄ participationē: t̄ hoc b̄n̄ p̄uent Jobāni et alii sancti: t̄ scilicet ap̄ls in auctoritate p̄dicta. s. Erat lux vera. Postēs euāgelistā declarauit missio nem p̄curoris. hic p̄t̄ agit de aduentu redēptoris. et diuidit in tres: qz primo ondīt necessitas hui⁹ aduentus: sed inde ſ̄ns fruct̄ ibi. Quotquot aut̄ tercio re niendi: modus ibi. Et verbū caro factū est. Circa p̄mū p̄siderandū q̄ rō naturalis est defectiū in cognitione diuinor̄: qz nō attigit ad eos p̄ cognitionē nisi p̄ effect̄ qui distant a deo in infinitū. Item reuelatio de diuiniis in veteri testō erat imperfecta: qz sub velaminibus t̄ figu ris p̄ter qd̄ an aduentū christi boies multipliciter er rabant circa cognitionem diuinor̄: vt p̄pet̄ inspiaciēti illius ep̄is̄ recursum: et iō aduentus cb̄asti in mūdū fuit necessari⁹ ad illuminandū boies in cognitione diuinor̄. fm̄ q̄ ip̄met dicit. j. xix. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mūdū vt testimonium p̄ h̄ibe veritati: iō vidēmus q̄ post eius aduentū idolatria cessauit quā si p̄ totū mundū sicut fuerat p̄ zacharia. p̄b̄ta p̄dcm̄ ea. xiii. Et erit in die illa dicit dñs dīsgdā noia idolorū te terra. Qz aut̄ xp̄s sit lux sufficiēs qd̄ tale illuminatio

nem ondīt tripli ratio p̄ prima ratio p̄cedit et lucis hū ius veritate: sc̄da ex ip̄ius p̄sentialitate: tercia ex evidēti eius manifestatō: sc̄da tangit ibi. In mūdū erat. tercia ibi. M̄ndus q̄ ip̄m fact̄ est. Circa p̄mū aduertēdū q̄ aliquid dī verū tripliciter. Uno mō qz distinguit p̄tra falsi: sc̄do qz distin guis p̄tra figurale inq̄stū figura rece dit a p̄fecta rei veri tate: tercio qz distin guitur p̄ p̄cipias qz illud qd̄ est tale p̄ participationez deficit a p̄fectiōe il lius qd̄ est tale p̄ es sentiam. Lumen er go rōis naturalis i cognitione diuinor̄ p̄mo deficit a rōne vere lucis: quia eti p̄ ea p̄ h̄ibuerant de eo aliqñ cognitionē fuit tñ ad mī tra erroribus multis: ppter quod dī ad Ro. 1. Cū ognō uiscent deum nō sicut deū glorificauerūt aut gl̄as eḡerūt sed euānerunt in cogitationib̄ suis: et obscuratū est insi piens cor et cor. Et hoc patet in Christo. q̄ int̄ alios phos dī c̄t̄ verius scripsisse: t̄ tñ in plurib̄ deuiauit a vitatē sicut patet de mundi eternitate d̄ intelligentiā p̄ numero et ea rum felicitate: quoꝝ p̄secutiōe ca b̄mēratis omittit lu men vero cognitionē diuinor̄ qd̄ fuit in veteri testō defi cit a rōne vere lucis: qz l̄c̄s habuerit veritatem absq; admītione falsitatis tñ ip̄a erat figuralis: t̄ quasi vmbra veritatis. Lumen vero cognitionē euāgelistē tercio mō deficit a p̄fecta lucis veritate: qz l̄c̄s veri et apta sit: tñ est p̄cipia. Lux aut̄ diuina hoc mō dī vera qz est lux p̄ cēntiā. Et ex hoc sequit̄ q̄ ip̄a sit sufficiēs ad om̄ illuminationē qz qd̄ est tale p̄ essentiā: est cā om̄ alioꝝ: sic iānis ē cā cali distatis in omnibus aliis: vt b̄. n. metaphy. T̄ alis āt lux appropriat filio: vt dcm̄ est. et sic p̄t̄ prima rō sue effica tie ad illuminationē ḡie que t̄aḡt̄ cū dī. s. Erat lux vera: sine falsitate: sine vmbra: t̄ sine p̄icipatione: t̄ lux p̄ essentiā: iō sequit̄. t. Que illū. om̄. ho. q̄stū in se ē qz si aliqui non sunt illuminati: hoc est qz se subtrahit ab illuminata lucis: p̄t̄ hoc etiā intelligi de lumine nālis rōis que se extēdit ad om̄nes etiam peccatores: et est quedā participatio diuinis lucis: vt p̄t̄ ex p̄dictis. v. Temeritatem in hūc mūdū p̄ hoc nō est intelligendū q̄ boies ante fuerint in alia vita vñ tēnēt in mundū istum: vt c̄p̄ aīc fieri a principio mūdi create: sicut intellexerunt alii be retici: sed euāgelistā v̄titur t̄ alī mō loquēti ad denotan dū q̄ aīa intellectua dat ab extrinseco p̄ creationē: et dī b̄. iō. b̄. h̄. codez mō quo pars p̄ncipalior̄ rei dī ip̄a res vt b̄. x. ethyco. x. In mūdū. hic t̄aḡt̄ sc̄da rō ad idez p̄ p̄sentialitatē. Ad cui⁹ intellectū sciendū: qz aliqd dicit̄ esse alicui tripliciter. Uno mō p̄ potentia sicut rex est iō to ro regno. Alio mō p̄ p̄t̄iam sicut rex est in aula sua: quia oīa que sunt ibi patet eius aspectū. Tercio mō p̄ essentiām sicut rex est in loco suo determinato: cui p̄portionatus est corpus eius: deus autē p̄t̄ est ubiq;: hoc tripli mō qz eius virtus ad om̄nia se extēdit: t̄ qz om̄nia sunt nu da et aperta oculis ei⁹: t̄ etiā qz p̄t̄ est ubiq; p̄ cēntiā qd̄ patet: quia non solum dat esse rebus: sed eas in eē cōseruat coniugans p̄ncipia rerum ad intricēm̄ hoc aut̄ non p̄esse p̄ aliquod quod sit medium inter ipm̄ et creaturā qz nullū est tale medīn. Et iō oīz q̄ hoc faciat p̄ sciēm̄ ubiq; p̄ presentialitē t̄ p̄ essentiām existētē: et sic p̄t̄ q̄ cū diuina lux sit idem q̄ ip̄se deus: q̄ ip̄sa sit efficac ad p̄dictā illuminationēm̄ ppter suam p̄sentialitatē. Et hec ratio breuerit tangit̄ cū dī. r. In mūdū erat. noīe enim mūndū intelligitur vñiversitas creaturarū. y. Et mūndus. H̄ic ponit̄ tercio rō ad idem ex evidēti lucis diuine: qz etiā nō sit evidēs in se: est tñ evidēs in suo effectu. sc̄s in vñiversitate creaturarū a deo productaz: ex quarū pulchritudine et ordine lux diuina etiā p̄t̄ i naturali rōe cognosc̄: fm̄ q̄ dī sapie. xiiii. A magnitudine speciei crea turarū poterat creator̄ boꝝ p̄sibilitatē cognola. Ald ro. 1.

Evangeliū

Invisibilia dei a creatura mundi. Lab hoie: p ea que facta sunt intellecta cōspicuntur. Et hec tangit cu dicit.

y Et mundus p ipsum factus est. qz noīe mundi omis creature intelligit: ut dictum est que ducit in cognitionē creatoris sicut effectus in cognitionē sue cāe. 3 Et mun-

dus. Hic remouet quandam obiecō nem: quia cōtra p- dicta possit obvia p hoc qz videm? mul- tos homines non habere cognitionē tei: Et ipse respon- det qz hoc non est ex defectu lucis: s magis ex malitia ho- minū ab ea se auer- tentiū. d

3 Mūndus eum nō cognovit. Nominē mundi intelli- guntur peccatores mundialiter viuentes: tō alif accipi- tur mūndus qz in pte pcedentis: qz ibi accipit p essentiis re- rū: b. p maliciis homi. a In apia venit. i. in mūndo que ipse fecerat vest per carnis assumptionē: et sic fuit ibi no- uo mō. vel aliter. In apia venit. i. in iudea q dicebat ter- ra dei: ve pz in plurib locis veteris testamenti. b Et sui enō receperūt. i. iudei: qz in veteri testo dicunt p̄llos peculiariis ipius dei: qz pauca d iudeis compatiē credie- runt xpo: vñ q fuerat p̄dictus: Esa. viii. Qz esset futurus in lapide offensionis t̄ p̄ter scādali duab domib. srl. c Quotquot. Hic p̄ter ponit aduentus xpi vtilitas si uefructus: t̄ diuidit in duas: qz pmo ondit p̄positū: sedo remouet quoddā dubiū: b. Qui nō ex sanguinib. Cir- ca primū sciendū q sicut verbi incarnatū est vere filius dei naturalis: ita illi q sicut membra eius p fidē formata es- sicut filii adoptiū: t̄ in hoc apparet vtilitas nobis pue- niens ex suo aduentu: t̄ hoc est qd dr. c Quotquot autē receperūt ei. credēdo. d Hedit eis p̄tate filios dei dicē- ri. q regeneratōne baptisi q̄ nō dat nisi p̄ficienb fidē xpi: p̄ se si sine adulti. vel p alii si sine p̄puli. c Qui nō ex sanguinib. b. Hic remouet dubiū: qz possit forte aliq̄s cre- dere q̄ hec generatio esset p̄ modū generatiois carnalis: tō hoc remouet dices. Qui nō ex sanguinib. t̄. h̄ em san- guis in latino plurale nō bateat: b. t̄. in grecō: t̄. iō trans- lator ut sequeret veritatē textū nō curauit de regulā grā- matice trāsserēs in plurali: Et sanguinib. Ad generatō- nē em carnalē ocurrēt duplex sanguis: qz ex pte mīris reç- ri sanguis mestruis. p̄ materia: ex pte viri reçrit semē in q̄ p̄sistit v̄s formatiua: hoc autē semē est residuum alim- ti lagūne: qz nutritiuia ministrat materia ipi generatiue hoc t̄. residuum quod transit in semen dealbatum est: pp̄ maiores digestionem. Isto igitur sanguines excludit euangelista a generatione spirituali dicens. Qui non ex sang. natī sunt. f Neq; ex voluntate car. p̄ carnem hic intelligit feminā qui p̄parti participat te ratione respectu viri: p̄ter hoc nominatur caro. Gen. ii. Hoc nūc os ex os- fibus meis t̄ caro te carne mea. codula aut̄ masculi et fe- minē requiri in carnali generatiois: sic in omni alia actō ne naturali requiritur coniunctio actiui et passiui: et tec co- pulā maris et feminē excludit a generatione sōnali: cum d̄. Neq; ex voluntate carnis neq; ex voluntate viri. Allī p̄t̄ exponi ita q̄ p̄ voluntate carnis intelligatur concipi- sentia large loquendo de voluntate: prout accipit p̄ appetitu sensitivo: per voluntatem viri intelligatur appeti- tus intellectivus: quia v̄terq; appetitus concurrit in ge- neratione carnali hominis. Appetitus sensitivus vt mo- uens: intellectivus vt cōsentiens: et hoc remouetur a ge- neratione spirituali: cum dicitur. Neq; ex voluntate car- nis t̄. qualiter aut̄ fieri generatio ista onditur cum dicit. g Sed ex deo nati sunt. in q̄stum hoies a deo recipiētes gran̄e trabunt quodammodo ad naturā diuinā: qz p̄ donū gre efficiunt glories diuine nature ut h̄. i. Dc. i. Per quē ma. t̄ p̄ciosa nobis promissa donauit: vt p̄ hec efficiamini diuine cōsortes nature. Et predictis p̄t̄ q̄ filii carnales

cōrabūt quādam maculam t̄ feditatem ex mō sue ge- nerationis: nō sic autem filii spirituales: sed magis no- bilitatem. b Et verbum caro. Hic p̄m ondit mō- dū verbi in mundū venientis: qz nō venit vbi prius nō erat: sed qz nouo mō ibi incepit esse sicut rex q̄ p̄t̄

est i aliqua ciui- tate p̄ sui potē- tia t̄. q̄ venit illuc psonaliter incipiē nouo modo. s. p̄ sui p̄- sentiam: sic reus filius qui p̄mis erat in mō p̄ potentia p̄ntia t̄ essentiā: vt p̄z p̄ predicta: veit ibi nouo mō sc̄z

qui credunt in nomine ei. Qui non ex sanguinibus: neq; ex voluntate carnis: neq; ex voluntate viri: s. ex deo natī sunt. Et verbum ca- ro fuit in mō: t̄ habitauit i nob

p̄ carnis assumptionē: t̄ hoc est qd dr. Et verbum ca- ro factum est t̄ habitauit in nobis. Ex hoc verbo: verbum caro factū est. Euchites accepit occasione errādi dices qz ex verbo t̄ carne facta est vna natura sicut t̄ vna per- sona: sed hoc manifeste p̄ falsū et impossibile: qz illa natura esset cōposita ex verbo t̄ natura humana: et sic verbum veniret in compositionem alterius: hoc autē est impossibile: qz omne quod componit alteri est ali- quo modo in potentia: potēta autem nullo mō potēt ēē in verbo cum sit actus purus: ergo t̄. Itē si esset pos- sibile vna naturam ex ambabus fieri illa t̄ nō esset natura humana nec diuina: qz natura p̄posita ex dua bus non est aliqua illaz: sed aliquid aliud resultans ex ip̄is: vt p̄z te mixto ex elementis: qz mixtum non ēāli quod elementorū nec ipsa simul sumpta: quia tunc mi- xtum non esset aliquid vnum: et ideo si ex verbo t̄ car- ne fieret vna natura: sequeretur q̄ christus nō ēē ho- mo neq; deus contra scripturam noui et veteris testa- menti: p̄ter quod arrius dixit q̄ ex carne et verbo nō est facta vna natura: sed ip̄m verbum carnem assu- p̄lit non tamē animam: qz verbum sup̄p̄let locū anic- fū ip̄sum: sed istud dictum implicat contradictionē: quia caro non est in specie carnis nisi per animaz: vt ba- betur. iii. metheoroz. 7 ideo dicere q̄ verbum assūpit carnem nō animam implicat contradictionē. Ille valet q̄ dicit verbum sup̄p̄le locū aie: qz caro illa etiā fū ip̄sum non est informata per verbum sed t̄m assu- p̄ta. Et si diceret ipsam per verbum informari: doc- men est impossibile. Item sequeretur q̄ xps nō ēē ho- mo: vt patet manifeste: p̄ter quod apollinaris dixit: q̄ verbum assūpit carnē: qz fū ip̄m assūpit aiām sensiti- ua q̄ dat ēē carnē: nō t̄ assumptā aiām intellectuā cū verbum si maxime intellectum: et ideo in christo so- lummodo ponebat intellectum verbi: sed hoc p̄t̄ falsū: quia licet iste in christo posset saluare carnem nō t̄ carnē humana: qz caro nō dī humana nisi q̄ aiām intellectuā: etiā fū concētes pluralitatem formari. Item christus non esset homo: cum homo in specie hu- mana reponatur per animam intellectuā: sed magis es- set animal brutum: quia anima sensitiva non reponit nisi in specie bruti. Nec autem omnia contra fidem sunt et sacram scripturam: t̄ ideo sunt tanq̄ heretica repro- bata: t̄ licet pluribus alijs vñs possint predicta impro- bar: t̄. p̄ter prolixitatem vitandam omitto: p̄ter qd dicendum q̄ cū d̄. Verbum caro factum est: p̄ carnē intelligitur natura humana: sicut frequenter in sacra scriptura: unde dicitur Esa. xl. Omnis caro fenum t̄. Et q̄ p̄ carnem intelligatur natura humana patet ver illud quod subditur. Cetera fenum est populus. Caro igitur ista: i. in natura humana: assumpta est a verbo nō in unitate nature sed in unitate sup̄positi vel persone t̄ ideo est sensus. Verbum caro factum est: ac si dicit: deus homo factus est: quia licet fieri repugnat de ver- bo absolute: potest tamē dici de eo ratione nature hu- mane adiuncte: et diffusus declaratur. q̄. sententia p̄

Jobannis

quia p tale fieri nō b̄ q deus de novo incipiat esse qd est impossibile: sed q incipiat esse b̄ quod est possibile q suppositū diuinū est infinita subsistēt: t̄ id pōt̄ na turā in sc̄po sustentare: ut diffusus declaratur. iij. sc̄ntiarī. Cōsiderandū t̄h q euāgelistā nō sine rōe dicit verbū esse factum carnē mā gis q̄b̄ locim q̄a p hoc cuitat̄ erozillorū d̄ direunt naturā bu manā habere in christo hypostāsim p̄p̄ā. si em̄ dixisset verbū factū est b̄: cuz b̄o significet naturā humānā in supposito tediſſ̄ oceſſ̄ cogitandi q̄ naturā humāna in ipso subsisteret in p̄p̄ia hypostasi. Sūl̄ magis dixit verbū factū c̄ carūm q̄ aliam aie darec̄ occasio cogitādi q̄ illa vno esſ̄ et̄m h̄m actū aie p̄p̄ cognitionē t̄ amōremō t̄i i vni tate ſuppoſiti. i Et vidim⁹. Postq̄ euāgelistā decla rauit vbi emanationē t̄ ei⁹ incarnationē. hic p̄n̄ ostēdit qualiter ip̄e t̄ ali⁹ apl̄i habuerunt de hoc cognitionē. Et diuidit̄ i duas ptes: q̄ p̄mo pōt̄ inotescēdi modū ſecundo manifeſtā ip̄z ibi. Et te plenitudine. prima in duas: p̄m̄ duplēcē modū innotescēdi q̄e ponit̄. ſc̄d̄ ibi Jobānes phibet. p̄m̄ aut̄ innotescēdi modū et̄ p̄v̄lū. Sc̄iendū t̄h q̄ videre aliquā accipit̄ nō ſolū p̄ vſionē corporalū: ſed etiā p̄ cognitionē intellexua li: p̄ que modū dicimus: vides tu hoc. i. intelligis: t̄ hoc et̄ p̄ vſilū ē ſp̄uālōrāt̄ nōt̄ alios ſen⁹ t̄ plures rex diſ ferentias nobis demonſtrat̄: ut h̄i. i. meta. t̄ id noī vi ſus v̄timū aliquā in bis q̄ p̄tinēt̄ ad intellectū: vt roq̄ mō vidēdi habuit jobānes et̄ ali⁹ apl̄i noticia vbi in carnati: q̄ cū ſp̄uāt̄ corporaliter ouerſati. t̄ ſic vide rūt̄ ſenſibili ſoga virtutē tortuā creature excedēt̄: ſi cut̄ eſt ſuſcitatio mortui: illuminatio eeci: t̄ cōſilia: ex q̄bus vſilū mēt̄ p̄ceperit̄ ei⁹ diuinitatē in carne latēt̄. viderūt̄ etiā hoc mentaliter p̄ internā inspirationē: q̄n̄ aperuit eis ſenſum ut intellegenter ſcripturas: vbi habe tur Luce vlti. t̄ hoc ē qd̄ dī. i At vidim⁹ gl̄iam ci⁹. i. excellētia oēm̄ creaturā excedēt̄: p̄ter qd̄ ſubdit̄ q̄ ſp̄uāt̄ exponendo p̄dīctā gl̄iam. k Quasi vñigeniti a p̄c. i. naturalit̄ ab eo p̄cedēt̄ t̄ p̄m̄ ſadē naturā numero cū ip̄o h̄t̄is. vbi em̄ viderūt̄ apl̄i p̄mo p̄ pa triſ ſt̄imoniu in trāſfiguratione in qua fuit jobānes cū petro t̄ iacobō: ut h̄i. Math. xvii. t̄ id tūca audiunt voce patris dicentes de ipso: Hic eſt fili⁹ meus dilect⁹ t̄c. ſc̄do viderūt̄ hoc p̄ angelorū obsequiū: q̄r̄ angeli mi nistrabant̄ ei ſicut ſupiorūt̄ habetur Math. iii. Su pra naturām̄ angelicā nibil̄ eſt nō ſi naturā diuina. ter cō viderūt̄ hoc p̄ hoc q̄ creature etiā viſibiles obedie bant̄ ei ad nutrum ſicut dño et̄ creatori: p̄ter quod di terunt Math. viii. Qualis eſt hic quia ſenti⁹ t̄ mare obediunt̄ ei. quarto hoc viderūt̄ p̄ docendi et̄ op̄andi modū: Moyses em̄ t̄ ali⁹ p̄b̄ete nō dabant̄ p̄l̄ pre cepta: ſed de preceptis dei ipm̄ inſtrucbant̄: et̄ ideo di cobant̄: hec dicit oñs: vel aliquid ſimile. Similis d̄ moy ſe ſcriptū eſt: locut⁹ eſt dñs ad moysen t̄c. Chriſtus at tanq̄ deus t̄ p̄p̄ia auctoritate loquens dabant̄ doctri na ſuam̄: et̄ patet Math. v. vbi frequenter dicit̄. Ego autem dico vobis. vnde in fine illi ſermonis dī q̄ erat toces ſicut p̄tātem babēs. Et ſimiliter perpen derunt p̄ op̄andi modū: q̄r̄ etiā ali⁹ fecerunt̄ miracula: hoc fuit t̄m̄ deprecando: chriſtus autem etiā in miracu lis faciendis aliquando orauit̄: ut in ſuſcitione la zari: Jobānis. x. tamen communiter miracula facie bat imperando: et̄ patet et̄ decursu euāgelisti: per quod oſteñdebat̄ q̄ illa faciebat virtute p̄p̄ia: ſicut deus p̄ter quod dicit̄ Luce. vi. q̄ virtus exibat de illo: et̄ ſa nabat omnes. Sequitur. i Plenū gratie. et̄ hoc p̄mo. p̄ter gratiam vñionis: ille em̄ perfectissime eſt ple-

nus gratia: qui perfectissime deo coniungitur: natura aut̄ humāna in chriſto non ſolum coniuncta eſt deo p̄ cogni tionem t̄ amōrem ſicut in alijs: ſed per realem vñionem t̄ tec̄ dī in chriſto gratia vñionis: per quam homo dī deus et̄ econſerſo p̄ communicationem iſiōmatū. Dicit̄ aut̄

tāl̄ vno gratia in q̄tū diuina libe ralitatē t̄ misericordia facta eſt: ſecuto: p̄ter gratiā ba bitualem: que plenū ſuit in chriſto q̄ in alijs: propter hoc dicit̄ inſra. iii. capitulo q̄ dat̄ eſt ci ſpiritus non ad

mensurā: q̄r̄ nō ſolū habuit plenitudine ſufficientē: ſed etiā redūdat̄ in alijs: q̄r̄ ē caput nō ſolū boīm ſed etiā angeloꝝ. Q̄ aut̄ virgo maria t̄ alij alij ſancti legūtur plenū gra vt dī de maria Luce. i. t̄ stephano acē. vi. tec̄ ſālia plenitudo: plenū. n. oponit̄ vacuo: t̄ id tot modis dī plenū q̄ modis dī vacui. Ad̄ t̄ id vacuitas gr̄e vno mō p̄ter virtutis defectū circa p̄p̄i ſubiectū: t̄ tali vacuo op̄ponit̄ plenitudo gr̄e ſanctorū. Ellio mō dī vacuitas gr̄e eo q̄r̄ nō redūdat ad corpus. Ellio mō dī vacuitas gr̄e eo q̄r̄ ſuit in ſancto mari inq̄tū gra eius aliquo mō redundat ad cor p̄p̄i ſupernaturaliter cōcipiendo plenitudo t̄m̄ marienō ſe extendit ad alijs: ita q̄ ſit gr̄e datri: ſed ſolū inq̄tū ē gr̄e imperatrici xp̄i aut̄ plenitudo ad alijs ſe extēdit: t̄ ſic op̄ponit̄ vacuo nō ſolū respectu ſuī: ſit etiā alioꝝ: q̄ ſuit i xp̄o plenitudo gr̄e ſolū respectu ſuī ſit et̄ reflectu alioꝝ. m

Et veritatis. In q̄tū in ipo fuit veritas diuina ſue increata p̄ vñionē. Sūl̄ in aia ip̄i fuit plenitudo veritatis in q̄tū habuit noticia oīm̄ q̄ cognoscit̄ deus noticia vñionis. Sūl̄ fuit in ipo plenitudo veritatis in q̄tū impleuit oī ſiguras p̄ p̄missiones legis mō ſiguras. n Jobānes te ſt̄imoniu phibet. Hic ponit ſc̄d̄ modū q̄ innotuit̄ jobāne ni t̄ apl̄i alijs verbū in carnati: t̄ bic modus fuit gaudi um: q̄r̄ audiuit̄ in jobāne te ſt̄imoniu de ipo q̄ crat effi car p̄ter jobāne mirabilē nativitatē: t̄ p̄ter excellētē ſue ſanctit̄ ſem̄: t̄ hoc ē qd̄ dī. n Jobānes te ſt̄imoniu phibet de ipo. t̄b̄n̄ dicit̄ phibet ad ſondendū q̄ ei ſt̄imoniu fuit cotinuāt̄: q̄r̄ ſolū ſc̄m̄ ſed plures te ſt̄ificat̄ eſt de ipo: t̄ id dicit̄ phibet ad denotandū ſt̄inua tionē bui ſt̄imoniu ſc̄do ſondid̄ ſt̄ud ſt̄imoniu clarū: cū ſubdit̄. o Et clamat̄ q̄r̄ jobānes nō loquebatur de chriſto in occulto ſicut faciunt̄ illi qui habent doctrinā ſu ſpectat̄ ſed in palā corā ip̄o. Dicit̄ aut̄ hoc ſt̄imoniu cer tu t̄ verū: q̄r̄ ſodē mō ſt̄emoniū eſt p̄t̄ de ipo in abſen tia: et̄ poſt in p̄tia qd̄ notat̄ cū di. p Hic erat quem dixi. ſ. ante: t̄ id mō dico. vlt̄erius ſondid̄ q̄ de ipo dicit̄ cū di. q Qui poſt me venturus eſt. p̄z q̄r̄ jobānes nō loquit̄ ſed ad aduentū ip̄i in mundū q̄r̄ ia erat natus: t̄ fe re. xix. anno. ſed loquit̄ ſed ad aduentū ad p̄dicandū: t̄ my ſteriū m̄re redēptiois complendū. r Ante me fac̄t̄ eſt. Et hoc loco arguit̄ arrius: q̄ ſerbum ſm̄ ſu naturā ver bi ſit factū: q̄r̄ nō eſt dubium: q̄r̄ jobānes p̄ceſſit ſpm̄ ſm̄ car nē: t̄ id cū dicit̄: Ante me factus eſt. de natura verbi intel ligendū eſt: ſl̄ ſe ſequēs hoc deſtruit p̄b̄ qd̄ ſubdit̄. Quia p̄zior me erat: p̄ ſequeſt̄ ſabit̄ eſt an jobāne eido ſi de factione natura loq̄ref̄ aliter ordinasset ſtam̄. d Prior me erat: q̄r̄ an me fac̄t̄ eſt: t̄ id ſic vñ intelligi. An me fa cens eſt. i. m̄bi platus: cuius rationē assignat dicens.

s Quia prior me erat: nō ſu humānatē ſed ſu diu nitatē in qua eſt ab eterno. P̄t̄ etiā aliter exponi reſendo hoc ad ipm̄ ſu humāna naturam. Ad cui ſu intel lectū ſc̄iendū q̄ ſuerit eſt in fieri ſu curſu nature vñiq̄ ad natu rūt̄: Chriſtus aut̄ ab iſtantī concepcionis ſabu re corpus omnibus lineamentis diſtinctūt̄ et̄ animam om nibus virtutibus t̄ ſcientiis p̄fectam: q̄uis nondum ba buerit p̄fecta corporis q̄tūt̄ ſu: et̄ hoc fuerat p̄dictum Hieremie. xxx. Nouum facit dominus ſuper terra: mi licei circumdabit virum: quia chriſtus ab iſtantī concepcionis

Euangelium

nus fuit vir perfectus modo dicto. Constat autem q̄ r̄ps
fuit an̄ conceptus q̄ iohannes fuerit natus: vt pat̄z Lu
cei. t̄d̄ b̄ c̄mō l̄ra pdicta p̄t exponi: Ante me factus ē.
vt per factum esse intelligatur pfectio: q̄r hoc designat talis
locutio sicut fieri imfectionem designat: q̄r d̄r̄s eti
am fin̄ humanaam
naturam an̄ perse
ctus fuit q̄ iohan
nes vt p̄z p̄ pdicta
t̄ Et de plenitudi
ne. Positis duob̄
modis quibus ver
bum incarnatum eis
innotuit. hic p̄nter
vtr̄q̄ modū ma
nifestat: t̄ p̄mo ma
nifestat p̄mū qui
est p̄vsum: et d̄cī
est: c̄do sc̄dm qui est p̄ auditūb̄. Et hoc est testimoniuū
q̄d intellectum p̄mū sciendū q̄ hec verba que sequunt
nō sunt verba iohannis baptiste licet hoc dicat orationes: sed sc̄ verba iohannis euangeliste declarantis mo
dum quo cognoverunt verbum incarnatum p̄ visum fin
Augu. t̄ Chrys. dixerat em̄. s̄. Vidiimus eum plenū gra
tie et veritatis. Posset alius querere quiter hoc viduisse
ideo declarat qualiter hoc cognoverunt quasi r̄ndens taci
te questioni. Et diuiditur in duas: q̄r primo declarat qua
liter cognoverunt eum plenū gratie: c̄do quater cognov
erunt eum plenū veritatis: ibi. Deū nemo vidit. dicit
igitur p̄mo: bene diti q̄ vidimus eum plenū gr̄e: q̄r de
plenitudine eius omnes nos accepim⁹: hoc potissimum ap
partinet spiritus sancti missione supra apl̄os in die pente
costes ex cuius plenitudine linguis omnīū loquebantur
vt dī actuū. q̄. t̄o experientia quodāmō cognoscēbat ip̄m
t̄p̄m c̄sc̄ plenū gr̄e: et hoc est q̄d dī. Et de plenitudine c̄i
oēs nos accepimus. Ita dictio copulativa et non conti
nuatur literē immediate p̄cedenti que continet verba io
hannis baptiste: sed v̄ba iohannis euangeliste: q̄ supra
dixerat. Et vidimus eū quasi unigenitū a patre plenū
gratiae et veritatis: q̄r bic declarat modū p̄ quem hoc co
gnoverunt ut dictum est: s̄. p̄ acceptancem spiritus sancti
de eius plenitudine: iō sequitur. v. Et gratia pro gra
tia. prima em̄ gratia datur sine meritis: q̄r ante gratiam
non potest homo mereri: sed habita prima gratia p̄t ho
mo mereri de condigno augmētū gratiae: et iō sc̄a gratia
datar quodammodo pro prima: q̄r datur pro meritorio
ope p̄cedente ex ip̄a. Alter potest hoc exponi: t̄ magis p̄
p̄ter ad l̄am de legi noua et veteri: q̄ lex vetus or̄ gra
tia prima: magna em̄ gratia fuit dare legem specialē p̄plo
dure crucis: et alia beneficia illi p̄plo collata: p̄pter quod
dē in p̄. c̄lv. Nō fecit taliter omniū nationē t̄. Quia t̄
ista lex erat imperfecta: loco illius data est lex noua que ē
p̄fcta et maior: gr̄a: et sic exponitur illud. Et gratiam pro
gratia. q. d. Nō solum accepimus de plenitudine r̄pi i re
ceptione spiritus sancti: sed cum hoc accepimus. Gratias
p̄ gratia. i. legē nouā loco veteris: p̄pter quod subdit quā
si exponendo. r. Quia lex p̄ moy. data est: gratia et ve
ritas t̄. dī aut̄ lex noua respectu veteris veritas: q̄ illa fu
it figura et umbra illius: dī etiā gr̄a respectu eius: q̄r quā
vis lex vetus ex liberalitate diuina fuerit illi populo data
p̄pter quod pot̄ dici gratia largitio mō loquendū q̄ quod
libet donū gratis datū dī gratia: nō t̄ p̄ferbat gratiam
iustificantem sicut facit lex noua. y. Deū nemo vidit
Hic declarat iohannes qualiter cognoverunt christū su
isse plenū veritate: videlicet q̄ doctrinā christi q̄ docu
it eos de secretis diuinitatis: que comprehendē non pos
sunt nisi ab eo in quo est plenitudo veritatis: et hoc ē qd
dī. Deū nemo vidit vñq̄. non accipitur hic nemo p̄d
nullō hominē: q̄ in sacra scriptura aliquā accipitur homo
p̄o omniū creatura: eo q̄ h̄z aliquā cōuenientiā cū omni
creatura: p̄pter quod dicitur T̄ Harci vlti. Predicat euā
gelium omniū creatura. ita nemo aliquā accipit p̄ nulla crea
tura: est igit̄ sensus. y. Deū nemo vidit vñq̄. i. nul
la

la creatura potest visione comprehensionis videre vi
tinam essentiam: et subdit a quo comprehendatur.

3. Unigenitus qui est in finū p̄ris. i. in intrinsecis di
uinitatis ip̄e comprehendit eam: q̄r habet eandē noti
ciam cū patre: et iō p̄t de boc alios plenius instruere

ideo sequitur.

a. Ip̄se enar
rauit: sicut pat̄z
ex decursu evan
gelij q̄ aposto
los d̄ secretis di
uinitatis docu
it: vt d̄ mysterio
trinitatis: et de
multis alijs que
non fuerunt ita
explicate tradi
ta in lege et pro

p̄betis sicut christus explicauit. b. Et hoc est testis
num. Postq̄ euangelista declarauit modum quo ha
buerunt noticiā de plenitudine christi per visum. Hic
consequenter declarat alium modum quo idē cogno
uerunt per auditum: videlicet per iohannis testimo
niū: et diuiditur in duas partes: quia primo manife
stat testimonium iohannis factum in christi absentia
Sc̄do testimonium iohannis de christo in eius p̄sen
tia: ibi. Alia die. Primo testimonium dedit iohannes in
terrogat: et diuidit ī duas: q̄r p̄ fuit interrogat p̄ persona.
sc̄do d̄ officio ibi. Et q̄ missi fuerat. Dī adhuc ī duas
q̄r p̄sonis testimonium iohānis per modū negatōnis: se
cundū per modū affirmatiōis: ibi. Dixerunt ei. Pri
ma adhuc ī tres fin̄ tres questiones factas ipsi iohā
ni. et tres responsiones correspondentes: sc̄do: ibi. Et
interrogauerunt. tercia ibi. Propheta. Circa primū
aduentū q̄ tēp̄re predictōnis iohannis erat
famosa opinio t̄ maxime ī bīrusales ybi vigebat fin
diū legis et p̄p̄b̄ et arum q̄ tempus aduentus messe
esset de proximo: primo quia videbant ab eis ablatus
esse regnū et declarauit super matrem: et Daniēlem: et
hoc fuerat eis datum p̄ signo aduentū messie: Ben
xix. Nō auferetur sceptrum de iuda t̄. Sc̄do quia vi
tebant completas hebdomadas dictas a Daniēle de
aduentū sancti angelorum: que complete fuerūt in na
tivitate christi: vt declarauit super Dani. ix. cap. vel fin
alios qui dicunt eas fuisse completas. xvii. anno tyle
ri cesarii ī passione christi viderunt eas cito cōple
tas: p̄pter quod messiam de proximo expectabant: ex
altera parte iohannis baptiste mirabili nativitatē:
et eius excellētēm sanctitatem: et ideo fuerunt
moti ad opinandum ipsum esse christum: p̄pter quod
miserunt solemnes nuncios ad iohannem volentes
super hoc scire veritatem: verunt̄ Chrys. dicit q̄ mal
iciose venerunt: sed Origenes dicit simplici animo ve
nerunt ad querendum veritatem: et hoc videtur ver
us: q̄r in modo querendi exhibuerūt iohanni matimā
reuerentiam: et hoc ex quatuor: vt patet ī litterā: pri
mo ex personis misitibus ad ipsum nuncios: et hoc
notatur cum dicitur. c. Misericordia dei: illi tri
bi iuda q̄ erat nobiliores in populo: sc̄do ex loco mis
sionis cum dicitur. d. Ab hierusalem: que erat ciū
tas sacerdotalis et regia: et quia studium legis et p̄p̄b̄
tarum: et cultus diuinus vigebat ibi: similis ipsa erat
caput regni. Tercio ex parte nuncior̄: cū subditur.

e. Sacerdotes et leuites: que erant solemnes perso
nes: et maxime quia illi sacerdotes et leuites qui fuerūt
missi erant de secta phariseorum: vt dicitur. i. co. cap.
e. illi erant magis religiosi et famosi in toto populo il
lo. Quartu ex modo interrogandi: cum subditur.

f. Ut interrogarent em̄: Tu qui es: quasi volentes i
hoc acquiescere dictis eius: et subditur iohannis re
sponsio. g. Et confessus est: s̄. veritatem. h. Et
non negauit: usurpando sibi diuinum officium: hoc in
est negare ip̄m r̄pm qui est ipsa veritas: vñ sequit̄.

Johannis

t *Et confessus est: quia non sum ego christus, et hoc respondit intentioni eorum. Ad hoc enim querebat: Tu quis es: ut responderet eis si esset christus vel non.*

k *Et interrogauerunt. Hic igitur ponit scda questio.*

Sicut enim aduentus christi fuerat promissus iudeis:

ita et aduentus

belyerit ibi ma-

lachie vlti.

Ec-

ce ego mittam

wbis helys p-

pbetam tc.

et io-

audientesq; no-

est xp;

inter-

rogauerunt igitur

si ipse esset bely-

as: et subdit jo-

hannis respon-

sio cu d.

Et dicit no suz.

Sed vi esse co-

tra illud qd vi-

cit salvator dico

banne Math.

v.

Ipse est bely

as: dicens q ipi

querebant te p-

sona belye: et io-

ad eorū questio-

nē rñdit q non

erat belyasi per

sona: licet esse belyas in spiritu: ppter similitudinem vi-

tei austeritate et doctrine veritate et in officio: quia

erat precursor primi aduentus redemptoris sicut be-

lyas erat precursor scdi: et hoc modo saluator vocatio-

bannem belyam: et sic no est contradic-

to.

In Pro-

pheta.

Hic ponitur tercia questio: erat enim famos

oppi

no tunc tps apud aliquos iudeos q ante christo ve-

niret vnius magnus ppheta pro eo q scriptum est deu-

tero. xviii.

Propheca suscitabit dñs deus de fratribus

restis tc.

que quidem auctoritas fm veritatem intel-

ligenda est de christo ad literaz: licet indei intelligeret

eam de alio ppheta: et ideo interrogauerunt eum si es

set ille ppheta de quo dicens est scriptura predicta: vnde

in grecō biñō ponit ppheta absolute: sed cū articula-

n dictione que tenet ppheta

apud iudeos dñm antonomatice

subditur Johannis responsio.

n *Et respondit no*

Non em negavit se esse ppheta absolute: nec ppheta

missu an tpm: q negasset vñtate: s negavit se ce illu p-

pheta de quo loquit illa scriptura pallegata que ad lit-

teram est de christo intelligenda: ut dñm est.

Alio expo-

nit hoc Greg. dicens q negasset se ec ppheta tm: q erat

plusq; ppheta: sed prima expositio videt melior et lre

q ppheta: q minus includit in maioris: si em fuit plusq;

ppheta sequit q fuit ppheta.

o *Dixerunt ergo.*

Hic ponit testimonium Johannis p modo affirmatio-

n: q audientes nunc iudeoz q te omnibus respo-

teret negatiue voluerunt aliquid affirmare dictu ab eo

reportare: et hoc est qd di.

d *Dicit ergo ei: quis es tu?*

vt responsum te his qm: nos quid dicens de tapiso.

Affirmative subditur Johannis responsio in q dante

testimonio christo assertus se esse eius pphores dices.

p *Ego vox cl. in defor diri. vñ dñi. i. ego sum ille de*

quo scriptura dicit Esa. xl.

vt allegatis est q debet cl-

mare in defor indee vt boies se prepararet ad adue-

tum christi in mundu.

Et bene designatur iohannes i p-

priestate vocis: qd erat annunciatu verbi dñi. i. xpi q

est verbum patris fm diuinitate: v. s. dñm est: vox em

humana est verbi mentalis expressio.

q *Q qmis-*

si. Hic declaratur testimonium iohannis factu ad inter-

rogationem eius de officio: et dividit in tres ptes: qz pri-

mo ponit nuncior p interrogatio: sed iohannis respon-

so: ibi. Respondit eis: tercio queda respectu pceden-

tium conclusio ibi. Hec in bethania. Circa primum conside-

randum q sicut dictu est: pbarisei inter alios iudeos vi-

debat magis religiosi: ppter quod dicebantur pharisei

apares qd est diuisio qz in habitu in gestu rictu erant

ab alijs quodammodo distincti in signu maioris religios

ppter quod offere-

bant semagz zelare

p ritu legis: pp qd

audientes a iobā-

ne q no erat alijs

trū pdicor quos

expectabat tacq;

sonas solenes: qz

erunt ab eo quare

baptizabant induc-

do nouū ritu: et hoc

est quod dicitur.

rogauerunt eum: et dixerit

ei. Quid ergo baptizas si

tu non es christus neg he-

lyas neg propheta?

Re-

spondit eis Johannes di-

cens. Ego baptizo in aqua

medius autem vestrum stetit quem vos nescitis.

Ip-

se est qui post me veturus ē

qui ante me factus est: cu-

ius ego non sum dignus ut

soluam eius corrigiam cal-

camenti.

Hec in betha-

nia facta sunt trāsior danē

vbi erat iohānes baptizās

q *Et qui missi fuerant erant ex phariseis: et patet lite-*

ra ex dictis.

r *Respondit eis. Hic ponitur responsio*

iohannis in qua phibet testimonium de christo dicente: q

sicut pcurrebat p dicationem christi sua p dicationē et de

municatione: ita baptizatum christi pcurrebat suo baptis-

mate: sicut et ppheta antiquitus aliqui renunciabat fur-

ranō solum verbis sed etiam factis: vt: s. dñm est: et hoc ē

qd dī hic.

r *Respondit eis iohannes. d. Ego bapti-*

zo in aqua. Iaundo tm co:pus ad designandum illu qui

suo baptisinate lauabit alias: vñ subdit.

s *Medius autem vestrum stetit. i. communiter viuēs inter boies: xp̄us*

em vñcā communem inter boies durit: et patet et decur-

su euangelij.

t *Quē vos nescitis. s. qz tū ad diuinā*

temimmo ipm simpliciter negauerunt coram pylato.

v *Ipse est qui post me tc. hoc exponatur sicut supra ex-*

positum est.

x *Luius no sum dignus ut sol. et cori.*

calciamēta no porauerit qd patet

ex hoc qd di Luce. x.

Portare calciamēta aplis inhibuit:

ipse fecit q docuit et hī ac.

ido patet hī q bec est me-

taforica locutio.

Luius non sum dignus tc. quia iohā-

nnes in hoc dicit se no esse dignum exhibere christo etiam

minimum obsequium hoc exprimens fm communē mo-

dum loquendi.

Cum em aliquis paruitatem suā et alterī

excellentiam vult exprimere: solet communiter dicē: no

sum dignus tangere sotulares eius: vel aliud bñmō: nec

mirum si hī iohannes dixit: q homo qz tūcumqz ma-

gnus teo compatus mīl est nisi puluis et cinis. Per hoc

etiam oñdit iohannes ipm phariseis q officium alius

no usurpabat: sed tm suū primum officium. s. pcursois ex-

ercebat.

y *Hec in bethania. Hic ponitur quedā con-*

clusio ad maiore expressionē pdicor: v. 3. definitio lo-

ciforte em adhuc viuebant alii qui interfuerat testimoni-

o iohānis: tō ex ditione loci voluit eos euāgelistā re-

ducere ad memorā facti. d. Hec in bethania facta sunt.

Aduertere tm q bec bethania no est illa que est prope

bierusalem vbi lazarus fuit suscitatus: sed est alia villa

eodem nomine vocata sita supra iordanem et altera ta-

men parte fluminis. s. in forte oriarum tribū et dimidie

et ideo ad hoc designandum subditur.

z *Transfor meni vbi erat iohannes baptizās. Orū*

genes tamen dicit q ibi dicitur esse bethabora que crat

villa vltra iordanem: sed vicio scriptorū fuerit corrupta

Evangeliū

a Altera die. Hic p̄m explicat testimoniū iobannis de
xpo in c̄ p̄ntia: et hoc dupl: primo generaliſ corā turbis
scđo sp̄aliter corā aliquibus discipulis iobām̄tib⁹. Alte-
ra dic̄ stabant. Prima in tres: qz primo ponit iobanniſ te-
ſtificatio ſcđo excludit teſtificatiſ ſuſpicio: ibi. Hic ēd q

dicti. tertio modum
igitur testimonii co-
firmatio ibi: et testi-
monii perhibuit.

In pma pte de lic.
a Altera dic. ex
hoc pte: qd iohannes
plurimes testimoni-
uz ferbat ipsi rpo
etiam qualibet die
qz ad hoc totu offi-
ciu ei⁹ p̄dicatō or-
dinabat. b Ut
dit iohannes iefisi.

plentialiter: qz te
stimoniūz qd est p
visum est efficacis-
simū. c Venie
tem ad se. hoc non

est intelligendū de
aduentu christi ad
quod sequitur. q.
tentem suū eum:
¶ xps post baptis-
tānis plures la-
uit testimoniū ioh-
ad eius verā humu-
rē dī. **d.** **Ecco**
stia acceptissima. L
lia infimolarent̄ in
christus in magis vo-
plicē dē cā. Prima
ti agnus p̄schalis
ille agnus erat sine
racl liberati sunt a
christi qui peccati-
boli. Sedcā est:
tem beatitudis si-
tudo. Sedcā fert
ad eius diuinitati
di. et tollere p̄cim-
do singulare p̄ plū
Ero. vīti. Tenuit
vel alit dī p̄cim in
eātū speciali mō. q
est de quo dir illū
erat cognatus ioh-
nī dirissit tūm po-
testimonīū eius s-
fuit aliquo mō an-
qz p̄zimo in gene-
quis de futuro ip-
p̄tizaret in noīe
raret ip̄līm et tūm
nerali dicens q
determinate. sed
s. o amaritū

f *Hic est de quo
um de ipso: sed an
nit et exponat
ad personam de
raeli. ipsi Israel.
dans. qz totum e
do erat ordinatio
lud quod de his
habebut Math
tem ad baptismum
et videtur an b*

^a Altera die vidit^b iohānes
iñm^c veniētē ad se 7 ait^d Ec-
ce agnus dei: ecce qui tollit
peccātūdi. ^eHic est de quo
dixi^f. Post me venit vir qui
aū me fact^g est: qz prior me
erat: ^h7 ego nescieba eū ⁱH^j
vt māifestet ī usrl^k: ppter ea
veni ego i aq baptizās. ^lEt
testimoniu phibuit iohan-
nes dicēs. ^mQuia vidi spi-

ptisimū sed post: quod patet ex hoc
iobannes ante iam viderat spm tescē
d factum fuit in baptismo: tō patet
venit ad iobannē vt testimonio: Do
p̄t p̄tialiter esset efficacius. Subdit
is de xpo dupliciter. Primo q̄stum
tateā in qua p̄ nobis immolatus est
dei.i.a deo missus imoland⁹: vt bo
ca p̄ siderandū: q̄ licet alia anima
re ut vos: vitulos: capra: t̄ bmo: i
tur agnus q̄ cetera immolatoria di
aq̄ inter oēs figurās veteris testam̄
p̄ presiūs figurabat passionēz r̄pi: ha
nacula: t̄ p̄ cuius immolatiōne filii is
rūtute egyptiaca sicut p̄ passionē
fecit sum⁹ liberati a servitute dyā
iuge sacrificiū qđ figurabat p̄tuita
at d agno: sicut t̄ r̄ps est nostra bea
tissimoniū iobannes de christo q̄tū
ū subdit. e Qui tollit petā m
i p̄trū ipius dei. dī autē hic p̄ctū m
biū modū idiomaticis hebrei: vt p̄
sea grauiſſimā. i. multitudino muscas
ngulari⁹ ille agnus tulenter ora pecc
ecaro originali occidit. f D
om̄ tollitur suspicio testis: Jesus c
nis ex p̄te in matris: t̄ iō si bo testimonio
p̄ iēs⁹ fuit ei nō⁹: possent aliqui h
ectū: t̄ iō testimonio iobannis de r̄p
noticiā determinatā baberet de ipse
iō fuit reuelatus aduentus r̄pi propri
obāni: et fuit sibi p̄ceptū a dño ut b
turi: t̄ p̄dicatur eius aduentus et p̄p
cepit ferre testimonio de christo in g
o esset venturus: n̄ nesciebat quis e
dicunt dū fuit sibi signū cognoscendū
fissanti sup en⁹: et hoc est quod dicit
iri. q. d. nō mō incipio ferre testimonio
q̄ cognoscere ipm. g Post me v
i.e. s. h Et ego nescieba en⁹. q̄stū
minatā. i Sz vt manifestetur in
Propterea vēi ego in aqua bapti
ciū iobannis baptizando et p̄dic
d manifestationē christi. Sed contra
et ego nescieba eu. vider ē illud que
in. q̄ iobannes prohibebat iesu invic
tis. Ego a te debeo baptizari. cr
tisimū ipm cognovit. Dicendum q

baptismo cognovit eū duplicitē. Primo q̄ reuelatio-
ne diuinā qn̄ venit ad baptisimū iobānis: et tunc dirit
eī Iohannes illud Math. iiij. Ego a te tebeo baptiza-
ri. Seco cognovit eū qn̄ spūs sanctus descendit super
eū in signo visibili a deo prius sibi dato: ut dicit ērīdo

ritu tescēdērē q̄i colubā te
celo. ⁊ misit s̄r eū: ⁊ ego ne-
sciebā eū: h̄ q̄ misit me⁊ ba-
prizare i aq̄: ille dixit mihi
Sup quē vider̄ sp̄m tescē-
tentē ⁊ manētē sup eū: hic
est q̄ baptizat̄ i sp̄usco: Et
ego vidi ⁊ et testimoniu⁊ phi-
bui q̄ hic est filius tei: Al-
tera die iterū stabat iohan-
nes: ⁊ ex discipulis ei⁊ duo.

I Et testimoniū
tē. hic pōit testi-
mōnij iohānis cō-
firmatio per si-
gnū sibi diuini

tus datum de christo a principio: quod postea videt in
ipso: et hoc est quod dicitur. Et testimonium perhibuit
iobannes. d. in Quia vidi spiritum descendente
tem quasi columbam tecum. Hoc fuit qm iobannes bap-
tauit iesum: ut habetur Matthci. iii.

Et ego nesciebam eum. istud refertur ad tempus
precedens baptismum: ut dictum est: Augustinus ac-
tem refert nesciebam ad potestatem excellentem in ba-
ptismo quia sibi christus retinuit: que consistit in qua-
tor: primum est quod ipse solus baptismum institueret: se-
cundum est quod effectum baptismi sine baptismis coher-
re posset: tertium est quod meritum passionis eius in ba-
ptismo efficaciam haberet: quartum quod ab aliquo tem-
pore baptismus conferetur in nomine ipsius: sicut ha-
betur actuū. xix. q. d. q. ego nesciebam quod hanc cre-
tiam predicarem in baptizando sibi retineret: vnde su-
ditur postea. **H**ic est qui baptizat: solus est enim ad istam
excellentiam: prima tamen expositio magis videt con-
sonare literata: quod illud nesciebam eum: referatur al-
tempus precedens baptismum christi quando Job
nnes non cognoscebat baptismum adhuc in persona te-
minata: ut predictum est: sed tunc in generali: et cui be-
fuit sibi datum signum cognoscendi cum determina-
in futuro per apparitionem spiritus sancti in signo ve-
sibitis: id est subditur. **O** Sed qui misit me. deus
expressam missionem et apparitionem: vt. 3. dictum est
Baptizare in aqua: quia baptismus Iohannes
gratiam non conferebat: sed baptismum christi signi-
ficabat et ad ipsum disponebat. **q** Ille mihi di-
super quem videris spiritum descendenter et man-
tem super eum: in signo visibili columbe.

Recipe spiritum sanctum in spiritu sancto. quod est pri
mum ipsius dei s. salvare animas per gratiam spir
iti sancti. **S**icut ego vidi spiritum sanctum. predic
endo descendenti suor iustum. **E**t testimon
ium peribendum. quia hic est filius dei s. naturalis: et q
ui sequens habens eandem virtutem cum patre.

v Altera die. Hic explicat testimonium iohannis de christo factum coram discipulis iohannis specie ter: et dividitur in duas: qz primo ponit huius testimoniū: secundo testimoniū fructum abi. Et audierunt. In prima parte dicitur sic. Altera die iterum stabat iohannes et ex discipulis ei⁹ duo. dicit altera die: denotandum qz iohannes pluries & frequenter testimonium ferebat dō christo: vt. s. dictum est: per hoc subditur. & Stabat ostenditur qz ipse parat⁹ ad exercendum suum officium testificando de dñi baptizando: & docendo: ynde subditur.

Johannis

a Et respiciens ihm ambulatē. s. p[ro]p[ter]e locū vbi stabat iohannes ip[s]e postq[ue] baptizat[us] est a iohāne ad t[er]p[er]is mōratus est p[ro]p[ter]e locū. Et fact[us] est iohāni familiaris: vt sic iohānes frequenter diceret testimonium de ipso in sua p[re]ntia: et sic ab alijs cognosceret: vñ subdit. **b** Ecce a-

gnus dei. breuitate repetit euangeli

sta testimonius quod fuerat su-
perius dictū: iō omittit illū q[uo]d.
s. dicit[ur] ē. Qui tollit p[er]tā mun-
di: et exponat si-
cut. s. expostus fuit. **c** Ecce au-
dierunt. Hic po-
nū fructus p[ro]di-
cti testimonij et diuidit in tres:
q[uo]d primo ponit
fructus sequens ex iohannis te-
stificatiōe: fco
et discipuli con-
uersi p[re]dicatioe:
ibi. Erat autē andreas. tertio ex r[ati]o[n]e vocatōe: ibi. In cra-
shū. Fructus autē primū fuit p[re]uersio discipulorū. Jo-
hānis ad t[er]p[er]is q[uo]d fuit inchoata p[ro]iobāne in q[uo]d discipuli
testimonium ei[us] reuerent[ur] audierunt: et tāq[ue] verissimum ex-
cutiſe in ope: et hoc est q[uo]d d[icitur]. **c** Et audie. cū duo di-
sci. log. et secu. se iesum. considerātes ei adhucere et e[st] vo-
cīna audire. sed ista conuersio consummata est p[ro] ipsius
t[er]p[er]is vñ subdit. **d** Cōuerſus atq[ue] ioh. et sua benigni-
tate et mia. **e** Vides eos se. se. di. eis. Quid q[ui]rit: q[uo]d
datus sū ad voluntate viam: nec petit hoc ex ignoran-
tia ut aliquid addiscat: sed vt ex eoz r[ati]o[n]e p[re]ueni-
tius eos dirigat: sicut Ben. vii. dixit d[omi]n[u]s: Adā vbi es:
vt ex sua r[ati]o[n]e conuenientius argueret iōm. sequit[ur]. **f** Qui dixit. ei rabbi. q[uo]d d[icitur] interpr. m[ar]t[ur]. Istud q[uo]d d[icitur]
interpretatiū m[ar]t[ur]. nō est de verbis eoz: s. est verbū euā-
geliste interpretantis nōmē hebraicū: q[uo]d est rabbi: vnde
dixerūt. **g** Rabbi vbi bistas. querentes eum: ei[us] et
tanq[ue] studiosi discipli[us] vt possent frequenter cu[m] eo et ab
eo instruī. **h** Dicit eis venite et videte. Liberaliter condescendēs petioi eoz. **i** q[uo]d d[icitur] est de domo ipso
hic: videt[ur] d[icere] ei q[uo]d d[icitur] Math. viii. Filius hois nō
b[ea]ti caput suum reclinet. Dicēdū q[uo]d in Matheo d[icitur]
non habuisse p[ri]mium dominicū: non tñ negat qui
babuerit sicut h[ab]es domū accommodata. p[ro]pt[er]e ad ma-
nendū. Sicut eum frequenter fuit in domo Marthe et
eodē mō ad t[er]p[er]is manit[ur] p[ro]p[ter]e iohāni post baptismū su-
um rōnibus p[ro]dictis tñ in hospitio alieno: q[uo]d p[ro]p[ter]e hoc
q[uo]d nō erat de loco illo: sed de nazareth. Sequit[ur]. **j**
Cōuererūt et vi. vbi m[ar]t[ur]. sicut h[ab]es. vt d[icitur] ē. **k** Et
apud eū manerent die illo. audientes verba vite ab eo.
l Hora autē erat quasi decia. i. p[ro]p[ter]e vespertina: et q[uo]d appa-
ret ardor eoz ad audiēdū christū: q[uo]d hora vespertina
soicet hoies reuerti ad propria domicilia: tñ oīb[us] dimissis
manerunt cum ipso usq[ue] in crastinū desiderio audiē-
dūp[er]im. **m** Erat autē andreas. b[ea]ti p[ro]p[ter]e p[er]nit fru-
ctus p[re]ueniēs ex discipli[us] quesiōe: q[uo]d audita ipso doctri-
na statim iuitat[ur] querēdū fratre sūi ad audiēdū ihm
t[er]p[er]is: et hoc est q[uo]d d[icitur]. **n** Erat autē t[er]c[u]o. secuti fuerunt
eum. t[er]p[er]is. Namē autē alteri[us] discipli[us] bic taceat: q[uo]d mo-
duo scribēt[ur] et tacere p[ro]p[ter]e laudes: vel salte loq[ue]t[ur] de se
sicut de alio: sicut j. vlti. c. dicit[ur] iohānes cuāgelistā de
scipio. Hic est discipli[us] ille t[er]c[u]o. nō expūmēdo nōmē su-
um et codē mō loq[ue]t[ur] hic: q[uo]d p[ro]babiliter creditur q[uo]d ip-
sem fecit eū andreas: q[uo]d circūstātias loci et temporis
describit quasi ille qui p[re]sentāliter vidit. P[er]t[er] etiam
aliter dici q[uo]d solus andreas nominatur eo q[uo]d antiqui
or[er] p[ri]ncipalior erat: vñ et hanc prerogatiū babu-

it q[uo]d fuit primus christi discipulus: quia de duobus p[ro]mo
adherentibus christo ipse fuit principalis et primus: sic
et stephanus fuit primus martyr. Sequit[ur]. **n** Inueni
nit[ur] hic primum fratrem suum symonem. non inuenit cum
a casu: sed diligenter quesitum desiderans habere cum

fratrem in religio-
ne fidei: sicut eti p[ro]p[ter]e
pinquitate carnali
contra illos q[uo]d pro-
prios amicos re-
trahunt ab ingressu
religionis: vnde
sequitur.

si decima. **o** Erat atq[ue] adreas
frat[er] symonis petri: vnu ex
duobus q[uo]d audierat a iohāne
et secuti fuerat eū. **p** Inuenit
h[ab] p[ro]mū frēz suū symonē: et
dicit ei: Inueniū messiaz:
q[uo]d ē īterpratū xps. **q** Et ad
duxit eum ad ieluz. **r** Intui-
tus autē eum iesus dixit.
s Tu es symō filius iohan-
na: tu vocaberis cephaz:
quod interpretat[ur] petrus.

o Et dicit ei t[er]c[u]o.
christus. i. vncetus:
quia christus ē rex
et sacerdos vncetus

in humana natura plenitudine gratiae: sicut reges et sacer-
totes in veteri testamento inungebantur corporali vni-
ctione et bene dicit: Inueniūt[ur]: q[uo]d sufficiens erat instru-
ctus a christo per testimonia legis et prophetarū q[uo]d ipse erat
vere christus: et quia consummatio boni opis est per t[er]p[er]is
sū sequit[ur]. **p** Et addurit en ad iesum. tu q[uo]d non p[ro]fide-
bat d[icitur] se q[uo]d posset eum sufficienter instruere: tu q[uo]d libenter
ad magistrum redibat: habita occasione. **q** Intuit[us]
autē eum iesus. nō solum exterius sed etiā interius vides
eius devotionē q[uo]d intuet[ur] cor. **r** Dicit: tu es symon. i.
vere obediens. q. d. nomē tuū est. p[ro]p[ter]e tue consonū.
s filius iohanna. Math. xv. dicit bariona. i. filiū io-
anna. Dicendum q[uo]d idē nōmē patris petri iona z[i]oban-
nai aliquiliter tñ diversificatu sicut in latīno Nicola et
colinus. vñ aliter dicendū q[uo]d p[ro]p[ter]e petri erat binom[us]: et sic io-
na z[i]obanna sunt duo noīa: hoc vt ex eoz interpretatione
q[uo]d iona interpretatur colubā: iohanna in quo gra: d[icitur] ergo
filius iohanna. q. d. hoc nōmē d[omi]nū tuo nomi: q[ui]llē q[uo]d
est vere obediens est filius gratie spiritu sancti qui p[ro]p[ter] columbā designat. **t** Tu vocaber[is] cephaz. i. capitaneū
et idem sonat hoc nōmē petrus quia fundamentū ba-
bet quodammodo proprietatem capitatis: vnde Mathei
xv. quando dictum est ei a christo: Tu es petrus t[er]c[u]o. nō
fuit nōmē noua impositio: sed nōmē prius imposi-
ti commēmoratio vel confirmatio: quia hic sibi fuit impo-
situm fm. Augu. Aliqui tamen alii dicunt econuerso: q[uo]d
tunc fuit sibi impositum: sed hic predictum fuit sibi impo-
nendum: p[ro]pter quod dicitur. Tu vocaberis quās loquēs
de futuri nōmēs impositione. Notandum etiam q[uo]d mu-
tatio nōmēs facta a deo semper facta est et aliqua gra-
tia speciali quā a deo consecutus est ille cuius nōmē mu-
tatur: sicut iacob vocatus est israel: eo q[uo]d vidit d[omi]n[u]m: Ben-
ettū. Et abzam vocatus est abraam quando facta fuit si-
bi promissio te semine in qua benedicende erant omnes
gentes terrellius: Ben. xvii. et eodem modo hic symō vo-
catus fuit cephaz et hoc q[uo]d vocatus fuit ad t[er]p[er]is fidē et vo-
candus p[ro]ximo ad apostolū et principatū apostolo-
rum: et Math. xvi. vocat[ur] est petrus: q[uo]d idē est vt dictus
est p[ro]pter fidelē christi confessionē: qua dicit. Tu es chri-
stus filius dei vivi. Sed contra illud quod dicitur hic d[icitur]
vocatione petri et andree videtur illud esse quod habe-
tur Mathei. iii. Ambulans iesus iuxta mare galilee vi-
dit duos fratres symonem qui vocatur petrus: et andrea
fratrem eius mittentes rhete in mare et vocavit eos: et q[uo]d
patet q[uo]d fuerūt vocati de nau. Dicendum q[uo]d vocati fuerūt
ad fidē et ad t[er]p[er]is aliqualem familiaritatē intra iordanem
fm modū q[uo]d hic scribit: s. postea sup mare galilee sicutur

Euangelium

Vocati ad apostolatum: tio tunc relictis retibus et nauis secuti se
eum non amplius ad propria reuersuri. a In crastinum hunc ponit
fructus puerorum ex Christi vocatione: et dividitur ipse in duas:
quod describitur philippi vocatus ex Christo sequens nathanael
querens abi. Inuenit philippus. Circa primum scientum
Christi virum ad bapti-
smum iohannis ut ducere
regenerandi
tribueret aquis et
ve baptismum iohanni
approbare: et ut de
christo per iohannem
testimonium latum in
Christi presentia ipsius
ipsum cognosceret:
quod que Christus ad te-
pus moratus est et
ape locum illud: ut. s.
dicit est: tido hoc
gacce vult redire
i galileam ubi fuerat
nutritus: et illo re-
vitu vocatus est phi-
lippus: et hoc est quod
dicit. a In crastinum autem post vocationem petri.
b Voluit exire in galileam. si enim mansisset propter iordanem
postea fuit cognitus a ipso oculis currisserunt ad eum et dimi-
sserunt iohannem: quod per effectum: quod duo ex principali-
bus discipulis iohannis secuti sunt iam cum ut dictum
est: et ideo volens deserere iohanni et dare nobis exemplum
fugiendo ad plausum populi inde recessit. Sequitur.
c Inuenit philippus non a casu vel quod ignorabat: et ex sua
ordinatione: et eum vocaret ad fidem et illuminaret et non
sequitur. d Et dicit ei iesus sequere me. Quia autem philippus
secutus est eum statim credens non est misericordia: quod ut Christus
non solum babebat vim mouendi auditum sed etiam animum
poterat phabiliter dici quod philippus erat iam edoceretur Christo
ab andrea et petro: unde subdit. Erat autem philippus ad bethsa-
diam civitate andree et petri: quasi reddidit vero quare statim se-
cutus est Christus ex hoc quod erat in villa andree et petri. ex
quo probabile est quod docuerat ipsum. e Inuenit philippus
Iudeum nomine Nathanielis conuersio que ostendit primo
inchoata per philippum: et secunda columnata per iohannem. Cudit
iesus. Circa primum considerandum: quod philippus a Christo instru-
xit ad querendum nathanael fratrem suum desiderans eum
babere fratrem in fide sicut in carne: et hoc est quod dicitur.
f Inuenit philippus nathanael: non a casu inueniens eum
sed diligenter quesiti: ut dictum est. Iste autem nathanael erat
bono litteratus et edocens in lege et prophetis: et id philippus
quis est parum litteratus a principio: tamen erat instru-
ctus a Christo in scripturis legis et prophetarum loquentibus de ipso:
et annuntiando Christum fratri suo quem sciebat literatus incep-
pita testimonio legis et prophetarum dicens. f Que scripsit
moyses in lege. Hoc est Ben. penul. Non auferet scoperum
de iuda et de deo. Propheta suscitabit eobis deo
fratribus vestris et quod ad Iram de Christo sunt intelligenda: ut
per prophetas. g prophetas. Oculi enim prophetarum de Christo lo-
quuntur: quod ad Christum oculi eorum prophetarum principaliter ordinan-
tibus. h Inuenimus iesum. q.d. hoc nomine Iosephus est
prophetus: qui promittit messiam saluatorum. hoc etiam
nomen ponit expresse de Christo: ab acie vlti. Ego autem
in domino gaudebo et exultabo in teo Iesu meo: et in apocri-
phis. Edre: Et erit post annos hostis morietur Iesu filius meo
et conuertetur seculum. i Iulius Ioseph. Philippus hic
loquitur binum coem modum loquendis: quod putabat eius filius
ut per prophetas. Luce. iii. Hoc etiam consonat scripture quod clamat ubi
quod Christus descendere de stirpe dauid: ut et tribus erat Ioseph
propter quod Christi genealogia per ipsum putatur: ut per Mattheum. i. et
Luce. iii. Quauis enim non fuerit per Christum fuisse in inimico
mio coniunctus matre eius que erat eiusdem tribus: putat dis-
fusus declarari super Mattheum. k Nazareth. Locus

etiam iste consonat scripture loquenti de Christo. Esaias. xii.
ubi de his finibus hebraicis veritatem: predictum virga
de radice esse: et nazareus de radice eius ascendet et id
nathanael videns hanc consonantiam statim respondit.
l Nazareth potest aliq[ue] boni esse. affirmat enim

Augustinus finis Christi
sostinet. negative
dubitatio: quod
sicut dictum est
iste Nathanael
erat legisperitus
et ideo videt per
duo prima non
babeant calum-
iam. f. nomen
proprium quod
est Iesu: et gen-
sis David: sed in
loco videbatur
esse contra scri-
pturam micthee
. v. ubi expresse
dicatur Christus
nasciturum in be-

thleem. Et tu bethleem ephrata parvulus es in milibus
iuda ex te mihi egreditur qui sit dominator in Israele: et egressus eius ab initio a diebus eternitatis: per
quod legis scribere responderunt berodi querenti ubi
Christus nascetur: quod bethleem erat nativitas sueloci
us: ut habetur Mattheus. ii. Et dictum suum confirmaverunt
per scripturam predicatorum micthee. v. et propter hoc
nathanael concessis dubibus primis taliter manifeste ve-
ni: quoniam dubitatibus de alio dicens. Nazareth po-
test aliquid boni esse: et quia philippus non erat perfe-
cte iustificatus ideo dixit eum ad Iesum: ut ab illo pleni-
us audiret: propter quod sequitur.

l Dicit ei philippus. veni et vide. addiscit ab eo. Non
tandum hic quod finis veritatem euangelii Christus natus
fuit in bethleem: ut habetur Mattheus. ii. et Luce. ii. Si-
c ut fuerat predictus per prophetam. Sed conceptus fu-
erit et nutritus in nazareth: ut habetur Luce. ii. et iii. et
propter hoc vocata est prophetica nazareus: et sic patet concor-
dia prophetarum: in spiritu Iesu. Hic describit con-
versio nathanaelis consummata per Christum: ubi Christus
ostendit se verum esse messianum promissum ex tribus
signis: quia legisperiti signa querebantur: ut dicitur. i
Corinthi. i. Iudici signa petuntur in pluribus locis in
euangelio petuntur signa a Christo: secundum portuntur ibi.
Respondit Iesus. tertium: ibi. Respondit nathanael.
Primum signum fuit manifestatio occulti presentis. s.
intentionis cordis et puritatis conscientie ipsius na-
thanaelis: que non poterant esse nota nisi virtute di-
uina: et hoc est quod dicitur hic. m. Cudit Iesus na-
thanael venientem ad se. non solum vidit exterius: sed
etiam vidit cor ipsius interius: unde sequitur.

n Et dicit de eo. Ecce vere Israhel in quo volus non
est: quia sine intentione dolis et falsitatis veniebat: ut et
ritates cognosceret. o Dicit ei nathanael. Hic po-
nitur secundum signum quod est revelatio occulti presentis.
videns autem nathanael quod conditionem suementis ex-
presserat quiescere unde ipsam sciebat dicens.

p Unde me nosti. Respondit Iesus et dicit ei. pre-
uelationem alterius occulti.
q Primitus per prophetam cum esses sub fisco vidi te. i. co-
gnoui propositum cordis tui. Ad litteram prius locu-
ti fuerant ad inuicem de Christo ipse et philippus sub si-
cu in talis distantia: quod Christus eos non poterat videre
oculo corporali: nec aliquis alius erat presens qui po-
tuissent ei referre: et ideo propter hoc signum et pre-
cedens nathanael statim confessus est ipsum esse Christum
vnde legitur. r Respondit et. Tu es Christus alle-

Johannis

qui expectat ut sit rex isrl. Expectat. n. oēs iudei messiā tpalement regē futurū: et hoc mō vī loq̄ iste nathanael: q̄ nō habebat adhuc cognitōnē pfectā de rō. Mō em̄ vide tur intellēxisse tñcipiū diuinitatē: q̄ nō dixisset. Lū es rex isrl. s̄ pot̄ mūdi. Et ḡ hoc qd̄ dicat. Lū es filiū dci. nō fuit confessus ei⁹ diuinitate: si cut postea pfectus est ea Per⁹ dicens. Lū es rōs fili⁹ dei viui. Math. xvij. z. p̄pter hac confes sionē dicit̄ éta tuus a rōs: s̄ itel lexit hāc filiatio nē p̄ quādā ex celienniam gratie. s Respondit iesus. Hic ponit̄ terciū signū quod est reuelatio occulti futuri. Mod⁹ em̄ cognitōis būane ē vt ab im̄pfecto ad pfectōne du cat̄ ordinat̄: vt p̄. 1. physi. Et q̄ grā p̄ficit naturā: et ideo p̄similis ordo est in cognitione grē: q̄ primo ē in pfectior et postea ad pfectōne deducit̄: ppter qd̄ rōs ipm̄ nathanael iā ch̄ristum cognoscēt̄ q̄t̄ ad gratie excellentiā: vtterius deducit eum ad cognoscendū suā diuinitatē p̄ obsequium angelorum sibi exhibendum tanq̄ superiorū. Nulla em̄ natura est super angelicā m̄si diuinā: et hoc est quod dicit̄. s Respondit iesus z̄. Credis me ēē ch̄ristū. q̄t̄ ad excellentiā grē. et Naius bisvidebis. agnoscendo virtutem diuine substantie. v Et dicit̄ eis. s. philippe z̄ nathanaeli. Amen amen dico vobis. amen idem est qd̄ fidelit̄ z̄ vī duplicit̄ est signū maxime certitudinis et fūmitatis. y Videbitis celum ap. 2. ang. dei ascen. et de sc̄en. sup̄ fili. ho. in obsequiū diuinitatis in humana na tura latentis. Si queratur vbi hoc viderit̄: p̄t̄ dicit̄ iasc̄ ascensione rōpi: vt b̄z̄ actuū. l. Lū intuerent̄ in celū cū ten illū. Ecce duo viri z̄. i. duo angelū in specie viro rū. Sūl̄ in resurrectiōe viderunt̄ apostoli angelos stan tes supra sepulchrum ch̄risti: et in passione apparuit̄ ange lis de celo p̄forsant̄ eum. Luce. xxiij. Querit̄ etiā hic q̄ re nathanael nō fuit vō catus ad apostolatū cū a ch̄risto sup̄ alios fuerit cōmenda/us: vt p̄z̄ er p̄dictis. Di cendum q̄ ch̄ristus voluit prius fundatores ecclesie simplices homines eligere: ne p̄ia puerlio boim ad fidēz humanae sapie ascriberetur led diuinit̄: ppter hoc iste nathanael z̄ nōcōdemus: de quo b̄z̄. j. in. c. nō sunt insti tuti apostoli quia erāt̄ homines literati: fuerit tñ a principio ad fidēm vocatione si a principio oēs fuissent sim plices crederet̄ p̄ opositū p̄ ignorantiā decepti. Post q̄ versiō fides catolica fuit radicata: Paul⁹ vocat̄ est ad apostolatū q̄uis est līatus. q̄n df. 1. corin. 1. Vide vocatione viam fratres: q̄ nō multi sapient̄.

¶. c. 1. vbi d̄ in postil. Et hoc patet in aristotele qui inter alios philosophos videt̄ verius scripsisse z̄.

Additio.

Dicit̄ Aristoteles nō demōstrauerit mūdi nouit̄ atē nō tñ oculūt̄ p̄rū: sed fin̄ mente eius hoc tanq̄ p̄blicma neutrū reliquit̄: vt p̄z̄ p̄rōes ei⁹ iō celo z̄ mūdo intuerent̄ in q̄ nō vī a veritate deuiasse. nā ei⁹ philosophica inuestigatio solū rōni naturali innita tur fin̄ quā mūdi incepisse nō est sc̄ibile nec demōstra bile. put̄. s. scr̄ns. Tho. plene tradit̄ in p̄ma pte. q. xlvi. arti. ii. in cor. q. icirco nō demōstrādo mūdi nouit̄ate non deuiasat̄ a ratione. Sūl̄ circa intelligentias sepatas conatus est ad invenire numerū corrēspondētē numerō celestium motuum: p̄ hoc nō excludens q̄n plures p̄nt̄ esse substātie intellectuales sepatae orbes nō mouētes: vt p̄z̄ p̄cessū suū in hac materia bñ aduerēti. Simili ter circa felicitate nō vī a veritate deuiasse: nā in p̄mo

et ultimo ethicoz̄ vbi de felicitate tractat̄ nō loquit̄ nisi de felicitate politica seu de felicitate speculatiua q̄ in bac vita p̄ naturam haberī pōt̄: nō aut̄ de felicitate sup̄natūrali de quib⁹ apls. 1. corin. ii. ca. 7 etiā Esaie. lxiiij. Qd̄ oculūs nō vidit̄ z̄. Talis em̄ felicitas speculationē naturale trancendit.

cit eis. Amē amē dico vob̄ y videbitis celum apertū: et angelos dei ascendentēs et descendētēs supra filiū hominis.

In eodem ca. 5
vbi d̄ in postilla.
Plenum em̄ oppo nitur vacuo.

Additio.

Hec distictio nō vob̄ ostillatoris de pleno et vacuo nō bñ videtur p̄sonare rationē nec p̄ posito adaptari: p̄sum patet: Mā licet vacū op̄onatur pleno: nō tñ tot modis dicitur vacū sicut d̄r plenitudo: vacū op̄onitur pleno p̄ modum p̄uationis: priuatio aut̄ sicut cecitas nō d̄r tot modis sicut visus. Sc̄m̄ patet: Nam bñ illam distinctionē nō effet distinguēdū inter plenitudinē gratie vnius sancti et alia: de q̄litet em̄ sanctorū vī est dicere q̄ nō patet oītūs defectū cu oēs v̄tues sūt p̄nere. Nec dicendū vī q̄ in sanctis sit vacū tas grē eo q̄ eoz̄ grā nō redundat ad corp̄: sic vt sup̄naturalē p̄cipiat. S̄ ad declarationē bñ attēdēdū: c. q. l̄ in sacra scriptura multis et diuersis attribuat̄ plenitudo grē seu spūnō tñ vniiformē seu equaliter in singulis int̄elligenda est bñm̄ plenitudo sed in quolibet eoz̄ exprimitur vel saltē innumerū illud respectu et talis plenitudo grē attribuat̄ verbi grā cu legit̄ de b̄selecl Ero. xxx. cap. Repleui cu spū dñi z̄. ibide subiungit. In oī ope ad ergo gitandū in quo declarat̄ q̄ talis plenitudo referat̄ ad oīa artificialia pfecte disponenda seu exercenda. Lū at̄ legit̄ de Stephano act. vi. Plen̄ grā et fortitudine ibide declarat̄ ad quid referenda est tec̄ plenitudo. s. ad facienda si gna et prodigia et ad fortitudinē martyriū exercendam. Sūl̄ cu d̄ bñ virginē. Plena grā Luce. ii. Referēda est illa plenitudo seu extēndenda ad tantā plenitūnes vt decebat genitricē sūt dei. Decebat em̄ secundā ēē gratijs que actorē grē nō solū in mēte sed in ventre amplectebat̄. Unde in glōsa sup̄ illud verbū gratia plena. q. d. quē dam arra et vos sponsi ondit̄ q̄ secunda sit gratijs. Lū au tem de aplis d̄. Repleti sunt oēs spiritu sancto actuū. ii. ca. talis plenitudo seu repletio extēndenda est ad hoc q̄ effēt sufficiētes ad fundandā fidēm ch̄risti vniuersalicer in obē p̄ plenitūdine fidēi et charitatis et donūs lin guarum et bñm̄, p̄t ibidem dedaratur p̄ signa visibilia hāc inuisibilē plenitūdine demonstrantia. Lū autē de rō d̄ dicere. Plen̄ grā et veritatis extēndenda est talis plenitudo prout decet filio dei naturali vngentito. q̄ qdē extēnsio etiā bñ humānitātē ineffabilis est quodāmo in finita tanq̄ nō ad mēsuram data vt infra. iii. c. Quā qui dem extēnsiōnē plenitūdine grē ch̄risti euangelista sati sūt inuit̄ com̄ subiūt. Quasi vngentiti a p̄. sup̄ quod verbum Aug⁹ dicit̄. Sup̄ omnēm natūram et p̄seruōz̄ nōrūm claritatē euangelista mente erigens ad ipm̄ nos bonorū p̄duxit verticem. q. d. euangelista: non vt pro p̄phete aut̄ alterius hominis vel angelī alicuius superiorez̄ virtutum sed quasi ipsius dominatoris ipsius regis ipsi us naturalis filiū vngentiti. Nec Augustinus.

In eo. ca. vbi d̄ in postilla. Quā non sum dignus vt soluam eius corrigiam calciamenti.

Additio.

Shab̄ materia sc̄licet de calciamētis ch̄risti: vi ce supra in additione Marci primo: vbi te b̄ lat ge tractatur.

Replica.

Euangelium

Eobamis. I.ca.vbi dicitur Mundus p ipm factus est. Postillator dicit Christo errasse de modi eternitate intelligentiarum numero et felicitate tecum. Burg. assuit mit Christo. in sui defensione assertens eum non errasse: quod innitebat ratione naturali fin quam mundus incepisse non est scibile: relinquere igitur tanquam problemate error: sed mirum ab argumento. qd se opponit Schole parisiensis. sine necessitate et similitudine. venerabilis enim Guillelmus epus parisiensis. cui schola ibidem prohibet catholicos cum aristotele.

In his erroribus et aliis in suis libris repertis sentire: et postulatum: quod finitum Christo. Omne verum vero consonat: sicut aut problema quod dicitur: utrum non consonantiam quod carbolic est verum: agitur problema sicut falsum. Item ipse idem Christo. in multis locis probat et putat demonstrare statum in causis: statim igitur erit in omni genere carum in aliquo prima causa: causarum et efficientiarum. Alpud aristotelem assignatur enim princeps in libro xii. meta. quemque i octavo physicoz noitat primi motorum. Ab hoc quidem ente dicit derivatum cunctis esse et celum et totam naturam dependere. vnu et igitur solum ab Christo ponitur independens: et quis finitum beatum Augustinum. de trinitate. difficile sit plene intelligere creationem finitum via naturae cognitionis: non est tamen impossibile suppositis principiis et dictis phiz et alijs similibus. Nec per rationes abducuntur a veritate ut sentia cum aristotele. modi creationis force. problema neutru sine errore: quod res rationes possibiliter fieri et rationes fidei sunt sophistice. Dicitur. n. beatus byldinus. xiiij. de trinitate. Respusit captiosas et inutiles quoniam philosophie fides ostendit nec humanarum inceptiarum fallacibus succubebit: spoliu se probet veritas falsitatis. Mirum igitur de burg. quod aristotele veritate dubitante. quod tales rationes captiosas dicit non errasse: quod enim per demonstrationem veritas aliqua si scabilius per sophismata tamen sine errore non debet dubitabilis et neutra.

In eo. c. vbi dicitur Plenius gratia et virtutis. Postilla voluntates declarare diuinae plenitudinis gratiae et rationes dicit plenius. opponit vacuo: accipit enim quod modis de virtute tot et reliquo a Burg. dicit illa distinctione non consonare ratione: scio dicit enim a proposito non debet aptari. Primum ostendit ex eo quod plenius et vacuum opponuntur priuatiue. Primum vero non dicit modis quod videtur. Hic dico primum quod antecedens est falsus et sequentia vero valeret. Nam finis modi gradualis habet accipiunt modi graudales priuatius habitui enim simpliciter profecto opponit. Quod priuatio simpliciter habitui autem priori opponit priori priuatio. Nam si cutum vero est magis videlicet quam alioz. et sicut unum est magis sciens quam aliud: ita unum est magis ignorans alioz. prout igitur quod dato et plenius et vacuum opponuntur priuatiue adhuc quod modis de virtute tot modis de reliquo. antecedens autem est per Aristotelem. unum. phys. quod vult vacuum potius esse ens exhibetur et priuatum. Nam si est priuatum esse locum carum contenter cu aptitudine habendi: putatur antiquus quod reprobat Christum. vbi dicitur. Quod ad secundum Burg. vult offendere quod postmodum distinctionem taliter non bene applicat ex eo quod videtur: dicit burg. finis illa applicatur et non esse distinguendum inter plenitudinem unius scientiae et alterius: quod nullus lanceus virtutis patitur defectus cum virtutes sint operes. Burg. sic replicat quod postillator non ostendit errorum intelligere noluerit. Nam postillator locum de defectu virtutis non loquitur de habitu sed de gradu. Quid nam. virtutibus sicut cocurrentibus in uno fini naturali habitus sicut defectus in omnibus fini gradibus: et hoc est burgensem concedere nisi vellet incidere cum tegor. in classi. ad nostrum de here. vido gradus virtutum ultra quam quis non possit perficere: cum tunc ergo burg. dicat Christum experimentaliter perficisse. Luce. n. Cares significat aliquo gradu quem possit habere finis illam. parentiam et priuationem potest dici vacuum: si saltem vacuum et plenum sint priuationes opposita protinus Burg. vlt.

Capitulum. ii.

Et die tercia. Quid ad esse frequentem operari cum omnibus sicut determinata proprio opere: ut dicatur Christus. metu. i.e. postquam euangelista ostendit diuinitatem Christi et eternam emanationem a patre. Ille patre declarat eam in opere. sicut opera miraculosa quae sunt diuine virtutis manifestativa quia transcendunt virtutem totius naturae create. Et dividitur in tres quia primo ponitur opera que fecit Christus in ter homines conseruando: scilicet que fecit mortuorum. xiiij. ca. tertio que fecit resurgendo. xx. ca. Prima in duas: quia primo ponitur opus diuinum et secundum ad mutationem naturae: scilicet ad effectum gratie sequenti. ca. ibi. Erat homo. Prima adhuc in duas: quia primo ponitur opus miraculorum coram discipulis ut si fidei firmaretur: scilicet coram turbis ut couerterentur ibi. Post hoc descendit. Prima in tres: quod primo ponitur miraculi occasio: scilicet eius operatio: ibi. Erat autem tertio ipsius probatio: ibi. Et dixit eis Iesus. Circa primum sciendi et occasio huius miraculi fuit defectus vini in nuptiis et id est euangelista describit ipsas nuptias et quoniam ad earum circumstantias. d. a. Et die tercia. sicut vocatio eius et nathanaelis fratri eius et sic notatur tempus b. Nuptie facte sunt in chana galilee: et sic patet locus: Chana enim quedam villa est sita in galilee. c. Et erat mater Iesus ibi. Tocata est autem Iesus et discipuli eius ad nuptias. Licet autem alii plures fuerint in istis nuptiis: tamen Iesus et mater eius et discipuli eius expressus nominantur: quod non sit hic metus de nuptiis nisi ratione miraculi ibidem perpetrati: quod fuit factus per matrem interpellationem et per ipsius Iesu operationem et ad discipulos omnium confirmationem. Et per hoc etiam excluditur error eorum qui dicunt nuptias esse peccatum: quia si nuptie essent illicite Iesus et mater eius non sufficerent in illa societate. Dicitur etiam communiter quod nuptie fuerunt iohannis euangeliste a quibus eius Christus vocavit ante consummationem matrimonii per copulam carnis. Et hoc in ecclesia obseruat quod an carnalem copulam potest licet alteri coniugii intrare religione. Hoc autem videtur per dictum Hieronymi in prologo: vbi dicitur quod Christus vocavit eum de nuptiis nubere volentem: ex quo videtur quod nuptie fuerunt sue: quia Christus non legitur in aliis nuptiis fuisse. hoc etiam videtur per hoc quod mater Iesus erat ibi tanquam in nuptiis ne potis sui. Non enim est verisimile quod ipsa venisset nisi multum attenuasset sibi sicut sicut ad Elizabeth regnatam suam festinanter tamquam: ut haberetur Luce. ii. quia finis et dicitur Ambro. non libenter stabat in publico: sed magis in orationis secreto. d. Et deficientem vino. Hic tangitur occasio miraculi. e. Dicit mater Iesus ad eum vini non habent. sed ad sufficienciam. Ex corde enim perissimo voluit preuenire totalem defectum ne appareret confusio: ideo inuitauit filium quem siebat ad hoc potem sicut a principio edocita fuerat per angelum et per spiritum sanctum: non tamen ipsum inuitauerat ad miracula ante etatem perfectam: quia non decebat ut videbitur. f. Dicit ei Iesus quid mihi et tibi est mulier. Cum Christus maximam reverentiam matris sue templeret mirum videtur quod sic extranea matris sue: respondit ideo dicit Augustinus quod facere miracula ei competit: ideo finitum diuinam naturam quam a matre non habuit: ideo predicto modo respondendo: matri ostendere volevit quod in hoc non tenebatur ei obedire: quia in natura diuina nihil habuit a matre: nec per consequens cu[m] ea aliquod esse communicare dicit. f. Quid mibet tibi est mulier. Quasi dicas virtute faciendo miracula

Johannis

a te non habeo: sed qd̄ humilitate in qua passus est tra-
xit a matre: iō addidit. Nōdū venit hora mea. i. tps pa-
tiendi in natura quā habeo a te & tu te recognoscam
et tibi cōdescenda: vñ et tunc eam recomēdauit. Jo-
hannī: vt bz. l. xix. fīm Enī. aliter exponit: qd̄ fīm ipsū
beata virgo er-
pietate mota
luit preoccupare
tempus debitū
faciēdī miracu-
lu. Illud. n. mi-
raculū int̄ mira-
cla xp̄i erat pri-
mū rad̄ p̄firma-
tō disciploꝝ vt
dī. i. c. & iō de-
buit esse notuz
ibidem ex̄tib⁹
et gratū iōis co-
uiuantib⁹. Hau-
tem magis fuit
eo qd̄ factū ē p̄,
vini totalem de-
fecū qd̄ si antea
fuisse factum &
qd̄ mī ieu volu-
it puenire tota-
lēm defectū: vt
predicū: idō di-

rit illi ieu. g. Quid mibi et tibi est muli. q. d. scire.
tps aptū ad miracula facienda nō est mibi et tibi cōde-
sed mibi soli puenit. p̄ter quod subdit. b. Nōdū
venit hora mea. i. tempus pueniens ad faciendū mi-
raculū mibi soli notū. Et hoc aut qd̄ dī hora mea. di-
cunt quidā heretici dicti p̄scilianiste qd̄ facta christi
alioꝝ boī subiacēt fato syderū: sed hoc est falsū nō
solū de christo sed etiam de omni boī: qd̄ virtus itel-
lectualis nō est alligata organo corporali. p̄ter quod influsū si-
derū nō ptingit directe ad ipm: sed tñmodo indirecte
infectū impressio facta in appetitu sensitivo redidit qd̄
dāmo do ad appetitū intellectuū: vt dī. iii. de aia: s. hoc
nō est qd̄ modū necessitatī: qd̄ homo qd̄ appetiti intelle-
ctuū p̄t mouerī ad dīū: p̄ter qd̄ ptolomeus qd̄ fuit
maximus astrolog⁹ dicit in centilogio. Sapiēs dnabi-
tur astris: qd̄ nō sequitur appetiti sensuitalis: sed di-
ctamen recte rōm̄: et ideo exponendū est. b. Nō
dū venit hora mea. i. hora pueniens faciendo miraculū
a me solo coguita. Et huic consonat lra sequens: quia
mī ieu ex eius r̄fōne nō oñdit petitionē suā repulsa:
s. puenient dilata: vñ sequit. i. Dicit mater eius
ministris. qd̄ fūiebat in nuptiis. k. Quodcuq; dixe-
rit vobis facite. expectas hora pueniens. a filio suo co-
ginta impletione petitionis sue. l. Erāt autē. hic
p̄nr ponit miraculi p̄fratio. Et describit veritas mi-
raculi ex plurib⁹ cōditionib⁹. Primo ex parte vasorū
cū dī. Erāt aut ibi lapidē sex posite fīm purifi-
cationē iudeoz. Ex traditione em̄ seniorū iudei vasa
frequenter laubant et purificabāt: fīm qd̄ dī Marci.
vñ. & iō ad hoc faciendū erant ibi posite ille hydrie. qd̄
erant vasa ad reponendū aquā p̄ bñm̄ purificatione
facienda: et ex hoc miraculū fuit euidentius: qd̄ si fuiss̄
aqua pueria in vīnū in vasis vīnarīs posset credi qd̄ il-
lud vīnū p̄exitiss̄ ibidem. m. Capientes singule
metretas binas vīl ternas. Metretā quedā mensura
est contineens decem sextarios: vt dicit Isidorus. xv.
etymologiarum. Sed cuius q̄titatis erat sextari? nō
est certum: qd̄ non est eiusdem q̄titatis in diversis ter-
ris: in eadē etiam terra variatur in diversis vīllis. Isi-
dorus tñ dicit. xv. etymologiaz: qd̄ sextarius p̄tinet
duas libras tm̄. & fīm hoc est valde pueria. n. Dicit
eis ieu. i. ministris. o. Implete hydrias aqua. qd̄
aliquid de aqua ibi prius posita assumperāt ad purifica-

tionē vasorū: tō iussit ieu suplēri quōd fuerat amotum
vñ subdit. p. Et impleuerunt eas vīq; ad summum.
qd̄ hoc etiam fuit miraculū euiderius qd̄ aqua apposita fu-
it de nouo & ministros qd̄ sciebat totale defecū vīni: qd̄
cum implete fuisse: aqua pueria est in vīnū vītute dīna

q. Et dixit eis ie-
sus. Hic p̄nr ponit
miraculi facti ap-
probatio: voluit. n.
rps qd̄ ille cī p̄ncip-
palior erat in cor-
uias: primo de vi-
no illo gustaret vt
ex cōmendatione
illius miraculū no-
tius fieret: p̄f qd̄
dī. r. Ferte ar-
chitriclinō. Dī cī
architriclinō ab ar-
chos qd̄ est p̄nceps
& triclinū quod ē
locus vbi hoīes se-
tent in cōuiuio: qd̄
antiquit̄ comedē-
bat sedentes illeꝝ
pter hoc in scriptu-
ra dicunt comedē-
tes accumbere vel
recumbere. lo. cī

vbi sciebat ordines lectorꝝ ad sedendū vocatur hic tridi-
nū: et iō architriclinus nō est nomen p̄p̄riū: sed significat
illū qd̄ p̄ncipali inter cōuiinas sedebat: & p̄babile ē qd̄ hue-
rit aliquis sacerdos illi⁹ tps qd̄ stabat in nuptiis ad bñdi-
cendū: & ad ondēdū qd̄ sit debet p̄cedere fīm legē et sta-
tuta senioꝝ. sequit. s. Et aut̄ gusta. archi. aquā vīnū
factū. i. mutata in vīnū. t. Et nō sciebat vñ eēt. i. p̄ vir-
tutē christi. v. Ministrī aut̄ scie. qd̄ hause. aqua. ad sup-
plendū vīni defecū ex p̄cepto xp̄i. r. Vocat sponsuꝝ
archi. quasi ad arguendū eum: vñ subdit. y. Et dicit
ei oīs hō. prudenter agens. z. Primit. i. in principio.
a. Bonū vīnū ponit. i. ap̄ponit ipis cōuiuantib⁹: qd̄ tūc
sensus est vīnarī: & p̄t discernere vīni bonitātē & accepta-
re: nō sic aut̄ post ebrietatē ideo subdit. b. Et cū in-
ebriati fuerint. tunc quod deterius est: ap̄ponit ipis cō-
uiuantib⁹ qd̄ tunc nesciunt discernere int̄ bonū & malū.
c. Tu aut̄ ser. vi. bo. vīq; adhuc. qd̄. imprudenter fecisti
contrariū: iste tñ ignoranter loquebatur: vt p̄dictum est.
d. Hoc fecit. Hic ponit miraculi perpetrati cōclusio: qd̄
hoc in miraculū primo a christo factū est ad manifestandū
veritātē dīuinitatis in eo latente: & ad fidē alioꝝ p̄firma-
dū: et hoc est qd̄ dī. d. Hoc fecit initium signoꝝ tē. qd̄
istud fuit primū miraculum ab ipo factū: vt plenus vide-
bitur in fine vīnū ca. e. Et manifestauit ḡlam suā
i. diuinitatis potētā. f. Et credi. in eī dis. eius. quia
aliqui de nouo crediderūt in eū: tūlīc p̄nūs crediderāt
vt Andreas & ali⁹: vt dictū est: p̄ hoc in fide solidati fuit
g. Post hoc descendit. postea immutatio nature corā
discipulis. Hicidem ostendit corā turbis nō p̄tunc
facta: sed quia p̄dicit in posterū fienda vt videbitur. Et
dñuidit in duas: qd̄ primo ostendit p̄positū: scđo ex hoc
sequens fructus declaratur: ibi. Cū aut̄ eēt hierosolymis
Ista immutatio nature est suscitatio corporis sui quā hic
p̄nūciat se factū in sua resurrectione. Et dñuidit i. tres
qd̄ primo ponit bñius renunciatiōis occasio: scđo subi-
gitū ipa p̄nūciatio: ibi. Rñderūt ergo: tercō p̄nūciatiōis
interpretatio ibi. Dñreft ergo: prima i. duas: qd̄ primo cōti-
nuat historiā: scđo descedit ad p̄priā mām: ibi. Et prope
erat pascha. In prima p̄t dicit sic p̄tinuando ad p̄cedē-
tia. g. Post hoc. i. p̄ mutationē aq; in vīnū p̄dictam.
h. Descedit caphar. Illa cī cīvitas erat in metropolī ga-
lilee: & iō illuc voluit venire: qd̄ incepit iā ḡlam suā mani-
festare. b. Ap̄e et mī eius. qd̄ ioseph mortuo rps co-
mitabat matrē suā ad impēndendū ei debitu obsequiū.

Evangeliū

a Et fratres ei⁹ nō qr cēnt filiū marie matr̄ eius: vt dicē belindi⁹ heretici⁹: q̄ dixit cā fuisse cognita a Ioseph p̄ r̄pi natiuitatē: t̄ ea filios genuisse q̄ dicunt̄ bic fratres: qr et eadē m̄fē licet nō ex codē p̄ie. Sed hoc fuit improba⁹ in Math. i.c. Propter qd alii dixerūt qr fuerūt filii Ioseph de alia ypre dicunē tñ bic frēs r̄pi: co q̄ Ioseph putabat p̄r eius s̄ hōc est falsum: q̄a cū r̄ps matr̄ suaz in crucē nō cōmen dauerat nisi virgi ni: etiā cū iam ita te p̄cesserat nō est vēsumile q̄ Ioseph q̄ fuit assignatus a deo p̄cipi⁹ custos eius et in iuuentute virginis: nō fuit cōsili⁹ h̄go: imo cū ea vētū virginitatē emisit: qr erat in consimili ḡposi to sicut ip̄a: p̄ut dis fūsus tractat̄ i.uñ s̄niāz v̄bi agit d̄ cō iugio marie et Ioseph. De hoc etiāz plenius dixi sup̄ lucā. i.c. Discuntur igitur bīc fratres r̄pi cognati cius: qr illi q̄ sunt de eadem cognatiōe in scriptu ra noiantur frequenter fratres. vñ Hen. viii. Dixit abiaā ad lotb. Ne sit iurgiū inter me: t̄ te: fratres em̄ sumus tñ lotb erat nepos ipsius: t̄ sequit̄ b. Et ibi manserūt nō multis diebus: qr imminebat t̄ps cūdi in bierlin: vt patebit pte sequenti. c. Et p̄ce erat. Posta p̄tinuacōe by storie. bīc p̄nr ponit occasiō p̄nūciandi sua resurrectiōe futurā: qr ascendēs bierlin eiecit de tēplo vēdētes et emētes qd videbas p̄tēre ad p̄sonā sup̄ plm̄ auctoritatē babentē: et iō b̄ auctoritatis petierūt iudei signū: et hoc occasiō fuit p̄dicē signū sua resurrectiōe: t̄ hoc ē qd dī.

c. Et p̄ce erat pascha iudeor̄. In tribus em̄ solemnitati bus in anno tenebant p̄uenire in bierlin. s̄ in solemnitate pasche pentecostes et tabernaculor̄: vt b̄ Exo. xxiiij. Te rit̄ in festo tabernaculor̄ et pentecostes aliquā dispensa batur cum illis q̄ erant a remortis: nō tñ d̄ solemnitate pa schali: t̄ps aut̄ v̄sc̄ ad passionē suā voluit legem obserua re: t̄ p̄ns in solemnitate paschali bierlin ascenderē: t̄ b̄ est qd subdit. d. Et ascēdit Ihs bierlin solymā. Et hoc p̄futurū erro: manibc̄: q̄ dicit̄ v̄t̄ t̄cīm̄ a dyabolō es se datur: qr christus nullo mō obleruasset ip̄m. e. Et in uenit in tēplo. noīs tēpli nō accipit̄ bīc ip̄a domus dñi: in qua erat altare tymiamatis et cadelabrum nec atrium sacerdotōt̄ in quo erat altare holocaustor̄: sed quoddā atrium vbi hoīes orabant̄: et doctores etiā d̄cebat ibidē: et etiāz ibi vēdebant̄ ea que in templo offerebāt: t̄ hoc ē qd dī. f. Tendentes ques et bo. et co. et qr talia nō poterāt d̄lō ḡinquo adduci: iō sacerdotes cupiditate ducti statuerāt hoīes talia vbi vēdentes: vt venientes de longinquō non haberet̄ excusationē de oblationib̄ dimittendis. Aliqui etiā cor nō habebāt pecunia: iō sacerdotes statuerāt ibi campsores q̄ sub cautione tradebāt pecunia: t̄ cū hoc voltra forcem aliquā munuscula recipiebāt: nō tr̄ pecuniam ne arguerent̄ manifeste facere cōtra legem: Hen. xxiiij. vbi dr. Nō dabis fratri tuo ad vslrā pecunia t̄: t̄ b̄ est quod dī. g. Et nūmularios sedētes: qr hoc erat illi citum ppter cupiditatē sacerdotū q̄ diuersis adiumentio nibus depauperabat plm̄ p̄r p̄dictis: t̄ qr̄ fraus et tumultū solent annecti mercationi q̄ contrariant̄ orōni: iō sequit̄. h. Et cū fecisset quasi flagellū t̄c̄: et p̄s l̄fa v̄s q̄ ibi. i. Recordati sunt v̄o discip. qr̄ scri. c̄st. ps. lxvij de xpo. k. Zel⁹ d̄o. tue co. me. Et factō em̄ r̄pi recor-

dati sunt scripture illius t̄ impletōis ei⁹ de xpo. Que n̄t̄ bic quare nō resistebāt ei cū ip̄e essent multi: t̄ ip̄e solus⁹ parū adhuc reputatus. Dicendū qr̄ diuina vir tus in illo facto opabat: que apparet in effectu cum volebat: sicut in seru. xviii. c. Solo v̄bo p̄stravit eos qui volebat cū cape. Lorp⁹ cīm̄ r̄pi erat instru mētū diuinitati p̄iunctū: et iō ex oculis quidā fulgor exhibebat: t̄tē diuina eos deterrens: ita qr̄ resistere non au debat sicut i p̄s sione vop̄ illa q̄ erat diuinitatis quodam̄ istru mentū p̄stravit magnā multitudine armatorū. Soler etiā queri ab aliquibus quō fecit flagellū t̄ funiculis: qr̄ nō vendebatur ibi funiculi: sed solum illa q̄

debebat in templo offerri. Et dicunt̄ aliqui qr̄ ip̄e r̄ps v̄ebatur funiculo pro cingulō: et illi funiculū accepit de quo erat p̄cinctus: t̄ ip̄m duplicande fecit qual flāgellū: q̄uis hoc non habeatur expresse in textu tñ p̄babiliter p̄t̄ credi: qr̄ nō oīa scripta sunt: vt d̄ iū fine buiū euangelij. l. R̄nderunt ergo. Hic ponit sue resurrectionis p̄nūciatio: qr̄ occasiōne huī facti petie runt ab eo signū ip̄i iudei dīcētes. m. Quod signū ostē. no. quia hec facis. Nevis em̄ faciūt̄ est bonum de sc̄ramen non pertinebat ad quemlibet hoc facere: sed solum ad eum qui haberet auctoritatem corrigendi excessus sacerdotum: quod non conueniebat alicui d̄ communī populo: cum sacerdotes essent in illo populo superiores: sed p̄p̄ete mittēbantur ad hoc specialiter a deo: et ideo petierunt signū missiōnis sue: t̄ ip̄e dedit eis signū potestatis diuine in suscitatiōne sui corporis p̄pia virtute: t̄ hoc est quod dicitur.

n. Respondit̄ iesus t̄ dīxit eis: soluite templum hoc. Nō est verbū inductiū ad hoc faciendū: cum fuit simpliciter malum ex parte iudeorum: ad malū autē christus nō poterat inducere: sed est verbū denunciatiūm eius quod erat p̄ ip̄os fiendū. q. d. Soluite templū bīc i. soluetis. quia in passione christi anima fuit soluta a corpore sanguis a carne: t̄ cōtinuitas mēbrum in p̄fixione clauor̄ et lancee. o. Et in tribus diebus excitabo illud. Mon dīat post tres dies: quia christus non fuit mortuus tribus diebus complete. p. Dixerūt ergo. Hic ponit sue p̄nūciationis in pretatio. Et dividitur in duo: qr̄ p̄m̄ ponit̄ interpretatio iudeor̄ falsa: sed oīa interpretatio euangelistae ibi illēt̄. Circa p̄m̄ sc̄iendū qr̄ iudei petierant a r̄po signū nō ad credendū t̄ venerandū: ed magis ad terrendū t̄ impugnandū qd patet ex hoc qr̄ statim impugnauerūt dictū suū: t̄ ideo nō fuerunt digni ut policeret eis resurrectionem corporis sui manifeste s̄ ocul te vocans corpus suū templū p̄fixit̄ ideo voluerunt argere p̄ictum suū p̄ materiale tēplū: et hoc est quod dicit̄ p̄. Dixerūt ergo iudei. v̄l. ans edifica. est tem̄. hoc et tu in tri. die. exci. illud. Hoc dicit̄ tendendo: q̄si ēt̄ ei impossibile: multo plus terriscent si resurrectionem corporis sui p̄civis̄ manifeste: quia difficultius est resuscitare mortuū q̄ edificare tale templū. Sc̄iendū etiā qr̄ non loquunt̄ bīc de templo factō q̄ salomonis.

Johannis

Quia illud fuit edificatum in septem annis ut h[ab]et. iii. Reg. vi. Et p[ro]terea quod fuit per nabuchodonosor destrutum. iiii. reg. viii. s[ed] loquitur de templo reedificato post captivitatem babyloniam. **A** homo. n. anno Lyri regis psax in quo data est templo licetia redendi et temporali reedificandi usque ad secundum annum datur.

sub quo consummatum est illud templo: fluxerunt. xvi. anni: quod interimpediebatur a nationibus in circuitu eorum existens in edificatione templi. **I**ste numerus p[ro]p[ter] h[ab]et. q[uod] est cyr[us] regna uit. xxi. annis: casibus filii eius p[ro]p[ter] eu. x. quod non poterat tempore quod regnauit cum p[re]te. post eum regnauerunt successively duo magi: sed tempore eorum dimicavit: quod regnauerunt tunc septem mensibus: qui bus successit Darius in cuius sexto anno consummatum est templi opus: et id de isto templo loquebatur: quod illud stabat in eorum patrua: et illud ostendebat: ut p[ro]p[ter] in lata: hec autem xvi. anno accepit primi expositores latinos et grecos. binus hebreos et aliter accipit: sicut dicit in principio libri Esdras et. ix. ca. Dian. In de verificatione huius dicti. Quadragesima et sex annis edificatum est templum hoc. non est multum curandum: quod non est verbum christiane et evangeliste nisi tunc referendo: sed est verbum indecorum et deridendum christi: ut dictum est: contra quem mulera falsa dixerit ut resert euangelista. a **I**lle autem. **H**ic ponit interpretationem vera: quod loquebatur de corpore suo no[n] templo. quia humanitas Christi erat spirituale habitaculum ipsius dicitur hoc est quod dicit euangelista. a **I**lle autem dicebat de templo corporis sui. **H**ac autem interpretationem non cogouerunt tunc apli: quod p[ro]p[ter] hoc quod posse. Petrus autem ab eo eius passionem futuram volunt cam impedit: Math. xv. sed post resurrectionem Christi hanc intellexerit interpretationem: quoniam aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas Luce ultimo: et hoc est quod dicitur.

b **C**um ergo resurrexisset a mortuis recordari se videtur. s[ed] intelligendo de corpore suo. c **E**t crediderunt scripte. s[ed] pharum loquentium de christi resurrectione futura tercia die: Osee. vi. Clivis faciat nos post duos dies et in die tercia suscitabit nos. hoc dixit. p[ro]p[ter] haec: et resurrexit christi sicut causa resurrectionis nostre: et Iohannes. n. dicit: quod Jonas fuit tribus diebus et tribus noctibus in ventre ceti in figura ipsius christi. d **E**st sermoni quem dixit Jesus. quia tunc precepit impletionem verbi illius. e **C**um autem esset. **H**ic ultimo ponit fructus denunciationis et predicationis christi: quod tempore existens biero solymis i festo paschali plenaria docuit et multa miracula fecit ad confirmationem sue doctrine: ex quibus multi fuerunt moti ad credendum: et hoc est quod dicitur.

e **C**um autem esset biero solymis in pascha in die festo. **H**oc accipitur hic dies p[ro]p[ter] una die naturali: vel artificiali tunc: sed p[ro]p[ter] totum tempore solemnitatis pasche que durabat per septem dies continuos. f **M**ulti crediderunt in no[n] eius. credentes quod ipse esse vere christus.

g **E**videntes signa que faciebat. Sicut enim sufficiente ostenditur veritas: subiacens facultati naturali intellectus quando reducitur ad prima principia per se nota: ita veritas excedens facultatem intellectus qualis erat ista: quoniam confirmatur per opera diuina: quia certus est quod deus non potest esse falsitatis. **E**t id quoniam ad confirmationem alicuius doctrine inducit operum diuinorum sufficiet ostendere: quod deus est in illa esse verum: verum quod in illis credibilius aliqui erant adhuc imperfecti et aliqui iungebant eis quod erant immodo ficti: et tempore adhuc non revelabant eis altiora mysteria catholice fidei: quod si facta idigni erant au-

dire: et imperfecti adhuc non poterant capere: p[ro]pter quod etiam ipsi apostoli dicitur Iesu. i. xvii. c. Multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: et hoc est quod dicitur. b **I**pse autem Iesu non credebat semetipsum eis. altiora mysteria fidei revelando: et subdit causa. i **E**o quod ipse nosset o[mn]is. s[ed] isto tempore etonem: et illo tempore modis per quae cognoscerebat h[ab]ebat sibi ditur. k **E**t quod opus ei non erat. i. necesse. l **T**u quis testi. phile. de ho[mo] i. ut in te et statu cuiuslibet hominis cognoscere per informationem alterius: quod hoc sciebat p[ro]p[ter] hoc sequitur.

m **I**pse enim sciebat quid esset in homine. i. in mente et statu cuiuslibet hominis: et ex hoc euangelista ostendit ipsum esse deum cuius proximum est secreta cordium. Ad maiorem evidenter predictor queritur utrum conuersio aquae in vinum de qua dictum est: fuerit christi primum miraculum. Et arguitur primo quod non: quod christus fecit miracula ad inducendum homines ad fidem: ut iam dictum est: sed ante illas nuptias aliqui ei credebant et aliqui sicut discipuli ei adberebant: quia sicut dictum est: Vocatus est Iesu et discipuli eius ad nuptias. ergo videtur quod ab eo aliqua miracula viderant. Item illud miraculum fecit christus exercitans. xxx. annorum. quia post baptismum suum fecit illud ut patet ex predictis. Ipse autem erat incipiens. xxx. annum quod baptizatus est: ut habetur Luce. iii. Sed in libro de infantia saluatoris scribuntur multa miracula quae fecit in pueritate: ergo tecum. **C**ontra hoc est illud quod dictum est in litera: Hoc initium signorum fecit Iesu tecum. Responso non est quod est de christi potestate in operibus miraculosis: quia suam potestatem a principio habuit: sed quod est de tempore quo usus est potestate in natura assumpta que erat ab origine divinitatis: etiam in miraculis faciendis unde tandem manus eius sanabunt infirmi: curabat leprosos: et luminabantur cecidi: et a vocem eius suscitabant mortui: et sic p[ro]p[ter] quod est factum. Propter quod hic duo se vindenda: primo quid sit circa hoc factum: secundo que circa hoc puenientia sunt. Circa primum dixerunt aliqui quod p[ro]p[ter] ostensionem aquae in vinum non fuit primum miraculum christi absolutamente: quia plura alia annis fecerat: sed fuerat primum quantum ad illa miracula que fecit tempore in conspectu discipulorum suorum: p[ro]pter hoc signanter non dicit euangelium. **H**oc fecit initium signorum Iesu tunc: sed addidit. In chana gloria et manifestauit gloriam suam et crediderunt in eius discipuli eius. q. d. Aliibi alia signa fecit. **S**ed hoc est de veritate eius euangelii: q. d. dixerat euangelista quod tempore adhuc erat incognitus non solum ipsi populo sed iohanni precursori eius. vnde iohannes baptista de christo loquens dicit. **E**t ego nesciebam cum. s. ante baptismum: ut. s. dictum est: similes loquens iudeis dixit. **M**edius autem vestrum stetit quem vos nescitis. si autem aliqua miracula fecisset non fuisse sic incognitus: et maxime suo precursori: quia ad ipsum manifestandum natus erat ut dicitur Luce. i. immo nec etiam precursori indigebat: quia eius miracula sufficiebant manifestassent eum: et id dicere quod fecerat miracula ante baptismum est expresse contra euangelium: post baptismum vero primum signum fuit predicta conuersio aquae in vinum: et per consequens fuit miraculum eius simpliciter primum. Circa secundum sciendum quod miracula christi ordinabant ad duo. s. ad manifestationem sue divinitatis: et ad confirmationem sue doctrine per quam homines ad fidem adducebantur: et quantum ad virtutem fuit genies differe operatione miraculorum: usque post baptismum. hoc p[ro]pter declarat in quantum miracula erant doctrine sue confirmationis.

Evangeliū

Quia cōfirmatio doctrine nō p̄cedit actū docēndi: s̄ magis sequitur. Ad p̄dicationē aut̄r̄ doctrinā regnū etas p̄fecta salte de grātiate d̄ qua agit: p̄fecta etas est. xxx. anno: p̄pter quo d̄ Joseph suscep̄t regnū egypti ī etate tāli: vt br. Gen. xl. Sūl̄ dāvid erat. xxx. anno: cū regnare ceperit: vt br. n. reg. v. r̄ ezechiel. xxx. anno: incep̄t p̄p̄t̄ tīzār: vt br. Ezechiel. l. Et id̄ ouenientis fuit q̄ xp̄s an̄ trice simū annū non doceret: p̄p̄t̄ nec m̄racula sue doctrine p̄ffirmativa facer̄t sc̄do idē oñditur inq̄stū miracula e-

rant sue diuinitatis manifestatina. Pars. ii. p̄culi ē sinegetur ī xp̄o vero humanitas: sicut si negeſ ſua diuinitas r̄ideo debet ſic diuinitas manifeſtari vt vere humanitas cognitionē nō imp̄ediretur: īo non fuit ouenientis ip̄uſ an̄ etatē p̄fecta miracula facere: ne eius incarnatio fanatica credereſ. Ad priū ſc̄endit q̄ illi discipuli c̄ adbeſerunt ei ante miracula ip̄si adbeſerunt et Johannis teſtimoniū inchoatiue r̄ doctrina xp̄i cōſummatiue: vt p̄t̄ ex p̄dictis. vnde et ad laudem discipuloꝝ hoc pertinet q̄ xp̄o ſecuti ſunt anteq̄ audiffent cum miracula facienteſ ſim q̄ dicit Grego. homel. v. Ad ſc̄dm dicendum q̄ liber de infantia ſaluatoris reprobatuſ eſt tanq̄ ab hereticis p̄fictus: vt p̄z in decreto Helasij pape: et ideo nō eſt ei ſides adhibenda.

In ca. ii. vbi d̄ in poſtil. T̄n. p̄baliter potest cōcedi q̄ non omnia ſcripta ſunt.

Additio.

R̄obabilius videſ ſcedendū q̄ christus nō ſuniculo cingebatur: ſicut illi c̄ auſterā vitā ducent. ſimpli cingulo quo boies vntū ſc̄iter. Maꝝ vt Chry. dicit ſup Math. ill plus ch̄ristus oñdit p̄ter miſericordiā r̄ iuſticiā dimittēs ergo Johanni ieuū fulgere ipe contraria inceſſit via ad mensam intrans publi canor̄ r̄ manducans et bibens: hec ille. Et idē dicendū eſt te bis que p̄tinet ad vſt̄um: p̄t̄ sanctus Lbo. in tercia parte. q. xl. articulo. ii. in reſponſione priui argumen. Querere aut̄ quomodo in templo erat ſuniculus cū ibi nō v̄debanſ: niſi ea que tebebat offerri eſt valde irrationa bile: tum q̄ multa inueniunt̄ in tēplis que nō ibi p̄ſue runt v̄diti q̄ veriſimile eſt q̄ tauri r̄ aialia que ibi offe rebantur portabant ligata ſuniculis.

Replica.

T̄n capi. ii. vbi dicit q̄ ieuū ſecit flagellū q̄uasi de ſuniculus. dicit poſtillator q̄ pbabiliter p̄t̄ credi q̄ xp̄o cingebat ſuniculo quem dupliſcando ſecit q̄uasi flagellū. Burgen dicit q̄ pbabilis ſit oþop̄tuſ vide licet q̄ cinctus ſit ſicut boies coiter: allegat ad id Chroſo. dicete. Qz ip̄s nibil oñdit p̄ter miām r̄ iuſticiā dimittēs Johanni ieuū fulgere ipe contraria inceſſit via ad mēſam intrans publicanoꝝ manducās r̄ bibēs. Et ita dicit Burgen. dicendū eſt d̄ vſt̄uſ ch̄risti q̄ ſenō habuit ſicut bic auſterā vitā ducentes: ſed ſalua reuerentia Chryſo. Ch̄ristus in ieuū tantā auſteritatē oñdit q̄ potius fuīt in ea admirabilis q̄ imitabilis etiā a Johanne q̄ nūq̄. xl. p̄tinuit dieb̄ r̄ noctibus ieuūauit vt xp̄s: q̄ ſi aliqui cū peccatorib⁹ r̄ publicanis māducauit: nō ex hoc viā ſi oþop̄ta tenuit: q̄nūmimo maiori p̄fectione hm̄oi act̄ ex ercurit q̄ iobannes ieuūauit. Opa em̄ p̄descensiōis r̄ im perfectionis que patet in fuga r̄ loculis r̄ hm̄oi. p̄fertilatio ne cū peccatorib⁹ in ch̄r̄iſto nullā arguit imp̄fectionem. nō ēigit p̄rie dictū xp̄m inceſſiſe contraria via p̄fectoriū: vel via contraria ad virtutē quācumq; p̄tinente. Nec videtur p̄rie dictū q̄ xp̄s nibil oñdit niſi miām iuſticiā ſi vult excludere op̄a ſuperrogationis et auſteritatatis: falſum eſt. infirmis. n. p̄descendere r̄ op̄a imp̄fecta ex ma kima p̄fectione facere. p̄ loco t̄p̄e et oþop̄tūtate non eſt

via contraria incedere: nec necessariū eſt dicere ch̄r̄iſto ſuniculos de ligatura boū p̄ flagellis faciendis recepiſ ſerit vult Burgen: Sicut. ii. boves p̄ funes ducuntur ita p̄ flagella ire cōpellunt: quapropter ita cito ch̄r̄iſto inueniſſet ducentiū flagella ſicut ſuniculos. Tāti v̄z Burg. oñdūz cōtra poſtillatore ſabuſiſe q̄ non potuit pacifice loqui: ſed videt frequēt̄ occaſiones q̄ſſe ad ſenſuſ l̄ralemo dīcū p̄tinentes

Capit. iii.

Erat aut̄ h̄o. Poſtq̄ euangelista tēdarauit xp̄i p̄iuinitatē p̄ nature immutationē bic idē teclat p̄ grē reformationē de qua principaliter agit: q̄ ad hoc euangelium deſcribit. Et diuīnū in duas: q̄a p̄ primo agit de spirituali regeneratione baptiſmi quo p̄dicta reformatione incoſtituit: ſc̄do de collatione mul tiplicis spiritualiſiſ: in quo reformatio ſumimatur: ſc̄do incipit. c. v. Poſt hoc erat prima in duas: q̄a p̄ primo agit de generatione spiritualiſiſ quo ad iudeos: ſe cundo: p̄t̄ deruata ad extraneos. c. ſe. Ut ergo cognouit. prima in duas: q̄a p̄ primo deſcribit spiritualis gene ratione: ſc̄do deſcribit a Johannis baptiſmo: ibi. P̄bec venit. prima in duas: q̄a p̄t̄ doct̄ xp̄s regenerationis spiritualiſiſ neceſſitate: ſc̄do eius modū ſue qualitatē: ibi. Dicit ad eum nicodemus. tercio efficacie ip̄ius cām ſue ſōem: ibi. R̄ndit Nicodemus. Et q̄ doct̄ iſa r̄ndē dō ad interrogato: o primā diuidit in duas: q̄a p̄ primo ponit ſicodemini interrogatio: ſc̄do ſubiungit xp̄i reſponsio: ibi. R̄ndit ieuū. Circa priū deſcribit p̄ma coditio interrogantis cū dr. a. Erat aut̄ homo r̄c. Iste. n. ſuit vñ illoꝝ de q̄bus dcm eſt p̄cedet ca. q̄ ml̄ti crediderunt in ieuū vidētes ſigna q̄ faciebat. Et q̄ ibidē ſubditur q̄ ieuū nō credebat ſemeti p̄z eis ſcre ſidei reuelando: iō iſe ſicodemus venit ad ieuū in ſecreto r̄ extra turbam alioꝝ: vt ab ip̄o pleniū inſtru eretur. Sequitur. b. Ex p̄barafeſ. q̄z erat deſecta eozum. Ipsi autēn conſiſtentur reſurrecionem r̄ ſpirituſe creaſuras: de quibus loquebat ch̄ristus: z̄o et hoc erat quodammodo diſpoſitus ad audiendū doct̄rīnam eius. c. Nicodemus noſe. Hoc exprimit ad ſc̄dendū famam ip̄ius. d. Princeps iudeorum In hoc oñdit dignitas cī: tīc. ii. p̄p̄t̄ ſubernabat per doct̄ores r̄ ſacerdotiſ: licet em̄ xp̄s p̄ros voſatos ad fidem voluerit eſſe ſimplices vt in plurib⁹ ne doct̄ria fidei ſapie humane aſcriberet: ita etiam a principio v̄cāuit aliquos literatos: ſine ipſa contemptu habereſ: q̄uasi a ſolis ſimplicib⁹ reſcepta. e. Hic venit ad ieuū noſte. Non em̄ autēb̄t venire in palamine d̄ ſynagogā expelleſet: ſicut dī. i. ir. ca. de pentib⁹ ceciñati q̄ p̄ter hoc nō autēb̄t ch̄r̄iſto conſiſteri. f. Et diuīne ei r̄abbī ſc̄imus q̄z r̄c. i. certuſ eſt mībi q̄ tua doct̄rīna eſt vera et a deo data r̄ non humanitas conſiſta: et ſubdit cauſam dicens. g. Nemo em̄ potest hec ſigna facere r̄c. Sicut em̄ certiſudo veritatē habetur in hiſ que ſubiacent facultati naturaliſiſ rationis per re ductionem ad priū principia: ita habetur in hiſ q̄ ac cedunt ratione p̄ vera miracula que ſunt ſufficienſe ſtimoniū q̄ doct̄rīna p̄ talia conſiſtāta procedit a veritate priū: min⁹ dicit ille Nicodemus et plus ſigna uit q̄z p̄ talem p̄fectionem oñdit ſe deſiderare ab eo plenius inſormari. h. Respondit ieuū. Ille deſcribit xp̄i reſponsio: q̄z videbat ſicodemū humiliter et vere querere doct̄rīna ch̄risti: q̄t̄ ad ſecreta fidei: et idō incepit a ſimo ſacramento. i. baptiſmo qui eſt regeneratio ſp̄uſis: r̄ p̄ dñs neceſſaria ad ſalutem: r̄ hoc ē q̄d dicitur. Respondit ieuū r̄ dicit ei. i. Amen amen

Johannis

dico tibi nisi quod renatus fuerit tenuo. i. iterum per generatorem spiritus materialis. k Non potest videre regnum dei. filio. n. dei per centia sibi soli appetit per naturam: hoc autem appetere non potest nisi per gratiam per quam trahitur hoies quodammodo ad naturam diuinam: ut bi. n. Petri. i. Magna et pessima, permisso donauit: ut per hoc efficiamini diuine nature portantes: hanc autem non potest esse per generatorem carnales quod solus facit filios hominum: tamen ad hoc requiritur generatio spiritus per quam hoies sunt filii dei: et per dies benedictae vite celestialis. Si ergo hoc videbas: quod prius etenim testamens certam fons salutis fuit: quod tamen non fuerit baptizati dicendum per tunc non erat in precepto. Lectorum tamen sunt spiritualiter vita per gratiam in fide christi venturi. et sic habuerunt rem baptismi: habuerunt etiam ipsum in figura in aliquo corrispondente per quod tollebat peccatum originale. l Dixit ad eum nicodemum. Hic pater dicit Christus modum et qualitatem regeneracionis spiritus: et dividit in duas: quia primo ponit in nomine obiectio: secundo responsum ibi. Rendit bieslus. Christus enim dixerat esse necessarium ad salutem regenerari: id est modus binarius regeneracionis melius intelligatur: quod per predicationem duplicitate: primo modo ex etate: quia ille qui nascitur est per eum: senectute vero non potest aliquis redire ad pueritiam ergo regenerato videtur impossibilis: et hoc est quod dicitur. Dixit ad eum nicodemum: quod potest homo nasci cum senectute: Erat autem assuetus sensu literali: tamen arguit de generatione carnali: scilicet arguit ex quantitate nascitatis: que est parva et possit includi in utero matris: tamen videatur impossibile quod ille renascatur qui iam est perfecte quantitatibus: et hoc est quod dicitur: m. Nunquid potest in ventre matris sue iterato introire et renasci: qui dicitur: non: quod quantitas non permittit. n. Respondit bieslus. Hic ponit Christi responsum: et dividit in duas: quia primo ponit eius responsum: secundo ad hoc inducit exemplum ibi. Spiritus ubi vult. In prima igitur parte dicit quod illa regeneratio de qua loquitur non est carnalis est spiritualis: et ideo non valet argumentum quod perducit de generatione carnali: propter quod modus huius regeneracionis spiritualis salvatorum explicat pater dicens: o Amice ame dico tibi nisi quis renatus ex aqua et spiritu sancto. qui diceret illa generatione de qua dixi sic est intelligenda: in quantum aqua lauat exteriorum et spiritus sanctus interiorum: et loco talis bene dicitur generatio: quia per hoc hoies efficiuntur corporines verbo in carnato quod est filius dei naturalis in quantum in hac generatione est aliquid sensibile correspondens carnem. s. aq: et aliquid insensibile correspondens spiritu. s. gratia: vnde sequitur: p. Quod natum est ex carne. s. finis virtutem carnalis regeneracionis. q. Caro est. i. constituit in vita carnali tamen. r. Et quod natum est ex spiritu. mo predicto s. Spiritus est. i. constituit in vita spirituali et hoc ostendit: t. Non miraris. i. non debes admirari. v. Quia dixi tibi oportet vos tenuo nasci: quod non loquor de generatione carnali de qua tu arguis: sed de spirituali. x. Spiritus ubi vult. Hoc salvator: ad predicta adducit sensibile exemplum Chrysostomum: quod hoc expedit de vento materiali: cuius principium ignoratur et sicut finis ubi terminatur et tamen sonus eius principium: sic modo est generatio spiritus: quod secundus spiritus qui est principium huius generationis: et sicut beatitudine eterna que est eius finis a nobis non principium sed creditum est. q. aut exteriorum et forma spiritus: principium sensum: et hoc est quod dicitur: x. Spiritus. i. ventus.

y. Ubi vult spirat. i. flat. Si autem arguat hoc sic arguit Augustinus: quod ventus materialis non habet voluntatem nec a se mouet: propter quod dicit Augustinus: et hoc ubi de spiritu secundo intelligatur: potest dici sustinendo dictum Chrysostomum: quod voluntas in scriptura aliisque accipit, per inclinacionem naturali: et hoc modo accipit hic.

z. Et vocem eius a undis sensibili percepit: a. Secundum ne scis unde veniat aut quod vadat. Si autem arguat hoc et arguit Augustinus: quod oculi nouerunt vetum venire ab austro vel ab aquiloni: tamen vadit in per te oppositum: potest dici quod hoc est verum tam in generali: sed in quod pertinet de eminate versus australis talis incipiat versus: v. Et flat ab austro: velibet terminetur oho ignorans. b.

Sic et omnis quod natum est ex spiritu: quod sicut dictum est in tali generatione est aliquid occultum et aliquid patens ad sensum. Propter argumenta predicta quod tamen sunt solubilia ut visum est: dicit Augustinus: quod predicta litera de spiritu secundo intelligenda est: quod in prophetis et scripturis sacris loquitur: vos autem prophetarum et scriptura eorum sensu percipit: sed principium huius scripturae. s. spiritus secundus et eius finis. s. beatitudo celestis nobis occultans et sola fide tenentur: et ista expositione videtur rationabilior: quod in scripturis sanctorum instructus: tamen videtur magis quod salvator sibi dederit exemplum de talibus quod de vento materiali: et tamen est plana litera. Spiritus ubi vult spirat: quod non inspirat hoies ex naturali necessitate sed ex mera libiditate. Et vocem eius auditis in scripturis prophetarum quod leguntur in synagogis iudeorum. Sed nescis unde veniat aut quo vadat: quod principium in spirans et finis ultimus huius inspiracionis sibi occulatur ut dictum est. Sic est omnis et ceterorum sicut supra. c. Rendit nicodemum. Hic pater salvator: ostendit causam efficaciam quod est in spirituali generatione. Et dividit in duas: quod primo circa hoc ponit in interrogatio: scilicet christi responsum ibi. Rendit bieslus. Circa primum secundum quod pertinet ad quod natum est: est dicit philo. li. de memo. et re. Et quia iste nicodemus erat assuetus legi mosaike quod permittit carnalia: ideo non potuit capere spiritualia: propter quod querit veterius circa predicta dicens: Quod potest fieri. d. Respondit bieslus. Hic ponit Christi responsum. Et dividit in duas: quod primo reprehendit nicodemum tarditatem: scilicet ostendit. Arguit autem tarditatem nicodemum ad intelligentem et credendum predicta ex tribus: primo ex conditione audiencie qui erat docto et peritus in lege: et per consequens deberet talia cognoscere: et hoc est quod dicitur: e. Tu es magister in Israel: et hoc ignorans. Sed posset aliquis dicere quod non erat in iudea sed in terra ignorabat: quia non pertinebant ad vetus testamentum in quo erat instructus. Dicendum quod in lege moysi figuratio continetur baptismi finis quod dicit apostolus I. co. x. omnes in moysi baptizati sunt in nube et in mari: quia in utero sunt baptizati figuratus. Legis autem doctores debebant scire figuram eius licet ad hoc non teneret vulgo. Item in prophetis quos frequenter legerat exprimitur baptismus: ezechiel. xxxvij. Et effundam super vos aquas mundanum et mundabimini ab omnibus iniquitatibus vestris iudea. Item. zech. xiiij. In die illa erit fons patens romulus et habitantibus iherusalem in ablutionem peccatorum et menstruate. secundo arguit tarditatem nicodemum ex conditione dicentis predicta: quia christus dicebat ea que certitudinaliter sciebat: ideo scito debebat acquiescere: et maxime quia eius doctrinam confessus fuerat a deo datam: et hoc est quod dicitur hic.

Evangeliū

f Amē amē dico tibi qz qd sci.lo. t qd vi. testa. Christus em̄ bñ diuitate habet eadē scientiā cū pīe: u bñana etiā natura cognoscit oia qz cognoscit de' noticia vñis: iō dicit: Qd vidū testamur t testimoniu nñm nō accipit qz pauca iudeoz opatiue crediderūt xpo iste etiā nūcōdem erat ad capiēdū qz dicebat tard. tercio arguit cū de cōditō materie de qz erit bmo qz è facilis ad intelligendū respectu emanatois vbi a pīe t spūsci ab vtroqz: t mari me qz i lege i qz iste erat t exercitat' p ablutiones aliquas amouebat immunitate aliqz t iō de facili debet capē qz liter p ablutoz aq exterr' t virtutē diuina inter' sit ab luto aie: t hoc è qd dī: g. **A**terrena dīt vobis t nō creditis. Regenerato spiritual' terrena pōt dīci iniquituz efficiēt in terra t sub elemento sensibili. s. aq. vloz terrena qz ad hoc induerat exēplū sensibile de vento flante in terra fin exposidēt Chrys. pīcta. b. Quō si dixerō yobis celestia credetis? Celestia hic vocat emanatōem plonaz in diuinis que è valde ardua t de difficilivalde intellegibilis. i. **D**enemo ascēdit. Repētēt eius tarditatem saluator' pcedit ad reddendū cam efficacie qz est in spūali generatōe. Et diuidit in duas: qz pmo facit qd dictū è: le cendo manifestat ppositū: ibi. **D**ic teus dilectit. pīma in duas bñ duplēcā cām quā assignat: scđa pōmē ibi. Et sicut moyses. Circa pīmū scīdū qz causa pīncipal' efficacie baptimalis est mysteriū incarnatōis qz quā fil' dei vñuit si bi bñana natura in mūdū defecēdo: naturale è aut qz qlibet res ad locū sue originis reuertat: iō vbiu incarnatū ad pīmē redire pōt ascēdendo: t qz pī generator' spiritualem boies efficaciū mēbra ei' t ipz vñū: t pīseqz cuz ipz ad celestia trahit' virtute vbi incarnati: sic soluta est qstio nūcōdem qz qrebat quō pīt hec fieri: t hoc è qd dī: i. **E**nemo ascēdit in celū nisi qz defecēdū d' celo: qz sicut dictū est boies non ascēdunt illuc nisi inquātū efficacitū membra verbi incarnati: t qz verbū nō defecēdū de celo p motū localē celū dīmittendo sed carnē de nouo sibi vñien do: ad hoc tenetū subditur: k. **F**ili' bois qz est in celo. ex hoc loco valentin' accept' occasionē errād. v. qz dei fil' corp' celeste attulit: t pī virginē trahit' nībil d' ea assūmēdo: hoc aut patet errore t euangelio pīrariū: qz hoc mō xps nō esset filius virginis: itē christus nō èt bo mo: qz corpus celeste nō potest informari ab aia cū sī for ma corporis physici organici bñ qz dīct' phis scđo dāia qd nō pōt opere corpī celesti. l. **E**sicut moy. Hic pīmī secunda causa efficacie baptismalis qz è meritu passio nis christi: qd in baptismo opaf: t hoc tangit' cū subdiē: Et sicut exaltauit moyses serpētē in deserto: ita exaltari oportet filiu bois: t hoc serpētē bz. Numeri. xxi. t fuit si gura passiois christi: qz habuit similitudinē veneni inquātu dicēbat serpens: fuit tñ sine veneno: qz eneus: sic christus habuit similitudinē peccati ex carne passibile fuit tñ oio sine peccato t iō si aspectus illius serpētis enei saluat' a corporali morte: multo fort' fides christi crucifixi saluat amore spūali: t restituit boiem vite eternē: iō seqūitur m. **T**ut ois qui credit in ipm nō pereat s' habeat vitā cēnā. Motandū etiā qz christi crucifixio dicitur exaltatō: qz eius corpus fuit exaltatum in cruce sicut verillū aere ad tebellādū aereas pīates: bñ illō hebre. xii. Curram' ad pīpositū nobis certamen aspīctēt in auctorē fidei tē: t et qz per passionem meruit exaltationē bñ qz dīct' phil. ii.

Humiliter semetiōm factus obediens vscj ad mortē: morem autem crucis: ppter quod deus exalteavit illuz n. **H**ic conseētēt manifestat causam p̄dictam: t diuidit in duas: quia primo ostendit pōsum: secundo remonet quoddā dubiū: ibi. Hō. n. Su

peri' dixerat qz efficacia baptismalis puenit ex mysterio incarnationis: iō declarat qz hīter ista incarnatō sit facta d. qz nō est facta ex humano merito: nec ex necessitate sed gratuita dilectione dei ad nos: t hoc est quod dicitur.

n. **S**ic. n. deus dī. mu. vt filiū su um vñige. daret qui est bonū infinitū: ex quo apparet maria dei dilectio: qz dīli

gere est velle alicui bonum: ipse autē voluit nobis volūtate efficaci bonum infinitū: quia dedit nobis filium su um. o. **U**t ois qui cre. in eum nō peat s' habeat. vī. eter. Ex hoc etiam errauerūt aliqui heretici diceses qz credentes nō damnabītur etiam si moriantur in peccato mortali: t confirmant dictū suum p' verbum apli. j. coi. iij. Fundamentum enim aliud nemo potest posere tē: t sequitur: Si cuius opus arserit detrimētum patiet: ipse autem salu' erit: sic tñ quasi per igēm. per fundatōnum enim istud intelligit' fides: t ideo si sup hoc fundatōnum ponantur opera combustionē digna: ppter talia homo puniēt ad tempus tamē finaliter saluabitur: s' hī est erroreuz: t improbat p' dictū apli ad gal. gala. v. Manifesta sunt opera carnis: qz sicut fornicatio: immunditia: impudicīa tē sequitur: Quā talia agunt regnum dei non consequentur. Ex quo patet qz non solum damnantur aliqui ppter infidelitatem etiam ppter alia peccata mortalia: t ideo dicendum qz saluator' non accipit fidem tñ. p' babitu fidei in formis sed fidei formate per charitatem: t certū est qz talis saluabitur: t ad hoc tenetū dicere: o. **U**t omnis qui credit in eum. s. tendendo in eum per charitatem. p. Non pereat. Ad dictū apli prealligatum in contrarium dicendum qz loquitur de peccatis venialibus fin' qz exponunt doctores t ego tñ plenius dicaz si contingat me super illum locum scribere: p' peccatis autē venialibus fideles t' p' aliter puniēt igne purgatoriū: tamen finaliter saluantur. q. **N**on em̄ misit. Hic remonet quoddā dubiū: t diuidit in duas: qz pmo facit quod dictū est: sedo declarat quoddā dictū ibidem ibi. Hoc aut est iudicium. Circa pīmū scīdū qz aliq scripture loquendo tē secundo adūetu christi in mūdū dīcīt ipm venire ad iudicādū: t ideo ne aliqui credant qz hoc debeat fieri in pīmo eius adūetu hoc remonet d. q. **M**ō em̄ misit tē: vt iudicet mundum. s. p' pīmo suo adūetu. Tunc em̄ nō venit iudicare sed magis iudicari p' mundi salute ideo sequit: r. **S**alutē mūdū p' ipm. t. pbatur p'nter hoc dictū: qz in pīmo eius adūetu aliqui credēbant ei: t aliqui non credebāt ei tē est diuisio p' imēdiata cū intra 3dictōna non sit mediū: s' nō venit ad iudicādū nō credētes nec credētes vt statim patet: g. tē. t' hī è qd seqēt. s. **Q**ui cre. in eū nō iudi est. i. nō bz cāmen dīcēt. t. **Q**ui aut nō credit iā iudi. c. i. bz in se cāz manifestā sue pōdētiōis sicut ille dicitur mortuus qui iā habet in se cāz manifestam mortis: t hoc est qd subdit: v. **Q**uī nō credit in noīe vñigeniti fili' dei. qui venit p' salute mū

Johannis

di: veritatem cōdām dōis dabis executioni in scđo ad-
iūtu xp̄i. r. Hoc ē autē iudicium. Hic d̄clarat suū dcm
videlicet q̄ nō credētes in filiū dei iā bñt in se cam ma-
nifesta sue dāmatōis: q̄ sūt extra fidē salvatoris sine q̄
nullus vñq̄ potuit saluari: t̄ hoc ē qd̄ dicit: r. Hoc
ē autē iudicium. i.

cā p̄cūmatois

y. Quia lux. i.

r̄ps q̄ cluvera:

vt dcm. e.j.ca.

z. Venit i mūn-

dit. carnem assū-

mēdo: t̄ in ea ap-

pares salutē bu-

mani generl op-

ando. a. Et

d̄lexerūt ho.

ma-

gis tene. q̄ lucc.

tenebras infide-

litatis p̄eligēdo:

t̄ subdit cam.

b. Erāt. n. opa

eoz mala. Ad

cū intellectum

sciendū q̄ legi-

git̄ alia nota-

cā d̄ xp̄o habue-

rūt cognoscētes

sp̄m ee vere xp̄i

vt plenius declaravi Math. xxij. sup̄ illum locum: Di-
ferunt agricole: bicest beres. veritatem q̄ arguebat eoz
vitia moti fuerunt h̄ eum inuidia exerceant illā cogni-
tionem quam te eo babebant: quia passio p̄iñs t̄ fortis
puertit iudicium ratiois: sicut patet in incōtinēte q̄ p̄sen-
ti passione iudicat esse formicadū: t̄ extra passionē po-
situs iudicat orrārin: vt dicit. vii. ethy. sicut iudei odio et
inuidia moti: p̄secuti sūt xp̄m: t̄ p̄mit ad hoc salvator
exemplū. d. c. Q̄is em q̄ male agit odit lucez: sicut
patet de adultero t̄ de fure: t̄ sic de alijs. d. Et nō ve-
nit ad lucem. i. non facit sua malefacta in palam. e.
Et non arguant opa eūs. i. nō puniāt q̄ iusticiā secu-
larē. f. Qui autē facit veritatē. i. opa p̄formāt volun-
tati diuine q̄ idem qd̄ veritas p̄ma. g. Venit ad
lucem. i. in palam vel ad xp̄m q̄ est lux vera. b. Et
manifestent opa eūs. nō ad xp̄iam laudē: t̄ ad dei glo-
ria t̄ primi eccl̄ificationem. i. Quia a deo sunt facta
a virtute dei sine cui virutē opus meritiorum nō po-
test fieri. k. Post hec venit. Hic p̄m ponit distinc-
tō inter baptisimū xp̄i t̄ baptisimū iobānis: t̄ diuidit
in tres: q̄ primo vterq; baptisimus describit: scđo ex h̄
q̄stio oīt ibi. Facta ē ergo q̄stio. tercō solvit: ibi. Et re-
spōdit io. primo in duas: q̄ primo ponit baptisimū xp̄i
scđo ponit baptisimū iobānis: ibi. Erat autē io. In p̄ma
predi sic: Post hec venit bieslus t̄ discipuli ei. ex p̄di-
ctis patet q̄ bieslus loquebāt cū nō dēmo in irlm q̄ est
metropolis in iudea. Quō ergo dī hic immediate p̄ lo-
catione xp̄i cū nō dēmo. Post hec venit in iudea t̄c. q̄
erat ibi ut videat. Ad hoc r̄det beda: q̄ li post bic nō in-
telligit immediate respectu p̄cedētiū: s. in p̄cessu t̄pis p̄
instrucōeis nō dēmo venit in galileam: t̄tēz reuersi
est in iudea. Aliter etiā p̄t dī ut immediate p̄ungant
literē p̄cedētiū: Post hec venit in iudea terra. q. d. post
instrucōeis nō dēmo in iherlm: venit ad alia loca iudee
q̄ nō t̄m debet docere in ciuitate metropoli s. etiā in
alijs: t̄ ad hoc tenetadū dī in iudea terra. t̄c em d̄ bie-
rlm venit vterq; iordanē vbi hoies gregabāt ad ba-
ptisimū: ut incep̄t baptizare s̄m q̄ iobānes d̄ eo p̄di-
kerat: ut supra dicti est: io subdit. i. Et illīc dema-
rabat cū eis t̄ baptizabat: sed h̄iū videt in terra seqn-
ti ca. vbi dicit q̄ bieslus nō baptizabat s̄t̄m discipuli ei.
Dicēdū q̄ ip̄e p̄mo baptizauit discipulos suos ut hic dī
posse soli discipuli baptizant xp̄o circa altiora docen-
do occupato: t̄ sic nō est dīctio: de hoc t̄m baptisimate

plenius diceat in fine b̄ca. m. Erat autē iobānes. Hic
p̄n ponit baptisimū iobānis. d. Erat autē iobānes bapti-
zans in enmon iū salim quod est oppidum iū iordanem.
Et dicunt aliqui q̄ alio nomine vocatur salēm: t̄ est locū
vbi regnauit melchisedech: vt babetur gen. xiiij. sed hoc ē

falsū: quia salēm

vbi regnauit mel-

chisedech: idem ē

quod Hierusalem

q̄ ip̄am edificauit

Melchisedech: vt

dicit yido: xl. xv.

et p̄mo dicta ē

salēm. i. pacifica ex

ordōne regl q̄ reg-

uit in pace: posse

dicta est iherlm a t̄pe

quo abraaz voluit

ibi offerrey saac si-

liū sūi: q̄ locū istū

appellauit dñs vi-

der: vt babet gen.

xiiij. t̄o iherlm inter

pr̄tā visio paci: q̄

cu p̄ma interpretati-

one addita ē visio

Subditur autē

causa quare Jobā-

nes baptizabat iū

ta salim cum dicitur: n. Quia aq̄ multe erāt illīc. Est
etiā incēptātō eius qd̄ dī enmon. Eūos em̄ bebraice dī
aqua. o. Et veniebat hoies t̄ baptizabatur. Svidetur

q̄ baptisimū iobānis statī debuit cessare baptizato xp̄o

cu ad iōm manifestādū ordinaret: vt. s. dictū est. Dicen-

dū q̄ nō statim cessauit ne credere totaliter reprobād̄

sicut baptisimata qbus pharisei ytebāt. ve dī mar. vj.ca.

itez quia sicut ante baptisimū xp̄i iobānes baptizabat in

noīe xp̄i venturi: sic post baptisimū xp̄i illos quos ba-

ptizabat ad xp̄m mittebat plenū ad instruēdos: t̄ sic con-

firmabat sūi testimoniū de xp̄o. p. Non dū em̄ missus

fuerat iobānes in carcerē. hoc addit ad oīdēndū q̄ terit

histōriā quā alij euāgelistē dimiserat incipiētes describe-

re facta xp̄i in carceratō iobānis. q. Facta est autē.

Hic ex p̄dictis mouēt q̄stio: q̄ discipuli iobānis zelates

p̄magistro suo voluerūt p̄ferre baptisimū sūi baptisimo

xp̄i: t̄ hoc est quod dicit: q. Facta est autē q̄stio ex dis-

iobānis. indiscretē p̄magistro suo zelantibus. r. Cu

iudei. i. xp̄i discipul̄ t̄ alijs ad baptisimū xp̄i venientibus.

s. De purificatō. i. t̄ baptisimo: q̄ istū dīcebat baptisimū

chr̄isti meliorē: q̄ chr̄istus illos quos baptizabat non

mittebat ad iobānēm. t. Et venerūt ad iobānē mo-

ti zelo indiscretō. v. Et dīcērūt ei. t̄ p̄suērūt q̄tuor

ex quibus iobānes posset puocari: primū est pretendēs

excellētia iobānis respectu xp̄i: q̄d notat cū dīcit: r.

Rabbi q̄ erat tecū trās iordanē. q. d. discipul̄ cū magistro

scđm est beneficiū a iobāne xp̄o impensūz cū subdit.

y. Cu testimoniū p̄hibuisti. q. d. p̄ te est in auctoutate. terc̄

ūm est usurpatō officiū alieni cū subdit: z. Ecce b̄ ba-

ptizat. q. d. tuū officiū usurpat. quartū est minoratō iobā-

nēs cū subdit: a. Et oēs veniunt ad eū. q. d. de te nō

curat. b. R̄dit iobānes. Hic ponit q̄stiois solutō. et

q̄ discipuli iobāniis notabat xp̄m de hoc q̄ officiū iobā-

nēs usurpat: t̄d̄ hoc q̄ fama iobāniis p̄ hoc decrescebat

io iobānes in sua solutō sic p̄cedit: q̄ p̄mo ondit p̄mūz

ē falsum: scđm ondit scđm esse iustū ibi. Illū oporet cre-

scere. p̄mū ondit p̄ per hoc q̄ iobānes nō baptizabat ni-

si sicut p̄co xp̄i: t̄o xp̄s baptizas nō usurpatibat sibi officiū

a iobāne precomitātū: t̄ hoc est qd̄ dīcit: b. R̄dit

iobānes t̄ dīcit: Non potest homo t̄c. quia omnis pote-

stas a deo est: t̄ ideo t̄m distinctionē collationis diuine

distinguuntur officiā: iobānes autē nō accepit auto-

ritatē a deo baptizandi nisi ad denūciādū xp̄m: t̄ prepā-

rādūm boies qd̄ sūt adūctū: t̄ hoc est quod dīcitur:

Euangelium

c Ipsi vos mibi testimonii phibet*l.* i. phibere debetis: qz me audistis. d **D**ixi dixerim nō sū ego xp̄s: s̄ quia missus sū an illū. ppter qd̄ baptizādo nō viurpat officiū alienū: qd̄ pbaf p hoc qd̄ subdit: e **Q**ui h̄z sponsam spōsus est. l. b̄z officiū spōsi qd̄ est generare filios: t̄ oī offi ciū xp̄i ē baptizare p qd̄ regenerātur filij de spōsa xp̄i q̄ ē ecclēsia. f **I**nni cus t̄ c̄ gau det ppter voce spō si. i. debet gaudere cū sposo filios generanti. Si enī officiū generādi ex spōsa sibi accipet: nō cēt amic⁹ spō si: s̄ inimicus t̄ adulter cēt. q. v. iohānes: de h̄z xp̄s ba ptizat nō nō debet tolerare: s̄ magl gaudiere cū sim eius p̄ eo t̄ amicus: ppter hoc subdit: **H**oc ē gaudiū metū imple tu est. Et notādū q̄ iohānes hic vo cat se xp̄i amicum:

supra aut̄ se vocavit eius seruū etiā indignū dicens: **C**ui nō sum dign⁹ vt soluā eius corrigā calciamēti. **C**ui causa est: qz volerat discipulos suos reprimere volētes ipm ad iniudiā mouere ptra xp̄m: vt p̄z ex predictis: ideo hic voluit loqui magis charitatiue. g **I**llū oportet. **H**ic ostendit scđm eē iustū. s. famā suā diminui: t̄ crescē famā xp̄i. Et diuidit in duas: qz p̄mo oñdit p̄positū: scđo con cludit p̄ncipale intentū: ibi. **Q**ui credit in filiū. p̄mū probat quatuor rationibus: prima sumēt ex altitudine origi nis xp̄i. **O**rigo desursum ē et q̄tū ad teatitē: sicut patuit s. ca. t̄ q̄tū ad humanitatē: qz corp̄ ei⁹ formatū est p̄tēte sp̄ficiant: t̄ hoc est qd̄ dī. g **I**llū oportet crescere. i claritate fame t̄ auctoritate ap̄d hoīes: qz in se ip̄o nō au getur. h **M**e aut̄ minui. sicut lucifer minuit in claritate q̄tū ad apparentiā oriente sole: t̄ auctoritas p̄conis adueniente iudice: t̄ buī ratō subdit: i **Q**ui desursum venit. i. originalē est t̄ q̄tū ad diuinitatē: t̄ q̄tū ad huma nitatē mō p̄dicto. k **S**up oēs. c. i. auctoritate t̄ dignitate debet oēm creaturā p̄cellere: qz quāto origo aliquis est altior: tanto debet t̄ maior honor. sed a rō accipit ex certitudine doctrine qm̄ xp̄s in natura diuina h̄z eandē scientiā cū patre: in huana natura cognoscit oīa q̄ de cognoscit noticia visiōis: iō potest certitudinaliter docere etiā altissima: iō debetur ei excellentiā marina: t̄ hoc ē qd̄ dic tur: l **Q**ui de terra est. i. oīe homo p̄ter xp̄m cui⁹ cor pus formā virtute semis existentis de terra a domino si cut t̄ alia mixta: vt p̄z ex scđo d̄ generatōe. m **E**ter ra est. i. p̄ hoc p̄stituit in vita eterna. t̄ p̄ oīs nō pot loqui nisi de terrenis quātū est et seū sequit: n **E**t de terra loquīs: licet enī iohānes t̄ alii sancti locuti fuerint de cele stib⁹: hoc erat inquātū erant a deo illuminati: s̄ aliter ē de hoīe xp̄o rōne p̄dicta: iō subdit o **Q**ui de celo veit q̄tū ad origine mō p̄dicto. p **S**up oēs ē. q̄tū ad doctrinā: quia pot loqui celestia t̄ diuina q̄ certitudinaliter cognoscit: t̄ inquātū deus t̄ inquātū hō: ppter qd̄ sequit. q **E**t qd̄ vidit t̄ audiuit. Licet enim habeat eadē sci entiā cū patre inquātū de: t̄n̄ habet cā a patre sicut t̄ essentiā: t̄ hoc significat p̄ audiē. inquātū aut̄ hō habet aliaz scientiā a deo infusam: t̄ sic inquātū hō t̄ inquātū deus a patre audiuit. r **H**oc testatur. docedo: t̄ p̄z certitudine testimonii p̄ visum t̄ audiū. s **E**t testimonii cūs nemo accipit. i. pauci p̄patiue: sicut cōster dī: nemo est in foro. i. pauci: qz pauci de iudeis crediderūt in adiuetū xp̄i. t **Q**ui aut̄ accipit cūs testimonii. credēdo. v **S**i

gnificauit. i. monstrauit. t **Q**uia de verat eff. adim plendo. p̄misūz de filio iā misso: sicut an̄ mittēdū. p̄mis erat p̄. p̄betas: t̄ p̄cludit excellentiā doctrine ex p̄dicatis dices: y **Q**uē em̄ misit de verba dei loquit̄ p̄pria vtute: alij aut̄ nō p̄nt hoc facere nisi virtute ipsi⁹

Tercō ratō accipit et plenitudo ne gr̄e: sicut enī in capite corporis naturalis sunt oēs sensus: i. aliis aut̄ mēbris sc̄ p̄cūlātū: sic in xp̄o capite nro ē oīs plētūdō gr̄e in alijs autem diuisum: t̄ oī excellētia dignitatis t̄ honoris xp̄o debetū p̄alys: t̄ h̄z ē qd̄ dī. 3 **M**ō em̄ ad mensuraz dat deus spiritis i. gratiā boī xp̄o no q̄ ei⁹ gr̄a ba bitualis sit insi mita: s̄ qz h̄z gr̄atia fm̄ oēm eius rationē t̄ effectū

sicut si habereb̄ albedo fm̄ oēm gradū ipsius possibilē dicereb̄ baberi sine mensura t̄c. alio mō etiā dicit hoc ex respectu ad capacitatē aīc: si em̄ alīq̄ venies ad fluū bauriat aquā quātū pot̄ vas capere dicitur accipe re sine mētura: licet vas sit determinate mēture: sic in p̄posito: quia tota capacitas anime christi fuit repleta gratia: ideo dicitur accipisse sine mētura. quarta ratō sumitnr ex christi filiatione: quia est dei filius naturalis t̄ unigenitus. Ilj aut̄ quātūcūq̄ sancti etiā angeli be atiōnū sit nisi filii adoptiū: t̄ ideo sibi debetur excellētia reuerentie t̄ honoris: t̄ hoc quod dicitur: 3 **P**ater dili. t̄ oīa de in manu eius. quia inquantū deus h̄z eandē potentiam cū patre sic t̄ eandē essentiā: s̄ hoc mō accipiendo li diligēt non tenet causaliter: quia fili⁹ nō p̄edit a patre voluntarie: s̄ naturaliter: s̄ tenet cō comitatiue t̄ modū signi: quia dilectō p̄comitatur p ductionē filij. sūlitter inquantū homo oīa traditū sunt in manu eius: vt habeat Math. vlti. **D**ata est mibi omnis potētia in celo t̄ in terra. t̄ hoc mō accipiendo li diligēt tenet causaliter: quia dilectio diuina est ratio eis alterius doni: t̄ sic est causa omnium donorū q̄ facta sit in humanitate christi. a **Q**ui credit. **H**ic dicitur principale intentum: quia intentio iohannis baptiste ista dicens erat inducere discipulos suos ad creden tū iōi christo cui⁹ erat p̄cursor t̄ nūcīus: t̄ hoc est qd̄ dicitur: b **Q**ui credit in si. ba. vi. eternā t̄c. quia h̄z gratiam q̄ virtualiter p̄tinet beatitudines: sicut semen arboris ipsam arborem: t̄ loquunt de fide formata charitātē. b **Q**ui autem incre. est fi. nō vi. vitam eternā. q̄tū ad penam danni q̄ est carentia visionis diuine c **S**ed ira dei manet super eum. q̄tū ad penaz sensus que eternaliter manet super damnatiū: quia nullo modo potest evadere. Ad maiore evidentiā eius quod dictum est q̄ christus baptizabat t̄ discipuli cūs: queritur quale fuerat illud baptisma. **E**t arguit q̄ nō fuit baptisma xp̄i: quia baptismū christi habet efficaciam a passione ipsius: ergo illam non precessit: quia effectus non potest precedere causam suam: christus aut̄ nō dū passus fuerat: ergo t̄c. Item si aliqui fuissent baptizati baptismo xp̄i ante eius ascensionem in celum: hoc mā time videretur esse verū de apostolis t̄ christi discipulis: doc aut̄ nō est verū: quia christus volēs ad patrem ascēdere dicit eis: **I**ohānes aut̄ baptizavit aq̄: vos aut̄ baptizabimini p̄ sp̄fanco t̄c. vt dicitur act. 1. baptism⁹

Jobannis

aūt xp̄i est in sp̄u: ut p̄z ex p̄dictis. s.ca. ḡ. tc. Contrariū
videt p̄ dictū augl. sup istū locū qz dicit q̄ bieſus bapti-
zabat vt dñs. hoc aut̄ est baptizare baptismō suo: ergo
tc. Respoſio: in hac q̄ſtione et p̄ ſuſtibus q̄ ſuit de illis q̄ nō
p̄ne ſuſticeer p̄ rōnem inueſtiq; nec eaꝝ veritas ba-
bet p̄ exp̄ſia ſcri-
tura teneāt̄ eſt
illō qd̄ ē magiſco
ſoni scripture et
rōni: et iō ſim huic
modi in hac q̄ſtione eſt ſic pce-
dendū: qz nō eſt
exp̄ſiu p̄ ſcriptu-
ra q̄le fuerit illō
baptismō. Sc̄i-
dum igitur q̄ Obrys. dicit q̄ illud baptismā tñm fuit ha-
p̄tima iobāniſ: qz ſim ipm baptismō xp̄i nō dñm erat in-
ſtitut̄. Cuī rō eſt: qz in baptismō xp̄i dñ ſp̄uſtanciū
qui nō eſt datus ante xp̄i reſurecțōeſ: ſim q̄ dicit̄ in ſra
vñ. ca. Iſondū erat ſp̄uſ dat̄: qz nō dñm erat bieſus glo-
rificatus. et iō dicit q̄ apli aī ſuſtione baptizabant tñm
baptismō iobāniſ: de rō aut̄ dñ q̄ ipē nō baptizabat:
vt dñ ca. ſeq̄nt̄. ſ. p tanto dñ baptizasse in hoc ca. quiā
actio ſuoz diſcipuloꝝ ei attribuit̄: ſicut factū ſerui at-
tribuit̄ dñ: ſi la nō videtur ꝑ ſona scripture. Qz enim
dicit p̄mū baptismū xp̄i nō eſt in ſtitutū aī reſurrecțōeſ
nō videt̄ ee ver̄: qz ſacramēta xp̄i ex ſua ſtitutōe gra-
tiā oſerebāt: et iō tunc videt̄ baptismū xp̄i ſtitut̄: qñ
data eſt vñt̄, p̄ducedo iſtu effec̄t̄: hoc aut̄ ſuit qñ xp̄s
a iobāni baptizatus tactu ſanctissime carnis ſuc vñtu-
tem regenerādi p̄tulit aq̄ies. Et hoc tenet̄ a doctoribꝝ
licet neceſſitas vtendi hoc ſacramēto ſuerit induc̄ta poſt
paſſione: qz in paſſione xp̄i terminata ſunt ſiguralia ſa-
cramēta. Hoc etiā dicit augl. in quādā ſermone epi-
phanius: Et quoꝝ in aquis imergit̄ ex eo oīm pecca-
ta abluit̄ aqua. abluto aut̄ auferens peccata nō eſt alio
q̄ xp̄i baptismū: ergo tc. Itē q̄ dicit ſedō aploſ bapti-
zasse baptiſſimo iobāniſ nō videt̄ ver̄: qz ibidē dicit̄
q̄ diſcipuloꝝ iobāniſ mouer̄t brīgā tāſtione ſ baptismō
xp̄i et ſuoꝝ diſcipuloꝝ: qd̄ non eſt ſi xp̄s et cius diſcipu-
li baptiſſent̄ baptiſſimo iobāniſ: qz nō cederet ad iobāniſ
deſtrictū: vt eius diſcipuli inſinuabāt: ſi magis
ad bonoꝝ iſtis augm̄tū. Preterea ſi fuſſet tñm vñm baptismō
iobāniſ et aploꝝ queſtio illa de diuerſis baptismati-
bus nō haberet loci. Qz aut̄ dicit tercō ſp̄m in p̄fia p
ſona nō baptizassi: ſi tñm p̄ diſcipulos ſuos nō videt̄ ve-
rum: qz vt dñ accl. 1. Ep̄t bieſus facere et docere: tideo
nō eſt veri ſumile qñ p̄mo baptiſauerit p ſc̄ip̄m. Et con-
firmaſ ſi hoc q̄ ſacramēta xp̄s p ſc̄ip̄m p̄mo exer-
cuit: ſicut p̄z de eucariftia: qz p̄mo ipē coroꝝ ſuū oſe-
cravit et formā oſerādi aplis tradidit. Silt ſacramen-
tu oſerādi ſ p̄man̄ ipoſtōes exhibuit p ſemetiōm:
et iō n̄ e vereſile qñ ſacramēti baptismi p ſemetiōm ex-
ercurerit cuī ſit p̄mū ſacramētū: tñm dicendū vñl. augl. Q
xp̄s baptiſauit diſcipulos ſuos baptismō ſuo. ſ. aqua et
ſp̄uſtanciō: et dicit̄ in hoc ca: q̄ ipē baptizabat: poſtmo
dñ tñ officiū baptiſandi eodē baptismate diſcipulis re-
liquit intentus doctrine et p̄dicatiō: ſicut et aplis pau-
lus paucos p̄ ſe baptiſauit ut poſſet p̄dicatatoꝝ fideliꝝ
intendere: vt habeſt̄. i. ad cor. 1. qz ibidē ſubdit: Hō em
misit me xp̄s baptiſare. ſ. p̄ncipalibꝝ euāgelizare. et hoc
eſt qd̄ dicit Augl. i ep̄la ad Solentianū: L̄ redibit̄ ē apo-
ſtolos ſuifſe baptiſatos baptismō xp̄i: nec em minifte-
rio baptiſandi deſuit ut habeſet baptiſatos ſeruos per
quof ceteros baptiſaret: q̄ nō dñſuit humilitat̄ minifte-
rio q̄ ſis pedes lauit. Auctoritas aut̄ illa q̄ habeſt iobāniſ. vii.
Mōdū erat ſp̄uſtanciō datus tc. intelligit̄
te datione ſp̄uſtanciō in ligno viſibili: et hoc mō nō daba-
tur in baptiſſimo xp̄i ante eō ascensionē: daba tñ inui-
ſibilis gra ſp̄uſtanciō: ſicut et mō. Ad p̄mū dicendum q̄
baptiſmū habeſet efficaciā a paſſione xp̄i rōne ſuſpoſiti di-
uina q̄ et ipa paſſio vñt̄tē habebat: eadē aut̄ erat ꝑ ſona

aī paſſione et poſt paſſione: et p̄ oſeāns eadē cauſa effica-
cie fuit in baptismō ab iſtitutōe ip̄i: qñ ex tactu carniſ
xp̄i data eſt aqua virtus regenerādi. Id ſecondū paret ex
p̄dictis q̄ apli ante paſſione ſuerunt baptiſati baptismō
xp̄i qd̄ aut̄ dcm̄ eis poſtea: Clos at baptiſabim̄ ſp̄uſtē
tc. nō intelligit̄ te
baptiſmo ſacrame-
tali ſe in uinfuſione
ſp̄uſtanciō in ſigno
viſibili: q̄ dñ baptiſ-
muſ ſilitudinari: qz
in baptismō qd̄
eſt ſacramētū dat̄
gra inuiſibil ſp̄uſ-
tanciō ſub abluti-
onē aque viſibili.

Dixi ergo cognoit̄ bieſus
qz audierūt pharisei
q̄ bieſus plures diſcipulos
facit et baptiſat q̄ iobāniſ
Dixi ergo cognoit̄ bieſus
qz audierūt pharisei
q̄ bieſus plures diſcipulos
facit et baptiſat q̄ iobāniſ

In ca. iii. vbi dñ in poſtilla: Dicere agricole hic e heres

Additio.

Et per illam declaracionē eſt qd̄dam additō. ſ. in il-
lo caplo math. xx. vide ibi tc. In codē cap. vbi
dicit in poſtilla: Enon hebraice dñ aqua.

Additio.

Inō hebraice nō ſignificat aquā: ſed hēnoch qd̄
habet hā, p prima litera tñ p ſecunda: et t. p tercia
ſignificat idem q̄ fontes. In eodē capi. tercio
vbi dicitur in poſtilla: Nō em ad mensurā dat deus ſpiri-
tum.

Additio.

Poffit etiā aliter expoſi bec oba euāgeliste. ſ. Nō
em ad mēſurā dat dñ ſpiritu tc. Unō mō vt intel-
ligat̄ de diuina natura quā ab eterno pater dat fi-
lio q̄ eſt donū inſinuū: et hoc videtur ſentire gloſa q̄ in hoc
loco dicit: Ut tant̄ ſit filius quantus et pater. Alio modo
poſſunt et poni de dono qd̄ datū eſt humane nature vt p
ſone diuine viuatur: quod etiā eſt donū inſinuū, put alia
gloſa ibidē dicit: ſicut pater plenū genuit ſibi ſicut plenū
et pfectū viuitum eſt humane nature vel creature. Hec in
gloſa.

Capitulum. iii.

Ergo cognouit̄. Poſtq̄ euāgelista determina-
uit de effectu gr̄e quo ad iudeos: hic determinat d
eriuatōe ip̄i ſuoꝝ quo ad gentiles. Et quia xp̄i do-
ctrina dupliſer̄t deriuatōe eſt ad credētes. ſ. p doctrinaz et
p miracula: vt habeſt̄ mar. vlti. Sermonē oſfirmāt̄ ſeq̄ntibꝝ ſignis: iō primo agitur de deriuatōe eius p doctrinā
ſedo p miracula: ibi. Poſt duos dies. Prima in treſ: quia
primo ponit̄ doctrine xp̄i oportunitas: ſedo ip̄i ſuoꝝ qua-
litas: ibi. Ulenit mulier. tercō conſeq̄nt̄ viſitatis ibi: Reli-
quit ergo hydram. Primum oſtentat̄ ex tribus: q̄ primo
oñditur ex xp̄i recessu: ſedo ex eius transiſu: ibi. Opo-
rebat. tercō ex accessu: ibi. Ulenit ergo. Circa primum ſc̄iētū
q̄ xp̄o baptiſtē primo et diſcipulis eius oñr: vt patet ex
dictis: pharisei p̄moti ſuerint ſi cum inuidia: et ideo volēs
dare patientie exemplū inde recessit: et ſic occaſione doce-
di gentiles habuit: et hoc eſt quod dicit̄: a

T ergo co-
gno. biel. qz au. pba. q̄ bieſus plures diſcip. fa. et bap. q̄ iobāniſ:
pharifei em et inuidia pſecuti ſunt iobāniſ: et p̄-
curauerit eū mitti in carcere. p̄ter quod dicitur Math.
xvii. de iobāniſ: H̄eliaſ iam venit: et fecerit in eū q̄ciq; vñ-
luerit tc. et eodem mō ſp̄m oſeāns et eius morte tan-
dem pcurauerunt.

b Qz p̄ bieſus nō baptiſaret. tūc
licet primo baptiſat̄ et dictū eſt.

c Sed diſcipuli
eius. In hoc. n. dicit christus exemplū p̄latiſ ecclie cō-
mitemē ea q̄ p̄nt fieri comode p̄ inferiorē et ip̄i liberius
poſſint in altioribus exerceri.

d Reliq̄t indeā. et per-
ſequebatur ei ſeſtrinā. codē mō dicit̄ de aplis accl. viii.
relinq̄ntibꝝ iudeā. p̄ter eoz in credulitate: Nob̄ opo-
rebat primū loquii verbū dñ: ſi quia repulisti illud et indi-
gnos vos iudicastiſ eterne vite: ecce conuertimur ad eē
teſſic. n: precepit nob̄ deus.

e Opoſtebat. H̄ic oñr
oñdit ſuientia doctrine xp̄i apud gentiles ex ſuo tranſiſu:
qz in regno. x. tribuū habitabat gentiles qui tranſiſi-

Euangelium

fuerat a rege assyriorum illuc captiuatio inde. r. tribus: si-
cū bī. iiii. regū. xvii. cōueniebat tū iudeis aliquiter: qz
cū pīmo fuerit trāslati in terrā. x. tribū dñs misit leones
eos teuorātes: tīo rex assyriorum habito psilo suo hoc mi-
sit vīti de sacerdotibus captiuis q̄ vocaret eos colere do-
minū: verūtē cū bī
colebant ydola ut
ibidē dī: nec recipi-
ebat oēs libros ve-
teris testamēti: sed
tū. v. libros moy-
si: t̄ sic pīm erant
gentiles t̄ pīm iu-
dei. bī. hīltus autē
veniēs de iudea in
galilea hebat trās-
ire p̄ eōr regionēz
t̄ sic habuit occasi-
onez docendī eos:
t̄ hoc tangit bī:
e. Q̄ portebat āt
eū trāsire p̄ mediū
samaria. Lota cīm
illa fīgo dicebatur
samaria a noīc ci-
nitatē metropolis
que antiquitē dice-
bat samaria quā-
uis emī tūc ētē de-
structa tñ nōmē re-
māserat in terra.
f. Cū ergo. Dic

tercō ponit̄ opportunitas dōcēdi ex accessu: qz accessit ad
loci delectabilē t̄ quietū t̄ doctrine apītū: tū. ppter ameni-
ratē loci: tū. ppter fontis idē eriscentē. ppterātē que
significat doctrinā xpī t̄ gratiā: bī. q̄ dī. Esae. xv. Hauri-
ens aquas in gaudio te fontib̄ saluatoris. t̄. t̄ hoc ē q̄
dicat. f. Venit ergo in cuius samā. q̄ dī sychar. antiquitē
dicebat sychar: vt habeat. Gen. xxiij. g. Tūta pīdī. q̄
te. iacob ioseph fī. suo. Jacob emī veniēs dī mesopotamia
emīt agrum ab emīz pīncipe ciuitatis sychar: t̄ ibi ad tem-
pus hitauit iurta vībē: vt ibidē dicīt: sed ppter raptu di-
ne filie sue occisi sunt habitatores illī: ciuitatis a filiis iacob
t̄ sic cessit in possessionē ei: t̄ illū locū dedit iacob mōrēs
fīlio suo ioseph: vt bi. Gen. xlviij. h. Erat autē ibi fīs
iacob. i. puteus quē ipē foderat q̄n ibi hitauit. i. Hie-
sus autē fatigatus ex itinere. ex quo apparet vītas humane
nature ex infirmitate. k. Sedebat sic supza fontē. pro-
pter loci aptitudinē ad quiescēndū t̄ docendū. l. Mo-
ra autē erat q̄ sexta. Hoc idē dicit ad ondēndū cām fati-
gationis: qz ipē magnū t̄ps amblauerat petītando. m.
Venit mulier. Posita dōcēdi op̄o: tūtūtate: hic pīr poni-
tur qualitas doctrine. Et dīcīt in duas: qz pīmo poni-
tur in docendo. p̄uenīs ingressus: scđo dōbitus. p̄cessus:
ibi. R̄dit bī. l. cōuenies ingressus fuit per h̄. q̄ ipē
petīt a muliere potū corporelē volens sibi reddere potū
spīnale: qz modus instrūcōis humane ē q̄ a sensibilibus ad
intelligibilia deducat: t̄ bī ē q̄ subdit: m. Venit mu-
lier de samaria haurire aquā. Samaria bī cōm̄ est nōmē ci-
uitatis & gentis vel regionis: qz illā mulier fuit de ciuitate
sychar: que tūc erat metropolis samaritanorū: vt dicit
iosephus. xij. antiquitatū. Samaria emī erat destruta et
reecificata: tñ noīc mutata eius: qz tīc sebaste dicebatur
vt habeat. xiiij. li. antiquitatū. n. Dicit ei bī. dī. da mi-
bi bibere. causa quare petīt a muliere subdit. o. Di-
scipuli enim eius abierunt in ciuitatem: t̄ ideo nō fuerant
presentes ad dandum sibi potū. p. Ut cibos eme-
rent. quia super fontem comedere volebant sicut paupe-
res nec ad magna hospitā in villam deducerant.
q. Dicit ergo ei mulier illā. samaria. quomodo tu iudicas cū
sis. Lognout enim perhabitum quem ipē portabat euz
esse iudeum: quia sicut erant distincti ab aliis in cultu dei
tñ corporali circūcisione: ita etiam in yeste: propter q̄d

l. Num. xv. precipit̄ q̄ babeant simbōias per anglos
palliorum. r. Hībre a me poscis t̄. De hoc etiam
mirabatur: cuius causa subditur: s. Non enim co-
utuntur iudei samaritanis. Licet enim esset iudeis pre-
ceptum ne iungerent fedis & amicitias cum aliis nati-

onibus: tñ speci-
aliter ab omīna-
batur samarita-
nos: tū quia ter-
ram eorum pro-
parte occupaue-
rant: tū q̄ mil-
ta molestias eis
ficerent in reci-
ficatione templi
& ciuitatis: vt pa-
tet. j. Edre. t.
Respondit bī.
s. Hībre conse-
quenter ponit̄
debitus proces-
sus in docendo:
qua pīmo doc̄
cibūs verbis:
secundo signis:
ibi. Dicit ei bī.
s. Prīma
in duas: qz pīmo
ponit̄ intentus
secundo remo-
uet mulieris fal-
sum intellectum

i. Respondit bī. Habita igit̄ occasionē loquē-
di te aqua spirituali ex verbis mulieris. t. Respon-
dit bī. t̄ dicit ei si sc̄i. donum dei. i. gratiam spiritussan-
ctiū quo dōno alia donantur.

v. Et quis ē qui dicit tibi da mībi bibere. qz potens ē
t̄ paratus grām spīnanci dare. omnibus penitentib̄
ea fideliter & devote. x. Tu forsan hoc dicit ppter
liberi arbitrii vertibilitatē. y. Petītis ab eo. qz gra-
tia non dāt adultis de cōmūni lege sine motu pīpo in
dēū. z. Et dīsset tibi aquā viuā. i. spīnanci grām
qz estū cōcupiscentie refrigerat & p̄ deuotō in hume-
rat. Dicitur ergo aqua viua ad similitudinē ē aquei cor-
palib̄ vbi dīcunt̄ aque viua que cōtinuat̄ principio
sue scaturiginis: aque autē mortue dicunt̄ ille que sunt
collecte in lacubus & cisternis: gratia autē spīnanci cū
ipō cōtīguat̄: quia gratia nō est in anima: nisi spīnanci
cū speciali modo habet in ipā: t̄ quia mulier erat as-
sueta corporalib̄ intellēctū: vt verbū ipī t̄ aqua corpora-
litō sequitur. a. Dicit ei mu. dñe neq̄ in quo hau-
ba. t̄ p̄. altius est. q. d. nō potes mībi dare aquā viuā
de isto pīteo: qz nō habes instrumentū ad hauriendū
& p̄tēus est ita. p̄fundus q̄ nō posses attingere cū ma-
nu. b. Unde ergo habes aquā viuā. q. d. nō potes
mībi dare nisi tu faceres hoc miraculose q̄d nō videt̄:
quia tūc tu cēs maior p̄iarcha iacob q̄d nō videt̄:
t̄ hoc est q̄d dī. c. Nunquid tu maior es patre nō
iacob. qui fuit cōtentus aqua bīuūs p̄tēus: iō sequitur.
d. Qui dedit nobis p̄tēus. inquantū fudit ip̄m vt p̄dī
cūm est: q̄d nō fecisset si aquā viuā p̄ voluntate sua alīū
te haurere potuisset. Et bibit ex eo & filii eius t̄ pecora
eius. e. Respondit bī. Hībre remouet falsum in-
tellectū b̄ mulieris: ondēns q̄ nō loquēbat de aq̄ ma-
teriali: sed spīnali: t̄ hoc est q̄d dī. f. R̄dit bī. t̄.
ex aqua bac. s. materiali de quatu intelligis. f. Si-
tiet iterū. qz nō sedat sitim nisi ad tempus. g. Qui
autēm bīberet ex aqua t̄. i. gratia spiritussancti.

h. Non sitier in eternū. Sed contra hoc videtur il-
lud. Ecclesiastici. xxiiij. Qui bibunt me adhuc sitient.
vbi loquitur de aqua sapientiā dicendum q̄ sitis vno
modo accipitur pro desiderio alterius rei: t̄ sic omnis
rest temporalis adepta magis generat sitim q̄ tollat:

Johannis

quæ cupiditate augmentat. Sicut aquæ corporalis: quæ non batet effectu nisi ad eum: oportet iterum quæ alia aqua numero summa ad secundum situm: et sic fit interruptus. Alio modo accipit situs per residerio eiusdem rei habite ad bimaculam eam per seculum: et sic habentes deum per gratiam sitiunt habere ipsum per gloriam: et hoc modo lo-

citur auctoritas ecclesiastici allegata. tertio modo accipit situs per exclusionem factum a dilectione habitata: et sic beati dicuntur deus situm. Quod dicitur: hunc sit in eum intelligit de siti primo modo deum: quod hunc gram dei habet: et non desiderat aliud quod non habeat: sed desiderat deum quem habet per seculum: id est lectur.

i. Et aquæ secundum modum sita in vi. certum.

quæ gratiam sparsit ibi.

mentem: quæ est origo genitrix facientibus salire in vitam eternam. male est enim quæ aqua tantum ascendit potest quantum descendit: et ideo sicut aquæ genitrix a deo in nos deriuat: ita per ipsam anima ad deum eleuat: quod ipsum possit diuine nature effici: ut dicuntur. Pet. i. Magis per preciosa dona donauit vobis ut per hoc efficiamini diuine portantes nam. k Dicit ad eum mulier: donec da mihi haec aqua. Quemvis enim ad plenum non intelligenter vobis spiritum audiens habet aque bovit: penitus ea: et subdit casum: l At non si. neque vero buchaurire. i. ut liberer a suis ardore: et a labore venienti huic bauriendi et deponendi. m Dicit ei Ihesus: quod adhuc non poterat capere hec mulier vobis spiritum: neque potebat signa. Et dividitur in duo: quia primo instruit eam per reuelationem secretum: scilicet per solutes dubium: ibi. Dicit ei mulier. Secretum autem istud erat: quod mulier adulteria tenet quæ non obiit bovi loci illi: credet autem eum maritus ei: et non per hunc secretum mulieri dixit: nonne se scire peccata occulta. tibi est quod dicitur. m. n Dicit ei Ihesus vobis. et vero. vi. tuus spiritu illa mulier ei adduciter ad se: ut ei risione ei: pueritius ipsam argueret secretum reuelando: vobis sequitur. o. Redit mulier. et dicit non ha. vir. s. legitimus. p. Dicit ei Ihesus. exponendo ei: dicit. Bene dixisti quod non habeo virum. et subditur: q. Quisquis non est vir. s. veritatem: i. legitimos. r. Lenitum que ha. non est vir. s. veritatem: i. legitimos. s. Hoc vere dixisti. q. d. illud quod alii asserunt est ei vir tuus medius est. t. Dicte ei mulier. Idic quoniam instruit eam per solutes dubium. Et dividitur in duas: quod primo ponit ipsius Ihesus instructum: id est mulieris missio: ibi. Dicit ei mulier scio. Circa primam preceptum dico quod mulier pcepit te esse prophetam ex hoc quod ei secretum cognoverat: quoniam se ad interrogandum cum de quodam dubio quod inter iudeos et samaritanos vertebat. Et dividitur in duos: quod primo ponit mulieris interrogatio: secundo spiritum missio: ibi. Dicit ei Ihesus. Circa primam sciendum quod iudei reuerentes de captivitate babylonica noluerunt samaritanos associari sibi in edificatione templi: ut habeat. i. Eddre. iii. et non fecerunt sibi locum adorandum vivere in monte garisim: ut dicunt alii. Josephus autem assignat aliam rationem. d. quod quidam iudeus nomine manasses accepit filias principes samaritanorum: et quod apud iudeos summi sacerdotum erat validus honorificus: rogauit sacerdos suum sacerdotem sibi templum in garisim ut ibi sacerdotem fingeat: ut habeat. i. anticitati. Samaritanum: qui dicebant quod hic locus magis erat conueniens orationi quam templum bierosolymitanum.

judei autem omnia dicebant: et erat rationes ad utramque pte: et non mulier volunt audire a bieci circa hec suam sententiam et hoc est quod dicit: Dicit ei mulier dominus. v. v. Tideo per effectum s. p. reuelationem secreti. x. Quia prophetam es tu. Instrue igitur me de loco debito orationis: et arguit quod locum garisim sit conuenientior quam bierosolymam quod ait p. pres veteris testamini ibi adorauerunt: quod filii israel in die deo primissimo in loco illo bierosolymam direxerunt deum: et habetur deus. xvij. Sicut iacob patriarcha et filii eius in loco maiestatis recte supra dictum est: et non in illo loco orationes et sacrificia fecerunt quod an edificationem templi iudei in modibus adorabant et sacrificabantur per prophetas de abraham ben iacob et de salomonem. iii. Regum. iii. et in aliis multis: et non in bierosolymam. et iacob et filii eius

in monte garisim adorauerunt: et hoc est quod dicit: y. Patres nostri tecum vocabant eum samaritani patres veteris testamenti patres suos: quod receperunt. v. li. moy. et in pte erant iudei: ut dictum est. a. Et vos. i. iudei. b. Dicitis eccliariorum. c. Quia bierosolymis tecum quod non videbatur convenienter illud quod dicitis ratio p. dicit. Scienti tamen quod locum convenienter erat in bierosolymam quod erat a deo electus et esset locus adorationis et sacrificii: v. hi. u. Paral. vi. d. Dicit ei Ihesus. Hic ponitur spiritus missio: mulier enim deinde petierat eum: quod cognoscet cum prophetam non queritur se ad quendam de curiositatibus ut de eventu futuro: et bierosolymis: sed in modo colendi deum: id est instruit eam. d. e. Mulier crede. mihi quod accedere oportet credere. Hie. ix. et esa. vii. Illius creditur non intelligitur finis translatio. lxx. f. Venient horum s. tempus publicatio euangelij. g. Quando neque in monachorum loco cultus gentilium tunc cessauit. h. Neque in hunc modo patrem quia templum divina dispositio destrueretur est. xlii. anno post passionem Christi: ut sic deuotus populus curreret ad eum: et ex gentilibus et iudeis fieret unus populus Christianus subtractus eo quod impediens habet sicut in locis ex iudeis et gentibus facit est vobis p. Christus et sic p. Christus ea instruit de vero cultu domino in primo futuro: quod idolatria gentium et ceremonie iudeorum querenda erat in Iudeam noue legis cultus divinus. veritatis quod an publicatorem euangelij cultus iudeorum erat licitus et bonum: non sic autem cultus gentilium: sed subdit salvator. i. Tunc ad eo quod nescit. Attribui. n. deo illud quod sibi non convenit: ut quod sit corporeus vel aliquid hominis est ipsum nescire hoc autem faciebat gentiles et maxime isti samaritani iudei vero habebant veram cognitionem de deo: ut dicitur p. lxx. Motus in iudea deus. id sequitur: k. Nos ad eo quod sumus. Et quoniam cognitionis dei per legem et prophetas erat accessus propter iudaico sicut et alia beneficia spiritualia divina: propter hoc quod Christus erat nascitur ex ideo subdit: l. Quia sa. ex iu. c. i. salvator et eis experietur: et quia per ipsum salvatorem cultus ceremonialis legalis convertendus erat in spiritualiter cultus noue legis: ut dicitur est: id sequitur in. h. ve. ho. et non est quia a tpe predicationis Christi incepit publicatorem euangelij: p. quod introductus est vero et perfectus cultus divinus: unde sequitur: m. Oni veri adoratores et p. hoc excluduntur figurales ceremoniae legis. o. Et veritate per hoc excluduntur figurales ceremoniae legis.

Evangeliū

sit deo acceptus oñdī dīvia acceptōe cū subdī. p. Mā
z pater qrit tales q adorēt eū. ex assimilatōe ad tēū q est
spinalis natura: z iō ei magl pformamur p spinalia q̄ cor
poralia: z hoc est q̄ dicit: q Spūs ē tēz t eos q ador
at eū in spū z ve. opz. ado. qz oīo est ascensus mētā tēū:
z iō regnē pformatōe ad ipz b̄m q̄ ē
possibile. r Di
cāt cī mīler. Hic po
nit mīleris tñio.
Erat. n. opinio nō
solū apō iudeos: s
etia apō samarita
noscī in aduentu
messie instruerent
pfecte d̄ oīo p̄tīne
tib ad salutē: z iō
mīler nō capiēt ad
plēnūba xp̄i dicīt
se z alios tpe mes
sie te bis ad plēnū
instruit: z hoc ē q̄d
dicit: r Dicit
ei mīler. scio quia
messias venit. i. in
primo venturē est
sicut em̄ dictū ē sa
maritani receperēt
v. li. mōys. z Bēn.
xli. dat signum te
aduentu xp̄i. strat
latō regnū iudeoz:
cū dī: Nō aperet
sceptrū dī iuda et
dux te semore eius
donec veniam qui mittendū est. Ipsi aut̄ videbant hoc esse
plerūt p̄berodis regis sub quo nat̄ est xp̄s: z iō apud
eos erat fama cōis q̄ xp̄s erat te primo venturus: z ideo
sic loquedāt mīler: qz et fama coi audierat. s Qui
dicit xp̄s. i. vñctus: qz xp̄s expectabat rex z sacerdos: et
vñctus officiū p̄ vñctionē accepiebat. t Cū ergo ve. il
leno. annū. oia. ad salutē necessaria q̄ sunt occulta: igitur
bielus videntis eius devotionē p̄ueniēt se ei revelat. d
v Ego suz qui loquor tecū. q. d. mō ē xp̄s veritatis reue
lande. x Et p̄tinuo. Hic ponit fructus p̄sequens ex
tōcrina xp̄i: qz bec mīler edocēt a xp̄o statim iūt ad ci
uitatem z addūt ad bēlum p̄pli multitudinē ad creden
dū paratā. Huidē ergo in duas: qz primo ponit mīler/
recessus: scđo ex hoc sequens p̄pli accessus: ibi. Exierunt.
Recessit qz mīler et xp̄o: qz cessavit loq̄ cū ea venētib
discipulis dī ciuitate: z hoc est q̄d dicit: r Et p̄tinuo.
dis. el. z mira. qz cū mīli. loq̄bat. nō ppter suspicione ali
quam s̄ mira erat q̄ tantus doctor alloquebat vñla solam
mīlerē paupculā z gentile: qz videbat eis p̄ua aut nul
la vñtilitas cū tñ est et magna: vt patet ex seqñtibus. y
Nōmo tñ dixit tē. scientes q̄ ei locutō cū mīlerē nō fu
it inutilis z vñla: qzis hoc nō viderēt: qd p̄z ex seqñtibus
fecit: qz mīler edocēt a christo ex seruore denunciandi q̄d
audierat. z Reliq̄t ergo hydriā suā mu. z abiit in ci
ui. qz oblitā aq̄ necessarie ad vitā corporalē: cūcurit ad te
mūciāndum aquam sapientie q̄ est necessaria ad vitā spi
ritualē: vnde sequit: s Edicūtis hominib. i. oī
bus existentib in ciuitate. b Teneite z videte tē. Ex
q̄ p̄z eius teuotō: qz non designat fateri turpitudinē suā
vt eos adducat ad christi predicationē. c Nūqd ipse
est christus. q. d. sic videb̄t p̄ effectū. d Exierunt. Hic co
seqñter ponit p̄pli accessus ad christū. Et diuidit in tres:
qz evangeliſta p̄mo incipit describere hunc accessuz: scđo
interponit instructōz disciploz: ibi. Interea. tercō rever
tit ad p̄positū: ibi. Et cītate aut̄. Circa primum sciendum
q̄ samaritanī erāt in suspensiō dī adhuc tēp̄ dī primo: tū
pter impletōz tēp̄is vt dictū est: tñ. ppter p̄dicatorez io
bānis p̄dicatōis xp̄i adhuc tē de p̄ximo: cui p̄dicatō tunc

erat famosa: iō facilius crediderūt vbo mīleris: z hoc ē
q̄d dī: d Exierunt dī cī. z ve. ad eū vt presentiaſt au
dirēt eū. e Interea. Hic interponit disciploz in
formatōz: qz xp̄s videbat multitudinē gentiū dispositā
ad credendū: iō volebat excitare discipulos ad p̄dicān
dū. Excitat autē
eos duplicitē: p
mo ppter salutē
primi: scđo. ppter
remuneratōem
p̄mij: ibi. Et qui
metit. Circa pri
mū oñdī xp̄s q̄
bō debet ee ma
gis sollicitus dī sa
lute spinali sui. p
rimi q̄ de xp̄ia
necessitate cor
porali: qz cū eēt
tēp̄s comedēdī:
voluit tñ differ
re vt intenderet
p̄dicatiōnē dāns
exēplūz alijs s̄l
faciēdī: z hoc est
q̄d dī: e In
terea. i. anīg pue
nīst samarita
ni ad eū. f Rob
būmāduca. qzā
cāt hora s̄erta vt
p̄dictū ē: z erat
supra fontē vbi
erat locus ap̄e

ad comedēdū. g Alleaut dītis eis. Habita em̄ oc
casione ex cibo corporali. incipit loq̄ te cibo spinali. s. te
p̄suōne samaritanōz q̄ p̄ ei p̄dicatōes s̄t cīncor
porati: vñ subdī: h Ego cibū ba. mā. q̄d vos ne
scitis. q. d. alijs cibus plus me delectat. i Dicebat
ergo dis. admīni. nūqd alijs attu. cī mā. Intellexerant
em̄ verbū istud ex cibo corporali: z scibēt q̄ nihil por
tauerit in via comestibiliō q̄bant si habeat alium
deiō xp̄s erponit se. d. k Deus cibus estvī fa. w.
cibus q̄ mi. me vt p̄si. opus eius. in gentilū pueris: qz
fīm q̄ dī. j. Timo. v. Clūt oēs homīs saluos fieri: z ad
agnitionē eius venire. z qd instat tēp̄s hoc faciēdī. d
l Nōne vos di. q̄ adhuc qua. men. sunt. q. d. licet tēp̄s
messis corporalis adhuc vistet tñ tēp̄s messis spinalis
iam istat. Diec aut̄ messis collectio frugū: z ad simili
tudinē eius būl messis spinalitē: r dicit vocatō boīm ad
fidem p̄ quāgreganē in dñi boīe vñde sequitur.
m Ecce di. vo. leua. oclu. ve. z vi. re. qz albe sunt iam ad
messiem. hoc dicebat. ppter samaritanos venientes ad
ipsum dispositos ad credendū. n Et q̄ metit. Hic
hortatur discipulos ad opus p̄dicatōis ex merito se
q̄ntis premiū. Sicut em̄ samaritanī iā erāt dispositi ad
credenād p̄ predicationem christi: sic etiā xp̄s vide
bat multitudinē gentium p̄ totū mundū cito quāgregan
dam in boīe ecclēz p̄ predicationem apostolow: er
q̄ predicatione ineruerat premiū vite eternē: z hoc est
quod dicit: n Et q̄ metit mercede accipit. In p̄ti
em̄ vita pūna messis est p̄ quā boīes adducuntē ad fi
dem: z in bac messie messiores fuerunt apli. Ultima dō
messis erit in iudicio quando fideles colligentur intra
boīe glorie: z tñc messiores erunt angeli: vt habet
Math. viii. z ideo se. o Et congregat fructū. id est
multitudinē fidelū reponēdam. p In vitam' eter
nam. quia pacto iudicio reponēt in boīe glorie per
ministeriū angelow: vt dictum est: z qz locut̄ est dī mes
se spiritualē p̄ similitudinē messis corporalis. iō oñdit in
quo est simile: z in quo est dissimile. Ad cui p̄ intellectuz
sciendum q̄ apud iudeos erat pueriū de hoc q̄ q̄

Johannis

aliquis multū laborabat in re aliquid et alius reportabat frumentos: dicebat puerbi illeret: vnde seminat alius merit. q.d. vnu laborat et alius colligit: sic aliquis contingit de messe corporali quod ab uno seminat et ab eius hoste irruente colligitur. De messe vero spūali sic est quod alii seminaverunt et alii messuerunt: quod patriarche et prophetate antiquis seminauere prima semina fidei sapienti messuerunt in quantitate ipsius ad perfectiores fidem traduxerunt. Tertium in veris reportat gaudium: quod tam prophetate antiquis apostoli propter mentem laboris sui recepti sunt ad celestes gaudiūs: et in hoc non tenet prophetam de messe corporali de quod non gaudet seminans si ab alio metas: et hoc est quod dicitur: q. Ut et quod seminans gaudet. et qui merit. s. propterea et apostoli. r. In hemisphēriū vero est i. pueriū communis p. tāto b. locū in posito.

s. Quia aliud est quod seminat. s. patriarche et prophetae. t. Et aliud est quod merit. s. apostoli: i. scilicet. v. Ego misericorditer auctoritate adducere. t. Quid vos non laborastis. Prophete enim et patriarche non in multū laborauerunt in denunciando aduentum christi: et arguedo in fidelitatem populi: t. id scaturit. v. Alij labo. et vos in la. eorum introistis. quod prophetias ab aliis prouiciatas completas predicabitis. 3. Ex civitate. Supra euangelista inchoauerat accessum samaritanorum ad regnum: s. interposuit in ratione discipulorum: ideo hic reuertitur ad positiū ostendens quod eorum accessus fuit valde utilis: quod per verā fidē cōuersi sunt: et hoc est quod dicitur: 3. Ex civitate aut illa. quod dicitur sycharum vel sycharum dictum est: a. Multi crederunt ex samari. p. pterver. mulier. testimonio. p. bi. r. Et studiū testimoniorū videbatur efficaciam ex duobus: quia prima dicebat contra honorabilem suum ex celo veritatis: sed quia ostendebat eum scire talia quod non poterant scire in via humana: verum quia hoc testimonium non fuit nisi quod psalmus ad credendum: quia pfectio fidei ipsorum facta est per christum: ideo sequitur: b. Quod vero ergo ad illum samaritano. eum ut maneret. quia accepta fide per eius doctrinam desiderabant amplius informari ad suam confirmationem. c. Et manebat ibi duos dies. acq. escens petitioni eorum quod erat honesta et deuota. d. Et multopleres crediderunt in eum r. q. a principio. e. Et multi. d. q. iam non propter locum tuam credimus: q. licet ex doctrina alicuius aliquis inducatur ad credendum: tamen fides iniuitur diuine veritati finis secedit. f. Sicut. n. audiuum. ab ipso quod est deus et homo. g. Et scimus. firmiter credendo: quod in fide maiorum est certitudo adhuc certe quod in scientia quibus non sit tanta certitudo evidenter: et quod non sufficit corde credere: sed oportet fidem posteri ostendere: hinc dicitur: R. i. id fidei sua postulamus dicendo: b. Quia hic est vere saluator mundi. in quo tria postulentur dico. s. eius eminentia singulariter. Hic est efficacia salutis. Ecce saluator. influentia generalis ibi. Mundus. i. Post dies. Descripta pueris gentiliū per doctrinā: h. ppter describit eo per conuersio per miraculi operationem.

Et dividitur in tres: quod primo circūstantia miraculi describitur: scilicet ipsum miraculum efficitur: ibi. Et erat quidam tangit circūstantia epis et dicitur: i. Post duos autem dies. quod māserat cum samaritanis ad preces eorum ut predictū est: Et subdit circūstantia loci. Ecce inde et abire in galileam. et subdit ea in chrysostom. k. Ipse enim hiebus testi. probibuit. i. ppter buerat ante: ut habetur luce. iii. l. Quia prophetā in suis pa. ho. non habebat quod inuidia ē magis inter copatriotas ut deī fuit math. xiiij. t. id ipsi non redit in nazareth ubi fuit vilipendus quod voluerunt ei precipitare: ut habetur luce. iii. s. abiit in aliā pte galilee: et hoc est quod dicitur. m. Quod ergo ve. in ga. exē. enī galilei. honorifice sic romā deo missum: et cā subdit: n. Quod oīa videt. q. fe. hie. ro. in die festo. ppter que etiā mirabilia nō dicitur est ea. precedenti: et ostendit consequenter aliter galilea illa signaverant dicens: o. Et ipsi. n. venerant ad diem festū. quia ipsi tenebantur venire ut supra dictum est. ii. ca. p. Venit ergo iterū in chana galilee. quia ibi ante fuerat in nuptiis unde secessit: q. Abi fecit aquā vinum. et declinavit civitatem nazareth ratione predicta. Aliter exponitur ab aliis dicendo quod non divertit a nazareth sed ostendit per latram predictam quod fuit bono officio receptus ubi prius fuerat vilipendus: et ratio redditus per hoc quod illi de galilea generaliter inter quos erant illi de nazareth cum essent galilei fuere in iherusalem in die paschalis: et videntes miracula quod fecit hiebus crediderunt in eum: et sic bono officio receperunt: et ad hoc potest applicari illa litera ab illo loco: et abiit in galileam generaliter non exceptiendo nazareth: et subdit cā. Ipsa enim hiebus testimonium probibuit. i. ppter buerat ante quod dicat: mutatum erat negotium in opositam ptem: unde subditur. L. um ergo venisset in galileam excepterunt eum galilei bono officio generaliter etiam illi de nazareth: et cā redidit: Quod oīa vidissent quod hiebus fecerat r. Venit iterum in chana galilee: non divertendo a nazareth: ut dicitur chrysostom. s. de iudea veniendo versus nazareth: quia est iuvia remendi illuc. r. Et erat quidam regulus. Descripta circūstantia miraculi quod in loco et ipsi: ppter describit miraculi actus cui dicitur: Et erat quidam regulus. Non accipitur hic regulus per suo regem ut videtur nomen sonare: quia romani volentes frangere iudeos et supbiaim abstulerunt ab eis regiam dignitatem: regnum iudee in quatuor tetrarchias dividit: ppter precaventes eorum rebellionē: vñ. p. illo tempore nullus rex erat in iudea. Dicitur ergo iste regulus quia erat officialis impatoris deputatus ad custodiae galilee: ppter quod manebat in capbaraū que erat metropolis illustre: vnde subdit: s. Quod filius iñfir. capbaraū et licet esset gentilis: auditus in miraculis ipsi sperabat ab eo impetrare sanitatem filii sui: id seqf: t. Hic cū audisset quod hiebus adiungit: r. q. ipsi erat in alia villa s. in chana. v. Et rogabat cum ut descenderet: quia capbaraū eāt in valle sita respectu loci in quo erat christus.

Evangelium

Et sanaret filium qd licet eum crederet ipm posse sanare ei: credebat tñ qd no faceret sine pntia corporali: ppter qd rps dure mndit ei di. **y** Hsi signa z pdi. vide no cre. No em repbedit cu de petitione salutis filii sui: s de defetu fidei sue veritn qd ex deuotio e repetit petitione sua. d.

z Hne descende.

io exaudif a rpo:

vñ seqq: a Di

cit ei hiesus yade.

Mo. n. voluit rps

ire corporaliter:

vt amoct ab eo fal-

sam estimatoem qd

putabat ipm posse

sanare tñ in pntia

corporali. b Fi-

lius tu vniuit. i. pte-

cte sanitati restitu-

tus e dianus mo-

tis: quia icipiebat

mori. c Credi-

dit ho ser. qui dirit

ei hiesus. qd fides re-

qrif ad obtinenduz

rei beneficia. d

E ibat sine corpa-

li rpi pntia. e Jam aut eo descendente. qd capharnaum

est sita in valle. f Serui occur. ei z nunci. di. qd filius

eius viueret. g Audo

signa z pdi

rebus ad eum. h Hsi signa z pdi

gia videritis non creditis.

Dicit ad eum regulus. i Hne

descende pnsq moriat filius

me. j Dic ei hiesus. k Gad fi-

lius tuus viuit. l Credidit

ho smoni que dixit ei hies-

us. m vbat. n aut eo desce-

dete serui occurrerunt ei: et

mnciauerunt dicentes qr fili

z sanaret filium ei. n Incipi-

ebat eum mori. o Dixit g hie-

sus ad eum. p Hsi signa z pdi

gia videritis non creditis.

Dicit ad eum regulus. q Hne

descende pnsq moriat filius

me. r Dic ei hiesus. s Gad fi-

lius tuus viuit. t Credidit

ho smoni que dixit ei hie-

us. u vbat. v J aut eo desce-

dete serui occurserunt ei: et

mnciauerunt dicentes qr fili

sic in hoc loco dicent: Hanc aut excellentia hui aquae
vt. s. qd ex ea biberit no sitiet in eternu. p ea qd sequunt
rps ondit: dicit. n. Sed aqua qua ego dabo ei fieri si os
aq salientis in vita eterna. q. d. sicut qd fonte bz nequa-
qz interfecte sit: sic z qd bact aqua bz qua ei dabo. bec il

le. **V**ictas autē

eccl. vbi. d. Qui

bibit me adhuc

sitier: intelligen-

da e qd libet tri-

um modor. fdi-

cior. **R**eplica

In capi. qro

vbi. d. Qui bibe-

rit ex hac aq no

sitier ampli po-

stillatoz quada

apparente sacre

scripture stran-

etate solvit: qd

ead aq d. Ecd.

xviii. Qui me bi-

bet adhuc sitiet

Dicit em postil.

situm uno modo

significare appe-

titum alterius rei ab aqua. s. spnali que e gratia te qua-
sermo per cuius. s. extranea rei adaptionem sitis no ex-
tinguitur s potius augetur. alio me dicit situm significare
desiderium eiusdem rei habite ad bnd perfectus
vt bns deum p gratiam desiderat eum habere per glo-
ram: t sic vera est auctoritas de ecclesiastico allegata.
primo autem mo intelligitur verbu rpi. Qui biberit ex
aqua quam ego dabo. i. gratia: no sitiet in eternum ap-
petendo. s. rem epalem: qd qui vere habet deu per graz
extra ipsum nibil cupit habere cuz hoc stat qd desiderat
eundem habere pfectius sitiendo adhuc: put sonat au-
ctoritas Ecd. xviii. Burg. aut qd noles intelligere ver-
ba postillatoris dicit vñ pñ modu situm no extingui
quia bns rem spnale magis eam appetit habere. Et ecce
qd burgensis vel no intelliret vel intelligere noluit qd postil-
lator dicit situm primo mo significare appetit rei extra-
nee a gratia: t illa est res ipsa: cuius appetit p adepti-
onem gratie vel minuit vel oio extinguit. Nam quan-
to plus qd seipscipit de gratia tanto minus sapit ei id qd
babat natura: inquantu em regnum gratie dilataet: in tan-
tum peccati peias minuit. verba sunt. b. ber. d. li. ar. ca-
ri. Gratia enim bntem trabit ad pceptu sui: t amores
dei. inq Richar. t est cois sentientia scior. vñ ctoz. fm
appetit igitur rei extranea veru est verbu rpi. Et si
dixerit Burg. bns gratiam sit gloria. put in postil-
la. igd sitis no extinguit: ocedo: qd ille est intellectus au-
ctoritas ecclesiastici. xviii. s illa sitis no alterius rei
s eiusdem: qd gloria est gratia psumata: falsuz igd est qd
Burg. finaliter hic dicit au ctozate ecclesiastici intel-
ligenda eti de siti primo mo. vt pñ et pdcis. Dicatum
Lbrys. p Burg. adductum postillator bene intelle-
cto concordat: quia qui babet gratiam habet fonte vñ
bauriat: vt preter illud: quod ad illum fontem pertinet
non concupiscat.

Capitulum. v.

Ost bec erat dies festus. In superioribus dete-
minauit euagelista de spnali regeneratione: Hic
pnter determinat de beneficio p ad hoc puen-
tium exhibitiode. In generatoem em carnali filii bnt a pa-
tre vitam nutrimenti: t doctrinaz: ita eodez mo e in ge-
neratoe spnali: id euagelista primo describit vite col-
lationem: secundo spnalem nutritionem. ca. sequenti.
Post bec autem. tercio instructione. ca. vii. ibi. Post b
autem ambulabat. Circa primum sciendum qd modu na-
turalis cognitionis humane e ex sensibilibz ad intelli-
gibiliia deduci: qd ois nrira cognitio oriz ex sensu t iō mo-
dus isti euageliste vt frequenter est pmittere signu sensi

Additio.

Lqlibet istoz triu modoz qbus sitis accipit fm
postillator qd biberit ex aq spnali qua rps dat: te-
rum sitiet. na si accipit pmo mo. s. p desiderio al-
terius rei: sic fm ipsum ois res spnalis accepta magis ge-
nerat situm qd tollit. Si aut accipiat sitis ledo mo. i. p de-
siderio eiusdem rei habite ad bnd eam pfectiv. fm quem mo-
du bntes deum p grm adhuc situt habere rps p gloria
sic etia isto mo sitis remanet in ipis qd aqua spnales. s. gra-
tiam rpi accipint. Si aut tercio accipit sitis. s. p exclusio-
ni facti: a dilectoe habita: sic etia beati accipites aqua
gloria adhuc situt. Un nullo pdictoz modoz quibz fm
em sitis accipit pte verifycari verbu rpi dicens: Qui autē
biberit ex aqua qua ego dabo ei no sitiet in eternu: unmo
auctoritas eccl. per illu allegata no solu applicat siti secun-
do modo accepte: s etia pmo tercio mo vt pñ intuenti.
Un pdcita verba rpi planius z veri exponunt fm Lbrys.

Jobannis

bile puerens sequenti doctrine: tō hoc capitulū dividitur in duas ptes: qz pmo pmitit sensibile signū ad ostendit qz in tpo sit potentia vite reparativa: scđo subdit doctrina: ibi. Dicitur: Prima in tres: qz primo pñt miraculi operatō: scđo eius impugnatio: ibi. Erat autē sabbatū. ter

cio puerens ex

cusato: ibi. R̄dit bieſus pater

meus. Prima in

dúas: qz pmo cir-

cumstātia miracu-

li pmitit: secun-

do ac̄ miraculi

describitur: ibi.

Erat autē qđam

Lirca p̄mu pon-

tur pmo circun-

stantia tps: cum

dicit: a P̄ becerat dies fe-

st. indeoꝝ. f. fe-

stū pentecostes.

b Et ascendit

bieſus bie. qz vi-

ritenebāt ibi ecē

in illo festo: quia

ter in anno cene-

bāt masculi ap-

parere coraz do-

mino. f. pascha-

te: pentecostes

zfeſo taberna-

culoz: scđo de-

scribit̄ p̄ditō loci cī dī:

c Est autē bierosolymis p-

ba. piscina. in qua aq̄ pluviales colligebant: tibi lau-

banē bostie pmo t postea in luterib̄ in atrio sacerdo-

tum existentibus dicebat illa piscina pbatica a. pba-

ton quod est ouis: z est nomē grecū cui? interpretatione

pontit in hebreo. d. q̄ cognotaſt hebraice betbaida. i.

domus louii. d Quinq; porticus bñs. vt q̄ plura lo-

ca possente lauantes hostias descendere ad aquā. e

In his. f. porticibus. iacebat multitudinē languetū tc. et

subdit causa: f Angelus autē dñi bñ tps. i. in diuer-

sistib⁹ interpolatō tñ facta. g Descēdebat bñ

tem. in pisci. t mouebat aq̄. ex descensu angelī. b

Et qui por̄ descen. in pñ. p̄ mo. aque sanus fiebat. h autē

descensus angelī. t b⁹ miraculi assignat̄ a doctōrib⁹ di-

centib⁹ q̄ appropinquatē euāgelij vñtate dñs voluit si-

gurā exp̄lām baptis̄m in hac piscina oñdere q̄ pueri-

ebat cū baptismo in mundando t sanando virtute dei

occulta admotione angeli: sicut baptis̄m sub sensibili

elemento mīdat aiām virtute occulta vbi: t cū hoc ali-

qñ sanat corp⁹ miraculo: ex veritātē q̄ figura deficit a fi-

gurato: nō ista piscina. nō sanabat nisi corpus t vna vi-

ctim: t nō sanabat nisi vnu. Baptis̄m autē ptingit ad

aiām t sanat oēs quoq̄ veniunt ad ipm nisi ponant im-

pedimentū. illa autē dicit q̄ illa miracula ibi fiebat. p̄ p-

pñtā ligni dñice crucis qd̄ ibi enatauit appropinquā-

te xpi passione: t so angelus illuſt̄ descēdebat. p̄pter ligni

reuerentia: t enatauit tpe puerenti p̄ cī motioez p̄ b-

etia ondebat q̄ natura huāa a modo peccati p̄ ligni

dñice crucis erat sanāda q̄liter illud ligni dñice crucis

in loco illo fuerit positiū diversimode dī: Dicitur: n. in bi-

storia scholastica q̄ regina saba videt in domo salē liba-

ni salomonis qđdam lignū de q̄vidit in spū q̄ in illo pa-

teret ille. p̄pter quem deficeret regnum isrl: qd̄ cū signifi-

casset̄ salomonis ip̄e volēs knare durabilitatē regni fe-

cit p̄oi illō lignū i. pñudo ēre iūē tēplū vbi postea i sup-

ficie tēfēc illa piscina: t so postea ibi illō lignū appa-

ruit mō p̄dicto. In quadā vō histōria sancte crucē dī q̄

scđb fili⁹ ade ex p̄cepto p̄ris iuit ad padis̄ voluprat̄ vñ-

cēc̄t̄ puerat̄ t pet̄t ab angelo custodiente locū illū de-

ole misericordie: qui accep̄t trib⁹ gn̄is arboris ligni ve-
tit̄ tedit ea serb: t ipse plantauit supra sepulchrum patr̄
sui ade: t inde ortē sunt tres virgule que postea in vnam
arborem sunt coniuncte postea tempore salomōis illa ar-
bor fuit secta: quia videbatur edificationi templi necessa-

ria: verūt̄ quan-

do applicabat̄ ad

opus semper erat

nūmis curta vel ni-

me longa: t video-

tanq̄ int̄lis ad h̄:

dūmīsa fuit iuxta

temp̄lum in atrio

quodam: homines

auct̄ venientes ad

temp̄lum illi ligio

ceperat facere qua-

dam reverentiam

instinctu diuino: d

quo volentes sacer-

dotes fecerit illō

prōnci intra pñci-

nam que erat pro-

petemplum quod

descendens ad fun-

dum ibi diu lacuit:

postea vō immi-

te passione apparu-

it modo predicto

bec aut̄ scripti sine

aliqua assertione.

i Erat autē qui-

dam. Dic coeqn-

ter ponit̄ actus

miraculi cō dicitur: Erat autē quidā homo ibi. xxvij. an. ba. in infir. sua. Et quo patet q̄ diu pūnitus fuerat: il-

lam enim infirmitatem propter peccatum precedens in-

currerat: ut patebit infra. Cernunt̄ quia penam patientē

sustinerat. ideo dignum erat ut ci subueniretur: propter

hoc sequitur: k Hunc cum vidisset bie. ia. t co. quia

temp̄lū habebat. s. in infirmitate illa. l Dicit ei vīs

sanus fieri: Non petit q̄ dubitans de voluntate: s. ut ma-

gis exigit eius desideriu: quia per hoc dignior efficac̄ acci-

pere de donū. m Respondit ei languidus ostendēs

suū desiderium. n Domine ho. non ha. ut cum tur-

fu. aqua mit. me in piscinam. q. d. multum desidero s. non

babeo qui portet me: t ego sum ita debilis q̄ non possum

ita cito venire sicut alii: vnde sequitur: o Domine euim

venio ego alius ante me descedē. lloc autē dicebat: quia

videbat biesum fortem t aptem ad portandum eu: tma-

gnū reputaret si in hoc ei servire vellet: s statim contu-

lit ei maius beneficium videlicet sanitatem perfectam: vñ-

de sequitur: p Dicit ei bieſus surge. restitutus sanita-

ti. q Colle grabatum tuum. restitutus pristino vigori.

r Er ambula. ad declaratōem diuini miraculi.

s Et sta. ho. fa. est quia diuina virtus infinita est t op-

atur in instanti. Sanctas enim que virtute nature restitu-

itur in tempore t non in instanti acquiritur. t Erat

autē sabbatū. hic p̄n ponit̄ predicti miraculi accu-

satio: t primo qđsum ad ipsum sanati: scđo qđsum ad ipm

medici: abi. Interrogauerit ergo. j p̄ma pte dicē sic:

t Erat autē sabbatū. in illa die in quo no erat licet̄ opa-

seruilia facere: propter quod sequit̄: v Dicebat ergo

iudei. illi qui sanus factus fucrat. a Sabbatū est non

licet tib̄ collere grabatum tuū. Ita falsum dicebat: quia

opera corporalia q̄ sūt ad dei honorē bene pñt fieri in die

sabbati: sicut sacerdotes in templo corporaliter opabat̄ tē-

plum ornando: hostias immolando t lavando t pñlia ut

dicēt T. Path. xii. Portatio autē huius grabati erat ad ma-

gnificientiam diuini miraculi: sicut t modo illi qui mira-

culoſe d carceribus vel bñm liberant̄ portat̄ cōpedes su-

os ad loca sancta: ad manifestationē sue miraculoſe libe-

rationis: t aliter se excusat ille sanatus dicēs:

Euangelium

b Qui me sa. se ille mibi dixit tol. gra. tuū tābula. q. d.
ille q. me diuia vtute sanauit: eadē vtute t auctoritate mī
p̄cepit: t p̄seq̄ns teneor sibi obedire nec sū trāsgressor.

c Interrogauerūt ergo. Hic ponit accusatō medici: et
p̄mo in generali an cognitōe determinatā de ipo: scđo in
sp̄ciale ipo cognito
ibi. Postea a q̄ em
q̄ sanantē euz iste
sanat? quenētē: se
excusabat: iō q̄ re
bat de ipo sonante
vt ipius p̄seq̄retrur
qd sc̄it: c In
roga. g. cū. Quis ē
ergo ille hō q̄ di. ti
bi tolle gra. tuū t
ambu. g. s. diceret:
mal? hō est q̄ p̄ce
pit talia. d Is
aut qui sa. fuc. effe
n. q̄ eēt. q̄ diu
languid? iacuerat:
t sic facta xp̄i t ei
famā igrabat. e
Hiesus āt declina
uit a tur. p̄stituta i
loco. dās exemplū
aliquā fugiendi vo
lentes calūniare: t
nolens se iactari d
opatō miraculi.

f Postea. Hic ponit accusatō medici in sp̄ciale habita
cognitōe de eo: t hoc ē qd dī: Postea inuenit enī bieſus in
templo. q̄ ad agendū grād̄ sanitatis sibi collata frequen
tabat templū qd est locus oratōis. g Et. dī. ei ecce fa
fa. ea iam noli peccare. Et q̄ p̄z q̄ infirmitas illa fuerat si
bi. ppter peccatū inflcta. h Ne deterris aliquid tibi cō
tingat. incurrendo pena eternā: q̄ in recidivāte sunt no
uissima peiora p̄orib. i Abiit ille hō rū nūcianit iudeis
tē. Dicit aliquid q̄ hoc fecit maliciose: s̄ hoc nō est verū: q̄a
illoz quo dñs sanauit corpe sanauit t mēte: vñ d̄ isto d̄
infra. vñ. ca. Lotū boiem saluū feci in sabbato. qd etiā ex
p̄mis̄ hic ex vbo xp̄i cī dī: Jā noli peccare. q. d. p̄cedēs
peccatū est tibi dimissum: t iō dicendū q̄ iste sanatus iuit
bona intentōe ad publicandū vtutē xp̄i. Illi aut quibus
hoc nūcianit fecerūt inde dānū suū sicut t de alijs christi
d̄entib; iō sc̄it: k Propterea p̄seq̄e. iudei. bie. q̄
hoc fa. in sab. taq̄ violatorem diuine legis: qd tñ erat fal
sum: vt vñm ē. l Hiesus aut. Hic ponit miraculi ex
cusatio. Circa qd p̄siderandū q̄ apli fuerit boies puri: et
t iō rōs excusat eos de violatōe sabbati in p̄strictō spi
cāz p̄ exempla puroz boim: sicut dauid t sacerdotuz: vt
babet Math. vñ. vbi ista exempla diffusius tractat: ip̄e
aut xp̄s erat hō t deus: t iō aliquā se excusat de vi olatō
ne sabbati p̄ facta humana: vt patz Luce. xiiii. vbi oñdit
q̄ in necessitatē poterat bos leuari de pteo in die sabba
ti: t multo magis hō sanari: vt br̄ infra. vñ. ca. Si circun
cisionē accipit hō in sab. vt nō sol. lex moysi. mibi indi. q̄
to. bo. saluū feci in sabbato. Aliquā aut se excusat p̄ diuina
facta: vt hic cū subdi. m Pater me vñq̄ nūc opat
t ego operor. Deus em̄ nō sic p̄ducit res sicut artifex do
mu: q̄ domu factā dimitit t nō p̄seruat: t iō domo facta
cessat eī opatō: deus aut sic p̄ducit res q̄ eas p̄seruat in
esse: t iō 13 septima die q̄euent a nouis opibus p̄dendis:
nō tñ q̄euit a creaturis p̄ductis p̄seruādis. Pater t fili
sue vñ dī: t iō sicut pater p̄tinue opat in q̄uātōne t ad
ministratōne rex: ita t filius: t sic xp̄s excusat in sabbato
opando. S3 q̄ ex bac excusatōe sc̄it q̄ xp̄s sit eq̄lis deo
patr̄: iō ex hoc vbo magis p̄seq̄bant en iudei canq̄ blas
phemū: q̄ blasphemia scrius punit in lege q̄ fructio sab
bati: t hoc ē qd dī: n Propterea ergo ma. q̄ eu. iu. in
terfice tē. p̄z lra. ppter qd p̄seq̄nter se excusat dices: o
Amē amē dico vob̄ nō p̄t fili a se tē. q. d. vos mibi im

ponitis legis trāsgressionē: t hoc ē impossible: q̄ non
possū obligri a regula vitatis diuine: qd p̄z q̄ filius in
quantū dē b̄z oio eadē opatōez cī patre: t sic non p̄t
ab eo obliquari. Sūliter ne inquātu hō q̄ humātis
xp̄i ē instrūtū p̄iūtū ip̄iū diuīta. t: t sic nō p̄t a mō
tōe eī obligri t p̄ seq̄ns nō p̄t
trāsgredi: q̄ trās
gredio est obliq
tō a lege diuina.
Sciēat tñ q̄ ar
tō ex hoc verbo
Mō p̄t fili tē
dicit filiū in diu
nis ēē minozen
p̄z: t iō p̄t hoc
excludit cū dicit
p̄ Quecūg. n.
ille facit. s. p.

q̄ hec faciebat in sabbato.
Hiesus āt r̄ndit eis "Pāt
me" vñq̄ mō opatūr: t ego
operor. Propterea q̄ magl
q̄rebāt en iudei interficere
q̄ nō solū soluebat sabb
tū: h t p̄em suū dicebat te
um: eq̄lē se faciēs teo. R̄n
dit itaq̄ hiesus t dixit eis:
Amē amē dico vob̄: nō po
test fili a se facere q̄cō: nisi
qd viderit p̄em facientem.
Quecūg em̄ ille fecerit:
hec t filius similiter facit
Pāter em̄ diligēt filium: et
oia temōstrat ei q̄ ip̄e facit

se extenderet ad aliq ad que se non se extenderet opera
tio filiū: ideo hoc excludit: ibi. Quecūg. sc̄m est si
filius faceret eadem que facit pāter fm̄ indentitatem
speciū tñ: sed non fm̄ numerū: ita q̄ pāter plura in
numero faceret: t hoc excludit cum dicitur.

q Hec t filius similiter facit. idest eadem numero. ter
cium est si faceret eadem numero: sicut faber t martel
lus producunt eundem effectum: tamen alitor: quia fa
ber vt causa principalis: martellus autem vt instrume
talis: t hoc excludit cum dicitur.

r Similiter facit. idest vniſomiter per omnem mo
dum: t sic patet q̄ verbum predictum. Non potest fili
us a se quicq̄ facere tē. non potest exponi fm̄ errorē
arrū tē minoratē filiū respectu patris in diuis: sed tñ
ostendit processum filiū a patre in quantum filius non
est a se sed a patre: t sic potentiam operandi t horidaz
habet a patre: sicut t essentiam: non tamē aliam s̄can
dem numero. Et cū filius esset creatura vt dicit ar
rius: non posset facere quecūg facit pāter: vt conse
querentur dicit euangelista. Quecūg facit ille tē. quia
seipsum nec posset producere nec conseruare: c̄st tā
men productus t conseruatus a patre.

s Pāter enim diligit. Postq̄ euangelista posuit si
gnūm visibile ad ostendendum q̄ filius habet potentia
m̄ collatiūnū vite corporalis: Hic consequenter po
nitur doctrina christi t vita spirituali per ipsum refe
renda. Et dividitur in duo: quia primo ponitur doc
trina christi: secundo eius confirmatio subditur ibi. Si
enim testimonium. Circa primum sc̄m id est duplex
est viuificatio. sc̄licet animē t corporis: et duplex iudi
cium diuinum sibi respondet. primum est iudicium di
scētōnis quod nūc est t responderet vite presenti. secū
dum est iudicium discussiōnis ultime t p̄remissionis
quod erit in futuro: t responderet corporis refūcitatō
ni: ideo sic procedit: quia primo agit de viuificatione
animarum t iudicio discētōnis nūc existente: secū
do de resurrectione futura: quia primo ostendit christi
se habere potentiam viuificatiūm. Secundo ostendit
q̄liter ista potentia sit intelligenda: ibi. Amē amē dico
vobis. In prima parte dicit sic: Pāter em̄ diligit filiū
t omnia demōstrat ei q̄ ip̄e facit. Si accipiat hic filius
fm̄ diuinā naturā: dilectio non accipit hic causaliter:

Jobannis

q; voluntas in diuinis nō ē p̄ncipii originis filiū: s̄ natu
ra ut super dcm̄ ē: t̄ id cū dī: Pater diligit filium et oia
demonstrat ei iniquitū sc̄ia p̄ius cōicat filio: hoc verbuſ
diligit nō notat cām s̄ tm̄ signū vel cōcomitatiā. Si at
accipiat filius h̄m̄ humana natura: sic accipit causalitē:
q; amo: ē h̄m̄
tonū t̄ cā alio: x:
t̄ cū c̄ sensus.
P̄ diligit filius
q; plenitudo sci-
entie cōicat aie
xpi: p̄cedit ex pa-
tris dilectōe.
a Et maiora
bis demonstrabit
ei opa. s. viuifica-
tiōem mortuorū
morte spūali de
qua loq̄e postea
q; maior ē iustifi-
care ipū q; crea-
re celū t̄ tra: h̄m̄
Aug. exponētes
illud. l. viii. Et
maiora hora fa-
ciet. Q; aut dī b̄
demonstrabit te
futuro: nō est per
hoc intelligēdūz
q; filiū h̄m̄ natu-
rā diuinā acce-

pit te nono aliquā sc̄iā: vel q; aia xp̄i aliquid cognouē
rit qd̄ a p̄ncipio sue creatōis ignorabat: qz a principio
sue creatōis habuit plenitudinē gr̄e t̄ scientie: s̄ dicitur
res demonstran qn̄ d̄ nouo alijs innotescit: t̄ talis mo-
duis loquendi b̄. Gen. xii. **N**unc cognoui q; timeas dñm
i. alios cognoscere feci: qz d̄ aī sc̄iebā abraā timere
ipm̄: s̄ p̄ obedientiā eī in immolatō filii hoc fecit ab ali-
is cognosci. b Ut vos miremini. Istud nō ponitur
causaliter t̄m̄ secutiū: qz p̄tā viuificatiā nō ē da-
ta xp̄o ppter iudeoz admiratōe: s̄ ex hoc secura est qd̄
vidērū mirabilia xp̄i opera. Et ondit dñm̄ q; s̄ illa ma-
iora opa dices: c **S**icut. n. p̄z susci. mor. t̄ viui. qd̄ ē
diuine v̄tutis. d **S**ic t̄ filiū q; vult viuificat. Istud
verbū vult nō ponit hic ad denotandū q; filius pau-
cioes viuificet q; pater: s̄ ad oīndendum modū agēdū:
quia nō agit coactōne et necessitate nature s̄ libere: t̄
quia iudicium discretionis cōmitat̄ resurrectionem
spiritualem ut predictū est: iō sequitur: e **M**ez em̄
pater iudicat queq; s̄ seorsum a filio cum sit eoz vna
opatio. f **S**ed omne iudicium dedit dñm̄. Hoc dicat
p̄ tanto: quia iudicium est p̄ sapientiā diuinā: sapientia
aut tota cōicatur filio: t̄ p̄ sequeens potētia iudicatiua
g **V**o oēs bono. s̄. sicut bo. patrē. Et p̄dictis. n. sequi-
tur q; sit honorat̄ honore latice sicut: t̄ pater: cuī sit
vnu deus cū eo: vñ sequit: h **Q**ui nō honorificat
filii. honore latice. i **H**o bono. pa. qm̄is illū: quia
babet eandē maiestatē. k **A**mē amē dico vobis.
Hoc ondit q̄liter potētia viuificatiā de qua locutus
est sit intelligēdū. s̄. de viuificatiā spūali que est p̄ fidē
charitatis formatā: t̄ hoc ē gō dī. Amē amē di. vo. quia
q; ver. me. au. t̄ cre. cū iūsit me. fide formata. l **H**a-
bet v̄tā eternā. causaliter. qz h̄z gratiā q; facit en̄ dignū
vita eterna. m **E**t in iudicium nō venit. s̄. adēmna-
tis. veniet t̄ in iudicium discussionis t̄ p̄niatōis. Et qz
ditis q; talis h̄z v̄tā eterna: ne alijs credit et hoc q; si
des faciat boiem in p̄nti immortale: iō sb̄dit. n **S**z
transit a morte in v̄tā. quia oport̄ soluere debitū na-
ture an̄q; veniat ad v̄tā gl̄e: t̄ qz fides a teo dat p̄ in-
spiratōem: iō subdit: o **A**mē amē dico vobis. Iste
euangelista solus duplicat h̄ac dictōne amen: que in be-
braico p̄firmatōe designat. P̄de em̄ subtiliora t̄ altio-
ra scribit de xp̄o: t̄ hec iudicet maiori assertōe: ppter

qd̄ cōiter v̄tē p̄dicta duplicatōe. p **Q**uia venit hora
t̄ nūc ē qn̄ mortui. morte infidelitatis: d̄ qd̄ Math. viii.
Dimittit mortuos sepelire mortuos suos. q **A**udiet
voce filiū dei. fidē viuificantē suscipiēdo: iō sequit: r **E**t
qui audierint viuēt. p̄t etiā intelligi de viuificantē corpo-
rali: qz ad vocē xp̄i
aliquid fuerit resuscita-
ti. s̄. filiū vidue: Lu-
ce. v. t̄ filia archiby-
nagogi. Math. ix.
t̄ lazat̄: infra. vi-
ca. p̄ h̄ aut qd̄ h̄ dī
Venerat hora t̄ nūc
est. p̄z q; nō loquit̄
de resurrectōe ge-
nerali q; erit in fu-
turo: s̄ de viuifica-
tōe spūali q; ē p̄ fi-
dem xp̄i: t̄ de resur-
rectiōbus corporali-
bus p̄ticulari: q; facie
s̄ ad p̄firma-
tōes buī fidei t̄
iste incepit a p̄n-
cipio p̄dicatiōis
xp̄i. s **S**icut. n.
pater. Hic p̄nragē
tur de resurrectōe
generali futura: et
de iudicio sibi cor-
respondēte. Et di-
vidit in duas: qz p̄mo agit de resurrectione: secundo d̄ iu-
dicio: ibi. Et p̄testatē. **C**irca primū sciendū q; illū qd̄ ē
tale p̄ essentiā est causa alio: ut babet. n. meta. Deus pa-
ter est vita p̄ essentiā: t̄ p̄ consequens filiū cū sūa essentiā
t̄ vna vita: t̄ p̄z ipse erit causa viuificantiā oīm re-
surgentū: t̄ hoc est quod dicit. s **S**icut. n. pater ba-
vi. in semetip̄o. i. a se t̄ a nullo alio: t̄ p̄ sequeens eī s̄uenit p̄
essentiā. t **S**ic de. t̄. vi. ba. in semetip̄o. qz licet filius
s̄ vita p̄ essentiā sicut t̄ pater. hoc t̄ī haberet a patre.
v **E**t p̄testatē. Hic p̄nragē agit de iudicio futuro. Et
dividit in duas quia p̄mo describit illud iudicium: scđo
describitur fore iustū: ibi. Non possum. Circa primū sciendū
q; tota trinitas in iudicio futuro iudicabit auctorita-
tē: s̄ xp̄s in quātū homo iudicabit executiū. Qui rati-
o est: qz iudex debet esse manifestus oībus iudicandis:
deus autē pater vel filius h̄m̄ diuinā naturam nō videbi-
tur in iudicio ab oībus: quia tūc oēs essent beati: quia in
tali visione p̄sistit beatitudo: t̄ideo executō iudicē data
est xp̄o boī qui poterit ab oībus videri: t̄ hoc est qd̄ dicit.
v **E**t p̄testatē de. ci. iii. facere executiū. x **Q**uia si-
bo. est. ab oībus visibilis bonus t̄ malis. y **M**olite mi-
rari hoc. q; dicat adbuc maius faciet xp̄s boī: vnde sb̄dit
z **Q**ui venit hora t̄c. audient voce filiū dei. **D**ianitas
em̄ xp̄i est organum diuinitatis: t̄ id vox eius opabit ad
resurrectōe generali futura: q; modū instrumēti diu-
nici: verūt quia non resurgent vniuersiter: qz aliqui re-
surgent ad gloriam: t̄ aliū ad penā: iō sequitur. a **E**t p̄-
cedent qui bo. fe. in resurrectionem vite. hoc dicit ad dno-
tandum q; fides sine operibus nō sufficit ad salutē.
b **Q**ui vo. ma. ege. in refur. iudicij. i. adēmationis. c
Non possum. Hic ondit hoc iudicē fore iustū. Filiū. n.
inquantū deus habet eandē naturā cū patre: t̄ sic nō p̄t
in iudicando deficer. similiter nec inquātū boī: qz volun-
tas humana in oībus sequit̄ motū t̄ regulā voluntat̄ di-
vine: t̄ hoc est quod dicit: e **H**o po. ego a meip. fa. dīc
qz. declinādo a patre. d **S**ed sicut au. iudicō. licet em̄
babat eandē noticiā cū patre inquātū deus: t̄ habz cā
a patre: t̄ h̄m̄ hoc dī ab eo audire: h̄m̄ vo. h̄m̄ naturā
h̄z noticiā infusam: t̄ sic magl̄ p̄tice a patre audit. e **E**t
iudicium meū iustū est quia non p̄t obliq̄i volūtas xp̄i bo-
minis a voluntate dei: ut dictum est ideo sequitur: **Q**ui
nō qro volūtate meā s̄ volūtatem eius qui misit me.

Euangelium

Ego testimonium. Posita xp̄i doctrina dicitur vñificatina ei. hic p̄m̄ ponit p̄firmaō p̄dicta doctrine. Et diuidit in duas: qz p̄mo p̄firmaō h̄moi doctrina: scđo ar gñē iudeor̄ dñitiae: ibi. Claritate ab hoib⁹. Pria in duas qz p̄mo p̄firmaō testimonio bñano: scđo testimonio diuino: ibi. Ego aut̄ babeo. Prima in duas: qz p̄mo induc̄tis testimoniuō se cudo ondit qz dete at ecce acceptus: abi.

Ille erat. Circa p̄m̄ sciēdū qz aliquā doctrina aliquā p̄firmaē qz aliquid quod est minoris auctoritat̄: ppter hoc qz illud est magis acceptū audieribus: sicut dicit ph̄bus. n̄ meta. qz aliquā dignit̄ idest dignit̄ reputat̄ poeta inducere teste: sicut fuit illi qz s̄e imbuti dictis poetis: z̄o n̄b̄l recipiunt nisi qz testimoniuō poete p̄firmeat̄: quis illō sie magis auctent̄ cu simpliciter qz di-

cū poetis. Et codē modo venientibus ad fidē te iudicatio p̄firmat̄ nouū testimoniū p̄ vetus: et eodem mō saluator̄ bic p̄firmat̄ doctrinā sua p̄ testimoniuō iohānis: cuius sanctitas erat nota iudeis: t̄bo est qd̄ dī: a Si enim ego testimoniuō p̄hibeo de me. solus. b Testimoniū meū nō est verū: c̄ efficacissimū: ppter hoc sc̄it̄: c Ali⁹ est qz testi. p̄hibe me. s. iohānis baptista ut patuit. j. z. i. ca. o Et sc̄io qz vez est testimoniuō ei⁹: qz pater ei⁹ zacharias p̄ sp̄m̄ sc̄ibet ib̄m̄ p̄ire an facie dñi ad dandā sc̄ientiā salutis: ut habeat Lucc. j. Testimoniū aut̄ salutiferū eē nō potest nisi sit vez. Qz aut̄ istud testimoniuō sit auctēti cu onditur qz subdit̄: c Vos misistis ad iohānē nūcios solēnes qui volentes acquisere rectio eius sicut auctētico: sicut dicū fuit. j. ca. f Et testi. phi. veritati. i. m̄bi qz sunt veritas: ostendo me eē xp̄m̄: t̄ se negando: ut patuit supra. j. ca. z. i. g. Ego aut̄ nō ab hoie testimoniuō accipio z̄c. q. d. nō dī p̄dicta vt sim in maiori auctoritate: ppter dicū iohānis: s. ppter salutē viam quā desidero: ut acquirentes ei⁹ testimonio ad salutē p̄tingat̄. b Ille erat Hic ondit qz iohānis testimoniuō debet eis esse acceptum ppter tria. f. ppter cuius officiū: qz erat preco xp̄i: qz notaē cu dicit̄: b Ille erat lucerna. ondens hoib⁹ viā salutis. s. xp̄m̄. Et lucerna nō luet ex se: sic iohannes nō erat lux: sed uenit ut testimoniuō p̄hiberet de lumine: scđo ppter charitatis incendii: quod notaē cu dicit̄: i T̄des intant̄ qz ppter zelū charitatis diuine morte suscepit: tercō ppter virtutis exercitiū: intant̄ qz credebāt cu xp̄i: quod notaē ibi: Lucēs. ista tria rebent reddere testimoniuō eius acceptū: z̄ marie iudeis: qz voluerūt ib̄m̄ recipere t̄qz xp̄m̄ ppter qz subdit̄: l Vos aut̄ vo. ad bo. exul. in luce ei⁹ dicit ad horā: qz finaliter eu p̄p̄serūt: t̄ eius morte p̄curauerūt. m Ego aut̄. Ille ppter p̄firmat̄ doctrinā suā p̄ testimoniuō diuinū: t̄ diuidit in tres fīm̄: qz p̄ testif. catus est tripliciter d̄ xp̄o. f. qz opa: p̄ seipm̄: t̄ p̄ scripturas secūda ibi. Et qui misit me. tercia ibi. Scrutamini scripturas. In p̄ma pte dī sic: m Ego aut̄ ba. ma. iohē. s. testi moniuō dei patris: qd̄ est maius testimonio iohānis: ppter maiore cognitionis certitudinē: t̄ ppter cuius incomutabilitatē z̄c. qz sit istud testimoniuō ondit dīcēs: n Ope ra. n. z̄c. vt p̄ficiā ca. s. miracula vtute totū creature excedētia qz faciebat xp̄s vtute. p̄p̄ia: o dicit: Ut p̄ficiā ea:

ip̄a opa qz ego facio testimoniuō p̄hibet te me: qz p̄ misit me. Sicut n. firmū testimoniuō bz p̄ demonstratoē in bis qz subsūr facultati naturali intellect̄: ita in bis que sūr supra hāc facultatē firmū testimonium ē p̄ oga soli deo possibilia: qz nō potest ēē testis falsitatis: t̄ hoc mo-

do p̄firmaēt̄ est doctrina xp̄i: nō solū ip̄o p̄dicante: s. etiā ip̄is apōstolis: bñm̄ qz dicitur Marc. v. t̄. Illi aut̄ p̄feci p̄dicauerūt vbiqz dño coopante t̄ finō p̄firmaēt̄ se quib⁹ sūgnis.

beo testimoniuōz mains iōbāne⁹ Opa. n. qz tedit mibi pater ut perficiam ea: ipsa opa qz ego facio testimoniuō p̄hibet te me: qz pater misit me. Et qz misit me pater ip̄e testimoniuō p̄hibuit te me. Neqz vocē ei⁹ vnqz audiūtis: neqz speciem eius vidūtis. Et verbum eius non haberis in yobis manēs qz quē misit ille: hñc vos nō creditis. Scrutamini scripturas: quia vos putatis in ipsis vitā eternā habere. Et ille sūt qz

o Et qui misit me. Hic consequenter ponit testimoniū patris qz testif. catus est p̄ seipm̄: t̄ bñ sūte

in baptismo et in trāfigurationē: vbi audita est vox patris super christum: Dic est fili⁹ me⁹ dilectus. t̄ hoc est qd̄ dī: o Et qui misit me p̄ ipse testimonium p̄hibuit de me. per seipsum. p Neqz vocem. Hic conſuerter ostendit eos non capere bñuīmodi testimoniū: quod deus ostendit tripliciter. primo per signū sensibile sicut in baptismo et trāfiguratione audita est vox sensitibilis: sed hanc vocem nō audierant inde p̄sequentes christum: quia ibi non fuerant: ideo dicitur: Neqz vocem eius vnqz audiūtis. secundo ostendit aliquibus per visionem sue essentie sicut beatis: t̄ hoc excluditur ab eis cum dicitur: Neqz speciem eius vidūtis. tertio per internam inspirationem: t̄ hoc excluditur cum dicitur: q Et verbum eius non habetis in yobis manus. Et subdit causam huius: quia quē misit ille huic vos non creditis quasi diceret hoc non prouenit ex diſcrepabilitate: sed ex vestra incredulitate.

r Scrutamini. Hic consequenter ponit testimoniū unū dei patris per scripturas veteris testimoniū que manifeste loquuntur de christo: t̄ hoc est quod dicitur.

r Scrutamini. id est interius diligenter aduertere.

s Scripturas. legis et prophetarum.

t Quia vos putatis in ipsis vitā eternā babere. Et bene dicit putatis: quia ab hac opinione sūt defraudi ex eorum incredulitate.

v Et ille sūt que testimonium perhibent de me. quia scriptura veteris testamenti determinat tempus eius aduentus. Beneñ. penulti. Non auferetur scripturā z̄c. et Danielis. ix. vbi determinatur tempus aduenti sanctorum sub numero certo hebdomadarum: determinat etiam locum nativitatis. Hiebēc. v. Et tu testimoniū ep̄b̄zata parvulus es in milibus iuda. Exte. n. egreditur qui sit dominator in israel z̄c. determinat etiam modum nascendi. Isa. vii. Ecce virgo concipiet et pariet z̄c. et modum conuersandi scilicet in paupertate zacha. ix. Ecce rex tuus uenit tibi iustus et salvator: t̄ ipse pauper. Et modum moriendo. Isa. liii. Sicut ouis ad occisionem ducetur z̄c. t̄ bñ: exiter omnia mysteria xp̄i veteri testamento inueniuntur expressa et in xp̄o p̄p̄ta: t̄ qz ex scripturis veteri testimoniū potuit vere cogiti et ipse erat christus in lege p̄missus: sicut diffusus rediuit in quadam questione in qua de hoc determinauit

Johannis

a. Et hō vultis venire ad me: qz fidē: qz iudei: p maiori pte pmanserit in infidelitate vt vitā eternā babeatisque habeat pfectū formata charitate. b Clarita tem. Hic pñr arguit eorū tarditatē ad credēdū: z qz pseqbāt xp̄m: vt blasphemū in quo fingebat se moueri zelo tui: z vt vio latore sabbati in q̄ videbāt moue ri zelo legl moy si: oñdit vtrū qz esse falso: q̄ uo pñm: sedo scđm: ibi. Molite putare. dēcēgo pñm sic:

b Claritatē ab boib̄ nō accipio. i. qro. q. d. pdcā no diri ad factātiā: qz n̄ qro. vbi gliaz qd p̄ ca. le qnti. vbi dī qfū gat qn turvelu erit en facē regē. S̄ qnditvlerit ad qd pdicta dī terit. s. ad oñden dñi eow duritas dices: c. H̄z cogit. i. co. sc̄e refici. d Quia

testimonū phibēt d me. z nō vultis venire ad me vt vitā hēatis. b Claritatē ab hoib̄ nō accipio: h̄ cognoui vos: qz dilectōz dei nō habetis in vob̄. Ego veni in noīe patr̄ mei: z nō accepistis me. Si aliis venerit in noīe suo illum accipietis. Quō vos potestis credē q̄ gliaz ab inuicē accipitiz: z gliaz q̄ a solo teo ē n̄ qritis: Molite putare q̄ ego accusatur sū vos ap̄d patrem. Est qui accusat vos moy ses in q̄ vos sperat. Si em

dilectōz dei nō habetis in vobis. qd declarat ex signo pñt dices: e Ego veni in noīe pa. mei. qd p̄ p̄ p̄ dīcā testimonia. f Et nō acceptistis me. Si magis pseqm̄ qd nō faceretis si dilectōz dei haberetis: hoc erat de clarat ex signo futuro dicens: g Si alius venerit in noīe suo. i. nō bñs p̄dicta testimonia a deo. b Illuz accipietis. Hoc fuit inchoātū qñ iudei repperit bēco zebrā tāq̄ messiā: q̄ tñ nullū diuinū testimonium hēbat p̄ miracula vel scripturas: hoc etiā pfecte cōplebit q̄ re cipient antīp̄m p̄ vo deo: qz faciet se circūcidī z dicet se cis. pmissum: z ei adh̄berebūt qñsq̄ eius falsitas dñe gāt p̄ enoch thelya. Et cām bñi incredulitatis lbdie dicens. i Quo po. vos cre. q̄ glo. ab inuicē accipit. j. gloriā humana hoc en̄ impeditu iudeos a fidei p̄i pte: qz solū attēdebat z adhuc attēdū ad gloriā z ex altacōz tpalem dñdā eis p̄ messiā: vidēbat autē xp̄m pauperē z abiectū: z nō repperit eū: nō attēdetes scripturas: p̄betar q̄ de eius paupertate z abiectōne lo quāt ut supz dñm ē. Glia autē z exaltato q̄ pñmitiā dāda p̄ xp̄m: illa est glia celestis quā nō intelligebat: ideo sequit: k Et gloriā q̄ a solo deo ē nō qritis. p̄ter hoc in infidelitate pñmanet. l Molite putare. Hic ostendit eos nō moueri zelo moyis ipsum pseqndo: qz moyes manifeste scriperat de eo: z hoc ē q̄ dicitur.

l Molite puta. q̄ ego accu. sim vos apud patrem. s. ego solus. m Et q̄ accusat vos. meū. s. moyes. n In quo vos speratis. fallo tñ. o Si enim cre. moy si cre. forsitan z nbi. li forsitan non est nota dubi: sli bortatis arbitrii: quia nullus credit nisi volens. p De enim ille scripsit. s. duplicitē: uno mō expresse z manifeste: vt predictū ē. H̄en penulti. z deuter. xviii. Proptē suscitabit vobis deus. alio modo figuraliter z occulte: quia omnia sacrificia z facta veteris testamēti sunt figure christi. q Si autē illius literis nō credi tis z. nō q̄ lex moyis sit maioris auctoritatis q̄ vobum christi bñ veritatem: bñ tm̄ bñ iudeoz reputationem: vocatur etiam lex moyis litera: doctrina autem christi verbū: quia moyes doctrinaz suam tradidit scripto non autem christus: quia lex euangelica est lex moris: z ideo primo fuit scripta in cordibus apostolorum per re ceptionem spiritus sancti: sicut diffusus declarauit super epistolam ad hebreos.

Capitulum. vij

Ost hec autēm. Postq̄ egit de vita spirituali: hic pñragit de nutrimento correspōdente. Et dividitur in duas ptes: qz pñmo ponit signū sensibile d̄ col latōe cibi corporalē vt per hoc inducamur ad intellectū cibi spūalis: scđo subiugit doctrina de ipso spūali ciborib̄. Re spondit ei bēsus.

Prima in tres: qz pñmo ponit mira culē tps z locus: se cūdā miraci act: ibi. s̄ subleuasset

terciā consequens fructus: ibi. Illi ergo boies. In pma pte dīcī sic: a

Dost hec abijt bēsus trās mare galilee qd ē tyberiadis. Et seq̄batur cūm lltudo magna: qz videsbāt signa q̄ faciebat sup his qui infirmebāt. Sub iūt ergo in montem bēsus et ibi sedebat cuz discipulis suis. Grat autem proximū pascha dies festus iū deorum. Cum subleuasset

Qd est tyberiadis

Illud enim mare est euidam lacus magnus per quem transit iordāis fluvius sed vocatur mare bñ modum loquendi hebrei: in quo congregatio aquarum vocatur mare: bñ illud Gen. i. Co gregations aquarum vocavit maria. vocatur autē ma re galilee a pñncia iuxta quā transit: z vocat mare tyberiadis ex nomine ciuitatis edificata in littore: que antiquus genereth dicebatur: sed ab herode tetrarcha fuit redificata et ampliata: z tyberias vocata in honore tyberii cesaris. vocatur etiam mare illud alijs nominibus vt de claraui super Arth. z ideo illa dimitto.

d Et sequitur eum multitudine magna: quidam ex deuotō ab eo curati: quidam maliciose volentes eum capere in finione z pharisei: z quidam ex desiderio addiscendi: z aliqui et curiositate volentes miracula que faciebat videre: ideo subditur: e Quia vi. signa que fa. super his que infir.

boc additur ad ostendendum q̄ siebant virtute diuina. Magis enim artibus bene fuit aliqua curiosa et inutilia: sicut q̄ statue loquantur z consumilia: sed sanitates q̄ fuit ad reducendum homines in deum fuit tñmō vir tute diuina: vt habetur in itinerario clement. f Subi tis ergo in monte. qz erat loc⁹ denotionis z doctrine ape ideo sequitur: g Et ibi se. cum disci. suis dñ. eos. z sic pater locus in quo factum est miraculum sequens: tem pus autem in quo factum est describitur cum dicitur:

h Grat autem proximum pascha dics festus iudeorum

Istud est festū paschale de quo iste euangelista facit men tionem z in isto paschale non fuit bēsus in bierlin: quāvis enim christus legem seruauerit: tñ in bac solemnitate non fuit: quia illi qui habebant intimitas capitales erāt excusati a precepto legis qua precipit omniē masculū apparere coaz domino in solēnitate paschali: sic au tem erat de christo: quia iudei querebāt eum interficere.

Pterea christus sicut seruando legē ostendebat se esse

verum hominem de filiis israel bñ carnem: sic aliquādo

p̄termittendo obseruationē eius ostendebat se esse domi num supz legem. i Cum subleuasset. Dic ponit mi

raculi actus z dividitur in tres: quia pñmo premititur

miraculi necessitas: secundo scribitur eius qualitas: ibi.

Dixit ergo bēsus. tertio ostenditur eius veritas: ibi. Ut autem impleti sunt. Primum ostenditur tripliciter. s. ex

populi multitudine cum dicitur:

i. Cū subleuasset ḡ oī. bie. z vi. qz mul. maxi. ve. ad eū.

Euangelium

Tantū nō desiderabat audire xp̄m q̄ omiserāt aportare secū alimentū: ppter qd necessariū erat fieri miraclm: oñ dūt etiā hec necessitas ex defectu pecunie: cū subdit: b
Enī emēm panes vt māducēt bi: illō petit ignōas q̄ de ficeret eis p̄cū: s̄ vt ex r̄nsione pbilipi apareret certius miraclm. vñ subdit
c Hoc āt dicebat tentas eu: vt p̄ hoc defect pecunie aliis onderetur: scit Gen. xii. Tentauit de abraā vt ei obediētia alis manifestaret: nō subi: ppter hoc seq̄:

v Abe. n. sciebat qd ēt factur q̄ in quātū homo habuit plenitudinē sciētia p̄ncipio pccētōis: r̄ iquātē dōia nouit ab efn. e R̄ndit philip duce. tēna. pa. nō suffici. eis. q. d. pau pes sum: r̄ tātā pē cūiā bē n̄ possit: r̄ h̄iem n̄ sufficit p̄ eoz refectione: iō seq̄: f Ut vñus q̄sq̄ modicū qd ac ciāt Iste eim p̄bili p̄us adhuc rūdis existens nō aspice bat ad ei virtutes qua te aqua vñus

ficerat nec ad alia signa q̄ freq̄nter fecerat. Oñdīt ppter miraculi necessitas ex cibi paucitate. g Dicit ei vñus ex dis. eius u. frater lymo. petri. Hic videt melius dispositus q̄ pbilipi: quia in r̄nsione sua videt habere aspetū ad multiplicationē panū eo mō quo factū est p̄ helisum. iii. Reg. viii. vñ subdit. b Est puer vñ b̄c q̄ba. q̄ng pa. hor. r̄ duos pisces. sed hec qd sūt itētātos. i Dicit ergo hiesus: Facite hoies discubēt. Erat āt fe nū mltū i loco. m Discubue rūt ḡ viri nūero q̄i q̄nq̄ mi

i facie bo. discū. i. ordinate sedere ad co medendū. l Erat autē feni multū in loco. Hoc interponit ad ostendendū q̄ locus erat aptus ad sedēdū. m Discubuerūt ergo viri nūero q̄i quinq̄ mīlia boīm. scđm modū bebraicū soli viri numerat̄ a viginti annis r̄ supra: vt b̄i numeri. i. Mulieres autē r̄ parvuli hic tacentur. n Accepit ergo hiesus panes. quia in manib̄ suis multiplicati sunt. De mō b̄i multiplicatiois diri supra nō creauit panes de nouo sed p̄existētes multiplicauit ut perceptibilis q̄ creatō. o Et cū gra. egis. distri. discum. i. p̄ ap̄los distribui p̄cepit. Sciedū etiā q̄ ipsi aliquis fecit miracula impando vt ostenderet se facere illa virtute onderet q̄ talia nō fiebat ab eo p̄ demones magica arte: vt pharisei dicebāt. p Ut autē implet. Hic oñdīt miraculi veritas. Si cū multiplicatio illa fuisset tñm b̄i appa rentiā hoies nō fuisset inde satiat̄: nec remāsissent ibi reliquæ sensibiles: iō ad maiore declaratōes miraculi r̄ eius q̄ p̄ fragmēta portata alis qui nō fuerat ibi: publicatus est miraculi r̄ approbat̄: q̄ vere et nō fictice reficiebat.

r Collegērūt ḡ duodecim cophinos fragmētoꝝ. nō a casu s̄ ex diuina dispositione impletī sūt duodecim co-

phini fīm nūez. xii. aploꝝ: vt p̄ h̄ designaref q̄ fragmēta verboꝝ tpi p̄ aplos p̄ mūdum publicaretur. Sed si queratur: vnde habuerunt illos cophinos in monte p̄ dici q̄ accepert̄ in aliqua villa propinquā vel q̄ fuerat ibi portati vt venderet multitūdini venienti. v̄l p̄t dici q̄ nō fue rat ibi cophini. s̄m collegēt de strām̄ q. xii. co phini possēt im pleri vt bene ali bi inueniēt talis mod̄ loq̄ndi. s Ex dñis pa nūb̄ t̄. Hoc etiām facit ad eū dentiā miraculi q̄ plus remāsit q̄ a p̄ncipio fuit t̄ Illi ergo h̄ ponit miraculi fructus: q̄ oñdīt triplex: p̄imū est fidei p̄fessio: se cūd̄ honoris ex hibito: ibi. Hiesus ergo tercius xp̄i sollicita quesitio: ibi. Ut au tem sero. Circa p̄imū scindūz q̄ christus erat promissus in legantq̄ ap̄bera ceteris exceilētiōr: vt habetur Deutero. xviii. Prophetam suscitabit t̄. ppter qd viso miraculo predicto populus confessus est illum esse de quo loquitur predicta scriptura: r̄ sic confititur: t̄ Illi ergo t̄. fecerat signum. alias non auditum: et illa multiplicatio que facta fuit per helisum fuit multū deficiens ab ista: vt patet per predicta.

y Dicebant t̄. venturus est in mundū. ad ipsum saluandū sic autem non venerunt alii prophete: sed solum ad denunciandum istius aduentum.

x Hiesus ergo. Hic ponit secundus fructus qui est bonoris exhibitiō: christus enim erat promissus rex su mei iustum: r̄ regnabit rex. xxiii. Suscitato dauid ger ter ipsum facere regem: christus tamen nō acceptauit hunc honorem: t̄. hoc est quod dicitur:

y Hiesus autem cum eo. quia ven. cf. vt ra. cum t̄. fa nores r̄ acceptandi labores: quia ad passionem quesitū tūc regnum cum esset et suum ex diuina promissio manifestandum nisi tempore debito: Hoc autem non debuit esse in p̄imō aduentu: ne fides catholica poterit potentiam gladii incepit: r̄ per eam tenetur. Preterea suscipiendo abiectionem r̄ mortem Postea autē veniet j. d̄ apostolis q̄rentibus: Dñe si in tpe h̄ restitues regnū israel: Respondit: Non exim nosse tempora t̄. culi predicti qui ē sollicita christi quesitio: r̄ p̄imō ostēdūt qualiter quesitus est a discipulis: secundo a turbib̄ ibi. Altera autem. In p̄ma ergo parte dicit̄ sic: Ut autē sero factum est discipuli eius descendērunt ad mare.

Johannis

vt q̄rere magistrū suū q̄ ab eis recesserat: vt p̄dōm est:
z p̄z ex hoc deuotō eoz ad ip̄m: q̄ p̄ter noctē iminen-
tem nō dimisit q̄rere eū. b Et cū ascē. na. veneſt
trās mare i caphar. i. voluerūt vēre: q̄ credēbat illic esse
ip̄m: p̄ter qd subdit: c Et tenebre iam facte erāt.
Q̄bātū. n. ex a. v
tera p̄te mar[us] ty
beriadisq; ad
noctē expectau-
rūt. d Et nō
venerat ad eos
hieslus. p̄ter qd
credebāt ip̄z ma-
re transisse sine
eis. e Mare
autē vēto magno
flāte exurgebat.
Ex quo p̄z desi-
denū eoz cendi
cū xpo: q̄ p̄ter
tēpestatis picu-
lū nō differebat
venire ad eū. f
Lū remigassene
g q̄ stadia. rry.
aut. rrx. stadiū ē
octaua ps milia-
ris: z sic p̄z q̄ vi-
gintiq; stadia
faciūt tria milia-
ria z vñū stadiū
g Vident bie-
sum ambulātēz
supra mare. non
q̄ habuit corp[us]
fantastici: sicut
dicit manicheus

h v̄tute diuina sic ambulauit: g z petrū eadē virtute fe-
cit ambulare sup aquas: v̄bi Matb. xiiij. qui habu-
it corp[us] graue z ponderosum: etiā bīm manicheus. h
Et timuerūt. tū. p̄ter aque piculū. tū. q̄ timebāt ne el-
let qd fantastici: z iō v̄trūq; timoē renouet dices. i
Ego sū. vere nō fantastice. k Molite timere q̄ pos-
sum vos de piculo aq̄ eripe. l Voluerūt ergo acci-
pere eū in nauim. vt securiores essent ex eius p̄ntia.
m Et statiz nauis fuit ad terrā ad quā ibāt. s. caphar-
nauz: z sic apparet ibi tripler miraculū: p̄mo q̄ sup aq̄s
ambulauit: scđo q̄ tēpestatē sedauit: terco in breuissi-
mo p̄te fuerūt in portu a quo mltū distabat. Solet autē
bic q̄rī v̄trū idē sit factū qd hic scribit: z matb. xiiij. Ad
hoc dicit. Chrys. q̄ nō p̄mo q̄ ibi dī q̄ discipli ex p̄ce
pro christi nauē itrauerit: dic dicit q̄ p̄tria voluntate hoc
secerit: scđo q̄ ibi dī q̄ veniēs ad eos supra mare itra-
uit nauē: hic autē dī q̄ voluerūt eū accipere in nauim: terco
q̄ ibi dicit q̄ applicuerūt in terra genesar: hic autē dī q̄
applicuerūt in capharnaū: z iō dicit q̄ è aliud z aliud fa-
ctū: bīs tñ silitudinē in multis: nec est mirū q̄ rps frē-
quenter legitur miracula silia fecisse. Auḡ. vo dicit. priuz:
q̄ matheus p̄ refectōz turbe narrat hāc apparitōem
rpi supra mare sicut bic. Qui vult augustinū sequi p̄t
objec̄ta Chrys. soluc̄e. qd bīm p̄t sic dici q̄ rps p̄ce-
pit aplis vt pararent se ad trasfretandū: z interim illis
ignoratiib[us] ascēdit in montē orare: z iō expectauerunt
enī v̄sq; ad vesperā: z tūc vidētes q̄ nō veniret credide-
ret ip̄m alibi trāsisse: p̄ter qd tūc ascenderūt nauē p̄-
p̄ua voluntate vt q̄reren̄t eū: z sic nō est bīc dicitō: quia
p̄mo rps p̄ceperat vt dicit matheus: qd postea ip̄o absen-
te p̄tria voluntate executi sūt. qd bīm dicendū q̄ iobā-
nes nō negauit ip̄m nauē intrasse: z dicit q̄ voluerunt
eū accipere qn̄ appropinquit eis: sed tūc nō intrauit sed
ibat extra nauem z petrus petiē ad ip̄m venire super
aq̄s: vt dicit matheus: z postea cu petro intrauit nauem
Ad terciū dicendū q̄ genesar nō è nōmē cūitatis s̄ re-

glōis supra illō mare et istētis: z dicit genesar q̄ generā
aura p̄ter ventū ibidē et mari generatur: in illa aīc regi
ne est ciuitas capharnaū: z iō venire in capharnaū: est v-
nire in terram genesar: sicut venire parisiū est venire in
terrā francic. vel si dicat q̄ genesar sit villa: dicendum q̄
erat p̄te capharna-
um z in phinio vtrī
usq; applicuerit me
dū aut ab vtrōq;
extremo denoīat.

n Altera. Illic
ōndit q̄liter fuit q̄-
stus a turbis: mul-
ti. n. q̄viderāt z au-
dierāt signū faciū
de panibus inca-
stūnū venierāt ad lo-
cū vbi hieslus fece-
rat illō signū: z nō
inuenientes eū ve-
nerāt ad alterā p-
tem maris: z ibi in-
venerāt eū cum di-
scipulis suis: et q̄r-
erat ibi tūc que na-
ues: vna i q̄ ipsi ve-
nerāt q̄rētes hieslus
talia in qua ve-
nerāt apli: z die p̄ce-
dēti viderāt q̄bie
sus nō intrauerat
nauem cu discipul-
suis video mirabāt
q̄liter trāsisset illō
mare: z iō q̄rebant
Rabbi quādo buc
venisti. alia līra pa-
tet ex dictis. o Respondit eis hieslus. Posito signo d-
cibo corporalib[us] consequenter ponitur doctrina de cibo
spiritualis. Cibus autem spiritualis est ipsum verbum in-
carnatum principaliter ratione eteitatis: z ex consequenti
ratione assumpti carnis: que nobis datur in cibo in sacra
mento eucharistic: ideo primo agitur de cibo spirituali qd
est verbum: secundo de cibo spirituali quod est sacramen-
tum ibi. Et panis quem ego dabo. Prima enim in duas
qua p̄atio ponitur rpi doctrina: secundo subditur iude-
orum murmuratio magligna: ibi. Murmurabant. Pri-
ma diuiditur in quatuor: quia primo inuitat eos ad que-
rendum cibū spiritualem: secundo ostendit veniendi mo-
dum: ibi. Dixerunt ergo. tertio ostenditur quid sit iste ci-
bus: ibi. Dixerunt ergo ad cum: domine semper da nobis
quarto qui pertingunt ad fructionez eius: ibi. Omne qd
dat mibi. In prima igitur parte dicitur sic: Respondit ei
hieslus. videntis enim q̄ ita solite querebant eū: p̄ter ci-
bum corporalem quem eis dederat: z adhuc iterum spe-
rabant baberūt arguit eos dicens: p Amen amen di-
co vobis queritis me non quia vidistis signa. ad creden-
dum z venerandum: loquitur pro illis solū qui male mo-
uebantur: quia multi bona deuotione sequebant eum: vt
predictum est: z aliqui ex mala z carnali intentiōe: z ideo
sequitur: q Sed quia mandū ex pa. z satu. effis. q. d.
dicat teberetis magis esse solicieti de cibo spirituali q̄ an-
ima sustentat: quia melior est cibo carnali quanto anima
melior est corpore: ideo sequitur: r Operamini z. q̄
permanet in vitam eternam. operam date ut possitis ha-
bere cibū spiritualem: quia non perit sicut corporalis.
Si enim cibus corporalis maneat in p̄tria forma nō nu-
trit: sed magis nocet corpori. Sed si nutriat oporet q̄ a
p̄tria natura p̄ceat z p̄ueratur in mētria. econuerso autē
cibus spiritualis manet z p̄uerit in se ipsum sementē: q̄
deus nos sibi incorporat z non econuerso: vnde augusti.
loquens in persona būius abi dicit: Cibus sum grandis:
nō me mutabis in te: sed tu mutaberis in me. s Quē

Euangelium

filius. i. patens ē dare: qz ad hoc venit in mūdū. a Hūc em p̄ assignauit de? i. ad hoc ipm assignauit mītendo in mūdū: ppter qd̄ infra xvij. dicit: Ego ad hoc veni in mūdū ut testimoniu phibea vītati. z hoc ē dare cibū spūale. b Dixerit g. Hic p̄n̄ oñdit mod̄ bñdi cibū hñc. s. p ve- rā fide p̄ quam ho- mo deo incorpo- rat: z p̄mo circa h̄ pōit rpi instructio- scdo indeo abie- cto: ibi. Dixerit. in- structoi vo rpi pre- mittē eoz interro- gatō cū dī. b Di- kerut ergo ad eum querebo q̄lter pos- sent habere cibuz p̄dictū. c Quid faciem⁹ vt opemur ope⁹ dei. i. o p̄us per qd̄ possim⁹ p̄dcm cibū p̄seq. d Re- spōdit hiesus z di- rit eis h̄ ē op⁹ dei. qd̄ bñc cibū poe- ritis affec̄. e Ut cre. in eū quē misit ille. Or aut fides h̄ di op⁹ videz eē co- tra illō qd̄ bñ ad ro- ma. iiiij. vbi fides di- stinguunt h̄ op⁹. Di- cendū q̄ibi distin- guit h̄ op⁹ extero- ra: hic ante dī op⁹ manēs tm̄ in aia. f Dixerit. Hic

dicit rpi obnīcunt dicētes: g. Qd̄ ergo tu fa. sig. vt vi- z cre. tibi. q. d. tu adhuc nō fecisti filia moysi: ppter h̄ sub- ditur. b Patres nostri man. man. in deserto tc. q. d. moyses dedit manna: tu aut panē ordeaceum. item: dedit pl. annis: tu aut pauſtinos lemel tm̄: z subdit respōsio. i Amē amē di. vo. nō dedit vob̄ moysen panē te celo. l. aprie dicto: qz nō d celo sydereoz empyreoz s d celo aereo qz descendebat vt ros vel pruina: vt h̄ illu. xj. k. Sz p̄ me⁹ dat vobis pa. te celo. Diuidit. n. vep̄ p̄ figurale: z tō māna nō fuit aprie panis verus: qz figura panis spō- lis dati in sacramento: z tō iste est verus panis q̄ fuit figu- ratus p̄ illū. dī etiā de celo vere z. aprie dicto: quia xp̄s ra- tione veritatis de celo exiit. i. te deo patre. Sūliter ratōne humanitatis: qz aia immediate a deo creatur: virtus etiam forma tui corporis fuit virtus sp̄n̄stī vt sup̄a dcm̄: i. o se- qui: l. Panis em̄ dei est q̄ descendit de celo. mō dicto m. Et dat vitā mūdo. Effectus em̄. veri panis est vitam p̄seruare: iō ille est verus panis sp̄ialis q̄ dat z p̄fuit vi- ta sp̄iale: hoc aut cōpetit vbo incarnato. ppter qd̄ dicit infra: Ego veni vt vita habeant tc. n. Dixerit ergo. Hic oñdit qd̄ sit iste panis sp̄ialis: iudei. n. audīctes bo- nitatē bñ cib̄ dicerūt: o. H̄ne semp̄ da nobis. volebat dectero ecē refecti sine esurie z labore: sicut de muliere sa- maritana dicitū fuit. iiiij. ca. q̄ petit a rpo. H̄ne da m̄ hanc aquā vt nō sitia tc. veritātē sicut illa nō intelligebat p̄dīo nem aq̄ sp̄ialis: sic nec etiā de pane sp̄iali: z tō bñfus ostē- dit eis qd̄ sit iste panis dices: p. Ego sum panis vite. q̄ nō solū vitā p̄seruat s etiā dat sp̄aintē nouo: panis aut corporalitā corporalem perisitētē tm̄m̄ plongat: iō se- q̄itur: q. Qui venit ad me. p̄ fidē formata charitate. r. Nō esu. z q̄ cre. in me nō sitiet in eternū. qz licet habes deū que iā habet p̄ gratia desideret habē plen⁹ p̄ gloriaz: tō no desiderat re nō habita. Cibus aut z pot⁹ corporalitē aprie p̄dīo: qz habitus in plenitudine in fastidū querit. s. qz possent iudei dicere nos petim⁹ a te panē istū z tu nō m̄des: dabo vel nō dabo: iō ad hoc m̄det dices: s. Sz

dixi vobis. s. q̄ ego suz panis vite. t. Quia z vidisti me. z sic habebitis hñc panē in p̄sentia vīa quē para- sum dare. v. Et nō credidistis. in hñc panē z nō q̄- suffisit s̄ magis panē corpalem. x. Omne qd̄ dat mi- bi p̄. Hic p̄n̄ oñdit q̄ sit illi q̄ frūtūt hoc panē: quia illi q̄ hñc gratias in p̄nti frūtūt im- pfecte: in glia at frūtūt pfecte: et hoc ē qd̄ dr. x. Qd̄ qd̄ dat m̄bi p̄. i. facit m̄ pat adber: nō soluz h̄m p̄ntem iusti- cia: s̄ etiā h̄m ce- na p̄destinatōez y. Ad me venu- et p̄ fidē forma- tā. z. Et eū q̄ venit ad me. h̄ mō. a. Nō ej̄ cia sozas. qz ois p̄destinat̄ fina- liter saluat̄: cuī cā subdit. b. Quid a descedi de- ce. non vta. vo. mea's vto. eius q̄ misit me. nō ē p̄ hoc intelligēdūz q̄ volūtas rpi in aliq̄ discordet a volūtate patris qz h̄m natura di- uinaz eadē oio ē volūtas patris z filii siliq̄ h̄m natu- rā humāna volūtas eius nō poterat a volūtate diuina dis- cordare: cum anima christi esset coniuncta verbo: nō solum per fruitionem: sed per realēm unōnem: z sic volūtas christi nullo modo poterat a volūtate patris dis- crepare: z ideo facere volūtatem patris z suscit idem h̄m rem z econuoso: quando ergo dicit: Descen- di de celo non vt faciam volūtatem meam tc. est com- munis modus loquendi apud homines: illius qui oio sequitur volūtatem alterius: z est sensus: Descedi de celo tc. ac si dicereetur non veni ad declinandum in ali- quo a volūtate patris: z per consequens veni ad per- ficiendum salutem electorum: quia hec est volūtas pa- tris ipsos p̄destinatos saluare: ideo sequitur.

c. Hec est volūtas eius qui misit me pa. vt omne quod de. m̄bi. non solum h̄m p̄sentem iusticiam: sed etiam h̄m eternam p̄destinationem.

d. Non perdam ex eo. quia si talis aliquando cadit in peccatum: finaliter en̄ resurgit. e. Sed suscitem illō vt corpore et anima p̄seruatur in gloria. f. In no- uissimo die. homines enim resurgent ad vitam incor- ruptibilem: z ideo post illam resurrectionem nō erit in natura humana generatio z corruptio: nec per conse- quens in aliis creaturis corruptibilibus que sunt pro- p̄ter hominem: z per consequens tunc cessabit motus celi qui ordinatur ad compleendum numerum electorū per generatōez: z sic cessabit temp⁹ quod sequit̄ motu celi: vt babē. iiiij. phy. ppter hoc dicitur apocal. x. Ju- rauit per viuentem in secula seculo z: qz temp⁹ ampl⁹ non erit. Et patet ex dictis q̄ nouissimus dies erit dies resurrectionis generalis: z qz illa resurrectio ordinat ad hoc q̄ electi sint perfecte beati: ideo sequitur:

a. Hec est em̄ volūtas patris mei q̄ misit me vt om- nis qui videt. sed non accipitur hic vīsio per essentiam cū non stet cum actu credendi: s̄ accipitur p̄ cognitōe fidei formate: ideo subditur: b. Et credit in eū. cen- dēdo in ipm̄ per dilectionē. c. Habeat vita eterna.

Jobannis

si pseueret qd̄ ē infallibiliter rex in p̄fessiōnatis d̄ q̄bus
loq̄: vt p̄z et p̄dic̄ iō seq̄: o Ego resuscitabo
en̄ tē exponat et p̄us. e Murmurabat. Posita r̄pi
doctrina d̄ sp̄uali cibo: hic ponit̄ iōnū in deo p̄ murmu-
ratō. Et diuidit̄ in duas: qz p̄mo ponit̄ b̄c murmu-
rio: sc̄do eī sedā tō s̄bd̄ ibi. Re-
spondit ergo bie-
sus. Circa p̄mū sciendū q̄ in deo
credebāt r̄p̄z et
boiez p̄uz t̄ d̄ se
mine ioseph ex
maria receptum
iōrātes ip̄m for-
matū vtute sp̄us
sancti: t̄ iō mur-
murabāt d̄ h̄ q̄
dixerat. Ego sus-
panis vite q̄ d̄ ce-
lo t̄sc̄d̄: t̄ p̄z li-
tera. f R̄dit. H̄ic p̄nit̄
murmuris sedā-
tio: t̄ diuidit̄ in
tres: qz p̄mo ad-
monitō p̄nit̄
sc̄do causa mur-
muris subdit̄
ibi. Nemo p̄t.
terco ratio dicti
pter quod mur-
murabāt: redi-
tur: ibi. Amen amen dico vobis. In p̄ma ergo pte ad-
monit̄ eos dicens: g Molite murmurare in uicem
qz patres coz̄ in deo fuerunt grauit̄ p̄niti. p̄ter
murmurationem: t̄deo b̄c admōnit̄ r̄pi est salubris
ne cadant in p̄sumilem penā. h Nemo p̄t. Iōc
ostendit̄ causa p̄dictē murmurationis: non en̄z cau-
fabatur ex verboz̄ r̄pi falsitate cum essent verisimilis:
ex iudeoz̄ in credulitate: t̄ hoc est quod dicitur: h
Nemo p̄t venire ad me p̄ fidē formata. i Misi
pater q̄ misit me trahere eum. nūl̄ enim potest ascēde,
re ad id quod est supra naturā suam nisi ab alio trah-
tur sicut lapis non potest sursum ascendere nisi p̄ motu
alterius. Fides enim formata charitate trahit qdāmo
boiem ad naturā diuinā: h̄m illud. n. Petri. j. 21 Agna-
z̄ p̄iosa. p̄missa donauit̄ vobis vt p̄ hoc efficaciamini cō-
fores divine nature: t̄deo tale donū nō potest homo
p̄seq̄ nisi a deo trahatur. Iudei autem nō sic erant tra-
cti: idē murmurabant de verbis r̄pi: illi aut̄ q̄ a patre
trahuntur ad filium p̄ fidē formata p̄sequunt̄ eter-
nam vitam: idē sequitur: k Et ego resuscitabo cū
t̄c̄. q̄ anima nō est ad plenū beat. t̄ donec fuerit co:p̄i re-
unita: t̄ qz p̄dic̄ tractus est p̄ diuinā inspiratio: t̄o hoc
ōndit̄ p̄ scripturā dices: Scriptū est in p̄phetis: l
Erunt oēs docibiles tei. i. doct̄ a deo. Sancteū cīm. bñz
diciē Elai. lxx. Ponaz oēs filios tuos doctos a dño: t̄
Hiere. m. Dabo vobis pastores iuxta cor meū: t̄ paseēt̄
vos doctrina: t̄ cēdēt̄ sententia cū illa q̄ a sal-
uatorē exprimit̄: xps. n. t̄ apl̄no semper allegauerat scri-
pturā de vbo: ad vbo s̄ sufficit̄ eis accipe tentatiā. L
aut̄ efficacie sit diuinā inspiratio ōndit̄ dices: m Ois
q̄ audit̄ a patre. p̄dictas inspiratioēs p̄cipiēdo. n Et
didicit̄ eas seq̄ndo. o Tenuit̄ ad me. p̄ fidē fōmotā
in p̄nt̄: t̄ p̄ gloriā in futuro: t̄ qz de p̄ter docet̄ boiem
no apparet̄ visibiliter sicut homo vel sicut angelus in
corpo ab eo motor: vel sicut dei filius in corpe libi vni-
to: iō seq̄: p̄ Nō qz patrē vidit̄ q̄s̄ nisi is q̄ ē a deo
s. fili q̄ naturalē p̄cedit̄ a patre. Non adū q̄ p̄ hac di-
ctione q̄s̄ p̄t intelligi natura humana: t̄ sic verū ē q̄
nullus bō an xpm̄ vidit̄ p̄tem: nisi forte in qddā raptu
sicut moyses: s talis visio nō erat s̄lis visio r̄pi q̄ ab

stāt̄ sic p̄ceptōis vidi diuinā cēntiā p̄ modū habit̄ per-
manētis: t̄ vtes sensib⁹ corporis. Si aut̄ p̄li q̄s̄ excludat̄
ois creatura: sic intelligit̄ q̄ seq̄t̄ de filio h̄m diuinā natu-
rā: t̄ de visiōe p̄p̄bētōis q̄ p̄petit soli deo: p̄ hoc aut̄ q̄ dī-
ctō exclusua ibi adiungit̄ filio: nō excludit̄ p̄ v̄sp̄nsancē

q̄z ē vna simplex
visio: dictio. n. ex-
clusua addita vni
p̄sonē respectu ter-
mini cēntialis: nō
excludit̄ aliam p̄so-
nā ut diffiſ̄ decla-
rat̄. I. sententiārū.
q̄ Amē amē. Re-
p̄ssa iudeoz̄ mur-
muratōe saluatorē
reddit cām eis qd̄
dixerat. Ego sū pa-
nis vite q̄ d̄ celo de-
scēdi q̄s̄ fatis faci-
ens coz̄ q̄st̄oi. Et
q̄ illō dicit̄ sit ve-
ru arguit̄: Ille ē ve-
rus panis vite t̄ d̄
celo delcedēs: qui
p̄t p̄vare a mor-
te: t̄ dare vitā eter-
nāt̄ celestem: talis
panis est verbū in
carnatiōnō aut̄ pa-
nis dat̄ a moysi i
deserto q̄ oēs qui
māducaueret̄ ex il-

lo mortui sunt: ergo t̄c̄. t̄boc est quod dicit̄: q̄ Amen
amen di. vo. q̄ cre. in me. p̄ fidei formata. i Habet vi-
tam eternā q̄ virtualiter in gratia p̄tinetur: alia l̄ra patet
ex dictis. s Et panis quem ego dabo. Postq̄ egit de
pane sp̄uali q̄ ē v̄bū b̄ p̄nr agit̄ d̄ pane sp̄uali q̄ ē sacramēt̄: et
diuidit̄ duas ptes qz circa b̄ p̄nō dōctrina r̄pi: sc̄do ex
ponit̄: qz videbat obscuri: ibi. Ult̄ aut̄ audientes. p̄
ma in duas: qz p̄mo ostendit̄ p̄positum: secundo p̄bat
qddam suppositum: ibi. Qui manducat̄. P̄zima in tres:
quia p̄mo saluatorē doceat b̄us sacramēti q̄litatem: secun-
do ip̄m necessitatem: ibi. Litigabant̄. tertio eius verita-
tem: ibi. Caro mea vere t̄c̄. circa p̄mū sciendum q̄ in sa-
cramēto eucharistie p̄tinetur ip̄m verbum incarnatum: t̄deo
ostendit̄ q̄litatem huius sacramēti q̄toz tan-
git̄. p̄mū est illud quod est ibi sacramētum t̄m. s. speci-
es panis cum dicit̄: Et panis. Sc̄dm̄ est auctor huius sa-
cramēti q̄ est ip̄e christus sacerdos summus. Sacerdos
aut̄ q̄ est minister b̄ sacramēti t̄mō. p̄fert v̄ba nō in p̄
p̄ria p̄sonā: s in p̄sonā r̄pi: in alijs aut̄ sacramētis erit
minister verbis suis vel verbis ecclie: q̄bus exprimit̄ act̄
quē facit̄: vt in baptismo patet cum dicit̄: Ego baptizo te
s in sacramento eucharistie column refert verba r̄pi cu dī-
cit̄: Qui p̄die q̄ patret̄ t̄c̄. t̄ sequit̄ postea v̄ba r̄pi cō-
secrat̄ efficiētia. t̄ hoc notaē cū dicit̄: Quāe ego dabo.
T̄c̄m̄ est res no p̄tēt̄ s̄t̄m̄ si-
gnificata. s. cōp̄ r̄pi mysticē: q̄ iūgē capiti p̄ charitatē:
boc aut̄ sacramētū dicit̄ sacramētū amoris: iō dicitur:
t̄ Pro mūdi vita. Sicut em̄ vita naturalis ē in mēbris
eo q̄ vñūt̄ capiti a q̄ recipiūt̄ influentiā sensus t̄ mot̄: sic
in fidelib⁹ q̄ sit mēbra r̄pi vita sp̄ualis p̄scrutat̄: eo q̄ vñi
unt̄ capiti r̄po p̄ sacramētū amoris. Cōsiderādū etiam
q̄ bene dicit̄ mūdi: qz alia sacramēta solū p̄ficunt̄ ipsi re-
cipientis solus enim baptizatus recipit̄ graciā: baptisma
lēm t̄ non alijs. Sacramētum autem eucharistie non so-
lum proficit̄ sacerdoti lumenti: s etiam toti ecclie t̄ illis
qui sunt̄ in purgatoriō: Luius r̄o est: quāe eucharistia nou-

Evangeliū

tm̄ ē sacramētū: s̄ ē ecclie sacrificiū in quātū p̄tinet xp̄m
passū: t̄o pficit oīb̄ xp̄i fidelib̄. Si at̄ sumat̄ alio modo
sicut a laico: t̄n̄ pficit solū sumēti: qz officiū eīn̄ ē offere
sacrificiū: s̄ tm̄ sumere sacramētū. a Litigabāt̄ t̄c. Hic
p̄n̄ oīdīt̄ b̄uī sacramēti necessitas. Iudei. n. rudes p̄dī
cta v̄ba christi au-
diētes reputabāt̄
ea inutilia t̄ impo-
sibilia: oīdīt̄ ne-
cessitatē b̄ sacra-
mēti dices: b
Misi manducae-
rīl carnē filii bois
t̄c. Sicut. n. in vi-
ta corporali cib̄ ē ne-
cessarius ad vitāz
p̄seruādam: ita in
vitā sp̄nālī b̄ sacra-
mētū ē necessariuz
qz̄ vīte sp̄nālis cō-
seruatiū: qz̄ sicut
baptism̄ ē qdām
sp̄nālis generatio:
ita eucharistia ē q-
dā sp̄nālis nutrīto
c Et biberit̄ san-
guinē eī. nō est in-
telligendū q̄ b̄ sa-
cramētū sub vtra-
q̄ sp̄e sūr fidelib̄us
exhibendū: s̄ tm̄ hoc modo a sacerdote sumendū: licet in
primitiva ecclie populus sub vtraq̄ specie communica-
ret: tm̄ postea, p̄uidē ordinatum est vt non cōcet sub sp̄e
vīni p̄pter periculū effusiois: t̄ qz̄ sub specie panis acapit̄
quodāmō sanguis in quātū ibi p̄tinet vt p̄dictū est: qz̄ s̄b
vtraq̄ specie est totus christus: aliter tm̄ t̄ alit̄: qz̄ sub spe-
cie panis ē vera caro christi ex vīte sacramēti: cetera vō
sūt ibi ex oīcomitātā. Et codē mō sub sp̄e vīni est sanguis
christi ex vī sacramēti: cetera ex oīcomitātā. Notandū
q̄ ex hoc qd̄ dī bic. Misi manduauerūt̄ t̄c. dicit̄ greci q̄
hoc sacramēti est tātē necessitatē q̄ pueris debet dari si
cū baptisim̄: qd̄ ē fallūz: qz̄ in sumēti b̄ sacramētu requi-
ritur actualis deuotō t̄ reuerētā q̄ nō sūt in pueri: t̄o v̄
bū qd̄ importat̄ p̄ceptū tm̄mō intelligēt̄ de adultis q̄bus
necessariūt̄ ē ad salutē b̄ sacramēti eucharisticē a cīpe sal-
tē in voto s̄i nō possit haberī in re. d Qui manducat.
Hic p̄n̄ oīdīt̄ b̄ sacramēti vītītas q̄ ēt̄ augmētātō in
vitā sp̄nālī: sicut cibis corporalīs nō solūmō nutrit̄ t̄ ḡuat̄
vitā: s̄ deducit̄ ad p̄fectā quātātē: sicut hoc sacramētu p̄du-
ci boiem ad vītūmō gratiā q̄ ēt̄ glōria eterna: t̄ hoc
est quod dicitur: d Qui manducat carnē mēa: nō tm̄
sacramētālīt̄ s̄ etiā sp̄nālīt̄ p̄cipiēt̄ effectū sacramen-
ti. e Habet vitā eternā: qz̄ habet dēu inhabitatē q̄ ēt̄
vitā eterna. f Et ego refusabāt̄ cū t̄c. vt p̄cipiatio
b̄ vīte ad corpus p̄ aīaz deriuēt̄. g Earo. n. mea. Hic
oīdīt̄ b̄ sacramēti vītā: xp̄s. n. frēq̄nt̄ p̄abolice disci-
pulis suis loquebāt̄: t̄o ne crederet̄ q̄ caro eī p̄tinereb̄ i
b̄ sacramēto eucharisticē tm̄modo sicut in signo: t̄o hoc re-
mouet̄ dices g Earo mea vīre ē cibis. q̄b̄c sumit̄
realiter t̄n̄ figuratiū: t̄ codē mō est te sanguine sub sp̄e
cīe vīm̄: t̄o subdit̄. h Et sanguis meus. dicit̄ etiā caro
xp̄i vere cibis t̄ sanguis eī vere potus: qz̄ reficiēt̄ aīam
q̄ ē immoralis. Lib̄ aut̄ corporalīs tm̄ reficit̄ corp̄: qd̄ est
corruptibile. i Qui manducat. Hic p̄bat̄ qd̄ā sup-
positū: dixerat em̄ q̄ manducato carnis eī dat vitā: istō
p̄bat̄ bic: qz̄ illō p̄ qd̄ alīq̄ vītē p̄ncipio viuificatiō illō
dat vitā: hoc p̄z̄ in vita corporalī: p̄ hoc aut̄ sacramētu b̄
vītē xp̄o q̄ ēt̄ p̄ncipiu vīte sp̄nālis: ergo t̄c. t̄ hoc ē qd̄ dī
i Qui manducat. meā t̄ bi. sang. meā i me manet. i. vī-
tur mībi. k Et ego in illo. qz̄ p̄ charitātē amās ēt̄ ama-
re t̄cōverio. l Sicut misit me vītē p̄z̄: qz̄ ēt̄ vita p̄
cētā. m Et ego vīno p̄pter p̄iem̄. Fili. n. inquātū
dī t̄ inquātū b̄ vīuit̄ p̄pter patre: qz̄ alīc̄: qz̄ tm̄ q̄ deus

vīuit̄ p̄pter p̄iem̄ inquātū p̄cedit ab eo: accipit tm̄ cādē
vitā quā b̄z p̄. Scdm̄ vō q̄b̄ vīuit̄ p̄pter p̄iem̄ inquātū
tū vītē supposito, p̄cedēt̄ a p̄z̄: qz̄ vītē p̄comitātē
plenitudo grē q̄ ē sp̄nālyte: t̄ ecclē mō nos inquātū p̄
sacramētu eucharisticē vīnūr̄ deo vīnum̄ sp̄nāl̄: tm̄ cō-
vītē ē real̄ i vītē
tate supposito: no-
stra ē vītē ap̄d̄
ip̄m̄ ē p̄ fidē t̄ di-
lectōz t̄ b̄ ē qd̄
dī: n Et qui
mā. me t̄ ip̄e vī-
uet p̄pter me. qz̄
p̄bōc dīḡt̄ p̄i-
cipio sp̄nāl̄ vītē
vt vītē cīfīdeo
p̄n̄ p̄clūd̄t̄ esse
vērū illō dī quo
mūrūrābat̄ u-
dei tanq̄ dī falso
o Hic ē p̄ans
q̄ dī celō descen-
dit. qz̄ caro xp̄i i
hoc pane p̄tēta
virtute p̄p̄ssan-
ci fuit formata.
p Nō sicut pa-
vestri mā. man-
na t̄ mortuī sūt.
t̄ id nō fuit vere

cibus celestis sed tm̄ figura eius: quā vitā spiritua-
leū non conferebat: sed eam dari in sacramēto prefigu-
rabat: quā erga deuotos habebat omne delectantū
vt habebat̄ Sapien. xvi. Panem paratū p̄stūtū eis
habentē omne delectantū. Malis autēm hominibus
erat insipidus: vnde dicebant̄ Numeri. xxj. Mauseat
anima nostra super cibo isto lenissimo. sic eucharistia
digne sumentibus est vite spiritualis solatium: t̄ indi-
gne sumentibus iudicium: idē sequitur.

q Qui manducat hunc panem. digne: vīuet in eter-
num. sequitur. r Hec dīt̄ in synagoga. que est lo-
cus communis vbi iudei conueniunt. s Hoc ens
in capbariaū. que erat metropolis galilee: hoc ad-
dit euangelista post verba christi predicta ad ostendē-
dum q̄ christus in palam docebat sicut habens doctri-
nam sanam t̄ non suspectam. t Multi. Posita
doctrina christi: hic p̄n̄ exponit̄: t̄ primo ponit̄ eis
expositio: secundo ex hoc ostendit̄ aliquoz̄ reprobat̄
t̄ aliorum affirmatio: ibi. Et hoc multi. Prima in duas
quia primo ponit̄ expositio: occasio: secundo ipsa
expositio: ibi. Sciens autēm hiesus. Occasio autēz ex-
positionis fuit: quā multi iudeorum verba christi cap-
re non potentes p̄dōpt̄ suā in creditatē.

v Dixerunt: durus est hic sermo. In co: p̄z̄alibus
dicit̄ aliquid durum dupliū dī causa: vel quā non est
defaciēt̄ penetrabile: vel quā resistit tactui: sic in spiritu
alibus dicit̄ aliquid dur: vel qz̄ ab intellectu nō pene-
tratur: vel qz̄ displicet voluntati. vtrōq̄ modo sermo
christi erat eis durus: quā eius verba nō intelligebat̄:
t̄ displicebat̄ eis q̄ tanta de se dicebat̄ eo q̄ ip̄sum bo-
minem purum ēt̄ putabant̄: ideo sequit̄. x Quis
potest eum audire. q. v. blasphemia est. y Sciens
aut̄. Hic ponit̄ doctrine christi expositio: q̄tū ad duo
de quibus audiēt̄ erat scandalizati: scdm̄ ponit̄ ibi.
spiritus est qui viuificat̄. Parum igit̄ de quo scā-
dalizati erant erat quod dixerat: descendit de celo t̄ ou-
dit̄ q̄ non debet ant scandalizari predicens q̄ videret̄
eum in posterum in celum propria virtute reuerti. Et
ideo non debebant admirari si dixerat de se celo ori-
nari: quā quelibet res ad suū locum reuertitur: t̄ hoc
est quod dicitur.

y Sciens autēm hiesus apud semetipsum idēst abs-
q̄ alio sibi nunciante.

Johannis

a Quia murmuraret de hoc discipuli ei⁹ qz dixerat se de celo descendisse. b Dixit eis reprimens eorum murmuratores iniusta. c Hoc vos scandalizare. t sine rōne. d Si ergo vide si ho. aſcē. vbi erat pri⁹. acci pif hic si p. qz. b. d. videbitur nō detet scandalizari de qz dixit alienum qz xpō credentes cu eo pmāserūt in ascensione ō hoc viderunt. vt patet act. 1.

e Spūs ē. hic exponit scđm de qz murmurabat lsz qz dixerat cā nem suā eſe cibum necessariū ad salutē. et ipsi intelligebant h̄ ac si daret in p̄pria species sicut lanier vel vēdītur in macello qd est horibile: sō tollit hunc in telectum dices e Spūs ē qui viuiscat. q. d. v̄ba qz dīti spūiale

semper semetipm⁹ qz murmu raret de hoc discipuli e⁹ di p̄t eis. Hoc vos scandalizat. dixit ḡiesus ad duodeci⁹. qz vult labire. R̄ndit ergo ei symō petr⁹. Dñe ad quē ibim⁹. Clerba vite etne habes: et nos credim⁹ et cognouim⁹ quia tu es xp̄c filius dei. R̄ndit eis iesus: Nonne ego vos duodeci⁹ elegi: et ex vob⁹ vñ dyabol⁹ est. Dicebat at de iuda symonis scariothis. Hic em⁹ erat traditur⁹ en⁹; cum esset vñus ex duodeci⁹

scipulor⁹ abierūt retro: et iaz non cu illo ambulabāt.

Dixit ḡiesus ad duodeci⁹. Qunqđ vlos vult labire? R̄ndit ergo ei symō petr⁹. Dñe ad quē ibim⁹. Clerba vite etne habes: et nos credim⁹ et cognouim⁹ quia tu es xp̄c filius dei. R̄ndit eis iesus: Nonne ego vos duodeci⁹ elegi: et ex vob⁹ vñ dyabol⁹ est. Dicebat at de iuda scariothis. De iuda scariothis ad differentiā alterius iude qz fuit frat̄ iacob. d Hic n̄ erat traditur⁹ eu⁹.

Lapl. vii.

qz iesus p̄tulit verba p̄missa. e Cum esset vñ ex xp̄c principalib⁹ discipulis xp̄c. Quenqđ bic sine argumentis vtrū iudas a principio sue vocatōnis a xp̄o fuerit malus. Dicendū qz in hac questōne que est de his qz transcedunt humana inuestigatores. cum sit de occulis cordis humani et in p̄sibus questōnib⁹ tenendū est illud qd est magis p̄sonū sacre scripture et ratōni. Sciedū iḡt qz dicit aug. et iudas a principio sue electōnis fuit malus. select⁹ en⁹ est a vño ad aplatum et p̄ quis maliciā et pdicōes p̄ficeretur xp̄i mysteriū. quia sicut iniqui malevitū bonis opibus dei: sic et deus bene vñt malis opibus hominū: et ideo qz iudas fuit pessimus: in cuius malo bene vñus est xp̄c. Heda aut̄ in hoc p̄uenit cum aug. sed addit⁹ qz iudas non fuit electus ad apostolatū sed ali⁹. i. vocatus est en⁹ cum eis et p̄ pditōnē eius officiū: xp̄c opare salutem huāi generis: sed vtrūqz istoꝝ videtur p̄tra rōnē eē et sacram scripturā: distributio em⁹ bonoꝝ respicit iusticiā. coquato maior ē in h̄tute: et n̄ ē verisile qz iudas vocat⁹ fu. erit ad honorem aplatum nisi tūc fuerit iust⁹: vel qz xp̄c tūc cum iustificauerit ut esset tali honore dign⁹ sicut iustificauit matthei qz cum vocauit ad aplatum: ut b̄ Math. ix. Item infra. xvii. dicit xp̄c de discipulis suis loquēs ad patres: Quos dedisti mihi custodiū: et nemo permittet eis nisi filius pditōnē. et certū est qz loqui hic de pdicōe que est p̄ peccati mortale: qz iudas adhuc viuebat vita cor̄porali: et sic videt⁹ qz p̄iēt p̄ peccati mortale postqz fuit datus xp̄o qz fidem a deo patre. Qz aut̄ addit⁹ beda iuda non fuisse vocatus ad aplatum videt⁹ esse p̄tra scripturā math. x. Mar. iii. vñlshamerant illi qui vocati sunt ad aplatum: et inter eos enumerant iudas. Et act. i. qz matthias elect⁹ est ad aplatum de quo p̄uaricatus fuerat iudas: null⁹ aut̄ vocatus a statu in quo nō fuerit. Et quo patet qz vere fuit vocatus ad apostolatum: p̄ter quod dicendū fuit cris. bonus: quia vocatio ad talem dignitatem respicit presen. tem iusticiam: qz autem postea peccauit pdicendo et tradēdo xp̄m non contradicit isti vocatōni: quia apostoli ex sua vocatione non fuerunt in bono confirmati quod patet et casu petri qui post suam vocatōnē xp̄m negavit. Et iō similiter dicendum qz licet iudas tempore sue vocatōnis fuerit boꝝ: in postea xp̄m pdicendo peccauit. Sciedū

Evangeliū

ramen q̄ extēnū malus erat q̄ r̄pc aplis dicit verba in hoc
ca. uterū vnu ex vobis dyabolus est: tñ sua malicia nō
erat aplis nota: s̄ soli xp̄o q̄ cognoscit corda: xp̄c tñ suam
maliciā dixit in generali ipso audience ne credēs suā ma-
liciā latere sine timore mala ogaret: nō tñ dixit in specia-
li ne extincinueret
eundus fact⁹ peior
efficeret: s̄m q̄ di-
cit Cris⁹.

In ca. vñ. vbi dr̄
in postil. Et in isto
paschate nō fuit ie-
lus in bierlin.

Additio.

Allisost. i
Ob locos sic
picit: q̄lter
sc̄f nō ascēd̄t ad
diē festū: paulatim
em̄ soluebat legem
occisionē accipiēs
a iudaica nequicia
Et theodozibidē:
q̄ em̄ iudei eū pse-
quebant occasiōez
recessus accipiens
legē exclusit: innu-
ens obseruantibus
q̄ veritate adueni-
ente cessat omnis fi-
gura et q̄ legib⁹ nō sb̄hac̄t vt legalia festa pficeret: et vñ b̄:
q̄ nō erat festū xp̄i sejūdeor. Hec theodorus.

Capitulum. vii.

Ost̄ b̄ aut̄ ambulabat. Postq̄ euangelista egit de
ntrumento sp̄uali collato filiis xp̄i. Hic p̄nter agit
de doctrina eis collata: q̄ sicut pdicti est pater te-
bet filii instrumentū et documentū. Et diuidit in duas: q̄
primo origo doctrine xp̄i ondī: sc̄do ipsa doctrina ponit
ca. sequentiā ibi. Jesus aut̄ præxit. Prima in tres: q̄ primo
ondī euangelista aptitudinē loci ad manifestandū doctrine
xp̄i originē sc̄do manifestandi occasiōē: ibi. Iudicat
querebat. tertio manifestationē acrualē: ibi. R̄ndit iesus
mea doctrina. Circa primū sciendū q̄ locus aptus ad pre-
dictam manifestationē erat ciuitas biersolymitana: vbi
ad diē festū p̄ueniebat pl̄s: ideo ad manifestandū et se
in hoc loco inuitat xp̄i. Et licet prior recusat tñ finalē co-
sentit et r̄onabiliter vt yr: t̄b̄ ē qđ dr. a Postbec am-
bu. iesus in gali. docendo in synagogis cor. b Mō. n.
volebat in iudea ambulare t̄c. Licet. n. posset esse int̄ eos
sine nouamento: voluit tñ se aliqui absentare an̄ t̄ps debi-
tum passionē sue ostendendo in se veritatiē humane nature:
et q̄ licuit erat fideli⁹ suis aliqui p̄secutōez fugere. c
Erat aut̄ t̄c. scenopbegia. i. festū tabernaculorū: dr̄ aut̄
a sc̄enos qđ est vñbraculū: t̄ phagis qđ est comedere: q̄
septem dieb⁹ comeudebat iudei in vñbraculū. d Di-
ueruit aut̄ ad eum fratres et. nō q̄ essent filii marie matr̄
sue neq̄ ioseph v̄t als dcm̄ est improbando cr̄ozē helui-
dij sup Matb. 1. ca. nec cognati sui qui erant ad aplatum
vocati: sed dicunt b̄: fratres q̄ erat de cognitione sua q̄ ex
factis ei⁹ volebant reportare gliam mundanā vñ augus-
tū de sequit. e Transi binc et vade in iudeā, hoc est in
irl̄n metropolim iudee. f Ut t̄discipuli tui vidcant
op̄ tua. Dubitabat em̄ de xp̄i miraculis vñrū essent vera
pter hoc sequit. g Neq̄ em̄ fr̄es eius credebāt i eū.
Et quia suggestebat ei malum. s. gliam mundanā quere-
re: ideo recusauit dicens. h T̄ps meum nondū ad-
uenit. i. t̄ps gliae mee manifestanda: quia post resurrecti-
one erat manifestanda. i T̄ps aut̄ vñrū semp̄ est pa-
ratum. q. d. temp⁹ gliae mundane quā querit nūc est in pri-
cipio bñl⁹ solēnitatis: q̄ iudei magis vacabat p̄hiusq̄ et

leticie in principio festi q̄ in fine qñ xp̄c iuit ad festum
vt infra patebit. vel aliter. i Temp⁹ aut̄ vestrū t̄c.
q. d. vos potestis ire securē nō aut̄ ego in q̄tum homo
q̄ inimicos capitales babeo: p̄ter hoc sequit. k
Non potest mund⁹ odisse vos. q. d. vos q̄ gloriā mun-
dā quēt̄ bo-
munes munda-
nos aduersarios
nō babet.

l Me at̄ odit
q̄ querō gloriāz
de: et per dñs ar-
guo p̄tā mūda
noz q̄ sunt ei co-
traria: et b̄ est qđ
dic̄t. m Quia ego
p̄b̄eo testimoniū
de illo. i. de
mundo. Et acci-
p̄tur hic mād̄
nō q̄tū ad cre-
aturaz substan-
tiam: s̄ q̄tū ad
boim maliciam
sicut s̄. dcm̄ e. j.
capi. sup illud: et
mund⁹ nō co-
gnovit.

n Vos ascen-
cate ad diē festū bñc. l. ad principiū solemitatis ta-
bernaculorū: q̄ in principio magis vacabat homines
epulis et leticie: vt pdictum est nō q̄ inuitet eos ad ta-
lia sed oñdendo quid ipsi querebat: q̄ que inuidana se
ad huc sapientib⁹ tñ: vt vñsum est. o Ego aut̄ non
ascen. ad diē fe. l. primū: vñ q̄ postea venit me
dio solemitatē in alia die nō est mentitus: et subdit cā:
p Quia temp⁹ mād̄ nōdā est p̄pletū. Temp⁹ et ap̄tū
doctrine vereitatē: p̄ter quā venerat salvator nō sic erat
in principio solemitatē: p̄ter pdicta sicut circa finem.
q Dec cū di. ipse mā. in galilea. rōne pdicta. r
Ut aut̄ ascen. fra. cā. t̄c. et ipse ascē. l. ad diē festū taber-
naculorū: non tñ cuz fratrib⁹ suis nec ead die: quia ip̄i
iuerit ad primū diē illi⁹ festiuitatē: ipse aut̄ venit il-
luc quarto die: vt patebit infra. Sicut em̄ noluit eē in
principio festiuitatis ne fratrib⁹ suis malū p̄sidenti-
bus videre fauere: sic non habuit se oīno subtrabe-
re ne p̄lo doctrinā salutis subtraberet quaz vñceret
docere: mod̄ aut̄ veniendi tangit cū dr. s Mō ma-
nifeste. i. cuz magna comitū: ne daret iudeis occasio-
nē maioris inuidie. t Siquasi in occulco in b̄ con-
descendens fideli⁹ q̄ timore mortis occulcādī erant. v
Iudic ergo: Postq̄ euangelista descriptis aptitudinē
t̄pis ad manifestandū originē sue doctrine: hic p̄nter de-
scribit occasiōē manifestatōis dicte. Et diuidit in du-
as fin duas occasiōēs bñdīl manifestatōis: secunda
ponit ibi. Jam au. di. fe. Prima occasiō fuit: investiga-
tio iudeorū xp̄im̄ querentū: quoq̄ alīq̄ cuz querebat vt
interficerent alij autem vt doctrinā ei⁹ devote audi-
rent: et ideo debuit apparet et docere vt oñderet q̄ ma-
libnocere nō poterat nisi q̄tum p̄mittebat. Sicut enī
se occultādo oñdit infirmitatem humanitatis: ita oñ-
deret int̄ inimicos appendo et exndo oñdit potenti-
am deitatis. Debuit etiā appere: p̄ter bonos vt q̄ do-
ctrinā originatā a deo oñderet vt attenti⁹ cuz desidera-
rent: et hoc est qđ dr. v Judei ergo querebat cuz in
die festo. dupli cā: et dictū est. x Et dicebat vbi
est ille. q̄lili qui querebat et odio deditib⁹ cuz
nominare p̄rio nomine. Illisaut qui querebant cuz
ex deuotōne ita reputabant cum famolum et aucenti-
cūm quod non op̄petebat exprimere nōq̄iū propriū

Johannis

et iō q̄tum ad eos sēnsis ē. Abi est ille. q̄si dicāt: x̄bi ē
ille q̄tane? talis ē et facit tot miracula. y Et mur-
murmur multū erat de eo in turba. ppter p̄tētatez opini-
onū de eo: z̄o sequit. z Quidā. n. dicebat q̄r bonū est
aprobado ei doctrinā t̄ miracula. a Alij aut̄ dice-
no: sed sc̄. turbas
et h̄q̄ malignā
tes dicebāt tur-
bas ē seductas
ab eo: p̄z q̄ ma-
iorps fm̄ m̄nēz
dicebat p̄tarū
q̄r erāt p̄ncipes
spli illi qui dice-
bant en seducto-
rem: x̄n̄ sequit.
b Nemo tam
palaz loquēbat
de eo. s. in bonū.

c Prope rēme-
tum in dico. s. z̄
illoz de tribu iu-
da: luct. n. om̄s
de ip̄z alioq̄ no-
mūnareñ iudei
tū speciali mo-
do sic noiañ il-
li de tribu iuda:
tū graui mo-
uebāt p̄tra xp̄m: eo q̄ in scripturis xp̄c erat pm̄issus
de tribu co. p̄z aut̄ reputabāt istū galileū t̄ ab eis ex-
tranciū: ppter q̄dētā sacerdotes repudiabant eum: vt
dī in fine bñ. c. d Jam aut̄. Hic ponit sc̄. cau-
sa q̄ est admiratio turbe in doctrina xp̄i: t̄ iō debuit on-
dere vñ originareñ excellentia sue doctrine: et hoc ē q̄d
dī: Jam aut̄ die festo mediante. Dies festus b̄c dī to-
tum temp̄ illi solēnitatis q̄ durabat per. vii. dies: t̄ sic
mediuñ bñ. fct̄ erañ in q̄to dī: t̄ tūc. e Ascendit
iēsus in templū t̄ rocebat. q̄r ibi est loc̄ aptus t̄ cois sa-
ne doctrine. f Et mirabant iudei. ppter rem insoli-
tam. Credebāt cīm ip̄m esse filium ioseph. t̄ p̄z occu-
patum in labore corpali. Sciebāt etiā ip̄m nō ēē ex-
ercenti in studio: t̄ tū videbāt eū excellētissime do-
centē legis: t̄ p̄bet̄ testim̄ om̄a p̄fereñ: t̄ iō meri-
to mirabant vñ tanta excellentia doctrine originaba-
tur: t̄ hoc est q̄d dr. Quō bic lras sc̄t cū non dīcīterit:
g R̄dit iēsus. Hic p̄nt̄ exprimēt̄ origo illi? doctri-
ne t̄ diuidit in duas: q̄r primo oñdit doctrine sue origi-
nem: sc̄do inuitat ad ip̄am: ibi. In nouissimo aut̄. Pri-
ma in duas: q̄r primo oñdit origo doctrine: sc̄do origo
doctentis: ibi. Dicēbat g. Prima in tres: q̄r primo. Apo-
nit intentū: t̄ sc̄do. p̄bat. p̄positū: ibi. Si quis voluerit
tercio sc̄ludit̄. Nolite iudicare. In prima ḡ par-
te ponit q̄r doctrine sua originañ a p̄c dicens. b
Mea doctrina nō est mea. q. d. ista doctrina q̄ est mea
approbatiue t̄ subiectiue nō est mea q̄ exercitiū acquisi-
tionis bñanae. i S̄ eius q̄ misit me. i. data est mi-
bi a p̄c: q̄r filiū fm̄ naturā humānāz habebat canden-
sciam cī p̄c: t̄ bñ eā ab ip̄so: t̄ supius frēquentē dictū
est: fm̄ vo naturā humāna bñ alia lcam. s. creatā: non
tñ bñ eā p̄ exercitiū acquisitā: sed ab instanti p̄ceptio-
nis insufflā. Et sic soluta est q̄o qua querebat. Quō bic
lras sc̄t t̄c. Alio mō exponit aug. dicens: q̄r filiū est vñp̄i
p̄s: t̄ q̄r verbū alioq̄ idem est q̄r doctrine sua: t̄o sc̄t
q̄r filiū sit doctrina p̄s: filiū igitur est doctrina p̄s idēti-
tatem nō tñ p̄ originē: quia a se nō originat sed a p̄c. ē
igit vñ sensus fm̄ aug. Mea doctrina nō ē mea. q. d. Q̄o
qui sum doctrina pris no sum a m̄cipo sed a p̄c: expo-
sitionē tñ prima maḡ p̄cordat̄. k Si q̄s. Dic oñr.
p̄bat. p̄positū. s. q̄ sua doctrina sit a p̄c sibi data: Et
diuidit in duas: q̄r primo inducit suā p̄batōnez: sc̄do
renouet quandā obiectōez: ibi. Nōne moyses. Pria-

in duas: fm̄ duas. p̄batōnes q̄s inducit: sc̄da ibi. Quidā a
semetipio. p̄ma. p̄batio. p̄cedit ex alioz iudicio: Amor. n.
z̄odiu multū duc̄tū iudiciū rōnis: t̄ iō mouet eos ve-
mouēt oñdi qd̄ p̄ ip̄m p̄ceperat: t̄ tuq̄ poterūt manifiste
iudicare q̄r doctrinā sic a teo p̄ceā q̄ miracula testificā
te: q̄ nō pot esse te-
stis falsitatis: vt s̄.
frequētē dictū est
t̄ hoc est qd̄ dicāt.
k Si q̄s vñ. vol.
ci. facere. s. pris ce-
lestis pueriaz atē-
ctionēa se abicyē-
do. l Loḡsc̄t.
idest vere poterit
iudicare: q̄r pati-
sum ei? iudicio cō-
mittere.

m Utrū ex deo
sit an ego a m̄cipo
loquar. Mō est per
hoc intelligendum
q̄ filiū in aliq̄ possit
a p̄e discordare:
q̄r hoc ē impossibi-
le: vt s̄. declaratus
est: s̄ lequit̄ cī fm̄
coz opiniōnez: q̄r
reputabāt cū puris
boiem. q. d. n An ego a m̄cipo loquar. glām huma-
nam falso querendo vt vos estimatis. o Qui a se-
met p̄o. l Dic p̄nt̄ p̄bat. p̄positū. p̄prio facto: q̄r in doctri-
na sua querebat glām p̄ris celestis: t̄ sic p̄z q̄ illa doctrina
erat a teo. Om̄em qd̄ est ad tē glām ordinatū: ab ip̄o est
t̄ hoc est qd̄ dr. o Qui a semetipio loquit̄. falsa de se
singendo glām p̄ria querit: q̄r supbia excitat̄ eū ad sic lo-
quendū. q Qui aut̄ querit glām eli? q̄ misit illum. i. dei
p̄ris. r Hic verax est. in doctrina. s Et in iusticia
in illo nō est. q̄r irrepensibilis est i vita: sic aut̄ faciebat
xp̄c: q̄r statū paupētis t̄ obiectōis elegit t̄ glām tēi ci-
bus q̄sūt̄: et p̄z. p̄positū. t Nōne moyses. Hic remo-
uet quandā obiectōez q̄ possit fieri in p̄tarū: q̄r possent
dicere t̄ de facto dicēbat̄ tua doctrina nō est a teo: q̄r legē
dei datam moysiū custodis violando sabbatū: hoc em̄z
ei imponebat: vt s̄. dicēt̄ ibi. Hic aut̄ obiectōez remouet
dupl̄: sc̄do ibi. R̄dit iēsus. Primo igit̄ remouet obiectōi
onē p̄dictam p̄ hoc: dato q̄r transgressor̄ legis nō tamē
hēbant titulum argēdi ip̄z in cū essent trasgressores legis
manifeste in maiordō: t̄ hoc est qd̄ dr. t Nōne moy-
ses dedit̄ vobis legē. q. d. vos etis obligati ad ei? obserua-
tionē magis q̄z ego: q̄r fm̄ vēritatē nō erat obligatus. v
Et nōmo ex vobis facit legē. qd̄ p̄bat p̄ effectū dicens. x
Quid me queritis interficere. let. n. p̄bhet interfec̄tōez
innocentis: t̄ q̄r nō poterāt rōnobilit̄ r̄ndere puererū
se ad p̄uicia: vñ sequit. y R̄dit turba. i. boies turbati.
z Quidā iudees. q̄r p̄z manifeste falsoz: q̄r demo-
nia expellebat. a Quid te querit interficere. q. d. nos
nō querim̄: t̄ in hoc m̄tūtū sicut t̄ in primo: q̄r quer-
ebant moreñ eius: vt dictū est in p̄ncipio bu? ca. b Re-
spondit iēsus. Hic alio modo excludit̄ obiectōez p̄dictāz
oñdens cā falsam. Et hoc em̄ dicēbant cū transgressor̄
legis q̄ languidū sanauerat die sabbatū: vt s̄. dictū est. v.
ca. t̄m in hoc nō fuit transgressor̄: vt ibidem fuit dictuz: t̄
hoc idem oñdit̄ alio mō. s. p̄ circumcisionē: q̄r licite acci-
pit̄ bō in sabbato: t̄ hoc est qd̄ dr. b R̄dit iēsus et
dirxit̄ eis. reprimēdo coz maliciam. c Unū opus feci
sc̄z noctum vobis. d Et om̄es miramini. i. turbamini
q. d. quantum turbaremū: si vidissēt̄ om̄ia facta mea
male interpretantes ea. e Propreca moyses dedit̄
vobis circumcisionē. in lege eam scribendo. f Non q̄r ex moyses est. s. primo. g Seo ex patribus
q̄r data est a tempe abrae: vt s̄ Ben. xvii. t̄ sic patet q̄r ar-

Euangelium

et in cœlo est maioris auctoritatis: q[uod] data est ipsi abrae q[uod] erat pater principalis ipsi. b Et in sab. circu. ho. absq[ue] legitur a gressione: q[uod] pceptum est q[uod] octaua die circumcidat puer: t ideo si octaua dies sit in sabbato circumcidit puer: nec aliqua transgressio reputatur: et hoc arguit saluator.

i Si circum. acci
pit ho in sab. vt nō
sol. lex moysi. vt p[ro]p[ter]e
p[re]dicta.

k Mibi indignus.
q[uod]to. ho. sanu feci i
sabbato. q[uod] hoc
valde irrationabile:
q[uod] magis licita est
melior sanatio bo
minis in aia et cor
poro q[uod] sic ipsa cir
cucis et magis ad
d[omi]ni gloria. l Ho
lite iudicare. Hic
ex predictis excludit
intem. s. q[uod] ei do
ctrina sit a deo si re
cte consideret: et hoc
est q[uod] dicitur. l Ho
lite iudicare fin fa
ciet. i. attendentes
ad id q[uod] nō opinier
ad rem iudicem quā
do amor vel odiu[m]
attendit: p[er] q[uod]
aliter q[uod] fin verita
tem iudicat.

m Sed iusti iudicium facies iudicare fin natura rei in se: et
tu inuenies q[uod] est a deo fin veritate. n Dicebat ergo.
Declarata origine doctrine hic ostendit origo doctoris:
et dividit in duas: q[uod] primo circa hoc ponit ipsi dubitatem
scido tibi solutio: ibi. Namabat ergo. L[et]ica primu[m] sciebam.
et multi de ipso sciebat principes querere morte xp[ist]i: et io
en vidissent eum in pal[ace] docente: et principes arguentem et
ipso non dicere: credidicunt fortius ipsum esse xp[ist]i: trahentes
argumentum et facto principiū q[uod] nō capiebant eum
cum tamen prins ad mortem quereret eum: quasi ipsi de nouo habe
rent noticias q[uod] ipse esset vere xp[ist]i. p[ro]missus: t ideo ab
eis p[ro]secutore[rum] ceſſarent: et hoc est q[uod] dicitur. n Dicebat ergo
quidam de hierosolymis. Isti enim sciebant inde[m] maliciā p[er]in
cipiū q[uod] alii: q[uod] manebat cum eis in ciuitate. o Nonne
hic est oues que interi. t[em]po[r]e conatu suo. p Ecce nunc
palam loqui: t[em]po[r]e eos. vt p[ro]p[ter]e: q[uod] dicitur: Nemo ex vo
bis facit legem. q[ui] b[ea]tū alia vba ei dicebat: vt[em] et p[ro]dictis. r Numq[ue]
vere cognoverit te. q[uod] d[omi]n[u]s. v[er]o q[uod] sic eo q[uod] desistat ab eis p[ro]secu
tione: verū tamen q[uod] nō beabant certitudinem: sed tamen opinionem:
ideo etiam arguerunt ad stranis dientes. s Sed bunc
scimus vnu sit: q[uod] patria et gen[er]e cognoscerebant. t
Hoc autem ei venerit nemo scit. i. sciet. v Vnu sit. Et stud
autem accipiebat ex scriptura. Et alii. que ad literam intelligit
te tibi. Generare[rum] et h[ab]ere enarrabitur: t[em]po[r]e xl. Tercetu
es de absconditiō[rum] saluator isti. x Namabat. Posta
dubitacione ipsi circa originē tibi p[ro]p[ter]e dubita
tionis soluto. Et dividit in duas: q[uod] primo declarat xp[ist]us
originē suā: scido terminū a[us] que tendebat tibi. Dixit ergo
jesus adhuc modicū[rum]. prima adhuc in duas: q[uod] primo de
clarat tibi origo: scido et hoc oculum turbidissimo: ibi. Que
rebant. An prima est p[re]dicta sic. y Namabat jesus. in
quo ostendit magnitudo sui affectu[rum] ad nrām informatiō[rum].
y In templo docess. ut oīs possent eum audire. z Et
dicens cor dubitacioni respondendo. a Et me scitis. q[uod] tu
ad humanitatem patriā et gen[er]e cognoscere: sed quantum ad
divinitatem me nescitis: ideo sequitur. b Et a meipso nō
veni. sed a patre quē ignoratis. c Deinde est yes? si me

misi. q[uod] in hoc implet p[ro]missum de filiū missum. d
Quē vos nescitis. q[uod] deū nemo vidit vng[ui]q[ue]: ut dicitur
est. i. ca. 7. p[er]inde me[n]o cognoscitis: cu[m] sim cu[m] filiū natu
ralis eq[ui]lis cu[m] in natura totatis. e Ego scio cu[m]. q[uod]
in q[ui]ntum deus: filiū b[ea]tū eandē sciam cu[m] p[re]c[on]iū: et sic cu[m] co

prebēdit fin eti
am q[uod] b[ea]tū clā
re vidit a p[ri]u[ate]l
p[ro]p[ter]o: licet nō p[ro]p[ter]
hendat. Et cau
se noticie b[ea]tū sub
ditur: cu[m] dicit.
f Quia ab ip
so sum et ipse me
misit: p[ro]bocens
q[uod] p[re]cedit a p[re]i
natura diuina:
b[ea]tū sciam primā
q[uod] est scia p[ro]p[ter]en
tis: q[uod] b[ea]tū auē
q[uod] missus ē in na
tura humana ad
salutē mūdi: b[ea]tū
in natura huma
na plenitudines
g[ra]tiae et scie: q[uod] p[ro]p[ter]
in natura crea
ta recipi.
g Querebant
ergo. Hic p[ro]pter
ponit p[ro]p[ter] dini
sio sequens adre
sponsionez xp[ist]i:
q[uod] ea auditā ma
ligni exarserunt
in malicia: et boni fuerūt in fide solidati. et hoc est q[uod] dicitur.
g Querebant et cu[m] apprehendere. ad occidendum ma
lignates. b Et nemo misit in illū manū: q[uod] nō po
terant explorare maliciā in effectu nisi quantu[m] p[ro]mitte
bat ideo sequit. i Quia nondū venerat horaz ei.
id est ab eo ordinata de captione sua. k Et turbas
autem mul. cre. in eis. p[er]ter eius doctrinā et miracula ido
sequit. l Et dicebant tibi cū venerit nūquid t[em]p[or]e. q[uod]
d[omi]n[u]s est aliis expectand[us] q[uod] plura faciat ideo firmatē
nēdū q[uod] bic est tibi xp[ist]i. Audierant etiam ante q[uod] in adver
tu xp[ist]i multa miracula debebant fieri et fin veritate tot
videbant fieri p[ro]ntialiter q[uod] quincebant credere ipsum
esse xp[ist]i. m Audi p[ro]ba tur. mur. de illo hec. Et be
ne dicit murmurante: q[uod] nō audebant finit[er] in pa
lam. Terribilis pharisei audientes tanta bona d[omi]no
luerūt et peccauerūt ministros p[ro]p[ter] principes ad capi
tum ipm: et hoc est q[uod] dicitur. Et miserunt principes rc.
n Dicit ergo jesus. Postq[ue] tibi ostendit suā originem:
bic ostendit declarat terminū ad que tendebat. Et dividit
in duas: q[uod] primo ostendit p[ro]positus: scido ex h[ab]itaculo
admiratio turbaz: ibi. Dicerit ergo. Terminū ad que
tibi tendebat est ipse p[er] ad que p[er] morte rediit in q[ui]ntum
p[er] hoc gloria corporis et exaltationes accepit: et hoc est q[uod] di
cit quasi rendendo intentiōni querentiū ipsum capere.
o Adhuc modicū[rum] t[em]po[r]e vobis cū sum. q[uod] d[omi]n[u]s non inō im
plebitis q[uod] vultis: q[uod] adhuc modicū[rum] t[em]po[r]e volo manere
in ipso ad docendum et miracula faciendum. p Et
vado ad eum q[uod] me misit. o mortem emi iuit ad patres
pactis tibi p[ro]dictis. q Queritis me: quia post ascen
siō[rum] cu[m] in celū iudei videntes sicut p[er] apostolos
fieri: penitentia ducti reuersi sunt ad fidem xp[ist]i diceret
ad apostolos quid faciemus: et habet act. ii. r Et
non inuenies. s. fin p[er]fectiō[rum] corporalem: sed peni
tentia eum inuenient fin presentiam spūalem. Ali
ter exponit de presentia corporali: quia post apropin
quante destructōne ciuitatis per romanos: multi iude
orum cognoverunt hanc miseriā eis evenire: p[er]ter
mortem ieshi: quē tunc libenter voluerint habere p[otes]tes

Johannis

ad sui liberationē sequit. s Et ubi ego suzyos nō potest̄ venire. q̄r nō dixit: Ubi vado. quod v̄t p̄ueni ent̄ dicere. Dicendū q̄ sicut ire ad p̄iem p̄ueni ei fū būantatē in q̄ est mutatio: ita eē sp̄ apud p̄iem conuenit ipsi p̄ diuinitatē in q̄ est idēz cū p̄e in essentia: disti-
ctus tñ in perso-
na et ad hoc desi-
gnandum dicit:
Ubi ego sum.

t Dixerunt er-
go ti. Hic ex ver-
bis r̄p̄i ponitur
turba admirato-
ex hoc em q̄ r̄pc
dixerat. Quere-
tis me tñ iue-
niens. quasi du-
bitantes argue-
bant q̄ debere
a indea recede-
re et ire ad predi-
candū gentibus
extra terrā inde
oīum: et l̄fa p̄tz.
Ex fine v̄b̄ ar-
guunt dñm dīce-
tes. v Quis
est sermo quem
di. que. me. tñ
inve. et v̄bi ego
suz nō pote. ve.
q.d. Et h̄qd dī-
xit. Ubi ego suz
p̄z q̄ illud t̄ dī-
xit. Queret̄ me

tñ inueniens. nō intelligit p̄ hoc recessus ei⁹ a iudea
q̄r dixerit v̄bi ero: tñ v̄b̄ suz: q̄r tñc eratā indea cū
p̄ulit verbū p̄dictū: t̄ sic p̄z eoz dubiū circa r̄pi v̄b̄: z
sic em debet loqui obstinatis vt videntes non vide-
rent et audientes nō intelligeret̄: put erat de eis p̄he-
tatum Els. vi. r In nouissimo. Declarata origine
doctrine r̄pi: t̄ onſio q̄ erat a deo data et facta: hic p̄n̄
inuitat ad ipsam. Et diuidit in duas: q̄r primo ponit
bm̄i inuitat̄: sc̄o ex hoc sequens p̄pli dissensio: ibi.
Et illa ergo turba. In prima iḡt p̄te dī sic. r In
nouis. aut̄ die m̄a. vesti. i. in die. vii. q̄r prim⁹ dies et ul-
timus erant solēniores intermedios: vel aliter. In no-
uissimo. i. in octauo: q̄r pacis. vii. diebus festiuat̄ ta-
bernaculor̄: in octauo die erat festū cetus vel collecte
et dicebat illa dies sanctissima in lege. Qui ratio est: q̄a
figurabat p̄gregatōez sanctoz in lupina felicitate. In
illa ergo die magno et solenni. y Stabat iesus et
clamabat. p̄dicando verbū dei: t̄ ex hoc inolevit p̄fue-
tudo et turbis vulgarib̄ fiat sermo stando: religiosis
aut̄ sedendo: q̄r r̄pc docebat discipulos suos sedendo:
ut b̄ Math. v. Et cū sedissem acceſſerūt ad eū discipu-
li ei⁹: tapicis os suū docebat eos. et in plurib̄ alijs lo-
cis in euangelio turbas docebat stando: et hic b̄: quid
aut̄ docebat subdit. 3 Siquis sitit. i. siquis deside-
rat doctrinā vite. a Tleniat ad me. p̄ fidē formata.
b Et bibat. aquā sapie salutaris: nō solū ad sufficien-
tiā: sed etiā ad redundantiam: q̄r fides et bonitas vnu-
us fidelis d̄z ad alios terriari: q̄d offendit salvator et
scripturā cui sententia b̄: puer. v. sed verba sunt hic
aliquantulū mutata: t̄ hoc est q̄d dr. c Qui credit
r̄c. flu. de ventre ci⁹ fluent. adjalios p̄ redundantiam.
d Aque viue. dī aut̄ sapia diuina aqua viua: q̄r cōti-
nuat boiem suo principio. f. deo. e Hoc aut̄ dicit
de sp̄sanclo. Hec sunt verba euangelie exponentis
verbū r̄pi p̄dictum de acceptōe sp̄sanclo in signo
visibili sicut accepserūt apli in die pentecostes: or ex il-
la acceptōe facta ē req̄ndantia fidei in p̄dicatore euā.

geliū totū orbem. f Quē accepturi erāt credentes in
eū. Quis enim apli haberent ḡam sp̄sanciā an illā dīc
pentecostes: nō tñ ita plener: p̄ter hoc nō recepant in si-
gno visibili q̄d tenotat ḡe plenitudo eū: tñ cā subdit.
g Mondū erat sp̄s dat⁹. in tali plenitudine et signo vi-

sibili. b Quia
jesus nondū erat
glorificat⁹. Ad hoc
em̄ dat sp̄sanclo
vt trahat̄ corda fi-
deliū ad celest̄ glie
desideriū: n̄b̄l aut̄
desiderat̄ nisi app̄-
bendat̄ ut possibi-
le. possibilitas aut̄
būane natuē ad as-
secutōes celestium
manifestat̄ p̄ glori-
ficatōez būanitat̄
in r̄po: t̄ iō p̄n̄ te-
buit glorificari q̄
daret sp̄sanclo in
signo visibili: ut
p̄factū videre adi-
tus regni celestis
possibilis homini.

i Ex illa ḡ turba.
Dic q̄m describit
p̄pli dissensio seq̄ns
ad v̄ba r̄pi: t̄ p̄mo
inter p̄l̄res: sc̄o
inter principes: ibi
Cleverunt ḡ mini-
stri. In prima er-
go p̄te dī sic.

i Ex illa ergo turba cuz audis. hos ser. cī dicebant. silli
qui vere credebāt. k Hic est vere p̄pheta. i. anthono-
matice dīc p̄pheta q̄ p̄missus ē deutero. xviii. Prophe-
tam suscitabit te? t̄c. q̄d ad l̄ram intelligit de r̄po: vt dc̄m
est ē. ca. p̄cedenti. l Alij dicebat hic est r̄pc. Iste erant
in fideferentōes p̄dictis: q̄r fidei veritate aptius p̄fe-
bant. m Quidā aut̄ dicebant. tradicendo p̄cedenti-
bus. n Nunq̄d a galilea venit r̄pc: q̄. d. nō: et p̄ter b
nō est r̄pc: q̄r est galile: t̄ adducit p̄ se argumentū ex scri-
peura dicentes. o Nōne scriptura dīc t̄c. vbi erat da-
vid. q̄n fuit inunc̄ in rege. p Venit r̄pc. q. d. sic. Sc̄e-
dum q̄ scriptura in plurib̄ locis p̄cipit r̄pm esse d̄ semine
dauid: p̄c̄issime biere. xxiiij. Suscitabo dauid gerumen iu-
stum t̄c. q̄d intelligit de r̄po: unde in fine auctoritatis sub-
ditur. Et hoc est nomē q̄d vocabūt eum dñs iust̄ nr. Silb
q̄i in bethleem castello nasceret̄ scriptū est: in ch̄ee. v. Et tu
bethleem crifra t̄c. sequit̄. Et te m̄bi egredieſ q̄ sit domia-
tor̄ in isrl. t̄ vtrūq̄ erat v̄ru de r̄po: q̄r de dauid deſcen-
dit fm̄ carnē t̄ in bethleem natuē ēv̄t̄ Math. ii. t̄ Luc. ii.
sed ipsi b̄ ignorabāt: eo q̄ nutrit̄ fuerat in nazareth.

q Dissensio itaq̄ facta est in turba propter eū: quia ibi
erant otrarie opinōes de cor: p̄ate et predictis.
r Quidam aut̄ ex ip̄sia vo. appre. cum. sed repressi sunt
diui: a virtute: ideo sequit̄. s Sed nemo misit sup eū
manus: quia n̄b̄l poterant ei facere nisi quantū t̄ quan-
do ip̄se p̄mittebat. t Cenerunt ergo. Hic osequēter po-
nitur dissensio quo ad principes: Et diuidit in duas: q̄a
primo ostendit dissensio eoz erga ministros: sc̄o princi-
pum adiuvicem: ibi. Dicit nicodemus. Turbatio p̄inci-
pum erga ministros fuit et hoc q̄ nō ceperunt ieluz: quia
ad hoc missi fuerant: vt p̄dictum est: t̄ patet littera. v
Responderunt ministri. se excusantes. x Nunq̄d si clo-
catus est homo sic hic loquit̄. q̄. d. ita bene loquit̄ q̄ n̄d
videtur homo purus sed plus: p̄ter quod temerarium
esset ponere sup eum manus. y Responderunt ergo
eis pharisei. ex inuidia moti. z Nunquid et vos sedu-
cti es̄. i. extra veritatem ducti. q. d. p̄z q̄ sic: q̄d p̄firmant

Euangelium

eremolo maior et legisperitorum dicentes: a Munquid ex principib⁹ i. ex sacerdotib⁹ q̄ principabantur in ipso. b Eli⁹ credidit in eū. aut ex phariseis. q̄ videbant religio-
rios alios. q. d. null⁹ et talib⁹ credidit: b in falso erat: q̄
multi de istis crediderunt xpo. occulte tamen ne de synagoga
expellerentur: et ba-
batur infra. riiij. ca.
c Sed turba hec.
sc̄ credit: que de
facili seduci potest p-
per ignoriam: ideo subditur.

d Que non nōnuit
legē maledictis sūt.
hoc accipiebant ex
hoc qd̄ dī deuterio.
xviij. Maledictus
q̄ no p̄manerit lege
xc. e Dixit ni-
codemus. Hic po-
nit dissensio princi-
pum adiuicere pro-
pter verbum nōcōdemi i excusantis iēsū: quia occulte cre-
debat in eum ideo voluit eum excusare ex lege dicens.

f Munquid lex nra iudicat boiem tē. volebat cīm p̄ hoc in-
ducere eos ad audiendū xp̄m: ut per verba ei⁹ ouerteren-
tur sicut ipse fuit querens. g Ecognoverit quid faci-
at: q̄ in dānatōne hois no leuerit est p̄cedendū. b
Rūderunt et dixerunt ei. de veritate turbati: q̄ boies inui-
dia et iracundia agitatiō recipiūt p̄suasione. i Munquid
et tu galilei es. i. discipul⁹ bni⁹ galilei. k Scrutare scri-
pturas. i. diligenter p̄sidera: q̄ v̄ q̄ nibil de cīssias.

l Et videlicet p̄pha tē. h verbū eoz simpliciter ē falsum:
q̄ si intelligat de p̄phetis generaliter alioq̄ fuerint natū de
galilearib⁹ belizetus: thobias: et delboz̄ p̄pheta: et forte
plures alio. Si aut̄ intelligat de p̄pheta p̄missio ad salutē
p̄pli q̄ est messias: ut frequenter dicitur: sic etiā falsum est
verbū eoz: q̄ de ipso scribit. f. x. q̄ v̄esse nazareus et
p̄ sequens de galilea: quia nazareus est in galilea: dī em de
xpo. f. x. b. in veritate hebraicā: Eredit virga teradice
ieſe tū nazare ter radice ei⁹ descendet. b. at poterat re-
spondere nōcōdem⁹ q̄ erat legisperito: b. no fuit affusus nec
inīi⁹ q̄ erat apli illō tpe erant timidi. m Et reuersi se
tē. q̄ eoz p̄siliū p̄ divisionem fuit dissipatus. Hic querit
vtrū tpe fuerit p̄pheta. Et arguit primo q̄ no: quia p̄phe-
tia p̄tinet ad cognitōes intellectuā: vt. Dan. x. Intelli-
gentia op̄ est in visione p̄tē aut̄ p̄tē intellectuā
erat in statu beatitudini: zī: in quo no manerit p̄pheta s̄ magis
euacuat et cessat: ut fr. l. cor. xiiij. ergo tē. Hęz cogni-
tio p̄pheta quandā obscuritate importat: ideo dī. p̄pha q̄
si p̄cul fāns in xpo aut̄ non fuit enigmatica cognitione: q̄a
ab instanticeptōnis aia cius vītē clare essentia diuinā
ergo tē. Contrariū p̄z in litera. Item in lege t̄ p̄pheta p̄-
dictus fuit ventur⁹ sicut p̄pheta antonomarice dicit. Re-
sponsio: dicendū q̄ p̄pheta s̄ nominis interpretationem
dicif quasi p̄cul fāns inquit annunciat ea q̄ sunt longi
qua ab hoī cognitōis: et hoc no p̄tinet ad p̄fectōes pro-
p̄hetie: sed magis ad defectōes: vt. Mu. xii. ca. vbi inoyes
dī excellētior: p̄pheta eo q̄ dei palā et no p̄ enigmata vi-
derat: que ali⁹ cognoscēbat in somno et visione. Ali⁹ mo-
ntelligit ista longinquitas respectu aliorū hoīm cī q̄bus p̄-
pheta querat: quib⁹ annunciat occulta: et hoc est te ratōne
p̄phete: et ideo Aug. xij. oīra faust⁹ dicit q̄ ex hoc alioq̄
dicif p̄pheta q̄ annunciat ea q̄ sunt longinqua a cōi cogni-
tione hoīm cum quib⁹ querat in via: xpo. c. autē ante passi-
ōne suā q̄sum ad p̄tem sensitū erat viator: et cum ali⁹
hoīm⁹ querat: et ideo quib⁹ clare videret diuina se-
cretarū erat vere. p̄pheta inquit erat longinqua a cogni-
tione aliorū hoīm cīm quib⁹ p̄versabat: et q̄bus annū-

ciabat illa. Angeli aut̄ in nullo sunt viatores: q̄ dorū
p̄uersatio no ē cū hoīb⁹: vt bi dān. ii. t̄ iō no p̄nt dici p̄
p̄bete ex hoc q̄ annunciant hoīb⁹ occulta. Per dicta p̄z
ad argumenta. quis cīm xpc̄ q̄sum ad p̄tem intellectuā
erat. b. no t̄ erat oīmo extra statū vie: t̄ iō no cū
cuabafūs illo ra-

tio p̄betic ante
passionē: fed p̄z

resurrectōes fu-

it euacuata: q̄a

ampli⁹ no crat i

via: et sic p̄z pri-

mū argumentū

Et sicut sili p̄z

ex dictis: q̄ ob-

scuritas cogniti-

onis in ipso pro-

p̄beta no ē p̄fēctōne p̄bete

In capit. vii.

vbi dī in postul.

Est iūtē sensus

in aug. Mea

doctrina no est mea.

Additio.

Q̄ba augustani in hoc loco hec sunt: v̄t aut̄ hoc
esse p̄riū q̄d dicit: Mea et non mea. b. si dirissit
ista doctrina no est mea: nulla est questio. q̄ ē er-
go doctrina patris nisi verbū patris: ipse ergo tpe est
doctrina patris si verbū patris est: sed q̄ verbū no po-
test esse nisi alioq̄: et suā doctrinā dixit et seip̄sū t̄ non
suā q̄ p̄tis est verbū: quid est. n. tam tuū q̄ tu: et q̄d taz
no tuū q̄ tu si alioq̄ es. Dicere ḡ: Mea doctrina non
est mea: ac si diceret: ego non sum a meipso. Hec
aug. q̄ verba satis accordat littere et meo iudicio melius
intelliguntur in sc̄p̄sis q̄ per expositionem postillato-
ris.

Replica.

T̄ca. vii. vbi dī: Mea doctrina no est mea. vbi
postul. ponit verba. b. aug. in clarissima summa
sic: Mea doctrina no est mea. q. d. Hęz q̄ suā do-
ctrina pris q̄ no sum a meipso sed a p̄te tē. Hac intel-
ligibile t̄ summaria et dictis. b. aug. reducta veritatē
Hęz. sicut calūniū no relinquit: et t̄ idem finaliter di-
cit: ut patet intenti suam allegationem.

Capitulum. vii.

Iesus aut̄ declarata origine doctrina: hic p̄tē
ponit ipsa doctrina: ipsa aut̄ b̄ virtute illuminati-
natiū et vīnificatiū: idco sic p̄cedit: q̄ p̄tio
de larat ei⁹ virtute illuminatiū: sc̄do virtutem vīnifi-
catiū. x. ca. ibi. Amen amen dico vobis. p̄ma in duas
quia primo oīndit cuius virtus illuminatiū p̄ verbū
sc̄do p̄ sensib⁹ signū cap⁹ sequenti. Et p̄teriens iēsū.
prima in duo: q̄ euangelista primo introduct p̄tēm
centē: sc̄do oīndit doctrine eius virtutēs ibi. Iterū ḡ. p̄
ma in duo: q̄ primo ponit doctrina veritati: sc̄do p̄fū
tatio falsitatis ibi. Adducit aut̄. Līca primū sciendū
q̄ debitis modis docendi veritati fidei est p̄tio
hīre in oīone postea effundere p̄tēm in p̄dicatore: et id
tpe volens dare exemplū p̄dicatoreb⁹ ecclēsie aliquan-
do ante p̄dicatōes sequitur se in oīone: et hoc q̄d
dicif. a Iēsū aut̄ p̄rexit in monte oliveti. causa
orandi: quia dominus in marthe in qua hospitabat erat p̄
pe monte illum. b At diluculo iterum venit i tem-
plum. ad ostendendum in eo sc̄lum animar. c Et
omnis tē. docebat eos. de salute animar. quid aut̄ tūc
dicerit p̄mitit euāgelīsta: quia principaliter intende-
bat describere illa ex quibus eius teitas manifestab-
tur: ex quibus dissensio iudeoz̄ etra eum oriebatur.
b Adducit. Hęz oīsequenter ponit p̄futatio falsi-
tatis: et dividitur in duas partes: quia primo ponit
iudeorum maligna interrogatio: sc̄do subiungit p̄tē
benigna iñsio: ibi. Iēsū autem inclinans. In prima
ergo p̄tē dicit sic. d Adducit aut̄ scribe. illi qui

Johannis

babebat noticiā scripturarū. e Et pharisei. q̄ videbant p̄ alijs religiosi. f Mulierē in adulterio dep̄bensam. Si quer aq̄ q̄ re nō adducererūt adulterū ei: cū fī legē esset eadē p̄ ha plecentē: p̄t dīci q̄ p̄ h̄ voluerit ponere lūp̄tōe in corde p̄pli q̄ fuisse aliquis discipulus ei: et idō nō adducrissent cū ad ei indicū.

Vel aliter fore adulter erat diues: et idō p̄ p̄cio ipsum liberare ruit: ponuntergo quicquidē bri-gosum: q̄ respōsio ad quālibet p̄tez videbatur esse ē p̄p̄m et v̄f s̄. Mōt̄ h̄ mulier. in q̄ allegat p̄tias p̄sonas: et p̄tiam factūcū subditur.

h Mōt̄ tēphēsa est in adulterio. Et arguunt gravitate criminis et gravitate pene p̄ legē inflicte cum dicāt. i In lege autē moyses mā. no. binōi lapidare.

Leviti. xx. k Tu ergo qd̄ dīcis. Et subdit cā qōis Hoc aut̄ dicebat tēantes cū ad capiendū ipsū ex responsione ut possint accusare eū. Videbat em̄ tantaz eius manus tūcū t̄miscedia q̄ phabiliter credebāt cū iudicare ipsam dimitti: et sic accusaret ab eis ut trās gressor legis: p̄ter qd̄ redumperit legē ad memorā ne posset excusari p̄ legē obliuionēs aut̄ ecclorū dice-re cā lapidādā: videbat dicere otrā alia dicta sua et facta q̄ erant de pietate t̄miscedia. l Jesus autē. Hic ponit t̄pī benigna r̄sio. Et dividit in duo: q̄ p̄m oñdit q̄ in sua r̄stione inficiā tenuit: scđo q̄ a misericordia nō declinat: t̄phoc v̄trangz eoz cauillato nem evitauit: scđa ibi. Engens aut̄. Circa primū sciendū q̄ suā suā fīm modū iudicialem primo scripsit postea. p̄tulit hoc est qd̄ v̄f. m Jesus autē in cl. se de or. dī. scri. in terā illud qd̄ postea. p̄tulit ad maiore cer-titudine. n Lum̄ ḡpse. inter. eū crexit se. ad eoz̄ importunitatem reprimendā. o Et dīxit q̄ sine pecata est v̄m p̄m in illā la. mitrat. q. d. puniat peccatorū nō a peccatoribz: impleat lex quāz allegatis sed non a transgressoribz legis. p̄ in inferendo. n p̄ca iustā dī obseruari debit̄ modus. p̄titerū se in dīnans scribebat in terā. Dicit aliq̄ q̄ scribebat idem qd̄ prius ad oñdendū maiore firmitatē sententie. Alij dicit t̄milius vt v̄f q̄ scribebat eoz peccata ut eos ostende-ret in eptos ad accusatōes bīn̄ feminē: iñ sequit.

p Un̄ post vñm exibat. q̄ grauior: b̄ criminibz: iñzeti-terā: s̄ si q̄rae quō scriberat: dicendi q̄ non scri-bebat p̄ singula: s̄ diuina virtute potuit facere q̄ in aliq̄ figura ab eo p̄tracta quilibet eoz videtur sua propria peccata: t̄nō alia: nec ab alijs videbant. q̄ Erā mansit solus iñsū: t̄c. Mōt̄ est intelligendū q̄ p̄p̄c remāsit solus simpliciter cū illā mulierē: q̄ remanserit cum eo discipuli t̄ multitudō ip̄li: sed remansit solus a suis calūniatoribz. r Engens. Posito rigore iusticie: h̄ p̄p̄c īp̄m te nperat dulcore misericordia: et hoc est qd̄ dīcit. Engens aut̄ se iñsū: pluratis calūniatoribz. s̄ Dīxit cū: mulier vbi sunt q̄ te accusabāt. in q̄ examinat de accusatōne: et p̄pter de p̄dēnatiōne. Nemo tē p̄dēnna-

vit. t̄ subdit mulieris r̄sio. t̄ Nemo dñe. q̄ recesserant ut vñlū est: subdit t̄pī: absolutio. v̄ Dixit autē iñsū: nec ego te p̄dēnabo. q̄ veni peccatores saluare t̄nō p̄dēnare. ḡ Tāde. absolute a culpa t̄ a pena. ȳ Et iam ampliō noli peccare. saluando. n. naturā dānnat

culpā. Circa h̄ sc̄iē dum q̄ hoc factūz t̄pī nō est trahēdū ad p̄sequentiā: immo debent sacerdo tes in foro p̄naliū ponere p̄niam fīm p̄dītōe p̄ceccatōe: q̄ nō bñt tales p̄tates dīmit-tendi: poterat etiā p̄p̄c illi mulieri tan-tam p̄trītōe dare q̄ sufficeret ad tele-tionem illi culpe t̄ pena: t̄ illā p̄trītōe cognoscērōnō sic aut̄ alī sacerdos: q̄ non nouit eoz nec vider: q̄a hō videt ea q̄ patet: ut ba-bet. j. reg. xv.

a Itēz ḡ. Post q̄ euāgeliſta intro-dūt p̄p̄m docente hic describit doctri-nam ipsī q̄tūz ad virtutē illuminati-

uam: t̄ dividit in duas: q̄ primo p̄ponit intentū: scđo p̄-batur: ibi dīcerūt q̄pharisei. Circa primū tria ponuntur:

Prīmū est ipsī t̄pī sp̄eciale p̄nilegū: cuī dr. b Ego sum lux mundi. Alij em̄ nō sūtūrū s̄ ad bac luce illuminati ut dīm fuit. s. ca. nō tñ sic est intelligendū q̄ p̄p̄c sūl iste visibilis: sicut intelligebat manichei: lux enim maḡ p̄rie-dr̄ in sp̄ulibz q̄z in corporibz. q̄z lux b̄z rōnē manifesta-tiū: qd̄ p̄riebz locū in cognitōne intellectiū: q̄ sumim̄ tenet gradū: t̄ideo ipse dī solus est lux p̄ essentiam: q̄ ab ipso q̄is noticiā teriuat. Scđo p̄ponit būlū lucis bñficiū: cuī dr. c Qui sequit me. q̄ fidem formata. d Mōt̄ ambulat in tenebris: ignotia t̄ culpe: t̄ p̄ oñs nō venit ad tenebras gebēne: q̄ sunt termini p̄dictarū tenebrarū: p̄pter hoc math. viii. dicunt tenebre exteriores. i. vltimē: p̄p̄m em̄ facta est veritas t̄ tenebras ignotiantē: t̄ gratia t̄ tenebras culpe: t̄ glia dabat ab eo t̄ tenebras gebēne. Tercio ponit būlū lucis fructū: cuī dr. e Sed bēbit lu-men vite. q̄ p̄ irradiatiōnē b̄lū lucis elevabit intellectū ad videndū dei clare: t̄ p̄ oñs affectus ad fruendū ipso p̄fete in quibz p̄sistit vita eterna. f Dīxerūt ergo. Hic p̄-bat ista tria: p̄posita p̄ ordinē: primo primū: scđo secundū ibi. Dīxit ergo itēterū. tertio tercium: ibi. Amen amen dico vobis si quis ser. x. Prima in duas: q̄ primo ponit iude-orū obiectio: scđo t̄pī r̄sio: ex q̄ oñdit primū p̄positū: ibi. R̄ndit iñsū. Obiectio aut̄ eoz p̄cedit nō ex p̄te dīcti q̄ crat verissimū: sed ex p̄te dīcētis: t̄ hoc est qd̄ dr. Dīxerūt ergo pharisei. Tu de teipso testimonium phibes.

ḡ Testimonium cuiū nō est verū. i. bñs firmitatem dato q̄ esset verū in se: q̄ null̄ p̄t ferre testimonium de seipso. b̄ R̄ndit iñsū. Hic ponit t̄pī r̄sio: t̄ excludit eoz̄ obiectiō dupliciter: primo ostendendo q̄ obiectiō non te-net: scđo q̄ ante cēdens ī falsum: ibi. Nos fīm carnē. Circa primū sciendū q̄ testimonium b̄z firmitatē et veritatem ex certitudine cognitōnis: t̄ ideo bois testimonium de se nō est firmū: q̄ et si se cognoscat: ramen frequentē in ordina-te afficit ad scđipsum: deus aut̄ p̄fecte se t̄ alios cognoscit: nec potest esse distorsio in eius affectu: p̄ter qd̄ testimoniū de te seipso firmū est. Testimonium aut̄ bois de deo est inualidū: p̄pter defectū cognitōnis: p̄p̄c aut̄ erat homo

Euangelium

t deus: nec poterat esse defectus cognitio nis vel inordinatio affectos in diuina natura vel humana; ipse quod ei testimonium de scipo erat firmum magis quod cuncti alii ad testimonium et sic per defectus patitur: et hoc est quod dicitur: Nudit iesus et dixit. Et si ego testimonium prohibeo tecum subdit eam. i Quia scio unde venio aut quod vado. i perfecte cognosco preceps a quod erui immundum: et ad quem revertar: et sic per probationem primi apostoli. quod Christus sit lux et essentia: quod verbum est a prece predicatio sicut lux a luce.

k Tunc autem nescitis unde venio aut quod vado: quod enim diuinitate ignorabat. l Tunc autem hunc carnem ostendit Christus antecedens eorum esse falsum. Et dividitur in duas: quod primo ponitur Christi probationem: scilicet removetur eorum obiectum ibi. Dicebat ergo.

Anecdotes eorum erat quod Christus esset solus: quod se testimonium prohiberet: et hoc est falsum: quod filius dei non potest esse filius per spiritu sancto: quod a cordate dant testimonium cuius est deus: ut dicitur in Job. v. Tunc se habet testimonium dari in celo: tunc non sicut in mortali nisi de parte: et hoc est quod dicitur.

m Tunc sicut carnem indicat: sicut me esse solum hominem. o Quia non sum solus: ut supponitis: quod non potest esse solitudo in diuinitate: cum una persona sit in alia: et econtra se: id subdit. p Sed ego et qui misit me per te. Ex hoc arguit ad positum dicens. q Et in lege vera scriptum est. Deuteronomio. r Quia duorum hominum testimonium verum est. i. dicitur reputari verum: quod quis duo homines per se sunt simul in mentiri: tunc non potest defacili. s Ego sum qui testi. probabo de me ipso. ecce una persona. t Et testimonium prohibet de me qui misit me per te. ecce alia argumentum est a minori: sicut in duorum hominum testimonium est firmum: qui habent cognitionem parvam et possunt habere affectus distortus: multo fortius testimonium prius et filii in diuinitate: ubi non potest esse talis defectus: id est firmum reputari. v Dicabant greci. Hoc removet inde eorum obiectum: audentes. n. quod allegabat premum suum in testimonium fratris obiecerunt. r Abi est pater tuus. quod dicitur: non est talis actans: quod in hoc sit ei credendum: credebatur enim eum esse hominem purum filium Ioseph: et ideo de ipso derisorum querebatur. y Redit iesus: obiectos excludendo. z Neque me scitis. huius deitatem. a Neque patres meum: sed omnes: quod cognito uno corelatiorum cognoscit et reliquias ideo sequitur. b Si me sciret. huius enim inde habebatur maior: et noticia gentilium: sicut in iudea deus. tunc non cognoscet eum: quantum ad mysterium trinitatis: quod non erat adducere plene revelatum. c Hoc verba loquitur iesus in gosphephilacion: i. in loco ubi ponebant oblationes per edificium templi: hoc autem addidit euangelista ad ostendendum quod iesus erat in loco ubi poterat faciliter capi ab eis qui quererent eum occidere: nisi sufficiente repressi diuina virtute: ideo sequitur: Et nemo apprehendit eum. d Quia nondum venerat hora eius: i. ab eo postmodum: quod quoniam voluntate capitum est tunc ante. e Dixit grecus. Huius probat secundum superpositum: s. quod sequitur eum non ambulat in tenetibus. Et dividitur in duas: quod primo ostendit eos quibus loquebatur huius luci defectus: scilicet subdit huius defectus remedium: ibi. Dicebat grecus. Circa primum scientiam quod hoc remedium possit in veniendo ad ipsum per fidem quod est vera lux: ideo dividitur in duas: quod primo remedium huius fiduci ostendit: scilicet ad credendum eos inducit: ibi. Dicebant ergo ei. Prima in duas: quod primo ponit iudeorum interrogatio: scilicet subdit huius remedium in qua dat remedium per fidem: ibi. Et dicebat eis. Circa primum scientiam quod audierant in dei Christi voluntarie moritum: ut brachium illud Isaia. liii. Tradidit in morte aiam suam: quod scriptura totum capitulum expone de Christo ab antiquo doctore hebreorum: tunc in die terisorum querendam de iesu quem reputabatur falso Christum. k Nunquam interficiet scientiam: quia dicit: Quo ego vado vos non potestis venire. Si in serio loquerentur de impletione huius prophetie dicentes scientiam quod ex simplici voluntate separabitur anima a corpore: quod patet ex eo quod subdit. Quo ego vado vos non potestis venire. Ipsius enim poterat seipsum interficere: sed non poterant aiam suam per voluntate sua tradere: sicut fuit prophetatum de Christo per Isaiam: tunc iesu fuit ad impletum. l Et dicebat. Hic ponit Christum in qua dicit per dicti verbis intellectus dicens. m Tunc deosum est his: id est de massa corrupta pondere originalis peccati: et ideo habet debitum mortis et necessitatem morientis propter quod separatur anima a corpore non subiaceat sumptui vestre voluntati. n Ego de supernis suis: quia in deitatem habet eandem naturam cuius patre: sicut humilitatem anima est a deo immediate: et corpus formatum spiritu sancti virtute: et propter hoc habebat plenum dominum super corpus suum separando animam ab ipso et reuniendo: huius quod dicit infra. x. capitulum.

mundo per mortem recedente: iudei per maiorem partem sunt obtemperati tembris infidelitatis: et in eis obstinatio: et in isto iudicio dei: quod videatur signa in vita eius: tunc morte: propter quod gentiles legis et prophetarum noticiam non habentes crediderunt Christum. Sicut patet de illo centurione qui visus suis in morte Christi dixit. Vere filius dei erat iste Christus: mar. xxvij et ideo iudei qui non soli per miraculata: sed etiam per oracula prophetarum predicta portarent eum cognoscere verum Christum: et per omnes meritos sunt a deo dimissi: propter eorum in gratitudinem: et sic execrati tota littera per obstatonem: et hoc est quod dicitur.

e. Dixit grecus eis huius. Ego vado. sed ad ipsius

per mortem sicut bymanitatem quo tunc non recessit sicut divinitatem. f Et quereris me: s. prosequitur me in membris meis: quod post mortem Christi iudei persecuti sunt apostolos et alios christifideles: visque ad mortem vestrum act. viii.

g. Et in peccato vero morientium: i. propter peccatum vestrum: quod propter persecutores Christi et apostolorum ciuitas Iherusalem destruta est: et templum abbas: tunc plures occisi ab exercitu romano: et fuerat a Christo predicatum expressum Luc. xix. t. xiiii. Hierusalem quod occidit prophetas te. h. Quo ego vado vos non potestis venire tunc: s. ad gloriam Christi vestre infidelitate hoc impediens. i. Dicebant greci. Huius secundum sequitur Christus vocet remedium. Et dividitur in duas: quia primo bonum remedium ponit: scilicet ei officiacionem ostendit ibi. Dicebat grecus. Circa primum scientiam quod hoc remedium possit in veniendo ad ipsum per fidem quod est vera lux: ideo dividitur in duas: quod primo remedium huius fiduci ostendit: scilicet ad credendum eos inducit: ibi. Dicebant ergo ei. Prima in duas: quod primo ponit iudeorum interrogatio: scilicet subdit Christum in qua dat remedium per fidem: ibi. Et dicebat eis. Circa primum scientiam quod audierant in dei Christi voluntarie moritum: ut brachium illud Isaia. liii. Tradidit in morte aiam suam: quod scriptura totum capitulum expone de Christo ab antiquo doctore hebreorum: tunc in die terisorum querendam de iesu quem reputabatur falso Christum. k Nunquam interficiet scientiam: quia dicit: Quo ego vado vos non potestis venire. Si in serio loquerentur de impletione huius prophetie dicentes scientiam quod ex simplici voluntate separabitur anima a corpore: quod patet ex eo quod subdit. Quo ego vado vos non potestis venire. Ipsius enim poterat seipsum interficere: sed non poterant aiam suam per voluntate sua tradere: sicut fuit prophetatum de Christo per Isaiam: tunc iesu fuit ad impletum.

l. Et dicebat. Hic ponit Christum in qua dicit per dicti verbis intellectus dicens. m Tunc deosum est his: id est de massa corrupta pondere originalis peccati: et ideo habet debitum mortis et necessitatem morientis propter quod separatur anima a corpore non subiaceat sumptui vestre voluntati. n Ego de supernis suis: quia in deitatem habet eandem naturam cuius patre: sicut humilitatem anima est a deo immediate: et corpus formatum spiritu sancti virtute: et propter hoc habebat plenum dominum super corpus suum separando animam ab ipso et reuniendo: huius quod dicit infra. x. capitulum.

Johannis

Ptatem habeo concedi aiaz meā: et pteatē hanteo itērū sumendi cā: iō sequit. o Glos de hoc mundo estis. corpe et affectu. o Ego nō suz de bī mūdo. qz fin qz deus pcedit mūndū ut cā affectuz: nec est ps vniuerlī fin aut bīuāritatē. ppter virtutē formatiā: eodem mō est dicenduz: qz illa virtū fuit vir tus spūsceti: qz tum aut ad animām et corpō bñ est ps vniuersi: et sic est de mūndo qstum ad bīstātiā: nō autē q ad peccati deoz dīmatōne: q de ordinatio nomi ne mūndi i sacra scriptura frēq̄ntē designat: et s. dcm est. s. ca. et hoc mō indec̄rāt de mūndo. ppter infidelitatē pēnī: ppter hoc subdit.

p Dīxi g. vob. qz moriemū iū peccatis vestris.

Supra dixerat in peccato vro in singulari: qz pncipale pctm eoz erat pfectio tpi: sed ad hoc sequebant multa alia pctā: pro ppter hoc replicauit hic in plurali in pctis vris. Et oīr ondit remedū hīta mala. d. q Si em nō credideritis. fidei formata caritate. r Qvia ego sum. vobis in lege et pibetis. pmissus. s Morimini in pecato vio. Dicebant g. Oīso remedio euadende mortis: qd est p fide tpi: hic oīter inducit eos ad credēdū sibi. Circa qd pmittit iudeoz interrogatio dicens. t Tu qz es. q. oīde nobis qz tu sis talis et rānt q tebeat crediti tibi. v Dīxit cis iesus. pbando q tebet ei credi p hoc qd est om̄i creaturā: primuz pncipiu: et q dñs veritas pri: et infallibilis: et hoc est qd subdit. r Pncipiu qz loquor vobis. et qz est primuz om̄i rērū pncipiu: oīda reducit in sc̄p̄m: cu si finis oīz ideo oīter ondit qd ad idm̄ ptnet om̄i iudicari: p quod alia reducunt in ipm̄: et hoc ē qd dicit. y Alta beo de vobis loq̄z iūdicare. nō dicit vobis i. ad vtilitatem vran: s de vobis. s. ad malū vri: qd crit in iudicio futuro. z Sz q me misit verar est. qz adimpluit pmissum de prima. pmissione filiū ē nō est ad pde- nāndū vel iudicandū mūndū: sed maḡ ad saluandū p doctrinā: iō sequit. a Ego q audiu ad eo hec loquor in mūndo. dicit. n. se audire a p̄c: qz inq̄stum de hī sciām a p̄c. tñ eandem cu ipso sicut et essentia: inq̄stum bō sciām infusaz ab eo. b Et nō cognō. qz pa. ei dice. tñ. Hoc addidit euāgelista: vt ondērē cecita tem eoz. Clerūt qz multi iudeoz in morte tpi crediderunt videntes miracula ē acciderant in morte eius: vt bī Luc. xxii. Sunt ad pdcātēz aploz multi iudeoz crediderunt p̄ morte tpi: vt bī act. ii. iō subditur. Dīxit g. cis iesus. c Qu exaltaueritis filiū boī. s. in cruce in qua fuit extensus in aere et qd exaltat̄ est a p̄c fin qz dī phili. n. Humiliauit semetip̄m obediēs vīz ad mortē: mortē autē crucis: ppter qd de exaltavit illū. x. d Tūc cognoscetis qz ego sum. s. vere xp̄us: vtī autē tali modo loquendī: vt reducat cis ad memoriā illud Ero. iii. Ego sum qui sum. e Et a meip̄ so facio nībil. quia fin qz deus habet totam virtutēm opatiā a patre: sicut eandes: sicut dīctū est de se: fin qz homo illa natura est organū divinitatis diunctū: zō nībil poterat opari nisi fin motū regulatōz ipsi? deideo sequit. f Sed tē. mēcū est. qz fin dīctatez

pater est in filio: et ecōverso: fin humanitatis do ipsa te- tas est in boī xp̄o speciali modo. s. p realē vniōne: p ques modū non est in aliquo alio. g Et non reliqui me so lum. quia filius fin qz deus non pōt separari a patre: fin vero qz homo pōt separari te potentia absoluta: s. de po- tentia ordinata na- turā assūmpta nū- g dīmittef: qz qd semel assūpsit mun- g deponet: et dīcit

b Quia ego que placita sunt eisa- ciō semp. Inq̄tus en deus idēz vult et facit qd p̄ quia eoz est vna volun- tas et opatio: inq̄tum do bō ei vo- luntas et opatio re- gulantur ab eis ali- qua obliquatione et regula divine volū- tatis: vt patet ex p dīctis.

i Hec illo loquē- te multi crediderunt in eū. hoc addidit euāgelista ad ostendendum qz remedium fidei p̄dictū extēc incepit babere effi- caciā: qz tūm ad aliquos iudeoz. k Dicēbat g. P̄- qz salvator induxit aliquos ad remedium fidei: hic p̄sequē- ter ondit efficaciā hīt̄ remedii. Et diuidit in duas: qz p̄- mo: circa hoc ponit tpi instructio: sedo iudeoz p̄tradictō ibi. Rūderūt g. Efficacia autē fidei in hoc p̄sistit qz dat per- fectam libertatē: que est matrice desiderabilis a creatura rationā: qz sensibilitē videm qz bruta aialia libertatē p̄eli- gunt ventris satietati. Et multo fortius bō de cui natu- ra est libertas: p hoc em̄ differt ab alijs aialibus qz est libe- ri arbitrii: z idco debet verā libertatē omnibus preponere: ppter qz salvator ondit qz efficacia fidei se extēndit ad dā- lam libertatē pfectam: z hoc est qd dī. k Dicēbat g iesus ad eos qui credidcrunt ei iudeoz. qz ipsi libertatem maxime desiderabant. l Si vos manse. in ser. mco re- re dis. mci critis. hoc dīxit quia aliqui co. fice credebāt et isti non erant vere discipuli. m Eros cognoscetis veritatem. s. fidci p doctrinā mēā. n Et veritas libera- bit vos. qz in p̄nō veritas fidei liberat a servitute culpe: in qua inchoat vera libertas: z in futuro a servitute misericō- qz ipsa creatura liberabit. a corpe mortis: et bī Ro. vii. tñ libertas p̄ficietur: qz anima crit subiecta soli deo: in quo p̄sistit eius libertas: ppter quod dīcit Aug. Voluntas tua erit libera si fuerit piāpicias autē est scrutū dei: et corp̄ o Responderit. Hic ponit iudeoz contradictionē. Et di- uidit in duas: quia primo ponitur bēc p̄tradictio: secun- do remonet̄ ibi. Rūderūt. Circa primum sciendū qz audi- erunt a tpi se posse cōsequi libertatem p̄ eius fidem. In hoc autē implicatur: qz ipsi essent servi: z idco statim cō- tradixerunt: nobilitatem sue originis allegantes: z hoc ē quod dicitur. p Semen abrac sumus: et nemini serui- nūmus vñqz tē. Manifeste patet hoc dictum eorum fal- sitā: quia si intelligebant loqui de toto populo iudaico: p̄z amnis fuit in egypto: in servitute magna: et iterum lxx. an- nis in babylone. In terra etiam sua frequenter seruerūt regi assyrioz et alijs nōtōibus: et patet. n. Regū. et. iii. Si autē loquebant de sc̄p̄is pro illo tempore: patet et̄ am dicti falsitas: quia tunc scriuebant romanis et quoli- bet anno reddebant tributum eis: propter hoc dixerunt. infra. xix. Non babamus regem nisi cesarem.

Evangelium

p. Quō tu dicas liberi eritis. Saluator eis duo promise rat. s. cognitōz veritatis. d. Cognoscetis veritatem. et dom̄ libertatis dices. Et veritas liberabit vos. Ioh̄ aut̄ sit peius deficere a cognitōz q̄ a libertate et iudei sicut carnales et supbi magi injuriosum reputabāt carentiā libertat̄. et iō d. misso defecit cognitōz q̄ implica batur in verbis p̄pi dicētis: Cognoscetis veritatem. quiescetis tūmō te defecitu libertatis implicato in hoc verbo. Veritas libera bit vos.

q. R̄ndit iesus. Dicremouef iude op̄dictio. In co tradicendo aut̄ ne gauernit vnu. s. seruitutem dicentes: Menim̄ seruimus vñq. et aliud affir maucr̄t. s. generis nobilitatē dicētes. Filii abrae sumus ideo salvato: p̄mo pbat esse vñq; ipsi negabat: et se cundo excludit scdm̄ qd̄ affirmabāt abī. Scio qr̄ filii. Circa primū sciendū: licet xp̄c possit statim ostendere eos ce seruos seruiri tali: vtz ex p̄dictis: th̄ de h̄ n̄ curauit: quia ip̄sem̄ seruire voluit et soluere tributū: vt b̄ Mat. xvij. sed ostendit eos seruos seruiri culpe: de q̄ eis p̄dixerat: licet intellexissent male de seruiture tali: et hoc est qd̄ dī. q. R̄ndit iesus. d. Omnis q̄ facit p̄ctū. cuiuscūq; con ditionis: siue sit nobilis siue ignobilis: siue diues siue pauper: r. Seruus ē p̄cti. cuī est rō: qr̄ sicut ille d̄ liber q̄ mouet: p̄prio motu: sic d̄ seru: co q̄ mouet ad imperiū dñi sui: In ope aut̄ peccati h̄o mouet cōtra illud qd̄ ē sibi ap̄riū: qr̄ vivere sūm̄ rectā rōn̄ em̄ est. p̄ prius bois motus: veb̄. q. etbi. In peccato aut̄ h̄o mouet p̄tra rectā rationem: et ideo licet p̄ctū sit voluntariū tñ in ipso p̄sistit ma tina seruitus: ipsi aut̄ erat peccatores manifesti: Et quo excludit qr̄ erat vere seru: Et p̄nter ostendit penā huius seruitutis dicens. s. Seruus aut̄ nō manet in domo ineter num. Ita dom̄ est ecclesia: vbi serui culpe nō manet in eternū: licet mō ad tōs maneat in ipsa: inq̄stum sunt de numero fidelium: qr̄ mō admixti sunt malis cū bonis: sed in futuro iudicio separabunt sicut oues ab hedib: vt b̄ mat. xxi. Per quē modū aut̄ possint ab hac pena liberari ostē dicens. t. Filius. s. dei: manet in eternū q̄ solus est sine peccato: et est filius dei naturalis: et sic b̄z p̄tez alios liberandia p̄ctō: faciendo eos filios dei p̄ gram adoptionis: et hoc est qd̄ excludit. v. Si ḡ filius vos liberauerint. s. seruitute culpe p̄ modū p̄dicta. x. Vere liberi eritis. q̄m̄ hoc p̄sistit libertas vera: vtz p̄ p̄dicta. y. Scio qr̄ filii. Hic saluator: excludit scdm̄: ostendendo primo q̄ nō sunt abrae filii: et scdo cuī sunt filii abī. Vos er p̄ dyabolo tē. Dom̄ina in duas: qr̄ primo ostendit qr̄ nō sunt abrae filii scdo q̄ nō sunt filii dei: ibi. Dixerunt ḡ. Cira primū sciendum: qr̄ vera filiatio declarat̄ p̄ imitacionē ostendōnis paternē: iudei aut̄ nō imitabant̄ facta abrae: et quo concludit saluator: qr̄ aī veri filii non erant: q̄uis ab eo carnali ter dei cōdissent: hoc est qd̄ dicit. z. Scio qr̄ abrae filii estis. tūmodo carne: sed nō mor̄ imitacionē: ideo sequit. Sed queritis in cōfessione. Qui causa subdit. 3. Quia sermo me nō capit in vobis. loquii teverbo dei ad modū materialis bami: q̄ non capit p̄scē nisi capiat a p̄. sec. Sic verbū dei nō capit boiem ad vitā eternā nisi capiat urḡ fidem: tñ p̄dicatores vocant in scriptura p̄scato res. a. Ego qd̄ vidi apud patrē loquor. s. veritatē me.

am: quia t̄p̄c inq̄stum deus b̄z eandē visionē diuinē es sentie cū patre. b. Et vos que vidistis apud patres vñm facitis. i. apud dyaboluz: de quo infra exprimit q̄ sit patr̄ eoz. Sed b̄m̄ Criso littera talis est: Et vos q̄ vidistis apud p̄rem vestrū facite. q. d. sicut facio et lo quoz veritatēne quaz vidi apud patrē: ita et vos facite q̄ vidistis apud abraam. i. potuisti vide re in p̄sideratione vite ei p̄ scri peurā. sed p̄ma littera magi cō sonat sequenti bus: cum dicit.

abrae estz: opa abrae facite. c. Nunc aut̄ q̄ritis me int̄fice hoiez q̄ veritatē vob locut̄ suz: quā audiui a p̄eo. Hoc abraā nō fecit. d. Glos facitl opa p̄ns vñ. Dixerit itaqz ei: Nos er fornicatōe n̄ su m̄nati. e. Unū p̄res hēmus deum. Dixit q̄ eis iesus. Si deus p̄ vñ esset: diligenteris vñq; me. Ego eī ex deo pro cessi: t̄ vñ. Meq; eī a meip; sovē: h̄ ille me misit. f. Qua re loqlā meaz nō cogiscitis? g. Quia non potestis audi-

c. R̄nderunt. et dix. ei: pater noster abraā est. q. d. Nescimus quem tu vocas patrē n̄m. quia adhuc nō exp̄serat de dyabo lo. Pater noster abraā est. ppter qd̄ excludit t̄p̄s. d. Si filii abrae

estis opa abrae facite. qr̄ imitatio patris est signū ve refiliationis: qd̄ nō est in vobis: t̄bō p̄bat p̄nter di cens. e. Nunc aut̄ queri. me inter. boiem qui veri lo. sum vo. quā au. a deo. t̄ missus sum munciare eāvo bis. f. Hoc aut̄ abraaz nō fecit. s. magi nūcōs di reuerenter suscipit: vt b̄f Ben. xvij. t̄ ideo excludit. g. Glos facit opera patris vestri. s. dyaboli: vt patebit ex littera sequenti. b. Dixerit. Illic p̄nter ostendit: q̄ nō sint filii dei: videntes em̄ iudei qr̄ ex opib̄ filiationem arguebat: ideo dixerit: nō sic aut̄ alienatōnes idolatrie dedite: t̄ hoc est qd̄ dicit. i. Nos ex fornicatōe nō sumus nati. fornicatōez vocant idolatriā: p̄ quam ani ma sepatur a deo: p̄nter quod ipsa idolatria frequēter nominat fornicatio in sacra scriptura. k. Unū pa trem habem̄ deum. qr̄ nō colebant pluralitatem deorum sicut gentiles: ḡz banc paternitatem excludit saluator dicens. l. De pater vñ esset diligenter vñq; me. qr̄ sicut signū filiationis humane est imitatio operum. ita s. ḡnū filiationis diuine est dilectio: immo: vt verius lo quar in hoc p̄sistit hec filiatione que est p̄ adoptionem. b̄m̄ q̄ b̄ ep̄be. v. Imitatores dei estote sicut filii carissimi: t̄ ambulate in dilectione. ita dilectio nō est in eis: qr̄ si diligērēt dei patrem: diligērēt filium. xp̄c aut̄ est dei naturalis filius: ideo sequit. Ego em̄ ab eo p̄cessi t̄ ve ni: t̄ sic patet veritas p̄dicta p̄ntre: si deus pater vester estet diligenteris vt. qr̄ me. Et ostendit p̄nter qr̄ hoc nō te beret eos latere dicens. m. Quare loquela meam nō cognoscetis. q. d. Que est cā qr̄ ex verbis meis t̄fa c̄tis no cognoscitis me x̄m̄ a deo missum: Et respon det dicens. n. Quia nō potestis audire sermones meū. q. d. defectus nō p̄uenit ex opib̄ meis vel do crinā sed ex vestra malitia: q̄ tantū odiū otrā me cōcepit. qr̄ nō potestis me audire et q̄ odiū verba mea diligere t̄ multo minus in bonum interpretari: Mala enim affectio p̄uerit iudicium ratonis: t̄ ideo inuidia et odiū qd̄ p̄ceperunt iudei erga xp̄ni ex hoc qr̄ arguebat peccata eoz fuit causa exēcatōnis t̄ obſtinatōnis eorum: vt declarauit diffusius sup̄ Mat. xij. o. Glos ex p̄ dyabolo estis. Dic p̄nter ostendit p̄cū cuī sunt filii Et diuidit in duas: qr̄ primo ponit xp̄i pbatio: secundo iudeo: vñjūriosa responsio abī. R̄nderunt ḡ. In p̄ma p̄te dicit sic. o. Glos ex patre dyabolo estis. p̄

Johannis

unitate vobis: et non per creatorem video subditur.
p Et desideria patris vestri. s. dyaboli. q. Tunc facere. quod probat pater positiones dyaboli explicans: et postea ad eos applicauit: unde positionem dyaboli tangit dicens. r Ille homicida erat ab initio. Homo enim in specie humana reponitur per animam: et ideo ille magis proprie est homicida quam animal interficit per peccatum mortale quam ille qui interficit corpore: quod bonum coenit cum brutis: hoc autem facit dyabolus et fecit a principio mundi: quod suggestione ei primum peccatum hominis otigit in officio continere puerane rit: et alia positionem eius tangit cum subdit.

re sermonem meum. s. Tunc ex parte dyabolo estis: et residet in vobis vultus facere.
t Ille homicida erat ab initio: et in veritate non stetit: quod non est veritas in eo. u. loquitur mendacium ex proprio loquatur: quod mendax est et prius eius. v. Ego autem si veritate dico non creditis mihi? quis ex vobis arguet me de peccato?
w Si veritate dico: quod non creditis mihi? Qui ex te est vobis audire. x. Propterea

s. Et in veritate non stetit: i. in debita obedientia ad deum. Res enim dicuntur vere in quantum formantur veritatem prima: qua veritate deuina dyabolus per peccatum subiit: terciam positionem tangit dicens. t. Num loquitur mendacium ex proprio loquatur. i. in habitu malo i. quo est obstinatus: et subdicit causa. v. Quia mendax est et pater ei. i. ipsius mendacij. Ille enim de mendacij non tam pater mendacij quam mendacia ab aliis inventa solum refert: sed mendax est et pater mendacij quam non solum refert mendacia sed etiam ea singulare: propter hoc dyabolus dicit pater mendacij: quod primum mendacium adiunxit: cum dicit mulieri Gen. iii. Nequam moriemini. Consequenter istas positiones applicat salvator ad iudeos dicens. r. Ego autem si veri. vi. vobis non credi. miseri. q. d. pro hoc apparet quod pateras vobis est recipere falsa et mendacia non vera: sed quia possunt dicere quod non creditis tibi: hoc non est propter odiu veritatis: sed propter maliciam tuam: quod in aliis homo est: ideo subdit hoc remonstrans. y. Quis ex vobis arguet me de peccato: qui diceret. Si habebitis aliquod peccatum quod possitis super me ostendere: gatus sum audiire et me rationabiliter purgare: et ideo cum boño possitis facere. z. Si veritatem dico. si. p. q. a. Quare non credi. mi. Et subdit canum dicens. Qui ex deo est verba dei audit. quod ciblibet audit doctrinam ad quam affectatus est: quod est subi. naturalis: et ideo subdit. b. Propterea vos non auditis. i. recipitis verba dei ex ore meo. c. Quia ex deo non es. Et quod sequitur quod sitis ex dyabolo: non per creatorem: sed per imitatem. d. Rendetur ergo. O noster pater eorum: ponite eorum iniuriosam resistit. Et dividitur in duo: quod primo ponit dicta resistit: scilicet ipsi resistit mansuetus et declinatus: ibi dividitur iesus. Circa primum sciendus quod modus homini quem non est rationabiliter rendere est ad omnia se querere: et ideo iudei non habentes quod Christus responderent ad omnia se conuertentes dicentes. c. Non bene dicimus quod Samaritanus es. Licet. n. Christus esset genere iudeus et non Samaritanus: et eni Samaritanus duplicitate carna est quod scriptum est: ca. iii. Quis Samaritanus esset gentiles tam legem in pte seruabant: et non erat vulgare apud iudeos quod ille qui in pte legem seruabant et in pte legem soluebantocabat Samaritanum: quod esset iudeus: propter similitudinem ad Samaritanos: sicut aquilae Romanos: aliis deinde vel Saracenus qui rite catholice fidei in pte soluens: iudeis et Saracenis quod est ad aliquid assimilata. Alio ca. est quod Samaritanus erant multus infestis et odibiles eis: ut

supra dictum est: i. ii. ca. 2. id est vulgare erat apud iudeos quod hoicos malos et cis odibiles vocabant Samaritanos quod quis essent iudei. Talis autem erat Christus reputatus eorum: id estocabat eum Samaritanum. f. Et demonum babebat. h. cum iudei

imputabat: et quod secreta eorum frequenter dicebat: et quod alterum quedam alta et subtilia loquebat que non intelligebat: propter quod eum arcepit: cui dicebat: sicut et de Saul dicitur. i. regum xviii. quod arreptus a demonio prophetabat in aula sua.

g. Renditur iesus. Hic ponit ipsius Christi malueta doctrinam: quod cum maledicere returno maledicerebat: ut br. i. perit. i. id est maluera in iuram declinat dices. b. Ego demonum non habeo. quod patet

quia demones expellebat: nec doctrinam malam habebat: sed sanctissimam: ut patet intuitu. Si enim aliquis bonus in nulla legi imbutus videret Christi doctrinam et sola ratione naturali indicaret eam mundissimam et honestissimam respectu cuiuscumque alterius doctrine: similiter miracula Christi non siebant virtute demonum: quod propter hoc quod faciebat multa non solum virtutem demonum sed virtutem cuiuscumque creature transcedentiam: sicut est subtilitas mortuorum et illuminatio cecorum: et illustratio subita bonum simplicium et similia. Et hoc propter quod siebat virtute diuina: id sequit. i. Sed bonifico patrem meum declarando ei virtute in miraculo. k. Et vos in bono rastis me: attribuendo demoni quod virtutem diuine deberet attribui. Et ne possint dicere quod talia dicere ad iactantiam subdit. l. Ego autem non quero gloriam meam. g. queritur hic cum Christus quereret gloriam dei prius et eadē sit gloria patris et filii: quod potest dicere. Ego autem non quero gloriam meam dicendum: quod dirigit verbū ad intentum eorum quibus loquebatur: quod reputabat eum querere bonorum mundanū: et est sensus. l. Ego autem non quero gloriam meam. q. d. Ego non quero gloriam meam ab honore dei patris deuiantem sicut vos creditis.

m. Est qui querat et iudicet. q. d. illi qui querunt gloriam mundanam manifeste iudicare et ppendere per facta mea quod ego talia non quero: quod vita Christi in paupertate et abiectō erat glorie mundane erat operaria. Alter exponit. l. Ego autem non quero gloriam meam. i. exaltationem meam omnium: quod ante passionem Christi querebat obiectio. m. Est qui querat: scilicet deus pater qui post humiliacionem in cruce exaltavit eum et dedit illi nomen quod est super omnem nomen: ut dicitur prophetam. n. Et iudicet. s. deus pater de illis qui me in bono rastit: videlicet faciendo de ipsis: quod factum est quando in vindictam mortis Christi destruxit est ciuitas et templum et populus occisus est et captiuatus per Romanos. o. Amen amem dico vobis. Hic probat tertium supra positum. scilicet quod sequens Christum lumen habebat vite. Et dividitur in duo: quia primo ponitur Christi probatio: secundo iudeorum obiectio: ibi. Dicunt ergo. In prima parte dicitur sic. o. Amen amem dico vobis. i. fideliter: et duplicitate ad maiorem affirmationem. p. Siquis ser. meum ser. mor. non vi. in eternum. Quis ratio est quia semen est verbum dei: ut habeat Luce. viii. inceptum: vita eterna in verbo dei difficit sicut in quadam principio seminali: quod finaliter producit in vita beatam: sicut virtute seminis producit fructus: et id sic illi qui seruat semen a corruptione permanet ad fructum: sic seruas verbum divinum permanet ad beatitudinis statum que beatitudo designat: cuius dicitur. q. Mortem non videbit.

Evangeliū

Tota. n. bta in visioe et fructone possit: et in p exclusionem mortis gehennae qd huic visioni oponit: psecuto beatitudinis intelligit: et sic p qd s. fuit propositum. qd sequens xp̄m b̄z lumen vite: qd sequa xp̄i in obfusione vbi ei possit. a Di perit. **H**ic ponit iudeo et obiecto in p̄iu. Et diuidit i du as: qd primo ponit dicta obiecto: sc̄do xp̄i r̄sio: ibi. R̄dit iesus. Obiecto aut coruz incipit a puicio. qd sicut homines irōnabiles turbati statim derunt.

b Nūc cognovimus qd demoniū habes. qd. p̄tū tñ opinabamur te habere demoniū: sed mōsumus certi: qd ita est qd nulla falsitas a deo est: sed a dyabolo qd est patēdaci ut tu diristi: verbū aut tuū est apertū mendaciu. Id cui. p̄batō nē inducit. Abraā mortu⁹ est et p̄bete. qd tñ sermonem dei seruauerit: qd ē maioris virtutis qd sit sermo tuus: et ideo p̄tū falso qd tu dicas. **c** Siquis sermo meū sermo nō gū. in eternū. Et quo p̄tū qd recipiebatur in equoco ex quo xp̄c dicebat de morte spūli: ipsi aut accepserunt de morte corporali: et ideo querunt deisoriū: primo est. **d** Nunq̄ tu maior es p̄fēto abraā: qd. nō sc̄dm est. **e** Quē teip̄m facis: qd. manifeste p̄tū qd ad gloria vanā de te falsa dicas. **f** R̄udit iesus. Hic ponit xp̄i r̄sio: et primo ad sc̄dm: sc̄do ad primū: ibi. Abraā. Et qd in ultimo quēito imponebat ei querere vanas glaz: ideo h̄ excludit dicens. **g** Si ego glorifico incip sum: si ego querer gloriam meā p̄ter regulā veritatis diuinorū vos mibi imponitis. **h** Gloria mea nihil est: id est falsa: qd falso enō ens vel nihil: s. nō est ita: qd gloria mea est a deo p̄te: qd nullū falso p̄t est: et hoc est qd v̄bic. **i** Est p̄ter meus qui glorificat me. p̄ miraculō opatiōez: et postea glorificabit p̄ resurrectōis et ascensiōis gloria. **k** Quē vos dicitis quia de' vester est: p̄ operū imitationē: s. hoc est falso: qd p̄bat dicens. **l** Et nō cognovistis eum: p̄ fidem formatā in qua possit dei filia- tio p̄ adoptionem. **m** Ego aut noui enī sicut ei fili naturalis bns eandē sciam ei ipso. **n** Et si dix. qd nō scio eu ero si. vo. mēdar: sicut cōfites mendaces: assēdōs eū cognoscere cu nō eū cognoscatis: ita essem mendax si assērērēt me eū ignorare cum inq̄stum deus habeaz noticiam eandē cum eo: et inq̄stum homo cum clare videam: et ideo subdit. **o** Sed scio eum. s. p̄dicto modo. **p** Et sermonem eius seruo. hoc addit quia vera cognitio per opera demonstratur. In omni enim opere malo est aliqua ignorantia: p̄pter quod dicit philosophus. in. etbi. Omnis malus est ignorans. **q** Abraā. **H**ic respondet ad primum: quesierāt eū primo deisoriū si ipse esset maior qd abraā. et responderet qd sic dices. Abraā aut p̄tū exultauit ut videret diē meū. Quia abraā desiderauit cognoscere tps aduentū xp̄i: qd ē videre xp̄i in spū: et sic p̄tū qd ē maior: abraā: p̄pter B. n. cognitōez hāc desiderabat: qd ab ipso oīm gentiū redemptōez expectabat. **r** Vedit et gaulus ē. qn dcm est ei. In semic tuo bñdicent̄ oēs gētes frē. Gen. xii. Et qd i figura triū angloz sibi ap pentiū coguit cōntactū mysteriū: gen. xviii. et in oblatōe ysa ac: p̄tū qd loc ille dicit̄ est oīs videret: ut b̄ Gen. xxi. quia dñs fecit videre abraā occultū xp̄i mysteriū. Sed p̄tū

dc̄m xp̄i veracissimū arguit dicētes. **s** Quinq̄ta annos nōdū babes et abraā vidiſti. q. d. H̄c impossibile: qd a morte ab rac vsc̄ ad tps xp̄i fluerunt anni circiter duo milia. Solet qd cū xp̄c nō b̄t et ultra. xxxii. annos. quō iudei assūpererūt tantā sup̄fluitate dico dñq̄ta annos tē. **t** Di cenduz qd p̄pter labores et ieu nia videbat lō ge maioris era tis qd est v̄l b̄z alios p̄pter reue rentia anni qd cāt ubile audiē p̄tū p̄putabant et est sen̄. Qui quaginta annos tē. q. d. nō v̄p̄isti ad bucenū iubileū et abraā vidiſti. Ex mo do loq̄ndū apparet eōw̄ falsitas et calūnia: quia p̄cōnō dicit̄ v̄di abraā: sicut ipsi repeperunt sed ecotario p̄ abraā viderat ipsum: qd cōrum obiectio p̄.

cedebat ex hoc qd solū in eo natūrā humānā p̄sidera bant ad oīdū se naturā diuinā habere dicens. **t** Amen amē di. vo. ante qd abraā aie. ego sum. vbi oīdū cū eternitas p̄iū zēdo verbū p̄ntis tps ego sum cū verbō p̄teriti tps ante qd fieret: qd eternitas assūfit oī tps. Et qd iudei nō sc̄iebat v̄bū cū dīcere rōnabilis loq̄ndū: cū dīcere corporaliter p̄scēndo: ideo subdit. **v** Tulerūt lapides ut iaceret in eū. sicut in blasphemū. Et p̄tū manifeste qd nō mouebant̄ amore iusticiēs liuore inuidicē: qd in lapidatōe blasphemī req̄nē depositū p̄cessus p̄ accusatōez corā iudice et testū depositōnē et iudicis sententiā: et tūc sequit̄ lapidatio extra ciuitatem: ut b̄ Lai. xxiiii. Ipsū aut volebant̄ eūz lapidare omisso. p̄cessus p̄dicto: et cum h̄ in loco sacro quod erat illicitū citiā de p̄uictō: p̄pter qd iōiada pontificē sit etiā trahi extra septa templi ante qd occidere: ut b̄. iii. Reg. vi. ca. **x** Iesus aut abscondit se nō occultaudo retro pariterē v̄l aliquod bñmō: sed virtute diuinitatis se reddendo cōsūtū inuisibilēm: et in boc nobis exemplū patientē dedit: et fidelibus suis materiā p̄solatōniū: qui alioī se absconsuri erāt. **y** Et exiuit de templo p̄ mediū illoz inuisibiliter p̄gens: sicut dicit̄ de illis qd voluerūt ei p̄cipitare: Luce. iii. Iesus aut transiens p̄ mediū illoz ibat: tamen a suis discipulis videbatur quia secuti sunt eum. tē. **z** Capitulum. it.

A p̄teriens iesus. Postq; p̄tū oīdū se habere virtutē illuminatiū v̄bō: hic p̄sequēter hoc oīdū sensibili signo. Et diuidit in tres: qd prior ponit quedam miraculi p̄fatio: sc̄do miraculū oīgatio: ibi. Et cum dixisset. tertio miraculi facti examinatio: ibi. Itaq; vicini. Precedētia miraculū sunt duo: secundū ponit ibi. R̄udit iesus. Primum quod fuit p̄cēdens p̄sum miraculum et eius occasio fuit discipulū interrogatio de cōco nato: et hoc est quod dicitur. **a** Et p̄teriens iesus. in exitu templi de quo dictū est in fine p̄cedētis capitulū. **b** Videlicet hominem: cētā a nōtūtate: quia ibi sedebat mendicās clynam ab ingrediētib⁹ tēplū: et diligenter intuit̄ ē cū iesu: ut dicit̄ Cris. qd vell̄ alioī agē circa eū: et iō discipuli moti sūt ad qdēū de cā cēcitat̄ cū dicit̄. **c** Rabbi h̄s p̄t. tē

Johannis

Et hoc n. q supra dñs sanādo languidū dixerat: Nam ampli noli peccare ne deteri tibi ptingat. ostendes q ptem fuerit cā illi languor: vt ibi dictu fuit: ideo apostoli cōsūl crediderit de isto ceco nato: q ptem ipsi vel pente estet cā bū cecitat. **d** Rñdit iesus. Hic pñt scdm pambulū ad miraculum. s. xpī rñsio: ex qua ostendit q cecitas contigit virtus diuina in ei sana tione declaratur: z hoc est qd dicitur.

e Neqz h pec cauit neqz parētes ei: vt cecus nascetur. Non negat simplicē ipm peccasse vel pentes ei. s. solū ad illud de interrogat. q. d. nec peccato p pno cecus nat est: qz an natuitate peccare nō potuit: i. q aparet quod aplo rum ridiculosa cōtum ad banc ptem: nec mñr: qz adhuc rudes erant an receptōnem sp̄stanci. neqz p̄tē pentū p̄tegit. liceit. n. pentes p̄ peccar suis aliqui puniantur in filiis monstruosis: inq̄sum talia monstra ex diuina iusticia nascuntur: tñ freqnt sit sine peccato. s. pter indisposidex materie vel debilitate virtutē qz ei in semine: v̄cūtū qz talia sunt a casu respectu na ture create: sunt tñ ordinata respectu diuine puidētie z aliqui ordinant ad declaratorē diuine virtutē in opibus miraculosis: z sic erat de isto: ideo sequit. **f** Sed vi manifestēt ope dei in illo: in ei mirabilis illu minatōne: vñ subdit. **g** Deoz opari. istud nō im porat coactōz voluntatē in r̄po: b̄ immobilitatē eius a diuina ordinatōe. **h** Opa ei qz misit me. s. patris hoc dixit qz miracula illa faciebat virtute diuina: z bu manitas r̄pi opab̄ instrumentaliter. **i** Donec dices et i. qz diu sum p̄tialiter sup terzā in būnitate as sumpta. sicut. n. pñtia solis sup terzā facit diē: sic p̄sen tia r̄pi qz est sol iusticie in būnitate assumpta fecit quē dam diez ḡf. **j** dñs dñs duravit a r̄pi natuitate usq ad cō ascensio. eliceat postea remascere nobiscum sacramētaler yzqz ad mñdi finē: tunc. **k** Denit noz qn nemo p̄ opari: qz post iudicium nullus poterit mereri: yel a culpa ad grām reuerti. **l** Qz diu sum in mundo lux sum mñdi. ipm doctrina z miraculis illu strando. **m** Hec cū dixisset. **n** Dñs pñtē ponit mira culi opatio: in qz duo exprimunt qz in miraculis diuini requirunt. s. dei potentia opans z sanati fides z obedi entia disponēt: z hoc est qd dr. **m** Hec cū dixisset expuit in terzā. Saliua. n. fluit a capite: z tñ p̄ banc ex puitōz ondit qz virtus sanati quodāmō erat ab eo būnātate inq̄sum est organū diuinitatis: pter hoc dñ Luce. v. Virtus de illo cribat z sanabat omnes. **n** Et fecit lutū ex sputo. vt onderet se esse illum qz forma uit primū boiem telimo. **o** Et limuit sup oculos eius. Inter corpora aialiu nobilior est corp? humānu: z in corpore būano caput est p̄ nobilioz: tñ capite oculus: z video ex formatōne p̄tis nobilioz recte in corporib⁹ ondit r̄pc se esse formatorē corporis. **p** Et dixit ei va de z la. in yā. sylo. hoc dixit vt cecus transfiḡo sic per

cūtate linituto a multis videre: z qz dñs miraculū ma gis diuulgaret z firmaret. **q** Ad interpretat missus Hoc addit euāgelistā volēs interpretari no: nē hebraicū ad designandū mysteriū xpī missi ad salutē hominū. **r** Abiit g. in qz h̄as cca. **s** Elauit z venit videns.

nō virtute lutū: ali oquin videlicet sta cum cū unpositū fuisset: Et iterū h̄ p̄z qz nou vidit donec lutū amorum fuit: nec virtute aq: qz boies ibi freqnter se lauabāt: et iden cecus als de illa se lauerat: qz omnis erat: z tñ virtutē illuminatiā nullib⁹ ibi expertus fuerat z sic p̄z qz illa illu tio diuina virtutēfa cta est.

t Itaqz vicini. Hic pñtē ponit miraculi facti examinatio z pñtō a turbis: sedo a phari seis: ibi. Adducit aut. In prima ex aminatōne fit inquisitio d̄ trib: Pomo de ipso illuminaro vtrū esset ille qz pri us dicebat ced̄na

tus: z hoc est qd dr: Itaqz vicini z qui viderant eū prius freqnter: cu: cā subdit: Quia medicus erat: z sic suā ce citatē freqnter eis exposuerat elyam petendo. **v**

Dicibāt. Mōnebis est qz se. z men. q. d. sic. p. certo: qz dñm cor erat firmū: pter experientiā frequentē. **x** Ille autē.

volentes impugnare facta r̄pi dicebat. **y** Nequaqz. supple cille ced̄na. **a** Sed sulis ei est. ex visu emis sit hō maxime cognoscibilis: z iō restitutio visus ita mutauerat vultū ei: qz vir poterat recognosciri a valde ex pertis quales erāt vicini qz freqnter eū viderāt. **b** Ille vo dicebat qz ego sum: z in hoc excludit alioz dubium z sicut grat cognoscit diuini bñficium. **c** Sed pñtē querunt de mō illuminatōis d̄cētes: Quo apti sunt tibi oculi: **c** Rñdit. Ille homo qz dicit iesus. liceit. n. ipsiū als non vi disset cū eset cecus: tñ frequenter audiuerat nomen ei: z p̄ vocē ipsum cognoscet. **d** Lutū fecit z viri oculos meos. Asserit tñ illud quod fiebat: senserat cīn lutum positiū sup oculos suos p̄ tactū: z cu: eset in loco sicco int quo nō erat lutū p̄ hoc sciuīt qz xp̄c illud lutum fecerat: si vtrū fecisset cū sputo vel aqua hoc nō cognouit: z iō repe tendo nō dicit lutum ex sputo: tñ fecit lutū zc. Quicke to de modo illuminationis queritur tertio de ipso illuminante dientes. **e** Ubi est ille: ait nescio. quia anteqz esset reuersus de natatoris sylo: videns iesus a loco illo declinauerat. **f** Adducit. Posita examinatione miraculi coram turbis: hic pter exponit ponit examinatione eius coram phariseis: z dividitur in duas: quia primo ex aminant miraculum: secundo inducunt illuminationem ad veritatem negandum ibi. Tocauerunt rursum. Primā duasq: primo examinat miraculū qz ipm illuminatū: cōdo p̄ pentes ipm: ibi. Nō creditur. Prā i duas: qz pñtē p̄m illuminati interrogat: sedo ex h̄ audietiū diversa opinio ibi. Dicibāt g. In pñtē ḡpte dr sic. **f** Adducit autē eis ad pha. qz ce. lue. hoc fecerat malignatē p̄ ipm volentes ondere qz fecisset h̄legē: pter qd subdit euāgelistā.

g Grat autē fab. zc. Pharisei em̄ arguebant r̄pm te violatōne sabbati. **h** Item inter. eum pha. quō vidisset. Scindū qz interrogauerat en̄ ordinate de trib⁹ pdict⁹ in pñtē examinatione: s. euāgelistā breui h̄ repete, i. Ille at di. zc

Euangelium

rūndendo sicut pri^o. a Dicēbat. Hic poniſ diuersitas opinionū ſequentiū ex e^o mīſione: qz quidā ex phariseis arguebat xp̄m de violatōe ſabbati in hoc facio dicens: b Mō eſt hīc hō a teo q̄ ſab. nō cu. Ipsi fallum dicēbat: qz opa corporal ad dei magnificēiam ordinata: ſicut fiebant in ſabbato: ſicut dictū eſt ſupra.
v.ca. c Alij au- tem. ecōuerio volē- res factū xp̄i excuſare et magnificare

d Dicēbat. Quō pōtō pec. hec ſig- facē. q.d. nullo mō. Sed p̄trariū vide- tur Math. vii. vbi dicit de malis ho- bus: Dñe nonne i nois tuo demona eieci^o? et virtutes multas fecim^o. ſeq- tur. Non cognoui vobis edite a me opari iniquitatis. t̄. Dicendū q̄ mi- raculari eſt opus ex- cedens oēm virtu- tem creatā: t̄p co- ſequens fit a solo deo: talia aut ſiunt ab ipſo ad teſtificā- duz aliquid q̄ dē. humana cognitionem: z hoc eſt du- pliciter. T̄o mo- do ad teſtificandū veritatē alicui^o do- ctrine exiſtis ſup facultates intellectus noſtri: et tu coptet q̄ illa doctriña ſit vera cū deus nō ſit teſtimoniū: tamē nō oportet q̄ ille q̄ doceſt doctriṇā illā ſit bon^o: qz mira- culum illud nō ſit ad teſtificandā eius bonitatem: Et doctrine veritatē: z hoc inō aliqui p̄ malos hoies p̄dicantes fidem catholicā facta ſunt miracula ad p̄firmaſtē fidei catholi- ce: et ſic intelligi illud verbū Math. p̄ allegatū. Alio mo- do ſiunt miracula ad teſtificandū de bonitate ipſius doce- tis: et tucoptet q̄ bonitas ſit in illo: aliter deus eſſet te- ſtimoniū: et hoc mō ſiebant miracula xp̄i: ſicut dictū ſuit s.v.ca. Opa q̄ ego facio teſtimoniū p̄bent de me: et hoc mō loq̄banſ iſti dicens: Quō pōt hō peccator t̄. e Et ſcīma erat inter eos. pter qd requiriſ ſua ipſius illuminatiō: cū dicit. f Quid dicis de illo q̄ aperuit oculi ſtros. Illud nō queſtiū ſuit ab illis q̄ impugnāt facta xp̄i: qz p̄babile erat q̄ r̄nderet p̄ ſuo illuminatore ſe ab alijs. Et ſubdiſ eius mīſio cū dicit. g Ille aut dixit q̄ pro- pheta eſt. Mō eſt intelligendū q̄ p̄ficeret eū eſſe p̄phetaz cōter dictū: ſicut ſuit Elías vel bieremias: ſed p̄phetaz antonomatice dicēti q̄ erat. p̄mūlū ad ſalutē hoīnū: ſim q̄ dē deut. xvii. Prophetaſ ſuſcitabit vobis deus t̄. et ſic p̄fessus eſt ip̄m eſte verū xp̄m. b Non credidēt illi poniſ inquisitio miraculi p̄ pentes ceci: z hoc ex diui- na ordinatiōe factū eſt ad maiorez fidei et miraculi tecla- rationē. Interrogauerū ergo pentes de trib^o. Dūmo de p̄fona filiū cū dr. i Hic eſt filius vester. intelligat inter- rogatiue: ſed o de mō nascendi: cū ſubdiſ. k Queſos di. qz na. eſt eceus. i. ſingit: Quis forte nō ſit ita: hoc dicebant ut induceret eos ad negandū: qz pentes ſolet occul- tare monſtruositatē filiorū: quā trahit a natuitate: q̄a ta- lis monſtruositas magiſtrūt in p̄fusionē pentum: q̄ ſi p̄ natuitatē eſſet p̄tracta p̄ pueri defectu; L̄erco ſi nat^o ſit eceus querunt de mō vidēndi dicens: Quō ergo nunc

videt: Subdiſ gentū mīſio: z de diuob^o primis rūndent assertive dicens. l Scim^o qz hic eſt fi. noſter: z q̄a ce. na. eſt. magiſtrū p̄ficeri turpitudinē ſua q̄ dicē fal- ſitatem. De tercio aut remittunt ad ſiliū nō audentes veritatē dicere: z cauſa iſtra ponit: z h̄ eſt qd or. m

Ipm̄ interrogā- te etatē h̄z. q.d. meli^opō verita- tem dicere.

n p̄ pentes ei^o: qm̄ timebant iu- deos. p̄ h̄z eſt p̄ſpirauerāt iu- dei vt ſiquis eū p̄fiteret eē xp̄m: extra synagogā fieret. Propria pentes ei^o dixerūt: qz etatē h̄z ipſū interrogā- te. Glocauerunt gr̄urſum hoiez q̄ fuerat cec^o: z dixerūt ei. Da glaz teo: nos ſcīmuſ qz hīc hō p̄tōr eſt. Dixerūt ḡ eis ille. Si peccator eſt ne- ſcio: vñ ſcīo qz cec^o cū eēz mō video. Dixerūt ergo illi. Quid feſtib⁹? Quō apuit tibi oclōs? Rūdit eis: Dixerūt iā ſi audīſt: qd iſez vñl- tis audīrūt. Nū qd r̄vōyſt̄ discipli^oe ſiēi. Maledixerūt ḡ ei^o et dixerunt: Tu diſcipul⁹ illi^o ſis: nos āt moysi diſcipuliſum^o. Mos ſcīm^o qz moysi locut^o eſt: h̄ucaut nescīm^o vñd ſit. Rū ille hō

pentes ei^o: qm̄ timebant iu- deos. qz eſt p̄n- cipales in iplo. p̄ Jaz em t̄. extra synagogā fieri. i. extra ſocia- etatem iudeorū tanq̄ ercomi- catus ſi reproba- tis: qd apud iu- deos erat mari- mū obprobriū. q Docaue- ſt̄. Hic inducſ ſi- luminaſt ad ne- gandū facti veri- tates. Eſt diu- diſt̄ in treſ: qz p̄- mo ponit dicta introductio: ſe- cūdo inuſta cō- demnatio: ib.

Maledixerūt: tercio ci^o a xp̄o receptio: ibi. Auſtūt at- circa primū ſcīndū: q̄ pharifei videntes et factū ne- garino poterat: ideo voluerūt decipere ipſum illumi- natū: hoc eſt qd dicitur: q̄ Docaueunt ergo t̄. da gloria deo. i. p̄fiteret veritatē: volebāt em̄ eū induc- re ad diuendū q̄ illuminatū fuifet magica arte: ideo ſubditur. r Nos ſcīmuſ qz hic homo peccator eſt q.d. diuina virtute non fecit. Et ſubditur ipſius illumi- naſtā: quia inter aduerſarios eis ſoſtius q̄ ante veritatē p̄fiteret dicens. s Si peccator eſt: h̄ nō dicit dubitans de xp̄o ſanctitate: ſed irzido co- ma- liciam. q.d. vos dicas: qui ſcītis enī eſſe peccatorē et ego nō dico hoc: immo p̄trariū: qd p̄bat p̄sequenter p̄ factum: t Unum ſeo qz cum cecus eſſem modo vi- deo: t ex h̄ maniſte arguit ei^o ſanctitez: quia taleſa et per conſequens non ſit a magica arte: ſed a deo ſolo qui non facit aliquid ad teſtimoniū bonitatis alicuius inſi in veritate ſit ſanctus. cetera patent.

v Maledixerunt. Hic donut ſuſt̄ eius inuſta cōden- natio cum dicit. Maledixerūt ei. ſim ſua reputatiōem: t̄ ſim veritatē erat magis benedictio: vñ dicit Augu- ſtū ſuſt̄ me veniat iſta maleſicio. x Eſt diu- tu diſcipuli ſiſ: ideſt illius maleſici et transgressoris y. Mos autem moysi diſcipuli ſunus. hoc eſt verū t̄mmodo nomine ſed non requia vere diſcipuli moy- ſi ſunt qui ei^o opera imitantur et ei^o ſcripturas pie in- terpretantur: alii autem faciebant contrarium: propter qd ſaluator: dixit eis s.v.c. Si crederetis moysi credē- tis foſtai et mbi. z Mos ſcīm^o quia mo.lo. eſt de- us. in hoc verū dicunt: quia expreſſe hoc in ſacra ſcri- ptura p̄mitetur. z Hunc autē nescimus vnde ſit. i. nulli^o auctoratatis ip̄m reputamus necc a deo miffum.

Johannis

Mō ēm̄ simpliciter loquēdo nesciebat vñ esset; qz patriam & gen̄ cogiscerāt; vñ s. dictū est. vii. ca. Hunc sci-
nus vñ sit; s. iste illuminat eoz maliciā & falcitatem cō-
futat dicens. **a** In h̄m̄ mirabile est tē. Ista n. ani-
mabilitia dicunt q̄ se incosueta. Consuetū aut erat iudeis
signa querē; vt
br. i. cox. l. Ju-
dei. n. signa pe-
tunt et manife-
stis signis crede-
re sicut p̄z d̄ mo-
yse faciente s. g.
coz p̄lo ppter
qd̄ ei credidit;
vt br. Exod. viii.
& iō inconsuetū
era et mirabile
q̄ no crediebant
christo facienti si-
gnū maximū in
illuminationē hu-
ius ceci; q̄a nec
moyses vel ali⁹
gphera fil⁹ fece-
rat; ideo subdit

b Scimus qz
deus peccatoē
no audit. facien-
do miracula ad
testimonū boni
tatis eoz; vt et p̄dictis. **c** Sed si quis cultor dei ē
p actū latrie debitem. **d** Et voluntate eius facit.
p̄implationem mandatorum. **e** Hunc exau-
dit faciendo miracula ad declaratōnem sue bontatis.
f A seculo non est audi. qz quis aper. ocn. ceci nati.
Hoc em̄ non inueniū in tota serie veteris testamēti; et
ideo occlūd. p̄posituz. **g** Mis̄i es̄t hic a teo. spe-
cūlūrū missa. **h** Non poterat facere quicq̄ de talib⁹
bus facultate nature excedentib⁹; t qz mali homines
robustinati non recipiūt p̄suasionem; ideo ex veritate
ostensa reddūt ei vituperationē dientes. **i** Inpec-
cati natus es totus. f. in aia & in corpe; t p̄z in cecita-
te. **k** Ut tu doces nos. q. d. ; d̄ teceit hoc est fal-
sūzareventas a quocq̄ dr̄ recipienda est. **l** Et eie-
cerūt cum foras. i. a locūtate aliorū hominū excomui-
cauerūt. **m** Audiuīt iesus. **N**ic̄ ponit cieci rece-
ptio; t diuidit in tres; q̄ primo ponit ei⁹ in fide instru-
cio; secundo fidei sue p̄mendatio; tūtū. **D**icit iesus. tercio
phariseorū murmuratio; ibi. **E**taudiuīt. In prima g
parte dicit sic. **m** Audiuīt iesus qz eie. cum foras.
licet omnia nouerit anteq̄ fieret; t̄ hec audiuīt auditū
corpali. **n** Et cum inveniūt eū. non a casu factuz
est; sed ex sua voluntate & oīdūtōne. **o** Dicit ei.
Tu credis in filiū dei. i. patus es credere in filium dei
t̄ apuit tibi oculos; t ille sicut valde patus; ad hoc re-
spondet. **p** Quis est dñe vt credam in cūm. nō. n.
cognoscet iustum in facie qz illum als nō viserat; vt
s. dictum est; si eum desiderabat videre; et ideo dignū
erat vt ci veritas ruelaret; ideo sequit. **q** **D**icit
ei iesus t̄ vidissim eū. nūc in p̄nti. **r** At q̄ loq̄ tecū
ipse est. t̄ statim creditit t̄ fidē suam ore. p̄fessus est di-
cens. **s** Credo dñe. t̄ ope. **t** Peccat̄ adora-
uit eū. adoratōne latrī credens eū deū & hominem.
v **D**icit ei iesus. **N**ic̄ p̄nt̄ p̄menda-
tio a xpo dicente. **x** In iudiciū ego in huc mundū
veni. nō accipit hic iudiciū p̄demptoris et p̄missiois
qd̄ erit in scđo aduentu rpi; sed iudiciū discep̄tōis
credentium a nō credentibus; qd̄ factū est in primo ei⁹
aduentu video sequit. **y** Et qui nō vident videat.
idest ad illuminatōes simpliciū & b̄nūlūm qui repu-
tant se non videre. **z** Et qui vident ceciſiant. i. ad
excecatōes legisperitorū & singōrū reputantū se videre; z

paet impletū in hoc ceco nato; t̄ aplis q̄ erant simplices
& xpo sunt illuminati. sacerdotes autē legisperiti ppter
supbias sunt excecati. Ulter expōit hoc de illuminationē
gentilium p̄ fidei suscep̄tōes & obtemperatōes iudeou. n. p̄
ipsius refutatōnem; q̄r antea gentiles reputabatur ceci;
vt iudei videntes;

q̄a erant viuius dei
cultores; ppter hoc
dic̄t in ps. Moysi
iudea deus.

z dixit. **¶** Quis ē dñe vt cre-
dā i eū? **¶** Et dixit ei ihs: Et
vidisti eū? t q̄ loquit̄ tecum
ipse est. At ille sit: **C**redo
dñe. **¶** Et peccidens adorauit
eum. **¶** Et dixit ei iesus: **In**
iudiciū ego in huc mundū
veni: vt q̄ nō vidēt videat:
t̄ qui vident ceci fiāt. **¶** Et
audieat̄ quidā ex phariseis
q̄ cū ipo erāt: t̄ dixerunt ei:
Nunqđ t̄ nos ceci sumus?
Dicit ei iesus: **G**i ceci es-
tis nō haberetis peccatūz
Nunqđ vo dicitis: q̄r vide-
mus: p̄ctū vestruz manet.

a **E**t audierunt.
Hic ponit pharise
orum murmuratō
ex verbis enim xpi
male intellectis: ac
ceperūt q̄ omnia
retur eis cecitatem
corpalem qualē
amouerat ab illo
ceco nato: boc ait
inuictus reputa-
uerūt: id statim re-
pugnauerūt dices-
tes: **b** **N**unqđ
er nos ceci sum? **¶**
ex eorū responsiōe

eos q̄sūt dicens. **c** Si ceci es̄tis nō habe. p̄c. quia
si non vidissent opera christi haberent aliquā excusatōes
de hoc q̄ non credidrūt ei. vel aliter. **c** Si ceci es̄tis
idest ignorantes scripturas & p̄berias de me. **d** Id
haberetis peccatū. sc̄tū quantū haberis nūc
e Nūc ho dicitis quia vidēmus. idest reputatis vos
intelligere scripturas. **f** Peccatum vestrum manet.
idest aggrauat̄. docet etiā expōit de visione corporali
miraculorū que aggrauat̄ peccatum eoz. **H**ic queritur
vtrum cecitas mentis excusat peccatum. Et arguit pri-
mo q̄ non: q̄r peccatum additum peccato nō excusat seu
diminuit peccatum sed magis auget; cecitas autē mentis:
peccatum est: quia mereat penam vñ q̄ dicitur prima ad
Lor. viii. Siquis ignorat ignorabitur tē. Item illud p̄
pter qd̄ duplicatur pena non excusat peccatum: sed magis
aggravat̄. cecitas mentis est huiusmodi: quia. n. ethi. dici-
t̄ ut q̄ ebris duplices maledictiones debentur. Contrari-
um arguit per hoc quod dicit saluator in littera: Si ceci
es̄tis non haberetis peccatum. **R**atio. Hic tria sunt vi-
dendā primō. s. quid sit cecitas mentis: sc̄do quale pecca-
tū excusat: tercio qd̄ excusat. Circa primum sciendū q̄
cecitas non dicit simplicē negatōes vñsūtū cum si priuado
sed dicit negatōes in subiecto apto & p̄tē in quo vñsūtū
debet inesse: q̄r carūlū antenoriū dicim nō dicitur cecis.
Ad similitudinē huius sp̄alibus cecitas mentis non di-
cit simplicē negationē scientiē sed negationē sc̄i que
debet alicui inesse: p̄tē p̄ quo tenetur illud sc̄ire: quia
nō s̄es tenent eadē sc̄ire nec p̄ eodē t̄p̄plus em̄ teneat̄
sc̄ire sacerdos vel clericus q̄sūtū lucis. **¶** Sec. p̄ quo
liber t̄p̄plus n. tenetur idem homo sc̄ire in etate p̄fecta
t̄senectute q̄ in adolescentia vel inuentur: si p̄tē p̄ pri-
mū Circa scđm sc̄iderandū q̄ cecitas mentis p̄sequēs
ad actu peccati p̄tē se habere tripliciter: antecedētē con-
comitant̄ p̄nt̄. Consequētē le bz q̄n ho p̄ voluntatem
sic inberet p̄tē p̄petrato p̄ p̄sensūtū q̄ non veller sc̄ire ea
p̄ que possit a p̄tē p̄petrando q̄tū ad actum t̄p̄pediri
vel retardari: t̄ sic vult tūtū nescire vel liberi⁹ peccet̄: et tale
peccatum nō excusat p̄ cecitatem mentis sed magis aggra-
uat̄: q̄ talis cecitas p̄cedit ex marina intentione volun-
tatis erga peccatum. **¶** Concomitant̄ le bz ad p̄tē: quan-
do aliquis peccat nesciens: tamē sic est dispositus q̄ si
sc̄ire nūbilomūus igēm faceret: sicut si ḡliūs percutiēs

Euangelium

boiem credit peccare canē: nibilomin⁹ si determinate cognosceret illū boiem idē faceret: et talis cecitas non excaſat nec aggrauat actū: qz nō est cā act⁹ ū immodo ipm̄ cōcomitāt: talis em̄ nō peccat p̄ ignorātiā: t̄z peccet ignorās: vt b̄. iiii. ethi. Q̄ncedeter sebz ad actū p̄cti qn̄ est cā actus et hoc est qn̄ sic cā dīſpoſitus b̄d̄ q̄ si sci-
ret illud esse pecca-
tu nō faceret et t̄līs
peccat p̄ ignorātiā
am vel mēntis ceci-
tate: ppter qd̄ tale
pctm̄ p̄ ipam̄ excaſat:
Et sic p̄ secū
dum C̄rca terciū
p̄ſiderandū: q̄ p̄
dicta cecitas vel ig-
rantia q̄ est cā pec-
cati p̄t tripliciter causari: Uno modo ex ruditate intelle-
ctus ipsi⁹ hoīs: t̄ si sit tanta ruditas: q̄ illa ignorāntia vel
cecitas sit inūcibilis excusat totaliter p̄ctō. Alio modo
causat ex negligentiā studēdi ea q̄ b̄tēneſc̄re ut po-
te q̄refugit labore studiū: vel qz circa alia occupat: et tunc
excusat peccatuz nō in tōto: qz illa ignorāntia nō est oīno
inūlitaria: et quāto mīnbz de inūlitario tanto minus
excusat: nō tñ pot in hoc certa regula ponī sed dz ex circū
stanti⁹ pensari. Tercio mō causat ex maliciā: p̄ic volū-
tatis: ita q̄ homo b̄i est dispositus in mente et corpore tota-
liter tñ labore acquirēdi illuminatōe mentis expellit: il-
lam ignorāntia p̄ nūbilo reputando: et ille excusari nō po-
test a peccato: et sic p̄ t̄erciū. Ad primū dicendum q̄ ad-
ditio peccati ad pctm̄ semp̄ facit plura peccata: nō tñ sem-
per facit maiora: grauitate: qz pot̄ ottingere q̄ primuz sic
diminuit scdm̄ q̄ ambo simul iuncta nō bñt tanta graui-
tatem: quantā haberet scdm̄ p̄ se acceptum: sicut bonici-
dium p̄petratuz ab homine sobrio: graui⁹ est q̄ si p̄petra-
ret ab hoīe ebrio: ita q̄ preponderat ebrietati et bonici-
dio ex illa sequēti q̄uis sint duo peccata. Ad scdm̄ dicen-
dum q̄ duplices punições vel malectiones debentur
ebri⁹: ppter duo peccata q̄ ibi occurrit: tñsi ille punitiōes
fiant s̄m̄ mensurā peccati: nō erūt tanta quātitatis quan-
ta est punitio p̄ uno solo peccato grauior: vt dictum est.
Aliiter pot̄ dici q̄ illud dictū nō est dictū ph̄: sed est v̄bz
cuiusdam legislatoris noīe pitaci q̄ boſstatut circa ebri-
os amplius puniendos nō respiciens ad pcti grauitatez
sed ad cōēm̄ p̄li vtilitatē: qz multi ex ebrietate peccat: et
in talibus ad q̄ p̄petrāda multitudine prona est grauior: pe-
na solet adhiberi: sicut in multis teris simplex furtū gra-
uius punit q̄ blasphemia q̄uis blasphemia sit multo ma-
gis peccatum.

In ca. ix. vbi dī in postil. Circa scdm̄ p̄ſiderandū q̄ ce-
citas mentis p̄sequens ad actuz peccati se potest habere
tripliciter.

Additio.

Q̄def postill in bac q̄one indifferenter accipe ista
duo. s. cecitate mentis et ignorantiam: est tñ inter illa
s̄m̄ doctores dīa. Nam cecitas mentis coiter acc-
pta est pctm̄: qz s̄m̄ Greg. xxi. moral. ponit intericia que
causant ex luxuria. Ignorāntia aut̄ pluries est sine pctō:
vt manifestum est. Replica.

T̄ ca. ix. vbi distinguit postil. cecitate mentis tri-
pliciter: et vtiliter declarat quo se beat at pctm̄: si-
militer et ignorantiaz: nō bñs burg. vñ inuaderet et
postil. dicit eū accipere cecitatem mentis et ignorantiam in dñrēter
qz tñ falliū exz ex resolutōne postil. Nec est generalē
verū omnē mentis cecitatem esse peccatum: quia aliqua
est pena peccati precedentis. Caplin. x.

T̄ Den amē dico vobis. H̄c ondīf q̄ doctrina xp̄i
sit viuificatiua. Et primo ondītior hoc p̄ verbum:
scd̄ p̄ sensibile signū: qz siuerudo est buī euange-
liste adiungere signū sensibile corrigens doctrinę secun-
da sequēti ca. Erat aut̄ quidā langues. prima in duas: qz
primo ponit xp̄i benignitas in docendo: scd̄ iudeor̄ ma-
lignitas ipm̄ ḡseq̄n̄do: ibi. Facta s̄c: encēnia. p̄ma i duas:

qz p̄ doctrina xp̄i ponit: scd̄ ei⁹ effec̄t oīndīf: abī differ-
sio itaq̄. prima adbuc in duas: qz primo salvator: pre-
mittit quandā pabola: scd̄ expositōe ei⁹ abī. Hoc p̄
verbū. In pabola exprimit p̄ditio furis et pastor̄ ouī
um: p̄mo: ppter diversuz ingressuz ipsoz: t̄b̄ est qd̄ dī.

¶ H̄men amē
dicovobis. q̄ nō
intrat p̄ ostiū rē
nō em̄ venit p̄
pter bonū: ideo
querit indebitū
ingressum. Qui
aut̄ intrat p̄ ostiū
um pastor̄ ouī
um. Scd̄ ostiū
ditur eo w̄ distin-
ctio p̄ effectu cū
subditur.

c. H̄c ostiarius aperit. qz leitēb̄ seruolum oībus.
d. Et oues eius vocem audiūt. i. cognoscunt. qz bruta
animalia suis bñt factores recognoscunt: vñ p̄ ep̄icenti
am: t̄p̄ Esaiā ap̄bām. j. ca. Cognoscit bos possessorē
sūt. e. Proprias oues vocat noīatū. qz distin-
cte eas cognoscit qd̄ nō facit alienus. f. Et educit
eas ad pastuz. g. Et cum p̄prias oues em̄. an̄ eas
vadit. H̄unc em̄ modum bñt pastores in terra illa: qd̄
p̄cedit gregem sibilandō voce et instrumento ad em̄
auditioues dirigunt: t̄o sequit. h. Et oues t̄. ali-
enum aut̄ nō sequunt. i. s̄re sed fugiūt t̄. s̄m̄ aut̄ cri-
ſtoſo. ouile est eccl̄ia: oues sunt fidèles: ostiū sacra scri-
ptura: s̄m̄ illud ad colloſſē. iii. Dr̄ares simul pro no-
bis vt de aperiat nobis ostiū sermonis ad loquendū
mysteriū t̄p̄. Sic igit cōtinuit l̄ra ista p̄cedentibz s̄m̄
L̄iso. Xpc em̄ dixit iudeos esse cccos in intellectu scri-
ptura: qz qd̄ ostiūt ex hac pabola q̄ aduentū t̄p̄ de-
berent p̄ſiderare ex testimonio scripturar̄ qz bēbant
qz xp̄c intravit p̄ ostiū. i. p̄ determinatōe sacre scri-
pture q̄ tempus: locū: t̄ modū: venienti determinauit
vt. s̄. dicit est. v. ca. t̄ ideo ali alter intrantes s̄t fures
sicut machometus et antitp̄c. H̄c ostiarius aperit. i.
moyses cui data est primo sacra scriptura: ppter b̄ sal-
uator dicit s̄. v. ca. Si crederitis moysi credere t̄for-
sitā: t̄ mibi. Et oues illū audiūt. i. simplices sicut fue-
runt apl̄i et credentes. Et p̄prias oues vocat noīatū.
hoc p̄z de apl̄i s̄q̄b̄ distincta noīa imp̄osit. Et edu-
cit eas de tenebris ignorāntie et culpe: t̄n̄ eas vadit.
p̄ exempla operū: s̄m̄ q̄ dicit infra. viii. ca. Exemplum
tedi vobis vt quemadmodū ego feci ita: t̄ vos facia-
tis. Et oues illū sequunt p̄ imitatiōne. Quia sc̄nt vo-
cem eius. i. p̄ fidē cognoscunt et approbant. Alieniū au-
tem nō sequunt recidentes falsam doctrinā: quia nō
noverūt vocē alienor̄. s̄. s̄ dicit L̄iso. p̄t̄ arguit
xp̄c exponendo bñc pabola dicit se esse ostiū: ergo sa-
cra scriptura nō est bñc ostiū: p̄t̄ dicit sustinendo di-
ctum L̄iso. q̄ xp̄c non vocat se solum ostiū sed etiam
pastorem: vt p̄atebit: t̄ s̄m̄ hoc distinguēt ab ostio: p̄
pter hoc sacra scriptura dicit ostiū bñc inq̄stūm xp̄c est
pastor̄ ouim̄ et respectu sui ingressus in munduz. Qz
aut̄ xp̄c dicit se esse ostiū: hoc non est respectu sui in-
gressus in mundū: sed inq̄stūm ali per ipsum habet
ingressum in deum: s̄m̄ Augustinum: ostiū est ebri-
stus. Et continuatur littera sic precedentibus: quia in
dei in precedenti capitulo dicerunt se videre sine ebri-
sto: et per consequens posse adveritatem peruenire si
ne et propter hoc salvator̄ in hac parabola ostendit
hoc impossibile dicens: Qui non intrat in congrega-
tionem fideliū in per ostium. id est per christum. Furē
t̄c. quod faciunt omnes infideles et etiam mali fide-
les statim prelationis indebitē assequentes. Qui au-
tem intrat per ostium. id est per fidem christi et humi-
litatem et alias virtutes eius: Pastor̄ est ouī: s̄m̄ ve-
ritatem. H̄c ostiarius aperit. id est spiritus sanctus
reuelat veritatem vt possit oues pascare.

Johannis

Et oves vocē cū audiunt. i. doctrinā recipiunt: Et vocat
eas nominatim: descendēdo familiariter subdit: Et edu-
cit eas, de tenebris ignoratiōē et culpe. b. Tū casva-
dit, et exempla vite. i. Hoc puerbiū. Hic ponit di-
cte pabole expositōē: et dividit in duas: qz p̄io ostendit
necessitas expo-
nendis scđo sub-
iungit ipsa expo-
sitionibz. Dicit g.
Circa primū lī-
endū qz illa indi-
gent expositōē
qz bñt obscurita-
tem: rale erat b-
dum xp̄i p̄dicē
qz erat: dabol-
cūr: et dō intelle-
ctus ei⁹ audien-
tibus erat ocul-
tus: et hoc est qd
vicit cuāgelistā.
i. Hoc puerbiū
um dicit cīs ibs
puerbiū dī qn
verbū p̄ponit: p
verbō: sic ē i pa-
rabola: qz p vo-
cem vñā rem si-
gnificantē aliud
designatur.

qz sciūty vocē ei⁹. Alienū āt
nō sequunt̄ h̄ effugiunt ab
eo: qz nō venerūt vocē alie-
noz. Hoc puerbiū dixit
eis iesus. "Ali āt nō cognō-
uerūt qd loq̄ret eis. Dicit
ergo eis iterū iesus: Amen
amē dico vob: "qz ego sum
ostiu ouium." Om̄es quot-
quot venerūt fures sūt et la-
trones: "nō audierūt eos
ones. Ego suz ostiu. Per
me siq̄s introierit saluabit
" et grediet̄: et egrediet̄ et pa-
scua inueniet. Fur n̄ velet
nisi vt furet̄ et mactet̄ et per-

ut habeant vitā. p gratiā in p̄ti. a. Et abundantiss
habcāt. p glām in futuro: qz glā est ḡa p̄sumata.
b. Ego sum pastor. Hic exponit scđam pabole p̄tem. s.
qz sit bonus pastor: intrans p̄ ostiu: et dividit in duas: qz
primo p̄ponit intentū: scđo, p̄bat, p̄positū: ibi. Ego suz p̄z
stor bon⁹. Circa p̄-
mum ponit p̄dictio-
nes boni et malī pa-
storis: qz bon⁹ pa-
stor: dī affecti-
onem ad gregē in-
tanti qz p̄ eo sine-
cessē eset sustineat
mortē: et hoc est qz
dicit. c. Bon⁹
pastor aiā suam
dat p̄ ouibus suis.
Ad cui⁹ intellectū
sciendū: qz res me-
lior est exponen-
da p̄iculō p̄ vilioribz
sed magis ecōuer-
so: vita aut̄ bonis
melior est simplici-
ter qz vita oīm bru-
tor̄ aialii. Et ideo
licet pastor bruto-
rum tebeat aliquē
laborē p̄ salute sui
greḡ sustinere: nō
tñ dī se morti expo-
nere.

n. Iia autē humana nobilior est corpe: ideo a p̄trario
pastor aiāz p̄ gregē debet vitam corpoream exponere.
Ulteri⁹ tangit p̄dictōē mali pastoris dicēns. d. Mer-
cenarius autē nō est pastor: mercenari⁹ qz a mercede:
talis est qui in officio plātonis attendit cōmodū rei tem-
poralis qd dicit merces: gloria autem celestis nō dicitur
ip̄rie merces: sed tñmodo large in cōsum om̄e qd reddit̄
in premiū laboris dicit merces. Ratō aut̄ huius est: qz be-
reditas distinguit a mercede ip̄rie dicta: sicut fil⁹ cui de-
betur bereditas distinguit ab op̄ario ad ductio cui debet-
ur merces. Gloria autem celestis reddit̄ fidelibus sicut
bereditas filiū: p̄ter quod nō habet ratōnem mercedis:
et ideo ille est verus pastor: qui attendit ad premium glo-
riem mercenarii autem qui attendit ad cōmodū rei ter-
reni: et quia non est ip̄rie pastor: ideo sequitur.

e. Quis non sunt oves ip̄rie. sed tñ usurpatue: quod
p̄bat effectum cum dicitur. f. Vident lupum veni-
tem. i. tyramnum subditos ad peccandum inducent: vel
bereticum falsa doctrina eos corrumperent. g. Et di-
mittit oves et fugit: non resistendo per censuram ecclesia-
sticam tyramnde oppressioni: nec p̄ sanam doctrinam be-
retice prauitati. h. Et lupus rapit: ad malum pertra-
bendo. i. Et dispergit oves: ab ynitate ecclesie sepa-
ndo. k. Mercenarius autem fugit. i. auxiliū debitoz
subtrahit. l. Quia mercenarius est. i. solum curans de
cōmodo temporali. m. Et nō p̄citet ad eum de ouibz
quia non habet effectum debite ordinatum ad eas. n.
Ego sum. Hic probat quod dixerat per duo signia. Pri-
mum est inmutatio cognitio pastoris et ouium: quod p̄vne-
nit ex hoc qz pastor: frequenter et solicite oves visitat: et sic
cognoscit in p̄ticulari p̄ditione earum. similiter oves et
frequenti imaginatōē beneficii pastoris ip̄su z attendit:
et sic specialiter cognoscit ipsum: sicut de christo et ve-
re fidelibus ergo est pastor: verus: hoc est quod dicitur.

n. Ego sum pastor bonus. et signum hui⁹ subdit. o.
Et cognolco mēas: nō solum noticia visionis: quia om̄is
muda sunt et apta oculis eius ut dī heb. iii. s. Etiam noti-
cia approbatōnē. p. Et cognoscit me mee: qz v̄cē si-
deles cognoscit beneficia xp̄i: q. Sicut novit me p̄a-
tē: si sicut nō importat equitatē: s. quandā: assistidūne lo-
ginquā: vel sicut sicut nō est nota equalitatē: s. similitudinē:
qz pris et filii est vna noticia p̄siderando filiū divinitates:

k. Illi autē nō cognōt: quid lo. eis. et sic p̄tis necessitas
expositōē. l. Dicit ergo eis iterū. Hic ponit ipsa
expositio pabole: pabola autē duas p̄tes bz. Tū a ē q
intrās aliudē fur est et latro: et hoc primo exponit: se-
cunda est qz intrās p̄ ostiu est verus pastor: et hoc scđo
exponit ibi. Ego sum pastor bon⁹. Prima in duas: qz
primo ponit prime pris expositio: scđo eiusdē expositi-
onis p̄bat: ibi. Ego sum ostiu. In prima clausula
secūtōē de ostiu ouiliis: et de fure et de vtruncz: et
ponit dicens. m. Amen amē dico vobis: qz ego su-
ostiu ouium. Ratio hui⁹ p̄dicta est. n. Om̄es quot
quot vene: an mē fu: sunt et la: hoc nō est intelligendu
de p̄petis a deo missis: s. de illis qz venerūt capite pro-
prio: sicut dī act. v. c. de theoda et iuda galileo. Theo-
das em̄ vt dicit iosephus fuit quidā magus qz decepit
multos ex p̄lo isti et duxit eos vñqz: ad iordanis fluminū
dimittens eis dividere aquas et transflētisco pede-
fecit patres eoz. Judas autē galile⁹ tpc qz rōcfuit nat⁹
p̄hibebat p̄lin iudeoz: p̄fiteri cesarem dñm et reddere
tributa: et multi secuti sunt eū. o. Sz nō audierūt
eos oves: i. fideles in ouili ecclie p̄manentes: qz ipsi pe-
tierūt et sequaces eoz: vt dī act. v. p. Ego suz ostiu.
m. Hic p̄bat virtus: dictū in dicta expositōē. Et pri-
mo qz sit ostiu: qz officiū ostiu est saluare ea qz sunt
ad rem: et qz p̄ ipsum sit ingressus et egressus: et sic est de
xp̄o: qz p̄ ipsum fideles salvant̄ et seruant̄: vñ qz dicit
Act. iiiij. Necq̄ em̄ est aliud nōmē sub celo datū boni-
nibz in quo opteat nos salvos fieri: et hoc est qd dī.
q. Per me siq̄s introierit saluabit. Sicut p̄ ipsu z est
ingressus ad fidem: et regressus de miseria ista ad glām:
et sic inueniūt p̄seua eternae viriditatis: et hoc est qd dī
r. Ingrediet̄ hic ad fidem. s. Et egrediet̄ ex hoc
mūdo ad glām. t. Et p̄seua inneniet: qz beat̄ re-
ficiunt̄ interius in aspectu diuinitatē: et exterius in aspe-
ctu humanae xp̄i p̄ quē sunt saluati: io dicit p̄seua i
plurali. Consequēter p̄bat scđm. s. qz alii fuerūt fures
qz nō venerūt ad salutē ip̄li: sed magis ad ei⁹ destruci-
tionem: et hoc est qd dī. v. Fur n̄ velet nisi vt fure-
tur: usurpādo qd nō est suu: sicut illi venerūt usurpan-
do qz nō erat eis debiti. x. Et mactet et p̄dat: quia
multi dī ocelli sunt corporaliter: et etiā spiritualiter credē-
t̄ et p̄suasioni illoz. y. Ego veni: nō sicut ipsi. 3

Evangeliū

Et nō humilitate videt patrem clare et continuo sic at
fideles p̄nt habere oculū mentis ad beneficia diuine gratie
q̄ talis attencio mentē aliquā necessario intercipit ppter
statū p̄ntis vite. sedī signū veri pastoris ē affectio quāz
ondit ad oues: q̄ nō p̄t ē maior: q̄ se exponere p̄ ouib⁹: sic
est de xp̄o & fidelib⁹
ideo dicit.

a Et aiaz meā ponō p̄ ouibus
meis. Et alias oues habeo
q̄ non s̄t ex hōuili: t̄ illas
op̄ret me adducere: t̄ vo
cē meā audiēt: t̄ fiet vnum
ouile & vñ pastor. Propte
rea me p̄ diligat: q̄ ego po
no aiaz meā vt iterū sumaz
eā. Nemo tollit eā a me: h̄
ego ponā eā a meip̄. Prā
tem hēo poniēt eā: t̄ potē
statē hēo iterū sumēdi eam
Hoc mādatū accepi a p̄re
meo: "Dissensio itez factā ē
in iudeos p̄p̄ fāmōes hos.
b Et alias oues
babeo q̄ non s̄t ex
hoc ouili. i. de syna
goga iudeor̄: s̄ de
spō gentili.

c Et illas oīz me adducere: qd̄ factū est p̄ p̄dicatōes apo
stoloz: vt br̄ act. xii. Xpo principaliter ante in eoz predi
catōe: fm̄ q̄ dī mar. vlti. Illi aut̄ p̄fecti p̄dicauerūt vbi
q̄ dño coante tē. d Et vocē meā audiēt: q̄ iudeis
repellētib⁹ fidē xp̄i gentiles eā teuote receperūt ad predi
catōē aploz: fm̄ q̄ br̄ act. xii. vbi dī q̄ paul⁹ t̄ barnabā
dixerūt iudeis: Nobis optebat primū loq̄ verbū dei: sed
qm̄ repellit illud t̄ indignos vos iudicatis vite eternae:
ecce p̄ueritum ad gētes: sc. n. nobis p̄cepit dñs. t̄ sech:
Audientes ḡ gentes gaue sunt t̄ glorificabat verbū dñi.
e Et fiet vñ ouile. i. vna ecclia ex iudeis t̄ gentilib⁹ col
lecta. f Et vñus pastor. s. xp̄icali aut̄ nō sunt nisi vica
ri illius pastoris. Qualiter aut̄ sit intelligendū verbū xp̄i
pallegatu: Math. xv. ibi fuit expōlitū: subdit̄ aut̄ adhuc
de affectionē illi⁹ pastoris ad oues: cū dī. g Propterea
me p̄ diligat. i. ex dilectione partis est q̄ me ad salutē om̄ū
destinauit. vñ aliter. g Propterea me p̄ diligat. s. q̄a
adimplebo ei⁹ voluntate in mea passione p̄ ouib⁹: ideo
subdit̄: Quia ego pono aiam meā. Scendiū tñ q̄ affect
amoris pris ad filium etiam fm̄ humanitatē nō venit ex
passione: h̄ magis p̄cessit: sed alioz effect̄ amoris secutus
est. s. glorificatio corporis xp̄i in ei⁹ resurrectione subditur.
Et iterū sumā eam. Et q̄ voluntarie passus est: id s̄bdit̄.
h Nemo tollit eam a me. s. violenter: nō est sic intelligē
dum q̄ ex vulnerib⁹ t̄ passione mortuus sit: s̄ q̄ poterat
p̄secutores suos impēdere t̄ vno verbō st̄mēre. i
Sed ego pono eā a meip̄o interfectorēs nō impēdendo
k Pratem habeo poniēt eā. i. deponēt nō a supōsi
to verbū: q̄ semel assumplit nunq̄ depositū: sed a cor
pore a quo fuit separata in triduo q̄uis esset: vñita verbo.
l Et pr̄tēm habeo itē suīde eā. nō ad luppōtūz a
quo nunq̄ fuit separata: s̄ ad corpus cui fuit reunīta. l
Hoc mandatū accepi alioz meo. s. vt implaz ei⁹ voluntate
in mea passione p̄ om̄ salutē. m Dissensio itē
Dic pōne effēt̄ doctrine xp̄i q̄ fuit diuersus in bonis et
malis: quia boni p̄ ei⁹ doctrinā in fide sunt p̄firmati t̄ ma
li eā p̄uerentes diuino iudicio sunt in malis obdurati: et
hoc est qd̄ dī. m Dissensio itē facta est in iudeis. ppter
ser. hos. dicit itaq̄ q̄ als inter eos ficerat dissensio ex simili
ca: vt dī est s. ca. vii. n Dicebant aut̄ multi ex
ip̄is. obstinati in malis. o Demonium b̄z t̄ infamie
miracula enīz q̄ faciebat attribuebat demoni: s̄l̄ verba
cū que nō intelligebant: credentes q̄ sicut arcepta lo

queret: ideo sequit̄: Quid eum audit̄. ecōtrario hō.
p̄ q̄ dī dicebant. s. bonis t̄ euoti. q̄ Hec verba nō
sum̄ demoniū bñt̄. q̄ si arceptiū aliquā loq̄ ardua:
t̄n s̄t falsa t̄ ad malū inducentia: xp̄c aut̄ hebat verba
vite eternae: qd̄ pb̄at vñter⁹ p̄ factū dicētes: r Mū
qd̄ demoniū po
tēf oculos ceco
rū ap̄ire. q. d. nō
Licit. n. demo
nes p̄n̄ aliquid mi
racula facere: in
q̄tūm in tpeū
p̄ceptib⁹l an
bis p̄iungit p̄
p̄ris actua pro
priis passiūs si
cut rane face se
a magis p̄bara
onis fm̄ q̄ dīct
Aug. tñ nō p̄nt
facere ea q̄ exē
dunt totā facultātē
nature cu
iusmodi est illu
minatio cœi.

"Dicebāt at̄ multi ex ip̄is:
Demoniū bñz t̄ infamie: qd̄
enīz audit̄. Alij dicebant
Hec vba n̄t̄ demoniū bñ
tis. Nunq̄d̄ demoniū p̄t̄
ceco p̄ oculos ap̄ix̄. Facta
sunt autem encenia in hie
rosolymis: et hyems erat.
Et ambulabat̄ iesus ī tem
plo in porticu salomonis.
Circundederunt ergo euz
iudei: t̄ dicebant ei. Quo
usq̄ animam nostram tol
lis: Si tu es xp̄c dīc nob̄
palaz. Respōdit̄ eis iesus

rum malignitas ip̄m p̄sequēdo: t̄ primo v̄bis: scđ sc̄tis abī.
Gustulerūt ḡ lapides. prima in duas: gr̄mo
ponit̄ iudeoz interrogatio maligna: scđo xp̄i mis̄ re
rai: Rñdūt̄ cīs iesus. Arca primū describit̄ eoꝝ int̄
rogatio q̄tūm ad tōs t̄ locū t̄ interrogādi modū: t̄s
tangit̄ cū dī. t Encenia faciat̄ ī hierosolymis. i.
festū dedicatōis tēpli: Encenia. n. idē est qd̄ in nouatō
nes: t̄ dī ab ei qd̄ ēn t̄ cenos nouos qd̄ fit qn̄ aliq̄ res
noua suosū applicat̄: in dedicatōe aut̄ tēplū applicat̄
vñi. Scendiū tñ q̄ festū nō erat prime dedicatōis q̄
facta ē salomonē: q̄ illa facta ē. r. die septēbris in au
tūmo: vt br̄. ii. Reg. vii. Nec etiā scđe dedicatōis q̄ fa
cta ē sub zoobab̄ tēplō reedificato: q̄ illa facta ē in
martio tpe vernali: s̄ fuit festū illi⁹: dedicatōis seu inno
uacionis q̄ facta ē sub iudea macabæo qn̄ purificatum
fuit tēplū: ab antiocho epiphane. p̄phanatū: vt babēt̄.
i. macta. iii. q̄ purificatio facta fuit. xxv. die nom̄ mē
sis apud iudeos: vt br̄. i. macta. iii. q̄ p̄ maiori parte
coiter p̄curat̄ cū decembri apud nos: t̄ id ad h̄tētā
dum addit̄. v Hyems erat. t̄ sic p̄ tōs. locū aut̄
designat̄ cū dī. x Et amb̄. iesus in tē ī por. salo
monis. noītepli intelligunt̄ atria t̄ loca ad domū dñi
p̄teinēt̄. Erat aut̄ ibi quidam locus edificat̄ vñi sa
lonom st̄abat ad orāndū qui dicebat̄ regis oratorū.
Sed p̄tra hoc videt̄ q̄ om̄ia q̄ edificauerat salomo in
templo fuerūt̄ obusta p̄ chaldeos: vt br̄. iii. Reg. vii.
Dicidūt̄ q̄ alia porticū fuit reedificata in templo ad si
militudinē priorie: t̄ ideo retinuit nomē p̄: edentis: si
cū frequēt̄ sitū edificis regatis: t̄ sic p̄ interrogā
tionis locus: subdit̄ etiā interrogādi modū. y
Circundederunt̄ ergo cum iudei. vt citius cum in verbis
capent̄. z Et dicebant ei. Quousq̄ animā nostrāz
tollis. i. crucias dimittendo nos ī suspensiō: p̄ hoc in
vñt̄. q̄ vellēt̄ ei⁹ dicto stare t̄ enīz libenter sicut xp̄m
recipe: cū tñ haberēt̄ p̄tranū in corde. a Situ es
xp̄c dīc nob̄ palam. nō querūt̄ si tu es filius dei: q̄ de
hoc non curas: pylatus p̄lerat gentilis apud que in
tendebant eum accusare. S̄ querūt̄ si tu es xp̄c. i. vñ
ctus q̄vñctio tebebat̄ regibus: t̄ p̄ dñs si rñdīset̄ se ēē
xp̄m statū accusassent eum p̄sidi ut rebellare volen
tem p̄tra imperatoꝝ romani cui subditi crant iuda et
aspirare ad regnū. Eadē etiā de cā dixerūt̄. b Dic
nob̄ palā. vt possent̄ p̄ eū b̄fē testimoniū. Rñdit̄ iclus

Johannis

Mec ponit rsi veris missio: in q̄ primo oñdit indeorum malignitas: cōdō discipulorū rpi benignitas: ibi. Ques mee. In prima ḡ pte dī sic. a Loquor vobis et nō credet. q. d. vos q̄ritis verba experientia q̄ ego sum rpc nō ad veritatem intelligendū s̄ maḡ ad caluniam dū: q̄a si illi dicrē non cederetis: qd̄p bat p̄nter dices.

b Opa q̄ ego facio in nomine pris r̄c. Sicut em̄ supradicent̄ est. iiii. ca. Efficā cūsumū argumētum ad pbandū veritatē excedētē. Item naturalē fa cultatē intellectus: sunt opera miraclosa: t̄zamen illis nō cre debant. cū t̄n̄ fi exent ad declaratiōnē deitatis t̄fū rpi. Causa aut̄ incredulitatis eoz subdit: cum dicitur.

c H̄os n̄ cre ditis q̄ nō estis ex ouib⁹ mēis.

idest innocentes et humiles: sed superbi et maligni: et id dei iudicio execinati. Considerandū q̄ in hac responsione r̄p̄c nō dixit expresse se esse r̄pm̄ quē q̄rebāt: s̄ dixit aliquid equivalens vel maius: ut r̄nderet veritatem et excluderet calūmniā maliciā. **d** Ques mee. Ildic cō sequenter oñdit discipulorū suorū benignitatem: dicens. Ques mee. Ii. humiles quib⁹ reuelat veritas: ut habeat Matb. xij. **e** Vocem meā audiunt. credendo corde et obediendo opere. **f** Ego cognosco eas. non solū noticia visionis: sed etiā approbatōnis ad vitas eternā. **g** Et sequunt̄ me. hic in p̄nti q̄ gratia: et in futuro q̄ gloriā: ideo sequit̄. **h** Ego vita eternam dō eis r̄c. Loquit̄ cū bic de illis qui sunt oues ei⁹ nō solū fin p̄ntē iusticiam: sed etiā fin p̄destinatio nem diuinam q̄ frustrari non pot̄. **i** Et non rapiet eas quisq̄ de manu. q̄ violentia qd̄ p̄bat tali ratōnē. **k** Pater meus qd̄ dedit mihi r̄c. i. ipsa deitas quam babeo a patre: q̄ omnia excedit in infinitū. **l** Et nemo pot̄ rapere r̄c. Cum em̄ sit infinite potētē nihil potest ab eo auferri q̄ violentia. **m** Ego et p̄r vnuz sum⁹. in virtute et potentia: sicut in deitate: ut supra dictum est: q̄ nemo pot̄ rapere oues de manu mea. Mandulāt̄ q̄ ex hoc verbo salvatoris: Ego et paternū sumus excludunt̄ duo erōres strarū: circa articulum sanctissime trinitatis. Sabelius em̄ posuit in deovnitatem psonae sicut et essentie: et hoc remouet cum dicit. Ego et paternū sumus. Si. n. pater et filius essent una psona dixisset sum in singulari. Alius aut̄ econtrario posuit diversitatem essentiaz: sicut et psonaz et hoc excluditur p̄ hoc qd̄ dī hic. Tnū. Si. n. pater et filii habeant diuerſas essentias no diceret unum neutraliter s̄ plura. **n** Sustulerunt ergo. H̄ic p̄nter ostendit malignitas iudeoz in facto: Et diuiditur in tres: quia primo r̄p̄c refrenat eoz seūciam: scđo excludit impositā sibi blasphemā: ibi. R̄nderunt iudei. tercio fugit propter eoz obſtinatam maliciā: ibi. Querebant ergo. In prima igitur parte dicitur. **n** Sustul. lapi. iudi. et lapi. euz. moti luore inuidie non amore iusticie abs legis origine: et supra dictum sicut in casu simili. vñ,

ca. o R̄ndit eis iesus. dulciter eos reprimendo.

p Multa bona opa ostendi r̄c. s. veritatez tocendo: infirmos curando: et alia miracula faciendo. **q** Prop̄ qd̄ eoz opus me lapi. cum t̄n̄ ex hoc me honorare debet t̄s. **r** R̄derunt. H̄ic p̄nter excludit blasphemā sibi impositā: et diuiditur in duas: q̄ p̄mo bñm̄ blasphemā imponit et secundo excludit: ibi R̄ndit. In p̄ma ergo pte dicit sic. Reponderūt iudei dīcentes.

s De bono opa noni lapi. te sed de blas. In dictis eorum p̄z contradic̄ q̄ loquebant̄ sicut furiosi. Testificatur enim eum face rebona opa in miraculis: cum dicunt̄. **t** De bono opa nō. s. qd̄ facis: et tamen dicūt̄ h̄ic eum blasphemā cum dicitur.

t Sed de blasphemā. ista em̄ sunt incōpossibilia: q̄ miracula r̄pi siebant ad testimonium bonitatis eius: et id cum esent bona opa et diuina nō poterāt fieri ad testificandū aliqd̄ falsum: qd̄ t̄n̄ effet si ille effet blasphemā ad cuius te stimoniū fierent. Istā aut̄ cecitas in eis. p̄cedebat ex eo q̄ soli humāna naturā in r̄po considerabant̄ ideo subditur. Quia cum bō tu sis facis tēpm̄ deum. **v** R̄ndit eis. H̄ic p̄nter iesus excludit crimen blasphemie sibi impositum: et hoc duplicitate: primo excludit illud p̄ scripturam scđo p̄ rōnē: ibi. Si nō facio. Circa primū sciendū q̄ sacra scriptura cum sit a deo inspirata nō pot̄ esse falsa. Iḡ sa aut̄ attribuit deitatē hominib⁹ sanctis et p̄phetis: et ipsi r̄po: aliter t̄n̄: quia deitatē p̄cipiativē t̄m̄ attribuit alijs et r̄po: sicut iudices locum deitentē dicunt̄ dī: Ero. xxii. Dñs domus applicab̄ ad deos: et ibidē. Dñs non deitab̄ r̄c. r̄po aut̄ attribuit deitatē p̄prie dictā fin et habet biere. xxii. Ecce dies venit dīc dñs: et suscitabo dñm̄ germe iustitiam: sequit̄ postea: Hoc est nomen qd̄ vocabūt̄ cum dñs iustus noster. et r̄bi habem⁹: dñs: p̄m̄: nō menem̄ t̄bē grāmaton in hebreo: qd̄ nullo mō attribuit̄ alij nisi deo vero: ideo pater q̄ sicut scriptura veterē testamenti attribuit alijs a r̄po deitatē p̄cipiativē dīc̄ta: ita ipsi r̄po deitatē p̄prietatem: fin hoc sicutur exponēda est littera. **v** R̄ndit eis iesus. declarando senō es le blasphemā dīcēdo se esse dēd̄ veltei filiū naturalē qd̄ idem est: qd̄ p̄bat p̄ scripturā. **d** **r** Nonne scriptum est r̄c. quia ego dīc̄t̄ dñs. H̄oc br̄ in p̄s. lxxij. et dicitur de iudicibus et p̄phetis: ideo subdit. **y** Si illos dīc̄t̄ deos. p̄cipiativē. **z** Ad quos sermo dīc̄t̄ est. sicut fuerunt p̄pētē et iudices. **a** Et non pot̄ solui scriptura. i. non potest dīc̄t̄ q̄ p̄tinet falsum. **b** Quen pater sanctif. i. in r̄pm̄: quem sanctificauit. idest sanctus generauit ab eterno fin deitatem. et Sanctificauit. idest plenitudine gratiae adimpluit q̄rum ad humanitatem. **c** Et mi. in mun. ad saluandū ipsum: sicut erat p̄ p̄phetas p̄dictum. **d** Vos dīc̄t̄ quia blasphemā. quia dīc̄t̄ si. dei suz. a. d. ir̄donabiliter loquim̄: q̄ scriptura sacra q̄ solui non pot̄ exp̄sse locū de diuitate mea: utq̄ p̄p̄dicta. **a** Si n̄ facio. H̄ic p̄nter excludit crimen blasphemie sibi ipso sit et r̄oēz

Euangelium

Circa qd sciendū q̄ oia determinant̄ ip̄io ope ut b̄. iij methodorū: iō p̄ p̄nā op̄atōni certificamur de natura rei: p̄c aut̄ faciebat op̄a diuinitat̄ p̄pria. s. miracula totā facultatē creature trāscendit̄ et c̄t̄ stute p̄pria: q̄ non solū faciebat illa obsecrādo diuinā potentia b̄ aliquā ip̄e rāndo. Ex quo co cludif q̄ in eo vere erat natura diuina t̄ p̄p̄is nō exalba sp̄bem dicendo se esse d̄eu vel dei filiu et hoc est qd̄ d̄.

a Si non facio opa patris mei t̄. ideo d̄cludit et ope ribus. b Et co

gnoscatis et credatis q̄ pater in me est et ego in patre. in q̄tum est vna natura amboꝝ: sicut et vna opatio.

c Querebat g. Hic p̄nter ponit fuga xp̄i p̄pter eoz obſtinatā maliciā: q̄ nec verbis eī nec opib⁹ inducabant̄ ad credendū: s. tanq̄ obſtinati querebat̄ eū appretendere ad occidendū. d Et c̄nuit te ma. eoz virtute diuina transiēs p̄ ipſos: sicut s̄. dictuſ fuit. viii. ca. e Et abiit iterū t̄c. t̄ m̄sit illiſ. s. ad t̄hs et p̄li venientes ad ipsiuz re cordarent̄ te testimonio iohannes q̄ dicerat de eo: Ecce agn̄ dei. Et de testimonio dei patris cuī vox audita fuerat i ba ptismo xp̄i. Ille est filius meus dilectus. et sic habita colatōne p̄nior et nouissimor p̄firmarent̄ in fide ipſi: ideo sequit̄. f Et multi venerunt ad eū: credentes. g Et dicebant̄ in argumento sue fidei. h Quia iohannes si gnūm fecit nullū. Signa eūm referuabant̄ xp̄o sicut p̄ncipaliorū: p̄ter sanctitatem vite credebāt iohanni: et q̄ in xp̄o videbāt dictū eius impleri: ideo sequit̄: Omnia aut̄ quecūq; dixit ioh. de eo vera erant. et d̄cludit fructu b̄ collatōniū d̄. i Multi crediderunt in eū. Circa predi cta in hoc ea. queritur: verum licet sit pastori ecclie in per secutōne fugere. Et arguit̄ primo q̄ sic q̄ aliqui sancti legunt̄ hoc fecisse sicut thomas cantuariensis fugit de anglia t̄p̄ p̄secutōnis sue ecclie qd̄ nō fecisset nisi lictū fu isser. ergo t̄c. Item salvator dixit aplis Math. t. capi. Si vos p̄secuti fuerint in vna ciuitate fugite in aliam. et sic videtur q̄ fugere t̄p̄ p̄secutōnis nō solū sit lictū: sed etiam meritōrum cum salvator discipulos a hoc bortet. Contrarium arguit̄ p̄ hoc in hoc capitolo dictuſ est. Mercenarius t̄ qui nō est pastor videt lupū venientem et dimittit oues et fugit. qd̄ exponens Greg. dicit: q̄ ille qui fugit t̄p̄ p̄secutōnis merito p̄dit meritū pastoris: qd̄ nō esset verū si fugere esset sibi lictū. R̄silio: dicendū q̄ noī lupi venientis sup̄ oues aliquā intelligit dyabolus p̄ tētātē fideles infestans: aliquā hereticus p̄ falsam doctrinā corrupiens: aliquā tyrānus violētia armorū p̄sequens. Si primo et scđ mo accipiat̄ lupus nō est lictū pastor fugere: q̄ cum talib⁹ lupis nō est resistēndū corporaliter sed magis sp̄ualiter p̄ deuotā oīonē et sanctā p̄dicātōne et doctrinā. Et ideo per talia est eis statim resistēndū. Alter em si darec̄ eis ingressus nō resistēndo accideret maius p̄culum: p̄pter qd̄ dicit beatus iacob⁹. iiij. Resistere dyabolo et fugere a vobis. Et hoc idex posset dīa de heretico: q̄ fugit illi qui p̄ sanā doct̄riñam detegit ipsius falsitatem: apter qd̄ symō magus fugiebat p̄ petru et civitate in ciuitatem et d̄f̄ in itineratio Clementi. Si accipiat̄ lupus t̄c̄cio nō t̄m̄ est distinguendū. Quia aut̄ p̄secutōnis p̄sonalis est: aut̄ cōis: si p̄sonalis ita q̄ est p̄tra pastore t̄m̄ t̄ nō contra gregē sibi om̄is t̄m̄: t̄m̄ pastor est fugiendum: nec t̄c̄ dimittit gregem in p̄secutōne: quia t̄m̄ p̄secutōnis nō est cōtra gregē: vt dictū est: et hoc mō paulus apls fugit de damasco: vt b̄ act. ix. Si aut̄ sit p̄secutōnis cōis p̄tra gregē et pastorē adhuc distinguendū est: q̄ aut̄ est vnuſ solus pa stor: aut̄ multi: si vnuſ t̄m̄ nō est sibi lictū fugere: et gregē dimittere: q̄ bic esset mercenari⁹ et non pastor: fm̄ q̄ dicit salvator. Si aut̄ sunt multi pastores quib⁹ ecclēsia alibi

indiget: tunc aliqui debent remanere et ali fugere: ve sic grec remanens in illa ecclā sufficenter custodiatur et utilitati ecclie de alijs p̄uidet̄: et si non possit deter minari de cōis p̄cordia vel alia p̄uenienti via q̄ remaneant et q̄ fugiant̄: possent sup̄ b̄ inuocata sp̄uſanciū ecclia

sorites mitti: fm̄

q̄ dicit aug. i epi

stola ad bonora

tum. Si inē mi

nistrōs sit disce

ptatio q̄ eoz tē

pore p̄secutōnis

maneat q̄ eoz

fugiant ne fuga

vel morte omni

um ecclia desera

tur: si bec disce

ptatio aliter nō

poterit terminari quantū mibi videt̄: q̄ maneat et q̄ fugiāt̄: forte eligendi sunt. Ad p̄mū dicendū q̄ sancti fugient̄ in casib⁹ līcīt̄ p̄dicto modo: vñ in legē da sancti Tho. of sic: q̄ in principio p̄secutōnis fugit: quia nondū innotuerat ad plenū cause ecclēsiae et p̄sonalis p̄secutōnis videbat. Eodem mō dicendū est q̄ salvator bortat discipulos fugere in casib⁹ līcīt̄ p̄dictis.

In ea. vbi dīc̄ in postilla. Om̄s quotquot vni

uit fures sunt et latrones. Additio.

Q uod aut̄ hec verba xp̄i nō possint intelligi de p̄bētis seu patriarchis et b̄mōi satis est manu est. illi enī nō vt perderent̄ oues seu vt eas furarent̄ vniuersitatem. Sed attendendū est quō verba xp̄i dicent̄ vniuersaliter: Om̄s quotquot venerunt fures sunt et saluari possint sic vt sub hac vniuersitatē non p̄p̄bēdant̄ etiā iusti a deo missi: nam fm̄ apostoluz ad bebr. ii. ca. q̄ omnia dicit nūbil̄ excipit. Et continuando hec verba ad immediate p̄cedentia satis b̄f. q̄ tec vniuersalitas nō p̄p̄bēdīt om̄s quotquot vñerunt simpliciter: s̄ tm̄ illos qui venientes nō intrauerunt p̄ ostium. vnde cum xp̄c dixit: Ego sum ostium ouīi. statim subiunxit: Quotquot vñerunt t̄c. vt intelligat̄ illa vniuersalitas solū p̄p̄bēdere illos qui nō p̄ ostium vñerunt: t̄ hoc videt̄ dicere aug. in hoc loco vbi sic: Intellige ergo quotquot vñerunt p̄ter menō aut̄ p̄ter illum ap̄bēte vñerunt: q̄ cum illo vñerunt t̄c. et infra: Precesserunt em̄ iusti in eum credentes venturū quō credimus in eum qui iam venit: tempa em̄ variata sunt: nō fides. Hec augustinus.

In eodem ea. vbi dīc̄ in postilla: Hereditas differt a mercede. p̄p̄ic dīcta.

A Remia sanctoꝝ in utroq; testamento frequenter merces dī: vnde Gen. xv. cap. Merces tua magna est nimis. et Esa. xl. ca. Ecce merces cōi cum eo. et math. v. ca. Merces vestra cupiosa est in celis. t̄j. Cor. iii. ca. Unusquisq; mercedez acipiat fm̄ p̄prium laborem: quem modum loquendū etiā socios carbo. tētēt̄ vnde aug. dicit: Unus est tota merces. et sic de multis alijs. Inconveniens igit̄ videt̄ dicere q̄ gloria celestis nō dicitur ap̄rie merces cum sic muniter ap̄p̄leat̄ a p̄bētis patriarchis euangelistis apostolis atq; doct̄ribus. sed melius videtur dicendum q̄ gloria celestis in op̄atione meritorū quib⁹ eam quis de p̄mū lege adipiscit̄ potest dupl̄citer considerari. Uno modo fm̄ cōgruitatem que attendit̄ fm̄ equalitatem p̄portionis: et sic iusti p̄prie merentur gloriam celestem: vnde et proprie debet dici merces. Alio modo fm̄ condignitatem que attēt̄: dīt̄ fm̄ p̄portionem equalitatis: et isto modo sancti non merentur gloriam celestem. vnde ad Ro. viii. capi. Non sūt p̄digne passiones huius seculi ad futuram gloriam que reuelabit̄ in nobis. qua cōsideratione gloria celestis nō dicitur merces: sed potius hereditas: eo q̄ filius ad hoc q̄ debet succedere in bonis paternis nō redit̄

Jobannis

¶ hoc mireat et p̄ priolabore. s sufficit q̄ legitime succedit patrī. Unde p̄ rō mō loquendo glā celestis p̄ rō dicit merces. & isto mō debet intelligi auctoritates hoc asserentes: sc̄d vō mō intelligi debet auctoritates novantes celestē glāz b̄ ereditate: vt in ps. Justi autē b̄ ereditabunt terrā et sic te alijs.

Replica.

Th̄ ca. x.
postil. d̄
stinguit
mercedē ab b̄-
ditate Burgen.
occasionsē que-
rēs dicit premia
factoz dicit mer-
ces in vtrōz te-
stamēto: in pte
cōclūdes ex hoc
q̄ b̄dītas p̄pē
debet dicit mer-
ces: & distingueſ
d̄ merito cogru-
& digni ſe iuol-
ues: pcedit q̄ in
postil. redarguit
ſ. diſtinctōem he-
reditatis & mer-
cedis. Unde ſci-
ēdū q̄ ybi in ſa-
era ſcriptura vita beata merces d̄ nō ēē. p̄ rō intelligē
dū ſed trāſumptiue: v̄puta ſicut merces in humānis
dat in huānis p̄ ope: ita in diuinis nō ſim. p̄ rōtatem
ſed ſilicidinē. Merces em̄ eternia nō habet ortū. p̄ rō
ex ope: ſe operis acceptabilitate: & hoc ſim p̄gruitate:
p̄grui em̄ ē cū hoīes faciūt q̄d p̄nt q̄ deus ea acceptet
& gratia p̄ferat. vñ ſiat p̄dignitas in ope.

(a. x.)

Erat autē quidā langues. Vosq̄ euāgelista oñ-
dit in xp̄o virtute viuificatiua et ei⁹ verbo: hic
p̄nter hoc id̄ ostendit ſenſibili ſigno in mortuo
virtute ei⁹ refuſitato. Et diuidit in tres: q̄r̄ euāgelista
primo deſcribit infirmitatē lazari incurabilē: ſcd eius
mōre indubitate: ibi. Et ergo audiuit. terti⁹ ei⁹ ſu-
ficationē mirabilē: ibi. Iefus autē et vidit: Prima in
duas: q̄r̄ primo ei⁹ infirmitas deſcribit: ſcd xp̄o nūcia
tur: ibi. Miserit ergo. In prima ḡ parte dicit ſic.
a. Erat autē quidā langues. Ex quo p̄t̄ infirmitas
infirmitas via nature: infirmitas em̄ curabilis nō dī-
cit p̄rē languor: b. Lazarus. ſ. noie. c. A betba-
nia. nomē ē ville in qua erat infirmus. d. De castel-
lo marie & marthe ſoroz ei⁹ q̄r̄ in p̄dicta villa erat illō
caſtrō in q̄ manebat iſte dñe en lazarō eoz fratre. & q̄a
muſe mulieres vocabant noie marie: iō ad diſtinguen-
diſta ab alijs ſubdit: e. Maria autē erat q̄ vñxit
dñm vnguento. Utru autē hec maria fuerit illa pecca-
trix de qua ſcribit Luce. vii. q̄ lauit pedes dñi & vñrit
vnguento ſancti varie loquitur. Hieronymy. autē & Chri-
ſo. dicunt iſta fuſſe alia vñ illa dī peccatris: bec ſancta &
bonesta: & p̄t̄ hoc nomē illi⁹ Luce. vii. taceſ. iſtius autē
nomē hic exprimit: & tūc dicunt iſti q̄ ambe mulieres fe-
cerūt ſile. ſilla fecit hoc ex peccato & ſuoz copunctio: e:
iſta autē ex xp̄i deuotio: Greg. & Aug. & Cōſensu euā-
gelistar̄ dicunt p̄trariū. Dicit en aug. q̄ iſta maria bis
vñxit dñm: et hoc loco lumen argumentū: q̄r̄ bic dī q̄
vñxit loquēdo de p̄terito: & ſequēti caſiliū dixit q̄ vñ-
xit caput dñi. dicit iḡ q̄ prima vñctio fuit ex p̄tritio
qua lucas narrat diffuſe: & bic breuiſ repeat: ſed aūt
fuit ex deuotio: que ſequēti capitulo deſcribit. Conſue-
tudo etiā ecclie tener q̄ eadē mulier fuit de q̄ narrat lu-
cas tacito ei⁹ noie: & que bic dicit ſoror lazari. nec mihi
q̄r̄ officia ecclēſiaſtīca a ſancto Greg. ordinatū ē q̄ fuit
biuū opinionis: f. Miferit. Hic p̄nter infirmitas
lazari xp̄o nūciat p̄ int̄nūciū: & h̄ ē qd̄ dī. Miferit ḡ ſo-

rores. curationē fratris deſiderātes. g. Hoc dicitē
dñe ecce que amas infirmat. Non dicit veni: q̄r̄ amanti
ſufficit neceſſitatē nūciare amici. h. Audiēs autē iefus
dixit eis. ſ. respondendo p̄nūciū. i. Infirmitas bec nō
est ad mortē. nō est p̄ hoc intelligendū q̄ lazarus non fuit
mortuus ut dixerit
aliqui: q̄r̄ hoc ēē ſtrūere ventatem
euāgelij: cuž ſtra-
eodē ca. dicat ſal-
uator lazarus mor-
tuus ē: ſp̄ tanto di-
cif hec infirmitas
nō ē ad mortē: q̄r̄
nō ſedebat ad mor-
tē ibi ſiſtendo. ſ. p̄-
petr̄ reſurectionē ſe-
quentēt in glo-
rificaret deus p̄ on-
ſionis ue virtutis:
z in xp̄o deſcretur
virtus deitatis: iō
ſequit: Sed p̄ glo-
riam dei ut glificet
ſilius dei p̄ ea.

k. Diligebat autē
ieſus martham zc.
hoc additur ad on-
dēndū quare non
optuit q̄ martha &

maria irent ad xp̄m pſonālē ſicut fecit regulus de q̄. ſ. di-
ctū eſt. iñ. ca. q̄r̄ christus erat familiaris lazaro & ei⁹ ſorori
bus: & ibi frequentē hospitabat. l. Et ergo audiuit. hic
p̄nter deſcribit mōr̄ lazari. & diuidit in duas: q̄r̄ primo ſ
cribit bui⁹ mōr̄is expectatio: ſcd expectate denūciatio.
ibi. Deinde post hec. Circa primū ſcidiū q̄ xp̄s audita in
firmitate lazari nō ſtatim iuie ad eū ne a iudeis eius mira-
cula impugnantib⁹ & virtute demonū eo imponentib⁹ poſ-
ſet dici q̄ illa infirmitas & mōr̄ ſequēt ſuifet tñ ſim ap-
parentia & illuſſionē facta a xp̄o p̄ artē magica: & hoc ē q̄d
dicit. m. Et ergo audiuit q̄r̄ inſir. tūc q̄d māſit ecodez
loci. trans iordanē. n. Quob⁹ dieb⁹. expectādo mōr̄
tem lazari ſic q̄ eſſet quadriuanius anteq̄ illuſſionē reuertet ad
maiorē miraculi certitudinē. o. Deinde post hec. Illic
p̄nter ponit mōr̄ lazari denūciatio: in qua denūciatio
ſaluator ſic pcedit: q̄r̄ p̄io ſp̄ſitū cūdi in iudeā predicit:
ſcd cauſam ſubiungit ibi. Hec ait. terti⁹ ad loci p̄dictum
puenti. Uenit iſaq̄iſlus. In pria ḡ pte dicit ſic.
p. Deinde post hec. ſ. expectationē mōr̄is lazari p̄dictā
o. Hic dicit ſuis ea. in iudeā itez. Hoc aī ſpredicit
eis preter conſuetudinē: q̄r̄ ſciebat eos inde terreti ut mi-
nus iacula feriret que p̄nūderent. p. Dicit ei ſcīpulū
timentes in iudeā reuertit. q. Rabbi nū que te iudei
la. bochabitū eſt capitulo p̄cedēti: t u itez vadis illuc. q.
d. non eſt tibi nec nobis ſecur. r. R̄ndit ieſus. eos aſſe-
curando. ſ. Nōne duode. boze diei ſunt. q. d. ſi volūta-
tē te habeant in lapidāti: modo tñ nō facient: q̄r̄ mu-
tato tpe p̄t̄ volūtatas mutari. Erat em̄ pueriū apud iu-
deos & adhuc capud nos q̄ loquendo de mutatōne. ipo-
ſiti: dicit duodecim ore ſunt diei: t iō ſaluator ſuſiſt eſt tali
modo loquendi. Et oſtendit vlt̄n̄ q̄ debarent eſſe ſecuri-
dicens. t. Siquis ambu. in die. i. fante ſi uſte. vel ali-
ter. In die. i. meci qui ſum lur. mudi facies dī diuine gra-
tie. v. Mon offendit. i. ſecur ſedebit eſſe. x. Quia lu-
cēb⁹ mudi videt. i. meipm q̄ poſſim en ſaluare. vel aliter:
Luce. i. iuſticiam ad quam attendit y. Si autē ambula-
uerit in nocte. i. ſine preſentia mea vel ſine iuſticia.
z. Offendit. i. debet ſuſtineare penam offense debitam.

a. Quia lur nō eſt in eo. i. iuſticia vel ego qui ſum lur. q.
d. xp̄s: q̄dū vobis ſum preſentialis non debetis timere
iudeos: quia etiā in captōne ſua ſuos diſcipulos ſaluauit
dicens: ſimite bos abire: vt habeſt in ſra. xviii. ſed p̄ mōr̄
tem meam piculū erit vobis inter iudeos ambulare.
b. Hec ait. Hic conſequēt expuim causam quare vole

Evangeliū

bat ire in iudeam. s. ppter lazari suscitacione. Et diuidit in duas: qz primo denunciat morte lazari tñ occulere: secundo exprimit, ea manefeste: ibi. Tunc ergo sit. Circa primu[m] dicit sic. b. Nec qz immediate predicta sunt. c. Et p[ro]p[ter] hoc illis dicit la. am. no. dor. mortem ei[us] vocat dormitione. qz cito erat surrecturus.

d. Sed ya. vta som. exci. e[st]. qz laz facile imo facilius est christo suscitar mortuum qz alteri dormiente: h[ab]e[re]t h[ab]e[re]t c[on]fessio[n]e. s. qz d[icitur] debetis timere: qz no vado ad disputandum cu[m] iudeis sic ante. sed ad lazaru su scitandu[m].

e. Dixerunt ergo discipuli ei[us]: dñe si dor. sal. erit. q. d. ex quo dormit signu[m] est curatio[n]is n est necesse qz vadat illuc. Non[ne] enim erant ad plenu[m] assu curati p[er] verba xpi: nec miru: qz adhuc erat infirmi et impfecti. f. Direct autem iesus de morte eius. ea exprimes p[er] dormitiones ratio ne predicta.

g. Illi autem puta qz de dor. som. dice ret: Sed vide[re] mi

rabilis qz intellectu[m] xpi velle ire a longa via[rum] ad exercitandum boiem de somno. Dicendu[m] qz adhuc erant rudes et timore positiv[us] patet ex p[re]dictis: et i[us] male capiebat verba xpi. vel dicendu[m] qz christus coluerat eis pabolice lo qui: et i[us] nesciebant quid qz excitacione a somno intelligenter suspicantes ne forte pabolice loqueret. h. Tunc ergo. Idic p[re]ter exprimit mortem lazari manefeste dices i[us]. Lazarus mortuus est et gaudeo. no de morte ei[us] absolu te: sed k. Dropter vos. vt videteis ei[us] resuscitationem in fide p[er] firmemini. vel sic. Et gaudeo. s. qz no erat ibi n[on] p[re]me sed ppter vos: qz ex p[re]mia mea mors ei[us] fuisset impedi ta: cu[m] mox habere locu[m] no debeat rbi[us] est vita: et p[er] consequens eius resuscitatione no erit: que tñ est utilis vobis. l. Dic[et] ergo thomas: qz dicit didymus. i. dubius. m. Ad cōdiscipu[s] suos. ca. et nos mor. ci. eo. Iste erat magis timidus alii. q. d. exponamus nos p[er]iculo. vel fini alios dicebat hoc ex magna dilectione. q. d. melius est nobis cu[m] illo mori qz sine illo vivere. n. Venit itaq[ue] iesus. Hic p[re]ter agitur de aduentu christi ad lazaru. Et diuidit in duas: qz primo agitur de e[st] p[er]uenzione: scd[ic]o de ei[us] susceptione: ibi. Martha erit. In p[ri]ma ergo p[re]dicat sic. n. Venit iesus et inuenit cu[m] qua. di. iā in mo. habentem. quatuor dicit ad certitudinem mortis: qz licet sint aliique infirmitates latentes qui bus videb[us] aliquis mortuus ad tempus: hoc tamē no durat p[er] quatuor dies. dicit etiā in monumento. s. in terra reclusus: qz dato qz fuisset ibi positus viu[m] in bilominus ita to tpe fuisset ibi mortuus. o. Erat t[em]p[or]e. quasi studiu[m] qz decim. que valent leuca excepto uno stadio. p. Multi autem et iudeis venerant t[em]p[or]e. vt confiteas de fratre suo. tu[er] qz erat nobilis dñe: in qz locu[m] erat satis. p[er] et patet ex dictis. q. Martha ergo. Hic agit de xpi susceptione: et p[ro]p[ter] quo ad martham: scd[ic]o qz ad martham: ibi. Et cu[m] bec dicit. Prima in duas: qz primo xps a martha deuote susci-

pitur: scd[ic]o fratri suscitatio[n]e ei[us] p[er]mittit: ibi. Dicit illi sic suis: In prima p[te] dicit sic. Martha ergo vt audiuit qz venit iesus. Ipse enim habebat cura domi: et i[us] primo inuictus est ei[us] aduentus xpi p[er] aliquem qz aduentu christi p[er] uenerat. r. Occurrerunt illi reverent et deuote.

s. Maria autem de sede. cu[m] iudicis qui venerant ad eas. t. Dixit g[aud]ia martha ad iesum: do. si fu. b. frater me. no su. mor. Et quo ap[er]te qz credebat ipm posse p[er] seruare fratrem suum a morte: tni impfecte credebatur: qz videb[us] inuere qz no pot xps tam absens quam presens.

y. Sed et nunc scio qz quecumq[ue] p[er] a deo da. ti. deus videb[us] p[er] hoc qz si fuisset edocita p[er] ne de ei[us] testitate: qz no dixisset qz cumq[ue] popolensis sed dixisset que cumq[ue] iusserit fieri. z. Dicit illi: Et i[us] dñe: Ego credidi: qz tu es xps fili[us] dei: qui h[ab]et mun[er]um vestrum. Et cu[m] hec dixisset: abiit et vocavit mariam sororem suam silentio dicens:

surrectione futura: iō subditur. 3. Dicit ei martha. scio qz resur. in resurrectio[n]e te. Ex quo patet qz erat de secta phariseorum qz esti ad h[ab]e[re]t qz confident resurrectiones futuram: no de secta saduceorum qui hoc negat. a. Dixit ei iesus. explicat intentionem suam de resurrectione fratris sui. p[er] iniquam. b. Ego sum resurrectio[n]e. s. causality: qz resurrectio[n]e xpi est causa nostra resurrectionis: tni qz resurrectio[n] generalis futura sicut virtute xpi resur canticis mortuos ad iudicium. c. Et vita. p[er] essentiam ppter quod suz causavit oib[us] viventibus: et possim dare vita mortuis: quia quod est tale p[er] essentiam: est causa omni aliorum que sunt p[er] participationem: ut habeat. qz meta. d. Qui credit in me. sicut predestinatus. e. Etiam si mortuus fuerit. p[er] lapsu[m] in peccatum mortale. f. Utinet finaliter vita gratiae. g. Et ois qui t[em]p[or]e in me. fide formata. h. Non morietur internum. i. morte eterna: licet moriat morte tpali ad solvendum debitum nature. i. Credis hoc: non petet hoc quia si ignorans sed querens ci[us] p[ro]fessionem ad meritum: quia ore fit confessio ad salutem: ut habeat Roma. p. k. Quod illi utiq[ue] dñe. quia p[er] christi verba erat instructa in fide plenius qz ante: quod patet ex ei[us] sequenti confessione: in qua primo exprimit ipsius xpi dignitas sacerdotalis et regia cui dicitur. l. Ego crede. quia tu es christus. i. vincus: vincio autem debet regibus et sacerdotibus: scd[ic]o xpi diuinitas cui dicitur. m. Filius dei. naturalis. tertio incarnationis veritas cui subditur. n. Qui in h[ab]e[re]t mun. ve. no p[er] loci mutationem s[ed] carnis assumptio[n]e. o. Et cu[m] bec di. Hic agit de susceptione xpi quo ad martham: qz martha a christo edocita statim p[er] abiit et vo. ma. so. suam. vt audiret bonos rumores quos a christo audierat. q. Silencio. p[er] iudeos presentes qz alio qz xpi macinabantur. d.

Johannis

r Magister adest et vocat te. licet non sit supra expies sum quod Christus vocaret mariam: nam hoc est credendum: quod non est probabile quod martha in hunc metiret. sed propter breuitatem eiusa gelista illud omisit: quod sufficit ex proprio martyre exprimere.

s Illa ut audiuitur. accepit et ve. ad eum et magna deuotio-

ne. et Modum

em ve. id est in ca-

stellum tecum. ondes

quod ad miracula fa-

cienda non se in-

gererbat: et ut ex-

adventu iudeo-

ruum cum maria ad

ipsum magis cele-

bre et mortuum es-

set miraculum.

v Judei igitur

tecum et per prophetas vobis

ibi dicitur.

x Quia vadit

ad nos. ut plorat

ibi. Credebat ei

ea et subito mo-

ta et compassione

fratris sui: quia

non audierat ver-

bū marthe ut di-

cū est.

y Maria tecum

cedidit ad pedes

ei quod non fecerat

martha. ex quo per

quod maria magis

amabat Iesum et re-

uerebat.

z Ecce enim de-

mine si fuisses b-

ecum. exponit sicut

supra. a Ie-

sus ergo. Hic autem agit de lazari suscitatoe.

Etiadum dicitur in duas: quod primo ponit suscitatoe actus: secundo se-

quebus effectus: ibi. Multi ergo ex iudeis. Pria i treo:

quod prius describit affectum Christi ad lazari. Secundo sequitur inde

murmuratio iudeorum: ibi. Dixerunt ergo. tertio Christus su-

sicit mortuum: ibi. Jesus ergo rursus tecum. affectus Christi ad

lazari ostendit proximo ex signo cui dicitur. a Jesus ergo

ut vi. capitulo. et viii. quod cum ea plorat. ex morte amici.

b Infrumentum spiritus et turba. turbatio. Fremitus. surgit ex in-

dignatio. iste enim fremitus Christi precebat et indignatio

est contra dyabolum: quod cum suggestio mors intravit in mu-

ndum que erat cito deterratur: turbatio ante illam prece-

bat ex compassionem lazari et sororum eius. Scindunt enim quod

istepassio et osiles non erant in propriae. sed magis vir-

tuose: quod non erant pueri et iudicium rationis. sed magis

quæres et quod ipsum excitata sic dicitur. Etiam. ut passio

exitate excitata: virtute fortitudinis adiuuat ad actu

et fortius exequendū. secundo ostendit affectus Christi ex verbo

cum dicitur. Ebi posui enim tecum. tertio ex facto: cum subditur.

c Et lachrymatus est Iesus. ex pietate videt locum se-

pulture: per hoc enim ostendit veritatem humanitatem: pars

enim pueri est discredere veram humanitatem in Christo sicut

et dicunt: et iohannes vbi Christus ostendit suam deitatem adiungebat

aliqua ad declarandum suam humanitatem et econuerso et hoc

patet in eius nativitate: quoniam facies in psephio et hoc inscri-

mus stellam fecit radiare in celo ut deus. Sicut in passione

quoniam ipso moriatur ex natura passibili sol obscuratur: et in iniusti-

bili virtute dei: et hic sicut in suscitatoe lazari quatuor dies

non: quod erat maxime virtutis turbatio: et fleuit ad decla-

randum veritatem humanitatis. d Dixerunt. Hic et effe-

ctu Christi ostendit sequens murmuratio: Judei enim vi-

derunt Christum tristari: et quod sequens arguebant quod mors illa

protra voluntate Christi similitudo accidisset: quia tristitia est de

bis quoniam nobis molestib[us] acciderunt: ut dicit Augustinus. xxiij. de

cuius dei et per consequens concludebant quod non potuisse

set Lazarum preservasse a morte: et hoc est quod dicitur.

e Dixerunt ergo iudei ecce quoniam amabat eum. quia videbat evidens signum: innuentes per hoc quod libenter si posset pre seruasset cum a morte: et ex hoc ultraeius miraculum de cecato illuminato volebant annibilare et in aliud retroquerere dicentes. e Non

po. hic quod aperit oculum. n. face. ut hic non

mozeretur. q. d. ex quo non potest hoc nec illud potuit nec

fecit. Isti non experientur sufficienter

et iudicabant an te

pus: quia Christus plus fecit: plus enim

est mortuum susci tare quam morte infir-

mantis impeditur.

f Jesus ergo. Hic secun-

denter ponitur Lazarus suscitatio et

ponitur hic quoniam per ordinem fa-

cientia ad miraculi certitudinem et ma-

gnificantiam: praeter

sequendo. Primum

et descriptio sepul-

chri quod erat spe-

lunca cauata in ru-

pe magna et profun-

da: ita quod poterant

omni plura ibi cor-

pora. s. corpora co-

rum quod fuerint eiusdem

parentele. unde fre-

quenter dicitur illud.

Reg. Sepultus est in sepulchro patri suo. sic igitur erat

factus sepulchrum Lazarus et resup grandis lapide claudebatur

ex quo petrus vera mors Lazarus: quod si fuisse ibi positus vivus

et sanus infra quatriduum fuisse mortuus et loci corruptio

et hoc est quod dicitur.

f Jesus ergo. rur. fr. in semetipso. Indigit

contra malitia iudeorum ex factis suis inique murmurantibus

et talis indigatio est virtuosa: quod sicut ad virtuosum pertinet ap-

plaudere bona ita et indignari contra malum. g Ubi est ab

omo. Dicit enim sepultura monumentum quasi mons mentez

quoniam viventes et pugnantes morte. h Erat autem sep-

lunca tecum. non predicato facta. i Alio iesus. Hic ponitur secun-

dum. s. lapidis amictio ei dicitur.

k Tollite lapide tecum. dicit

iā fetor. q. d. licet aliqui suscitati sint mortui recenter: tamen quoniam

iā quatuor dies ex fetore solitus resuscitatus non est sic audi-

tum: et hoc vobis videtur: pessime ex admiratione marthe et eius ignorantia: quod eiusdem virtutis est suscitare mortuum vitro

quod modo sequitur. l Alio iesus. corrigendo eius dictum.

m Non dicitur. si crede. vi. glo. dei. i. alios a te virtutem in

suscitacione fratris tui. n Eulerunt glapide. ad pceptum

Christi. o iesus autem. Hic ponitur tercium. s. Christus ordo in Lazaris

suscitacione quod facit ad declarandum miraculaductus demonis: quod or-

do falsus per hoc quod in faciendo orat deum: et hoc est quod dicitur.

o Iesus autem ele. sur. occ. ut ostenderet nobis formam orandi quod est per ele-

mentos mentis in deum. p Dicit pater gratus tibi tecum. De

autem per celestis magnificissimum est. et tu ex gratia actione de per-

teritis ad prestanta beneficia sequentia provocat. hoc enim

est. quod p. magnifici et benevolentie. q. d. et. t. s. q. ego sciebam tecum. His

his ei quod Christus absolute volebat delibatur voluntate. q. d. orabat

divine voluntati: et sic eraudiebat. Scindunt enim in oratione

patrem: non autem deum deum in qua est minor

patrem: non autem deum deum in qua est equalis. r Et

aperte populus qui circumstans tecum. Multi enim ex iudeis dicebant

quod in bethzabuth faciebat signum: quod remoueret formidinam

luntatem suam cum voluntate divina. s Nec cum dixisset. Hic

Evangeliū

ponit quartū. s. lazari vocatio cū dicit. **H**ec cū dixisset vo-
ma. da. la. v. foras: hoc facit ad declaratioēz miraculi: q
si dixisset in silentio possent dici aduersari q̄ vba magica
dixisset vel interposuerit. p̄ hoc etiā tollit error eoz q̄ di-
cebant aias defūct oꝝ latitare in sepulchris: t̄o clamauit
iesus voce magna i
fuscatōe lazari q̄i
aiam reuocas alō
ginquo. s. ab iferno
vt ad corp̄ rediret

t. **E**t statū. **H**ic po-
nit quintū. s. lazari
fuscatōe cuꝝ dicit:
Et statū pdit q̄ fue-
rat mortu⁹ ligat⁹ manus ⁊
pedes institis: ⁊ facies illi⁹
sudario erat ligata. **D**icit
eis iesus: Soluite euꝝ: ⁊ si-
ne abire. **M**ulti ergo ex iu-
deis q̄ venerat ad maria et
marthā: ⁊ viderat q̄ fecit ie-
sus: crediderūt in euꝝ. **Q**ui
dā aut̄ ex ip̄is a bierunt ad
phariseos: ⁊ diverunt eis q̄
fecit iesus. **C**ollegerūt ergo

Hec cuꝝ dixisset: voce ma-
gna clamanuit. **L**azare veni-
foras. **E**t statū pdit q̄ fue-
rat mortu⁹ ligat⁹ manus ⁊
pedes institis: ⁊ facies illi⁹
sudario erat ligata. **D**icit
eis iesus: Soluite euꝝ: ⁊ si-
ne abire. **M**ulti ergo ex iu-
deis q̄ venerat ad maria et
marthā: ⁊ viderat q̄ fecit ie-
sus: crediderūt in euꝝ. **Q**ui
dā aut̄ ex ip̄is a bierunt ad
phariseos: ⁊ diverunt eis q̄
fecit iesus. **C**ollegerūt ergo

corali regio: iō et hoc videbat sequi p̄tra impratorē
romani rebellio qui tūc temporis dominabat eis: t̄o
videbat p̄inqua occasio destructionis ciuitatis tem-
pli p̄ potestate romani imperii que tūc erat maxima: ⁊
ideo ip̄i nō babebat aliquā virtutem resistendi: t̄o
est qđ dicit.

b. **E**t venient
romani in tan-
ta fortitudine q̄
nō poterim⁹ re-
sistere.

i. **E**t tollent lo-
cū nostrū. s. civi-
tate ⁊ templum.
k. **E**t gente ca-
ptiuando popu-
lu ⁊ sic p̄t p̄ pas-
sio timoris sub-
uertebat eis iū
dictū rationis.

l. **U**nus aut̄ ex
ip̄is. **H**ic ponit
dubii determina-
tio. **E**dūcidit i
tres: quia prio
dubii determina-
tur: sedo defini-
natio approbat:

ibi. Ab illo aut̄ die. tertio a christo euitat: ibi. Iesus at
ia nō in palā. Prima in duas: q̄ p̄m o ponit cayphe
determinatione: scđo hui⁹ determinationis expositiō: ibi
Hoc aut̄ a semetip.

l. **U**nus aut̄ ex ip̄is cayphas noīc. nō ē de textu: s̄ in-
telligit nomē eius. p̄ter auctoritatē sui offici. vñ sub-
ditur. m. **Q**uā esset pontifex anni illius. dñs aut̄ p̄ce
perat cē tm̄ vñ sacerdotēz p̄ totā vitā sua quo
movente aliis sibi succederet: vnde tm̄ morte eī re-
uertebantur fugitiū: s̄. p̄ter cupiditatē ⁊ ambitionē
suā statuerūt inter se illi q̄ erat de generē sacerdotali
q̄libet anno viñs esset qui illo officio fungeretur. Ali-
am aut̄ rationē assignat iosephus dicta t̄p̄ berodis
ascalonite qui auxilio romanorū occupauit regnum iudee:
sacerdotiū coiter vendebat: ⁊ sic p̄ter maius lu-
crum temporale summ⁹ sacerdos frequenter mutab-
tur. n. **D**ixit eis p̄ter auctoritatē offici. sic locu-
tus est dicens. o. **T**os nescitis quicq̄ nec cogitat.
q. d. prima facie quilibet intelligēs videre potest q̄ ad
mortem huius hominis debem⁹ laborare. Lūrato ē
quia bonū comune magis est eligendū q̄ bonū parti-
culare. Si aut̄ boni iste dumitraf bonū totius populi
dissipatur. vt patet p̄ dicta vñ eorū estimationē: ⁊
sic concludit q̄ sit agendum ad mortē christi: etiam si ex
pte eius non inueniāt aliqua causa: ⁊ hoc ē quod dicitur.

p. **E**xpedit vobis vt vñs moriat homo. etiā
si esset bonus et iustus: q. **P**ro populo. i. p̄ conser-
vatione p̄p̄l. r. **E**t non tota gens peat: s̄ maneat i
vita. hic p̄t manifeste q̄ passio iūdiciū ⁊ liuoris contra
christum: ⁊ passio timoris pdendi gentis ⁊ loci sub-
uertebat in his rationis iūdiciū: q̄ in nullo casu licitus
est interficere innocētē. p̄ hoc em̄ nō peuarat bonum
cōe: s̄ magis destruerit. p̄ter quod id iūdicio factum
est illud malum quod credebant q̄ p̄ mortē xp̄i cuadere
s̄. destructionē loci ⁊ gentis quā p̄ mortē xp̄i incurrerent
quia in penam hui⁹ peccati romani p̄ tytum ⁊ vep̄ pa-
cianū loci ⁊ gentis destruxerent āno. xii. post passionē
christi sicut fuerat a danielē. p̄phetizatum. ix. capitulo
Et ciuitatē ⁊ sanctuarī dissipabat populus cū duceā
turo t̄c. a salvatore predictū. **L**ice. xii. Videlis ciuita-
tem sanctam hierusalem fleuit sup illā. s. **H**oc au-
tem. **H**ic ponit p̄dicta determinationis expositiō: q̄
quidē expositiō e iohannis euangeliste ostendit q̄
liter cayphas predictā determinationem protulit: q̄
uts em̄ esset intentio cayphe dare soluz̄ osiliū de christi

mō quo fuerat in sepulchro positus. t. **D**ixit eis iesus
solui. euꝝ. hoc p̄cepit alijs licet posse facere p̄ seip̄m: vt ac-
cedētes de prope ⁊ tangentē ex visu ⁊ tactu essent testes
miraculi efficaciaēz sicut supra dictū ē de amotione lapi-
dis. y. **E**t sim. abi. vt ostendat vere fuscatōe ⁊ nō fan-
taſcie p̄ opera vite cuiusmodi ē amblatio ⁊ comedio ⁊ cō-
ſilia: iō intra dicit sequēti ca. q̄ lazarus erat vñus de dictū
bēntibus. z. **M**ulti ergo. **H**ic ponit fuscatōe effi-
ctus dupl. primo quo ad p̄ntes: scđo quo ad absentes: abi.
Collegerūt. Effectus miraculi circa p̄ntes ostendit et hoc q̄
vñs pdicto miraculo multo p̄ crediderūt in eo: nec mir-
q̄ illud signū fuit diuine virtutis manifeste ostensiuū: q̄
nō p̄t ad efe ad testificādū aliquod falsū. t̄b ē q̄ dicit:
Multi er. t̄c. t̄ p̄t: sequit. a. **Q**uidā aut̄ ex ip̄is abie-
ad pha. ⁊ di. eis q̄ fe. iefus. **D**icit doctores. aliq̄ q̄ hoc fe-
cerūt bono zelo moti volentes et miraculo vñs refrenare
irā eoz p̄tra iefū tanq̄ irrationabile. alij dicit q̄ male mo-
ti hoc fecerūt: q̄ sicut ex signis vñs boni ⁊ electi p̄t uertitur:
ita frequentier mali obdurant: t̄b magis videat ex
litera sequenti: vñi agit de congregatōe phariseoz ad tra-
ctandū de morte christi. b. **C**ollegerūt g. **H**ic ponit ef-
fectus fuscatōe lazari respectu absentiuū: quia audiā
fuscatōe lazari ex ira et inuidia moti sunt ad tractandū
de morte christi. **S**et dūcidit in tres: quia primo ponit eoz
congregatio: scđo p̄gregatoz dubitatio: ibi. **E**t dicebant.
tercio dubii determinatione: ibi. Unus ex ip̄is. In p̄ia ergo
p̄te dicit sic: b. **C**ollegerūt ergo pontifices. qui erant
majoris auctoritatēz magis litterati. c. **E**t pbari. q̄
videbant p̄ alijs religiosi ex quib⁹ factū eoz gran⁹ erat.
d. **C**oncilii. s. aduersus iefū: hoc nō ē exterrūt s̄ sub intel-
ligitur. **C**irca hoc notandum q̄ p̄tifices erāt de tribu leui
pharisei aut̄ p̄ magna p̄te crat de tribu symeon: q̄ ex illa
tribu hui⁹ ortu secca phariseoz: iō in figura b. p̄dicti fuit
hen. penulti. Symeon ⁊ leui frēs vasa iniquitatis bellan-
tia: in consilii eoz nō veniat aia mēa. e. **E**t dicebant.
Hic ponit eoz dubitatio quid facerent de iefū: q̄b̄dant
ratōnes ad vtrāq̄ p̄te. Ex evidētia eīm̄ miraculorū cogē-
bant dīce. f. **Q**uia hic bō ml̄ si facit. At ex hoc sequit
q̄ erat ei credendū magis q̄ moysi: q̄ moyses nō tot nec
tanta signa fecit: et marime q̄ pp̄lus ei p̄io credidit immo
valde paucar: vt p̄t cro. iiiij. ⁊ sic habebat argumentū
ab ip̄i recipiēndū t̄ honorandū tanq̄ verū christi: s̄ ecō-
uerso arguebant ad contrariū dicētes: g. **E**t dimittim⁹
eū s̄ oēs credēt in eū. sicut in christū: ⁊ q̄ xp̄o deve-
bat regimen p̄scripturas quās male intelligebant de tē

Johannis

morte ptemporalie piculi evasione circa pplic inudeoz
tū vbi sic sonabat q̄ xps erat moritur? p gēte r po-
pulo. Et qd̄ sic fuit platus fuit ppteris qdāmodo refu-
turo q̄ xps erat moriturus p salutis spūali: nō solū in-
deoz s̄ etiā om̄ gētiū q̄ creditur erat in ipm: h̄ qd̄ di-
cit. s Hoc
aut a semetipso
nō dixit. sup. p̄
dictū vbi h̄ mo-
do prulit s̄ per
motione alteri?
c Sed cū eset
pōtifer anni illi?
ppterauit q̄ ipo
ignorante dictu
ppter cū p̄tulit,
nō rōne sui meri-
ti s̄ dignitatis
officii
v Quia jesus
erat moriturus
p gēte. s. in deo-
rū: q̄ mlti de in-
deos saluati sūt
p ipm. r Et
nō tm̄ p gente
sua: sed vt filios dei. nō q̄ adhuc essent filii dei actu sed
in potentia ad actum reducendi: q̄ erat pdestinati.
y Qui erat disp̄i. p diversis ritus gētiū. 3 Co-
gregaret in vñi. i. in vñi eccl̄ia ex inudeos r gētiū cō-
stituta: vt esset vñi ouile sicut ē vñi pastor: vt supra di-
ctū ē pcedēti ca. ppter qd̄ xps: penulti. ca. dicit d̄ xpo:
Ips̄ erit expectatio gētiū no solū inudeos. Ne hoc ē
p̄tra illi quod dicit saluator Math. xv. Non sū miss
nisi ad oues q̄ perierat dom̄ israel: q̄ ibi saluator loq-
tur de sua missione ad p̄dicādi in psōna. p̄pria: ppter
qd̄ apl̄s dicit Ro. xv. Dico em̄ dñm̄ ielsu xp̄m ministrū
fuisse circumcisio. Ab illo. Illic pōnit determina-
tionis caypha aprobatio. quis esset iniqua: qz om̄s
alij erat affectati ad p̄curadū morte xp̄i sicut r̄ ipo: r̄ h̄
est qd̄ dicit. Ab illo ergo dic cogitaueit vt interficeret
ielum. licet em̄ ante habuissent voluntate interficiendi
ipm. vt patuit p̄dicta: tñ ex cōsilio caypha diffunserūt
hoc adimplere q̄ citi p̄sonent. b Iesus aut. Idic
pōnit hui determinatio. declinatio: nō em̄ ad
buccat tps passionis xp̄i a deo p̄ordinati: r̄ inudei q̄
rebāt occidere eū vt vñsum est: io recessit ad tps: r̄ hoc
ē qd̄ d̄. Iesus aut nō in palā ambulabat apud inudeos
quis em̄ inter eos existens posset eoz im̄petu restra-
re: tñ voluit ad tps lateret r̄ se occultare rōnibus p̄dīc-
ca. vii. r. vbi similit̄ agit de sua occultatōe. c S̄
abit in regionē iuxta deserti. vbi pauci de inudeis erat.
d In ciuitate q̄ d̄ ephrem. q̄ erat parua r̄ parū pp̄la-
ta. e Et ibi morabat cū discipulis suis. vñq̄ ad tem-
pus sp̄iniquū sue passioni. f Propinquū aut erat
pascha inudeoz. hoc subdīc ad ostendēdi q̄ tps paruo-
tpe in illa ciuitate se occultauit. q̄ ante pascha in biceru-
salē venit. g Et ascēderūt multi bierofolymā te re-
gione. q̄ tenebant de tota inudea ad solēnitatem venire.
h Ante pascha vt sanctificarēt sc̄ip̄os. orōnibus r̄ de-
necis ad digne comedendū agnū p̄sebale. Et si hoc
siebat de agno figurali multomagis se debet ho sancti-
ficare orōnib̄ r̄ bonis opib̄ ad digne recipiendū rex
agnū imaculatū corpus ielsu xp̄i. i Querebat ergo
ielum. vt audiret ei doctrinā de cui⁹ miracul⁹ audierat
fama. k Et colloquebatur adiuvicē in templo stan-
tes. q̄ mirabant q̄ in tanta p̄gregatōne nō venerat ad
dicendū: id querebat. Quid putatis qz nō venerat ad die
festū. r̄ subdit euangelista q̄ r̄ndens questioni eoꝝ.
l Dederat aut pontifices t̄. r̄ p̄t̄ litera: ppter hoc ei
ab eis sicut ab inq̄tis r̄ obſtinatis recesserat vñq̄ ad tē
pus sue passionis dispositū. Circa p̄dicta in hoc capit.
queritur vñr̄ cayphas erat vere. ppter. Et arguit pri-

mo q̄ sic q̄ balaam dicit vere. ppter: vt habeat libro nu-
me. xxiiii. r̄ tm̄ fuit malus hō: tonū em̄ ppteris aliqñ malis
boniñb̄ concedit. ergo malitia caypha nō impedivit in
eo veritatē ppteris. It̄ in līa dicit bicq̄ ppteris q̄ iel⁹
erat moriturus p gēte: r̄ vt filios dei q̄ erat disp̄i. gregaz
ret r̄ hoc dñi euāt
geliste videſ falsū:
quod nullo modo
ē dicēdū nisi cay-
phas fuisse vere. p
pter. Contrariū
arguit p̄ hoc quod
ip̄e dicit falso dñ-
cens illis q̄ de mor-
te chris̄i tractabat
Expediencyō v̄t v̄t
hō moriat. Moris
em̄ xp̄i nō fuit expe-
dies illis q̄ ea p̄cu-
rauerit falsitas at
nō subest ppteris.
ergo t̄. Respōsio.
dicēdū q̄ ad rōem
veri ppteris duo re-
quiruntur. Primus
ē q̄ habeat veram
cognitionē de aliquo occulto respectu aliorū homin̄ cū qui-
bus p̄uersat ppteris dicit. ppteris q̄ p̄cul fans. vt supra
dictū ē inquāt cognitionē ea que longinque sunt a cogni-
tione aliorū: ppter qd̄ si alicui fiat apparitio indicāt. aliquid
occultū no d̄. ppteris si illi d̄ sit ei īgtuz. Sic pharao videt
spicas designates q̄litatē futuror̄ annoꝝ: tñ ab uerbodo-
nosor statuſ designantē mutabilitatē regnōꝝ: neuter tm̄
fuit ppteris: sed ioseph̄ r̄ daniel q̄ de illis occultū cognitionē
būt̄: ppter qd̄ dicit daniel. r. Intelligentia opus em̄ vi-
sione. qz nō pot̄ dīc. ppteris sine intellectu cognitionē. So-
la em̄ visio imaginaria nō facit ppteris vt vñsum ē. Scđo re-
quirit q̄ illa cognitionē fiat mediante sp̄us factō bono. Ma-
ligu sp̄us aliquid reuelat̄ homin̄s ea q̄ sūt alij occulta: non
tm̄ ex hoc dicuntur veri. ppteris s̄ solū cū addicōe diminueri-
te: sicut in sacra scriptura dicitur: frequenter aliqui ppteris
baal vel. ppteris excelsor̄: talis em̄ nō dicit. ppteris absolu-
te: sicut nec homo mortu⁹ d̄ homo. ppter additionē dimi-
nuentez. ppteris em̄ vera copulat̄ inter sp̄issanci dona:
Lū q̄ querit de caypha: dicēdū q̄ nō fuit vere. ppteris: quia
nulla cognitionē babuit de secreto dñice passionis q̄ eset
futura. p sp̄iali salute humani generis: s̄ tm̄ intendebat
dare consilium de xp̄i morte. p̄ timore romanor̄. Cleru-
tamē fin̄ p̄ bic dicit. Ory. r̄ Aug. sp̄issancus in placio
ne sui consilii sic mouit lingua ei q̄ ipo ignorance v̄ba q̄ p̄
culit significabat xp̄i morte esse futurā. p sp̄iali homin̄ salu-
tiōnē tm̄ pot̄ dici vere. ppteris ex hoc q̄ verbūz ppteris īg-
rans. p̄tulit alio lingua ei ad hoc mouente. Sic ne asina
balaā pot̄ dici aīal rōnale ex hoc q̄ verba rōnabilita. p̄tulit
vt p̄t̄. Mūne. xviii. quia illa nō p̄cesserūt ex intēnōri con-
cepto sc̄i p̄pria cognitionē: s̄ magis ex diuina motiōne fin̄
q̄ ibidē dicit: Apertūt dñs os asina t̄. Licit em̄ cayphas
de morte xp̄i cogitauerit r̄ alios p̄ suū consilium ad hoc idū
cere voluerit qd̄ sūt ex p̄pria cōceptiōe r̄ dyabolo hoc siug-
gerente: q̄ tm̄ consilium suū sic p̄tulit q̄ p̄ verba illa signifi-
care passio xp̄i. p̄ futura sp̄iali homin̄s salutē. hoc nullo
modo ab eo fuit vt dicēt est: quia q̄sum ad hoc soluz: ver-
bum illud erat prophetici: ideo per hoc nō non potest di-
ci. ppteris. Ad primū dicendū q̄ nō est simile de ipso ba-
laam: quia q̄sum fuit malus babuit tamen veram cognitionē
onē occulitorū vt ibidē dicitur: Virū vir cuius ob-
tutatus ē oculus qui visiones omnipotētis vidit. Cay-
phas talem cognitionē non babuit vt vñsum est: r̄ ideo
negatur ab eo prophetia non propter suam maliciam: s̄
propter cognitionē defectum. Ad secundū dicendum
q̄ verbum euangelistē est verū si bene intelligatur: nō em̄
dixit q̄ cayphas esset prophetā. sed q̄ prophetizauit. i. ver-
bum propheticum protulit. non tm̄ a lemeip̄o sicut euan-

Evangeliū

Gelista dicit: Sed spiritus sancto lingua ei sic in mente ipso ignorante: ppter qd non habuit vere rationem prophetie. Argumentum etiam in contrario est foliendum: quis sicut dicum est cayphas illud verbum perit p motionem spissatam a quo nullum est falsum: et ideo cayphas dicendo: Expediit vobis ut venus moriat homo tc. verum dicit si bene intelligat qd mors christi quantum est in se fuit expeditus omnibus etiam illis qui de eius morte tractauerunt: quis alio eorum p suā malitia eius vititatem recusaverunt: sicut et ali peccatores in peccato mortali decederent.

In capitulo. xij. vbi dicit in postill. Infirmitas curabilis non dicit prie languor.

Additio.

Danguor non significat infirmitatis incurabilitatem quinam debilitatem tamen significat qd contingit qd sine graui infirmitate. Unde aliquis additio huic termino languor dictio significans magnitudinem eius. vñ. ii. paral. xxiiij. Ministrum cui in languore magnus. Si enī languor de se significare et incurabilitatem infirmitatis superflue adderet magnus: cum quelibet infirmitatis incurabilis est magna. Nec facit ad ppositum vtrum infirmitas lazari esset curabilis via nature vel non. qd miraculum lazari ex resuscitacione maxime insolita singulariter predicit: non aut de curate in infirmitatis. Christus enim innumerabiles infirmitates curauerat: vt pcessu euangeliorum: de quibz tamen non sic solemnizaret. Curatio enim infirmitati non est in tanto gradu miraculorum sicut resuscitatio mortui presertim qd triduanum: vt secundus Iohannes in. i. parte. q. xv. art. viii. i. corpore questionis.

In eodem ca. vbi dicit in postill. Circa hoc notandum qd pontifices erant de tribu leui.

Additio.

Deinde tamen sacerdotes qd leuite ratione generis tam aaron a quo sacerdotes descendebat qd sali ciuidem ebd a leui patriarcha descendissent: tamen leuite qui non erant sacerdotes retinuerunt sibi nomen generis. An numer. xviii. Filii autem leui dedi oēs decimas israelitis tc. In quo capitulo plures vocat leuitas: pte distinguuntur a sacerdotibus aaronitis: ut videlicet pte sic in multis alijs locis unde sic loquendo de sacerdotibus et leuitis. s. pte inuicem distinguuntur: tenendum est qd leuite non fuerint participes in fabricacione seu adoratore Vituli quod fuit maximū pecatum inter cetera a populo israelitico commissa: vt ero. xxvij. ca. similiter nec participes fuerint in occisione christi: licet in veroqz scelere sacerdotes de principalius fuerint specialiter vni opinantes qd aaron idolatrasset in illo facto. Num pte exod. xxvij. vbi cu moyses volens vindictam facere in populo idolatrante clamasset. Si quis est domini adiungat mihi statim subdit. Congregati sunt ad eum oēs filii leui. et sic pte qd leuite in illo actu uno adheserunt: quod etiam habetur in glo. Deut. xxvij. vbi sic: Quo fecerunt vitulum aureum leuite accincti gladiis iubente moys a porta vsq ad portam idolatrantes interfecerunt. Sed constat qd aaron dominus pte capitibus fuit in illo crimine: pte ibidem patet. s. vñ. pccato opinatus. Additio etiam hebrei. put Iohannes tradidit in suo deuterio. de idolatria ca. i. qd licet populus israeliticus plures idolatrasset et in multis et variis sacre scripture locis haberet leuite tamen nunc idolatrantes: sic pte primum. Secundum vero ob hanc expreſſionem in glo. Deut. vbi. s. vbi sup illo vñ quod legitur de leui. Judicasti eum ad aquas contradictionis sic ait. que populi sunt qd tradicentes clamauerunt. Crucifige crucifige enī: et sanguis eius sup nos: et sup filios nostros. At cumulus enim pfecto leui acuigunt: Quid dicit pater suo tc. bee in glo. Et qua manifestabatur qd leuitus separatus fuit ab illis qd clamabat. Crucifige tc. et p. oīs a criminie quod ceteri israelitici commiserunt in occisione christi: in quo principes sacerdotum et bmoi fuerunt manifeste particeps. Veritas huius gl. ex scriptura et euangelice potest: vbi in materia passionis Christi in qd de oibus statibz hebreorum expissa fit mentio. s. pontificibz: sacerdotibus: et summis sacerdotibus: scibis et phariseis: et bmoi. De leuitis tamen nullus euangelista in hac materia legit facere mentio: vt patet discurrenti quatuor euangelia in materia passionis. Constat etiam qd in alijs euangelicis historiis vbi leuite interuenient mentio sit de eis: pte a sacerdotibus distinguuntur vt. s. i. ca.

Miserunt inde sacerdotes et leuitas tc. et in alijs. et sic pte secundum. Et quibus sequitur qd prophetia iacob. Bene. penul. Symeon et leui fratres tc. et postillatorum allegata. si ad passionem Christi applicetur intelligenda est de symone a quo pharisei et bmoi descendenterunt: et de leui in persona sacerdotum tamen seu pontificum ab aarone descendenterunt: non aut leuitis: pte a sacerdotibus distinguuntur. Prophetia vero moysi applicando est tribui leui: pte distinguitur a sacerdotio qd imunes fuerint ut iam dictus est: tam a peccato vituli qd ab occidente christi: et bmoi breos etiam a qd qd idolatria. Si autem ptra pdicta obiciatur te hoc quod dicit in prophetia moysi Eccl. vbi supra. Qui dicit patri suo et matre sue nescio vos: et fratribus suis ignoramus illos tc. Et quibus videt qd leuite patres et matres sibi et fratres et filios habebant idolatras seu percurantes occisionem Christi. Necessum est qd leuite admiscebantur et alijs tribibus in matrimonio sicut et alictribus: inde potuit sepe ptingere qd leuite haberent matres et patres matris ex alijs tribibus. sicut et negotes s. filios soror qui dicuntur fratres. Unde de abraam et lotis nepote suo dicebat: Fratres enim sumus. ut Bene. xij. ca. Sibi sili os filii: qd contrarerant in alia tribus: tales sunt quasi filii. vnde de talibus verificatur prophetia moysi predicta. s. Qui dicit patri suo et matre tc. eo qd ppropi leuite. s. de genere leuite p masculinam lineam descendentes separauerunt se a pdictis consanguineis et tribibus alienis descendenteribus in pdictis duobus casibus ut deo adhenserent: pte glo. pdicto testantur qui bus litera consonant ut dictum est.

Replicatio.

Thā ca. xij. vbi dicit: Lazarus languens. dicit postill. ex hī infirmitate fuisse p naturā incurabiles qd infirmitas curabilis. pte non dicit languor. Burgen. dicit glanguor non dicit incurabilitatem: qd illi termino additum alijs terminis significans magnitudinem. ii. paral. xxvij. vbi dicit: Magnus languor. Ibi dico qd magnus referit ad intentione doloris: qd multa morbi incurabiles se parui doloris ut pte hiscypsis tc. Quidam autem intensius doloris sunt sicut febres et bmoi. Lūgit in scriptura languori additur magnitudo: languor ptingit ad incurabilitatem: magnitudo ad doloris intentionem.

Replicatio.

Thā ca. vbi dicit: Collegerunt pontifices et pharisei cōcilium. dicit postill. pontifices fuisse de tribu leui: phariseos autem et plinius de tribu symeo: iuxta illa prophetia iacob dicens. Symeon et leui frater uasa iniunctis bellatia in psiliu eorum non venierant a mea Burgen. fortasse de tribu leui: p magnā digressionem vult saluare et distinguit pte sacerdotes que ab aaron descendederunt: dices eos nūc idolatrasset: nec i morte christi cōsensisse: qd si vero est sicut non credimus rationabile fuisse leuitas ut sic disticte etiam a vindicta mortis Christi pseruare: vel salte ad fidem Christi pre alijs coverti qd factū non ē de conversione em̄ iudeorum legimus de sacerdotibus conuersis. Act. iiiij. Multa turbula sacerdotum obediebat fidei de leuitis nihil in speciali: pte mo igit pte burgen. quia frustra eos excusat.

Q. xij.

Thus ergo. Postquam iohannes declarauit divinitatem Christi p opa facta in eius vita: hic etiam declarat per ea que in eius morte fuit facta. Et dividitur in duas: quia primo determinat de ei morte et pseconde. secundo de eius resurrectione. xx. capitulo. Una autem fabbati. Prima in duas: quia primo declarat mortis Christi occasionem. secundo ipsam mortem. sequenti capitulo. Ante diem festum. Et circa primum scđendum qd occasio mortis Christi fuit iniuria iudeorum ex fama et gloria Christi: ideo diuiditur in duas: qd primo describitur eius fama sive glorificatio: scđo iudeorum infidelitas et obstinatio ibi. Quia autem tanta signa Prima in duas: quia primo ponit eius glorificatio ab homine. scđo a deo patre: ibi. Nunc aia mea tur. Prima in tres: quia primo ponit glorificatio Christi ab amicis familiaribus: secundo a turbis vulgaribus

Johannis

Ibi. Cogitauit ergo tur. tunc a gemitibz ibi. Erant autem gen. Pria adhuc in duas; prius coniunctus obsequiis ipsi factum ab amicis in generali. tunc a maria in speciali; ibi. Maria ergo. In pria pte dicit sic. **a** Iesus ergo ante se dicas pat. Immediatae enim post suscitacionem Lazarus iudei diffimerunt occidere ipm ut peditus est. et recesserat quousque appropinquaret parsiba in quo imo labat agnus paschalum sic ipse qui est agnus regius imolare p nobis: immediate post imolacionem agni paschalismi guralis: ut veritas figure succederet. **b** Ne in bethaniā qdē pte illū ad duo miliaria vbi Lazarus fuerat mor

Tunc dies pasche venit bethaniā vbi Lazarus fuerat mortuus quē suscitauit Iesus. **c** Fecerunt autē ei cena ibi: et martha misstrabat: Lazarus vero vñ erat ex discubentibus cū eo. **d** Maria ergo accepit librā vnguentū nardi pīstici pīcōsū et vñxit pedes Iesu: et extersit pedes eius capillis suis: et domus impleta est ex ore illius ad duo miliaria vbi Lazarus fuerat mor

Tuus quē suscitauit Iesus. illuc enim venit ex memoria miraculi ibide facti turbā populi moueret ad eū bonorum cerepīdū in iherusalem ante suā passionē: sicut fuerat pīctū pīzachariā pīxī. **e** Fructu satis filia syon: iubila filia iherusalem: ecce rex tuus venit tc. **f** Fecerunt autē ei cenam ibi. boies illi loci: Et sicut hēc cena in domo symonis leprosi: ut coiter tenet doctores: sicut et pīa ipso curatus: sū nomē remaserat ad memoriam miraculi. Qui genes aut dicit qd̄ illa cena fuerat in domo marthae: qd̄ pībat et eo qd̄ subdīt: **g** Et martha misstrabat. Sū pot dīc qd̄ iste symon erat vicinus marthae: et pīter hoc ipsa misstrabat in domo ei: sicut boies solē facere i dominibz amicō et suo: et marie pīter reuerētaz ipī pīcomeditis ibidē: **h** Lazarus vero vñ erat ex discub. cū eo. imitatus a symone: hoc autē factū ē ad declaratioēs veri miraculi de cuius suscitacōe. **i** Maria autē. Hic describis obsequiū ipso impensū a maria in speciali. Et diuidit in tres: qd̄ primo coniunctus marie deuotio: scđo iudei indignatio: ibi. **j** Dixit ḡvnuus. tunc et rep̄zebēsio: ibi. **k** Dixit Iesus. In pria ergo predicāt sic. **l** Maria ergo. si cor Lazarus. **m** Accepit librā. in quo notaq̄ qntitas vnguentinū ē versilis qd̄ eset aliquis grossa materie: sicut vnguēta coiter dicta: qd̄ indeces eset tale quid ponere super caput bois sedētis in mensa. Maria autē nō solivnū pedes dñi sū etiā caput et mathe exanimis. xxij. et mar. viii. licet hic omittat. **n** Et iō dīcēdū qd̄ hic vocat vnguentū liquor pīcōsus de re aromatica expressus: sicut aqua rosacea de rosis exanimatur. Ulter dīcē qd̄ fuit lacryma fluis naturalis de arte re aromaticā. **o** Nardi. nomen ē herbe nigre aromaticē habentis spicas: pīter hoc dīcē mar. viii. nardi spicas: et de illis spicas extrahebat liquor pīdictus pī artificiū vel naturā ēm alios. **p** Distīci. viii. aug. nomē est loci vbi crescat herba vñ talis liquor exanimis. sed melius dī. **q** Distīci. i. fidelis. pīstis ei grece fides est latine: hoc est dictū qd̄ ille liquor erat purus et verus non habens aliquid aliud admixtū: nec sophistis.

r Dīcēs. qd̄ valebat trecentos denarios: et habebat mar. viii. ca. i. trecentos numerū vsuales. Erat enim licet ille refrigeratuus et pīfortatiū membrorū: et consolidatus et valde odorifer. **s** Et vñxit pedes Iesu et extē. ca. suis pī eius ordine cōuerso factū fuit qd̄ hic scribāt: qd̄ primo lauit pedes et extersit et postea vñxit.

t Et domus impleta ē ex odore vnguenti. Et qd̄ pīcōsas vnguenti et deuorio marie expēgētis rem tam pīcōsam in obsequiū dñi. Utru autē ista fuit mulier dī qd̄ narrat lucas dictū fuit. ca. precedenti. **u** Dixit ergo

Hic ponit iudei murmuratio cuius dicit. o Unus ex discipulis eius iudas scariothis. hoc dicit ad differentiam alterius iudei. p Qui erat eum traditur. licet eī pīmo fuit bonus quando vocatus fuit ad apostolatum ut supra dictū: et postea lapsus ē in peccati. Hic autē dñs in sua societate tolle rauit cū dedit nobis exemplum tolerādi malos.

q Quare hoc vñguētū nō ve. tre. de. i. vendit. vñverit: **v** Bere qd̄ venit grā nulla venit. habet eī sensum passum sub voce actua.

r **g** datū ē egēs hoc dicit simulans pītātē ad operēdū suā cupiditatē pīter qd̄ sīdīt euā gelista. **s** **D**ixit autē hoc nō qd̄ ege nīs pīnebat ad eī i. de illis non curabat: licet cū portaret ea que dabant ipso ad dandū paupēribz nō tū faciebat sed retinebat sibi: sīdīt. **t** **Q**uia fur erat et loculos habens in quibus abscondēbat ea que debēbat in alios vñ expēdi: vñ sīdīt. **u** **E**a qd̄ mit. i. ipso dabat ad subuenientēdū necessitatibz pītū et discipuloz eius ad dandū pauperibus. **v** Portabat i. officiū portandi et seruandi habebat ad istos usus: licet hoc infidelē ageret: et hoc patet qd̄ ipso et discipuloi et elemosynis viuebant. Scīendū etiā qd̄ ista portatio pecunie in via nō pīmet ad pīfectiōem: sed christus hoc faciendo suscepit pīsona infirmoz eis codice dēs: sicut fecit se abscondēdo a indeis: ut supra dictū ē. viii. et x. caplīs. et hoc ē extra de verbo. sig. **x** **E**rit qd̄ seminat. et pīter hoc male arguit illi qd̄ er: hoc loco dīcūt qd̄ habere aliquid mobilia in colo ad pīfectōem pītūear. **y** Pītē autē hic queri qd̄ rex pīsūtū iudei pītare pecunia pīdictā cū scīre cum latrone. **z** **D**icēdū qd̄ a principio qd̄ fuit sibi traditū portandi officiū latro nō erat: et qd̄ qmī ipso scīret enī futurum latrone tamē tradidit sibi istud officiū. qd̄ minor erat inter apōlos alios. pīter qd̄ ultimus inter eos noīat: ut pī mar. x. et mar. in. talibus autē temporalia sūt tradēda. Maiores latrō debent circa doctrinam et spītūlū occupari: pīter quod in primītū ecclēsia aplī septē dyacones ordinauerunt sub eis ad epītālīa admīnistrāda. ut ipī aplī libētū possent intēdere orationē et pīdicationē. et habebat act. vi.

y **D**ixit ergo. Hic ponit iudei reprehēsio cū dicit. **z** **S**imile illa. qd̄ nō habebit causam sufficiētē murmurantū: quia agit opus bonū. vnde patet qd̄ iudas nō solū murmurantū sed etiā aliū discipuli: ut hī mar. xxij. et mar. viii. verūtamen quia fuerūt incitati pī iudam: et iterum moti pītātē: iudas autē cupiditate: ideo iobannes solō iudas nominavit. **z** **A**Et in dīcē sepulture mee seruet illud. non loquīt de hoc quod iam erat effusum sed de alio simili. qd̄. illud quod pī sepulture mea preparabit illud reseruabit: quia nō poterit illud in me expēndere pītē accelerationē resūctionis mee: quia quando venit ad monumentum ad vngendum corpus dominū christū iam resurēxit: ut patet infra. ix. capi. Mattheus autē et pītēs hoc dīcēt pītētū vñgere corpus meū in sepultūram: ideo exanimis hīc obscurius cum dicitur.

z **S**imile illam ut in dīcē sepulture mee tc. qd̄. dimittētēda est hīc facere quod tunc faceret si posset: et illud vñguētū tunc seruabit in loco istius nūc in me expēnsi: et quia iudas ita murmurando et alios ad hoc incitando causam pītātēs pretenderat: ideo hanc erudit dicens. **a** Pauperes emī tempē habebitis vobisū. qd̄. poterat recuperare ad benefaciēdū pauperibus: sed non poterat recuperare ad inungendum me corporaliter: pīter quod

Evangeliū

equit. b Me autem non solum habebitis, sed etiam corporali ad habitandum in carne passibili quod indiget tali vincione: per hoc prout et aliud opus minus necessarium potest ponni magis necessario quoniam inuenit casus quod illud minus necessarium non potest alia recuperari. c Cognovit enim turba. Hic pater ostendit qualiter christus fuit honoratus a turba: z hoc duplum: primo ei visitando. scđo honorifice ei obviando: ibi. In crastinū. In prima pte dicit sic:

c Cognovit ergo turba multa ex iudeis quod illic esset. Verba sua enim erat propter hunc rufalem ad vina leuca: et id defacili poterat hoc cognoscere.

d Et venerantur post Iesum et iudeis. In hoc innuit duplex causa: una propter ipsum Iesum reverentem visitandū: alia quod subditur. e Sed et Lazarus videretur quem suscitauit a mortuis. Facta enim mirabilia libenter videntur mirabilissimum autem erat videre quatuor duos mortuū suscitatos comedentes et bibentes et alia opera facientes. Sperabat etiam audire ipsum referente statum alterius vite quod oculis scire desiderat: et quod in hoc gloria Christi manifestat de quo dolebant principes ipsi: ideo subditur.

f Logi autem principes sacerdotum et laici interficiuntur. Et quod patet eorum malignitas: quod volebant interficere Iesum quem deus vivi facauerat ad occultandum miraculum. Si autem queratur quae magis Lazarum presequebantur quod cecum illuminatum de quo dictum est iste. ca. et languidum sanatum de quo dictum fuit. v. ca. Dicendum quod hoc erat quod Lazarus erat homo nobilis et famosus. et miraculum in ipso factum erat magis publicum et famosum.

g In crastinū. Hic describitur honor exhibitus Christo in turba obviatore. Et dividitur in duas: quod prior describitur ipsa obviatio: scđo subdivisus huius obviacionis ratione: ibi. Testimonium ergo. In prima parte dicit sic.

g In crastinū. autem turba multa que venerat ad die festum: quod oculis tenebant venire in Ierusalem in solennitate pasche. b Qui audiissent quod Iesus venit bierosolymam. Istud fuit quinto die ante pascha. illa die accipiebatur agnus: et seruabatur usque ad vesperam quarta decima diei et tunc immolabatur: ut habeat Pro. xii. 1. ideo tempore illa die venit in Ierusalem ubi erat immolandus tanquam agnus pro nobis et sic veritas renderet figure. i Acciperetur ramos palmarum. quod diuinum dispositio factum est: signum autem victoriam quam tempore de hoste in primis erat habitatur: venit antiquus dabant ramus palme victori in certaminibus.

k Et processerunt obviatio eius reverenter. l Et clamabat osanna. i. salua obsecro. quod petebant ab eo salutem. m Benedictus qui venit. In hoc laudatur et portentum eius advenit: dicere enim homines non est suu facere sed tu facies: et tu quod de teus benedicimus non es cui bonum facimus: sed tammodo ei quod bonitate faciemur et laudamus: dicere at de te es suu facere: finis quod tempore xxxviii. dicit ei benevolentia impedit. n In nomine domini. i. sicut dominus noster autem venit moyses et tantummodo ut seruus: ut habeat tebas. iii. Tel aliud. n In nomine domini. a deo premissus ad explanandum eius voluntatem. o Rex iste. in hoc confitentur eius potentiam tamquam diminuta: quia credebat ipsum

regnaturum temporaliter et liberaturum eos a tributo. ipse autem venit ad regnandum spiritualiter et ad liberandum totum genus humanum a dyabolo quod erat maius. propter hoc in ps. cxlviii. ubi ista laus predicta fuit: dicitur Benedictus qui venit in nomine domini de domino et illuxit nobis.

in qua exprimitur eternitas et regnum spirituale.

dit super eum sicut scriptum est

"Moli timere filia syon: ecce rex tuus venit sedes super pulchrum asine. Pecunia cognovit et discipuli eius precium: sed quod glorificatur est iesus: tuus et recordati sunt: quod hec erat scriptum de eo: et hec fecerunt ei. Testimonium ergo phibebat turba: quod erat cum eo quod Lazarus vocauit de monumento et suscitauit eum a mortuis. Propterea et obviaz venit ei turba: quod audierunt eum esse hoc signum. Pharisei ergo direxerunt ad semetipsos: "Videtis quod nihil proficimur?" Ecce mundus totus post eum abiit. Erat autem quidam gentilis ex his qui ascenderant

p Et invenit Iesus asellum et seddit super eum. Modum autem et qualiter quod tempore bunc asellum habuit. s. p missione discipulorum euangelista transit: quod sufficenter fuerat expressum ab alijs. i. matth. xxi. 2. marci. x. q. Sicut scriptum est. zacha. ix. r Moli timere filia syon tecum. hoc fuit exppositum matth. xxi. s. Hoc non cognovit et discipuli eius precium. t. p. tunc: quod adhuc erat simplices et illiterati. u. Et quod glorificatus est iesus. i. post resurrectionem suaz quod fuit gloriosus simul in aia et corpore: et aperuit illis scilicet ut intelligeretur scripturas: et habebat Luce ultimum. v. Testimonium. Hic ponit dicere obviacionis ratione quod fuit promulgatio suscitatorius lazari ipsi turbis et illos qui presentes fuerant in suscitacione: et hoc est quod dicitur Testi. er. phibe. r. v. Pharisei g. Hic ostendit postmodum phariseos et Iesum suum emulatum cum dicit: Pharisei ergo direxerunt ad semetipsos. i. intra se. y. Videtis quod nibil prius hoc exponit duplum: uno modo de bono zelo: quod aliquis de phariseis in cuius crediderat: et patuit. s. de nichodomo. iii. ca. et isti volebant alios retrahere a Christi persecutoriis: quod si diceret: quoniam cum quod laborauerimus ad eum impedirendum: nibil tamen proficimus: et video videt quod sit factum diuinum. Qui simile fuit dictum gamalielis retrahentibus inde os a persecutoriis apostolorum: et habebat act. v. Discedite ab hominibus istis et simite illos. qm si ex hominibus est consilium hoc aut opus dissoluet: si autem ex deo est non poteris dissoluere: ne forte et deo repugnare videam. Alio modo exponit de malo zelo: et tamen ad illos quod non crediderant Christo: et tamen iniuria moti talia dicebant.

z Ecce totus mundus post eum abiit. sermo est hypobolicus ad exprimentem quod multi sequebantur Christum. a Erat autem. Hic ostenditur glorificatio Christi a gentilibus: Et dividitur in duas: quia primo exprimit eorum deuotio. scđo Christi misericordia: ibi. Jesus autem respondit. In proxima ergo parte dicitur sic. a Erat autem quidam gentilis ex his qui ascenderant et adorarent in die festo. Nam aliqui de gentilitate conuertebant ad ritum iudeorum qui dicebant: pleiti et isti tenebant esse in solennitate paschali sicut et alii dicuntur enim hic gen-

Johannis

ties qz remanebat cis nōmē pristinū. Alio mō exponit
tur hoc t mei? de gētib? vñ veritatē qz exemplū p̄ sui
sanctitate bī in reverentia a gentilib? qui erāt in circui-
tu iudeoz: vt bī. iij. macbab. in. Et iō mīti de eis ascēde-
bāt adorare in iisū t marie in solēnitate paschali: mō
tñ admittebant
ad efuz agni pa-
schalis nisi pri?
dimissu ritu gen-
tilitatis ecēt cir-
cūcisi: vt habeat
exod. xii. isti igit
qz audierat rpi
miracula: iō wole-
bat en videre et
ei doctrinaz au-
dire: iō subdūt.

b Id g accessse
rūt ad philippū
t c. quidēbat en
mansuetū t piū
ziō p̄ ei ergosu-
erūt suū desideri-
um. c Ueit
philippus t dicit
andree: qz andree
as principalior
erat ip̄o cu z eēt

prim⁹ christi discipulus t q̄ eū philiippus etiam fuerat
cōuersus: vt dc̄m e. s. ca. j. t iō volebat circa hoc agere
te ei? consilio: t matime: qz forte memor erat verbi rpi
d. ap̄lis math. x. In viā gentiū ne abieritis. ppter qd
ipi rpo nolebat hoc nunciare. p̄prio capite. d An-
dreas rursū t philipp⁹ dixerunt ielu. hoc diuina disposi-
tione factū ē ad p̄noscandū q̄ gentiles erat in primo
adducendi ad fidē rpi p̄ p̄dicatioez ap̄loz. e Icl⁹
aut m̄dit. Hic ponit rpi responso: in qua p̄io denun-
ciat suā passionē: scđo exhortat ad ei? imitationem: ibi.
Qui amat aiām. Circa primū sciendū q̄ r̄ps r̄ndendo
denunciationi sibi facte de gentiliū deuotioe p̄niciavit
suā passionē: qz immedieate p̄ illa gentiles erāt recipiendi
ad fidē: t hoc e qd dicit: f Venit hora vt clarifice-
tur fili⁹ bois. In passione sua fuit clarificatus p̄ signa
ostensa in solis obfuscatione in terremoto t sepulchroz
aperiōe t reli templi scissione. Fuit etiā clarificatus in
sua resurrectōne t aſceſione: vñ q̄ d̄ phil. ij. Humilia-
vit semetipm. sequit. Prop̄ qd t deus exalteauit illuz
t dedit illi nomen qd ē sup oē nomen. Fuit etiā clarifi-
catus in gentiliū questione qui ei? deitatem vobis confite-
tur. ppter qd ibide subdit. Et ois lingua confiteat t̄c.
Et qz rps p̄uidēbat ista fuerat in primo: iō audiēs de-
uotionē gentiliū qui iā erant dispositi ad credendū di-
xit: f Venit hora t̄c. Sicut alīs videntis messes di-
spositas ad collectōnem dicit: Venit hora vt mittant
falses: veritatem p̄ congruū exemplūz ondit q̄ mōs
et debet p̄uenire cōuerſionē gentiliū dices. g Mi-
si granū frumenti cadēs in terra mor. fu. ip̄m so. ma. qā
no facit fructus multiplicationē nūl p̄ sua p̄cedentem
corruptionē: sic mortuo christo quo ad sua huma-
tē multiplicata ē fides i gentiliū. vñ sile ē ac si rps exp̄sie
diriss: Isti gentiliē q̄ mōwūreis ad me p̄ morte me
azveniet ad me p̄ fidē. h Qui amat aiāz. Hic hor-
tat rps ad sui mortis imitationē. Ad c. intellectū scie-
dū q̄ amare ē aliquē ei velle bonū: t si bonū volitūz sit
vere t simpli bonū ē verus amor t aliter non. Sūt aut
quedā bois bona que sunt bona simpli t vera: que sunt
bona spiritualia. quedā aut sunt bona vñ quid sicut tem-
poralia bona corporaliz t mundi delectabiliz: t vñ hoc
Auḡ exponit duplicitē banc fam: primo sic.

b Qui amat animam sua. s. vere quo ad spiritualia.
i Perdet eā. in p̄nti nō formidans sustinere mala p̄-
sentis vite p̄ christo: vñ dicit aug⁹. Si cupis vitam te-
vere cū christo noli morem timere p̄ christo. In mor-

te eī dicitur quodāmodo anima perdi quo ad presentes
vitam: quia separatur a corpore. alio modo exponit ad sensū
p̄trariū. b Qui amat aiām suā. s. nō vere volendo sibi
delectabilia bī mundi. i Perdet eā. in futuro. quia
prurabit vita beata: t vñ bī sensū dicit aug⁹. Molitama

res. aiām in bac vi-
ta: nō perdes eā in-
eterna vita. t b v̄l-
tima expositiō mag-
is cōuenit textū:
qz sequit. Qui odie
aiām suā in bī mū-
do in vitā eternam
custodie eam. t ido
qñ p̄ dicit: Qui
amat aiāz suā. sub
intelligit in hoc mū-
do: t qñ subditur:
Perdet eam. intel-
ligit in futuro: t q̄
debeamus ip̄m imi-
tari in passiōe ostē-
dit p̄ rationē dices

k Sichs mībi mi-
nistrat me sequat.
q. d. rationabile est
q. minister sequat
dīm: t cū hoc ostē-

dibū sequele premiū ip̄am. s. beatitudinem dicens: Et
vbi ego sū t̄c. qz rps inquantū de ē essentialiē ip̄a beatitu-
do. t cōtū ad bīanitatem erat actu beatius in aiā que est
principalior ps bois: ideo iō a anima aliquā nominat homo
vt habetur. t. etbi. k Sichs mībi ministrat. obedien-
do mandatis meis. l Hono. cū pater meus. Hono
em̄ daſ boi ab alijs hominibus invita presenti in testimo-
niū virtutis: sed honor datur hominibus deo in gloria ce-
lesti in premiū virtutis. m Nūc anima. Hic ostendit
qualiter christus glorificatus est a patre. Et dividitur in
duas: quia primo coni⁹ bī glozie petītio: secūdo subdit
ip̄ius p̄missio: ibi. Venit ergo. Circa primū r̄ps p̄mitte
sue pētītō ostensionē affectionis naturalis ad declara-
tionē vere bīanitatem in ip̄o dicens. m Nūc anima
mea turbata est. Turbari em̄ aliquē dicit qñ p̄mouet: nō
mare motū dicit turbatum: in cōrīsto aut p̄s sensitua di-
mittebāt agere qd erat sibi. p̄prium: ideo imminentē passio-
ne affectus sensitū cōmouebāt timore et horrore natu-
rali: t hoc est quod dicit bīc anime turbatio. t̄c ista turba-
tio nō erat p̄tā rationē: sed magis cōueniens rationi t p̄
rationē excitata: ad ostendendū veritatem bīane natu-
re. vt dicti est: t ad merendū nostrā redēptionē: sicut t
alie afflictiones christi. Et qz dixerat alios imitari mor-
tem suam ne forte aliquis ei diceret secure potes mortem
subire: quia nūl malī sensū: ideo p̄trarium voluit ostendere p̄ talē turbationē: t p̄ oīns non est recedendū ab ei
imitatione. ppter naturalē horrore. n Et qd dīcā. q. d
bī appetitū sensitū faciā bīanc pētītō. o Pater
salūifica me et hōc hora. liberādo me a passiōe imminentē
veritatemē qz bī appetitū rationē: qui dñabatur i eo
volebat pati. ppter patris obedientiaz: t ppter humani ge-
neris salutem: ideo aliter loquit dicens: p Sed. ppter
hoc veni in horā bīanc. q. d. ad hoc veni immūndū vt patiar
pter p̄dicta: ideo orādo dicit. q Pater clarifica no-
mentū. i. fac ilū in quo reluet gloria tui nominis. s.
passiōnē filiū in qua ip̄se pater est clarificatus: t p̄ conse-
quens filius qui est idem cū patre in substantia. quia per
passiōnē filiū diuulgatam p̄ apostoloꝝ p̄dicationem: no-
ticia patris t filiū t spiritus sancti diffusa est p̄ totum orbē.
r Venit ergo. Hic ponit glorie pētītō. p̄missio. Et diu-
ditur in tres: quia primo ponit vōr patris gloriā. p̄mis-
tētis: secundo opīmō turbe illa vōcē varie lentientis:
ibi. Lurbe ergo. tercio expositio plate vocis: ibi. Responde
iesus. Circa primū sciendū q̄ illa vōr fuit formata a tota
trinitate cū el̄ oīga sint indūsa. veritatemē dicit vōr p̄ris.

Evangeliū

q[uod] fuit formata ad representandū psonam eius: t[unc] hoc est q[uod] dicitur. r Tenuit g[loria] vox de celo. a deo p[ro]p[ter]e mō predicōs. Et clarificauit. q[uod] ip[s]e nō clarificauit semetipm ut possit fieret: ut dī bebi. v. Ieo pater clarificauit ei primo in miraculis iuxta ip[s]i factis. t Et itez clarificabo. quia postea clarificauit eum in morte per si g[loria] diuinitatis ostēta resuscitando euz et exaltando euz ad celum.

v Turba g[loria]. Hic ponitur opinio diversa de illa voce: illa turba aliud grāt magis rudes q[uod] tm sonum vocis p[re]cep[er]at nō significatio[n]em: t q[ui]tum ad illosdī. v Turba g[loria] sta. t au. dicebat coniurum factū esse. i. aliquid p[ro]modū soni confusū. r Alij autem magis p[re]spicaces intellexerunt articulationem vocis: t isti y Dicibāt angelus ei locutus est.

Credebant enim euz esse purum boiem: t[unc]o dicebant angelū ei loqui: sicut aliqui in scriptura dī q[uod] angeli p[ro]phetis loquuntur. 3 R[ec]idit iesus. Hic ponit expositionem audite vocis. Et dividit in tres: q[uod] primo ponit tpi expositio[n]em scđo in dicoz p[er]tradictio[n]em: ibi. Nos audiūimus. tercio tpi r[es]ponso: ibi Adhuc modicū. In p[ri]ma p[ro]te o[ste]ndit ip[s]e q[uod] nō erat tonitruum nec sonus confusus sicut aliqui credebant: s vox diuina p[er] instructionē p[ro]p[ter]e circuitans ut cognosceret ipsum ielum eē vez rōm cui de celo dabat testimonium: t[unc]o ēqd dicit. a Non p[ro]pter me hec vox venit: q[uod] vox sit p[er] instructionē alij: ip[s]e q[uod] nō indigebat p[ro]p[ter]e instructionē alij: ip[s]e q[uod] nec in quaerere exaltationē. 3 R[ec]idit iesus. Hic ponit christi responsio in qua commendat eos de aliqui cognitōe tpi p[er] scripturas h[ab]itu ad eius eternitatem: s ostendit ea impfectaz dices. m Adhuc in v. o. q[uod] nō intelligebat morte tpi et passionē in humilitate stare simul cū deitatis eternitate: t tam vtrūq[ue] ponit scriptura te christo: de eternitate iam dicatum est: de eius passione scribitur esa. lxx. Tanci omis ad occasionē ducet t[unc]. Et h[ab]it antiquos doctores hebreos totū illud capitulo de christo ad liam intelligitur ab illo loco qui ponit capitulo p[re]cedenti. Ecce intelligit seruus meus t[unc]. sibi Danie. ix. exp[re]ss[us] p[re]dictis passio christi Et post hebdomadas. lxx. occidet christus: t[unc]o monet eos ad querendū p[er]fectam cognitionem de xpo dices. n Umbulat. i. in cognitōe p[re]ficate. o Dum lucis habetis credite in lucem. i. meipsum. t Et filii lucis satis. per imitationem et gratie adoptionem.

v Hoc locutus est iesus et abiit. quia non recipiebat eius doctrinam. r Et abiit et abscondit se ab eis. eodem modo et eisdem causis sicut dictum est capitulo. viii. et. x. Sed non videtur verum: quia supra se abscondit eo q[uod] vellet occidere eum: hic autem non videtur hoc dicendum q[uod] ipse videbat cogitationes eorum ad hoc tendentes licet adhuc nō p[er]curassent in opere. t ideo voluit eos preuenire se abscondendo: quia non dum tenerat hora passionis sue. y Cum autem tanta. Hic ponitur iudeorum infidelitas et obstinatio. Et dividitur in duas: quia primo predicta obstinatio ostenditur: secundo s[ed] christo arguit ibi. Jesus autem clamauit

audiūim⁹ ex lege: q[uod] christ⁹ manz iēn⁹. Et quō tu dīc optet exaltari filiū homiſ⁹. Et q[uod] ē iste fili⁹ hoīs? Dixit ergo eis iesus: " Adhuc modicū lumēi yob ē: " Ambulate dū lucē hēt: " vt nō vos tenebre cōprehēdant: " Et q[uod] abulat in tenebris: nescit q[uod] vadat. Dum lucē hētis credite i lucē: " vt fili⁹ lucis sitis: " Hec locutus ē iesus: " et abiit et abscondit se ab eis. " Cum autem tan ta signa fecisset coram eis:

k Et quō tu dīcis oportet eral ea. si. bo. i. moriū crucis. q. d. Si tu loquaris de te ipso sequit[ur] q[uod] tu non sis christus q[uod] manet in eternū. Si aut loquaris te alio: dic nobis quis ē iste filius hoīs: licet aut christ⁹ nō vocauerit se in isto loco filiū hoīs: m̄ cōter sic se vocabat: et ī repetēdo vba ei⁹ doc addiderit. Si aut queras qualē iudici intellexerit q[uod] ip[s]e suā futurā crucifixionē vocare exaltationē. Dicēdū q[uod] puerib[us] erat apud iudeos q[uod] crucifixio vocabat exaltatio[n]: t adhuc hoīes tali modo loquēti vtrūt. sicut cū aliquid impreca[n]t alteri suspitionē dicit ei: tu sis in altū elevatus. l Hic ponit christi responsio in qua commendat eos de aliqui cognitōe tpi p[er] scripturas h[ab]itu ad eius eternitatem: s ostendit ea impfectaz dices. m Adhuc in v. o. q[uod] nō intelligebat morte tpi et passionē in humilitate stare simul cū deitatis eternitate: t tam vtrūq[ue] ponit scriptura te christo: de eternitate iam dicatum est: de eius passione scribitur esa. lxx. Tanci omis ad occasionē ducet t[unc]. Et h[ab]it antiquos doctores hebreos totū illud capitulo de christo ad liam intelligitur ab illo loco qui ponit capitulo p[re]cedenti. Ecce intelligit seruus meus t[unc]. sibi Danie. ix. exp[re]ss[us] p[re]dictis passio christi Et post hebdomadas. lxx. occidet christus: t[unc]o monet eos ad querendū p[er]fectam cognitionem de xpo dices. n Umbulat. i. in cognitōe p[re]ficate. o Dum lucis habetis credite in lucem. i. meipsum. t Et filii lucis satis. per imitationem et gratie adoptionem.

Johānis

Prima in duas: qd p̄o s̄ndic̄ obſtinatio nō credētūz
icō deſectus iudeoz r̄po credētū: ibi. Verūt̄ ex p̄n-
cipib⁹. Dicit iḡt̄ i p̄ia pte ſic euāgelistā. y Lū aut̄
tā ſiḡ feciſſet corā cī in miraculis. in doctrinaz i re-
uclatō ſecetoz cordis z futuroz ptingetu⁹ q̄ decla-
rata erat cī dñi
itas. 3 b̄o
credebāt in euz.
z in b̄ implete ſe-
p̄bteraz ſcriptu-
re eoz obſtinati
nō pcedentius
z b̄ e quod dicit̄

a Ut hmo esa-
ie p̄bte imple-
ret. li vt nō tene-
tur bic caſalię
z pſecutivę tm̄.
qz ex iudeor̄ ob-
ſtatiō ſpletō ſe-
cuta eſtaie p̄bte
te. d. b H̄is
qz cre. au. no. q.
d. pauci valde:
qz te in deſpa-
ci crediderit cō-
patiue. z b̄ dic-
auditiū n̄o: qz a-
ppbte non cog-
uerit mysteriūz
r̄pi p̄ viſure i ſe-
qz ad buc erat ſu-
turne: nec videt̄
illud i diuina eſ-
ſentia: b̄ tm̄ cog-
uerit p̄ reuelati-
onē: z talis reue-
latio ex pte dei r̄enelantis vocat locutio: ex pte p̄bte
intelligens vocat auditio. c Et brachiūz dñi cui
revelatiū eſt. i filius dei naturalis q̄ eſt virtus opatiua
patris. qui in quaſtiū deo ſea fecit p̄ verbū. Et ſi ita eſt in
boiūz p̄ verbū ſuū ſacerēt queq̄ vellēt b̄biū boiū
brachiū ēdiceret. Inducit etia ad hoc euāgelistā alia
ſcripturā ſaie. d. Propreterea nō po. credere. hec
impossibilitas nō ē abſoluta ſt̄m̄ ex ſuppoſito. ſup-
poſito q̄ haberet voluntate obſtinatā in malo ſicut d̄ ali-
quo dicit̄: Iſte nō p̄t illū diligere q̄n̄ habet voluntatez
firam in odio ei⁹. e Quia iuxz dicit ſa. ca. vi. licet
verb a ſint aliquantulū mutata. f Exceauit oculos
eoz. ſubtrahendū lumē gr̄e pte eo ſe maliciam: qz ver-
tebat ſe ab hacluce. g Et indurauit cor eo ſe. qz ad
ſubtraetō diuine gr̄e que d̄ or mollificat p̄ deuotōe ſe
ſequit̄ cordis induratio p̄ cordis obſtinatōe.

b Ut nō videat oculis. l. metab⁹. i Et nō intel-
cor: z puer. z ſanem eos. qz iſta nō poſſent fieri niſi gl̄a
dei p̄ueniēt. k H̄ec di. ſa. q̄n̄ vi. glo. ei⁹. l. Doc ad-
dit euāgelistā: qz ſa. vi. p̄mitit verbis p̄dictis te ex-
altatē christi z gl̄a cū dr̄. Tidi dñm ſedēt ſuū ſolū
exclſū z. l Veritatem. H̄ic deſectus iudeoz r̄po
credētū qui impreſſi erant in ſide: qz nō ſo-
li requiriſſe credulitas cordis: ſed etiā cofeffio oris fm̄
q̄ dicit̄: Ro. x. Lordē ſi credit ad iuſticiam: ore autē
coſeffio fit ad ſalutē. ip̄i aut̄ licet in r̄po credēt̄: tam̄
pſitem nō audebat: z hoc eſt q̄d dicit̄. l Veritatem
ex pncipib⁹. i. ex legiſpitis z ſacerdotib⁹. m M̄l-
ti crediderit in eū. ip̄ter miracula z ip̄ter impletionē
ſcripturarum. n H̄eo p̄ter phariseos nō cō. vt de
ſyna. non eſcerent: qz conſpirauerūt q̄ conſitentes ip̄
ſu ēſſe chriſtum excoicarent z de ſocietate iudeoz ex-
pellerent: quod erat apud eos ignominioſum: vt. ſ. di-
ctu ē ſa. ip̄. veruntamen oē ſales penitē ſi p̄ iuſticia ſuſti-
neant ſunt meritorie. Caſa v̄ḡ quare hoc merituſ ſuge-
rit erat ſuperbia: ideo ſubdit̄. o Dilex. em̄ glo. hec.

m̄nū. i. honorē muſdanum. p Magis q̄ gloriā dei
i. meriti p̄ quo gloriā redditur. q Jesus aut̄. H̄ic co-
ſequēt̄ eoz infidelitas arguit a r̄po. Et diuidit in tres:
qz primo inducit eos ad credendū: ſeſo oſtendit fidei fru-
ctu: ibi. Et lux. tercio incredulitatis ſuppliciū: ibi. Eſi q̄s
audierit. In p̄ia
iḡt̄ parte dicit̄ ſic:

me. Et qui videt me: vid̄
eum q̄ milit̄ me. Ego lux
mūdū veni: vt ois q̄ credit
in me in tenebris nō mane-
at. Et ſi quis audierit v̄ba
mea et nō custodierit: ego
nō iudico eū. Non em̄ ve-
ni vt iudicē mundū: ſed vt
ſalvificē mundū. Qui per-
nit me et non accipit verba
mea: habet q̄ iudicet eum
Sermo quē locut̄ ſuū: ille
iudicabit eū in nouiſſimo
die. Quia ego ex meipſo
non ſum locutus: ſed q̄ mi-
ſit me pater: ipſe mihi mā-
datum dedit: quid dicam:
z quid loquar. Et ſcio q̄a
mandatū eius vita eterna
eſt. Que ergo ego loquor
ſicut dixit mihi p̄ ſic loqr̄.

q Jesus aut̄ cla-
mauit. ad denotan-
dū magnitudinem
dicendor̄ z ſui afſe-
ctus ad ſalutē boīz
r Et di. qui credit
in me non credit in
me ſ. ſolū alit̄ eſſet
peradictio. id ſequi-
tur. ſ Sed i eū
q̄ miſit me. q̄a vna
eſt fides patria z ſi-
li. z vnaviſio q̄ ſuc-
citet fidei. id ſequit̄.

t Qui videt me
vi. euz qui mi. me.
Pater em̄ z fili ſe-
vna in ſubtantia.
diſtinguitur aut̄ in
prietary relativa.
Hec aut̄ eft natura
relatiōz. qz cogni-
tio ſe cognoscitur
z reliquā cī ſint ſi-
mul natura in intel-
lectu. v Ego

lur. H̄ic ponit ſidei fructus cī dicitur: Ego lux veni i mu-
ndū. vt ois q̄ cre. i me in tenebris nō maneat. ſignoſatice cul-
pe z gebenne. hic eft fructus gloriolus talia euadere z bo-
na p̄tria obtinere. x Et ſi quis audierit. H̄ic deſcri-
bit pena increduloz cī dicit̄: Et ſi quis audi. ver. mea. au-
re corporis ſeo nō cordis. y Et nō cuflo. ea. manēs in in-
fidelitate. z Ego nō iudico eū. ſu ille iudi-
care latrone in quaſtiū oſtendit eum dignum iudicio z co-
denatōe ſic facta chriſti z eius doctrina iudicabant inſi-
deles: quia oſtendent eos dignos condemnationis: ſed q̄
ip̄em̄ chriſtus iudicabit effectiue in aduentu ſeo: ideo
ſequitur. f Quia ego ex meipſo. non ſum locutus. p-
pter hoc em̄ ſermoni chriſti oſtendit inſideles condemna-
biles: quia p̄cedit ex inſallib⁹ veritate. ſ. a deo patre: ideo
ſubdit̄. g Ipſe mihi mandatum dedit quid dicam:
z quid loquar. quia chriſtus in quaſtiū homo minor eſt
patre: ſic accipit ab eo mandatum: in cuīus executione
non potest deficere a regula voluntatis diuine. quia huma-
nitas chriſti tanq̄ instrumentum diuinitatis coniunctum
in nullo mouetur nisi fm̄ ipſius motum. h Et ſcio qz
mandatum eius vita eterna eſt. ſ. virtualiter in quaſtiū
obferuatio mādatorum dei deducit ad vitam eternaz fm̄
illud M̄b̄ei. ir. Si vis ad vitam ingredi ſcrua manda-
ta. i Que ergo ego loquo: ſicut dixit mihi pater ſic lo-
quor. H̄ic concludit ad oſtendendū q̄ humanitas ſuā nō
poterit obliquari a regula diuine veritatis: vt patet p̄ pre-
dicta. Occatione cuiusdam dicti in hoc capitulo: queritur
vtrum principes iudeorum credentes in chriſtum ante
eius paſſionem peccarent mortaliter non confitendo ſu-
am iſiſdem. Et arguitur primo q̄ nō en̄: quia obiſſtere

Evangeliū

Illud quod vertitur in scandalum et turbationem aliorum non est peccatum mortale: sed in agis videlicet meritorum: quia dicit aplo. i. ad Cor. i. Sine offensione estote iudeis et gentilibus. Offensio autem fidei fuisse in scandalum et turbationem aliorum est. Nec aliquis de istis fuerit valde boni et iusti ut nondenius ioseph ab arimathia qui erat discipuli Christi occultus: tamen non est verisimile quod tacuerint a sua fidei confessione si fuisse hoc peccatum mortale. Contrarium arguit per illud non debet ad Rom. i. Corde enim creditur ad iustitiam: ore autem sit confessio ad salutem: et sic videtur quod confessio fidei sit necessaria ad salutem: sicut et ipsa fides: et per dominum omissione peccatum mortale est. Rursum Augustinus distinguens peccatum mortale dicit quod peccatum transgressio est legis divine et celestium inobedientiam mandatorum: tamen non est omisso confessionis fidei non est peccatum mortale nisi in casu in quo confessio ei opposita cadit sub precepto divino: ipsa autem confessio cum sit actus virtutis non cadit nisi sub precepto affirmatiuo: preceptum affirmatiuum licet non obliget ad se obligantem per tempore et loco: videlicet quod omissione acrus quod cadit sub precepto est contra charitatem dei vel primi: tamen non est omisso confessionis fidei propter charitatem dei qui per hoc subtrahitur honor deo debitus: ut potest quod per hoc creditur et talis fides non sit vera. Et etiam propter charitatem primi: quando per hoc primi salutis impeditur: hoc est quod per hoc quod aliquis maioris status fidei non confiteatur aliis simpliciores a fidei vel fidei confessione tempore debito auertuntur: propter utrumque istorum principes iudeorum de quibus querunt mortaliter peccabat primo: et essent legisperiti et sacerdotes in scripturis exercitati: ut secundum dicitur est: quod hoc est et timore fidem suam de christo non confiteantur fides illa ab aliis: non vera sed falsa reputabatur: per hoc etiam alii inferiores dictis et factis sacerdotum inherentes a fide christi auertebantur: et sic per omisso confessionis fidei in ipsis erat: et propter charitatem dei et primi. Item alia ratione peccabat: quod tenebant et officio ecclesie opem de bis que sunt necessaria ad salutem cuiuscummodi erat fides christi: tamen taciturnitas illa non potest a peccato excusari. Et hoc innuit evangelista reddens causam taciturnitatis ipsorum dicens: Desidererunt enim magis gloriam hominum quam gloriam dei. Ad primum dicendum quod confessio fidei qui est ad turbationem hominum et ad nullas utilitatem est omittenda: secundum dicit dominus in mattheo. viij. Nolite sanctum dare canibus vestrum. Sed si ex confessione fidei speraret aliqua utilitas aut etiam assit necessitas: scandalum infidelium est contineendum: sicut dicit dominus in mattheo. xvij. de scandalo pbariseorum: Sinite illos. sc. turbari: quod ceci sunt et duces cecorum. Ad secundum dicendum quod etiam apostoli ante confirmationem spissanci mortaliter peccauerunt: ut per negationem petri: video non est mirum si alii inferiores quam iusti simili peccauerunt: quod non erant confirmati.

In causa ratiōne vbi dicitur in postilla. Scindit etiam quod ista portatio pecunie in viā non pertinet ad pfectiōnē.

Additio.

Anon repugnat pfectiōne babere seu portare pecuniam licet consilium domini de diminutione bonorum et pauperum sit utile ad uitam eternam facilius consequendā. Quis vero est? Illa secundum thomistam sententiam articulo. vii. in missione ad primū argumentū. Perfectio christiane vite non consistit essentia in paupertate voluntaria: sed voluntaria paupertas operatur instrumentaliter ad pfectiōne vite. Unde non oportet quod ibi est maior paupertas ibidem maior pfectio. quoniam immo potest esse summa pfectio cum magna opulentia. Illa abraham cui dicitur est Gen. xxi. Ambula coram me et esto pfectus legitimus et pfectus diues fuisti. Si autem hoc arguat inutile ceo consilium domini de paupertate cum abraham diuitias possidens fuit pfectus. Ad hoc dicendum secundum sanctum thomam in tractatu de pfectiōne vite spissantem: quod ictarco consilium paupertatis datur: quod paupes liberiores sunt a solitudine diuitiarum et securiores ab illis vicis quem acquirendis per eumus quoniam contingit que sunt impedimenta pfectiōnis. Et quo sequitur quod magna fuit virtus seu pfectio abrahae et dauid et similium qui etiam diuitias possidentes a diuitiis liberum animum habuerunt: sicut magna fuit virtus sanctorum qui absque armis cum sola mandibula asine miltostris pstrauit hostes: ut Iud. xv. ca. Hoc et hoc sequeretur utiliter dari consilium militi ut ad bellum pcedens armam sumeret ad hostes

vincendos: vincere enim sine armis licet sit possibler et validus virtuosum: est tamen de raro contingendus: simile est de possidentibus diuitias respectu pfectiōnis vite. unde Eccl. xxxi. cum dicit: Beatus est diuus qui inuenitus est sine macula tecum et infra. Quis est hic et laudabilis? eum: fecit enim mirabilia in vita sua tecum. mirabilia enim facit seu miranda non aut impossibilia qui in diuitiis vivens diuitiis affluentibus cor non apponit. Et quibus ad ppositum dicitur quod Christus qui paupertate voluntaria sepe commendauit volens docere apostolos et etiam sine tali paupertate pfectio vite posset acquiri: ictarco pecunia in via portabat. Si autem obvia est de hoc quod Math. x. dicit apostolus qui in ecclesia pfectiōrem locum tenet: Nolite possidere aurum nec argenteum nec pecuniam in zona vestris. Ad hoc dicendum quod illa verba dnt ad litteram Augustini in libro de conseu. euangelistarum exponit ut intelligantur non pceptio pfectio et pfectio euangelij vteretur. ad supererogationem pertinet: sicut paulus de se ipso dicit. ii. Cor. vi. Chrysostomus alter exponit ista verba ut intelligantur illa dominum discipulis pceptio pfectio ad illam missionem tamen qua mittetur ad pdcandum iudeis: ut per hoc exactaretur ad confitendum te virtute ipsius quod eis absque sumptibus puderet: quod cosonat cum hoc quod dicitur Luce. xxi. capitulo. Qui misericordia tua faciat et pera et calciamens: nunquid aliquid defuit nobis? Unde ex predictis verbis non obligabantur apostoli nec confessores qui putat dicit glo. luce. x. iuncti episcopi ad non portandum seu habendum pecuniam tanquam ad illa quod repugnat pfectio. Unde putat dicit. s. tho. vbi supra in responsione. q. arti. Secundum autem videtur dicere quod toti pontifices sicut Anastasius Ambrosius Augustinus illa pcepta transgressi fuissent si ad illa seruanda se crederent obligari. Illud autem capitulum: Erat qui seminat tecum et postillatore allegatum facit ad predicta. primo quod plures ibi dicit paupertate et vice pfectiōnis vel ad pfectiōne et quod dominus non est pfectio sed quod hoc quod dicitur quod Christus codicendus in infirmis pecunia portabat sicut et in fuga tecum. Intelligendum est quod si apostoli adiutori infirmi vel etiam aliis crederent summa paupertate et necessaria ad salutem forte itrocederent sicut de illo adolescenti legitur mattheo. xix. capitulo. etiam talibus codicendis apostolis docebat exemplo quod etiam sine tali paupertate possit quis acquirere pfectiōne: et sicut possit dici de fuga.

In eodem capitulo vbi dicitur in postilla. Dicendum quod hoc erat quia Lazarus erat nobilis homo.

Additio.

Ancoraz lazari inter cetera miracula Christi maius fuit: tamen notabilius. Unde supra in eodem capitulo dicitur quod turba multa venerunt ut Lazarum videnderent quem suscitauit a mortuis quod non sic legitur de aliis miraculis.

Replica.

In causa ratiōne vbi inquit postilla. quare Lazarus mouebatur iudei ut cogitarent eum interficere. Respondet quod fuit vir nobilis et famosus: et infidelibus plus odiosa. burlata. opponit quod illud non fuit propter nobilitatem Lazarus: propter nobilitatem miraculi: quod fuit maximum miraculum Christi: sed non video quare fuit maius? miraculum quod suscitatio filii videtur et filii archyfinagogi.

Causa ratiōne.

Hunc diem festum pasche. In parte precedentem evangelista prescripsit occasionem mortis Christi. bic incipit describere mortem eius. Et dividitur in duas: quod primo describit qualiter Christus in mente morte sua animos discipulorum confortauit: secundo mortem Christi describit capitulo. xxviii. ibi. Nec cum dixisset Iesus. Prima in tres: quia primo ostendit qualiter Christus confortauit discipulos et temporis: secundo verbis capitulo sequenti. Et autem discipulis suis non conturbare. cor

Johānis

fectio orōnū suffragia. c. xvij. **H**ec locut⁹. Pria i duas qz p̄prio p̄sū imitabile xp̄i exēplū: scđo defect⁹ discipulor⁹ ad imitādū ibi. **H**ec cū dirūset iesus. Pria i tres qz p̄prio scđm describit⁹: scđo ei⁹ vtilitas ondīc̄ ibi. **V**enit q̄ ad symonē tercio facti imitatio discipul⁹ indicit⁹: ibi.

Postq̄ gla. Pri ma in duas: q̄a p̄prio p̄mittit af fecit⁹ xp̄i ad disci pulos: scđo q̄ fa ctū instructi ipos ibi. **E**t cena facta Circa prūmū sci endū q̄ affectus xp̄i ad discipulos p̄mittit ut ei⁹ fa ctū magis gratū ostendat: t̄ disci puli ei⁹ libent⁹ imitentur: dicit ergo sic.

a **A**nte diē festū. xij. **H**aschē sc̄ies iesus: q̄ venit hora ei⁹: vt transeat ex hoc m̄do ad p̄rez: cū dilexisset suos: q̄ erāt i m̄do i finem dilexit eos. **E**t cena facta cū dyabol⁹ iā misiss̄ in cor: vt traderet eū iudas symonis scariothis: sc̄ies q̄ oia dedit ei p̄ in manus **R**ūdit ieh̄s: t̄ dirit ei. **Q**d̄ ego facio tu nescis mō: **I**sc̄ies aut̄ postea **D**icit ei petr⁹. **M**ō lauabis mihi pedes in et̄nū? **R**espōdit ei ieh̄s. **S**i nō lauero te nō habeb̄ p̄tē meū. **D**icit ei sy mō petr⁹. **D**ñe nō tm̄ pedes meos: sed t̄ manus t̄ caput: **B**icet ei iesus: Qui lot⁹ ē

modū in ecclēsia

solēnitatis incipiunt a vespa p̄cedentis diei. b **S**c̄ens iesus: Et quo p̄tz q̄ nō ignorans nec inuoluntari us venit ad passionē: sed voluntarie obediens deo patri.

c **Q**uia venit hora ei⁹ nō fatalis s̄ a deo patre decimata: t̄ hoc cōueniēter: vt imolatio agni q̄ tollit peccata mudi immediate post imolatiōne agni figuralis seque ret̄: t̄ sic veritas figure r̄nideret. d **E**t tran̄er hoc mun. ad patrē. Dicēbat em̄ pascha iudeoz̄ transitus: eo q̄ t̄nic angel⁹ trahit p̄ egypti infidēles p̄iogēta egyptiōz̄ t̄ filios isti seruans. Et s̄ illi pascha christianorū d̄r̄ transitus iniquitū fili⁹ dei p̄ morte transitus ad patres nō p̄ locū mutatoez̄: sed sicut dicit⁹ a p̄re venisse assumēdo nostrā naturā mortale: ita d̄r̄ ad patrē rediūsse facie do ipsam p̄sortē patere glie p̄ immortalitatē in sua re surrecōe. e **T**um dilexit et̄ suos: in q̄ ondīc̄ eius dilectio gratuita: qz prior dilexit suos: ondīc̄ discreta: quia ista dilectio spalii nō fuit ad oēs sed ad sibi familiares cuiusmodi erāt apli q̄ erāt in mundo. Ostendit hec dilectio necessaria: qz apostoli remanētes in piculo mundi indigeb̄ cōsolatōe diuinā. f **I**n fine dile. eos. i. in morte spalii s̄iḡ dilectōis ondīc̄. vñ alii. In fine. i. p̄fēcte aiaz̄ suā. p̄ eis ponēdo: g **E**t cena facta. **H**ic de scribit imitabile facta. l. lotio pedū discipulor⁹ suorū vbi p̄mittit tempus t̄ modus hui⁹ lotio cū dicitur.

h **E**t cena facta. **H**oc est intelligenda q̄ est totaliter cōp̄lēta: qz postea dicit⁹: Et cū recubuisset: sed erat sc̄a q̄tū ad hoc q̄ comederat agnū paschalē: t̄ tūc̄ surrexit ad lauādū pedes discipulor⁹ suorū anteq̄ daret eis sui corporis sacramētū ad desigandū q̄ spalii mūdicā requirūt ad p̄cipiēndū ip̄m. b **C**um dya. iā mī. in cor. vt tra. cum iu. symo. sca. **D**icē om̄ p̄cedenti ei⁹ vēdiderat suggestiōe dyaboli hāc p̄ditionē in cor ip̄ius mutentis. i **S**c̄ies q̄ oia de. i. pa. i. ma. ex q̄ patet in christo plenitatis sc̄ientia t̄ p̄tatis. k **E**t q̄ a deo eri. t̄ ad deū va. hoc ētā. s̄. expōstū qualiter dicit filius a patre exisse t̄ ad teū redire. l **S**urgit a cena. quia ministrare volebat. m **E**t ponit vestimenta. i. depōnit vt cōueniētūs hoc ministerū exhiberet. n **E**t cum acce. linthe. p̄cīm. se. t̄ sic ad lauādū se optimē di sponens mīb̄l omittēs d̄bis que ad istud officiū req̄runt: t̄ sequit̄ simplex humilitatis ministerū cū dicit̄: o **D**einde misit aquā in peluum: p̄p̄is manibus nō p̄ ministerū alioz̄. p **E**t cepit lauare pedes disci

pulorū. lutoſos: q̄ discalciati int̄cedebant. p **E**t exterr̄ere lintheo q̄ erat p̄cinctus. vt impleret humilitatis offīcīū. q **V**enit ergo. **H**ic ostendit bui⁹ facti vtilitas: cē ostendit hoc ex quadā cōcertatōe petri t̄ ip̄i: p̄ qd̄ ostendit factū esse mysticum. dicit ergo.

q **V**enit ergo ad symonē petrū b̄m̄ origēnē lotis alijs discipulis venit vltimo ad petrus: q̄a cepit lauare a mōribus: ex hoc sumēl argumentū qd̄ dicat. Cepit lauare p̄des discipulor⁹ suo rum. Et postea subdit: **V**enit ergo ad symonē. p̄ hoc ostendens q̄ alij iā erāt loti. Sed nō videt̄ verisile si transiſſet p̄ omnes alios q̄r̄ aliquis eoz̄: vñ plures recusaverint hāc lotionē: sicut ap̄etrus. Et iō alij doctores dicit q̄ primo venit ad petrū ppter qd̄ alij discipuli audita reprobatione petri de hoc

q̄ recusauerat eiusmodi lotionē non fucrunt ausi eam vlt̄ra recusare. Qz ergo dicit euangelista. Cepit lauare. t̄ postea subdit: **V**enit ergo ad symonē. nō est p̄ hoc intelligendum q̄ alios lauerit ante ip̄m: sed euangelista prius dicit factū in generali. postea explicat modū in particulari incipiens a petro. r **E**t dicit ei petrus: dñe tu mīb̄la. p̄des. i. vis lauare mīb̄ peccatorū tu qui es fili⁹ dei. q. d. nūllo modo decet: simile verbū dicit in principio sue conuersiōis Luc. v. **E**xī a me dñe q̄ hō peccator ego sū.

s **R**ūdit ie. t̄ di. ci. **Q**d̄ ego facio tu nescis modo. q. d. nū solū hoc facio. ppter pedū corporali cīmūdationē: b̄ p̄tē humilitatis eruditōe: vt postea ex posuit: ideo subdit:

t **S**c̄ies aut̄ postea. Per hoc aut̄ desigauit mūdicā pēdū spūalii qui sūt affectus mētis que requiriēt in eucharistie p̄ceptione. v **D**icit ei petrus no la. mīb̄ pe. inēcnum. i. nunq̄ lauabis: ac si diceret: ego nullo mō sustinērē licet aut̄ petrus faceret hoc bono zelo tñ indiscrētē hāc faciebat: quia cum christus non posset errare non debebat voluntati ei⁹ aliquo modo refūtere: ideo sequit̄: x **R**ūdit ei ieh̄s si no lauero t̄c̄. Si hoc intelligitur de lotiōē inēcnum. macula litera est plana: quia nullus p̄tē babere p̄tem cum christo in gloria celesti nisi lotus fuerit a macula peccati: b̄m̄ q̄ scribitur apoca. xij. Mīb̄l coquinatus intrabit in illam. Si aut̄ intelligat de lotione corporali pēdū ipsius petri: codēm modo ī dicendū: Sicut em̄ aliquid ī illicium non ex natura sua sed tm̄ prohibitum. vt pater d̄ esu ligni vētī primo parentē: ita similiter aliquid ī necessarium ad salutē non ex natura sui: sed propter p̄ceptūm dei vei prelati: t̄ sic erat in p̄positō. Et quō enim christus volebat simpliciter hoc facere: petrus de necessitate salutis tenebatur sustinere. y **D**icit ei symon p̄trus domine non tm̄ pedes meos sed etiam manus et caput. Pedes sunt pars corporis inferiorē: manus media: caput superiorē: t̄ ideo per expressionēm istarū partium intelligitur totum corpus. Est igitur sensus. Domine nō tm̄ t̄c̄. quasi diceret prius sustinērē a te totum corpus lauari q̄ a te separari: quia quis ēst durum petro sustinēre seruitū magistrū: etiam grauius erat ei ab ipso separari. Unde dicitur in itinerario clementis. Qz quando cuiz̄ petrus menor erat dulcissime societas christi r̄soluebat in lacrymas ita q̄ facies eius adusta videbāt ex freq̄nti lacrymaz̄ fluxu. z **D**icit ei ie. q̄ lo. ē. q̄ baptismū

Evangeliū

ex quo accipit q̄ apli fuerūt a xp̄o baptizati vt. s. dcm est ca. a. Non indiget nisi vt pedes lauet s̄ ē mundus totus. Si em̄ aliq̄ baptizatus statim morat̄ euolat ad p̄atriam nec indigz aliq̄ alia loco: tñ si supinat̄: reū sc̄ē indiget loco pedis sp̄ualium. i. affectionu mētis: qz ex p̄ditione mor-

talis vite affectus

ci? aliq̄ aliq̄ ma-

culas corrabit ex te

pali⁹: s̄ nō indigz

lauare caput. i. par-

te cōtemplatiuam

q̄ intendit superio-

ribus eternis. nec

man⁹. i. vite active

op̄a q̄ in eo sue sc̄a.

Lalis aut̄ erat pe-

trus et c̄tia alij apli

excepto iuda. pd̄i-

tore: p̄ter quod se

qui⁹. Et vos mun-

di estis. s̄ non oēs.

b Postq̄ ergo.

Ostensu facti vili-

tate in p̄dicta loco-

ne. hic inducit disci-

pulos ad imitādū i-

opere. Et diuidit i-

duas: ior pro. positi-

tu declarat: sedo co-

firmat: ibi. Exem-

plum em̄ dedi vob.

dicit⁹ ḡt.

b Postq̄ ergo la-

uit pedes eoz. In

hoc ōndit ouenien-

tē modū docendi: i;

moralib⁹ em̄ magis mouent sc̄ā q̄ verba: vt potest habe-

ri. r. ethi. r. iō rps doctrine de būilitate p̄misit būilitatis

factū. c Accipit ve. sua. Diē em̄ ad ministrandū con-

greue debent vestimenta deponi: ita ad docendū honeste de-

bent assumi. p̄ter qd̄ magistri solent legere in habitu ad

hoc disposito & ordinato: s̄m dispositoꝝ facultat̄ sue.

d Et cū recubuisse⁹ itez. qz sedendo debet doctor doce-

re: doctrina cū nō capit nisi in quiete. p̄ter qd̄ dicit⁹ vij.

physi. Sedendo & quiescendo fit aī sc̄es & prudens. seq-

tur doctrina. e Dixit eis. sc̄itis quid fecerim vobis. q.

d. vos debetis hoc sc̄are: tūn̄ hoc reddit eos attentos.

f Vos tū. bene dicit⁹ sū etēm. Alij̄ em̄ dī bene dicit⁹ q̄

gratia dicit⁹ t̄ r̄i dicit⁹.

ḡt. Congruit aut̄ dicit⁹ q̄ dices talē se ostendit sc̄ō

quale verbo. vtrq; m̄ apli bene dicebant: qz sic erat i re

er parte christi qui superior erat. Ex parte aploy: q̄ facto

se ei subiectebat sicut verbo: p̄ter qd̄ 3 disciplos solo ver-

bo: dicit⁹ math. vii. Multi dicent mibi in illa die dñe dñe

nōne in nomine tuo. p̄petuūnus. z. t̄ tñc p̄ficeb̄ illis:

qz nūnq̄ noui vos t̄c. Er p̄dictis concludit saluator int̄-

itu. d. ḡt. Si ego laui pedes t̄c. multo fortius.

b Debetis alter alteri⁹ lauare pedes. p̄ hoc intellegit. ar

qd̄libet p̄fectatis & humanitatis officiu. primo impensuz

ad qd̄ impenedēdū quilibet tenet i casu necessitat̄: extra

aut̄ talem casu tenet debito honestatis & gruitatis.

i Exemplū. Hic p̄firmsit cōclusionē p̄dictā: t̄ hoc q̄dru-

plicē: primo exemplo sui dices: Exemplū em̄ dedi vobis

t̄c. q. d. ad hoc feci ut ostenderē vobis ad hoc teneri. sedo co-

firmat p̄ suam auctoritatē dices. k Amen amen dico

vobis t̄c. aplis. i. missus: qz apli fuerūt missi ad p̄dicandū

q̄b⁹ missi tenet bñp̄l credere: multo fortius apli ten-

et bñp̄l auctoritatē rpi obediē. tercio confirmat ea sequen-

ti p̄mio cū dicit⁹.

l Si hec sc̄itis beatū. Beatitudo at

est maximū tesidera bile. cuz sit status om̄ bonor̄ aggredi-

toꝝ p̄fect⁹. m Nō d̄ oib⁹ dico vobis. s. q̄ te beatis es

se beatis: qz p̄uidebat dānatōe iude futurā: p̄ter qd̄ sub-

dīt. n Ego sc̄io. i. clare cognosco. o Quos elege-

rim. s. ad vitā eternā. Iudas at n̄ fuit electus ad ipsa
ſtūm ad apostolatū vt. s. dicit⁹ ē ca. vj. p̄ Sedvt ad
impleat ſcriptura ex malicia & dānatōe vniꝝ vestrū.
q̄ Qui man. me. pa. leuabit calcaneū ſuū p̄tra me. i.
conabit me ſuppeditare: hoc fuit impletū in iuda q̄ pa-

ne corpore & la-

crimentalē ſibi

datū a xp̄o man-

ducauit: p̄dicta

aūt ſcriptura b̄z

ps. xl. Transla-

tio. lxx. b3. Qui

edebat panes

meos magnifi-

cavit ſuper me

ſupplantationē

Et translato bie-

ro. accepta iurta

bebraicum ma-

gis. p̄inqua eft

dicio cr̄ifti que

talis ē. Qui mā

ducat panē me-

uz leuabit ū me

planta

r Ammodo di-
co vobis t̄c. q̄a
ego sum. s. vere
cr̄iftus: v̄bō
verus de⁹: quia
ſcire ſecrēta cor-

dium & predicere certitudinaliter futura contingentia
a libero arbitrio dependentia virtute. p̄pria eft manife-
ſtum iudicium deitatis. quarto confirmat conclusionē
predictam ex dignitate eorum quorum pedes lauabā
tur dicens. s Amen amen dico vobis qui accepit
ſiquem misero me accepit. id eft ſeruūtum factum cr̄i
ſi ministris redundant in honorem iſp̄iſ: t̄ per conſe-
quens totius trinitatis: ideo ſequitur. t Qui autē
me accepit accepit illum qui miſit me. id eft donorat pa-
trem & ſp̄uſ ſanctum qui miſerit filium: ſim q̄ dicitur
Eſa. xlviii. Et nūc miſit me dñs & ſp̄uſ eius: bec dicit
redemptor tuus iſrael. v Cum hec dixiſſet. Post
q̄ ſaluator proposituit perfectionis exemplum: hic on-
dit defectum diſcipulorū: t̄ primo defectum iude. p̄-
ditoris: ſecondo defectum petri negantiſ: ibi. Dicit ei
ſymon. Prima in duas: quia primo denunciat ipſam
p̄ditionem: ſed oſipum p̄ditionem: ibi. Aspiciēdant er-
go. In prima parte dicit ſic. v Cum hec dixiſſet. ie-
ſus turbatus eft ſpiritu. ex horroze paſſionis ſue immi-
nitatis: t̄ p̄ditionis iude. Hec aut̄ turbatio que eāt
ui parte ſenſitiva non erat contraria rationi: ſe magi
conueniens ei ſicut dictum eft ſupra de alijs paſſionib⁹
capitulo precedenti. x Et p̄teſtatuſ eft t̄ di-
xit amen amē dico vobis qz vnuſ et vobis tradet me.
Multiplicat aut̄ hanc dictiōnē amē ad ostendendum
future rei certitudinem. y Aspiciēdant. Hic conſe-
querent denunciatiōnē p̄ditiōnē. Et diuidit in duas.
quia primo ponit denunciatiōnē occaſio. ſecondo
ipſa denunciatiōnē fuit duplex. prima ſuit stupefactio & con-
turbatio que tangit ibi cum dicitur. y Aspiciē-
dant ergo admiuice⁹ diſcipuli beſtantes de quo diceret
Erāt em̄ admirati. qz q̄libet eoz p̄ter iudeam ſentiebat
ſe totaliter firmatiū in otrariū dicto ip̄i xp̄i: t̄ coſimi-
liter d̄ ſuī ſocis ſicut de cogitabat: veritatem. p̄ter
firmitatem verborum xp̄i magis eius dicto credebat
qz ſuī conſcientijs: t̄ ideo non beſtabat de cuetu rei:

Jobānis

s de illo q̄ quē hoc eveniret. sc̄a occasio fuit familiari-
tas iobis cū xp̄o ppter quā xp̄o sua secreta circuelabat
z hec cā exprimit cū dī. a Erat ḡreci. vñ ex dī. c
in si. ieu. i. familiari e i. p̄nq̄ ex dilectione ppter hoc
sequit. b Quē diligebat iehu. specialia ei signa di-
lectis instendē.
do p̄ ceteris. p̄p̄
mūdiciū virginā
lē. Notandū q̄
iobes te se loq̄
p̄ modū alterū p̄
sonē. hic em̄ est
modus loquen-
di istorū q̄ cano-
nicas scripturas
descriperunt: q̄n i
eis de se quis lo-
quor. vñ paulus
i. cor. xii. loq̄ns
de seipso dicit:
Sic boiem in
xp̄o tē. z dīct. l.
Reg. viij. Dicit
vir cui constitutū
ē de xp̄o tē.

c Amuit ergo
buic. s. iobanni.
d Symon pe-
trus z dīct. ei q̄s
est de q̄ dīct. Pe-
trus em̄ quoq̄z
signo significa-

uit iobāni et peteret a christo sibi familiari de quo dīx-
erat. sicut em̄ petrus sollempniter interrogare a christo pre-
ceteris: tñ m̄ nō fuit ausus petere: q̄r imēdiate fuerat
reprobatio de indiscreta locutio cū dīcerat de christo:
Non laubabis m̄bi pedes tē. e Cū recubuisse illi
iobes f Supra pectus ieu. i. inclinat. p̄p̄ os ei.
z sic erat idonee positus ad interrogandum z audiendū
aliquid secreto ab eo. g Dicit ei: ñne ē ille. s. p-
dītor b Respondit iehu. Posita occasio denūciati-
onis: hic ponit denūciatio. p̄tōris. Et diuidit i tres
q̄r p̄p̄ exprimit ip̄a denūciatio. sc̄o rei. denūciate p-
missio: ibi. Et di. c. tērco. p̄missio. executio: ibi. h̄ Ergo accepis.
In pia pte dīct. sic. b Dicit iehu.
ip̄i iobi in silecio q̄ si alite dīcīs petrus erat ita ferui-
dus q̄ statim insurrexisse in p̄tōre. i Ille ē cui
intinctum panē porrexero. p̄ hoc nota īnde fictio. q̄a
sicut panis intinctus babz saporē in superficie alii q̄z in-
terius: ita iudas se simulabat exteri xp̄i discipulū: cuz
tñ interius esset eius. p̄dītor. vel aliter dīcītude pane
intinctu ad ondēdū īnde ingratitudine z xp̄i mansue-
tudine. Panis em̄ intinctus sapidior ē ad comedēdū
z̄ christus īnde fecit istud obsequiu ad dēdar īndū sua
benignitatē z īnde malignitatē qui et hoc nihil mo-
uebat ad cōpunctionē. Scindit tñ q̄ iste panis intinctus
nō fuit corpus christi: sed ante ip̄m acceperat i pa-
nenō intincto: iō statutū ē q̄ corpus xp̄i intinctu non
dat fidelibus: vt habeat de cose. dīct. n. h̄ oē. k Et
post bucellā introuit in ī satanas. nō de novo cum
iā p̄i xp̄i vēdīsset: sed imp̄owit i īā ampli ip̄m
possidēdū. q̄r ingratus obsequiu xp̄i factus est in pote-
state demonis magis q̄z antē. l Et di. c. ieu. Hic
ponit p̄ditionis p̄missio: nō em̄ poterat aliquid facere
nisi christo p̄mitente: ideo dīct. ei. m Quod facis
fac citius. Non dīct. hoc p̄cipiendo vel consulendo: q̄r
p̄ceptū diuinū vel consilii non p̄dī esse de malo: s tan-
tūmodo p̄mitendo ratō dicta: tñ verba xp̄i fuerunt
alijs apostolis obscura: ideo sequit. n Wo autē ne
mo scīt discubentū. p̄cere iudas. o Qd̄ di-
verit ei verbū p̄dictū: de alijs a iobāni nō est mīz-
si ignorauerunt: q̄r soli iobāni dīcerat christus: Lui
dabo panem: Sed de iobāni mīz videt: ideo dīct.

dūz q̄ audi to verbo christi ita fuit attōnit z suspēsus q̄
nō aduerit illud quo postea dīctū ē iō īnde a salvatōrē: z
ideo discipuli verbū christi aliter interpretabant: z hoc est
quod dīctur. p Quidā em̄ putabant quā locu. b. iu-
das. i. q̄r portabat elemosynas datas p̄ christo z discipu-
lis ei?

q Qd̄ dirissit ei ic-
sus em̄ ea q̄ tē. ad
diē festū. q̄ imēbat
in crastino ut dīctū
ē. In talibus em̄ so-
lemnitas īnde lauti viuebant.

r Aut egenis ali-
quid daret. q̄a ad
vtrīq; istoꝝ pecu-
nia portabat. vt. s
dīctum est ea. p̄c-
dēti. s Cū gac-
hīc describī p̄di-
tionis executio. Et
diuidit in duas. q̄r
p̄p̄ ponit dīctū ex-
ecutio: sc̄o. p̄nunci-
at ex hoc sequens
christi glorificatio.
ibi. h̄ Ergo dīct. s
In pia pte dīct.

t Cū ergo ac-
cepis. ille buccellā.
Dīct. aliq̄ q̄t ac-
cepit in manu s nō

comedit: q̄r dyabolus nō om̄isit ī tādiū stare ibi: eo q̄ nō
poterat sustinere p̄ntiam christi: et hoc non est verisimile.

quia dyabolus in p̄tēntia christi diu stetit in deserto ip̄z
tentando: ideo aliter exponit. s Cū ergo accepis. t
i. comedis. accipe em̄ cibū idem est quod comedere.

Et amuit continuo ad querēdū cobore que capet chri-
stum. v Erat autē nor. Hoc expressit euāgelista ad oī
dēdū oportūtate t̄pis. ad p̄ agendū p̄dīcēz: z ad de-
notandū ī iuda mētis tenebrositatē. x Cū ergo ex-
cepis. hic p̄niciatār sequens xp̄i glificatio. Sciebat ei di-
scipulos īturbādos de ei: recessu. z iō primo ondī glori-
am q̄a erat adepturus p̄ suā morte: sc̄o denūciat ip̄z
mortē: ibi. Filioli. In pīma iāḡ pte dīct. r Cū ergo
excepis iudas ad procurandū xp̄i mortem. y Dīct. ie-
fus nūc clarificatus ēfi. hois. Dīct. em̄ aliquid iā ēsse q̄r
incipit: passio autē extincō incipiebat p̄ quam fuit multi
plūclarificatur: vt dīctū ē ca. p̄cedēti: z ideo dīct. se iā
clarificari. z Deus clarificatus ēfi. in eo: quia passio
christi erat ordinata ad tē gloriā ī quantum ibi in maxi-
me relucebat diuina misericordia z iustitia z ī quantum
per eam multitudō gentium adducta est ad glorificandū
tē: dīct. autē glificatio q̄s clarificatio: q̄r gloria ē clara noti-
cia cum laude. vñ gloria dīct. quasi claria c̄ mutata i. g.
a Et deus clarificabit eum in semetipso. i. deus pater per
seipsum clarificabit filum īquātū ī morte eius mira-
bilis ostēdit: z eum ī morte refūscitauit. b Et conti-
nuo clarificabit eum. i. sine mora: quia non est derelictus ī
inferno nec caro eius vidit corruptionem: vt habeat actu-
ū. quia accelerata est sua resurrectio. c Filioli. Conſe-
quēter hic denūciat suū recessu per mortem. Et diuidit
in duas: quia primo denūciat p̄dīcēz recessu: secun-
do ondī qualiter possint eē idonei ad sequēdū ip̄m ī ibi.
Mandatū noui. Dīct. ergo p̄io. c Filioli. i. q̄ ostē-
dit tenētudinē amicitie ad eos. d Adbuc mo. vo. sū
i. modico tē: z īm aliquos intelligit t̄ps modicū v̄sq; ad
ascētōdem: quia v̄sq; tē apparuerat eis corporaliter: s
melius dīctur q̄r istud tempus modicū intelligi v̄sq; ad
aduentū īnde z militū: q̄r tūchuit eis b̄ract. e Que
retē me. i. desiderabitis me b̄re ī p̄ntiavra. f Et sic di-
uis. q̄r poterat me sed. ca. vñ. ita nūc dīco vob. g Quo
ego va. vñ p̄. vñ. q̄r adbuc ip̄fecti est: veritē q̄r ista im-
p̄fectio erat tollēn̄a ab eis ī grām spūsāmētū ī subdīc-

Evangeliū

a Et vobis dico modo. q.d. p̄m nō possitis me sequi
en̄ postea poteritis: qz recepta sp̄issanci gra gaudebat in
tribulatib⁹ obprobris: vt b̄f act.v. Qn̄ aut dixit iude
is q̄ nō poterāt eū sequi: nō addidit hāc determinatione
mo on̄dēdo q̄ illa ip̄fectio ⁊ malicia nō erat ab eis tollen-
da. **b** Māda-
tū nouū. Hic p̄n̄
ostendit modū se-
quēdi ip̄m. s. perfe-
ctionē charitatis q̄
aia⁹ facit ponere p̄
pter r̄hm: ⁊ hoc est
qđ dicit. Manda-
tū nouū do vobis ut
diligatis inuicem.
Sciendū q̄ māda-
tū dilectionis n̄ dī-
nouū: qz p̄tunc su-
erit de nouo datu⁹.
In veteri c̄m testa-
mento fit metio fre-

c potestis venire: ⁊ vobis di-
co mō. Abandatū nouum
do vob: vt diligat ⁊ inicē si-
cuit dilexi v̄os: vt ⁊ vos dili-
gatis inicē. In hoc cogno-
scēt oēs quia discipuli mei
estis: si dilectionē habueri-
tis adinicē. Dicit ei symō-
petri. Qn̄ne quo vadis? Re-

quenq; de dilectione dei & p;trum ppter qd legis peritus r;dit xpo m;ndatū dilectionis & inter alia magnum: vt habeat math. xiiij. Sed p tanto hic dicit mandatū noui ab effetu: qz aiem renouat: & iterū qz differentiā noui testameti & veteris constituit. Licit em in lege veteri fieret mentio de dilectione tñ principalis inducerebam ad obseruantiā legis et iustitiae: & eodē mo i n ouo testamēto bēn fit méto dī tñ more: sed principalius de amore. vnuq; dēs aut a principaliōr vel eidēntiori denoiaſ: ppter qz vetus testamētū dicēt lex timoris: noui aut lex amoris. Eōsequētē oñdit modū diligenter dices. c Sicut dilexi vos tc. i. gratulite & efficaciter & recte. sic enī christus dilexit nos: qz in dilectione nos puenit. vt vñ. Job. i. Prior dilexit nos. & sic gratuite. Nam etiā sua p nobis polum: t si efficaciter dilexit: hanc etiā dilecteō ad nostrā beatitudinē ordinauit: t sic dilexit nos recte: & hoc mo debemus nos inuicē diligere. d In hoc co. oēs q dis. mei estis si dile. admui. ha. Sola enī charitas distinguat inter filios regni & filios p̄ditionis. vt dicit aug. xv. de trini. e Dixit ei symon. Su per? declarauit rps defectū discipuli ipm. pdit: Hic pñr oñdit defectū discipuli eu negaturi: & prio oñdit bñi ostēsionis occasio q fuit iactātia petri de sua constatia & fidelite: Christus enī dicerat: Quo ego vado ws no potestis venire modo: io petrus seruidus petri statim a christo. f. Hinc quo vadis o. d. qib? modis volo te sequi.

s Redit iesus, repremido c*p*sumptione. **b** Quo
ego va. non po. me m*o* sequi. q*r* adiutuerat impfectus ad
tolerad*i* ost*at* morte. p*r*: sicut patiu*s* p*o* sequit*e* effectu*s*
i Sequeris aut*e* postea. q*r* finalit*e*, p*r* crux gaudie
ter sustinuit. **k** Dicit ei petrus, p*o* n*o* fragilit*e* iner-
pertus. **l** Quare no pos*t* te se. m*o*. q*r*. imm*o* poss*u*: hoc
ostendit p*f*actu*s*. **m** Anim*a* mea, p*r* te pon*a*, non dix*u*
mendatur*q*: tunc sic cogitab*u* facere ante*c* dimittet*z*
rom*u*. **n** Respondebit iudas, q*r* dic*o* e*c* id*o* effectu*s*.

Prim. n. **I**mporit uetus. pudes et. **V**eretur.
Aiam tuā p. me pones. q. non sic erit. p. **A**mē amē
dico tibi nō cātabit rē. **N**ar. viii. dicit anteq; gallus bis
vocē tederit sed bāc controuersia solui. math. xxv. **Q**ue-
rit vtrū cena in hoc capitulo de scripta in qua christus cor-
pus suū discipulis suis tradidit in sacramēto fuerit facta
luna. viii. existente. **E**t arguit p̄io q; nō p illud qd dictio
bannes in principio bni? ca. **A**nte diē festū pasche q̄ p̄ia
diēs erat luna. viii. qz tūc incipiebat pascha. ergo illa ce-
na de qua loquim̄ iobannes fuit ante lunā. viii. **I**te infra
viii. ca. dicit iobannes q̄ iudei h̄i intrauerit p̄torū pyla-
ti ve nō contaminarent: sed vt manducarent pascha: ergo
in vespere illi? dici qua passus est christus: manducauerit
agnū paschale: ipi aūt tenebant ex lege comedere illū lu-
na. viii. ergo cū cena pdicta fuerit in vespere p̄cedentis dī-
ei: p̄tz q̄ fuit luna. viii. **C**ontrariū dicit beatiss bistro. vide
lix c̄ christus illā cena facta luna. viii. et passus ēluna: xv.
existente. **B**isio. Greci dicit q̄ ista cena facta fuit luna

vij. ppter auctoritates allegatas in arguendo. p ista pte: r dicit q xp̄s puidēs tps sue passiois futur̄ illa die q̄ imolabat agn̄ paschal̄ ut imolatio agni veri core spōdēt imolato agni figuratiō poccupauit comedere agnū paschaleq vñ die. Et dicit p̄n q xp̄c corp̄ suū in pane fermentato cōscerauit: q̄ in domib̄ co- rū non inueniebat panis azi- mus usq ad xiiij. lunā. Et di- cū eorū ē p veritate euangelij: qz Math. xxvi. dī p̄ia die azi- mox accederet discipuli ad iehu dicentes: Ubivis parem tibi pa- scha. Itc. Luce- trii. Hunc autem

11. Etiam ante dies azimorum in qua necesse erat occidi pascha. t. misericordia petri et iohannem dicitur. Quibus parate nobis pascha ut manducemus. Ex quibus prout manifeste quod illa cena fuit dies azimorum: t. p. omnis luna. t. i. existente. Et ex hoc sequitur quod Christus secreravit in azimmo pascere illo tempore non inuenientem panis fermentatum in domino iudeo. p. secundum legem p. viii. dies ut br. ero. t. i. Sed greci in tanta velantiam properaverunt propter defensionem sui dicti quod negavit textum euangelium dicentes alios euangelistas falsum scriptis existentes ad die huius cene: t. p. hoc iohannes euangelista qui scriptis posterior descripsit banc cenam eos correcit. Ad hanc autem dies festi pasche tempore ut supra allegatum est. Sicut ad dictum istud sequitur destructio totius sacre scripture: t. p. omnis totius fiduci catholicae. cum sacra scripture sit regulam fiduci huius quod scribit beatus Augustinus. in epistola ad bieros. Si dicatis a me deliberas quod scriptura in aliqua sua parte ostendit falsum: ea de ratione poterit dici ab aduersariis fidei quod in nulla sunt pte habeat certitudinem veritatis: propterea fides carbonica tenet euangelistas scriptissime non a proprio capite. sed spiritu sancti inspiratio: vnde dicit. b. petri. q. canon. i. capitulo. Spiritus sancto inspiratus locuti sunt sancti dei boce simul in autem falsum potest esse a spiritu sancto: t. id dicere quod euangeliste in aliquo loco scripsit falsum et erroneum: et id propter predicationem alicuius Christus comedit agnum passchale debito tempore huius lege vix luna. t. i. ut dictum est. Sed indecirca morte Christi pura et intentio occupati illa die non comedenter pascha: sed tardauerunt per vim diem huius quod dicitur iohannes. x. 19. quod Iudei non intrauerunt portuus pylati illa die quod passus Christus non contaminarent et impedirent a comedendo pasche ut supra allegatum est. Sed istud dictum non consonat cum obvis marcus euangeliste dicitur causa: Et prima die azimorum quando pascha immolabatur dicitur ei discipuli: Quoniam eam tu ipse parasti tibi ut manduces pascha. Et quo videat quod eadem die quod aliis immolabatur agnum paschalem: eadem die Christus immolabat agnum: t. sic censu dicitur puluis suis fecit luna. t. i. existente. Ad primum dicitur quod paschale festum apud iudeos incipiebat a vespera die in qua luna erat. t. i. dies autem festivus apud iudeos incipit a vespera vnius dierum: t. durat usque ad vesperam dicti sequentis: huius quod est die Lætitia. t. i. Et vespera in venerdì celebrabit sabbata vestra. t. sic dies solennitas paschale eadem luna. xv. propter quod eundem diem quem iohannes nominauit ante diem festum paschale: propter distinctionem naturalium dierum: marcus nominat primum diem azimorum: quia a vespera precedens dies incipiebat comedere azima. Quid est ergo luna. t. i. existente eadem huius dies solennitas paschale. Dicendum quod non est vere: sed in fine illius dicitur incipiebat primus dies et durabat usque ad vesperam dicti sequentis: t. sic prima dies solennitas paschalis celeberrima erat luna decimaquinta vel p. Lætitia. t. i. mense prior dicitur aquarta die mensis ad

Johān.s

vesperam pascha dñi est. et xv. die mensis huius solemnitas azymorum dñi est. septem diebus comedetis azyma: dies pī erit vobis celebrari sanctus q. Ad scđm dicēdum q illud pascha qd debet comedere inde in die passionis christi nō intelligit te comedere agni pascha lis: q illud pascha comedet in vespa pcedet dici: ut dictū ē. s intelligit dī pambus azymis q̄s debebant comedere. vii. diebus continuus: t̄ no debebant comedere. viii. diebus continuus: t̄ no introierit domini homines gentilis ne impedirent a comedione ipso.

In ca. viii. vbi dicit in postilla: Et cipit lauare pedes discipulorū.

Additio.

Ex hoc q̄ pedes discipulorū lauabantur nec sequit̄ se babebant lutoſos pedes nec q̄ discalecati incederent. Nos em̄ erat vt itinerantibz pedes lauare: ut p̄t̄ Gen. xviii. ca. vbi cū abraam angelos sibi occurrētes quos boies esse credebat inuitauit: primo offerebat eis aquā ad pedes lauandū dicens: Tñ raz p̄sillū aque tlauent pedes vestri t̄ requieſte t̄c. t̄ sic de alijs sibibz: que quidē lotio principalis fiebat i remedium laſitudinis que itinerantibz ſepe contingunt.

In eodē ca. vbi dicit in postilla: Sed p̄ tanto dicit bić mādatū nouū ab effectu: q̄ aiaz renouat.

Additio.

Due rōnes assignate p̄ postillatores ad hoc q̄ mādatū de dilectione primi hic positiū dicas: nouū nō videt ſufficere. Pria em̄ ratio q̄ ſumit̄ erenouatōe aie in lege noua no videt valere. nā reno uatio aie ap̄rie fit p̄ gram a deo infulaz mediante ſeu te ſacramentoꝝ q̄ ad hoc inſtrumentalit op̄at: In qua gratia aia dicit noua creatura: quā quidē nouitatē etiam paruuli vñ rationis no habētes nec p̄ ſis acti uilectionis in baptiſmo acquirūt. Cū valde in ap̄rie dicit q̄ mādatū dilectionis aiam renouat. cauſalitas enī principalis huius renouationis ſoli deo attribuitur tanq̄ principalis agenti: ſacramēto aut regeneratiōnis tanq̄ inſtrumento. vnde Aug. sup Job. dicit q̄ ſanta viſ ē aque vt corpus tangat t̄ cor abluit. vñ ſim iſta conſideratoꝝ ap̄rie diceret. ſacramētuſ nouū dō vobis. lo quando de ſac̄o baptiſmi q̄ aia renouat. ſed aūt ratio quā inducit ad hanc nouitatē ſumptā a differentia noui t̄ veteris teſtamenti ſubliu videſ facere ad p̄poſitiū nā licet verū q̄ plex euāgelica principalis inducit ad ſui obſeruationē p̄ amorem q̄ p̄ timore: hoc intelligit per amorem dei. t̄ ſic ſim postillatorē ad hoc deſignandi de buiſſet dicens: Mandatū nouū dō vobis vt diligat̄ deum. p̄ amore em̄ dei lex euāgelica inducit ad ſui obſeruationē. Clerba etiā euāgelia que in hoc loco nouitatē mandati teſtant no faciunt in hoc mentorez t̄ his q̄ inducunt ad obſeruationē legis ſeu mandati. Unde ad declaratoꝝ nouitatē huius mandati volterū videſ aliquid dicendū. Ad cuius evidētia attendendū ē q̄ vñ Lbo. iii. 1. ſedē. q. cvij. arti. iiii. in corpe queſtiōni. Let noua que ex libertatis. s. p̄cepta addidit ſilīa q̄ optione eius cui dant̄ ponunt̄ in ve. aūt lege que erat lex ſervitutis no dabant̄ conſilia ſi tñ p̄cepta que neceſſitatez importante: vñ de duobz p̄ceptis charitatis in quibz tota lez t̄ p̄bete pendent: vt math. xxi. ca. Ea que ſunt de neceſſitate ſalutis impleta in ve. le. ad plenum conti nentur. De primo em̄ dī Deut. vij. ca. Diliges dñm deum tuū et toto corde tuo t̄c. Deſco vobis p̄cepto. Diliges p̄mū tuū ſicut teipſum. Leui. xix. ca. Ea vñ q̄ ad p̄ficiēm impletorū p̄dictioꝝ p̄ceptoꝝ p̄tinet in le ge noua ex conſiliis om̄inē: qd̄ de primo pat̄z cū dñs conſuluit Math. xix. Si vis p̄fectus eſſe vade t̄ ve ndeoia que habes t̄ da paupibus t̄. in q̄ conſilio ſim wo ctores ea que p̄tinet ad p̄fectionē dilectionis dei p̄ mo dū conſiliu ponunt̄. De ſco vobis ea q̄ p̄tinet ad p̄fectoꝝ dilectionis primi potissimum cotinent̄ in hoc qd̄ dicit: Diligat̄ inuicē ſicut dilexi vobis. qd̄ ſic p̄t̄. Ma modus dilectionis xpi ad diſcipulos ſeu ad huānū gen̄ aitrigit ſu mū gradū p̄fectoꝝ dilectionis primi triplacit̄: p̄to ſim extenſioꝝ: quanto em̄ dilectioꝝ primi ad plures exten dit tanto videtur eē magis p̄fecta. Extendit aut̄ xpus

banc dilectionem non ſolum ab amicos vel ei coiuictos p̄pter naturalis cognatiōis aut ciuilis vinculū: ſed etiam ad inimicos p̄ quibz etiā in paſſione orauit: vt Luc. xxiij. ca de qua extehoe docuerat ap̄los math. v. ca. Diligite inimicos vestros. ſco quo ad intelſocim. quāto em̄ aliquid intenſius amāt̄ tanto facilis maiora p̄pter ipm̄ cotemnūtur. Conſepſi aut̄ xps p̄ dilectionem primorū no ſolu ſuperiora bona vel etiā quedā corporalia interiora expo nendo corpus ſuū laboribz t̄ pſecutores in animas tolérādo: ſi etiā aiam ſuā p̄ eis poneſolq̄ ſumū gradū p̄fectio nis circa huius dilectionem intentionē obtinet: iuxta illud ioh. xv. ca. Maiores hāc dilectionē nemo b̄z t̄c. cercio ſim effici: quanto em̄ maiora bona primis p̄ dilectionē impēdium: tanto p̄ficio dilectione videtur. Largitus ē em̄ xps primis ſeu humano generi bona ſpiritualia t̄ diuina ſupra naturā ſratione exiſtentia. ſi doctrinā diuinorū et ſacramētū institutionem t̄ bñm̄: quoz bonorum collatio ad ſingularē quandā p̄fectionē t̄ aterne dilectionis vide pertineat cū p̄ beccabona homo ultimo ſuū p̄ngit in q̄ ſumā bois p̄ficio p̄ſlit. que qd̄ ſp̄uālīa bona cu nō vñt̄ ſim vel duobz ſtoti multitudini exhibita ſunt ē p̄fector dilectione ſim effec̄tū. vñ iuxta ſiniam ph̄i: Bonū gentis p̄feciū ſt̄ ſumū q̄ ſim bonū vñ. Et quibz manifeſte p̄t̄ q̄ in hocq̄ dicit xps: Diligat̄ inuice ſicut dilexi vobis. co cuit ap̄los dilectiones primi p̄fectionez in ſumū gradu q̄ ſub conſilio cadit: no em̄ at p̄mī ſe de neceſſitate ſalutis i quolibet caſu quis tenet̄. vñ aug. in enecheri. ſup illud ma thei. v. Diligite inimicos vños. dicit: p̄fector ſunt iſta t̄ fili oꝝ dei. q̄r quibus ſeſtūt q̄ hoc mādarū ap̄re dī nouum: in antiquo em̄ minime talis modus ſacramētū ſeptem reperiſt: ſi aut̄ dicas q̄ ſim hoc debuſſet dicere: Conſiliū nouū dō vñ ſim ſub mādatū nouū cū predicta no cadit coiter ſb p̄cepto vt dictū ē ſed ſub conſilio. Ad hoc dicendū p̄licet iſta q̄t̄ ad coem ſtatū boim non cadit coiter ſub p̄cepto. Ad ſtatū aut̄ ap̄los ſub p̄cepto ceciderūt iniquatū fuerūt reputati ad edificationē totius vñiuerſalis ecclie iuxta illud ad ephe. iii. Alios quidē ap̄los: alios aut̄ pastores et doctores ad colliuſionē ſanctorū in op̄ ministeriū ſed edificationē corporis xpi. ſ. ecclie. Et ideo p̄rice hec verba eis dirigunt p̄ modū p̄cepti ſez. Mandatū nouū dō vobis. q̄r quod alijs coiter ē ſilīa. aplis eſt p̄ceptū quod etiā illi mo eis congrue p̄fcre impleuerūt: vt ex gestis eorū p̄t̄. Si vñterī qraſ q̄r ſilīa ad p̄mū p̄ceptū cbaritatis p̄tinetia no fuerūt data aplis ſub p̄cepto ſicut ſed p̄dicti: cū ad ſilīa vñtrū ſilīa p̄cepti eadē rōne tenerentur. Dic enduꝝ p̄ bñm̄ ſilīa. ſ. ad p̄mū p̄ceptū p̄tinetia ſā obſeruabantur ad aplis: vñ Math. xix. ca. Ecce nos reliquias oia ſe cuti ſumus te. In abiectione in oīm ſpalii ſequela xpi p̄ficio diuine dilectionis: t̄ p̄ ſis ſilīa ad illud p̄ceptū ſim p̄ficiū ſt̄ ſumū iuxta illud p̄allegatum: Math. xix. ca. Si vis p̄feciū ſē ſē ſē. vñ non refabat niſit informarentur p̄fectorū impletorū ſecūdi p̄cepti: ut dictū ēſt.

In eodē ca. vbi dicit in postilla: Querit vñrū cena i ſi capitulo deſcripta.

Additio.

Nec queſtio diſputat̄ ſad plenum vt credo declaratur in additione ſup Math. xxvi. ca. vide ibi.

Replica.

Mca. viii. vbi dicit Lepit̄ lauare pedes poſtil. vi citoſtos; q̄r nudū pedes ibant. Burgen. ſe opponit hic ſi cut mar. vñ. vide ibi correctū. Quod hic ſpecialis dicit de abraam q̄ obtulit angelis pedū locuturam p̄t̄ dicit Gen. vñ. iucta auctoritate beati dionyſi. xv. angelice hierarchie eſt contra burgen. quia ibi dicitur angelos ſemp̄ ap̄paruisse nudos pedes.

Replica.

Tne codēm ca. vbi dicitur Mandatum nouū dō vobis. Poſtilator illi nouitatis dat duplice rōne. vna eſt q̄p̄ dicit nouū p̄pter anime innouationem. alia quia differentia noue legis a veteri coſtituit. burgen. hic facit cauillatiōem contra rationem vñtrū ſilīa. Contra p̄mā q̄ ſacramēta mouat̄ aiam inſtrumentaliter de p̄ncipaliō. p̄t̄ innouationē aie p̄t̄ debuit dici ſacramētū

Evangeliū

nouum: dō vobis. **H**ic dico q̄ aliud ē innouare aiam esse, etiū aliud formalitē: deus effectivē renouat: t ad idē gen⁹ cause reducit instrumētū: qd̄ ctiā efficit suo modo: s̄ gra t charitas formalitē renouat aiam: b̄c aut̄ gra t charitas p̄ teū infunduntur in baptismo: per quā tanq̄ p̄prias formam meriti mandati noui fit impletio. **I**nnowat iḡt aia effective p̄ charitatis infusionē: innouatur aut̄ forma liter p̄ mandati executionē: que fieri non potest sine habitu illo infuso: est iḡt cauillatio Burgen. centauia: per trac̄o etiā secundē rationis est queda tentatiua cauillatio. nā differentia noue legis t veteris testamenti est timor et amor. **O**pera cīm legis erant seruilia t quasi mercenaria. **O**pera aut̄ gratie amorosa: t id qui sub lege erāt viceban tur serui: qui aut̄ sub gratia dicunt̄ filii t amici. Manda ta illis data fuerunt despotica: istis aut̄ data sunt regalia t politica: qz̄ deus illis manda dedit ut seruis: istis ut si l̄is libens t amicis: ex qua differentia bene accipit nouitas mandati. **E**a aut̄ que Burgen. ponit ad declarandū mandati nouitate nō sūt multa phabilita. **D**icit̄ ei p̄mū est q̄ nouitas illa attendit penes cōsilia superaddicta: nā in veteri lege ut dicit̄: nō dabant cōsilia s̄ tm̄ p̄cepta: h̄ aut̄ dictū est contra literam veteris legis que distinguit in ml̄tis locis precepta a cōsiliis. **D**icit̄ nanq̄ puer. i. Desperatiss omne cōsiliū meū: t ibidē. in. Lustodi legem: atq̄ cōsiliū. t sic de aliis. **S**ecundū dictū Burgen. est q̄ oia de necessitate salutis p̄tinientia ad impletioē p̄ceptoꝝ charitatis in quibus totaliter pendet: t p̄phere ad plenū contineat in veteri lege. sed hoc dictū videt̄ contra planam literam Math. v. vbi dicit̄: Illis abundauerit iustitia v̄ta plusq̄ scribar. t̄c̄ nō intrabit̄ in regnum celoꝝ. vbi glo. **I**ustitia illoꝝ mandata moysi impletio illoꝝ iusticia chri stilla a pena liberat: ista saluat: t infra mandatū christi n̄ est p̄trariū legi: sed lati? in se legem continens: qui em̄ nō irascitur non occidit: seo non econtrariole iram t homicidiu non fit: illa em̄ si p̄suerabat a pena sensus: nō t̄n a pena danni: ideo obseruātia veteris legis nō sufficiebat ad salutē sine expressione xp̄i sup̄addita. vetera em̄ t noua p̄cepta eadē sūt fm̄ substantiam: sed obliterū fm̄ maiorem t minorē expressionē t vtilitatem: fm̄ b̄m̄ aug⁹. xvij. d̄ ciui. ca. xxvi. t primo retra. ca. xii. tertiu dictum Burgen. est q̄ ea que ad p̄fectionem impletioē p̄ceptoꝝ pertinet: i lege noua in cōsiliis p̄tinentur: sed hoc videt̄ falsum. nā stat aliquē p̄fectissime dei diligere: qui tm̄ nō vendidit oia sua t dedit̄ pauperibus: put̄ exemplificat̄ beatus aug⁹. j. de ciuita. ca. x. t paulino ep̄o nolenti: t Burgen. idē vult̄ s. ca. xii. in corruptorio primo: accirco sine obseruantia cōsilioꝝ xp̄i p̄t̄ qui esse p̄fectus dei animator. ceterz si p̄fecto obseruantie dilectionis: primi porfissime p̄tinet̄ in eo qd̄ hic dicit̄: **D**iligatis inuicē sicut dileyti vos. put̄ Burgen. dicit̄: tūc sequit̄ illud forē dictū p̄ modum cōsiliū: cū tam̄ dicat̄ in litera mandatum noui. **S**ed Burgen. hoc oles euadere dicit̄ q̄ debet intelligi solis apostolis mandatum: coitati aut̄ fidelium sit cōsiliū. s̄ hoc videtur irrationaliter dictū t̄n nulla scriptura fundatū sed fundat̄ super falsa imaginatione: imaginatur em̄ q̄ p̄s dileyti nos i suimo gradu p̄fectionis: intensiue: extensiue: t effectiue: ad quē gradū diligendi quia nō potest bō te coi lege p̄tingere: accirco christus cū nō p̄cepit: non em̄ christus p̄cepit alicui impossibile: habet iugur ut dicit̄ Burgen. vim cōsiliū non p̄cepti: cū dicit̄. **D**iligatis inuicē sicut dileyti vos si idē argumentū est de apostolis sicut de alijs. nemo ei ex eis ad sumū ḡdi p̄fectoꝝ p̄tingere potuit in tesiue extensiue t effectiue. **O**ppositum cū hui⁹ damnat̄ in clemētia. ad nostrū. de hereticis. vnde etiā neq; apl̄s esset mandatum pari ratione qua ceteris non mandatū: cuius tam̄ oppositi dicit̄ Burgen. Pro Burgen. iḡt t suoȳ imitator̄ desolatō dico q̄ burgen. deceperus est put̄as esse similitudinē currētem q̄tuor pedibus. fm̄ em̄ cundē burgen. in multis locis nulla similitudo teberniuersaliter accipi qz̄ iam nō esset similitudo sed idētitas: accirco p̄ticulariter accepta h̄ similitudo: Sicut dileyti vos. nō cogit Burgen. ad dicendū manifestum p̄ceptum fore cōsiliū: quia non seq̄tur: diligatis sicut dileyxi: s̄ ego dileyxi in sumo gradu p̄fec-

ctiōis iḡt t̄ vos. sicut noui sequit̄: sicut se habet sensus ad sensibiliā: ita intellect̄ ad intelligibiliā: s̄ sensus p̄cipie sua sensibiliā materialitē: ergo intellectus intelligibiliā totū antecedens est ver̄: sequens impossibile: sicut em̄ vniuersaliter accipiēdo similitudines multi lapsi sūt in per-

culosos errores
ita t̄ ioachim ab
bas arguebat ex
illa similitudine. **P**f
oro vt fidles sic
vnū sic ego t̄ tu
vnū sum: s̄ fidles
n̄ p̄nt eēvnū
nisi collectiue: q̄
psone diuineno
sūt in coi cēntia
s̄ collectiue: qui

error damañ̄. extra de sum. tri. t̄ fide catholica. Dam
namus. Unde beatus Greg. aliter exponit illud man
datū q̄ burgē. **D**icit̄ ei: Diligite inuicē sicut ego dileci
vos: hoc est amate inuicē ac qd̄ amauit̄ vos. sicutq̄ ac
cipitur similitudo quo ad terminū amoris: qz̄ amor di
erga nos ordinatur ad grām t glāz: ita t̄ noster amor
inuicē: etiā q̄ quis fm̄ intensiū modū nō est nobis pos
sibile xp̄o assimilari in dilectione: tamen in extenden
do ad omnes etiā hostes possibile est ino nō difficile:
quia te diligendis inimicis nemo vñq̄ in veritate po
terit se excusare. vt vult̄ b̄m̄ Aug⁹. in sermone 2mu
ni: Est iḡt p̄ceptū charitatis sic extensiū noui t̄ leue
respectu: p̄ximū: multo aut̄ leue respectu teri: q̄ volū
tas sequendo rectā rationē in deo nibil reperire oportet
nisi diligibile: qz̄ non nisi bonū ino optimum: p̄ conse
quens sup̄ oia diligendū oportuit iḡt burgen. alīū ba
bere respectū q̄ circa. xx. ca. **E**ro. dicit̄ p̄ceptū de dile
ctione esse arduissimū: vide ibi.

Capitulū. xiiij.

Est t̄t̄ discipulis suis. Postq̄ ergo christus con
fortauit discipulos suis exemplis: hic confor
tat̄ eos verbis. Et diuidit̄ in duas: quia primo
confortat̄ eos oīra desolationē tribulatōe post mortē chri
sti eis imminentē. ca. sequē. Ego sum v̄tis vera: Dīa
in duas: qz̄ p̄io cosolat̄ discipulos de sua morte ratio
nibus sumptis ex parte discipulorum remanentib⁹: se
cundo rōnib⁹ sumptis ex parte christi dimittentib⁹ co
rum confortiū: ibi. Non turbetur cor vestrū. Prima
in tres: quia primo consolatur remanentes promittē
deis accessum ad patrem per ip̄suꝝ. secundo promi
tēdo eis spirituſū facti donū: ibi. Si diliḡt̄. tercio p̄mit
tēdo eis iūsum reditū: ibi. Non relinquaz̄ ws. P̄n
ma in tres: quia primo proponit intentum: secundo ma
nifestat̄ propositum: ibi. Et quo vado scitis. tercio du
bium remouer: ibi. **D**icit̄ ei philippus: Circa primum
sciendum q̄ predicerat̄ eis iude prodictionem t̄ petri
negationē t̄ sui absentiam t̄ mortem. que omnia erāt
eis turbationis materia: ideo dicit̄. b Non tur
bet̄ cor vestrū: propter predicta. Q̄ aut̄ aliqui libri
babent̄ hic. Neq̄ formidet̄. non est deterru. sed infra
eodem capitulo ponitur ut videbitur. c Creditis
in deum t̄ in me credite: in quo exprimit̄ suam deitatē
manifeste aliter consequētia non valeret. d In do
mo patris mei multe mansiones sunt. Domus patris
hic vocatur gloria celestis: in qua sunt multi gradus t̄
distinciones: quia q̄uis sit idem obiectum beatitudi
nis: nullam diuersitatem habens: tamen ex parte bea
torum est diuersitas in participando istud obiectum
fm̄ varietatem meritorum: quia aliqui videt̄ alīū da
rius t̄ fruuntur perfectius fm̄ maioritatem habitus
charitatis qui facit animam capacē obiecti beatitudi

Johānis

e. **S**iquo mīn̄ dixissez vobis tē. q.d. si in cœlesti beati
tudie eēt alqđ mīn̄ vel defectuolum dicerēvobis.
f. **Q**uaia vado pararevobis locū: s nō ē necesse q va-
dam ad p̄parādū. qz in deo ē bonitas pfecta eternal. t
et iā inuicibilē t multipli participabilis a beatis. Mūc-
rus etiā elector̄
z termin⁹ meri-
tor̄ ē eternalē t
immutabilē pde-
stnatus: t sic to-
tū patū ē ab eē-
no: s̄m q dicitur
matb. xxv. Pos-
sidete patū vob-
regnū a cōstu-
tōe mīndi. s̄ huic
expositioni vide-
tur rcpugnare
qd sequit. Et si
abiero t p̄para
uero vobis locū
ergo vido q̄ret
ad p̄parandum
Dicēdū q̄ beati-
tudo vel locū ipi-
us nō indigebat
aliqua p̄paratōe: vt dicitū ē: t sic loquī saluator in līra
pcedenti. ipi aut electi indiget p̄paratōe ad hoc q̄ pos-
sunt beatitudinē consequi. qz licet sint ab eterno p̄desti-
nati: t̄ beatitudinē nō cōsequuntur nisi mediata gratia
que daf tpaliter in pnti. qn ergo dicit saluator.
g. **S**i abiero t preparauero vobis locū. nō est intelli-
gēndū q̄ in glīa celesti aliquā ascēdendo preparauerit:
sed q̄ p ascensionē suā dñm sp̄issantē fidelibus misit
p quod p̄paratōr ad consecutionē beatitudinē.
h. **I**ter venio t accipia vos ad meipm. Et hoc ver-
bo dixerit aliqui hereti ci electi nō assumūtur ad glo-
riam vsc̄ at diē iudici: t tne primo assūment qn rps
veniet in forma hūana vñ q̄ dicit actu. i. Hicbie-
sus q̄ a vobis assumptus ē sic veniet tē. s̄ hoc est exp̄-
se ptra dictū apli P̄bil. i. Lūpīo dissoluti t esē cū cbri-
sto. t. ii. ad Lox. v. Scim̄ om̄ sit terestrīs dñm̄ nostra
habitacionis bñi dissoluti: habem̄ dñm̄ nō manu-
actā in celis: Fr̄ quib̄ p̄z q̄ aia eruta a corpē nō babēs
impeditē culpe vñ pene tvalis debite: statim euolat
ad gloriam. Dic etiāz p̄z rōne. q̄ talis aia p̄ gratiam
qua haber digna ē gler: t nō habet impeditēta p̄rie p-
sonē nec toti nature: q̄ illud impeditēt p̄ xp̄i mortē
fuit ablatū: t sic intelligē p̄parafe beatitudinē locū
inquātū p̄ mortē suā amouit impeditētū nature: et
ascendēs ad celos misit donū gracie que ambo erāt ne
cessaria ad consecutionē glorie. Scindū igēt ad intel-
ligendū verbū christi cū dicitur. Tn̄ venio tē. q̄ chri-
stus dupl̄ venit ad accipendū fideles. vno modo ad
accipendū eos ad beatitudinē aie: t sic quotidie venit
ad ecclēsiā accipiendo a corpib̄ aias sanctas t trāfseren-
do ad gloriam: iste tñ aduentū nō est in pntia corporali
alio modo venit in fine mīndi corporaliter ad assumē-
dū fideles ad beatitudinē anime t corporis sil: t q̄tūz
ad hoc vñ ē verbū illoz: q̄ fideles nō assumūtur ad be-
atitudinē vsc̄ ad diem iudici: intelligēdo beatitudinē
corpis t aie sumul: hoc tñ est intelligendū de coī lege: q̄
aliqui sancti ex prūlegio speālī sūt iam in beatitudinē
eterna aia t corpe: q̄ satlē hoc pie credit de beata vir-
gine: i. Ut vñsum ego t vos sitis. dicit ego sum: q̄
ante passionē suā iam erat beatus pfecte inq̄tū deus:
t inq̄tū homo ad animā. k. Et quo ego vado. Dic
manifestat qd dicerat. s. q̄ p ipm̄ babēbat accessum ad
patrē: q̄ ip̄e ēt via vñ humanitatē: t patrē ē termin⁹
ip̄e autē te vtrōq̄ instruerat: ideo dicit. k. Et quo
ego vado scis. s. ad patrē. l. Et via scitis. via p̄ quā
uit christus fuit mois ip̄i: ip̄e aut rps vel sequela ip̄i
p̄ eodem bic accipitur: ē via p̄ quāz alij veniūt ad p̄z

et de bis oībus discipulos instruerat: licet nō intellectissē
ad plenū. ppter qd subdit. m. Dicit ei thomas dñe ne
scimus tē. t sic negat se scire extrīg. s. viā t terminū: ppter
quod videt dictū eius vbo xp̄i else contrariū dicendū q̄
nō est inconueniētū t idē scari t ignorari diuersimode.

Cognitio em̄ bīa-
na pcedit de imper-
fecto ad pfectū: vt
bī. s. pby. t idō qd
scitur in generali t
pfectibene ignora-
tur in pticulari t de-
terminate: sic erat
i. ipso it: q̄ xp̄i do-
ctrinā in quodam
generali t confuso
acceperat: t sic xp̄s
dicit eos scire: de-
miare aut t pfecte
adbuc nesciebat: t
sic thomas negauit
scire ppter quod
christus magis ex-
plicat in particula-
ri. n. Ego sum
via. vñ bīanitatē:

quia dā que gessit in humanitate sūt via pducens nos ad
gloriā. o. Et veritas t vita. Licet em̄ christus inquantū
tū homo sit via beatitudinis vt dictū ē: tamen inquantū
deus est beatitudinis terminus: sicut t pater quia eadem
est essentia t bonitas amboz in cuius visione clara t pfecta
fruiōe consistit beatitudo. t video dicitur veritas rōe visi-
onis: vita rōne frutionis: t q̄ sit via ratione humanitatē
ostendit di. p. M̄eo venit ad patrē nīl p̄ me. in me cre-
dendo t ope imitando: q̄ etiāz sit terminūs beatitudinis
sicut t pater ostendit. d. q. Si cognouisstis me. perse-
cte q̄tū ad deitatem. q. Et patrē meū vñiq̄z cognouisse-
tis. q̄ pater t filius vñum sunt in deitate. s. Et amo-
do cognoscetis cum i. a tempore passionis: q̄ post passio-
nem immediate apercut illis sensum: t intelligerent scri-
pturas: vt habetur Luce ultimo. t extū habuerūt plenī-
orem cognitionem de mysterio trinitatis. t. Et vidist̄
eum. quia videndo christum videunt suppositum filii in
questā nā divina que est idem quod pater: t sic in filio qdā-
modo patrem viderant. Alter exponit. Clidistis cum-
i. audistis: vt habetur erodi. xx. Populus videbat voces
vbi accipitur videre p̄ audire. Si queratur vbi apostoli
audierant vocem patris. dicendū q̄ audierant cum respō-
dit christo clarificauit t iterum clarificabo: sicut predictūz
est capitulo. xii. Aliqui etiā illorum vñem patris audie-
rant in transfiguratione: scilicet petrus iacobus t iohannes
vh̄ habetur Mathei. vij. v. Dicit ei philippus. Dic
christus remouet dubium ex verbis suis exortum. Et di-
uiditur in duas: quia primo remouet dictum dubium: se-
cundo probat propositionem: ibi. Verba que ego. dicerat ei
q̄ apostoli cognoverant patrem vñderant: ideo credit philippus
q̄ pater poss̄ videri oculis corporalibus sicut
t filius: ideo statim dicit: t. Domine ostendenobis
patrem t suffic t nobis. quasi diceret credo verbo tuo sed
videre patrem desidero. y. Dicit ei iesus. ostendendo
qualiter pater videtur: quia non videtur oculis corporal-
ibus nec oculis mentis visione intuitiva in hac mortali
vita: nisi a christo homine video sequitur. z. Tanto tē-
pore vobiscum sum t non cognouis me. quasi diceret
magna ruditas est q̄ tamdiu doctrinam meam audistis t
adbuc ita parum cognoscitis vñ deitatem. a. Philip-
pe qui videt me. vñ deitatem. b. Tidet t patrem me-
um. Sicut enim pater non videtur nisi in beatitudine: sic
nec filius in sua deitate: quia illa vñsio est merces: t quia ta-
lis non est homini concedenda in via: ideo subdit:
c. Quomodo tu dicas: ostende nobis patrem: q̄ oculis
corporalibus non est visibilis cum sit spiritus: vt. s. dictū
est capitulo. nec oculis metalibus sydeat in pnti vt dictū est:

Evangeliū

a. Non credis q̄ ego in p̄c et p̄jū me ē. q.d. istud debes credere et hoc sufficit tibi ad salutē. b. Verba que ego lo. Remota dubitatio philippi p̄ hoc q̄ in p̄nti de patre et filio nō h̄z noticia nisi fidei: dic p̄t oñdit q̄ debet crede re: et h̄ declarat tri plicer: p̄t p̄ suā doctrinā q̄ erat au ctentia: q̄ sicut li gua r̄pi ab aīa mo uebat ad loquendū de conceptu aīe: sic aīa el̄ in oīb̄ regula bat ab ipsa deca te: et iō verbi eius in nullo deuīare po terat a veritate. p̄pter q̄d tali doctrinē debet firmē assentire: et hoc est q̄d dicit. b. Verba q̄ ego lo quor vobis a me ipso nō loquor. lab humanitate tū: s̄ a deitate modo pre dicto. hoc etiā p̄t ex iūndicia et p̄fectionē doctrinē xp̄i q̄ nō p̄t esse maior int̄atu q̄ etiā sine miraculis dignū esset ei credere. sc̄do h̄ pb̄t q̄ opera diuinitatis facta ad testimoniū veritatis do crine christi: q̄ sicut efficacissimū argumentū veritatis: ut frequenter patuit ex supradictis: et hoc ē q̄d dicitur.

c. Pater aut̄ in me manēs ip̄e facit opa. Filius em̄ et pa ter sūt vnu in virtute opatiua et qua s̄iebant miraculosa opa. d. Non creditis q̄ ego in p̄er pater in me ē. qua liter pater sit in filio et eōs uero dicunt. s. ca. x. e. Alio quin p̄pter opa ip̄a credite. q.d. si verba nō inducunt vos ad credendum opa miraculorū totā nature virtutē trascēdē tia debent vos ad hoc inducere: tertio pb̄t hoc idē ex ope ribus q̄ fecit christus p̄ apostolos: quia nō solū in p̄pria p̄fona miracula fecit sed etiā p̄ apostolos: et p̄ hoc p̄t q̄ dūtus p̄fecta faciēt miracula et at in xp̄o inq̄stū nō solū p̄ se sed p̄ boies simplices et illiteratos miracula faciet. et hoc est quod dicit. f. Amen amen dico vobis qui credit r̄c. Et bene dicit. Qui credit: q̄ sicut christus faciebat miracula p̄ hoc q̄ ei b̄uanitas erat deitati suīcta in vnitate suppositi: sic et apli faciebat ea inquātū erant p̄ fidē xp̄o p̄ncti. g. Et maiora horū faciet. Hoc p̄t p̄io in doctrina p̄les em̄ couersi sūt ad fidē p̄ p̄dicatores aploz: q̄ p̄dicacionē xp̄i: q̄ eos couersa ē mīlitudo gentiū: p̄ p̄dicacionē aut̄ xp̄i pauci iudeoz: Itē q̄r apli p̄dicabat in oībus linguis: ut babet act. ii. xps aut̄ p̄dicauit in vna sola lingua. s. hebreas q̄ soli iudeis p̄dicauit fm̄ q̄ ip̄em dicit Math. xv. Nō sū missus nisi ad oīes q̄ pierant dom̄ isrl̄. nec ē oīra illud q̄d supra dēm̄ est ca. iii. q̄ p̄dicauit samaritanis: quia ibi erant iudei in pte sicut ibidē dictū fuit: sc̄do p̄t in miraculis: q̄ apli maiora fecerūt: magnū em̄ reputatiū fuit q̄ infirmi sanabant ad tactū fimbrie vestimentorū xp̄i: ut habeat Marci. viij. s. magis videat q̄ ad tactū vmbre petri sanabant: ut br̄ act. v. Subdiçt aut̄ cā quare apli tanta erat facturi cū dī. h. Quia ad p̄iem vado: q̄r maiora tebe bāt fieri post h̄effationē plenitudinis sp̄i sancti q̄ effusio n̄ debet fieri ante ascētionē xp̄i: ut supra dictū ē capit. viij. Mondū erat sp̄is datus. q̄r nō dū erat iesus glificatus. et q̄ p̄pter tanta que fienda erant p̄ apostolos: posset credi q̄ es sent futuri maiores ip̄o christo hoc remouet dicens.

i. Et q̄diciq̄ peti. da. in no. me oī hoc facit. In quo oñdit q̄ apli illa nō fecerūt nisi p̄vētū xp̄i q̄d p̄: q̄ talia faciebat depicando: id dicit. Et q̄diciq̄ petieritis. xp̄c aut̄ fecit mi racula imperando et glorificare p̄ in filio. Qz em̄ ad iūcathēz noīs xp̄i s̄iebant miracula per apostolos: redū dabat in gloriaz patris cum pater et filius sint vnu deus propter quod subditur. k. Si quid petieritis pa. i. no.

meo hoc faci. eadem virtute qua et pater. l. Si diligis. Supra consolatus est discipulos promittendo eis accessum ad patrem p̄ ipsum: hic consequētē idē facit. p̄mittendo sp̄itussanci donū et hoc ē q̄ dicas.

m. Si diligis me man. mea seruate. Amor em̄ et obe m̄tia ad teū et dī spositio ad batē duz plenus sp̄i ritus sanctum: quia fm̄ Aug. Charitas mere tur augeri ut au tra mereatur et p̄fici: ideo subdi tur. n. Et ego ro gabō patrez. hoc conuenit christo in quantum bo mo et aduocat̄ nō st̄t̄ est.

o. Mō relinquā vos orpha nos: veniā ad vos. Adhuc

da. vo. i. cōsolatorē. Dicit aut̄ aliū. ad ostendendū disti ctionē filij et sp̄itussanci in p̄sona. p. Ut maneat vobis in eternū. q.d. iste consolator nō auferetur a vobis: sicut subtrahitur b̄uanitas mea p̄ mortem: sed et finaliter erit vobis in sp̄itū gratiam: sed in futuro p̄ gloriā. q. Sp̄itū veritatis. tñ q̄r est essentialē ip̄ate ritas: tñ q̄r dōtē veritātē. r. Quē mundus nō pot accipere. i. boies mīdiales affectū in terrenis ponēt quia nō sūt ad hoc dispositi: ideo sequitur. s. Quia nō videt eu. i. dirigit int̄entionē ad ip̄m. t. Nece euz. i. cognoscit q̄r sola bona sensibilia sunt bōibus mī dialibus nota: fm̄ q̄ dicit. j. Lor. ii. Animalis aut̄ bo mo p̄cipit ea q̄ sunt sp̄is dei. z. v. Vos ad cōf sc̄tis cum. p̄ speciale reuelationē et p̄ sensible signū quia sp̄itussancus super apostolos in linguis igneis apparuit. x. Quia apud vos manebit. quia non re ceperunt eum p̄ modum passionis transuentis: habi bitus firmiter p̄manens: in quantum fuerunt in gratia confirmati. y. Et in vobis erit. Hoc dicit ad denotā dū familiaritatē sp̄itussanci erga ip̄os discipulos. z. Non relinquāt vos. Hic consolatur eos p̄mittendo eis suum redditum: quia de hoc dono sp̄itussanci quod abduc̄ ignorabant parum erant consolati: et diuidit in duas: quia primo p̄mittit suum redditum: et secundo bonorum suorum beneficium: ibi. Hoc locu tus sum vobis. Prima in tres: quia primo p̄mittit suam visitationem: secundo assignat huius rationem: ibi. Qui babet mandata: tertio remouet discipoli du bitationem: ibi. Dicit ei iudas. In prima igitur parte dicit sic: 3. Non relinquāt vos orphānos. orphāni dicitur priuatū patre carnali: qui em̄ vult a te oī filium adoptari. oportet eum carnalem affectū ad pa rentes relinquere in quantum est contra deum: fm̄ q̄ dicit salvator. Luce. xiiij. Qui non odit patrem et ma tres r̄c. sequitur. Non potest meus esse discipulus apostoli aut̄em talia reliquerant: ideo quodammodo orphāni erant respectu parentum carnalium: et sic erant filii dei per adoptionem: propter quod christus gere bat curam de eis sicut de filiis: propter quod subditur. a. Deniam ad vos. non solum spiritualiter consolando sc̄iam corporaliter visitando et in fide confirmando q̄d fecit xp̄s p̄ resurrectionē suaz apparenſ apostolis p. xl. dies et loquēs eis de regno dei ante sua ascētionē: ut habetur Actuum. i. b. Adbuc modicum et mīndus iam non videt: quia modicum temporis erat usq; ad tempus sue mortis: per quam aspectus sue

Johannis

humanitatis substratus erat aplis. c **V**os autem videtis me. Post resurrectionem enim non fuit virus omnibus sicut annis sed soli aplis talibus discipulis: ut b[ea]tus Joh. xx. Et subditur ea super resurrectio[n]is: c[on]tra dicit: d [e] Quia viuo ego q[uod] dicit moriar ex infirmitate carnis: tamen resurgam virtute dei tatis: que semper vixit. e Et vos viuetis hoc dicit assurando eos: q[uod] timebant mori cum ipso. vñ supra. xij. ca. Thomas hoc times dicit: Ea in remoriam cum ipso: ut ibidem expositum fuit. f In illo die vos cognoscetis q[uod] ego sum in p[re]se meo: et vos in me: et ego in vobis. g Qui habet mandata mea: et seruat ea illa est qui diligit me. Qui diligit me: diligit a p[re]se meo: et ego diligit eum: h et manifestabo ei meipm. i Dicit ei iudas: non illa scariothis: b[ea]tus quod feci n[on] q[uod] manifestatur es nobis teipm et non mudo. k R[esponde]it ihsus: et dixit ei: l Siquis diligit me sermonem

modicum remuldet me: iam non videt. G[loria]s autem videt me: q[uod] ego v[er]o et vos viuetis. In illo die vos cognoscetis q[uod] ego sum in p[re]se meo: et vos in me: et ego in vobis. Qui habet mandata mea: et seruat ea illa est qui diligit me. Qui diligit me: diligit a p[re]se meo: et ego diligit eum: et manifestabo ei meipm. i Dicit ei iudas: non illa scariothis: b[ea]tus quod feci n[on] q[uod] manifestatur es nobis teipm et non mudo. k R[esponde]it ihsus: et dixit ei: l Siquis diligit me sermonem

a modicum remuldet me: iam non videt. G[loria]s autem videt me: q[uod] ego v[er]o et vos viuetis. In illo die vos cognoscetis q[uod] ego sum in p[re]se meo: et vos in me: et ego in vobis. Qui habet mandata mea: et seruat ea illa est qui diligit me. Qui diligit me: diligit a p[re]se meo: et ego diligit eum: et manifestabo ei meipm. i Dicit ei iudas: non illa scariothis: b[ea]tus quod feci n[on] q[uod] manifestatur es nobis teipm et non mudo. k R[esponde]it ihsus: et dixit ei: l Siquis diligit me sermonem

b[ea]tus ille qui diligit me: q[uod] ego diligit eum: et manifestatur es nobis teipm et non mudo. q[uod] d[icitur] vñ non nobis tanta excellētia. p R[esponde]it ihsus: reddens causam huius progratiū dilectionis et obediētiae ad xp̄m que erat in apostolis: non sicut in aliis: et hoc q[uod] dicit: q[uod] Siquis diligit me sermonem meū seruat. q[uod] obediētiae in ope p[ro]cedit ex amore existente in corde. r Et pater meū diligit eum: per hoc ondit se vñ cū patre in essentia. s Et ad eum venient: t[ame]n. Et sic pars q[uod] plus eis promittit q[uod] ante fecerat: q[uod] ante p[ro]misit suā visitationē corporalē: hic autem cum hoc p[ro]misit visitationē spiritualē: non transitoria: sicut in illis qui ad vñm reverteruntur: sed permanētē p[ro] gratiā confirmationis in p[re]senti: et postea perfecte glorificationis: talis enim gratia fuit data apostolis. t Qui non diligit me sermonem meū non seruat. tales sunt mūdani homines: et ideo non sunt digni habere tale beneficium sicut vos qui estis meū discipuli veri. Et q[uod] dixerat sermonem meū seruat et pater meus diligit eum. videtur forte alicui p[ro] non dirissit concinnet sed magis debuisse dixisse: et ego diligā eum. ideo huic taci te ostionē respondens dicit: v[er]o. Et sermonem quē audistis non est meū t[ame]n. Sicut n[on] p[ro]dictū est lingua xp̄i non mouebatur ad loquendū ex cōceptiōe animē nisi fm q[uod] aia

mouebat a diuinitate: et ideo verba xp̄i erant magis ipso patris qui est vñz cum filio: in deitate q[uod] essent ipius xp̄i in quaē homo: et ideo q[uod] in humanitate p[ro]ferebat vñha illa: r[esponde]it pater meū diligēt eum magis q[uod] ego diligā: ad tenetā dū q[uod] vñha sua magis erat deitatis in q[uod] p[ro]f[er]at vñz cū filio:

q[uod] humanitatis que illa p[ro]ferebat: p[ro]pter q[uod] t[ame]n diligēt obseruatorē illorū verbōr[um]. x H[ab]ec locut[us] sum vobis. Supius promisit xp̄s aplis sp[iritu]scim[us] et suū reditum: hic p[ro]m̄t̄ ondit utilitatē v[er]itatis p[ro]missi. Et dividit in duas q[uod] p[ro]mo ondit utilitatē primi: secundi: secidi: ibi. Pace. dicit ergo p[ro]mo sic x H[ab]ec locut[us] sum vobis apud vos manēs. in p[re]sentiōe corporali apparet. y Paracletus autē t[ame]n ille vos docebit oia: i. faciet vos intelligere oia q[uod] dicō vobis. Ipsi autē adhuc erat rudes

z in timore positi ex auditu passiōis xp̄i: idō ad verba xp̄i male attendebar: et p[ro]p[ter]is non capiebat ea ad plenū: p[ro]pter q[uod] dicit gratiā sp[iritu]sancti postea suplere istū defectum.

3 Et suggesteret vobis oia quecūq[ue] diceret vobis. i. ad memoria vobis deducet: hoc dicit q[uod] multa de illis q[uod] christus docebat oblitū sunt apli timore passiōis cōcussi. a Pacem meā. H[ab]ec ondit reditus sui utilitatē quē est p[ro]secutio vere pacis: et hoc est q[uod] dicit: a Pace relinquo vobis: pacē meā v[er]o vobis. Post resurrectionē c[on]tra suis c[on]cis apparen[ti]s dicit: Pax vobis. q[uod] p[ro] eius visitationē et instructionē in diebus illis. t[ame]n corda co[re]s sunt pacificata et turbationē p[re]cedentis passiōis. Et bene dicit: Pace meā v[er]o vobis. ad distinguendū pacē sanctor[um] a pace mūdi: que magis apparet est: et facta q[uod] vera. Et cui intellectum sciendū q[uod] pacē est trāquillitas ordinis fm Aug. In homine autē trāplex debet esse ordo ad scipsum: ad primū: et ad deū: et idō ad pacē sanctor[um] p[ro]mo requiriāt trāquillitas in scipo: et hoc q[uod] ad tria que in ipso homine debent ordinari: p[ro]mo quo ad intellectū ne errore obscurat: secundū quo ad voluntatē ut in deū libere dirigat: tertio quo ad appetitū sentiū et non inordinate passionibus moueat: p[ro]pter q[uod] Aug. diffiniens pacē libro de verbis dñi dicit: Pax est serenitas mentis quo ad paix et tranquillitas animi quo ad terciū: simplicitas cordis quo ad secundū: p[ro] cor cū quod mouet alia membra intelligit vobis que mouet alias potentias quo ad agendum. secundū ad pacē sanctor[um] requiriāt ordo ad primū q[uod] cōsiderat ordinātis bonū: primi ad deū q[uod] amoris indissolubilis vinculū: p[ro] autem mūdi ordināt ad quā fructuōne bonoru[m] temporalium quā frequenter consumatur multiplicatio peccatorū: fm illud Eccl. xxii. In crassatus est dilectus et recalcitrauit. et Ezech. xvij. H[ab]ec fuit iniq[ue]tā sodome sororitatis superbia: saturitas pauci: et abundantia: et ocium. ideo te hac pace subdit: b Non quomodo mūdus dat ego v[er]o vobis. id est non tam pacem: et patet et dicit. c Non turbet cor vestrū. Supra consolatus est christus apostolos de morte sua rationib[us] sumptis ex p[ro]pte ipso vobis adhuc consolat eos rationib[us] sumptis ex p[ro]pte ipius xp̄i. Et dividit in duas: fm duas rationes quas ponit: secundū dicit: Vā nō mul. Prima rō: p[ro]pter quā debetāt de more xp̄i solitatem brevē est: q[uod] quis esset dura rigor in iustitia: et erat ordinata ad exaltationē xp̄i: et hoc ē q[uod] dicit: c Non turbet cor v[er]um. q[uod]

Evangeliū

non detetis turbari de morte mea. e Neq; formidet.
hoc addit eos assecurādo: qz timebat mori cū eo. f Au-
dīstis qz ego dixi vobis: vado & venio ad vos. q. d. nō sicut
cedo a vobis p mortē qm adhuc vobis apparet post meā
resurrectionē. g Si diligenteris me gau. vtqz qvado
ad patrē. Ibi acci
piſ ſi pro qz: et cft
ſenſ ac ſi dicit: qz
diligē me per pñs
debet gaudere: qz
p morte vado ad
pñz me exaltatēt
clarificatē. Quali
em christus clarifi-
cat⁹ eft & exalta-
tus pter ei bñili-
tate i cruce freqū-
ter ſupra dictū eft
b Quia pat ma-
ſor eft me. non fin-
ditatē in qua fili⁹
eft equalis patri:
ſed fm humana-
tē in qua filius eft minor patre. Efq hec litera ſic dete-
at intelligi: pateat qz christus loquif te ſeipſ fm illam na-
turā in qua couent ci mori & exaltari: hoc autē nō potest
effe in natura diuina que immortalis eft & magnitudine
infinita: ſed natura humana in eo poterat mori & exalta-
ri. Et ex hoc patrē falſitas arri qui ex hoc loco arguebat fili⁹
um in diuini a patre diſtingui in eſſentiā: qz nō loquif
te filio fm diuina naturā fm humana tñ. i Etnū
dixi vobis pñqz ſiat vt cū factuz fue. credatis. l. qz nō tñ
ſum homo qui mori pot & exaltari: ſed etiā deus qui certi-
tudinaliter pñdico futura contingentia qd eft. pñm ipz dei-
ſim qz dicit Eſa. xl. Annuntiabit nobis q ventura ſunt in
futuru & ſciem⁹ qz dñ eftis vos. hoc addit christus: qz imme-
diata locutus fuerat de ſua humanaſtē. Modus. n. hu-
ius euāgelistē eft: vt dictū eft frequēter: cū refert aliqđ p-
tinens ad christi humanaſtē in qua eft minor patre ad-
iungere aliqđ pteinens ad deitatem in qua eft & equalis patri
qz credere vtrqz eft de neceſſitate ſalutis. k Yam nō
multa. Hic ponit ſecunda ratio pter quā apli tebebat cō-
ſolari d̄ morte christi. l. qz illa mors nō erat culpabilis ſed
magis virtuosa: hoc eft qd dicit: k Yam non multa
loqu vobis. i. in hoc mortali corgo exiftis qz tempus
ſue captiōnis erat. pñqñ. l. Venit em̄ princeps mū-
di hui⁹. i. dyabolus qui eft princeps homini mīdanorū
nō per creationē ſed p ſeductionē. Venit autē ad christum
ipm tentando in dēſerto & principes iudeoz cōtra ipſuz
incitando. m Et in me nō habet quicqz. i. nullū pecca-
tū: p pñs nullā mortis cauſam: qz mors intravit in mū-
duz p peccatū: vt dicit ad Ro. v. Et qz posset queri ex quo
in tenō eft cauſa mortis: quare ergo morieris? Ido huic
tacite questioni r̄ndet dicens: n Sed vt cognoscat
mūdus qz diligō patrē i. ad hoc ſuſtineo mortē & omnes
cognoscat qz hoc pcedit ex dilectionē quā habeo ad patrē
qz deus pater christo homi inspirauit volūtātē patiendi
pꝝ ſalute mūdi ex maxima cbaritate qua diligē boiem⁹
o Et ſicut mādatū dedit mihi pater ſic facio. i. et obedien-
tia ad patrē libētē ſubco mortē. p Surgite eam⁹
hinc. Querit hic de loco ad quē christus durit dicipulō
ſuos cū dicit: Surgite eamus hinc. Ad hoc dicit hilari⁹
ir. de trini. qz de loco in quo comederat agnū paſchalē
dixit eos ad locū in q̄ erat tradendus. Sed h̄a ſequens
vide repugnare: qz in principio ca. xviii. dicit: Hec cum
diriſſeret iefus: egrediuſ eft cū dicipulō ſuis traſ torrentē
cedron: vbi erat hortus in quez introuit ipſs & dicipulō
eius. Sciebat autē iudas q tradebat cū locū. Et quo patrē
qz illa vba q ab hoc loco ſequiſ vſqz ad principiū. xvii.
ca. dicit iefus dicipulō ſuis extra locū in quo erat tradē-
dus: pter qd ſciendū: qz ipſs morti ſuc pñqñ ardua &
difficilia volet dicere dicipulō ſuis: vt p̄z ex ſequiſ
Ad intelligentium vñ talia requiriſ attentio animi. talis

autē attentio erat impedita in ap̄lis ex paſſione timo-
ris: t ido dixit ipſs dicipulō ſuis: p Surgite eam⁹
hinc. i. ad aliū locū magis ſecuri: qui tñ ille locus fue-
rit determinate nō exp̄niſ: videbat eam⁹ ipſs dicipulō ſue-
timore mortis pterritos: tum rōne tñ ipſs qz nō erat: ve
ſupra dictū eft: tuſ rōne loci: qz

adbuc erant in
medio ciuitatis
vbi comederat
agnū paſchalē:
et ideo timetē
capi ab hostib⁹
qui p̄tinuerat circū
uoluebat oclōs
ad oſtū tomus
et ideo dixit eis:
Surgite eam⁹ q. d.
eam⁹ ad aliū lo-
cū magis ſecur
et ſecreto vbi
melius atceda-
tis ad ea que di-

m̄z in me non habet quicqz.
"Sed vt cognoscat mūdus
qz diligō patrē: et ſicut mā-
datū ſedit mihi pater: ſic
facio." Surgite eam⁹ hinc.

Lapitulū. xv.
Ho ſuſ viris ya: p̄z
me⁹ agricola eft. Oem
palmitēt me nō feretē fru-
ctuz tollet eū: z oem q fert

cenda ſunt vobis.

In ca. xiiij. vbi dicitur in poſtilla: Ad hoc dicit bila-
rius. ix. de trinitate.

Additio. Hiliarius nō fecit mentionē niſi de duobus loc⁹
tm̄ qui ſunt termimi pñcipiales i bac materia. ſ.
de loco aſſignato pro eſu agnū paſchalē a quo
pñcipaliter eruit t de loco ad que pñcipaliter venit:
vt ibi capēt: de loco autē medio in quo ſuit cum ap̄lis
vt eis diceret ardua & difficultia qui eft locus medij in
ter duos predictos. Hiliarius nō fecit mentionē ſicut
etiā euāgelistē qui duos locos primos teſtarauerūt.
Itū vñ locum mediū minime designauit vñ ſen-
tentie bilarij littera nō repugnat. vt p̄z intuenti.

Repliſa. In ca. xiiij. vbi dicit: Surgite eam⁹ hinc. Dicit
poſtillator manifeſte oſtendit qz christus fuente
in alioſ loco medio inter tomū in quo come-
dit paſchā t horū in quo illa verba notabilia dixit
dicipulō. vnde dicit hilariū non cōſonare littere qui in
ſt. de trini. ſe reſtrīgit ad ſolū illa duo loca: qz burgē.
egreſſerat dicit euāgelistā etiam ſicut hilariū non ex-
preſſiſ ſed ſatiſ manifeſtu eft ex littera
qz ſuerit mediū locuſ qz uis nō determinate exp̄mat.

Capitulum. xv.

E Ho ſuſ viris. Poſtqz ipſs oſolatus eft dicipu-
los de ſua morte bic oſolat eos ſtra tribulati-
ones imminentes eis er iudeoz t pñcipū mūdi
pſecutiōe. ſ. diuidit in duas ptes: qz pño p̄mitit ga-
bolā: ſecondo pſecuēt ipaz: ibi. Fa ſuſ mūdi eftis. Para-
bola aut ista eft de trib⁹. ſ. de vite: de agricola: t de viti
cultura: vt patebit pſequido. d. g. E Ho ſuſ vitis
vera. Sicut em̄ vitis materialis h̄z lignū vile t deſpe-
ctu: t quali inutile videb̄t cū tñ fruct⁹ optimos habeat
ita ipſe in hūana nā videbāt abieſt viliſ t deſpeci⁹: t
tñ p̄ eius builitatē ſecut⁹ eft fruct⁹ glioſus. vñ. na-
ture ſunt vitis t palmitēs: t ideo ipſe dī vitis rōne bu-
manitatē i qua na ſi fideli⁹ ſilis. b Etpaē incus
agricola c. qz plenitudine ḡe t veritatis infudit t plā-
tauit in ip̄o hoſe: vt dictū eft in. j. c. Scicdū aut qz cul-
tura h̄z vñce nō h̄z p̄ ſe locū circa ip̄m ſhipitē: qui e
ip̄e christ⁹: qz in grā t ſcietia habituali nō pſecit: ſed to
tum a pñcipio habuit nec habuit peccatu tollendū et
purgandū: ſcultura h̄z vñce circa palmitēs cōſiſit
ideſt fideles ip̄o adherēt: quoꝝ aliqui ſola fide ad-
herētō p charitatē opante: t iſti abſcindēt p adēna-
tioſ ſentētā: o ſubdit. Omne palmitē in me nō feretē
fructū tollet eū. Alii autē adherēt ip̄o p fidē opante
charitatē: t de iſti ſubditur: c E omne qui fert
fructū purgabit eū. qz mūdi tribulatiōes qz ſunt quedā

Johannis

medicine et purgatiois. **v** Ut fructū plus afferat. Sicut enim in vite materiali aliqui palmites etiā fructu si rescidunt: ne humor nimis dispagat et sic vetus vniuersitatis fortificat et magis fructificat: sic et tribulaciones iocunditate vite p̄ntis a fidelib⁹ rescindentes: corda eorum retrahunt ab amore mundi.

sic intra se collecta feruentur et ferunt in te: et faciunt maiorem fructū bonorum oper. **e** Jam vos. Hic p̄sequitur parabolā: et p̄mo q̄tū ad palmitū adhesionē secundo q̄tū ad eorum purgationē ibi. Si mundus vos odit. Prīa in duas: q̄r p̄io discipulos ad adherendū sibi inducit. Secundo declarat i quo ista ad beatis p̄sistit: ibi. Sic dilexit me. Circa prīmū ponit quatuor rationes quare fidèles debent xp̄o adh̄erere q̄ fidem sicut palmites ad vitę. Prima ratio sumit ex palmitū adh̄erentium fructificatione: q̄r aliter nō possunt fructū facere: et hoc est qd̄ dicit: **e** Jam vos mudi estis. q̄r apli⁹ et doctrinā christiana erat segregati ab errorib⁹ iudicatae substitutionis: ideo cocludit: **f** Manete in me et ego in vobis. p̄ fidē charitate formata: per quaz homo est in deo et deus in homine. **g** Sicut palmites nō potest farinam māſe in vite. Hoc sensibiliter videtur in vite materiali: q̄r facere fructū nō potest nisi p̄ticeps sit humoris et pinguedinis ipsius stipitis. **h** Sicut nec vos. potestis fructificare opib⁹ meritorum. **i** Nisi in me manescit. p̄ participationē gratie et veritatis. **k** Ego sum vitus et vos palmites. q. d. si vultis fructificare manete in me. **l** Siquis in me. Hic ponit secundā ratō adh̄erēdi christo que sumit ex palmitū nō adh̄erentium punitione cui dicit: Siquis in me nō mansuet. veracitatem p̄ charitatē formata: q̄uis maneat apparetē p̄ fidem sine opibus que mortua est. **m** Mittet foras per absconſionē in morte: q̄r tūc separabit numero a fidelibus sicut erat separatus merito. **n** Et areſct: q̄r christiani in q̄d̄ viuunt habent aliquę virorē: p̄ter christianitatis nōmē: sed in morte eu amittunt: quia tūc apparet q̄ nihil eis p̄fuit: et adhuc magis in futuro iudicio apparet: ideo sequit: **o** Et colligent eū. s. angeli executores diuine iusticiet tollentes zizania et medici tritici p̄. **Et** in ignē mittet. s. infernale. **q** Et ardet. sine fine impetuitate pene. **r** Si māſeritis. Hic ponit tercia ratio: que procedit ex impletione voluntatis fidelium christo adh̄erentium: et hoc est qd̄ dicit: Si manescitis in me. fide formata charitate. **s** Et verba mea in vobis māſerint. nō solū corde intelligendo sed etiā ope adimplēdo. **t** Quodcumq̄ volueritis petetis et fieri vobis. hoc in intelligendū est li petant pie. i. de pertinēbus ad salutēz: q̄r exaudiunt in alijs fr̄quēter nō expediteis: et p̄seuerate: q̄r illud qd̄ petis etiam pertinet ad salutēm non semper statim dāta deo: sed differt ut cōgruo tempore def̄ et p̄o se: q̄r oratio sanctior de salute aliorū aliquid impedit nō. p̄ter defectū orantis sed illi⁹ pro quo orat: his autē tribus cōcurrentib⁹ semper oratio exaudīt. **v** In hoc clarificatus est. Hic ponitur quarta ratio que procedit ex diuina glorificatiōe quā

quilibet debet desiderare: magis etiā q̄ suum bonū p̄mū Diuina autē glorificatio reluet in fidelibus christi adh̄erentibus q̄ fidem ex dilectionē opantē: et hoc est qd̄ dicitur: **v** In hoc glorificat⁹ est pater meus et fructū plurimum afferatis. in multiplicatiōe bonorū operū. **x** Et efficaciamini mei discipuli perfecte adh̄erēdo imbi. **y** Sicut dilerit. Postq̄ horū tatus est christus discipulos ad adh̄erēndū sibi: hic consequēter ostēdit in quob⁹ mōi adhesio p̄sistit. Et dividit in duas: q̄r p̄mo ostēdit q̄r hec adhesio cōsistit in dilectionē secundo ostēdit q̄r dilectio cōsistit in mandatorū obseruationē ibi. Si p̄cepta mea dicit igit: **y** Si cut dilexit me pac et ego dilexi vos. i. ad idem bonū p̄sequēndū nō tñ equaliter. Diligere enī ē velle alicui bonū deus autē pac vult bonū diuinū chri-

sto homini: non solū bñm vñionē que est p̄ opationē in fructuōne boni vera: sed etiā bñrreale vñionē suppositi fidelibus autē vult bonū diuinū tñ bñm vñionē gratie et glorie que esti fructuōne nec tñ ita p̄fecte fruūtur sicut aia christi. **z** Manete in dilectionē mea. hoc dicit ad ostēdendū q̄ deus nullū cogit ad fidem et dilectionē. **a** Si p̄cepta mea. Hic ostēdit q̄r dilectio cōsistit in mandatorū obseruationē. Et dividit in duas: q̄r primo facit qd̄ dictū est: secundo responderē cūdā questionē que sibi posset fieri: ibi. Hoc ē preceptū meū ut diligatis tc̄. In prima parte dicit sic: **a** Si p̄cepta mea ser. ma. in dile. mea. Timo. em̄ tñ mū. q̄ est ociosus: et idco si est in corde ostēdit in opere: et p̄ hoc homo disponit ut charitas in ea augmentet: et p̄sequens adhesio ad christū fortificet. **b** Sicut et ego precepta patris mei seruauī tc̄. q̄r christus et amore ad patrē fact⁹ est obediens vñq̄ ad mortē: et h̄z philipe. ii. et p̄ hoc vñio eius ad patrē augmentata est in q̄d̄ gloria aie deriuata ē ad corpus eius i sua resurrectiōe. **c** Hec locut⁹ sum vobis. hoc addit ne forte aliquis crederet q̄ p̄ter se non p̄ter nos ad p̄dicta inuitaret: ideo subdit: **d** Et gaudiū meū sit in vobis. gaudiū em̄ christi homis p̄sistit in coiunctione ad deitatiōē modis p̄dictis: ad quā etiā p̄ueniēt p̄ mandatorū obseruationē alio tamē modo q̄r ip̄s ut dictū est: **e** Et gaudiū vestrū impleat. qd̄ nō potest esse nisi in gloria celesti: q̄r nihil citra teūz p̄t replere coz humanū: p̄ter qd̄ dicit Aug⁹ libro confit. Inquietū est coz mēi comine donec requiescat in te. **f** Hoc est p̄ceptū. Hic responderē cūdā questionē que sibi posset fieri: q̄r posset aliquis dicere tu admonuisti nos adh̄erētib⁹ et diristi: q̄r hec adhesio cōsistit in mandatorū obseruationē sed ostēde nobis ulterius obseruādi modū: ideo dicit q̄ modus obseruandi est p̄ dilectionē dei et p̄ximū: q̄r in his duabus tota let pendet. p̄bete: ut habeat Math. xiiij. cui⁹ ratio est: q̄r oia bona oga ex claritate p̄cedit: p̄ter qd̄ dicit Grego. Sicut multi arborū rami ex una radice producent multe virtutes ex una charitate generant et ad charitatem ordinant: p̄ter qd̄ dicit apli⁹. **g** Timo. i. Finis p̄cepti est charitas. et hoc ē qd̄ dicit: **h** Hoc est p̄ceptū meū ut diligatis inuicē. Licet autē in dilectionē pri mi includat dilectio dei tanq̄ principalior: q̄r proximus nō est diligēdus nisi p̄ter ten: tñ salvatorib⁹ magis faciat mentiōē exp̄ssam de dilectionē p̄ximi cū. d. inuicē. quia

Evangeliū

intendebat ap̄los inducere ad fideliū edificationē & cōsolationē & tribulatiōs sustentandā ad q̄ necessaria est charitas primi. g Sicut dileri vos. i. efficacitē gratuite & re ce sicut expositū est capi. p̄cedēti. Qz autē xp̄s sic dilexit p̄bat cū subdit: b Maiorē bac dilectionēz tē. hoc autē fecit xp̄s ergo tē.

Quatuor em̄ diligēda sunt ex charitate. l. deus: aia: p̄ primus: r. corp̄: p̄ p̄priū: video cū charitas sit ordinata. p̄ ip̄o deo q̄ est p̄mū & maximū diligibili le ex charitate: de bene alia tria expo ni sicut mīr̄. p̄ maiori: p̄ aia aut̄. p̄ p̄ria debet. prim̄ & cor pus. p̄p̄riū st̄emmi p̄ salute. prim̄ debet vita corporalis exposuit: r. video cuz corp̄. p̄p̄riū sit maximū bonū. q̄d no bis financer. p̄ p̄timo exponendum ideo pat̄ q̄ in tali expositōne est ma-

ximū signū dilectionis ad. p̄mū: veritātē q̄ obseruatio mādatoz nō solū inducit ad dilectionē p̄mū: se p̄cipiālius ad dilectionē dei: ideo subdit: Vos amici mei estis si feceritis que ego p̄cipio. et q̄ amici reuelant̄ secreta: iō subdit: I Jam nō dicā vos seruos. i. timore seruuli subiectos tñ amore filiali erant subiecti: et hoc mō apli aliquā dicunt̄ serui. Ro. 1. Paul̄ seruus ihu xp̄i tē. k Quia seruus nescit qd faciat dñs eius. hoc vidēt̄ in humānis secreta tñ reuelant̄ filii: huiusmodi erat apostoli q̄ xp̄o erat subiecti amore filiali: ideo subdit: I Vos aut̄ diri amicos tē. nota feci vobis. hoc nō est intelligendū de omnib⁹ simpliciter & absolute: q̄z apostoli nō habuerunt tantā plenitū dñm sc̄ietē sicut xp̄s: sed est intelligendū de omnib⁹ p̄mētibus ad eoz statim: cuiusmodi sunt ista que p̄minent ad eoz salutē: r. fidei & morū p̄dicationē: r. ecclesie gubernatiōnē. Et q̄z ista coſeruit ad utilitatem fideliūm̄ ip̄o christi: ideo subdit: m Non vos me elegistis tē. Duplex est em̄ electio fideliū. Una eterna que est idēz quod p̄destinatio diuina: r. hec electio ap̄loz & aliorū fideliū est a solo deo ex mera liberalitate. Illia est temporalis. l. vocatione ad fidem & gratiā et aplatū & huiusmodi. et ista vocatione est effectus p̄mētū illud ad Ro. vii. Quos pre destinavit vos & vocauit. & sic apli electi sunt a christo tpe gratie. n Et posui vos. i. firmē dispositi. o Ut ea tis. p̄dicanter. sicut supra exposuit est eodem capitulo. r Hec mādō vobis ut diligatis inuicē. In hoc cōcludit intentū p̄ hoc signās q̄ omnia p̄dicta dixit eis ad hunc finē. s. ut mutuo se diligant. s Si mādus. Hic agit de palmitū adberentū purgatiōe p̄ tribulatiōes futuras p̄tra ipsas eos p̄solando. et diuidit in tres: q̄z p̄mo ad eoz cōsolationē rōnes inducit. secundo eas exponit̄ b̄. Memētote. tertio excusatōes p̄sequentiū excludit: ibi. Si non venissem. C̄re p̄mū ponit duas rōnes: prima sumit̄ exemplo sui. Mēbra em̄ refutare nō debet. q̄d tōz capitūs cū nō sunt maioris dignitatis immo minoris: xp̄s aut̄ caput est ap̄loz: et ideo exemplo xp̄i debent patiēter tolerare tribulatiōes p̄sequentiū: & hoc est quod dicitur: s Si mādus vos odit. hic accipit̄ si pro q̄. q. d. q̄ futu rū est q̄ mādus vos odiat. t Scitote. ad cōsolationē

vestrā. v Quia me p̄mō vobis odio habuit. p̄p̄t q̄d dicit Auḡ. in sermone: Recusat esse in corpe qui odiū non vult sustinere cū capite. Secunda ratio sumitur ex pte mādi. similitudo em̄ est causa dilectionis fm̄ illud Eccl. xiiij. Om̄e aīal diligit sibi sile. & dissimilitudo est cā oīj. Ap̄ stoli aut̄ dissilicē erāt tomib⁹ mā danis: & idō nō debebat admirari si p̄secutōnes sustineret ab ipsi. et hoc est q̄d dicit: r Si de mādo fuisset: mādō q̄d suū erat diligēt. Quia vō de mādo nō estis: h̄ ego elegi vos de mādo: p̄pterea odit̄ vos mādō. b̄ Memētote fm̄os mei: quēz ego diri vobis. b̄ Nō ē seru⁹ maior dñs suo. b̄ Si me p̄secuti se: & vos p̄sequent̄. b̄ Si fm̄onē meuz

secutores apostolor̄: aliquos tñ mādanis & malos nō diligebant: sed magis p̄sequabant̄ vlatrones & p̄donēs et huiusmodi quos interficiebant. Dicendum q̄ malū nō potest esse purum quin babeat aliiquid de bono: aliter seipsum destrueret: fm̄ p̄blosophū. iiii. eth. Licet igit̄ p̄incipes illi qui p̄secuti sunt apostolos cētē mādanis et mali q̄tum ad superbiā & infidelitatem & huiusmoditam̄ aliiquid bonū babebat: ut pote iusticiā dementiā: vel aliqua huiusmodi: sicut legē de troiano & multē alijs p̄ncipib⁹ mādanis: & sic p̄sequabant̄ latrones & p̄donēs in q̄tū erant c̄s dissimiles in bono iusticie: sicut ecō vero p̄sequerant̄ aplos & talios fideles in q̄tū erāt c̄s dissimiles in infidelitate. Sed adhuc diceres: quia sunt aliqui mādāni in eodem vicio cōmunicantes qui tamē lese p̄secutūr ut superbi & cupidi: p̄pter hoc dicendum q̄ duplex est amor: l. amicitie & cōcupiscentie. In amore aut̄ amicitie similitudo est causa amoris: q̄z amicus vult amico bonū in q̄tū apprehendit ipsum quo dāmodo vñ sibi: quia amic̄ est alterip̄ fm̄ p̄m̄. hoc autē non est per realē identitatem sed per conformitatē. Si autē non est in amore concupiscentie qua aliquis vult sibi p̄s bonū: et ideo quāt̄ plus diligēt se amore cōcupiscentie q̄z alius sibi similem amore amicitie tanto odiit eum in q̄tū impeditur per eū a cōsecutiōe boni amati: et sic vñ superbus odit alterū in q̄tū surripit sibi singularē excellētū quā cupid: & auarū silt auarū: in q̄tū arripit sibi lucru q̄d desiderat: et sic de aliis. z Memētote. Hic exponit̄ rōnes p̄dictas: & primo p̄mā: secundo secūdazib⁹. Sed hec oīa. Prima ratio erat de p̄secutiōe illata xp̄o et aplis inferante: & q̄tū ad hoc dicit: z Memētote sermo. mei quēz ego diri vobis. s. xiiij. ca. a Nō est seru⁹ maior dñs suo. b̄ aut̄ p̄s vocauit eos vñ. ca. et hoc idem repetit̄ nō est cōtra illud q̄d in hoc capitō dicit: I Jam nō dicā vos seruos. Seruit̄ em̄ quā aplis attribuit nō est aliō q̄ subiectio ex amore filiali ad xp̄m̄ q̄ dicit̄ seru⁹ large. Seruit̄ aut̄ quā ab eis excludit est timoris seruulis q̄ a charitate excludit: et b̄. l. Job. iiii. b̄ Si me p̄secuti sunt. & vos p̄se. s. i. p̄ q̄. d. q̄ me p̄secuti sunt de facto: nō est mirū si vos p̄sequent̄ in futuro. c Si sermonē meū seruauerint & restū seruabit̄. Hic potest accipili si duplicitē: l. pro quia et pro nō: quia aliqui verbū ch̄risti deuote suscep̄t̄: et h̄ic dēm̄ lazarus & sorores eius & siles: & alia

Johannis

Atempserunt sicut scrite et perbarisci: et similiter fuit de apostolis quod alioz eos teuote audiebat: sicut per de cornelio Act. et in plurim aliis locis: et multi eos tempserunt et a se repulerunt: ut per act. xiii. ubi barnabas et paulus dixerunt Eboris oportebat proximo loqui verbum dei: sed quoniam repellit illud et induit gnos et.

Dicitur hec oia. Hic exponit secundum sermonem suum quod fuit de odio mundano erga apostolos: cuius causam explicat dicens: Sed hec oia faciet vobis propter nomen meum. i. propter confessionem et predicationem nominis mei. c. Quia ne faciat eum qui misit me. i. deus patrem. **C**ontra hunc videt illud per. lxxv. Motus in iudea deus. **D**icendum quod habuerunt noticiam de terminata de unitate dei: de pluralitate autem personarum non habuerunt noticiam nisi superiores scripturas intelligentes tam illa noticia fuit obscura: quod ante tempus christi non fuit mysterium trinitatis ad plenum reuelatum. Illa etiam noticia quam habebat de hoc iudei fuit eis obscurata ex odio quod coceperat ad doctrinam christi: et sic licet cognoscet in quantum est pater omnium per creationem: non tamen cognoverunt eum in quantum misit filium suum ad salutem credentibus tamen ignorantia non excusabat eos i. persecutores christi et aploz: quod procedebat ex odio et inuidia: ut dictum est. Similiter ignorantia non excusabat tyrannos aplos et alios fidèles persequeentes: quod procedebat ex obstatone eorum in peccato idolatrie: quod per hoc quod videbatur per apostolos fieri signa virtutis diuinae: et tamen permanebat in infidelitate: quod aliqui attribuerat scientiam magice et male.

FSi non venissem. Hic ostendit persecutores tripi et fidelium inexcusabiles: et hoc ostendit dupliciter: primo ex his que facta sunt in christi punita: secundo ex his que facta sunt in eius absentiâ: ibi. **C**um autem venerit. prima in duas quod primo ostendit eos inexcusabiles verbis: secundo facit ibi. Si opera. Circa primum secundum quod doctrinam christi fuit ita munda pura et perfecta: ut per intuēti: et dictis prophetarum et apostolorum impletiora: ut per presentem novum testamētū veteri. Item sic fuit confirmata miraculis soli deo possibilibus: quod sufficieret debet convincere audientes ad credendum: propter quod dicitur Nicodemus. S. iii. ca. Scimus quod a deo venisti in magister. Nemo enim potest haec signa facere quem facis nisi fuerit deus cum eo. propter quod infidelitas iudeorum fuit maximus peccatum: et hoc est quod dicitur. f. Si non venissem. hoc dicit quod eius aduentus erat eis: plusminus in lege et prophetis. **G** Et locutus fuisse eis. Ita non quod in aliquibus libris interponitur non est de textu: sed resumunt ex precedenti clausula. **H** Decatii non haberet. s. peccatum infidelitatis in me: quod dicit specialiter peccatum propter eius gravitate: tamen sine hoc habebant bene alia peccata et ante habuerant. **I** Qui me odit et patrem meum odit. Hoc subdit ad ostendendum quod execratio iudeorum: doctrine et efficacie non creditur: peccatum ex inuidia et odio contra ipsum. **K** Si opera. Hic ponit secunda ratio ad ostendendum eos inexcusabiles: quod procedit ex opibus factis a christo que fuerint ita magna et virtute creature transcedentia quod nullus aliud fecerat ante talia: ut patet in illuminatione ceci nati: et in suscitione lazari quadriduani: et in supernaturali celi-

psi in passione christi: et video si illi qui fuerint increduli moy si et prophetis fuerunt grauiter puniti inexcusabiles reputati: multo fortius isti: et hoc est quod dicitur: k. Si opera non fecisset in eis que nemo aliud fecit peccatum non haberet. scilicet infidelitatis in me licet haberent alia peccata.

L Huc autem et videtur secundum opera.

M Et oderunt et me et patrem meum quod ex odio ad proximum ipsius opera tanquam maligna attribuebatur bezechub principi demoniorum ut habeat Math. xii.

N Sed veracim pleat falso. hic ut tenet consecutum: quod ex odio eorum secura et impletio illius sermonis.

O Qui in lege eorum scriptum est. s. p. xxviii. p. Odio habuerunt me gratias. i. sine causa immo ecclorario habebant causam amandam cum ex beneficio

cum eis impensis in docendo eos et sanando infirmos eorum.

Q Cum autem venerit. Hic ostendit eos inexcusabiles per ea que facta sunt in christi absentia: videlicet per aduentum spiritus sancti super apostolos post ascensionem christi: quod fuit signum manifestissimum ad doctrinam christi confirmandum et hoc est quod dicitur. q. Cum autem venerit paracletus. id est consolator. s. Quem ego mittam vobis a patre. In hoc ostendit spiritus sancti procedentem in quantum dicit se illumittere. t. Spiritus veritatis qui a patre procedit. In quo ostendit spiritus sancti a patre procedere: quia procedit ab eterno. v. Ille testimonium probabit de me. Quem enim homines prius illitterati et simplices de profunditate scriptriarum subito plane loquerentur et in omnibus linguis fuit maximum signum ad confirmandum fidem christi. x. Et vos testimonium probabit in predicando omnibus populis.

y Quia ab initio mecum estis. Non est intelligendum quod fuerint cum eo a principio vite eius: sed ab initio sue predicationis quoniam incepit docere et miracula facere.

Capitulum. xv.

H Ecce locutus sum. Postquam christus aliquas rationes posuit ad discipulos consolationem: hic magis explicat suam intentionem: et dividit in tres: quia primo dicta explicatio ponit: secundo eius effectus ostendit: ibi. Hic sunt ei discipuli. tertio intentum elucidatur: ibi. Hec locutus sum. prima in duas: quia primo ponit rationes quibus consolatus est eos de tribulationibus futuris: et hoc ut continet se ad dicta immediate procedentia. secundo explicat rationes consolatorias de recessu suo: ibi. Et nunc va. prima in duas: quod primo exponit intentionem suam: secundo subiungit dicti rationes: ibi. **D**icit vero ab initio. In prima ergo parte dicit sic: a. Decllocutus sum. i. ad consolationem vestram propter futuras tribulaciones. b. Ut non secundum cadendo per impatientiam quoniam euenerit vobis. Scandalizare dicit a scandalon grece quod significat impactionem pedis per quam homo ruit: et ad similitudinem huius in spiritualibus dicit quis scandalizari in tribulatione quoniam est ei occasio cadendi per impatientiam. c. Absque synagogis faciem vos. Incipit hic explicare in particulari tribulaciones futuras inter quas electio de synagoga reputabatur magna sicut apud nos electio de ecclesia per communicationem. d. Sed venit hora de propinquuo. e. Ut ois qui interficiuntur arbitrabantur se obsequium prestare deo celi. Ista tamen ignorantia eos non excusabat: ut dictum

Evangeliū

est. Alio mō expōnit de teo opinatiue dicto: fī errorēm
gentiliū: t̄ sic gentiles interficietēs xp̄fideles credebat̄ se
obsequiū p̄stare teo. s. ioū vel saturno vel h̄moi. f. Et
hec faciet̄ vobis. exponat̄ sicut capitulo p̄cedēti. g. H̄z
hec locu. suz v̄. vt cū re. ho. eorū remi. qz ego dixi vobis. vt
facilī tolerer̄ tan
qz pdic̄ta vobis ab
eo qui certitudina
liter p̄ tenūciare
futura contingētia.
Ista em̄ predicit̄
chr̄stus aplis vt p̄
uideret̄ sibi de pa-
tientia qz min̄ fe-
riunt facula que p̄
uidentur: vt dicit̄
Greg. Cuī rati-
one assiguit̄ nullū
in libro de tūscula-
nis questionibus.
Dīa n. bīna tma
la corporalia mīora
vidēnt̄ t̄ min̄ p̄-
derant̄ p̄ntia qz fu-
tura: vñ sensibili
videm̄ qz alio bo-
na t̄palia vñ corpa-
lia t̄lectabilitā m̄l-
tū desiderant̄ anq̄
babēt̄ hita vñ pa-
rū app̄cian̄: nūnc
aut̄ ita est qz cum alio sibi p̄uidet̄ contra mīla futura
app̄chendit̄ ea quasi quodāmodo p̄ntia: ideo vident̄ mi-
nora. h. Hec aut̄. Hic subdit̄ sui dicti rōnēm videlic̄
quare tūc ista dixerit̄ eis t̄ nō a p̄ncipio vocatiōis ip̄oz
dicens: Hec aut̄ vobis ab initio nō dixi. hoc est ista verba
ad p̄solationē restr̄ t̄ futurā tribulationē: vt p̄tz mat̄.
x. vbi tribulatiōis p̄dicunt̄ aplis nō t̄ p̄solādo eos sicut
hic: t̄ subdit̄ causa: i. Quia vobis̄ erā. p̄fortans v̄s
mea p̄ntia corporali sed qz mō iminet̄ recessus mei indiges-
p̄tra talia cōsolari. k. Et nūc vado. Hic explicat̄ rati-
ones consolatorias de recessu suo que fuerunt tres. Alia
fuit de p̄missione sp̄issanci. Alia de p̄missione rēdit̄ sui.
Alia de p̄missione accessus eoz ad patrē secundā explicat̄
ibi Modicū. terciā ibi: In illo die. qz̄ non furent̄ su-
pra posite: codē ordine. Prima in duas: qz primo p̄mit-
te p̄ recessum sui donū sp̄issanci. secundo ōndit̄ efficaciā
bu. vñ dom̄ib. Et cū venerit̄. Dicit̄ ḡ p̄rio sic: k. Et nūc
vado ad eum qz misit̄ me. qz impleri officium p̄dicationis
mee: Et nemo ex vobis interrogat̄ me quo vadis: Sed
hoc videat̄ p̄tra illud qz. d. dictū est ca. xii. vbi pet̄̄ quesit̄
uit: Qne quo vadis. et. viii. dirū. L. bo. Qne nescim̄ quo
vadis. q. d. vellemus scire. Hic dñi qz̄ i principio p̄sp̄ lo-
cūt̄ est cis tūmodo de suo recessu: et tunc bene queuerūt̄
quo iect̄: vt allegatī est. Sed postea interposuit̄ de tribu-
lationib. cis futuris in quibus imperfecti t̄t̄to sti-
p̄facti t̄t̄to qz oīno obmutuerūt̄: t̄t̄to quasi expro-
brandō dixerit: l. Et nemo ex vobis interrogat̄ me t̄c.
g. d. ex timore t̄ tristitia facti estis muti: et hoc p̄z p̄fam
lequētem cum dicerit̄: m. Sed qz hec locut̄ sum vobis
de tribulatiōib. futuris. n. Tristitia ip̄lemt̄ cor vñ
Et qz cū hoc tristabāt̄ de recessu ch̄risti de cuī p̄ntia cōfi-
debant̄ in tribulatiōib. cōsolari: deo subdit̄: Sed ego
veritatē vobis dico: expedit̄ vobis vt t̄ ego vadā. t̄ subdit̄
causam dicerit̄: o. Si cīmō abiero paciūt̄ nō veniet̄
ad vos. qz plenitudo sp̄issanci non erat̄ danda nisi post
ascensionē ch̄risti. p. Et cū venerit̄. Hic ostēdit̄ efficaciā
illius dom̄i: t̄ hoc in tribus: primo respectu ip̄ius mūdi:
secundo respectu aplorū: ibi. Hic habeo. tertio respectu
ch̄risti: ibi. Ille me clarificabit̄. Effectus aut̄ sp̄issanci re-
spectu boī mūdialiter vñmet̄ est arguūt̄ ip̄oz: et hoc ē

qd̄ dicit̄: p. Et cū venerit̄ ille arguet̄ mūdū: i. arguē
dū t̄ p̄demnādū ōndit̄ de trib. f. q. De peccato. in-
fidelitatis in xpm̄ qz sine fide mediatoris nō remittit̄
aliō peccatum. r. De iusticia. s. xpi quā nō accepta-
uerūt̄ boies mūdāni. t. Quia ad patrē vado. Per
hoc em̄ qz cb̄stus ad p̄z re-
diēs resurrect̄
t̄ ad celū ascen-
dit declarata ē
iusticia eius fm̄
qz arguit̄ petrus
act. n. Iesu zna-
zarenū virū ap-
probatī a deo.
sequit̄: Hic ie-
sūz resūscitauit̄
deus cuī oēs te-
stes nos sumus
dextra ḡ dei exal-
tatus t̄c. Et b̄z
iusticie ch̄risti de-
claratio erat p̄-
secutor̄ eī ma-
nifesta arguūt̄
et p̄demnatio
t. Et iā nō vi-
debitis me. pre-
sentia corporali
habitantē vobis̄
qz post alcēsōz

nō viderūt̄ eū lic̄z post resurrectionē aliquāt̄ cis āparet̄
an̄ ascensionē: t̄n̄ nō habitabat̄ cū eis sicut ante: qz iam
nō erat̄ i mortali corpe. v. De iudicio aut̄: qz pr̄in-
ceps bu. mūdi. i. dyabolus: sicut. s. expōsitū est: capi-
tū. x. Iaz iudicat̄ est. i. p̄dēnat̄ diuina sua tan-
qz obſtinatus: t̄ p̄ dñs omnes eī adberētes codē indi-
cio ostendunt̄ condemnabilēs. y. Hic multa.
Hic ostēdit̄ efficaciā sp̄issanci respectu apostolū: qz
sistit̄ in illustratiōi ip̄oz de p̄fundissimis t̄ altissimis
fidei secretis: thoc est qz dicit̄: Hic multa habeo
vobis dicere sed non potestis portare mō. p̄ter vestrā
imperfectionē t̄ eoz ardūtarē. z. Cū aut̄ venerit̄ ille
sp̄s veritatis. i. sp̄issanci qui est veritas p̄ essentiā et
effectiva t̄cēdō ca. a. Ille sp̄s. v̄. v̄ce. v̄s oīm
veritatē. i. necessariā ad salutē: nō solū pro p̄sonis v̄is
sed etiam ad regimen ecclēsiae t̄ fidelium instrūctiōē. Et
qz possint̄ credere qz sp̄issancus esset maior filio eo qz
debetat̄ docere eos de maiorib. ideo bñc errorem re-
mouet̄ dicens: b. Nō cīl̄ loquet̄ a semetip̄o. qz sic
nō est a se sed a patre t̄ filio ita nec a se loquit̄: ido se-
quit̄: c. Sed queūt̄ audier̄ a me et a patre: quia
tūn̄ audiē est ab eis p̄cēdere. d. Loquet̄ s. vobis:
sed nō est intelligendū hoc generaliter de omnibus que
audit̄ sp̄issancus a patre t̄ filio: qz ab eis accipit̄ scē-
tiā infinitā: sed de omnibus p̄tinentib. ad eoz salutē et
ecclēsiae regimē: vt dictū est. e. Et que ventura sit
annūciabit̄ vobis. Multa em̄ de futuris p̄ sp̄issanci
reuelata fuerit̄ aplis: sicut Johāni p̄ sp̄issanci re-
uelatus est p̄cessus ecclēsiae v̄sc̄z ad fine mūdi in apoca.
Et petro suū martyrium fm̄ qz ip̄emēt̄ dicit̄. y. Petri. j.
Sic qz v̄los est depositio tabernaculi mei: fm̄ qz dñs
christus significauit̄ mīhi. Et paulo reuelate sūt̄
future sibi tribulatiōes in bīerosolymis: vt habebut̄
Act. xx. f. Ille me clarificabit̄. Hic p̄mēt̄ efficacia
sp̄issanci respectu ip̄ius ch̄risti que fuit̄ declarato ip̄i
diuinitatis: que manifesta facta est p̄ spiritū sanctū
apostolis datū: qz sicut predictū est illud fuit̄ signū ma-
ritū ad p̄firmādū ch̄risti doctrinā: t̄ hoc est qz dicit̄
f. Ille me clarificabit̄ qz de meo accipit̄. a me p̄ce-
dendo: Nec est p̄ hoc intelligendū qz partem essentie
filii recipiat̄ qz inuisibilis est: t̄ ideo si aliquid capit̄ to-
tū capit̄: om̄ne aut̄ verbū p̄cessens ab aliquo naturalit̄

Johannis

ipm manifestat: et sic sp̄s facit pcedens a filio et totā
vus essentiā accipiens totū ipm manifestat. Quo autem
sp̄s facit? pcedit ab ipso ostendit dñs dices: s. Qia
quocumq; b; pater mea sunt. Qia cū que sunt p̄is filio
coicant excepta p̄ficiate paterna: in qua a filio distin-
guit: et per sp̄s
virtus spiratiua
filio coicat: cui
ipso pater ei nō
oponat: et bec
est ea q̄ sp̄s
facit procedit
a filio sicut a pa-
tre: qz sunt vñ
in virtute spira-
tiua: et hoc qd
sbit: b. Pro-
pterea dixi qz
meo accipit qz
d. ppter hoc dixi
q; a me pcedit:
Qia oia qcum
qz b; p̄f mea se:
q; mibi coicat
oia excepta pro-
piciata patna.
i. Modicū.
Hic explicat ea
que s. dixerat
ad eos. Isolati-
onē de suo redi-
tute et diuidit in
tres: q; a pmo
ponit dicta ex-
plicatio: secūdo ex hoc sequens discipulorū dubitatio:
ibi. Dixerunt ergo: tertio dubitatiois exposicio: ibi. Lognouit ergo. In pma igit pte ad eoz solationē ostē-
dit q temp modicū erat futurū vscz ad suū iudicium p
resurrectionē suā dicens: i. Modicū etiam nō vi-
debitis me. fin Aug. p istud modicū intelligit temp
ab illa hora quo loquebat xps discipulis vscz ad suam
passione et morte: p quā subtracta est eis: t sic non vi-
derūt eum. k. Iterū modicū et videbitis me. per
istud secūdum modicū intelligit temp ab hora sue
mortis vscz ad resurrectionē suā: qz tunc iterū videret
eum: utrumq; aut tempus modicū fuit. fin vo Chrys.
aliter expōit: qz per p̄m modicū intelligit temp
ab hora passiōis vscz ad tempus resurrectionis: t tū est
sensus. l. Modicū et nō videbitis me. q.d. tempus
in quo nō videbitis me p subtractionē a vobis in mea
morte erit modicū: tō nō tebetis desolari: p secūdum
modicū cū dicit: m. Iterū modicū et videbitis me.
intelligit tempus ab hora resurrectionē vscz ad ascen-
sionē in quo apparuit eis loquēs d regio. x: et habet
act. j. t illud temp fuit modicū respectu temporis se-
quacia vscz ad finē mundi: id est subdit: n. Quia va-
do ad patrem. q.d. qn in celū ascendā extū nō videbi-
tis me communiter loquendo nisi in generali resurrectio-
ne: ppter qd dicit Act. j. Tunc galilci qd statim aspicien-
tes in celū: hic iesus qui a vobis est assumptus in celū
sic venit quādū videtis eum. q.d. amplius nō
videbitis in terra pñctia corporali vscz quo veniet ad iu-
dicium. Oꝝ em aliquid? sanctis aparuit postea fuit ex
spali gra: sicut aparuit iohanni euāgelistae ante mortē
sua vscans eum ad celestē gloriam. Similiter t petro ap-
paruit an crucifixione suā dicens: ii. Tado romā iterū
crucifigi: sicut in crucifixione petri futura dicebat se xps
pati: Act. ix. Et illi aparuit paulo qn fuit prostratus
de celo: et habet ibidem: t ista expositio Chrys. magis
est psona verbis ipi vt post videbit magis. o. Di-
cebant. Hic ponit discipulorū dubitatio: qz in verbis
christi erat obscuritatis ex hoc qz ibi videbatur quedam

contradiccio in hoc q dixerat: Modicū et non videbitis
me. t postea: Iterū modicū et videbitis me. t ideo du-
bitauerunt de intellectu isto: et verbo: et pater: littera:
p. Lognouit. Hic ponit dubitationis solutio: et diui-
ditur in duas: quia primo dubitatio eoz soluitur: secun-
do exemplū ad p.
positū inducit: ibi.
Mulier autē. In
prima pte dicit sic
p. Lognouit autē
iesus: qz vole. cu. in
ter. hoc em co-gno-
vit christus inq̄tis
deus cu? est p̄p̄iu3
secreta cordū co-
gnoscere p̄pia vir-
tute. Lognuit etiā
hoc inq̄tus homo
quia anima christi
videt in verbo oia
que deus videt sci-
entia visionis.
q. Et dixit eis: de
hoc queritis inter
vos. Ad hoc respo-
nendo puenit co-
rum interrogatio-
nem vt ostenderet
se scire mentis eo-
rum intentionem.
t. Amen amē di-
co vobis: qz plo. et
sic. vos. q.d. p illud
quod dictum est:

Modicū et non videbitis me. intelligitur tempus mee
passionis vscz ad resurrectionē meā in quo sibitis ppter
meā absentiam. s. Nūdus autē gaudebit. qz i triduo
mortis christi in dei mūndialiter viuētes sunt gaudiū credē-
tes extinxisse totā sectā am christi. t. Sed tristitia vía
verteret in gaudiū. In hoc exponit illud qd supra dixe-
rat: Iterū modicū et videbitis me. quia in tempore quo
cīs apparet post resurrectionē suam gaudiū sunt viso do-
mino. Et sic paret ex verbis christi expositus qd supra di-
xeram. Et p̄p̄iu3. p̄p̄iu3. est littere qz exposi-
tio Augustini. v. Mulier. declarat quod dixerat per
exemplū mulieris in dolore partus tristitia patientis: sed
in natiuitate pueri gaudium supueniens absorbet prece-
denter tristiciam. Mulier ista est ecclesia seu apostolorū
collegiū in quo proticē erat tota ecclesie fidelium tristis
partus est dolor d̄ passionē christi: qui fuit in illo collegio
natiuitas hominis est resurrectio christi qua christus de
novo processit ad vitā immortalem: qd tum ad corpus qd
prius fuit mortale: et ideo ad hoc designādū dicit salua-
tor: t. Quia natus est homo in mundū. et non dixit
puer: quia christus homo pfectus vitam immortales in-
choavit p suam resurrectionē. sequit: y. Et vos ergo
nūc quidem tristitia habetis. t tempore mee passionis et
mortis. z. Iterū autē videbo vos: t gaudebit cor vñ
post meā resurrectionē. a. Et gaudiū vñ nemo tol-
let a vobis: qz vita christi qz fuit materia hui⁹ gaudiū imor-
talitatis erat nō ampli⁹ auferenda p morte: qz christus resur-
gens ex mortuis iam nō morit. z. vi dicit Ro. vi. Istud
vo gaudiū apostolorū de christi visione futurō inchoatum
post resurrectionē christi: sed postea consummatū in gloria
celi. b. Et in illo die. Hic explicat christus qd supra
dixerat de accessu discipulorū ad patrem: et diuidit in duas:
qz prima explicat erga discipulos patris familiaritatē: se
cūdo subiungit sui dicti rōne: ibi. Hec in pueribus: Dic-
tur igit pmo sic: b. In illo die: i. in tpe post resurrectio-
nē meā. c. Menō interrogabit quicq; q.d. ex pñctia
sp̄s facit vobis a p̄missi: sic critis illuminati: q nō indi-
gebūt querere sicut mō neq; edoceri. Sed h̄c videt p
illo tpe p̄petū a christo petrus de iohanne: Hic autē quid,

Euangelium

vt habeat. i. vlti.ca. Similic apli petierunt a ipso: Domini in te hoc restitues regnum isti. ut habeat Act. i. Dicendum quod intellegit de questionibz sic irrationabilibz sicut an resurrectione apli faciebat ipso: quis fuit Christus philippi superposita. riu. ca. Domine onde nobis tecum et cosiles questiones quod frequenter leguntur in euangelio.

ab apostolis facte Post resurrectionem vero Christus aperuit illis sensum vel intelligeret scripturas: Luce. xxii. et ideo fuerunt edociti de multis quod prius ignorabant: tamen per hoc non indigebat quod rere sicut ante: et si aliqua querebant rationabilis querebant: ideo per verba supra dicta non intendit salvator excludere ab apostolis omnem questionem sed exprimere eorum instructionem intellectum scripturarum: ut dictum est. Alter exponit auctor. In illo die

me non interrogabitis quicquam: in eterna beatitudine que est dies una continua ubi videtur beati dare in divina essentia que expedit eos videre: nec oportet eos aliquid interrogare: prima tamquam expostio: quoniam est littere precedit et subsequetur: unde sequitur: d. Siquid petieritis patrem in nomine meo. i. ptingens ad salutem: quod ibi quod est nomine Christi salus interpretatur. e. Habit vobis suppositis tamen cum his duabus editionibus superadictis ea. xv. scis quod petitio fuit pro se et pueranter. f. Tisq; mo non potestis quicquam in nomine meo. Apostoli enim ante resurrectionem Christi ita non cognoverunt virtutem nomis Christi sicut post: tido adhuc ignorabant quod omnes eorum petitio esset exaudibilis in nomine Christi. g. Petite et accipietis: hic gratia in presente. b. Ut gaudent vestrum sit plenum: in futura beatitudine quod ad eius consecrationem debent ordinari omnes prescelesie. i. Hec in pueribus. Dicit reddit causam sui dicti: videlicet quare discipuli habebant taliter accessum et familiaritatem ad patrem post resurrectionem: duo enim faciunt familiaritatem cum aliquo. scilicet noticia et amorem post resurrectionem autem et spissanci receptione apostoli fuerunt perfecti in noticia et amore dei: et hec est causa quod fuerunt magistri familiares ei quod ante: et hoc est quod dicit: i. Hec in pueribus locutus sum vobis. q.d. ante passionem meam pabolice et obscurum locutus sum vobis: sicut patet ex cursu euangelij. k. Venit hora cum iam non in pueribus: et obscurus. l. Loquar vobis sed palam de patre meo annunciendo vobis. quod Christus post resurrectione suaz clarus et expius vocuit apostolos de regno dei quod ante. Vbi erant enim magis capaces quod habebant sensum apertum ad intellectum scripturarum: ut bi. Luce vlti. m. In illo die in nomine meo petetis. quod sicut dictum est post resurrectionem Christi cognoverunt magis virtutes nomis Christi quod an: tio suas petitiones in Christi nomine formabant et propter hoc orationes ecclesie in fine formantur in Christi nomine dicendo per dominum nostrum Ihesum Christum tecum vel aliqd sile. n. Non dico vobis. quod ego roga de te vobis. q.d. non dico quod sit tunc vobis necesse habere me intercessorem mediū in petitionibz vobis sicut ibi. Ante passiones enim Christi apostoli tamen confidebat de pfectiori corporali eius: quod in omnibus ad ipsum recurrebant sed post passionem ipsum et suas petitiones ad te formabant id est Christus per illas verba vult exprimere quod secure possent hoc facere: propter familiaritatem patris ad ipsos respondens similis est modus loquendi ac si dixisset Christus apostolis: et tanta familiaritas habebitis ad deum quod vos ipsos

poteritis accedere ad eum et impetrare: non tam per hoc excludit suum adiutorium: sed exprimit cum qua securitate poterunt ozare deum. Consimili modo loquebatur sancta Agatha iam gloria in celis: beata Lucie existenti in terris: Sorormea Lucia virgo deo deuota quod a me petis quod ipsa poteris ostendere te. non enim excludet a beata Lucia suaz adiutorium: sed exprimebat cum qua securitate posset rogare deum: et hoc modo Christus loquebatur apostolis: ad et primordia erga eos amicitia regni patris: propter hoc sequitur: Propter eum pater amat vos et sequitur:

o. Erxi a patre: non per loci mutationem: sed per eternam generationem: et permanentem distinctionem. p. Et veni in mundum per carnis assumptionem. q. Ferum relinquo mundum. Et cum ad corporalem presentiam. r. Et vado ad patrem: faciendo naturalem mortalem paternae glorie consortem: sicut supra expositum est capi. xiiij. s. Dicunt ei discipuli. Postquam Christus explicauit rationes supra positas ad discipulos consolationem: Dic conseqüenter ostenditur effectus predictae explicacionis qui est plenior cognitionis apostolorum: et dividitur in duas: quia primo ponitur ista plenior cognitionis: secundo subditur ipsorum infirma dispositio: ibi. Respondit Iesus. In prima igitur parte dicit sic: s. Dicunt ei discipuli eius: clarus intelligentes quod ante. t. Ecce nunc palam loqueris et proverbiu nullum dicis. Clarus enim loquebatur de processu eius a patre: et de adventu eius ad mundum per carnis assumptionem quod fecerat ante: tido teatatem clarus intelligentes dicunt: v. Nunc scilicet plenus quia scis omnia. Et doctrina enim eius et miraculus plenus eius teatate cognoscabantur. x. Et non est opus vobis quod interroget. hoc enim videbant ex hoc quod preuenierat eos respondentem antequam interrogarentur: et dictum est. y. In hoc credimus id est ex dictis et factis patrum. z. Quia a deo existi: et sic fidem quam habebant in corde confitentes ore. a. Respondit Iesus. Dicitur predictur eorum conditio infirma: ne ex pleniori cognitione habita eleventur et cautiores contra pericula reddantur cum dicitur: b. Modo creditis. q.d. parum stabitis in hac fidei professione. c. Ecce venit hora et iam venit. quod certum incipiebat tempus sue passionis de quo loquebatur. d. Tum dispergantur vobis quisque in propria: sicut enim propter fidem Christi apostoli propria reliquerant: et ad iniucem et cum Christo colligunt erant per amores: ut habeat Matth. x. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. ita econtra propter infirmitatem eorum in fide. immen- te Christi morte dispersi sunt ab iniucem: et a Christo querentes: prout comodum: ideo subdit: e. Et me solum relinquatis. quod factum est in captione que imminebat de primo: veritatem ex fuga eorum nullum detrimentum accidit Christo: ideo subdit: f. Non sum solus quod pa- ter meus est: quod humanitas remansit deitati coniuncta: in qua deitate pater et filius sunt unum. q.d. i. mea passio ne non in diegeo vestra presentia cuius habebat plenaria patrum omni-

Johannis

potentis. F Hec locut⁹ sum. Hic excludit conclusio p̄ncipaliter intenta: ad hoc enim dicitur tibi p̄dicta oia ut apli firmarent contra tribulationes imminentes: et hoc est quod dicit: Hec locutus sum vobis. s. ad hunc finem.

S Ut in me pacem habebatis. aduenientibus tribulatiōib⁹ futuris
qz sicut graue qz.
erat in loco pro
prio ita etiā bu
manū in deo.
i In modo p̄fisi
rā habebitis. i. a
mūndanis homi
nibus vos p̄sequēctib⁹. b In me autē pacē. Sancti
cīm viri nō habēt tribulatiōes puras: qz habent cōso
latōz tei admīrata: s malī hīt eas puras nō bñsc̄e p̄so
latione vīlā. k Sed cōfidite ego vici mundū qz tū
ad cōcupiscentiā carnis per austereitē qz tū ad cōcupi
scentiā oculorū per paupertatē: qz tū ad superbiā vi
te p̄ humilitatē. In hac victoria ch̄risti debent consi
dere sancti: qz consideratione eius armati faciliter su
perant tribulatiōes mūndi: ppter qd dicit petrus. i. epi
stola. iii. Christo in carne p̄sso ad vos eadem cogitati
one armamini tē. Occasionē cuiusdam dicti in hoc
ca. querit: vtrū plenitudo spiritus sancti debuit dari i
mmediate. cōsūt ascensionē ch̄risti. Et arguit primo qz nō
imo debuit dari ante: qz plenitudo gratie debuit dari i
temporis plenitidine: sed plenitudo temporis incepit
a nativitate ch̄risti fīm qz dicit apli ad Galat. iii. At
vbi venit plenitudo tuis misit deus filii suū factū ex
mulier factū sub lege tē. Tē arguit qz adhuc plenitudo
gratiae non sit data: qz sicut filius est a patre: sic sp̄i
ritus sanctus ab vero qz: status autē veteris testamēti
correspondet patri in quo intendebat patres generati
onis: sūmūliter status noue legis correspondet filio i quo
denici intendēt sapientie filio apparet habeat pop
ulus regere: ergo vt videt qz futuris sit alijs statutis
spiritu sancto correspōdens. In tē autē spiritui san
cto correspōdente deb̄t plenitudo gratie dari ergo tē.
Contra vtrūqz p̄dicto qz arguit qz illud qd dicit salua
toris discipulis suis in littera: Si non abierto paradisus
nō veniet ad vos. Et quo patz qz ante ascensionē ch̄ri
sti nō fuit data plenitudo sp̄issanc̄i: sequit: Si autes
abiero mittā cum ad vos. Et quo patz qz sp̄issanc̄us
post ch̄risti ascensionē cito fuit datus. Respsōto: circa
hanc questionē errauerat manichei verborum verborum
ch̄risti: fīm qz dicit Aug⁹: in libro p̄tra faustū. ch̄ristus
enī in hoc capitulo loquens de aduentu sp̄issanc̄i dixit
apostolis: Cum autē venerit ille sp̄us veritatis docebit
vos omnē veritatem. Apostoli autē omnē veritatem nō co
gnouerūt fīm qz dicit apli. i. Lōi. xiii. Et pte cognoscim
us tē ex pte ipham⁹: id est dixerūt qz p̄missio sp̄i
ritus sancti nō fuit implera in apli sed in ipso manicheo
qui fuit posterior ipi: fīm eos cognovit plenitidine
veritatis: ppter qd manichei nō recipiūt librum actus
apostolorū: qz ibi exp̄isse ponit missio plenitidinis sp̄i
ritus sancti sup̄ apostolos: v. p̄. t. 2. c. ii. Sed dicitur
istoz manicheorū manifeste patet falsum: quia mani
cheus qz dicunt omnē veritatem cognouisse non solū
modo multa falsa sed etiā absurdissima dicit: vt patet
intuēti eius errorē: tē erroris reprobationē a doctori
bus nostris. i. sententia et. in. et in pluribus alij loz
qd omittit. p̄sequi rōne. pliritatis vitande: tē quia her
esis manichei et eius reprobatio sunt satis note: ppter
quod dicendū qz plenitudo sp̄issanc̄i fīm qz ch̄ristus
primicerat fuit completa in apostolos qui fuerūt ip̄: ch̄ri
sto. p̄inquisitum que habitat omnis plenitudo diui
nitatis: veritatem nō fuit data ista plenitudo aposto
lis ante ascensionē ch̄risti. Qui⁹ ratio est: qz ad hoc dāt
spiritus sanctus hominibus vt corda eōrum trahant sursum
per appetitum celestium: appetitus autē hominis nō ten
dit efficaciter ad aliquid nisi illud appetenda possibi
le: tē ideo possiblitas quenādī ad celestia debuit p̄us

homībus declarari qz daretur plenitudo spiritus sanctū
illa autē potestas fuit dedarata in ch̄risti ascensionē tē
qz dicit miche. ii. Ascendit ante eos pāndēt⁹ iter. tē ideo
plenitudo spiritus sancti non debuit dari ante ascensionē
ch̄risti: ppter quod dicitur Johannis supra. vii. capi

Hōdū erat sp̄i
ritus sanctus datus
quia nōdū fue
rat iēsus gloriſca
tus. secunda ratio ē
ad hoc quia sp̄i
ritus sanctus est amor
spiritualis: et ideo

apostoli p̄nus debuerūt disponi per aliquē spiritualē amo
rem ad ch̄ristū ante qz reciperent plenitudine sp̄issanc̄i
talis autē dispositio facta est subtracto amore carnali
ad ch̄ristū qui causabat ex p̄sentiā corporali ipsius ch̄risti
cum apostolis: quia quidem p̄senta subtracta est i cīus
ascensionē tē. Tercia ratio est ad hoc: quia ch̄ristus
non dat spiritum sanctū inq̄stū homo: sed inq̄stū deus
et ideo p̄nus debuit declarari eius diuinitas per ascensi
onem ad patris equalitatē: qz daret sp̄issanc̄i plenitu
dinem. Item non debuit recordari talis plenitudo qz ma
gnū tempus: quia sicut iam dictum est decessit ut illi
qui erant primi fundatores ecclesie post ch̄ristū: post ip̄m
in maiori plenitudine haberent sp̄issanc̄um: quibus
statim iniminebat tempus p̄dicandi veritatem euangeli
per orbem enīuerum: tamē de plenitudine potestatis di
vine potest dari plenitudo sp̄issanc̄i in differentiis
quotlibet tempore. Ad primum dicendum qz plenitudo
gratiae incepit a ch̄risti concepcionē: quia eius anima ex tūc
plenitudine gratiae fuit repleta: veritamen illa plenitudo
non erat ex tūc ad alios teriuanda: sed post ascensionē
tē glorificationē ch̄risti: vt patet per predicta. Non enim
oporet qz a principio plenitudinis temporis tetur omnis
plenitudo gratiae sed in ordinatum processum dispositi
onis diuine. Ad secundū dicendum qz lex noua successit ve
teri sicut perfectum imp̄fecto: sed non est alijs status ex
pectandus perfectior statu noue legis: cum noua lex vlti
mani p̄fectionem possibilem in via contineat: tē ideo non
est expectanda alia lex: vel alijs status magis correspō
dens sp̄issanc̄o qz statutus noue legis: potissimum qz lex
noua est amoris: amor autē appropriat sp̄issanc̄o
sicut et filio: ppter quod dicit apostol⁹ Ro. viii. Lex sp̄is
vite in ch̄risto iēsu. Et eodem modo lex vetus non corre
spondet patri solū sed etiam filio inq̄stū fuit ibidem
p̄niciatus tē p̄figuratus: ppter quod dicit saluator⁹ Johani
nisi. v. Si crederitis moysi crederetis forsitan et inibi: de
me em̄ ille scripsit. Illud autē qd adducebant manichei p
se: Cum venerit ille sp̄us veritatis docebit vos omnēm
veritatem. solutū est: exponendo literā: quia cognoverūt
omnē veritatem coīzī statu decentem. Qz autē dicit apo
stolus. i. ad Lōi. xiii. Et pte cognoscimus. loquit̄ de co
gnitione vie respectu cognitionis patrie: tē ideo non valet:
qz apostoli cognoverūt ea que decuit eos scire pro statu
vie: vt dictum est.

In capi. xv. vbi dicit in postilla: Omnia bona tē mala
corporalia minora vident̄ tē minus ponderant̄ p̄sentia qz
futura.

Alā fūnt magis terribilia ex duob⁹: primo ex ma
gitudine mali qd timet: secundo ex debilitate tē
mētis cu minus possit resistere. Ad vtrūqz autē
istoz opat qz repētū mali causet maiorē timore qz ma
liū. p̄fūsum. Ad primū em̄: qz mala tē bona corporalia pre
sentia mōra vident̄ qz futura. Ad secundū vō qz repētū
mali magis subtrahit remēdia quib⁹ hō se posset p̄pare
ad repellendū futurū mali qd facere nō posset cu repētē
ex improviso mali occurrit: primū istoz videat declarare
ULLIUS vt in postilla. Ad secundū vō magis vident̄ de
clinare verba Grego. vndelicet candē cōclusionē teneat
nō tē cīdem medijs vt bñ asp̄cūt patere poterit.

In eo. ca. vbi dicit in postilla: Cum venerit ille arguet
mundū.

Eddictio.

Eddictio.

Euangelium

Ho maiore declaratione hoc vboz s. cu venerit ille arguer mudi te peccato et de iusticia et iudicio re. Motardu q mudi q xpim no cognovit: vt. s. j. ca. intelligit de mudi quis q in tribus impugnauerunt xpim: prio in ei doctrina q est veritas quā no crediderunt: sed in ei vita que ē iusticia quā multipliciter exprobavit: tēcō in ei potētia quā p iudicium difficiū quātū ipsi fuit suplatauerunt eū morti p demnādo. Tū de istis tribus spūsantur in aplos venies munīti arguit. Et pimo qz eos veri-

tas doctrine christi p orbē fuit publice diuulgata et miraculus confirmata. De secundo qz eius ascensionē seu reditu ad patrem testificata ē iusticia eius p aplos prout postillator dicit: et hoc est qd dicit de iusticia: Quia ad patrem vado. Et ne forte quis crederet q christus in celū ascēdens iterum ad vitā mortale redire: ideo subiungit: Et iam no vi debitis me. De tertio s. de iudicio mudi arguit qz sicut crediderunt christii iudicando: totā eius potestate euacuare sic p oposito princeps bū mudi. i. dyabolus fuit iudicatus et ei potestas totaliter ablata respectu electorū qd apli spūsantur in eis manētem frequenter ostenderunt encienda demonia et detegēdo illusiones seu errores eorum ut sepius in eoz gestis habet.

In codem vbi dicit in postilla: Sed dictū istoz mani cborum patet falsum.

Auditio.

DOn solū manichei incidit in istū errore: et dicit Aug. sed fortis et pīculosus machometi q similiter fundauit errore suū in his vībis christi talibz in quibus pīmit se misurū alii pacifiti: vt Job. xiii. ca. Ego rogabo patrem meū et alii pacifiti mittet vobis. vñ et ipse vocat se missum a deo: vt patet in suo alchorano in q falsiora et magis absurdā pīment: vt patet eundē libri legēti put postillator etiā tangit infra sequēti capitulo.

Capitulū. xvij.

Hec locutus est iesus. Postqz xpīs confortauit discipulos suos p doctrine bñanice: hic pnter eos p solaē p orōnis suffragiū. Circa qd notandum q orō ē p̄tēto decentiū a deo: sīm in damnationē lī. iij. Et iō orare nō couenit christo sīm diuinitatē: sed magis orari: qz sic est eq̄lis deo patri: sīm humanitatē autē in qua minor: est patre cōuenit ei orare: et p alijs et p se. Quidid ḡ p̄sens caplū in tres ptes: qz primo chāristus orat p se: psecōdū p aplos collegio: ibi. Manifestauit. tertio p toto fideli plo ibi: Nō pro eis tm̄. Prima in tres: qz primo pīmit suaz orationē: secundo remouet quādā dubitationē: ibi. Hec ē vita eterna. tertio subiungit exauditiō rōnezabili. Ego te clarificauit. Circa pīmū sc̄ndū cu3 dicit: b. Q subleuatis oculis in celū. Int̄ alias ptes corporis dispositio interior: metis magie reducit in oculis. In orationē autē mens debet in deū elevari: qz sīm damascenū: Qo est ascēsis meti in deū. et id ad hoc denotandū saluator orādo pīntialiter oculos leuauit ad celū: tertio respectu sequētiū: imminentē em̄ tribulatiōē dō hō recurrere ad deū: et iō xpīs in pīncipio sue orōnis erpīnit temp̄ sue passiōis imminētis dicēs: c. Pater venit ora. s. passiōis mee. d. Clarifica filiū tuū. In passione em̄ clarificatus est a patre: pīmo p signa diuiniū onsa q sunt solis obscuratio: terremo: vēli tepli sc̄fissio: et bō mō: qd vīsis cētūrō: q̄ erat gētis dixit: Vene-

filius dei erat iste. Secundo p passiōis fuit clarificat in qz p ipaz meruit corporis gloria et exaltatiōes. Tercio qz p hoc venit i totū mundi noticiā p gentiū credulitatē Granū. frumenti mortuū attulit buc multiplice fructū. Hac igit triplice clarificatiōē petīt h̄ ibs: veritē qz

gloria filiū redūdati gloriā pīns ideo subditur: e. Ut filiū tuū clarificet te. et nō solū redun dat in patre: s. in omnibz adhērētibz xpīo perfidē qz bonū capitū ad mēbra den uat: ido subdit f. Sicut dedi.

ei pō. oīs carnis. i. oīs bñane nature. g. Ut om̄e qd dedisti ei p adhērentiā fidei. h. Det eis vita eterna. qz p meritū rōpī batētū introitū ad gloriā quā amitteram p̄ ada. i. Hec est autē. Hic remouet quādā dubitationē: possent em̄ aliqui credere qz ista vita eret na qz eū fidelibus vāda pīstaret in carnalibz bonis: sicut dīcū saraceni qui expectat in alta vita in voluptatibus carnalibz et diuitiis et pīsimilibz pīmari: sīm qz dī in alchorano machometi: que enī vita sīm pīm dī vita pīcudū. j. ethi. ppter qz ipē auēna hoc pīsiderat dīcīt qz pīha que vocat machometū pīmit cīs talē felicitatez in pīmū quā multi sapientēs noī atēderūt. Sīlī iūdei resurrectionē futurā expectat ad vitā carnalē. Et ideo felicitate vite future credit in bonoz tpālū plēnitudine et pacis trāquilitate: hoc autē remouet saluator dīces: i. Hec est autē vita eterna ut cognoscāt te re. Cīta em̄ eterna siue beatitudiō pīsist̄ essentiale in aspectu claro tōius diuinitatis pītēt̄ habet adiunctā fruītōēlēt̄ est pīlēt̄ia felicitatēs pīfēt̄entōō dō pīsīt̄ in aspectu humānitatis christi: que est instrumētū nos introducēt ad beatitudinem pīncipalem. beatitudō autē hominis consistsit in coniunctione ad ultimum et optimum: et ideo non potest consistere in cōiunctione ac aliquod bonum temporale vel corporale ve dicunt rudes saraceni et iudei: sed in adoptione ipsius primi et summi boni qz apertam visionem et fruitionem. Considerandū etiam qz cu dīcīt filius loquēs ad patrem: Hec est vita eterna ut cognoscāt te solus teus: per hoc enim non habet qz solus pater sit deus et filius sit creatura: vt dicebat arrius: quia hec dīctio excludit solus non determinat li te: et sit sensus: qz solus pater sit deus: sed determinat li deū: et est sensus: qz illa est sola deitas vera que est in patre: et sic ab ea non excludit filius sed magis includit: quia vna est deitas in vtroqz: sed excludit vera deitas ab his qui a genitibus celebatur. sīz. Vōce saturno: et cōsimilibus: dato etiāz qz hec dīctio solus determinat li te: et sit sensus: qz solus pater sit deus: non tamēter hoc excludit filius a deitate sed magis includit: quia sīm pīylosophū solus est idem quod nō cum alio: et ideo tm̄modo excludit illud quod alicetatem dīct. filius autē non est aliud a patre in essentiā sed tm̄ in persona et ideo qz hec dīctio solus additū vni persone respectu termini essentiālis sicut est in pīposito non excludit aliam personam sed magis includit: et hoc pater per auctoritatem salvatoris Math. xj. vbi dīct: Nemo nō iūs filiū z misipater: neqz patrem quis nouit nisi filius. Si enim hec dīctio nisi addita vni persone respectu termini essentiālis excluderet aliam sequerebēt: qz pater non cognoscet se sed tm̄ filius: nec filius cognoscet se sīm pater qd est absurdū dicere: k. Ego te clarificauit. Hic subdit rationē: quare sua orationē debeat exaudiiri: vide licet quia fuit perfecte obediens deo patri carnem assumendo et veritatem fidei inter homines docendo et hoc est qd dīct: l. Ego te clarificavi super terram

Johannis

Ec non solū est exaudibilis ppter p̄dicta: sed etiā qz ad p̄summatiōē mysteriū sue incarnationis morte p̄stanter sustinebat: ido subdit: **I** Opus p̄summaui qd̄ dedisti mibi vt faciā. dicit p̄summaui qz iam ei⁹ passio incipiebat q̄ pacta dixit p̄summatū est: vt babet. **J. xii.**

Et tūc clārifica me pater ap̄d temetipm claritate r̄. i. illius glie quā habeo eternaliter tecū fū diuinitatē: fac p̄cipē naturā mortale quā assumpti ppter boim salutem. **n** Manifestau. hic cōsequēter orat p̄ collegio aplorū: z diuidit i duas qz primo oīdit q̄ debet p̄ eis de pean: scđo format orionē deuo teabi. **P**at sancte. Circa p̄mū ponit quatuor rōnes ad ostendendū q̄ deteat p̄ aplis p̄dicari. **D**ama accipit ex pte ch̄risti. qz erat cop̄ magister z ip̄i ei⁹ discipuli. **B**onus aut magister debet zelare p̄ discipulis suis z eos dirigi: z hoc est qd̄ dicit: **n** Manifestau. nōmē tuū bonib⁹ quos dedisti mibi de mūdo: qz apli fuerit spe cialis p̄i ip̄i xp̄o. **p** Qui erat. fū eternā p̄detationē. **q** Et mibi eos dedisti. vōcādo t̄galiter ad fidem z apostolicā dignitatē. **o** Et mūdo. qz ante vocatiōē fūa apostoli erant mūdialiter viuētes sicut z ceteri homines. Secūda ratio accipit ex pte apostolorū qui fuerunt serui obediētes: z hoc est qd̄ dicit: **r** Et sermonē tuū seruauerūt. corde. et opere. **s** Nūc cognouerūt qz oia r̄. abs te sunt. i. a te pcedētia. **t** Quia verba que dedisti mibi dedi eis: quia a plenitudine scientie ch̄risti facta est redudantia in apostolis. **v** Et ip̄i accepert. doctrinā ch̄risti recipiendo. **r** Et cognouerūt vere qz a te ciuiū. hoc est cognouerūt p̄ doctrinā ch̄risti et p̄ miracula: veritatem quia talis cognitio est fidei: ideo subditur: Et credidērunt qz tu me misisti. **T**ercia vo ratio accipit ex parte custodie ch̄risti cui apostoli erant specialiter commissi: et hoc est qd̄ dicit: **y** Ego pro eis rogo no p̄o mūdo. Hoc dicit quia efficacia suc oratiōē tūmodo se extēdit ad electos: quis enim sit efficacis pro omnibus: tamen malis ponit sibi impedimentū ne sunt participes ipsius: ideo subdit: **z** Sed p̄ eis quis dedisti mibi rogo: quo ad efficaciam. **l** Quia tūi sunt. fū eternā p̄e destinationē. **b** Et mea omnia tua sunt. quia ppter inseparabilem unione humanitatis z diuinitatis i xp̄o fit idematum communicatio attribuendo ea que sunt hominis ch̄risti deo z ecōuerso: sicut enim demonstrato ch̄risto hec p̄positio est vera: iste homo creauit stellata bec, p̄positio est vera: deus mortuus est: quia ppter unitatem suppositi omnia que sunt dei communicaēt domini: z econuerso modo p̄dicto. **c** Et clarificatus sum in eis. hoc dicit quia apostoli gloriam eius iam partim cognoscebant: z de p̄inquo plus cognoscituri erant. Quarta ratio accipit ex necessitate immunitate apostolis: quia ch̄ristus cito recessurus est ab eis

cuius corporali p̄sentia erant delectati z confortati: et ideo protunc indigebant specialiter deo patri per orationem ch̄risti recommendari: et hoc est quod dicitur:

d Et iam non sum in mundo. idest sum in p̄inquo recessu ab eis. **c** Et bi in mūdo sum remanentes in tribulationibus mūdamus. **f** Et ego a te venio. quasi diceret propter hoc p̄o eis oro.

g Pater sancte. Positis rationib⁹ quibus debet p̄oris orare hic cosequenter format suā orationē: z diuidit in duas: quia primo orat eis cōservationem a malo: secundo perfectionē in bono: ibi. Sanctifica eos. Dicit g primo sic:

h Pater sancte serua eos in nomine tuo. idest in fide et confessione nomini tui:

b Quos dedisti mibi. per speciale amicitia eos mibi coniungendo:

'opus cōsummaui qd̄ dedisti mibi vt faciā." Et nūc clārifica me tu p̄ apud temetipm: claritate quam habui p̄usq̄ mūd̄ fieret apud te. **A**Manifestau. nōmē tuū homīl: qz dedisti mibi de mūdo. **T**ui erant: "z mibi eos dedisti: et sermonē tuū seruauerūt. **N**ūc cognouerūt. qz omnia q̄ dedisti mibi abs te sūt. **Q**uia v̄ba q̄ te disti mibi: tedi eis: et ipsi acceperūt et cognouerunt vere: qz a te exiūt: et credide rūt qz tu me misisti. **E**go p̄ eis rogo: nō p̄ mūdo: sed p̄ his quos dedisti mibi: qz tui sunt. **L**et mea oia tua s̄t z tua mea sunt: z clarifica,

tus sum i eis. **E**t iā nō sūz in mūdo: z h̄i mūdo sūt: z ego ad te venio. **P**at sancte fūa eos i noīe tuo quos te disti mibi: vt sint vñi: sic z nos. **L**ū essem cū eis: ego fuabā eos i noīe tuo. **Q**uos dedisti mibi: ego custodiui: "z nemo ex eis periret: nisi filius p̄ditiōis: vt scriptura impletat. **M**ūc aut ad te ve nio: z h̄i loquor i mūdo: vt habeat gaudiū meū impletū in semetipis. **E**go tedi eis sermonē tuū: "z mūdus eos odio h̄uit: qz nō sūt te mūdo sic z ego non sum te mūdo. **N**on rogo vt tollas eos te mundo: sed vt serues eos a malo. **D**e mūdo nō sunt:

i Et sūt vñum sicut z nos. idest vt sint vñiti per charitatem sicut nos sumus vñum per naturā: ita q̄ li sicut nō importat equalitatem sed quādam imitationem longior quam: et allegat consequenter apostolū necessitatē respectu huīs conservatiōē diuine dicens: **k** Cum essem cum eis. p̄sentia corporali. **l** Ego seruabam eos r̄. custodiui. idest firmiter z secure. **m** Nemo ex eis periret nisi filius p̄ditiōis. hoc dicit quia sua p̄ditiō nō fuit ex defectu custodie ch̄risti: sed ex malitia sua: sicut dicitur aliquis filius mortis eo q̄ facit aliquid dignū morte. **n** Et scripture impletatur. li vt hic tenetur. consecutive: quia p̄ proditionē iude seculata est impletio scripture que de hocloquī psal. xl. et. cxvij. vt supra allegatiō est. p̄. capitulo. **o** Nūc autē ad te venio. q̄ mortem meam. **p** Et hec loquor in mundo. hoc dicit propter hoc q̄ ex dictis eius aliqui possent credere q̄ non baberet potestatem custodiendi eos in absentia sicut in p̄senzia hoc remouet dicens: **p** Et hec loquor in mundo. scilicet existens in p̄sentia corporali: ac si diceret sic loquor non propter defectum virtutis: sed ad ostendendum veritatem humane nature compatiens eis: ideo subditur. **q** Ut babeant gaudium meū r̄. Gaudium enim ch̄risti est de vñione humanitatis ad diuinitatem: per quam illa humanitas babet gratie et glorie plenitudine: vt supra dictum est capitulo. **j** Ad hoc autem erat intentio ch̄risti orantis. vt apostoli venirent ad gloriam vere fruitionis: q̄ aperte viderent vñionē in ipso reūtatis et humanitatis. Alia autē ratio: quare apostoli imdiagabat a deo specialiter conferuari est: quia erat iudeis odiosi propter doctrinā ch̄risti: et hoc allegas salvator dicens: **r** Ego tedi eis sermonē tuū. custodiū z p̄dicandū. **s** Et mūdus eos odio habuit quia nō sunt te mūdo. q̄tum ad affectionem: sed sunt te mūdo q̄tum ad corporalem p̄sentia. **t** Non rogo vt tollas eos te mūdo. q̄ nō expedit fideliū salutē tūc fides sit publicata p̄ totū mundū. **v** Sed vt serues eos a malo r̄. dando eis p̄stantiā i tribulatiōib⁹ imminentib⁹ de primo

Euangelium

Sanctifica eos. **H**ic sequenter orat aplis pfectio[n]e i[us]to dices: a **S**anctifica eos. i. p[ro]firma f[ac]tum eis uno modo significat idem q[uod] firmum: b **I**n veritate. s. fidei catholice. c **S**ermo tu[us] veritas est. i. doctrina mea quā tedi eis que etiā tua est: sicut. s. dicit est ca. vii. Ista autē confirmatio aplo[r] facta est a deo p[ro]p[ter]e: q[uod] in die pentecostes misit eis spissū sanctū. Et necessitas h[ab]it[us] confirmatio[n]is subdit cū diciatur: d **S**icut tu me misisti ī mūdū ad veritatem salutis eternae docen dus. e **E**go misi eos ī mūdū ad hanc doctrinam vbiq[ue] p[re]dicandum. Et notandum q[uod] dicit misi. i. mittit loquendū ī futuro q[uod] modū p[er]terit propter certitudine[rum] eventus futuri: q[uod] apli nō sunt missi ad p[re]dicandum per mūdū nisi post acceptionē spissū: licet an fuissent missi ad p[re]dicandum ī civitatibus iudee iudeis tūm.

f **E**xpro eis ego sanctifico meipm. i. sacrificiū ī carne offero tibi acceptū. g **U**t sint ī ipi sanctificati ī veritate. Sicut em̄ vetus testamentū p[er] sanguinis effusionē confirmati est: sic confirmationē noui testamenti facta est per effusionē sanguinis christi: vt ostendit aplis ad hebreos. i. b **M**on pro eis aut. **H**ic p[re]ter salvator orat pro toto fidelium populo: et diuidit ī duas: q[uod] primo orat pro eis cōsecurionem gratiae: et secundo glorie ibi. **P**ater quos tediſti mihi. p[er] dic ergo primo sic: b **N**ō pro eis aut rogo tūm tē. vt omnes vnu sint. ī vnitate charitatis: i. quia vnuone cōsistit p[er]fectio christiane religionis: quia p[er] hoc membra ecclesie cōiunguntur ad uniuersitatem capiti bonum christi: et velterius ipi deo: quia qui adharet deo vnu spissū est. Et dicitur. i. ad Cor. vi. 7 sic p[er] cōsequens primū principiū q[uod] est deus cōiungit homi qui est quodāmodo omnis creatura. k **S**icut tē. vnu sint. Non est ibi vnitas equalitas: sed cuiusdam imitationis: q[uod] christi bonum et dei est vnitas p[er]sonalis: alioz autē hominū a deo est tūm vnitas charitatis. l **U**t credat mūdus q[uod] tu me misisti: hoc addit q[uod] ex magna charitate et vnitate que fuit i primiū eccl[esi]a multū cōuersi sunt ad veritatem fidei: vt habeat Act. ii. et iii. Et q[uod] p[er] predicta possit aliquis credere q[uod] filius nō esset causa pfectio[n]is aplo[r] sicut et pater: p[er] hoc removet.

m **E**go claritatem quā tediſti mihi: tedi eis: q[uod] potestas miraculorū p[er] quā declarata est diuinitas christi data est apostolis a christo: vt patet Luce. x. et Math. x. tūm aliter dedit eis hanc potestate quā ipse habuit: q[uod] christus virtute p[er]spicua miracula fecit: Apostoli autē nō p[er]spicua virtute sed virtute christi miracula faciebant: p[er]ter q[uod] in miraculis faciens nomē christi inuocabant. n **U**t sint vnu sicut et nos vnu sumus. i. vt sint ī vera vnitate eccl[esi]e: et absq[ue] scilicet. o **E**go ī eis tē. ī vnu. q[uod] p[er] vnitatem humanitatis christi ad dei facta est vnu totū creature: vt dictum est. o **C**ognoscat mūdus q[uod] tu me misisti et dilexisti eos sicut et me dilexisti. p[er] opa em̄ miraculorū ab eis facta adductus est mūdus ad fidei charitatem et cognovit diuinitatem christi et familiaritates siue amicitiam dei ad apostolos: quibus aderat diuina virtus ī operibus miraculosis. p[er] **P**ater quos. **H**ic orat fidelium populo pfectio[n]e glorie dicens: Pater quos tediſti mihi per veram fidem. q **T**olo. idest oro et desidero.

r **U**t vbi ego sum et illi sint meū. idest in eterna beatitudine ī qua iam erat christus actualiter q[ui]ntū ad animā que est principalior pars homis. s **U**t videant claritatem tē. idest diuinitatē meam: vel aliter claritatē corporis mei glorificandū: quia vtrāq[ue] claritatem habet sūlī a patre: vna eternaliter: alia et tempore. t **Q**uia dilexiſti me ante constitutiōnē mūdū. hoc patet q[ui]ntū ad christi deitatem: sumū q[ui]ntū ad humilitatem inq[ui]ntū p[er] p[ar]ter eternitatis p[er]destinavit ipaz ad hanc gloriam et ad exaltationē. Et p[er]tinet ī ostendit q[uod] suā oratio sit exaudibilis dicens: v **P**ater iuste mūdus te non cognouit. Licet enim p[er]ph[ys]iologi deum cognovet: rūt q[ui]ntū ad enētie vnitatem: nō tamē q[ui]ntū ad p[er]sonalem distinctionē et ideo non cognoverunt: p[er]spicua loquēdo deum patrem. Similiter iudei licet te hoc habuerint aliquā cognitionē p[er] scripturas: p[er]petrū loquētes de distinctione p[er]sonarū ī diuinis: illa tamē fuit ī eis obscurata et inuidia et odio ad christum: vt supra dictū est: et ideo nō cognoverunt deum patrem nisi largi loquēdo de paternitate: inq[ui]ntū p[er] p[er]sonam p[er] p[er]sonam deus cognoscit patres noticia p[er]ceptionis: et inq[ui]ntū homo plenus cognoscit q[ui] aliquis angelus quatūcunq[ue] beatus. y **E**bico gnouerunt quia tu me misisti: quia apostoli per doctrinam et miracula christi babuerunt noticiam q[uod] ipse esset missus pro salute mundi. z **E**t noti feci eis ī nomine tuum: idest nomen paternitatis: p[er]spicua dicit ī diuinis: et p[er] cōsequens totius trinitatis: q[uod] cognita vna p[er]sona et aliae cognoscunt. Istud ī nomen sanctissimæ trinitatis q[uod] erat alijs ignotum: vt predictū est p[er] doctrinam christi sicut apostolis reuelatū. a **E**t noti faciam: q[uod] post resurrectionē christi q[uod] īperauit apostolis sensum: vt scripturas intelligeret: et post missiones spiritus sancti apli plenus cognoverunt mysteriū trinitatis. b **U**t dilectio qua dilexisti me sit ī ipsius. spiritus sanctus qui est amor patris et filii. c **E**t ego ī ipsi. quia ī gratiā spissū facti sunt templū et baculū christi.

In capi. xvii. vbi dicit in postilla. Similiter etiam iudei resurrectionē futurā expectant tē.

Additio.

Dicit em̄ iudei moderni multas errores opiniones habent circa futuram vitam: similiter circa statum resurrectionis: antiqui tamen corū et auctetici non credunt felicitate vite future consistere ī bonorū temporalium plenitudine: vt supra declaratū est ī additio[n]e sup[er] Lūc. xiii. ca.

Capitulū. xvii.

Hec dixisset iesus. **H**ic incipit euangelista scribere tūp[er] passionē et mortē: ipa autem fuit ī iudeos inchoata et p[er] gentiles p[er]summatā: sicut q[uod] tūp[er] dicerat Math. xx. Filius homis tradet p[er]cipib[us] sacerdotū et scribis et p[er]demnabit eum morte: et tradet ī gentib[us] ad illudendum et flagellandum et crucifigendum.

Johannis

Et ideo euāgelistā primo oīdit quid rōps a iudeis sit passus: secūdo qd a gētib⁹ sequēt̄ ca. ibi. Tūc ḡ apre- bēdit. Prima in tres: qz p̄io describit euāgelistā qua- liter rōps a ministris iudeor⁹ fuit cap̄t⁹: secūdo qualit̄ a ministris fuit p̄tificib⁹ trādūt̄ ibi. Lōbor⁹ quoqz.

tercio qualiter

a p̄tificib⁹ co-

ram pylato est

accusatus: ibi.

Adducūt ergo.

Circa h̄m̄ euā-

gelistā tria te-

scribit: p̄io pdi-

tiois locū: sc̄o-

p̄itor appa-

ri: ibi. Judas ḡ

tercio animūm

chr̄isti ad suffi-

nēndū p̄paratū

ibi: Jelus itaqz

sc̄ies. Circa pu-

mū sciendū qz

rōps iuit ad locū

extra ciuitatem

ad quē sc̄iebat

venturū p̄doto-

rez: vt oderet

se voluntarie subi-

re mortē: t̄ hoc

et quod dicit:

a Hec cuz di-

risset t̄c. trans-

torēt̄ cedrō.

Momē est torē-

tis iter ciuitatē

bierlin t̄ mōtē oliveti currēt̄ p̄ valle iofaphat q̄ est in-

termedia. Et dicebat ille t̄n̄: tens cedron eo q̄ in ripa

illi flumis suē illi t̄ orēt̄ nascēbāt multi cedrib⁹ cīm

flum⁹ appellabāt torēt̄ p̄ eo q̄ ad modū torēt̄ q̄nqz

lēbat aqz q̄nqz nō. b T̄bi erat hor⁹: t̄ sic erat loc⁹

clausus cōueniens ad capiendū illos qui essent intra-

ipsum. c In quē introiuit ip̄e t̄ discipuli eius. offe-

rens se captioṇ. d Sc̄iebat aut̄ t̄ iudas qui trade-

bat eū locū. Ex quo pater aptitudō loci ad capiendū

chr̄istū ex tribus: prima qz erat a ciuitate remotus et

qz querēbāt eū capere sine strepitu turbarū: vt habeat

Marth. xxij. secūdo qz erat clausus: t̄ tercia qz pditoris

cognit⁹. e Jadas ergo. Hic describit pditoris ap-

patius: qz iudas de tribus sc̄imūniuit: primo de magna

societate t̄auctentia: t̄ video dicit: f Lū accē-

pissit cohorte s. militū a p̄side assignata: vt sic multitu-

do pl̄issi supemiret nō auderet impēdere eius. pditi-

onem: p̄ter iusticie publice timore: g A p̄tifici

būs t̄ phariseis ministros. vt si habaret fulcimentū

ab vtraqz curia. s. pontificis t̄ imperatores. Secūdo mu-

nuit se iudas se lumine oīra noctis tenebræ: qz nota-

cum dicitur: Tēmit illuc cum laternis t̄ facibus. T̄r-

cio munīscē de armis: si vellent eius pditionem resistere:

ido subdīt̄. Et armis. i Jelus itaqz. Dic ostendit̄

p̄mptitudō chr̄istū ad patiendū: t̄ hoc duplicit̄: pri-

mo qz chr̄istū sēnō occultauit: secūdo qz defensionez

phibuit: ibi. Symon ergo. In prima igit̄ p̄dicat̄ sic

Jelus itaqz. sc̄iens oīa que ventura erat sup eum pro-

cessit et dicit: i Quē queritis. Ex quo manifeste p̄z

q̄ sua voluntate captus est: q̄ uacum sc̄iret omnia fu-

tura: vt. s. declaratū fuit. i. ca. nō se occultauit: sed ma-

gis querēbūs eum obuiā iuit. k Responderūt ei

ielum t̄c. Vītute cīm diuinitatis factū est q̄ vītētes

ad capiendū eū primo non cognoscēre eū cīm suis

discipulus qui venierat ad tradendū eum: vñ subdīt̄.

l Stabat aut̄ t̄ iudas qui tradebat eū cū ip̄s. vt per

hoc secūdo ostendit̄ q̄ de voluntate sua cap̄t̄: qz erḡ

eis erat incognitus poterat ab eis recessere: et nō solu-

patuit hoc p̄ p̄dicta sed etiā manifestius p̄ hoc qd subdīt̄. m Et ergo dixi eis ego sum: abierūt retrorum t̄ ceci- derūt in terrā. Si enī verbo omnes p̄stravit: defaci poterat ab eis evadere. Omnia enī ista facta sunt ex diuinā or- dinatiōe: vt declararet virtus diuinitatis ei⁹ p̄ p̄dicta: si-

cuit fragilitas bu-

manitatis p̄ capti-

onem eius sequē-

tem et passionēs

ii Iterū ergo in-

terrogauit eos quē

queritis. hoc fuit

facto interuallo a

prima interrogati-

one: quā qdīa ia-

cuerunt prostrati

nō mouit se de lo-

co vt magis decla-

rare cīs sua volunta-

ria captio.

o Illi autē dire-

runt iesum nazā-

renum. Non enī

cognoscere pote-

rant cum nec cape-

re donec ip̄e vellet

p̄ter hoc subdīt̄:

p Dixi vobis qz

ego sum. t̄c. ba-

buerūt ip̄ius noti-

ciā: et capiendi cī-

licentiam p̄ter qd

subdīt̄: q Si

ergo me queritis

finitē bos abire. q

si dicere sic do vobis potestatem me capiendi: vt tamen

meis discipulis nō faciat̄ aliquid mali. r Ut imple-

retur sermo quē dixit. capi. p̄cedent̄: s Quia quos de-

dixi mībi nō p̄didi ex eis queqz. Istud enī verbū dixerat

iesus non tm̄ de salute spirituali suo p̄ discipulor̄: sed etiā

de salute corporalē eo: qd p̄ ex hoc q̄ inde excepit iudas qui

perditus est: t̄ spiritualiter et corporaliter: quia de despe-

ratione se suspendit: et ideo euāgelistā applicans verbū

predictū ad p̄ditionē corporalem non dedit ab inten-

tionē litttere. t Symon ergo. Hic ostendit̄ p̄mptitu-

do chr̄istū ad patiendū: et hoc q̄ defensionē prohibui-

re: et hoc est quod dicitur: Symon ergo petrus habens

gladium edurit eum. Dicunt hic aliqui q̄ discipuli eme-

rant gladios t̄ p̄cepto domini: sīm q̄ babetur Luce. xxxij.

vbi dicitur sic. Et qui non habet vendat tunicam suam et

emat gladium: sed non est verisimile: quia ibidem dicitur

q̄ apostoli statim responderūt ecce duo gladiū bic: t̄ chri-

stus dixit: Sufficiat. Et quo p̄t̄ q̄ ante illos gladios ba-

bebant. Dicendū igit̄ q̄ apostoli fuerunt p̄scatores: in

p̄ficatione autē oþoþer aliando rhetia cum paxillis

affigere: et cum perticis nauicularis dirigere: et ideo in ta-

libus t̄ cōsimilibus vīsus magnorum cultellorū est ne-

cessarius et probabile est q̄ aliqui de apostolis illos cul-

tellos sibi retinuerant ad sc̄indendū cibaria: vnde etiā

cum illis carnes agni p̄sebālis confederat̄. Petrus au-

tem vñ er illis retinuerat apud se: quia erat magis p̄m-

ptus ad defensionē sui magistri q̄ alij. v Et p̄cessit

p̄tificis seruū: qui magis de p̄fe se ingerebat ad chr̄istū

capiendum. x Et absēdit auriculam eius dexteram.

Credidit eis eum magis ledere: sed diuina ordinationē

ictus declinauit. y Erat autē nomen seruo malcb⁹

hoc addit euāgelistā ad ostendendū certitudinē rei ge-

stetrix p̄mēdo p̄pria nomia. z Dicit ergo iesus petro

mitte gladiū tuū in vaginā. q. d. noli vt ad defensionē

meā: t̄ subdīt̄ causa. z Calicē quē dedit mībi pat nō

vis vt bibā illum. q. d. passionē quam ordinauit pater ce-

lestis ad salutē humani generis debo patiēter tollerare

z id nō est locus defensionis t̄ resistētie: f magis patiētic.

Evangeliū

a. **C**oloris quoq;. Hic ostendit qualē xp̄s a ministris cō
p̄benitus p̄tificib⁹ p̄ntat. Et diuidit in duas: qz p̄mo te
scribit ip̄i p̄sentatio annis: secūdo cayphe ibi. Et misit eū
annas. b̄ma i duas: qz p̄mo ponit xp̄i p̄ntatio. secūdo eū
examinatio: ibi. P̄tifer ergo. Prima aq̄buc i duas: qz
p̄mo describit p̄di
cta p̄sentatio. secū
do incideat ponit
tur p̄ma petri ne
gatio: ibi. Seque
bat aut̄. dicit iḡit
pro sic: a. **C**o
lors quoq;. s. mili
ti. b. **E**t tribu
nus. qui eis p̄erat
z illi erat getiles:
c. **E**t ministri iu
deorū. isti erat tu
dei: d. **C**opre
benderūt iclus. ex
quo p̄z obſtinatio
eoz: qz non fucrūt
auerūt a ſuo malo
vīſis p̄dicti signis
ſed maḡ attribue
bat artib⁹ magiæ.
e. **E**t ligauerunt
eū. quā morte di
gnūt. Illi eū q̄ re
putabant morte
digni iudicib⁹ pre
ſentabāt ligati:
f. **E**t adduxerunt
eū ad annā primū
i. p̄mo: cui⁹ cauſa
ſubdit: g. **E**rat
eū ſocer cayphe.
z q̄ eundo ad dō.

ii. cayphe habebat transire ante domū iſtius annis: ideo
introierunt domū eū ppter eius reverentiā. illia aut̄ ratio
fuit qz p̄tificatus tūc ſingulis annis rendebat: z iſi duo
sc̄ annas z cayphas as ſequentes alternantur erant pontifices:
pter quod quā p̄tifer habebat: qz anno p̄cedenti fue
rat. Lertia ratio eft ut ch̄iſtus corā iudicib⁹ pluribus cō
demnatus videre magis dign⁹ more. b. **Q**ui erat
pontificus annū tē. Iſta ſunt expofita. s. x. ca. i. **S**eç
batur. **H**ic interponit p̄ma negatio petri: cum dicitur:
Sequebaſ iſum ſymon petrus z alijs discipulus. s. io
bannes: licei eū ſicut z alij primo fugiſſent: tñ p̄ſte
ſecuti ſunt iſum: qz feruētores erant alijs. k. **D**ici
pulus aut ille erat notus pontifici. Dicitur aliqui q̄ iobes
erat peritus in lege: z ppter hoc habebat noticiā cum p̄
tifice: ſed hoc non eft veriſile: qz pſcator erat et de nauia
ch̄iſtus vocatus fuerat: vt habeat Math. iii. vñ dicit bie
rony. in epiftola ſua ad paulinū: **J**ohannes ruſticus pi
ſator in doctoſ tē. z idēo alia ſunt cauſa ſue noticie cum
pontifice: qz forte miſiſus a patre ſuo pluriſ portauerat
piſces ad domū p̄tificis: vel forte quia aliquis de cogni
tione eius ibidem ſerviebat: vel aliqua alia cauſa quā ali
qui affiſſant quia deſcenderat de dauid: z ſacerdotes ha
bebant iſtas genealogias. l. **E**t introiuit cum iſeu in
atrium p̄tificis. propter noticiam predictā permifſus
eſt intrare. m. **B**etruſ aut̄ ſtabat ad oſtū horis. can
q̄ incognitus: tamē propter iohannē p̄miſiſus eſt intrare
n. **D**icit ergo petro ancilla oſtaria: quid z tu ex diſci
pulis es hominis iſtius: quā diceret videtur q̄ ſic vidit
eū cum timide intrante: z ſic habuit de eo ſuſpitionem.
o. **D**icit ille nō ſuru. Ex quo patet fragilitas petri: quia
ita cito negauit: z ad vōcem vniuſ mulieris que non loq
batur acriter. Non em dicerat es tu de familiā bu⁹ pro
ditoris: vel aliquid buiſſimodi ſed homis iſtius quā cō
paciue loquēdo. p. **S**tabat aut̄ ſerui z miniftri ad
prunas. qz frigus erat: ſicut ſolet eſte in marcio poſt me

diam noctē. Et caleſa ciebat ſe tē. q. **P**ontifer vo
lic ponit ch̄iſti examinatio. Et diuidit in tres: quia
p̄mo ponit dicta examinatio. ſecūdo xp̄i r̄nſio: ibi. Di
uiti ei ibs. tercio r̄nſionis reprobatio: ibi. **H**ec cū diui
ſet. **L**urca p̄mū ſciendū q̄ xp̄s reputabat a iudeis fe
ducto: hominū z doctoře falſe co
trine: ideo ex
minatus fuit de
vtrōq;: z hoc eſt
quod dicitur:

q. **P**ontifer ḡ inter
rogavit ibm' de diſcipulis
ſuis' z de wotrina ei'. **R**ndit ei ibs' **E**go palā locut⁹
ſuz mūdo. Ego ſemp wotri
in synagoga z in tēplo quo
oēs iudei quenāt: z ioccu
to locut⁹ ſum nihil. Quid
me interrogas? **I**ntroga
eos q̄ audierūt qd locutus
ſum ip̄is: ecce hi ſciūt q̄ dix
rim ego. **H**ec aut̄ cū dixiſi
vn̄ affiſſes miftrorū tedit
alapā iſeu dicens: **S**icre
ſpondes pontifici? **R**ndit
ei ibs: **S**i male locut⁹ ſum
teſtimoniū phibe de malo

reſpondere: quia p̄ncipaliorē inter eos ſtatim audi
rat ip̄um in ſua p̄ſentia negaſſe: ſed de doctriña ſua re
ſpoſit oſteſdens q̄ non erat mala vel ſuſpecta ſed ſana:
qd declarat ex duobus: primo ex loco cum dicitur:

v. **E**go palam locutus ſum mūdo tē. doctriña ſuſpe
cta in angulis z lateribus doceſt non in loco publico z

ſacro: ſecundo ex auditorium ſuſtimoniū dicens:

x. **I**ntroga eos qui aut̄ ierunt tē. quā diceret pa
ratus ſum teſtimoniū eorum ſubire: quod eſt tibi ma
gis credibile q̄ meū dictum: quis fm̄ veritatē te
ret eſſe contrariū. y. **H**ec cum dixiſet. **H**ic ponit
buius reſpoſitionis reprobatio: z hoc dupliſter: primo
per factū cum dicit: **A**nus affiſſes miftrorū dedit
alapam iſeu. ſecundo per verbū cum ſubdit: z. **S**ic
r̄ndes pontifici. Ille em minister ſecleris accepit reſpo
ſionē iſeu quā notasset pontifice de ſuſta interroga
tione. a. **R**epoſit iſeu. humiliter veritatē oſten
dendo: b. **S**i male locutus ſum teſtimoniū phibe
de malo. i. potes phibere: z nō me iniurie peccere. **S**ed
videt q̄ hic ch̄iſtus fecit contra doctriña ſuam: quia
Math. v. dicit: **S**iquis peccaverit te in marilla exterrā
peccare z alteram. **I**te aut̄ hoc non fecit ſed magis
peccutente ſe corrixit. Dicendū q̄ illud ch̄iſtus p̄ceptū
z plura alia que ibi ponit. non dant absolute fm̄ q
dicit Aug. ſed magis fm̄ preparationem animi: quia
homo debet habere animū ſemper preparat ad hoc
faciendum vbi videtur hoc expedire ad honorem dei
z utilitatem ecclesie: alias autem non: immo aliquā
do expedit in iurantibus respondere ad ipsorum z ali
orū instructionem: ſicut fecit hic ch̄iſtus: z aliquādo
etia factō refiſtere ne detur occasio malis male agēdi.

c. **E**miliſt. **H**ic oſtentatur qualiter ch̄iſtus p̄ſen
tatus eft cayphe. Et diuidit in duas: quia p̄mo descri
bit dicta p̄ſentatio: ſecūdo ſubdit ſecunda z tercia petri
negatio: ibi. **E**rat aut̄. In p̄ma iḡit parte dicit ſic.

Jobannis

c Emisit eū annas ligatū, quasi morte dignū, et iam corā eo pđemnatiū. a Ad cayphā pontificē, tuū qz ad ipm p̄tinebat p̄ncipaliter ch̄risti examinatio: tum ut videreb̄ christus maḡl more dign⁹ qui fuisset corā iudicab̄ plurib⁹ pđemnati⁹. Sc̄ieq̄um tñ q̄ iobānes b̄ie tacer q̄liter

cayphas eū exa minauit q̄liter cayphas vestim ta sua sc̄idit: t̄q̄ liter in domo eō illus⁹ fuit: qz alij euāgelista h̄ sus facie exp̄serāt.

b Erat autē, h̄dic r̄uerit euā gelista ad narrā dū de negatione petri: et ideo q̄si cadē verba q̄ di terat in fine pri me negationis re assūmit dicens: Erat autē symon petrus st̄as et ca letac̄es se: Ille em̄ q̄ narrat b̄i st̄ouam aliquaz

q̄n occurrit aliqua incidentia narrāda: interrupit p̄cipale ad illud incidentia narrādū: quo facto reuertit ad p̄positū: t̄ sic facit hic iobānes: ut dictū est. c Di terit ergo ei ministri ad ignēstantes. d Nūquid ztu et discipulis eius es. q. d. sic: qz videbat eū timidū et pauidū. e Negauit ille et dicit non sum. De ista secūda negatione petri videat. matheus p̄tradicere Jobāni: primo quo ad plonāqz dixit ipm secundo nega sed ad vocē alterv ancille: Matb. xxvi. Jobānes autē bie dicit q̄ fuit ad vocē ministri p̄ ad ignēstantiū: secūdo quo ad locū: qz mathe⁹ dicit q̄ secundo negauit in exitu ianuā: bie autē dicit q̄ stans ad ignē: p̄ter quod secūdo q̄ p̄ncipalis intentio euāgelistari erat expr̄meret in p̄ncipaliā petri negationē: t̄ in hoc omnes cōueniunt de plonās aut accusantib⁹ seu de negationis loco: non erat eorum p̄ncipalis intentio: et p̄babile est q̄ multi ad verba petri cōcurrebat circa eum et cōsimilia verba dicebant impropriādē ei et magistrū suū: t̄ ideo vñus euāgelistari expr̄mit vñā plonā accusantē: t̄ ali⁹ aliā et vñerib⁹ dicit verū. vnde finē veritatis histo: ut videat q̄ prima negatio sit facta ad vocē ancille ostiari: petro domū intrāte: secūda autē negatio facta est in domo: qz post primā negationē petrus timuit diu stare inter iudeos: p̄ter qd voluit exire: t̄ tūc alia ancilla videt eū timidi accusavit eum: t̄ sūm hoc cōcurrerit illi qui ad ignē stabant et idem dicebat cum illa ancilla: p̄ter qd mathe⁹ dicit q̄ ad vocē ancille alterius negauit: Jobānes autē ministros cōcomitantes expr̄mit. Ite mathe⁹ dicit q̄ negauit ipo exente ianuā: i. volente exire et ad hoc se p̄parante: p̄ter timorē: ut dictū est: qz tñ adhuc erat in domo nec ab igne longe recesserat: ideo dicit iobānes q̄, p̄te ignē facta est illa negatio: tercia autē ne gatio facta est multis eū accusantib⁹ et cōcurrentibus p̄ter p̄dicta: tñ inter illos erat p̄ncipalis vñ seruus pontificis: p̄ter qd iobānes illu expr̄mit tacendo de alijs: ideo subdit: f Dicit ei vñus ex ser. pon. cog. eius cui⁹ p̄. abici. auricula. et ideo acris ceteris eum accusabat et in accusatiōis sue assertionē addidit factū p̄cedens: cū dicit: g Nonne ego te vidi in bozto cū illo. q. d. sic: h Iterū ergo negauit. Aliqui autē vo lentes excusare petrum dicunt q̄ non negauit cum ex timore mortis: sed ex amore nolens ab eo separari sed semper eū sequi. Sciebat eū q̄ si diceret se esse discipu lum eius statim ab eo separaretur. Sed hoc est cōtra ver

ba dñi supra habita ca. viii. vbi exp̄ obrazavit petro dicens Annū tuā pro me pones. qd fuit dictum negatiue: sicut fuit supra expositiū: t̄ ideo pater q̄ petrus negauit timē animā suam exponere pro ch̄risto. i Et statim gallus cantauit. s. secūda vice qz post primā negationē semel cātauit gallus: s. pe trus timore p̄trabat nō percepit fm q̄ fuit expositū Matb. xxvi.

p̄toriū. Erat autē mane: "t̄ ipi nō introierūt in p̄toriū ut nō p̄taminarent: sed ut māducaret pascha. Exiuit ergo pylat⁹ ad eos foras: t̄ dicit: Quā accusatiōis affer tis aduersus hoīem hunc: "Rūderūt dixerūt ei: Si nō eēt h̄ malefactor nō tibi tradidissim⁹ eū. "Dic ḡ eis pylatus: Accipite eum vos: t̄ fm legē vestrā iudicate eū. Dixerunt ergo iudei: No bis nō licet interficere quēq̄

k Adducunt ergo Hic ostendit qua liter ch̄ristus a iudeis coraz pylato accusatur. Et dñs dicit in tres: quia primo describitur ch̄risti p̄sentatio: secūdo p̄sentati examinatio: t̄p̄tis ergo t̄ercio in nocentie ch̄risti declaratio: ibi. Et cū tec̄ dixisset. In pri ma parte dicitur

l sic. k Adducunt ergo iesum a caypha in p̄torium idest a domo cayphe pontificis ad dominum pylati p̄scidit: ad quem p̄tinebat iudicium in causa sanguinis: et locus vbi iudicabat pretorū vocabatur. Aliqui autē libri male babent ad caypham: quia in domo cayphe iam erat ch̄ristus nullus autē adducitur ad locū: in quo est. Preterea Jobānes scripsit in greco hoc euāngeliū: t̄ ideo p̄ veritate textus babenda recurrentiū est ad grecū: In greco ad caypham: l Erat autē mane. Hoc accidit euāgelista ad ostēdendū q̄tū iudei sitiebāt sanguinem iesi ch̄risti: qui summo mane querebant sententiā de cōmorte dari. m Et ipi nō introierūt in p̄toriū ut nō p̄taminarent: ex ingressu domus hominis gentilis: t̄ tñ non timebant inquinari ex p̄curatiōe mortis innocētis ex quo p̄z eoz sup̄stitionē vana. n Sed ut manducaret p̄tachā: i. azimōs panes q̄ a iudeis comedebant i p̄sebāte p̄ septē dies: non c̄m erat lictū illos comedere nisi p̄fōnis mūdis: t̄ id q̄ p̄schatis mādicationē nō intelligit: bic comedēt agnū p̄schalis: ut male dicit greci: qz ilūz comedēt die p̄cedēt. o Exiuit ergo. Hic p̄mitur ch̄risti examinatio: t̄ hoc duplēcte: qz primo examinat cōrā iudeis: secūdo ad p̄tē sine ip̄is abī. Introiuit ergo iterū. p̄ In prima p̄tē dicit sic: Exiuit ergo pylatus ad eos foras. Iudei em̄ non audiebāt domū eius ingredi ne suas obser vationes violaret: ideo volens eis deferre exiuit ad eos: p̄. ̄Et dicit: quā accū. affer. aduer. bo. bunc. Cōlēbat em̄ cū ligatiū signū damnatiōis: ideo querebat de causa: qz non erat p̄fuctuō romānis pđemnare aliquē nisi prius audirent accusatiōne suā: t̄ haberet locū se defendēti: ut habeat Act. xxv. Et ideo pylatus q̄ erati uiderab̄ im p̄atore romāno illuc missus voluit modū romāno p̄ tenere. q̄ Responderūt et dicerūt ei: si nō esset hic malefactor t̄c. q. d. nos cū factū diligenter examinām⁹ et inuenim⁹ eū dignū morte: ac si diceret nō oport̄t alia examinatōis facere. r Dicit ergo eis pylatus: quasi indignatus ex eoz r̄fusione: qz sciebat eō ipm per inuidiāz tradidisse: ut habeat Matb. xxvi. s Accipite eū vos: t̄ fm legē ve strā iudicate. q. d. si sufficiat vestra examinatio sufficiat et restra sentētia. Sciebāt em̄ q̄ romāni aliqua minorā iudicanda dimiserāt iudeis: sed nō poterāt p̄ talibūs inferre penā mortis: quia romāni retinuerant sibi causāz sanguinis: et ideo p̄ banc r̄fusione imbibebat inferre tpo mortē: p̄tē autē nō poterāt vita eius sustinere: et ideo renuerunt hoc accipe dices: t Nobis nō licet interficere quēq̄

Euangelium

Si enim possent dare mortis sententia libens iudicium receperis-
sent. a At sermo iesu implere quod dixit tecum Christus
enim predicens mortem suam apostolus Math. xx. dicit quod a principi-
bus sacerdotum tradiceret gentibus ad illudendum et cruci-
figendum: et hoc fuit impletum per hoc quod renoverunt iudicium
et dimiserunt ipsum pylato et erat gen-
tilis iudicandus: et
sententia executio suis militibus.

b Introiuit ergo.
Hic ponit exami-
natio Christi secreto.
Et dividit in tres
quod primo ponit py-
lat interrogatio:
secundo Christus:
ibi. Redit Ihesus ter-
cio pylati obiectio
ibi. Dicit itaque: Cir-
ca primum sciendus
quod iudei cum tumultu
irrationabili pe-
tebant mortem Christi:
aperte quod Christus non re-
spodebat: unde illud
Ecd. xxxviii. Unde non
est auditus non effu-
das sermonem. pro-

hoc matheus et marcus dicunt quod cum accusare a principibus
sacerdotum nibil redidit: propter quod pylatus intrauit praetorium
quod erat in domo sua: et ibi Christus magis pacifice exami-
nare extra tumultu iudeos: qui non audebant intrare pre-
torium: ut dictum est Christus de tribus fuerat accusatus
coram eo: ut habeat Luce. xxii. Hunc inuenimus subiungere
tempore gentilium et pylati obiectio: et
tempore Christi regem esse. Pylatus autem de duobus summis
non curauit inquirere: quod de primo s. de subuersione et obserua-
tionum legalium non curauit: utrum esset verum vel falsum: quia
non erat iudeus sed gentilis. Secundum cognovit esse falsum
per famam publicam: quia audierat Christum sicut in qua-
udeis de hac materia responderet Math. xxii. Reddit quod
sunt celsus Cesar et. Sed de tertio quod videbat esse atra
bonorum imperatoris inquisivit. s. de regno: quod imperatores ro-
mani nomen regnum a iudeis abstulerat: ut frangerent eorum superbia: et tollerent rebellandi occasionem: et ideo que-
sivit a Christo. c Tu es rex iudeorum: quod est hoc verum
quod tibi imponit: scilicet quod velis tibi usurpare regnum: d Respondit Christus. Hic ponit Christi responsio in qua
primo examinavit pylati interrogatio dicens: e Atte-
metipso hoc dicas an alii tecum quod dicitur hanc opinionem
de me per te ipsum. f Respondebit pylatus: inquit ego iudeus sum: q. d. ex me non cocepisti: quod non sum iudeus: et sic
non possum investigare ex libris iudaicis quis debet esse
rex eorum: sed hoc ad peritos legum prinet: ideo subditur
g. Hens tua et ponti: tradi: te mibi: accusantes te super
hoc. h Quid fecisti: q. d. videbis quod sis in aliquo cul-
pabilis: ex quo illi qui sunt de gente tua et tate auctoritatibus
sicut sunt pontifices te accusant. i Redit Christus. Ex-
aminata interrogatio pylati Christus primo redidit ad questionem
non primo factam de usurpatione regni templis: k Reg-
num meum non est de hoc mundo: non enim negat se esse reges
sed magis cocedit: quia finis veritatem ipse erat rex regum
veritatem ad tollendum occasionem calunie temperat suam
responsionem dicens: quod non querit huius mundi temporales
dominationem quod probat consequenter dicens: l Si ex
hoc mundo esset regnum meum minister meus tecum. Omne enim re-
gnum temporale habet firmitatem non solum ab ipso rege cum
sit unus solus homo: sed etiam a ministris contra adver-
sarios pro ipso pugnantibus: quod non querebat Christus:
et sic patet quod satissimum ad questionem offendendo quod non
querat inter iudeos tempore dominationem: veritatem
quia cocesserat se esse regem: ideo concludit: m Hunc

autem regnum meum non est hinc: id est quantum ad tem-
poralia ista querenda. Sed contra hoc videtur quod
dicit psalmus. Rex omnis terra deus. Ipse autem est vero
deus sicut verus homo: ergo regnum eius est te hoc mun-
do. Dicendum quod finis veritatis divinitatis oia sunt subiec-
ta Christo: tu quantum ad humilitatem
in proprio adiunctu
suo non venis ad
dominandum temporaliter: sed magis ad servandum
et patientium et sic
patitur quod suffici-
ter excludit illud
quod sibi imponen-
bat de usurpati-
onem regnum iudee
quod non habebat que-
stio de ipso nisi
inquit de te per
tu presenti in quo
erat: qui ad pri-
mum eius aduen-
tum pertinebat.

n. Dicit itaque. Hic ponit pylati obiectio: sicut enim
visum est Christus in sua misericordia cocesserat se esse regem
sed dixerat regnum suum non esse hinc: ideo pylatus ad
plenum verba eius non intelligens accepit quod hoc ipsum esse
regem alicuius regnum: de quo non intromitteret ser-
monem: sed quod Christus per hoc intelligeret regnum celeste et
spirituale non intellexit: et ideo voluntarie magis determina-
te cocludens ex verbis Christi predictis. o Ergo
rex es tu: q. d. ex quo cocedis te esse regem regni non
pertinentis ad dominium imperatoris declarat magis quod sit
illud regnum. p Respondebit Christus: primo conclusionem
facta concedendo. d. q. Tu dicas quia rex sis ego.
Et ita est finis veritatis: Sed consequenter declarat huius
regni conditionem. d. r Ego in hoc natus sum. tem-
poraliter. s Et ad hoc veni in mundum. p carnis as-
sumptionem. t Ut testimonium phibeam veritati. con-
cendo et radicando veritatem de diuinis in cordibus fi-
delium. v Omnis qui est ex veritate prima que-
rebus est: non solum per creationem sed per imitationem et
subiunctionem. x Audit vocem meam. corde creden-
do et opere obediendo: et per consequentem in talibus spi-
ritualiter ego regno: et tale regnum in nullo impedi-
bat imperatores romani dominium: de quo quicquid pyla-
tus. y Dicit ei pylatus: quid est veritas: non que-
rit distinctionem veritatis: sed querit que est illa veritas
cuius virtus et participatio homines efficaciter de regno Christi.
Intellexit enim phoc in quodam generali aliquod
dominius existentes extra communem modum hominum: et hoc est
verum si intelligat determinate et magis in particulari: quod
veritas diuina filio appropria: veritas per quam homines
in plenaria efficaciter de regno Christi est quedam im-
pressio et participatio veritatis diuina: huius autem que-
stionis pylatus non expectauit responsum duplice de
causa. Una est quia era de regno spirituali: ut visum
est: ipse autem non habebat se intromittere nisi de templis:
et ideo hoc aduentus dimisit illius questionis per
secutionem. Alia causa fuit quia iam preceperat Christi
innocentiam et iudeorum maliciam: sciens et tradidisse
eum per iniuriam. Tigit pretermissa questione pre-
dicta: voluit procedere ad eius liberationem: ut statim pa-
tit: z Ecce tecum dixisset. Hic consequenter ponit
innocentiam Christi declaratio: cum enim pylatus vellet
cum liberare: ut dictum est: occurrit eius memorie modus
venientes liberatiois sui: videlicet de fluctuante in uero-

Johannis

qua dabant eis a p̄side in solennitate paschali vñ vñctus in memoria liberatōnis filiorū israel de terra egypti et ppter hoc voluit xp̄m liberare p h̄c modū: et p̄mo ad hoc faciendū allegat xp̄i innocentia dicens.

a Ego nullā in eo inue. cām. s. dignā morte. secundo

allegat p̄fuerū
dīne de cui obseruatōe sciebat
eos eē cupidos dicens.

b Est aut̄ consuetudo t̄c. vul-

tis ergo dimittit.
vo. re. iudeoz

q.d. vo.s tebetis
h̄ velle. Id cui

intellectū sciendū q pylat̄ vo-

lens xp̄m libera-

re posuit cis s̄ distincōe de li-

beratōne xp̄i vel

barbare t̄d nul-

lo alio: vt maḡ

exp̄mit Mat.

xxvii. Sciebat

em q̄ p̄fuerū
nem suaz nullo

mō dimitterent

et alfa ḡte bar-

rabas erat: pes-

simus t̄ populo odiosus q̄ firmiter credebat vt et̄ li-

beratōem nullo mō vellent t̄ sic p̄ oīs liberatōi xp̄i co-

sentirent: sed sacerdotes deceperunt populus inducen-

tes eū ad petendū liberatōem barbare t̄ nō xp̄i: t̄ hoc

ē q̄ subdit. c Clamauerunt rursum t̄c. sed barra-

bam. dimitte nobis. d Erat aut̄ barrabas latro. s.

publicus t̄ famosus: hoc addit euangelista ad oīden-

dum co. maliciā: q̄ ad. p̄curandū mortē xp̄i petierunt

latronis publici liberatōem: cōtra bonū publicū t̄cō-

tra iusticiā.

In ca. xviij. vbi dīn postil. Et ideo p-

asche manducatōem nō intelligit hic cōmetio agni

paschalis.

A Ego nullā inuenio ī eo cāz.
b Est aut̄ p̄fuetudo vob: vt
vñ dimittrā vob ī pascha.
Cū l̄tis ḡ dimittā vob re-
gē ī udeoꝝ: Clamauerunt
rursum oēs dicentes: Non
hūc h̄ barbarā. Erat autē
barrabas latro. .ix.

Nunc ḡ apphēdit py-
latus ihm: t̄ flagella-
uit. Et milites plectentes
coronā d̄ spinis iposuerūt
capiti eiꝝ t̄ veste purpurea
circūdēt eū. Et velebat
ad eū: t̄ dicebat: Aue rex ū
deoꝝ. Et dabat ei alapas.

Circa primū sciendū q pylatus vidit ex clamore eoz q
nullo mō poterat dimittere ihm oīno liberū cū pace ipo-
rum. ex altera pte durū erat sibi īnocētez interficere: t̄
ideo ad satisfacēndū eis fecit xp̄m flagellari t̄ illudi: t̄ hoc
est quod dicit. a **T**unc ergo appbē. p. ie. t̄ flagel. nō

p̄ seipm̄ imediare:
s p̄ milites suos et
ministros. b

Et mil. plectē. co. t̄ spinis. i. d̄ iuncis
marinis ad modū
spinax duris et a-

cutis. c Impo-
suerūt cap. eius. t̄a
q̄ volenti regnare
t̄ nō potentia: q̄ se

cereret eoꝝ illusio
rideret ī udeoꝝ ac
casatōi. d Et ve-
pur. circūdederūt
eum. Zal. n. veste
vtebant reges.

e Eve. ad eū t̄ di-
cebat t̄c. hoc totuz
factum ē ī illusioꝝ
vñ sequit. f

Et dabant ei ala-
pas. vt illudenter
factis sicut illusēt
signis t̄ verbis.

g Exiuit iterum.
h

Dic oīdīt circa p̄dicta pylati intentio que erat bona: q̄
tū ad hoc: q̄ p̄dicta iusterat fieri vt iudei tali afflictōe xp̄i
ēcūt satiat: t̄ sic sentirent in ī liberatōe sine moretū
q̄ h̄ noī excusat a toto: q̄ cū eēt iudei sup eos nō debebat
ei q̄ sciebat īnocēte et̄a minimā penā inferri: igitur
euangelista circa sequētia sic pcedit: q̄ p̄mo declarat cona-
tū pilati ad xp̄i liberatōem: secundo ī udeoꝝ resistētia ad
eius p̄dēnatōi: ibi. Cū ergo vidissent. In p̄ma igīt pte dō
sic. Exiuit iterum pylatus foras. vbi iudei stabant: q̄ do-
mī eius in gredi nō audebant: vt supra dictum est.

b Et dicit eis. p̄mo allegans xp̄i īnocētiā. i Ecce
aduco eum vobis foras. postq̄ diligēter examinai eū
t̄ flagellauit ad vobis faciendū. Ut cognoscatis: q̄
nullā ī eo īuenio causam. scđo ostendit ipsius punitio-
nem īā factā vltra d̄ignū cū dicit: k Exiuit ergo hie-
sus. ex pcepto pylati. l Portas spinae coronā t̄c. Go-
lebat eīn pylatus vt sensibler videret qualiter sufficeret il-
lusus t̄ flagellatus: vt sic mouerent ad p̄passiōnē. m

Et dicit eis ecce bō. q. d. cū aliquo male egis: t̄ vltra
d̄ignū punitus est: t̄ iō debaret vobis sufficere. n Cū ergo vi-
dissent eū portantes t̄ ministri sic flagellatū t̄ illusū t̄ co-
gnoscentes q pylatus sic volebat dimittere ipm. o

Clamabant. tumultuose t̄ alios ad clamandū excitabat
.d. p Crucifige crucifige eū. q. d. hec pena nullo mo-
do nobis sufficit: sed petim̄. q̄ moriaſ. q Dicit eis py-
latus accipite t̄c. Meritoz t̄ indignatē hoc dicit: q̄ nō
bēbant potestate iudicādi aliquē ad mortē: vt supra dcm̄
est: t̄ est silis modus loqndi: ac si dicer: p̄i haberetis p̄tā-
tem dare mortis sententia cito t̄ sine causa faceretis: sed
ego hoc agere nolo: id sequit: r Ego em nō īuenio

ī eo causam. dandi rale sententia. s R̄nderunt viden-
tes iudei q pylatus nō acquiesceret eoz clamorū incep-
rūt allegare rōnes alias q̄. s. allegaueret. Nō. n. illas au-
debāt reiterare: q pylatus ī illas evacuauerat: t̄ iō hic ali-
ud allegat. Et p̄mo allegat ipm fecisse ī legem dei: scđo ī
legem impatoris romanī: ibi. Grinde q̄rebant. In prima
igīt pte allegant sicut iudei. t Nos leges habemus
s. a deo data ī mōte synai. v Et fm̄ lege debet mori:
q̄ Levit. xxviii. p̄cipit q blasphemī occidant t̄ tale crīmē

Caplin. xix.

Nunc ergo appbēdit pylatus. Hic oīr euā-
lista describit quid passus sit p̄t̄ a ḡtibꝝ. Pas-
sus est aut̄ tria ab eis. i. flagellatōem: illusionē:
t̄ crucifitionē: fm̄ q̄ p̄direrat salvatoꝝ: math. xx. Tra-
dent eū gentibus ad illudēndū t̄ flagellandū t̄ crucifi-
cēndū: t̄ iō euālista p̄io agit de illusionē t̄ flagella-
tōe: secundo de crucifixōe: ibi. Nunc ergo tradidit. Pri-
ma in duas: q̄ primo describit xp̄i flagellatioꝝ t̄ illusio-
nē: secundo circa hoc oīdīt pylati intentio: ibi. Exiuit ex-

Evangeliū

ūponebant ei: vñ sequit. x Quia filiū dei se fecit. Ut titame xp̄c hoc dicendo nō blasphemauit sed v̄ eritatem dixit et q̄ scripturā habuit: ut supra p̄batū ē ca. x. y Q̄ ergo audisset pylatus hunc ser. ma. timuit. nō p̄ter leges iudeorū quā nō obseruabat: s̄ ne verū ēēt vt ih̄s sibi oblatus ēēt vere dei filius: t̄ sic fessi enor̄me fecisset ip̄m flagellando: t̄ id de h̄ voluit certius inq̄rere: vñ sequitur.

z Et ingressus ē in p̄toriū iterū: vt veritatē magis posset cognoscere extra tumultū iudeorū. a Et dic ad ih̄m vñ est tu: q̄ hoc querens si ēēt ex origine diuina s̄m ve ritatē. b H̄ic sus aut̄ r̄sum non dedit ei. Primo q̄r̄ bo erat gentilis et idolatra et genera tioem filii in diuis cape nō poss̄. secundū q̄r̄ nolebat pas sionē suā impedire tertio q̄r̄ p̄betatū erat te eo. Esa. liij. Et sicut agnus co

rā tondēte obmutesceret t̄c. t̄ id volebat illud p̄betū im plere. c Dicit ergo pylatus mibī nō loqueris. mirabatur te eius taciturnitate cū ēēt in puncto liberatois v̄l̄ cōdemnatōis sue: sequit. d Nescis q̄r̄ babeo p̄tatem t̄c. q. d. mibī saltem deberes r̄ndere. e R̄ndit ih̄s. nō ad impediendū suam passionē s̄ ad reprimendū pylati factantiā. f Nō haberes p̄tātē ad uer sum me vllā: nisi tibi datū ēēt tesup. g Propterea q̄ me trādidit tibi: maius p̄tm̄ h̄z. Et exinde q̄r̄ rebat pylatus dimittēt̄ eu. Judei aut̄ clamabāt dicētes. Si h̄c

dimittis nō es amic⁹ cesaris. h̄is. n. q̄ se regē fac̄: h̄z dicit cesari. i Pylat⁹ aut̄ cū audisset hos sermones: ad dūrit foras ih̄m: m̄ sed sit p̄ tribunali i loco q̄r̄ licho stratos: hebraice at̄ gaba tha. k Erat at̄ parascue pa scē hora q̄r̄ sexta: m̄ dicit in teis. Ecce rex vester. l Illi at̄ clamabant. Lolle: tolle crucifige eu. m̄ dicit pylatus. Regē vrm̄ crucifigam. R̄ndēt p̄tifices: Nō ha bem⁹ regē nisi cesarē. n̄ Lūc̄ ḡ trādidit eis illū: v̄t cruci figeret. Suscepēt̄ aut̄ clamabāt dicētes. o Si h̄c

cū. Ille. n. locus erat ante domum pylati: ante. n. do mos magnatorū solētē locus de lapidibus p̄paratus o Erat aut̄ parascue. q̄r̄ erat feria sexta et prima di es solemnitatis pascalis. dicebat aut̄ feria sexta para scue. i. p̄paratio: q̄r̄ illa die p̄gabant iudici cibaria pro die sabbati in q̄ nō erat licet ali quid dicoqui: vt babet. Ero. xj.

p Hora quasi sexta. Lōtrariū videt Mar. xv vbi d̄. Erat aut̄ hora tēla et cruci fixarunt eum. prius aut̄ fuit iudicatū q̄r̄ crucifixus: ḡ t̄c. Di cendū q̄r̄ s̄m ve ritatem erat tēpus mediū in terciā et septimā: mediū aut̄ ab extre mo p̄t denoīari: et ideo marcus ex pressit illud tem pus mediū per horam terciam iohannes vō p̄serta. q̄ Et dicit indec alle

gans. p̄ fili liberatōe. r Ecce rex vester. q. d. miruz ē q̄r̄ bunc hominē abiectū et flagellatū dicitis sibi velle usurpare regnū iudeorū. s Illi aut̄ clamabant. si cut furibundi. t Lolle tolle crucifige cum. q. d. nō possumus videre eu. v Dicit eis pylatus. allegās in crucifixione xp̄i cor̄ verecūdā. d. x Regē vrm̄ crucifigam. q. d. ex quo eum regnare formidatis: tiam de hoc fuit fama magna: erit vobis verecūdia si mor temorat sic abiecta: vnde et postea pylatus scripsit titulum crucis ad eorum verecūdā: H̄iesus nazare nus rex iudeorū. Dixerunt pontifices: Non habemus regem nisi cesarem. Et quo p̄t̄ q̄r̄ extinc̄ p̄petue subiectioni romanorū se obligauerunt renunciantes omni alteri regie dignitatē. Pater etiā eoz obstinatus ad p̄ curandum xp̄i mortem: cum p̄ eius p̄curatōe confes si sunt imp̄petū s̄p̄os subiectos scrututi. y Lūc̄ ergo. H̄ic incipit agere euangelista de crucifixione xp̄i. Et diuiditur in tres: quia primo agit d̄ crucifixione: se cūdo de morte. ibi. Postea sciens bischosterio se sepultura: ibi. Posthac aut̄ rogauit. Prima in duas ḡr̄ primo describit ip̄am crucifixione: secundo agit de cō sequentibus ad ip̄am: ibi. Scripsit aut̄ titulum. Circa primum sciendum q̄r̄ pylatus videntes q̄r̄ propter mortem xp̄i obligabant se iudei p̄petue scrututi romano rum timuit si hoc refutaret ne accusaretur apud cesa rem: t̄ idem motus timore imperatoris et fauori iudai ci populi cui p̄ferat: et a quibus pecunias leuare sper bat: contra iusticiā dedit sententiā de more innocētis: t̄ hoc est quod dicitur. z Unde ergo tradidit eis illum. per sententiam diffinitiūam. 3 Et cruci figeretur. tamē prius lauit manus suas imp̄petū p̄catum de morte xp̄i iudeis ip̄is hoc recipientibus: vt habetur Mat. xxv. quis non ēēt p̄ hoc excusatus inveritatem. a Et baulans sibi crucem. Primo em̄ portauit eam: vt hic dicitur: t̄ postea inuenientes symonem cyrenensem fecerunt sibi portare crucem: vt citius venirent ad locum passionis: q̄r̄ ih̄s p̄ totam noctem p̄cedente afflictus fuerat: t̄ id lento gradu in cedebat. b Quidam in eum qui dicit calvarie locum. Iste locus erat p̄p̄e ciuitatē bierlin. t̄ dicunt aliqui p̄ dicunt locus calvarie q̄r̄ calvaria ade ibi sepulti: s̄ h̄est

Jobannis

Falsum: quia sepulchri fuit in hebron: ut dicitur iudee. xiiij.
Sed sic noiamur locus calvarie: qz in illo loco malefa-
ctores recapitabat: et sic ptes mortis Christi turpitudine ex-
co dirige loci: et modo mortis cum dicat.

c Ubi crucifixere eum. Crucifixio. n. erat turpissimus
genus mortis.

d Et cum eo ali-

os duos reges. Et
quo apparetur
pitudo mortis
Christi ratione societa-
tis: qz inter ou-
os malefacto-
res fuit crucifi-
xus: hoc autem fa-
ctum est ex iudeo-
rum intentio: et di-
uina ordinatio
en diversimode
qz iudei per hunc
intendebat indu-
cere suscipiendum
templo a Ihesu esset
princeps et princi-
palis in eorum ma-
lefactis. Et inten-
tione autem diuina
factum est hoc ut
impleretur scri-
ptura Esai. lxx.
Et cum inijs de-
putatus est.

e Scriptis autem. Hic ponuntur quodam consequentia ad
Christi crucifixionem: et sunt tria quia primus pertinet ad pylatum: secundum ad milites crucifigentes Ihesum: tertium
ad gentes Christi existentes. pro eis. Secundum ponit ibi. Mil-
ites autem. tertium ibi. Stabant autem. Circa primum scien-
dum qz modus romanorum erat scribere eam mortis cruci-
fixorum super lignum crucis: iudei autem pro voluntate pylati
petierunt Christum crucifigere: ut ptes ex predictis: tamen per ta-
lem modum scriptis titulum ut redundare in verecundi-
am eorum: et hoc est quod dicitur. e Scriptis autem et titulus
pylati. in quadam charta tabule affixa.

f Eposuit super crucem illam tabulam.

g Erat autem scriptum Ihesus. in quo exprimitur nomine. Ihesus
Nazarenus. quo ad patriam: qz ibi fuit nutritus et
dictum est. i Rex iudeorum. in quo exprimitur causa
mortis. k Hunc ergo et multi in latere leguntur. et causa
subdit: Quia pro ciuitate erat locus ubi crucifixus est
Ihesus: tamen multi de ciuitate poterant defacili illuc ve-
nire. l Et erat scriptus grece hebraice et latine. ut
oces qui de diversis partibus orbis ad festum paschale
venerant posset illum legere. Venerantur. n. ibi aliqui
gentiles: ut super dictum est ea. tunc. Et ideo titulus fuit scri-
ptus in tribus linguis principibus. m Dicebant
ergo p. p. i. n. noli scripsi. rex iudeorum. qz videbant et ca-
lis modus scribendi redundabat in verecundiā eorum:
et maxime propter gentiles qui hoc verbum erat repora-
turi ad diuersas ptes orbis: tamen voluerunt titulus sic
corrigere. n. Sicut qz ipse dixit rex sum iudeorum. b enim
non sonaret in eorum verecundiā.

o Redit pylatus qz scripti scripti. qz scripterat co-
firmando nec fortuita facta est hoc sed divina pordina-
tio: qz hoc erat ante prophetatum: ppter qz psalm. xviii. qui
loquitur de passione Christi et duo psalmi precedentibus sic inti-
tolantur: Ne corumpas tituli inscriptioem: tamen titu-
lus crucis Christi tripliciter descriptus non fuit mutatus sed
magis confirmatus. p Milites autem. Dic ponit se-
cundum dominum ad Christi crucifixionem: et pertinet ad milites
qui crucifixo Christo diuiserunt sibi vestes suas: et hoc est quod
dicitur. p Milites ergo et in crucifixis. eu acce. vesti. ei. Et
quo apparet duo. primus est passionis Christi ignominia: in his
quod nuditus cum crucifixerunt quod non sit nisi abiectis et vilibus

personis. secundum est crucifigentum avaritia: qz Christi vestes qz
vni ceterum parum valentes: in sibi rapuerunt. qz Et sece-
runt quatuor ptes reges: qz erant quatuor milites ipsi cruci-
figentes. r Et tunica. s. citra ptes predictas quae non di-
uiserunt eo qz erat incepta divisionem quod ptes ex eo quod subdi-
tur.

s Erat autem tuni-
ca inconsutile. i. si
ne sutura.

rex sum iudeorum. Redit p. latu-

s: Quid scripsi. scripsi.
p Milites ergo cum crucifigentibus
sent eum: acceperunt vestimenta
eius: qz fecerunt quatuor ptes
syniculorum militum reges: tu-
nicam. Erat autem tunica inconsu-
tile: tesup cōtexta per totum.
Dixerunt ergo ad inuicem
Non scindamus eam: sed sortia
mūr de illa cuius sit. Et scri-
ptura impleretur dices. Par-
titi sunt vestimenta mea sibi
in vestē meā miserūt for-
te. Et milites quidem hec
fecerunt. Stabant autem in
alta crucē Ihesu mater eius

t Desup cōtexta
per totum. Et hoc di-
cunt aliqui qz Christi
p̄ciosis vestibus vte-
bant. sed Christus di-
cit Petrarum dicens:
qz in palestina pau-
pes induerant ta-
libus indumentis

reticulato ope factis ad modum cibicioꝝ: et hoc videtur venire
qz Christo cōmendauit uilitate vestimentorum in Iohanne ba-
ptista: Math. xij. Quid existis in desertū videre homines
mollibus vestitu. qz d. nō. et p̄ciositate ibidem reprobauit
dicens: Ecce qui mollibus vestiū in domibus regū sunt
reges. Ihesus autem cepit facere et docere. ut habeat Act. j. tio
nō est verisimile qz vñs fuerat p̄ciosis vestibus.

v Dicerunt reges. Non scindamus illam. qz ptes nibil valueris-
sent. x Sed sortiamur de illa cuius sit. Tamen ptes qz sup so-
lam tunicam miserūt sorte. Sicut ptrarium videtur Mar.
xv. vbi dicitur: Diviserunt sibi vestimenta eius mittentes sorte
sup eis quid quis tolleret. Dicendum qz dictum marci debet
divisisse intelligi sic. Diviserunt sibi vestimenta eius. s.
alia a tunica: et postea sequitur: Mittentes sorte sup eis. qz
per synodochem debet intelligi super eis. i. sup aliquod eo-
rum. s. sup tunicā: quid quis tolleret. i. quis tolleret illam tuni-
cam: sequitur: y Et scriptura impleretur. que dicitur psal.
xxi. a Partiti sunt vestimenta mea sibi. s. alia a tuni-
ca inconsutile. b Sicut in vestē meā miserūt sorte. i. sup
aliā tunicā inconsutilem. ex quo etiā patet qz p̄prie habe-
bat plura vestimenta. c Et milites quidem hoc fecerunt
scilicet erat scriptum psalmo predicto: hoc addidit euangeli-
sta ut ostendat p̄phetiam impleta p̄ factum eorum. p. etiam p-
redicta falsitas iudeorum exponens psalmū predictū de pse-
cutore quā habuerunt iudei p̄ amā: dicentes qz Mardochae-
us fecit predictum psalmū: qz titulus psalmi ostendit Petrarum:
qz ille psalmus intitulat a David et non a Mardochaeo. Itēz
in principio psalmi dicitur: Longe a salute mea verba rugunt
mei. sicut veritatē hebraicā et translatōrem biero. qz verifi-
catum est de passione Christi: qui non fuit liberatus a passione
quis de hoc clamaret ad patrem: sicut supra dicitur ē. xij. ca.
Pater saluifica me ex hac hora. Tempore autem Mardochaei
iudei fuerunt liberati celeriter post ordinem eorum qz p̄tius
fuerunt liberati qz venirent tempore statutum interfectionis co-
rum. Item ibidem subditur: Foderunt manus meas et pe-
des meos qz non est completem in Mardochaeo nec in ali-
quo iudeo illius tempore: sed magis ecclouero iudei Anna
et filios eius crucifixerunt. d Stabant. Dic ponit ter-
cium consequens ad Christi crucifixionē et pertinet ad eius pa-
rentes: quia Christus in cruce positus ante eis morere voluit
matri sue te custodia et ministro, p̄uidere dāns exemplū

Euangelium

alios ut ipsi sint solliciti impeditere debitu obsequium parentibus suis: et hoc est quod dicit. **d** Seabant autem iuxta crucem suam. Et trahit autem videt **Luc.** xxiiij. vbi dicit: Seabant autem oculi eius alio longe. Dicendum quod primo fuerunt propter: ut hic dicitur: et tunc Christus verba dicit: sed pascere passionem propter turbam populi mente se retraxerunt.

f In qd dicit **Lucas.**

vel forte iste postea sic uocatae tamquam magistrorum seruantes amorem Christi perquisivit stabant: sicut dicit Iohannes: alie autem multe postone erant Christi nomine que preti more alio stabat et de illis loquuntur Lucas: dicitur quod oculi eius stabant a longe: quod multo plures erant stantes a longe quam a Christo.

e **L**u vidisset tecum.

quod diligebat. scilicet Iohannes qui scriptis Evangelium: et propter hoc de se loquitur tamquam de quodam altero ut supradictum est.

f Dicit matri sue

mu. ecce filius tuus?

q. d. usq; nunc fuit

bi ad obsequium: et

cetero iste erit loco

mei. Et nota quod lo-

quens matrem de cruce non dixit ei mater: sed mulier vocans

ea cum nomine ex teneritudine nominis materni si expmre

retur aggrauaretur animus virginis uidentis passionem filii.

g Deinde dicit discipulo ecce mater tua. q. d. de-

puto te ad eius obsequium.

b Et et illa hora tecum in sua

scz cura et diligentia.

i Postea sciens. Hic agit eu-

angelista de Christi morte.

Et dividitur in duas: quod primo ponetur

Christi consummatio per mortem: secundo eius lanceatio per Christum: ibi. Judei ergo. Circa primū scindū quod consummatio nostre salutis consummata erat per venerabilē mortem Christi: et declarat apostolus ad hebreos. iiij. et hoc est quod dicit hic. **i** Postea super que dicta sunt. **k** Sciens Ihesus quod omnia consummata sunt: que scripta erant de Christo passuero: quod pauca restabat an mortem eius implenda. scilicet ieiunatio quod in promptu erat: vñ sequitur. **l** Ut consummaret scriptura psalmi xviii. In si-
ti mea potauerunt me acetum. id ad illud residuum implendum.

m Dicitur sicut tantum laborauerat et de sanguine emiserat

quod corpus eius erat desiccatus et adustus: et propter hoc sitie-

bat supra modum: et talis sities est maximus tormentum.

n Tunc autem erat post plenaria. Illud. in postulantem mi-

litates ut darent crucifixum ad bisbendum: ut per hoc citius mor-

rentur: et sic de custodia eorum in cruce expedirentur. **L**alis. ii.

ieiunatio aceti mortis accelerat crucifixum ut dicunt aliqui. alia-

autem cam buiis aceti retigunt mattheus. xixij. que videtur probabi-

lis: et est ibidem satius diffusa posita: propter quod hic omis-

to. **o** Illi autem spissi. ple. ace. bysop. i. ligno bysopi.

p Circumponentes obtulerunt ei corpus eius. **q** Rat. n. eleuatus a ter-
ra ita quod sola manu non poterant attingere ad os eius.

q **L**u. g. ac. bie. aceti. Et trahit autem videt mattheus. xixij. vbi dicitur:

Moluit bibere. Dicendum quod illud quod est modicum: quod si nihil

reputatur: ut dicitur. iiij. physi. et ideo quod parvum de illo acetum accep-

it: ut dicit hic Job. Mattheus dicit: Moluit bibere. per

talem etiam modum loquendi dicimus constiter de parvum biben-

te quod non vult bibere. **r** Dixit summatum est. scilicet quicquid

erat scriptum de me. vel aliter. Osummatum est. opus redem-

ptoris humani. **s** Et inclinato capite tradidit Christum. ostendens

mentem modum moriendi quod moriebatur ex obedientia pris et no-

involuntarii sicut supra dicerat capitulo x. Memo tollit a me aiam sed ego pono ea. **t** **J**udici ergo. Hic describit vulneratio Christi mortui. Et dividitur in tres: quod primo ponit vulneratio occasio: secundo ipsa vulneratio: ibi. Tenerunt ergo milites. tertio dicti certificatio: ibi. Et

qui vidit. Circa primum sciendus quod occasio vulneratio Christi mortui fuit: quod iudei volebant cadauera de cruce reponere. propter solennitatem crastina imminente: quod incipiebat a vespera illius diei in quo Christus fuit crucifixus. Iam fuerit crucifixus prima die pasche que erat solennis apud iudeos: et secunda dies propter festum fuit solennitas ronae sabbati apud iudeos. **D**ies. n. sabbati occurrit istra octava uam pasche eam dies solennior: quod tunc festum du placabat: et hoc est quod dicitur.

t **J**udicius omnis paschae erat: i.

dies veneris: in cuius vespa incipit solennitas sabbati sequentis. **v** Ut non remanerentur in cruce corpora sabbato. **E**rat. n. hoc indecens in tanta solennitate non sequitur. **x** **E**rat. n. magnus dies ille sabbati. quia sic dictum est solennitas eius duplicabatur propter octauas pasche concurrentes. **y** Rogauerunt perfraterunt etiam. eorum. ne aliquo modo euadere possent et tollerentur patibulis. **z** Tenerunt enim milites et primi quidem tecum. **S**ed videtur quod venissent ad Iesum ante tempore frangerunt crura secundum quod Ihesus erat in medio ambo. **D**icendum quod duomilites frangebant et vires fregebat crura vires latronis et via pectoraliter altera alterius ex altera parte: scilicet ambo venerunt hinc inde ad hunc qui erat in medio: et hoc est quod dicitur. **a** **A**d Iesum cum vero et pietatis iam mortuorum fratres non fiebat nisi ad hoc quod euaderent non possent depositi de patibulis. **b** Sed unde latice latus eius aperuit. ut certificaret de morte eius. **c** Et continuo crux sanguis et aqua. Sanguis ad nostram redemptorem: aqua ad petrum et ablutionem. **S**icut dicitur tamen quod ista aqua miraculose exiuit: quod non habet humor sanguiniculus ut dicit aliquis: sed aqua pura ad onus dendum quod corpus Christi erat ex veris elementis compositum extra erroris corporei qui differenter habere corporis celeste: sicut dicitur valetinus et sequaces sui: et eorum quod direxerunt eum habere corpus fantastica sicut manichei.

d **E**t qui vidit. Hic ponit certificatio: quod Ihesus ibanez qui scripsit hoc evangelium certificanter etens videt factum: et id eius testimonium est efficaciter ad credendum: et est quod dicitur. **d** **E**t qui vidit. I. ego ipse loquens enim de se modum alterius: sicut supradictum est. **e** **T**estimoniis probavit tecum per predicta: sequitur. **f** Facta sunt beata et scriptura impleretur. **E**ro. en. **O**s non continuo erat ex eo. Alius. n. paschalis fuit figura expissiva passionis Christi: adeo ordinatio divina constitutum est ut ossa agni paschalis non frangerentur: ut sic figura et veritas correspondarent: quod vero agnus ossa non sunt fracta in cruce ut predictum est. **b** **E**t iterum alia scriptura dicit. de celo

Johannis

transfusione.zacha.xij. i. Videbunt in quē trāssixerunt. Litera hieronymi babet: Spicent ad me quem cōfircent. Prophetā.ii.loquit in psona xpī loquens in prima psona: sed euangelista refert illud ad xpī loques in tercia psona tēadē ē sentētia: illa autē trāssixit.

S̄z̄bec videbit̄ a iudeis in iudiō futuro: or̄ cicatrices vulnērū referuate sūt in corpe xpī resurgentem: nō solū ad certificatō nem sūe resurrectōnē oīden̄do illas cicatrices apostol: sed etiā ad cōvincēdū iudeos in futuro iudicio de peccato sue mor̄tis.

k. Post hec aut̄. H̄ic agitur cōsequenter de xpī sepulchra que fuit gloriola bñ q̄ erat p̄dēm̄ Esa. xi. Et erit sepulchrum eius gloriosum. q̄uis p̄cedens moīs fuit ignominiosa: z hoc ē qd̄. b. Post hec aut̄ rogauit pylatum ioseph ab arimathia: m̄eo q̄ eēt discipul̄ ibu: "ocult" aut̄ ppter metū iudeoz: "vt tolleret corp̄ ibu." Et pm̄isit pylatus. Venit ḡ t̄ tulit corp̄ ibu. Venit aut̄ z nicodemus: q̄ venerat ad ibm̄ nocte pm̄i: ferēs mi-

xturā mirrhez aloes q̄si libras cētū. Accepēt̄ ergo corpus ibu: z ligauerūt cū in lintheis cū aromatibus sicut mos ē iudeis seplure. Erat aut̄ in loco vbi crucifixus ē hortus: z in horto monumentū nouū: in quo nōdū q̄s̄q̄ pos̄t̄ erat. Ibi ergo ppter pasceū iudeoz q̄r̄ iuxta erat monumentū

Non ē verisimile q̄ milites q̄ cōter bonos̄ seu liberales se demōstrant: etiā si essent interius bñ veritatē cupidi tantā avariciā in ip̄is ee publice oīderent: ideo quidā dicunt q̄ milites seducci a p̄barseis qui xp̄m assercebant facere miracula in beelze bub: vt Luc. x. ca.

sc̄t̄es q̄ ad tactū simbrio vestimenti eius sanabāt̄ in firmi: vt Luc. viij. ca. vestes xp̄i accipiebāt̄ vt cūz eis alia medicinalia seu aliqua alia fascinatore facere exp̄ire tur: qd̄ etiā redundabat in ignominiā am xp̄i: vt hoc vidētes crederēt̄ ip̄z ē maleficum.

In eodem vbi dicitur in postilla: Et nota q̄ loquens de cruce m̄ri suē nō dixit mater sed mulier.

Additio.

Non solum tempore passionis sed etiam tempore gaudii seu coniūni nuptialis xp̄c vocat matrem suā eodem nomine sicut hic. s. mulier non aut̄ mater. Vbi supra. ii. ca. Quid mibi z tibi ē m̄lier. iccirco ratio bñ vocatiōis attribuenda ē lumine humilitati vtriusq; filij. s. z matris. Sicut. ii. xp̄c. Lz in forma dei eset se ipsum exinanuit formā serui accipiens: vt ad phb. ii. ea dem rōne cum filius dei viui verus esset: cōmuniceret se vocationis filium bonis qd̄ est nomen cōmune cuiuscunq; homi in pari rōne matrem cuius humilitate maxime cognoscet̄ mulier: vocat qd̄ est nomen om̄ne cuilibet mulieri: nō aut̄ matrem qd̄ maximā dignitatē includit cū sit mater xp̄i.

In eodē vbi d̄r̄ in postilla: Licet. ii. fuerit crucifixio prima die pasche que erat solemnis apud iudeos.

Additio.

Ochristus fuit crucifitus in paraseue pasche q̄ non erat solemnis apud iudeos: vt habeat infra eodem capitulo: ibi ergo ppter paraseue posuerunt euz ut magis declarat̄ in additōe suo matb. xxv. ca.

In codē ca. vbi d̄r̄ in postilla: De feria sexta in qua lictum est opari z corpora sepeliri iam declinabat. Additio.

De feria sexta in qua xp̄ fuit crucifitus non erat solennis apud iudeos: vñ z lictū erat in ea opari: z sepeliri, put latius dcm̄ ē in additōe suo matb. xxv. ca.

Replica.

Thā capitulo. xix. postillator dicit de avaritia crucifigientium in eo q̄ vestes xp̄i etiā par valentes rāpuerunt: Burg. opponit dicens q̄ non ē verisimile q̄ milites qui vt cōmuniceret se honestos z liberales oīdūt̄ avariciam sīquā in mente habuerūt̄ publice demōstrasse: ego aut̄ puto illos nō fuisse milites bñ cōmuniē seculi dignitatē: nam bi non cōsucuerunt ad tamulia officia litorū z suspensorū deputari: sed fortassis illis tempib; vocabantur milites seruientes reipublice in execūtōe iusticie. Nam si solis militibus bñ dignitatem nō dicitur: nemo tenetur suis sumptibus militare. i. reipublice seruere: sed etiam de ceteris. Miles autem cōmuni nōmine dicitur a militando: sicq; cuncti seruientes reipublice posuunt dici milites a militando. i. seruendo. qui etiā non tenetur xp̄is stipendijs militare. Si tñ ap̄re dicit̄ sunt milites nō mirū q̄ oīderent se publice avaros. qui se ostenderunt disculos z publicos ribaldos in multis cōtra bīscum: immo ppter cōmūnē cōsuetudinem circa interficiendos vt p̄t̄ in potionē fellis illatis cōuic̄is que fieri nō cōsuerunt ab honestis p̄tra morti adiudicatos.

In codē ca. vbi postillator dicit crucifixionē factā pri- ma die pasche q̄ erat apud iudeos solēnis. Burgē. ppter

Evangeliū

suam singularē minus tñ autenticā cōputationē dicit q̄
parasceue nō erat solemnis apud iudeos: qd̄ q̄ factū ē eo
q̄ fundat burg. factū sū sup obseruantia traditū is p̄ba
rifaice quā xp̄c cōtra dei p̄ceptū nō admisit: p̄ceptū autē
dei fuit: q̄. xv. luna primi mensis esset celebus. Cōstat at
pasceue fuisse. xv.
luna qz̄ luna. viii.
etīa bñ Burg. xp̄c
cēnauit: allegans
iḡf traditiones cō-
tra dei p̄ceptū: cuz
burgen. andire te-
bet: Quare trans-
gredimini p̄ceptū
pter traditōes re-
stris amissō tñ cō-
puto Burgen. et si
parasceue tota di-
es non fuisset cele-
bris vñq; ad vespe-
rā: tñ tpe sepultū
re celeberrima fuis-
set: qz̄ bñ eñ pasca
z sabbati cōcurrī-
set ad vespere: quā
t̄ apud iudeos in
cipie festivitas se-
quentis dici.

posuerunt ih̄m. Ca. xx.
Dna autē sabbati ma-
ria magdalene venit
mane: cū adhuc tenebre es-
sent ad monumētū: z vidit
lapidē sublatū a monumē-
to. Currit ḡ et venit ad
symon petrū z ad alii dis-
cipulū: quē amabat ih̄s:
z dicit illis: Tulerūt dñm
de monumēto: z nescimus
vbi posuerunt eñ. Erūt ḡ
petrus z ille aliis discipu-
lus: z venerunt ad monumē-
tu: z vidit z credidit. Mō-
dū. n. sciebat scripturā: q̄a
oportuit eum a mortuis re-
surgere. Abierunt ḡ iterū

ctum ē supius. xvij. ca. in sequendo xp̄m capēt. Et
in simul ascēndo in templū z. viij. simul missi sunt
ad samaritanos vt darent eis sp̄is sancti. e. Et di-
cit eis tulerunt dñm meūz de monumento z. Lume-
bant. n. ne iudei corpus xp̄i asportassent vt ei ignomi-
nia facerent.

f. Erūt ergo pe-
trus. Hic po-
nitur rei nuncia
te inquisitio cū
dicit: Erūt ḡ pe-
trus z ille aliis dis-
cipulus z vene-
runt ad monu-
mentū: vt vide-
rent factū: mo-
dū autē venien-
dū oñdūtū cum
dicitur.

g. Currebant
duo simul ex de-
siderio videndi

h. Et ille aliis discipulus p̄cūrrit citius petro z.
q̄ erat iunior z agilior. i. Et cū se inclinasset ad vi-
tendum p̄ ostium illius edifici intra qd̄ corpus xp̄i erat
sepultum: q̄ sepulchrū erat factū ad modū cuiusdam
domicule lapide: intra quā erat sepulchrū xp̄i positū
z iō erat ibi quoddā ossiliū p̄ quod erat ingressus ad
illum locū: sic. n. siebant sepulchrā iudeoz antiquitus
z maxime magnaz psonaz vt eoz filii possent ibi-
peliri: pter hoc dicīt frequentē. iii. z. iii. regū de regi-
bus iuda. Sepultus est in sepulchro dauid z.

k. Videl posita lintheamina. i. disposita z plicata ad
oñdēndū q̄ corpus nō fuerat sublatū q̄ sū inservient lin-
theamina asportata: z maxime q̄ erant fortiter adhe-
rentia corpori. pter vñctōem: z iō q̄ hoc apparebat q̄
sic vere surrecerat. l. Non tñ introiuit: pter petri
reverentia quē expectauit: q̄ erat senior ipso tñm apo-
stolos p̄ncipalior. m. Venit ergo z. p̄t̄ literazg
ibi. n. Et sudariū qd̄ fuerat sup caput eius nō cuz
lintheaminibus positū. s. cōfuse z indistincte.

o. S̄ sep̄atū inuolū. i. bene plicatum. p. In
vnū locū. hoc factū ē ad oñdēndū resurrecōem
factā. sequit. q. Et vidit z creditit. Hoc erponit
dupliciter. mō nō sic. Videl. s. ea que dicta sunt a ma-
ria. Et credit. esse vñ. l. q̄ corpus xp̄i esset sublatū de
monumento: z nō cogitauerūt d̄ rpi resurrecōem: z nō
subdit. Mōdū. n. sciebant scripturā q̄ op̄tūtū cuz
a mortuis resurgere. alio mō exponit sic. Videl. s. lin-
theamina z sudarium sic disposita z plicata: vt dictū
est. Et credit. resurrecōez rpi iam factā: z subdit
causa quare ante nō credebant cū dicīt. r. Mōdū
em sciebant scripturām z. z ideo nō et scriptura sed
ex signis vñs sciebant resurrecōem rpi iam factaz
s. Abierunt ergo. Hic oñdīt qualiter maria puenit
ad angelicam visionē cum dicit. Abierunt ergo iterū
discipuli. s. petrus z iohannes nō audentes diu mane
re iurta sepulchrum pter metū iudeoz.

t. Ad semetipos. i. ad locūbi prius latitabant z vñ
ad sepulchrū venerant. v. Maria autē stabat. ex
feruore z cōstantia: z q̄ nō immixebat sibi tantū pīcū
lum sicut aplis. w. Ad monumentū foris plorans.
Liz. n. intrasset clausurā porti in quo erat tomūcula

Dna autē sabbati. Postq; euāgelistā. Ca. xx.
descripsit xp̄i crucifixionē z mortē: hic dñr descri-
bit eius resurrecōem. Et dividit in duas: qz̄ p̄i-
mo descripsit manifestatio bius resurrecōis facta mulie-
ribus deuotis: secundo eiusdem manifestatio facta aplis:
ibi. Cum sero eēt. Circa prīmū scindū q̄ mulieres gradā-
tim quenerunt ad cognoscendū banc resurrecōem: z iō
primo euāgelistā oñdit qualiter eā cognoverūt p̄ sepul-
chri cuacuādē. secundo p̄ angelica vñsionē: ibi. Abierunt
discipuli: tertio p̄ dñicām apparitōem: ibi. Decū cū dixisset
Puma in tres: qz̄ p̄mō descripsit sepulchrū visio: secun-
do rei denunciatio: ibi. Currit ergo. tercio rei nunciante
inquisitio: ibi. Et ergo. In pma ergo pte dī sic:

a. Una autē sabbati. i. prima die post sabbati: sic. u. ap̄z
iudeos nominant dies hebdomade: qz̄ sabbati sic nomi-
nat absolute. pter reverentiaz illius dici: z ab illa deno-
minant alii dies: ita q̄ sequēs immediate dicīt p̄ia sabbati:
z talia secunda sabbati: z sic oñr: z pter hoc matheo
z marcus vocant dñicām resurrecōem puma dñe sabbati:
z iohannes aut vñ sabbati: quia hoc nomē vñ dñe sabbati
ter accipitur p̄ primo: z sic p̄z Gen. I. Factū ē vespere z ma-
ne dies vñs. i. primus. Un z oñr dicit: Factū ē vespere
z manē dies secundus: z postea tertius: z sic oñr.

b. Maria magdalene vētē mane cū adhuc tenebre eēnt
ad monumentū. i. anteq̄ eēt clara dies: dimisit tñ die sabbati
transire: qz̄ non erat licitū aliquid opari illa die. Sci-
endum etiā q̄ cum ea fuerunt aliae due mulieres bñ q̄ di-
cunt alii euāgelistē: sed iohannes ista solā exprimit. quia
erat alii sceruentior z p̄ncipalior. c. Et vidit lapidē
sublatū a monumento. Angelus. n. dñm eñ amouerat: nō
ad hoc q̄ xp̄c de sepulchro surgeret: quia clauso sepulchro
surrexit z erūt: sicut clauso vtero virginis natus est: hoc
tñ fuit aliter: qz̄ in resurrecōe habuit corpus gloriosum
cū nō resistit aliquid: sed exitus de vtero virginis fuit mi-
raculosus. Removit igitur lapidē angelus solū ad mani-
festandū xp̄c resurrecōem iam cōpletā. d. Currit.
Hic descripsit rei vñs denunciatio cum dī: Currit ergo
ad symon petrū z aliis discipulū quem diligebat ih̄s scz
iohannes: isti. n. p̄ ceteris rpi amabat z inicē se tenebat
sicut familiares: alii aut̄ sicut disp̄i fugerant: pter quod
in pluribz locis legunt isti duo apli simul cōbinati: vt di-

Johannis

sepulchri exessa in rupe. tñ illa dñmculam. nō intravit verū canem qz illa horti clausura tota aliquā sepulchrū nominat. unde ē qz maria aliquā dñ intrasse monumentū: ut habeat Marc. vlti. et Luc. similē aliquā foras stetisse vt bic. y Dñ ergo fieret. ppter absentia corporis xp̄i.

5 Inclinavit se et proseruit in monumentū. quia bñ Greg. tñ amoris intentō multipli cat inquisitōnis. tñ nō sufficiēbat sibi sc̄re sp̄xist̄: preterea lñ vidiss ab esse corpus xp̄i: tñ volebat adhuc videre si ali quid eius vestigii posset p̄cipere. a Et vidit duos angelos in albis sedentes: vnū ad caput et vnū ad pedes: vbi positi erat corpus ih̄i. **Dicūt ei illi:** Mulier qd ploras. **Dicūt eis:** Quia tulerūt dñm meū: et nescio vbi posuerūt eu. **Hec cum dixisset:** p̄uersa ē retrosum et vidit ih̄m stantē. et nō sciēbat qz ih̄s ē. **Dicūt ei ih̄s:** Mulier qd ploras: quem queris. **Illa existimās qz**

b In albis sententes. ad defi-
gnandū dñmice
resurrectionis

gaudīi. Marītōes. n. angelice fiunt ad instructōem boīm: et solent apparere p̄ illū modū qz cōp̄erit rei de qz tebent instruere. Landoz aut̄ vestis splendorē denunciat solēnitatis: t̄ideo in albis vestib⁹s apparuerunt ad tenorā gaudīi dñmice resurrectōis. c Unū ad caput et unū ad pedes vbi positi erat corpus bieſum ppter reverentiam loci cōsecrati ex tactu corporis dñcītū ad solennius denunciāndū resurrectōes xp̄ianas. **d** Dicūt ei illi: mulier quid ploras. qz non habes eulam flendi s̄ magis gaudēndi ex resurrectōe xp̄i. **d** Dicūt eis tē. exponat sicut supra. e Hec cū dixisset. Hic ondī dñmice apparit facta marie cum dicitur. **Hec cū dixisset:** p̄uersa ē retrosum et vidit bieſum stantem. Sed solet hic queri quare cōuertit se retrosum: qz angelos sibi loquentes cognouit eē bonos v̄l saltem estimauit valentes viros: t̄ideo videſ qz magis deberet vertere faciē ad ipsos. Dicūt qz illi angelis sedebant supra sepulchrū xp̄i: et dictum ē: et vidit illos assurgentes ppter reverentiam xp̄i apparentis extra sepulchrū: tñ illa cōuertit se retrosum ad vidēndū cui tanta reverentiam faciebant. f Et non cognouit qz ih̄s ē. **Ipa. n.** nōdū habebat fidē resurrectōis xp̄i ut p̄z et p̄dictis: t̄ideo talis apparuit in corpe quā erat apud eam in mente. **g** Peate. n. dominis bieſentis corpus glorioſum est sic apparere qz cognoscat vel non cognoscat: qz illud ē oīo subiectum anime: et cōdē modo facta est apparitō duobus discipulis euntrib⁹ in eis auas: ut habeat luce vlti. **g** Dicūt ei bieſus mulier quid ploras. nō petit quaf ignorans: s̄ ut ex eius r̄fōne conuenientius ē instruat. **h** Illa existimans quia bieſulanus esset. Sciebat. n. qz milites de sepulchro fuderant: tñ nemine credebat adueſſe nisi illuz cuī incubebat illa cura horti seruandi in quo erat monumentū. i Dicūt ei dñe si tu sustulisti eum. nō dicit si tu sustulisti ih̄m crucifixum loquendo determinate: sed euz in generali qui modus ē feruenter amantū estimare qz oēs cogiteat de eo qd bñt cordi. k Dicōto mibi vbi posuisti eum: et ego cu tollam. Ex virtute. n. amoris credebat se posse portare tātū corp⁹ etiā mortuū: qz feruenter amanti nibil videt difficile.

l Dicūt n. bieſus: maria. vocat eam ppter noīe ut eā magis intēntā faciat et tale se ei exhibet ut cognoscat. **m** Convēta illa. s. oculis mentis sicut et oculis corporis. **n** Dicūt ei rabboni. Dic. n. cōsueverat ei appellare ante passionem: qz doctores apud iudeos vocant magistri.

o Dicūt ei bieſus noli me tagere. **Il** la. n. ex deuotōe vobis statim osculari pedes eius: s. p̄ bibita ē bñ Aug. qz erat indigna ppter fidei defecuz sō subdit.

hortulanus ēēt: dicit ei: Dñe si tu sustulisti eū: dico mihi: vbi posuisti eū: et ego eū tollā. **Dicūt ei ih̄s:** **Maria:** "Convēta illa: **Dicūt ei:** Rabboni: qd dñ magister. **Dicūt ei ih̄s:** Noli me tangere. **Nondū. n.** ascēdi ad p̄tez meū. **Vade at ad frēs meos:** et diceis: Ascēdo ad p̄tem meū: et p̄tem v̄m deū meū: et deū v̄m. **Venit maria magdalena annūcians discipulis qz vidi dñm et h̄ dixit mibi.** **Cum ergo sero ēēt die illoyna sabbato rūz:** et foēs ēēt clause vbi

p Modum enim ascēdi ad patrem meū. i. in corde tuo non credis me puenisse ad equalitatem patris. aliter expōnitur bñ C̄bifob. et melius ut videt. Ad cuius intellectum sciendum qz apparuit marie in cōsimili coope bñ ap parentiam quale habebat ante passionē: et non in illa claritate que est proprietas corporis glorioſi: et ideo maria credebat ipsum resurrexisse ad vitam cōeū cum discipulū cendam sicut ante: et ideo volebat eum familiariter tangere sicut prius: banc aut̄ opinionem dominus revolut ab ea remouere dices: Noli me tangere. q. d. non credas me inter vos habitaturum sicut prius: et hoc ē qd subditur: **p** Nondū enim ascēdi ad patres meū. est assignatio cause quare apparebat in simili coope sicut et in passionem: non in claritate corporis glorioſi: quod sicut ad pbandū veritatem dominice resurrectōis in qua tñ sic apparuit discipulis p̄ dies. xl. instruēs eos de regno dei ante suam ascētionem: ppter quod sequitur.

q Vade autem ad fratres meos. i. ad ap̄los quos vocat fratres proper similitudinem nature humaine et specialitatem amicicie ad ipsos. **r** Et dicit ascēdo. i. ascēdam. **s** Ad patrem meū. p naturam.

t Et patrem vestrum. p adoptōnis gratiam. **v** Deū meū. inquātū sum boī: sic. n. loquebat in apōsto ptez ex hoc qz imēdiate vocauerat ap̄los frēs. ppter siliitudinē nature: et codē mō loquit̄ cū dicit: Ascēdo ad patrem meū. qz ascēdere nō ppetet ei bñ diuinā naturā cōē altissima. p hoc igr̄ et xp̄c bñ sua ascētionē denūciat ap̄lis qz mariā: sicut exp̄sū dicit̄ ibi euāgeliste. **x** Venit maria tē. ptez l̄ra et dicit̄. a **C**rect se ro. **H**ic p̄n̄ cōfīdē manifestatio resurrectōis xp̄i discipulū facta: et p̄ia oīib⁹ cōiter. secūdo aliquib⁹ sp̄aliterca. seq̄nti. **P**ria in duas: qz p̄mo manifestat oīib⁹ excepto thoma abūte. sed thoma cū eis erit et ibi. **E**t p̄ dies octo. **P**ria iheres: qz p̄mo teſcribit xp̄i apparitō. sed oīib⁹ cōfīdē manifestatio: ibi. **L** homas aut̄ tercio discipuli audiētis obstinatio: ibi. **I**lle at dixit. **P**ria adhuc i duas: qz p̄ describit apparitionis actus: sed oīib⁹ effect̄: ibi. **G**auis sunt. In p̄ia ḡ pte d̄ sic. a **L** ḡ sero ēēt. In die. n. apl̄ eraēt discip̄lī ppter metū iudeoz: s̄ in sero pueniebat ad locuz vñū: tñ tali hora appuit. **b** Die illo. s. p̄ia die resurrectōis. **c** Una sabbato. x. p̄ia die p̄ sabbm: ut p̄dcm ē. **d** Et foēs tē. p̄p metū iudeoz

Euangelium

Hoc etiam exponit ordinatio factum est ut Ihesus intraret ad discipulos ianuis clavis ostenderet se habere corpus gloriosum. e. **Dicit eis pax vobis.** hoc contra duplicitatem eorum perturbatorem. Erat enim turbatus de morte ipsius Christi: et de peccato iudeorum eius imminente poterat. n. eos per suam paternitatem custodire et de resurrectione certificare: unde subditur.

f. **Cum hec dixisset ostendit eis manus et latum.** ut per indicatiorem remanentes ostenderet identitatem numerale corporis eius non passi. **Ista.** n. i. corpore Christi remanserunt non ad defectum sed magis ad gloriam: propter victorię ex illis vulneribus consecutam.

g. **Gaudii sunt.** Hic primum ponit burlam apud partonem effectus est est duplex. p. m. est discipulorum exultatio propter duplicitatem Christi ipso amorem. t. de morte Christi et iudeorum metu: et quantum ad hoc dicunt: **Gaudii sunt et discipuli viso domino secundus est eorum instruacio.** t. q. ad hoc subditur.

b. **Dicit ergo eis iterum pax vobis.** quod volebat eos instruere de pace futura que erat perpetua. i. **Sicut misit me pater ad veritatem fidei docendam in iudea.**

k. **Et ego mitto vos.** i. mittam ad hanc veritatem publicandam per totum mundum: et quod erucito huius officii non potest convenienter fieri sine gratia spiritus sancti sequitur. l. **Hec cum dirisset insufflavit et dixit eis accipite spiritum sanctum.** Per illam insufflationem ostendere voluit spiritum sanctum a se procedere sicut per creditum a patre. m. **Quod remiseritis peccata remittuntur eis.** t. quod retinueritis retentur. Thomas autem non erat incredulus sed fidelis. n. **Ruinit Thomas et dicit:** **Dominus meus et deus meus.** dicit ei Ihesus: **Quia vidi te meum thoma credidisti:**

tificari duplice sensu. s. **visu et tactu.** ideo sequitur.

r. **Et mittit digitum meum te.** Isti. n. sunt duo sensus quod minus potest decipi: quod visus inter alios plures differentias rerum demonstrat: et habet. i. meta. Lactus autem in homine est certissimus. Alij autem sensus bene inveniuntur.

turviuacores in

alij aequalibus sunt

babet. in. d. aia.

y. **Et post dies**

octo. **Hic ponitur**

secunda apertura

facta apostolis

in propria theome.

Et dividitur in du-

as: quod primo de-

scribit dicta ap-

paritio secundo

ponit quedam

brevis epilogatio-

bi. Multa

quidem. In prima

parte. sic.

dixit eis: **Misi videro in ma-**

nibus eius fixuram clau-

rum: et mittit digitum meum in

locum clavorum: et mittit manum

meam in latus eius: non credas

q. **Et post dies octo iterum**

erat discipuli eius intus: et

thomas cum eis. **Venit Ihesus**

ianuis clavis: et stetit in me-

dio: et dixit eis: **Pax vobis.**

b. **Deinde dicit theome:** Infer

digitum tuum huc: et vide ma-

nus meas: et affer manum

tua: et mitte in latus meum: et

noli esse incredulus sed fidelis.

c. **Ruinit Thomas et dicit:**

Dominus meus et deus meus.

d. **Dicit ei Ihesus:** **Quia vi-**

disti me thoma credidisti:

y. **Et post dies**

octo. Facto. n.

in euallo Christi ap-

parebat discipu-

lis: quod non conve-

sabatur continue cum eis: et ostenderet se surrexisse ad vitam immortalem ab omnibus huius vite separatam.

z. **Stetit Ihesus in medio.** et posset ab omnibus videri. a. **Et dixit eis pax vobis.** sicut praecepit.

ponat. b. **Deinde dicit theome infer digitum tuum huc**

quasi respondens petitionem eius superpositum. In hunc

am suam deitatem declarat: in quanto absens corporaliter

eius verba sciebat. c. **Et vide manus meas.** Vide-

tur. n. q. debet et dicere tange manus meas. Dicendum

q. **visus propter sui certitudinem accipitur pro omni**

senso: immo etiam aliquando accipitur pro intellectu

sicut dicit alius: video tu hoc: id est intelligis.

t. **Ego.**

.xx. **Lucus populus videobat voces.** i. audiebat: ita

q. ibi accipitur visus. p. auditu: et eodem modo hic ac-

cipitur p. tactu. Uel aliter: quia sicut dictum est tho-

masis volebat certificari duplice sensu. s. visus in aspectu

manuum: et tactu p. lateris tactu: ideo sequitur.

d. **Et affer manum tuam: et noli esse incredulus sed**

fidelis. Hoc dicit Ihesus: quia thomas dixerat discipulis munitibus Christi resurrectionem se aliter non crediturum eam.

e. **Respondit thomas.** non solum corde credendo sicut etiam ore confitendo: quia vidi te: non requiritur ad salutem ut frequenter dictum est supra.

f. **Dominus meus et deus meus.** In hoc manifeste

confitetur deitatem in Christo contra perfidiam arriani.

Supra enim benevoluerant ipsum Ihesum dominum sed non vocabant eum deum expresse: sed dixerint ali-

qua verba per que eius deitas potest intelligi: et patet it ex supradictis. Sed thomas hic factus effectus in cognitione post Christi resurrectionem manifestatam confessus est ipsum deum esse.

g. **Dicit ei Ihesus:** quia vidi te meum thoma crede. **Cotri-**

rius videtur per hoc quod dicitur ad Hebreos. x. Fi-

des est substantia rerum sperandarum argumentum

non apparentium: et sic patet quod fides saltem quantum ad

actum non potest esse de visu. Utrum autem possit

esse de eis quantum ad habitum non est probatis speculatis

Johannis

Dicendū q̄ thomas aliud vidit & aliud credidit: quia
duamitate vidit & teratē q̄ in p̄nti viderinō pot̄ credi-
dit. a Beati q̄ nō viderunt & crediderunt. In hoc
comendat alioꝝ p̄mptitudinē ad credēdū: et in h̄ stat
consolatio n̄ra q̄ nō vidim⁹ & tñ credim⁹ ḡ doctrinaz r̄pi
& aploꝝ r̄pm vi-
tēnū ad nos
deriuatā. Ebū
dicta videt cō-
traru: qđ dicit
Luc. p̄. Beato-
cūlī q̄ vidēt que
vosvidetis. Di-
cendū q̄ duplex
ēbūtudo. Vna
rel q̄ cōsūt p̄n-
cipali & aspectu
& fructuoe deita-
tis & ex cōsēquē-
ti in visione bu-
manitaris r̄pi:
vt dictu: p̄ ca. x.
et bac beatitū
dine intelligitur
verbū luce. Aliā
ēbūtudo spei
q̄bī p̄nti: & cō-
sūtū i merito fu-
ture beatitudis
zō beatiorē h̄
mo q̄ plus me-
ref: plus at me-
ref q̄ credit nō

vidēs ḡ: vidēs p̄dicto mō: & sic intelligit̄ verbū r̄pi.
Qui nō viderunt: hoc aut̄ dictū ls sit verū: tñ q̄ptū ad
prīmā p̄te nō valeat ad p̄positū: q̄ apli quibus r̄p̄loꝝ q̄
baſ luce. x. nō erant beati in re: p̄ter q̄ dicendū q̄ il-
lud luce. x. intelligit̄ de visione r̄pi in p̄ntia mortali: q̄
fuit multū desiderata a sanctis patribus ve. te. sicut p̄
p̄fam sequente luce. x. b Multa quidē. Hic po-
nit epilogus respectu p̄dictorū in quo ondit̄ insuffi-
cientia huius scripture respectu et cellentie r̄pi in ope-
& doctrina que tanta est q̄ nō posset l̄ris cōphendi: & h̄
est qđ dicit̄. b Multa quidē & alia signa fecit hie-
sus &c. Hoc signanter dixit: ne aliquis forte crederet
ea nō esse vera que scripta sunt ab alijs euangelistis &
a iohanne dimissa. Ondit̄ etiā in hoc epilogō utili-
tas huius doctrine cum subdit̄. c Nec aut̄ scripta
sunt vt credatis. fide formata charitate. d Quia
hieſus ē filius dei. naturalis in potentia sibi equalis:
et p̄ns idem in deitate: q̄ natura diuina ē indiuisibilis.
Sicut. n. fuit dictū a principio principalis intentio io-
hannis ē in hoc euangeliō declarare diuinitatē r̄pi et
eternā eius generatōem a patre. e Et credēs vi-
tam beatitatis. & eternaz in qua clare vidēbis qđ nunc
credit̄. f In noī eius. i. p̄ fidē nomis r̄pi: q̄ h̄m q̄
d. Act. iii. Neq; n. aliud nomē ē sub celo datū boīb⁹
in quo oporeat nos saluos fieri.

Caplin. xxi.

Postea aut̄ manifestauit. Hic ponit̄ tercia r̄pi
apparitio q̄ manifestata ē sua resurrectio alioꝝ
bus discipul̄ sp̄aliter. Et si ordinē istaz triū appa-
ritionū cōsideremus: in prima ondit̄ r̄pc suam dei-
tate sp̄mstantē in sufflando: in secunda vō hūane na-
ture identitatē cicatrices ondendo: in ista tercia ostē-
dit humana nature veritatē cū aplis comedendo. In
bac aut̄ apparitōe describenda sic p̄cedit iohannes: q̄
primo ondit̄ quid hieſus exhibuit pluribus discipulis
secundo qđ exhibuit duobus sp̄aliter p̄dilectis. s. petro
& iohanni: ibi. Quum ergo prandissent. Prima in tres:
q̄ primo descendit r̄pi apparitio: secundo r̄pi apparet̄
cognitionis: ibi. Et it ergo discipulus ille. tertio p̄dicto
triū epilogatio: ibi. Hoc iam tertio. In prima p̄te dicit̄

sic. a Postea manifestauit se iterū hieſus. i. facto in-
vallo t̄pis: q̄ nō manebat cōtinue cū aplis: cuius cā dicta
ē ca. p̄cedenti. b Ad mare tyberiadis: Ex quo p̄z q̄
illa apparitio fuit in galylea vbi ē illud mare sicut supradī
ctū ē ca. vi. p̄cedētes apparitōes fuerunt in bierlin ex qui-

bus apliā cōfor-
ta ti abiērunt in galylea vbi p̄miseraſt se
eis manifestaturū
et b̄matō. vlti.

c Māifestauit ac-
sici. i. q̄ modū q̄ seq-
tur. d Erat ac
s̄il symon petrus.
Ita duo nomia si-
mul p̄nigit: quia sy-
mon fuit nomē cī
prīmū: petrus aut̄
erat nomen sibi de-
nouo a p̄pō impōsi-
tū: vt supra decla-
ratū ē ca. i. sequit̄.

e Et alij ex disci-
pulis cī duo. istos
nō exprimit nomi-
natū: q̄ erant mi-
nores. q̄ a tot nō
mina p̄pia hic exp̄
mit hoc ē ad maio-
rē exp̄essionē rei ge-
ste. f Dicit eis
symon petrus va-
to p̄scari. Erat. n.

paupes: & tō ad p̄curādū necessaria vite licite poterat re-
dire ad exercēdū negocīū qđ sine peccato poterat exer-
ceri. Mathēus aut̄ nō rediit ad tractandū negocīū telo-
nei: q̄ vir aut̄ nūc p̄t sine peccato fieri: p̄ter q̄ pau-
lus artem scenofactoriā didicit: vt cū necessitas occurre-
ret v̄l' utilitas ecclie ex labore suo viueret: vt habeat̄ in acti-
bus aplor. xx. ca. g Et exierunt & ascenderunt in na-
vium. alienam eis accommodatā vel locata seu alio mō lici-
to adeptā: q̄ a principio sue vocatiois nauē & r̄bētia reli-
querant. b Et illa nocte nūbil prenderunt. hoc sc̄m
est vt captio sequens manifesta miraculosa appareret.

i Mane aut̄ facto stetit hieſus in litore. nō apparuit su-
per aquā s̄ in terra solida: ad ondēndū & amplius n̄ erat
cū eis in fluctib⁹ svite corruptibilis: s̄ magis trāscerat ad
statū vite immortalis. k H̄o tñ cognoverunt &c. Si-
cut. n. supradictū ē corpus gloriosum ē totaliter in peccate
anūte: tō p̄ceptū anime p̄t vīsum diversimode im-
mutare: & p̄ns cognoscī vel nō cognosci. l Dicit̄ g &c.
nūqd pulmentariū habetis. i. aliquid qđ possit decoqui
& comedī. m Funderunt ei nō. Credebat. n. cū aliquē
mercatorē qui velleſt p̄scēs emere. n Dicit eis mitti-
te in terrā &c. p̄dictū certitudināliter effectū futurū vt
ad cōsequentia habeant animū magis attēntū.

o Mis̄erunt ergo. & tā nō valebant illud trabere p̄ mul-
titudinē p̄scīū. Et quo p̄z q̄ p̄scēs ille fuerunt miracu-
lose adiuncti: vel virtute diuina de nouo formati: & tota
nocte p̄bi quesic̄t z̄nib⁹ inuenērunt. p Dic g. Dic p̄n
ponit r̄pi apparet̄ cognitionis. Circū qđ sc̄dū & puritas
mētis & corporis matric disponit̄ boiem ad cognitionē diuino-
rū: tō iohes q̄ cereris pūnior: erat tāq̄ virgo cōt̄ alijs co-
gnouit r̄pm: tu ex p̄sideratōe miraculi factū: q̄ r̄pc pū-
nior ei ondit̄ sp̄ēm cognoscib⁹. p̄t suā puritatē: & h̄ ē qđ
d. p Dic g. d. tā. i. iohes. q Petro. Erat. n. subiſſa
miliaris: vt dcm ē ca. p̄cedēti: & tō p̄mū ap̄uit ci p̄ceptū ai.
r H̄is ē. Sic. n. vocabat r̄pm an passionē. vi. s. dcm ē.
q Symo. p̄. tā. tūca suc. se. vt cū maiori reverētia acce-
deret ad r̄pm. t Erat. n. iudic̄. i. p̄z vestit⁹: vt eēt ex-
pediō: ad p̄scatōis op̄. v Et mi. se. i. ma. vt citi reiret
ad r̄p̄z ex deuotōe. Hic dicit̄ bēda q̄ tūc n̄ veit ad r̄p̄z supra
aq̄s abulādo: sic fecerat p̄us: s̄ magis p̄dītādo v̄l' uatado

Evangeliū

Sed rōnabilius videſ p̄trariū. **M.** o. n. videſ q̄ natādote
nerit: q̄r tūc tunica succinxit ſe vt ad xp̄m veniret: q̄d non
fecifet ſi natando venire velle me etiāz peditando p. p.
fundū aque: quia diſtabāt a terra quā cubitis ducentis
vñ nō vñ q̄ in tāto ſpacio aq̄ maris eēt ita pua q̄ bō poſſ
ibi peditare: t ma-
gime q̄r aqua illa e-
rat tanta q̄ i ea na-
uis poterat curre-
re in qua erant ſe-
pem boies ad mi-
nus: q̄r tot ſunt bic
numerati: t centū
z. līi. pifces magni
z rhetia z alia na-
uis instrumēta: p-
pter q̄d magis vi-
deſ q̄ Petrus dñi
memor quē ferue-
ter diligebat: t p̄f-
ſtine ambulatiois
super aquas qñ ad
xp̄m venerat q̄d ſi
mille hic fecerit: alij
aut̄ diſcipuli nau-
gio venerūt: q̄r nō
erant ita feruidi ſi-
cuit petrus.

M. o. n. longe
erāt a terra z. In
hoc affigat̄ ratio
quare citovenerūt
poſt petru. fm ex-
poſitōem bede aſſi-
gnat̄ rō quare De-

trus misit ſe in mare: q̄r ppter puā diſtantia ſine nauī po-
terat venire. Alia in expoſitio p̄babilior est: vt p̄t xp̄di-
ctis. **a** **Et** ḡ tc. pifce ſuppoſitio. illis prunis. **b** **Et**
panē. nō ſup prunas poſit: ſed ibi parat̄ p̄ refectōe eo-
rū. **Ista. n.** diuina virtute fuerūt de nouo formata ad ma-
iorem diſcipuloz. q̄firmatōem in fide reſurrectōis xp̄i.

c **Dicit** eis ihs aſſer. d̄ pif. quos pren. nunc. **Familiari**
eis loqūt̄ tanq̄ diſcipulis ad q̄firmandū veritatē re-
ſurrectōis. **d** **Uſcendit** symon petrus t traxit z. pifci-
bus. clīi. numeru. t magnitudinē exprimit ad declaratōz
miraculi er tanta captōe: t itern ex rhetis integratate: cuz
ſubdiſ. **e** **Cum** tanti cēntō ſcīſum rhete. **f** **Dicit** eis ihs
venite p̄andete. Invitat eos dulciter ad ecclēſie ſe
comēdū ſecūm: q̄r cum eis tūc comedit ad declaratōem ſue
reſurrectōis lī ſo expriſat̄ hic.

g **Scientes** q̄r dñs ē. z. iō fruſtra feciſent̄te hoc queſtō.
h **Et** venit hic. t ac. pa. t da. eis t pifce ſilr. i. eo mō
diuidebat eis t diſtribuebat ſicut ante paſſionē ad decla-
randū ſua reſurrectōem. **Micunt. n.** aliqui doctores t ſat̄
p̄babiliter: q̄ ſic diuidebat cibaria ſola manu ſicut alijs
cu cultello: t in hoc cogouerunt cu cū alijs ſignis: ſicut t
diſcipuli cogouerunt eu in fractione panis: **Luc. vlti.**

i **Hoc** iam tercio. **Hic** ponit buius appariſtōis epilogia-
tio: cum d̄: **Hoc** iam tercio maniſtatus ē ihs. **Videſ**
q̄ debet d̄ci quarto: q̄r iam alia tres appariſtōes deſcri-
pſerat vt p̄t xp̄diſtis. **Dicendū** q̄ litera ſequēs hoc ſol-
uit cu d̄: **k** **Diſci. ſuis.** t ſic p̄t q̄ tm̄enumerat h̄ ap-
pariſtōes factas aplis. **Prima** aut̄ appariſtō quā deſcripti-
tuit ſoli marie magdalene: iō ne enueraſ hic. p̄t etiam
aliter dici q̄ li tercio referit ad diē appariſtōis: due aut̄ pri-
me facte ſunt in una die: alia facta e in die octaua iſta aut̄
facta eſt poſtea. **Si** aut̄ coſiderentur iſte tres appariſtōes
aplis facte. **Prima** teclarat xp̄i diuinitatē: dando ſpiritu
ſanctū. ſeconda reſurgētiſ idētitatē: vulnērū cicatrices on-
denço. tercia bñane nature veritatē comedendo.

l **Qū** ḡ p̄andiffent. **Dic** p̄t ſcribit euāgelista q̄d xp̄s

exhibuit duobus diſcipulis p̄dilectis. **Et** primo q̄d ex-
bibuit petro: ſecondo q̄d exhibuit iohāni: ibi. **Et** cu hoc
diſiſſet. **P**rima in duas: q̄r primo comittit petro ſup-
eciam vniuersalē regimini officiū ſecondo ei p̄dicat̄ ſuā
martyriū: ibi. **Amen** amē dico tibi. **L**icra primū ſa-
endū q̄ xp̄c co-
mitiendo petro
paſtoreſ officiū ip̄m ter-
minauit de oſle-
ctōe. q̄r paſtoreſ
ecclē debet deuī
p̄ ceteris boīb̄
diſiigere. **T**eret
comittit ei ſoffi-
ciū paſcendi: q̄r
paſtor ecclē te-
bet ſubditos pa-
ſcre tripli pa-
buloſ. ſ. veritatis
verbo: vite exē-
plo: tpali ſubſi-
dio: t boc eſt qd
diſiſ. **l** **Qū** ergo p̄a-
diſiſ. refecti be-
neſcio omibus
coiter exhibito.
in **Q**uit symo-
pe. bie. volēs ei
benificiū ſpale
coſferre. **n**
Symo iohāniſ
. fili⁹ iohāniſ.

o **Diligis** me
plus bis. quaſi expreſſe dicit ille q̄ eligitur ad officiū
plationis d̄ ſeu diligere p̄ ceteris: qua ſm q̄ dicit le-
atus Greg. **L**antū debet p̄cedere actionē populi vita
pſulis quatu ſiſtat a grege vira paſtoriſ: t ideo videſ
q̄ ille qui aliquē eligit ad tale officium tenet ſp̄ eligere
meliorē: non tū intelligitur meliorē literatōr vel aſſi-
tior: ſed ille qui omnibus coditōibus penſat̄ meli-
or: eſt ad tale officiū ad honoře dei t ecclē utilitatē ſm
iudiciū eligit: aliter aut̄ eligens vel. pmouens non
attendit ad honoře dei t utilitatē ecclē: t ſic nō videſ
iudiciū diuini cuadere. **Q**uā aut̄ ſm decretales extra te
electo: **L**um nobis olim. t caſe ū diiecti. ſufficientē elige-
re ſufficientē: hoc eſt ſm iudiciū bumanū p̄ qd talis n̄
ē punicendus: tñ ſm veritatē aliqua iura mala permit-
tunt bumanō iudicio incorrepta: ppter maiora mala vi-
tanda: que tām diuini inciſio ſunt corrigenda: ſm q̄
dicit **Aug. j.li.** de libero arbitrio. **p** **Dicit** ei etiā do-
mine tu ſcis quia amo te. nō dicit plus q̄ alij ſ. abſo-
lute m̄det: quia exptus p̄prie fragilitatis in xp̄i nega-
tōe: non ſuit auiſus ultrare eſſerre in christi dilectione:
ſed quantitatē ſue dilectōis poſuit in iudicio xp̄i
ſecreta cordis intueſ: ſequit. **q** **Conſtratus** e ū
tercio amas me. non ſuit indignitus ppter verba xp̄i
replicantis cotiens petitionem de dilectione quaſi in-
dignaretur petrus de hoc q̄ non acquieſcebat ſibi xp̄c
primo verbo: ſed fuit turbatus eo q̄ ſebat eum ſore
etiam omnia futura: ppter quod timuit extali replica-
tione ne xp̄c vellet ſibi predicere aliquem caſum ſuū
futurum: ſicut ſupra lea. xiiii. afferente petro **Aliuam**
meam pro te pono. ſtarim predicit̄ ei ſuā negationē
futuram: t ideo merito timuit petrus. ppter qd.

r **Dixit** ei. domine tu omnia noſti tu ſcis quia amo
te. q̄. tu ſcis omnia preſentia t futura: t ideo tu ſcis
q̄ nū te diligi: ſ. q̄d ſit in ſuū nescio: ſ. tu ſcis. **s**
Dic ei pafce oues meas an bis diſerat. **P**afce agnos
meos: q̄r in ſidelio ſtres ſe grad⁹ ſ. incipientiū: pſici-
tiū: t p̄fecto: illi q̄ ſunt in duob⁹ primis gradib⁹ diſi-
tur agni: t illi qui ſunt in tercio oues nominantur **t**.

Johannis

a Amen amen dico tibi. **Dic** p̄dicit petro suū martyriū: q̄ plati ecce debent tanta charitatē babere ut patrati sint se mori exponere. p̄ grege q̄d hic exprimit r̄pc̄ loquens petro paulice. a Amen amen dico tibi cū esses iunior cingebas te. i. ab aliquib⁹ sup̄ fluis te restringebas. t̄n̄ b erat p̄ voluntate tua ab alio n̄ cōpulsus: oī subdit. Et ambulabas vbi volebas. b Q̄ āt sene-
ris. i. immuni-
te more. b Extendas ma-
nus tuas. p̄ hoc
designat p̄mpti-
tudo Petri ad
martyriū tolle-
randū.

c Et aliis te
cingeret. Fuit em̄
positus in cruce
cum cordis liga-
tus et nō clavis
affixus: vt lon-
gior cēt ip̄i c̄ru-
ciatus: t̄ hoc vocāt̄ bic cinctura. d Et ducet quo-
tu non vis. Est. n. in homine duplex appetitus. s. sensi-
tius et intellectus: t̄ eterz aliquando nominatur
voluntas large loquendo: q̄ solus appetitus intellectus
q̄r̄ie d̄ voluntas: licet aut̄ appetitus intellectus in petro esset promptus ad martyriū: t̄ appetitus
sensitius refugiebat: q̄ mors est ultimū terribilium:
et eodem mō fuit in r̄pc̄ sicut dictū ē supra. n. ca. t̄ido
dicit. d Et ducet quo tu nō vis. ire. s. f̄m appetitus
sensitius. e Hoc aut̄ dicit. Hec sunt verba euangeli-
stae exponentis verba r̄pi d̄ martyrio petri. Scriptis
em̄ hoc euangelium post petri martyriū: qd̄ patet ex
hoc q̄ euangelium scriptis post redditum suū de insula
pathmos post mortē domitiani impatoris: vt d̄c̄m ē
supra in plogo huius euangeli. Petrus aut̄ pastus ē
sub nerone impatore: qui diu ante domitianū impauit
f Significans q̄ mors ēt̄ clā. t̄dū. Martyriū. n. petri
ordinatum fuit ad dei gloriam. g Et cū hoc dixisset.
Hic ostendit quid r̄pe contulit iobanni. Et diuidit
in duas: q̄ primo ponit commendatio discipuli: secundū
sui euangeli: ibi. **Dic** est discipulus. Prima in du-
as: quia primo ponit cōmendatio occasio: secundo t̄p̄a
comendatio: ibi. Dicit ei bieſus. Circa primum sciendū
q̄ occasio illius fuit verbum petri querentis de ioban-
ne quod exprimit cum dicitur. g Et cū hoc dixiſ-
ſet. bieſus petro imponēt pastoralē officiū t̄ sue pas-
ſionis exemplum. h Dicit ei sequere me. Sicut. n.
in veteri testamento. p̄bete significabante aliqua ver-
bis t̄ aliquā factis vt supra dictū ē. s. ca. Sicut r̄pc̄ post
q̄ verbo imposuerat petro pastoralē officiū t̄ cīp̄dite-
rat suū martyriū: incepit ire: t̄tū dicit petro. Seque-
re me. s. gerendovices meas in duobus officiis: t̄ sic p̄
illam sequelam corpalem significabit idē qd̄ prius ge-
tro p̄ verba exp̄r̄ierat. i Cōuerſus petrus vi. t̄c.
q̄ cepit ire post r̄pm sicut t̄ petrus. k Qui t̄ recu-
bit in cena supra pectus eius t̄c. Per hoc aut̄ patet
q̄ iste fuit iobannes qui scriptis ista non ad sui facan-
tiātē: sed ad ondēndūm petri excellētiā: cui r̄pc̄ com-
mendauit ecciam magis q̄ iobanni: quia esſet ita fa-
miliaris sibi. l Hunc ergo cū vidisset petrus dixit
bieſu dñe bieſu aut̄ quid. Deligebat. n. petrus ip̄m iobā-
nem sp̄ali dilectione: vt supra dictū ē. s. p̄cedenti. t̄d̄
volebat eū habere sociū in platiōis officio t̄ martyrio
ideo dicit: Dñe bieſu aut̄ quid. q. d. bonū cēt q̄ iste adiū-
cetur mibi socius. m Dicit ei bieſus. Posita oc-
casione ex verbis petri: cōsequenter ponit beneficiū

collatum iobanni cū dī. n. **Dic** cēt volo manere. Oc-
casione buius verbi dixerunt aliqui q̄ iobānes nō ē mor-
tuus sed cū enoc̄ t̄ helya translatus ad padisum. Alij āt
dicunt q̄ in sepulchro suo facet dormiens: et hoc accipiē-
tes signum: q̄ in sepulchro eius videtur quedā scaturitio
manne p̄ modum
ebullitionis surgere
t̄ dicūt bi q̄ h̄ cau-
ſaf et anhelitu ei:
verūt q̄ statutū
est bonūb⁹ ſemel
moi: vt d̄: ad heb.
i. d̄ dicūt ip̄m cir-
cafīez mundi pro
r̄po paſſurū: p̄ter
hoc ſequitur.

p̄ixit: Dñe q̄s ē q̄ tradet te
Hunc ḡ cū vidisset petrus
dichiēt: Dñe hic aut̄ qd̄.
m Dicit ei hieſus: **Dic** eū
volo manere donec venia. z.
P̄qd ad te. Tu me ſequere.
Exiit ḡ ſermo iſte int̄ fr̄es:
q̄ discipulus ille nō mori-
tur. Et nō dixit ei hieſus n̄
morit: ſed ſic cēt volo ma-
nere donec venia: quid ad te?
Hic ē discipulus ille: qui
teſtimoniū p̄hibet te his:

o Donec veniam. ſez in fine mundi ad iudicium: ſiſta
improbat augustinus q̄ hoc quia illud quod bic dicitur a
ſaluatorē de iobanne: ponit tanq̄ priuilegium ſeu bene-
ſiū ſpeciale iobanni conſeruum. Scđn ho dicta eorū
hoc non eſſet verum: amio eēt magis iobanni detrac-
tum: ſi tamdiu a diuina fruitiōe retardareſ alii aposto-
lis in gloria exiſtentibus. Propter qd̄ dicendū q̄ r̄pc̄ r̄-
tēt ad verbā petri petentis eū habere ſociū in platione t̄
martyrio dicens. n. **Dic** cēt volo manere. q. d. nolo eū
mori q̄ martyriū nec in doc me ſequi: nec etiā volo eū ſeſq̄
q̄tū ad plationis officiū in regimine vniuersalis ecclie
tecum: ſed magis volo eum occupari in quiete contēplationis.
o Donec veniam. non ad iudiciz in fine mun-
di ſed ad vocandum cum ad gloriam celestem d̄ ſtatū h̄
mundi. Habetur enim in legenda sancti iobanni q̄ r̄pc̄
apparuit ei circa finem vite ſue vocans eum ad gloriam.
p Quid ad te. quia ad petrum nō p̄tinebat ſcire qd̄ te-
us ordinabat de iobanne in futurū ſicut dictū eſt apo-
ſtolis Actu. j. Non eſt vestrū noſſe temp̄ vel momenta
que pater poſuit in ſua p̄tē t̄c. ſed t̄m p̄tinebat ad ipſuz
verbo r̄pi prompte t̄ humiliter obedire ſoſt̄ ſubditur. Tu
me ſequere. q Exiit ergo ſermo iſte inter fratres. ſcuſ
apostolos qui erant vniſi charitate fraternalē.

r Quia discipulus ille non morit. Hunc. n. intellectū
conceperunt ex verbis r̄pi: ſed ſtatim excludit iſte intellectū
cum dicitur. s Et non dicit ei bieſus: q̄ non mori-
tur. quia ſm veritatem mortuus fuit: vt ſup̄a dictū ē
in prologo huius euangeli: ſed. t **Dic** cum volo ma-
nere. hoc eſt non per martyrium me ſequi: tamen quia in
eo fuerat promptitudi animi ad tolerandū martyriū
quando fuit proiectus in feruentis olei dolium: ideo illud
pro martyrio ab eccia colitur: quia ſm q̄ dicit̄ beatus au-
gustinus libro de nuptiis t̄ concupiſcentia: Non eſt im-
par meritum patientie in iobanne qui paſſus non eſt. t̄ in
petro qui paſſionem ſuffituit. v Donec venia. affi-
mēt annū eius a corpore: abſc̄t̄ anguſtia t̄ dolore:
vt dictum fuit ſup̄a in plogo huius euangeli: t̄ ſup̄a p̄-
rime. x Dic eſt discipulus. Posita cōmendatione di-
cipuli: hec poſitū cōmendatio ſui euangeli. Et diuidit
in duas: quia primo poſitū euangeli cōmendatio: ſecundū
toſſit erroris occasio: ibi. Sunt t̄ alia multa. In pri-
ma ergo p̄te dicitur ſic.

x Dic eſt discipulus ille. i. iobannes de quo ſaluator īme-
diate antē locutus eſt. y Qui teſtimoniū p̄hibet te
bis ſup̄le que vidit t̄ audire: p̄ter qd̄ eius teſtimoniū
ē efficax: p̄ter quod in principio ſue paſſime ep̄iſtole dicit

Euangelium

quod audiuimus: qđ vidimus oculis nostris: qđ p̄speximus: t̄ manus noſtre cōrectauerunt te verbo vite: t̄ vi-
ta manifestata ē t̄ vidimus t̄ testamur. a Et scripsit
becc. Modus. n. erat antiquorū q̄ illi scriberent bistoriaz
q̄ vidissent: ppter qđ dī: bistoria ab bistoriis qđ ē videre: t̄
ideo iohannes qui
audiuit verba xp̄i
t̄ facta ei⁹ vidit cō
uenientissime po
tuit scribere.

b Sunt aut̄ t̄ alia
hic tollit erroris
occasio: quia poss̄
fere aliquis crede
re q̄ nū aliud ēt̄
verū de xp̄o nisi qđ ē scriptum in hoc euangelio t̄ alijs de
xp̄o. t̄ hoc tollit cum dī: Sunt aut̄ t̄ alia multa que fecit
ib⁹ que scripta nō sunt. Quis cā subditur cum dī.
c Que si scribanē p̄ singula. q̄stum ad facta p̄icularia
t̄ p̄ditiones t̄ circūstantias eorum t̄ virtutem.
d Nec ipm arbitrorū mundū. i. homines biuus mundi.
e Cope eos qui scribendi sunt libros. Facta. n. t̄ verba
xp̄i nō sunt bovis t̄ sed dei: q̄ illa humanaſ erat orga-

num diuinitatis: t̄ tō nō possunt ad plenū ab homini
bus explicari aut etiā comp̄bendi: qđ pat̄ ex hoc q̄ a
principio ecclie ceperunt sancti t̄ doctores libros scri
bere ad explanatōēz verborū t̄ factoz xp̄i: t̄ ad buca
plenū non sunt elucidata: mo si mundū duraret q̄ mil

le milia annorū
t̄ sp̄ scriberētur
libri nō eluci
dant ad plenū
q̄ sicut dictū est
facta sunt t̄ di
cta dei q̄ sunt no
bis incōp̄bensi
bilia: ppter eorū
excellentiam re

spectu intellectus nostri: t̄ ideo debemus subiugare et
captiuarē in obsequiū xp̄i intellectu⁹ nostru⁹: vt ei
assidentes p̄ fidēm que est in enigmate: tandem ve
niamus ad contemplandū facie ad faciem p̄stante dño
nostro Ibu xp̄o: qui cum patre t̄ sp̄u sancto viuit t̄ re
gnat in secula seculorum: Amen.

Postilla fris Nicolai de lyra sup euāgeliū iobis finit.